

การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ : กรณีศึกษา
องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี

นายหม่อมหลวง สิบหมื่นเปี่ยม

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2548

ISBN 974-17-3743-2

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**DEVELOPMENT OF THE LEARNING CITY MODEL:
A CASE STUDY OF THE SUB - DISTRICT
ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS,
CHONBURI PROVINCE**

Mr. Noppamonton Sibmeunpiam

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Non-Formal Education**

Department of Educational Policy, Management and Leadership

Faulty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2005

ISBN 974-17-3743-2

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ : กรณีศึกษา
องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี

โดย

นายพนมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม

สาขาวิชา

การศึกษานอกระบบโรงเรียน

อาจารย์ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ อุ่นตา นพคุณ

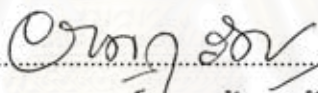
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

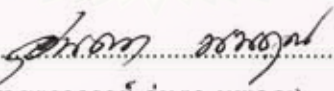
อาจารย์ ดร.วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา

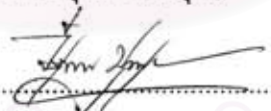
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรปริญญาครุศึกษบัณฑิต

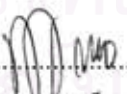

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.พอทษ์ ศิริบรรณพิทักษ์)

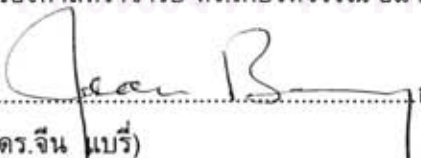
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(ศาสตราจารย์ อุ่นตา นพคุณ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร.วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติวรรณ อมาตยกุล)

.....กรรมการ
(ดร.จิ้น แบริ)

นภมณฑล สิทธิเมธีเปี่ยม : การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ : กรณีศึกษาองค์กรการบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี.
(DEVELOPMENT OF THE LEARNING CITY MODEL: A CASE STUDY OF THE SUB-DISTRICT
ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS, CHONBURI PROVINCE) อ.ที่ปรึกษา : ศ.อุณา นพคุณ, อ.ที่ปรึกษาร่วม :
ดร.วิระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา, 356 หน้า. ISBN 974-17-3743-2.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์(1)เพื่อศึกษาลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองของพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี 2)เพื่อศึกษาลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม(Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี 3)เพื่อวิเคราะห์ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรค และปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี 4)เพื่อให้ได้รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์กรการบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการศึกษาเอกสาร การศึกษาภาคสนามโดยใช้แบบสัมภาษณ์โครงสร้างเก็บข้อมูลด้วยวิธีสัมภาษณ์เชิงลึกต่อตัวแทนของปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก กลุ่มที่เป็นแกนกลาง กลุ่มสนใจและตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก ในพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบล 2 แห่ง ในวัตถุประสงค์ข้อ 4 รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ที่ได้ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลภาคสนามเสร็จแล้วจึงสร้างรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

ผลการวิจัยพบว่า สรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองของพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี สรุปได้ว่า พื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีแนวโน้มที่จะพัฒนาเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ได้มากกว่าพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 เพราะมีปัจจัยภาคอุตสาหกรรม การศึกษา สาธารณสุข และวัฒนธรรมและประเพณีที่อยู่ในระดับดี เป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ
2. ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ลักษณะสำคัญของการมีส่วนร่วม(Participation) และลักษณะสำคัญของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance)ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี สรุปได้ว่า พื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2 "มี" และ "เหมาะสม" แต่ "ไม่เพียงพอ" ในการดำเนินงานส่งเสริมลักษณะสำคัญให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ในพื้นที่นี้อย่างเท่าๆ กัน อย่างไรก็ตามองค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2 จะมีจุดเด่นที่ประเด็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งในพื้นที่มีสถานศึกษาและมีความพร้อม
3. ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรค และปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี สรุปได้ว่า พื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีลักษณะของความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ไม่พร้อมเท่าพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2 ทั้งนี้ เนื่องจากพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีเพียงกลุ่มอาสาสมัครในการช่วยพัฒนาและจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ในพื้นที่ ซึ่งต่างจากพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีความพร้อมหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ สถานศึกษา สถานอนามัย และวัด ช่วยดำเนินการพัฒนาและจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ภายในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง
4. รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์กรการบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี มีองค์ประกอบได้แก่ (1) การกำหนดวัตถุประสงค์ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ว่าพื้นที่ที่จะพัฒนาอะไร โดยวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานในพื้นที่ซึ่งมีอะไรเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมหรือโครงการภายในพื้นที่ จากนั้นจึงกำหนดวัตถุประสงค์ (2) การกำหนดกลุ่มองค์กรหรือกรรมกรที่รับผิดชอบ คือ การกำหนดตัวแทนจากปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) ในพื้นที่เพื่อร่วมรับผิดชอบกิจกรรมหรือโครงการ (3) แสวงหาความร่วมมือ คือ จากที่ได้มีผู้รับผิดชอบแล้ว ต้องสร้างความเข้าใจและแสวงหาความร่วมมือในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ซึ่งได้กำหนดไว้ในขั้นตอนแรก (4) การบริหารงานจัดกิจกรรม คือ การดำเนินการกำหนดกิจกรรมและดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ในขั้นตอนแรก และ (5) การประเมินผลสำเร็จ คือ การหาผลสำเร็จของการทำงานกิจกรรมหรือโครงการ เพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงงานต่อไป

ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
สาขาวิชา การศึกษานอกระบบโรงเรียน
ปีการศึกษา 2548

ลายมือชื่อนิสิต.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4584612527 : MAJOR NON-FORMAL EDUCATION

KEY WORD: LEARNING CITY / SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE / PARTNERSHIP / PARTICIPATION / PERFORMANCE

NOPPAMONTON SIBMEUNPIAM : DEVELOPMENT OF THE LEARNING CITY MODEL : A CASE STUDY OF THE SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS, CHONBURI PROVINCE. THESIS ADVISOR : PROF. OONTA NOPAKUN, THESIS COADVISOR : WIRATHEP PATHUMCHAROENWATTANA, DR. 356 pp. ISBN 974-17-3743-2.

The purpose of this research was 1) to study the economic, social and political aspect of the sub-district administrative organizations in two areas of Chonburi Province; 2) to investigate the partnership style, participation and performance as a learning city of these two organizations in Chonburi Province; 3) to analyze the common characteristics, differences problems and the factors leading to being a learning city of these two sub-districts of Chonburi Province; 4) and to develop a learning city model through a case study approach of these two sub-districts in Chonburi Province. This is a qualitative analysis reviewing relevant literature, conducting field studies and in-depth interviews of key representatives of the main organizations, main groups, interested parties and representatives of employers in the two sub-district administrative organizations. As for the model of a learning city, data from the field were analyzed and submitted to examinations by experts.

Research findings are as follow :

1. The economic, social and political characteristics of the sub-district administrative organizations under study in the Chonburi Province can be summed up as follow: the area of the sub-district No. 2 presents aspects of being a learning city more than sub-district No. 1 because of the following factors: industry, education, health and culture and traditions, all of which are seen as being satisfactory.

2. The main characteristics of partnership, participation and performance as being a learning city of the sub-district administrative organizations in both sites studied in Chonburi Province are found to be adequate but not sufficient in promoting the characteristics of a learning city. However, the sub-district administrative organization No.2 shows strong points with regards to promoting reading and writing skills, numerical skills and communication skills. On this site there are adequate educational facilities and proper readiness.

3. The partnership characteristic shows some differences and some problems and some factors in promoting being a learning city in the sub-district administrative organizations in the sites studied in Chonburi Province. The sub-district No. 1 does not show learning city characteristics not as much as sub-district No. 2. This difference is due to the fact that site No. 1 relies only on volunteers for development and various activities and projects on the site. In sub-district No. 2 there is readiness in the various sectors such as educational facilities, health stations and the temple. All these institutions work together for development and for adequate on-going projects and activities.

4. The learning city development model, according to this case study in Chonburi Province is as follow:
 (a) Set the goals for the development of a learning city, i.e. determine the basic objectives as to what should be developed by studying the local situation in a particular site, see what are the obstacles towards implementation of the projects and activities, and then set up the objectives. (b) Determine the group or the committee responsible, choosing the representative from the key individuals, the key institutions, the core groups, wider interests and the key local employers who together will be responsible for the activities and the projects. (c) Seeking the collaboration from among those already responsible. Promote proper understanding and cooperation according to the objectives already agreed upon. (d) Manage the activities by scheduling the activities and proceed to implementation according to what has already been agreed upon. (e) Evaluate the results, i.e. the success of the project and of the activities in order to improve in the future.

Department Educational Policy, Management and Leadership

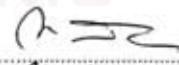
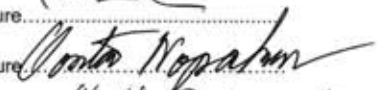
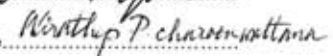
Field of study Non - Formal Education

Academic year 2005

Student's signature

Advisor's signature

Co-advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือและเอาใจใส่อย่างดียิ่งของ ศาสตราจารย์ อุ๋นตา นพคุณ และอาจารย์ ดร.วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาแนะนำให้ข้อคิดและเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ และขอขอบพระคุณ ดร.จิ้น แบร์ รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล และรองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติวรรณ อมาตยกุล คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำและให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ซึ่งทำให้รายงาน ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช รองศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา คุณินทร์พันธ์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และรองศาสตราจารย์ วิชัย ฤกษ์ภูริทัต คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ขอขอบคุณองค์การบริหารส่วนตำบลและตัวแทนผู้ให้ข้อมูลทุกท่านจากทั้งสองพื้นที่วิจัยนี้ ที่ได้สละเวลาเป็นอย่างมากในการให้สัมภาษณ์ในช่วงเวลาที่ยาวนานซึ่งดูเหมือนจะจบยาก แต่ด้วยความกรุณาและเมตตาของทุกท่านจึงทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามสำเร็จลงได้ และผู้วิจัย ต้องขอภัยที่ไม่ได้ออกนามเนื่องจากทุกท่านได้มีข้อตกลงร่วมกันเพื่อการให้ข้อมูลเต็มที่อย่าง ตรงไปตรงมา

ท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และญาติพี่น้องที่ให้ความรู้สึกที่ดีๆ เสมอมา และขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

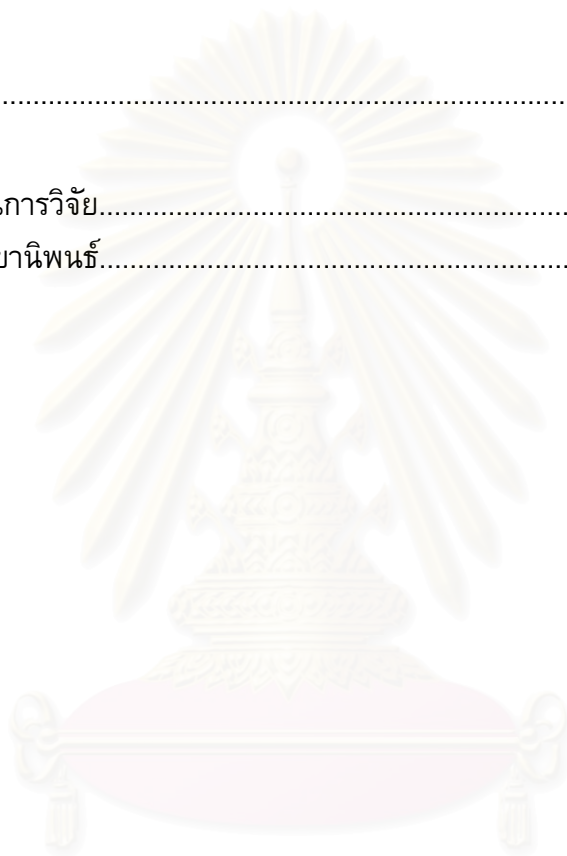
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฐ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	6
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	10
แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	10
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	11
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	13
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในส่วนของที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้.....	15
การศึกษาหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต.....	20
แนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักร.....	24
ความสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล.....	31
การศึกษาสภาพข้อมูลพื้นฐานทั่วไปด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ในการวิจัยนี้.....	37
หลักการของงานวิจัยแสวงหารูปแบบ.....	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	58
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	60
1. การศึกษาเอกสาร.....	61
1.1 แนวคิดในการศึกษาเอกสาร.....	61
1.2 แหล่งเอกสาร.....	61
1.3 การวิเคราะห์เอกสาร.....	62
1.4 การตรวจสอบเอกสาร.....	62

บทที่	หน้า
2. การศึกษาภาคสนาม.....	64
2.1 ระเบียบวิธีวิจัย.....	64
2.2 พื้นที่ศึกษา.....	64
2.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	65
2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	67
2.5 ระยะเวลาที่ศึกษา.....	70
2.6 วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	70
2.7 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
2.8 การตรวจสอบข้อมูล.....	72
3. การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วน ตำบลจังหวัดชลบุรี.....	73
3.1 การเขียนยกร่างรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การ บริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี.....	73
3.2 การตรวจสอบรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้.....	74
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และ ด้านการเมืองของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็น พื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี.....	77
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) การมีส่วนร่วม(Participation) และความสามารถ ในการดำเนินงาน(Performance) ของการเป็นเมืองแห่ง การเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษา ทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี.....	104
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรคและปัจจัย สนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วน ตำบล ที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี.....	236
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี.....	259

บทที่	หน้า
5 สรุปลผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	280
สรุปลผลการวิจัย.....	286
อภิปรายผล.....	314
ข้อเสนอแนะ.....	322
 รายการอ้างอิง.....	 325
ภาคผนวก	330
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	331
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	344

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวนหมู่บ้าน ประชากรเพศชายและเพศหญิง และจำนวนครัวเรือนในพื้นที่ปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1.....	37
2 แสดงอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 โดยจำแนกตามระดับขั้นเงินเดือนและระดับการศึกษา.....	40
3 แสดงรายรับจริง- รายจ่ายจริงโดยสรุปการบริหารงบประมาณย้อนหลัง 5 ปี(พ.ศ.2541-2546)ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1.....	40
4 แสดงจำนวนหมู่บ้าน ประชากรเพศชายและเพศหญิง และจำนวนครัวเรือนในพื้นที่ปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2.....	41
5 แสดงอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 โดยจำแนกตามระดับขั้นเงินเดือนและระดับการศึกษา.....	43
6 แสดงรายรับจริง-รายจ่ายจริงโดยสรุปการบริหารงบประมาณย้อนหลัง 5 ปี(พ.ศ.2541-2546)ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2.....	43
7 แสดงการเปรียบเทียบผลการประเมินสภาพการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมืองในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่ง.....	100
8 แสดงการเปรียบเทียบผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมืองระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งที่ควรพิจารณาเพื่อการส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้.....	101
9 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) ในด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2.....	202
10 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) ในด้านการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2.....	203
11 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ในด้านการลงทุนทำกิจกรรมร่วมกันกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2.....	205

ตารางที่

12	แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) ในด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ได้เข้าร่วมลงทุน ทำกิจกรรมของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัด ชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วน ตำบลที่ 2.....	206
13	แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของการมีส่วนร่วม (Participation) ใน ด้านการติดต่อสื่อสารให้ข้อมูลแก่หน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ของการเป็นเมือง แห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์การ บริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2.....	208
14	แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของการมีส่วนร่วม (Participation) ใน ด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการ เรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหาร ส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2.....	210
15	แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของการมีส่วนร่วม (Participation) ใน ด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ของการเป็นเมือง แห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์การ บริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2.....	211
16	แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของความสามารถในการดำเนินงาน (Performance)ในด้านการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัด ชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วน ตำบลที่ 2.....	213
17	แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของความสามารถในการดำเนินงาน (Performance) ในด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ของการเป็นเมือง แห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหาร ส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2.....	215
18	แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของความสามารถในการดำเนินงาน (Performance) ในด้านการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ของการ เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่าง องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2.....	217

ตารางที่

19	แสดงการเปรียบเทียบผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งที่ควรพิจารณาเพื่อการส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้.....	219
20	แสดงการเปรียบเทียบผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะสำคัญของการมีส่วนร่วม (Participation) ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งที่ควรพิจารณาเพื่อการส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้.....	227
21	แสดงการเปรียบเทียบผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะสำคัญของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance)ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งที่ควรพิจารณาเพื่อการส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้.....	232
22	แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรคและปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2.....	239

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ : องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี.....	59
2	แสดงการพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในจังหวัดชลบุรี.....	278
3	แสดงการพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในจังหวัดชลบุรี.....	279

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 นั้น บัญญัติขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 โดยในมาตรา 81 มีความว่า ...จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม... ส่งผลให้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มีสาระบัญญัติที่กำหนดระบบการจัดการศึกษาแบ่งเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ การศึกษาในระบบ นอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่ยึดหลักการศึกษาดลอดชีวิตสำหรับประชาชน และให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา รวมทั้งพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,2545) การศึกษาซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลและการเรียนรู้ของสังคม การจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ กระบวนการเรียนรู้ต้องให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งชุมชนและสถาบันต่างๆ ได้มีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาและดำเนินการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,2547) ฉะนั้นการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือช่วยเตรียมประชาชนให้มีความพร้อมและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ ในนโยบายพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพตามคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีสมัย พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2548 ความว่า รัฐบาลจะสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยมีเป้าหมายของการพัฒนา คือ การทำให้คนมีความสุข ซึ่งประกอบด้วย การมีสุขภาพแข็งแรง ครอบครัวอบอุ่น มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีสังคมที่สันติและเอื้ออาทร สอดคล้องกับการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา(2547) คือ การพัฒนาประเทศไทยในอนาคตต้องส่งเสริมการเรียนรู้ สร้างเสริมสภาพการณ์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของทุกคนให้เป็นชุมชนหรือเมืองแห่งการเรียนรู้ โดยยึดถือและเน้นหลักการ ที่ว่า การพัฒนาโดยประชาชนของประชาชนเพื่อประชาชน ด้วยระบบการบริหารและการจัดการที่ดี เพื่อให้ทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดและตัดสินใจในกิจกรรมสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับตนเองและชุมชนท้องถิ่นนั้นๆ การปฏิบัติเช่นนี้จะทำให้เกิดพลังชุมชนท้องถิ่นที่เข้มแข็ง อันเป็นฐานรากที่มั่นคงในการพัฒนาประเทศอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืนตลอดไป ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มาตรา 78, 282 และมาตรา 284 ซึ่งมีสาระบัญญัติสำคัญในการให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและผู้บริหารท้องถิ่นมีอิสระสามารถตัดสินใจในการทำกิจกรรมของท้องถิ่น

ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ด้วยการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารทั่วไป การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง โดยเฉพาะตามมาตรา 289 มีสาระบัญญัติให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิในการจัดการศึกษาอบรมและฝึกอาชีพตามความต้องการภายในท้องถิ่น(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา,2540) ชาติ ชัยเดชสุริยะและคณะ(2541) กล่าวว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ประชาชนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการร่างจนประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ให้ความสำคัญกับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากที่สุดและให้ความหวังกับสังคมไทยในการที่จะพัฒนาระบบการเมืองและการปกครองประเทศไปสู่ทิศทางที่ถูกต้อง

ความจำเป็นของการพัฒนาให้ชุมชนหรือเมืองเป็นแหล่งการเรียนรู้ในสังคมไทยตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ในเรื่องที่ทำให้การศึกษาตลอดชีวิตและตามเจตนารมณ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ในเรื่องท้องถิ่นมีสิทธิในการจัดการศึกษาอบรมและฝึกอาชีพอันเนื่องมาจากการได้รับผลกระทบในความเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการและเทคโนโลยี ประเทศไทยจึงต้องเตรียมประชาชน เตรียมชุมชนให้มีศักยภาพ มีความพร้อมที่จะเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงและเดินนำสู่ยุคแห่งความก้าวหน้าโดยดำเนินยุทธศาสตร์สร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ด้วยการจัดการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อเป็นวิถีทางที่จะพัฒนาคุณภาพของประชาชนไปสู่เป้าหมายในการพัฒนาประเทศ เพราะฉะนั้นการดำเนินการให้สังคมไทยเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้จึงมีความจำเป็นต่อสังคมไทยไม่แพ้ประเทศอื่น(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2548) และจากการประชุมสัมมนาเรื่อง การพัฒนาชุมชนหรือเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับสังคมไทย จัดโดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เพื่อพิจารณาเอกสารสังเคราะห์องค์ความรู้ที่เป็นประสบการณ์ของเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักร โดยผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อแสวงหาแนวทางการดำเนินการพัฒนาชุมชนหรือเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับสังคมไทยต่อไป ที่ประชุมได้ข้อสรุปความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัยต่อไปว่า องค์ความรู้เกี่ยวกับชุมชนหรือเมืองแห่งการเรียนรู้ที่ปรากฏอยู่ในงานวิจัยเป็นองค์ความรู้จากต่างประเทศ ดังนั้น จึงควรศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของชุมชนหรือเมืองแห่งการเรียนรู้ของไทย เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาชุมชนหรือเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ถูกพิจารณาให้สอดคล้องกับบริบทสังคมไทย ทั้งนี้ให้ริเริ่มศึกษาวิจัยจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับชุมชนหรือองค์การบริหารส่วนตำบล เพราะเป็นหน่วยเล็กที่สามารถศึกษาหาความชัดเจนของลักษณะเมืองแห่งการเรียนรู้ในบริบทสังคมไทยได้ ซึ่งจากการสัมมนาดังกล่าว มีผู้แทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีร่วมให้ความเห็นและสะท้อนมติการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลภายในพื้นที่จังหวัดชลบุรีที่มีลักษณะการพัฒนาตามแนวทางดำเนินการเมืองแห่งการเรียนรู้และพร้อมให้การสนับสนุนการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ต่อไป(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2547)ประกอบกับชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีความโดดเด่นของศักยภาพและมีความพร้อมสูงอันเป็นผลจากการพัฒนาในระดับจังหวัด ระดับภาคและ

ระดับประเทศ โดยเฉพาะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 และโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก เหล่านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาจังหวัดชลบุรีให้กลายเป็นแหล่งอุตสาหกรรมขนาดเบาและขนาดกลาง ดังนั้น จังหวัดชลบุรีจึงกลายเป็นจังหวัดอุตสาหกรรมและเป็นศูนย์กลางความเจริญ(Growth Pole) ที่สำคัญของประเทศไทย(ธรรมนูญพงษ์ศรีกูร และคณะ,2537) ชลบุรีจึงเป็นจังหวัดที่เหมาะสมสำหรับริเริ่มศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางการดำเนินงานพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับสังคมไทยต่อไป

แนวคิดเรื่องเมืองแห่งการเรียนรู้(Learning City)ของสหราชอาณาจักรที่กำกับดูแลโดยสถาบันการศึกษาต่อเนื่องสำหรับผู้ใหญ่แห่งชาติ(NIACE) กระทรวงศึกษาธิการและทักษะพบว่า การจัดการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อประชาชนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อสังคมและสามารถเข้าถึงสถาบันหรือหน่วยงานต่างๆ ที่มั่นคง จะทำให้เกิดความร่วมมือแบบหุ้นส่วน การมีส่วนร่วมและความสามารถในการดำเนินงานเพื่อการส่งเสริมความกลมเกลียวของสังคมและพัฒนาเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับทุกส่วนของชุมชน อันนำไปสู่การทำให้เกิดเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ โดยที่เมืองแห่งการเรียนรู้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและเพื่อเรียนรู้แนวทางการส่งเสริมการปฏิรูปสังคมและเศรษฐกิจ โดยมีปัจจัยสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2547)

1. ปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) คือ ผู้แทนซึ่งมาจากกลุ่มบุคคลที่สามารถสร้างความเชื่อถือให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้และเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดและผลักดันในการทำให้เกิดกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่

2. สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) คือ ผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการก่อให้เกิดการริเริ่มในขั้นต้นของประชาชนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่

3. กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) คือ ผู้แทนจากกลุ่มชาวบ้านซึ่งรวมตัวกันเป็นกลุ่มอาสาสมัครสำหรับร่วมกันทำกิจกรรมในการพัฒนาชุมชน โดยความสมัครใจและอุทิศเวลาและทรัพยากรอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง

4. กลุ่มสนใจ(Wider Interests) คือ เป็นบุคคลทั่วไปในชุมชนที่มีความกระตือรือร้นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้นในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ โดยขณะที่ร่วมทำกิจกรรมนั้นๆ จะเป็นผู้มีความคิดเห็นเพื่อสนับสนุนและเสนอแนะเพื่อการพัฒนากิจกรรมที่จัดขึ้น

5. นายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) คือ ผู้แทนของหน่วยงานภาคเอกชนซึ่งมาจากสถานประกอบการ โดยมีบทบาทสำคัญต่อการมีส่วนร่วมทำกิจกรรมในการพัฒนาชุมชนและสานต่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่

จากปัจจัยสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดังกล่าว หากได้ปฏิบัติงานและทำกิจกรรมของชุมชนโดยยึดหลักของการทำงานที่มีความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) หลักของการมีส่วนร่วม(Participation)และหลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) นั้น

จะทำให้สามารถช่วยสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนในชุมชนให้มีความพร้อมกับการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงภายในชุมชน (State for Education and Employment, 1998)

ดังนั้น เพื่อให้แนวคิดในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ถูกพิจารณาให้สอดคล้องกับบริบทสังคมไทย การวิจัยครั้งนี้จึงได้ดำเนินการขึ้นโดยได้เลือกจังหวัดชลบุรีเป็นพื้นที่กรณีศึกษา ทั้งนี้ ชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีลักษณะความโดดเด่นของการพัฒนาจังหวัดซึ่งกลายเป็นจังหวัดอุตสาหกรรมและเป็นศูนย์กลางความเจริญที่สำคัญของประเทศ จากนั้นเลือกองค์การบริหารส่วนตำบลสองแห่งภายในจังหวัดชลบุรีที่มีความคล้ายคลึงกันในลักษณะของพื้นที่ซึ่งมีนิคมอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดของประเทศโดยมีการพัฒนาเรื่อยมานับจากปี พ.ศ.2535 ถึงปัจจุบันมีผู้ประกอบการเป็นบริษัทต่างชาติกว่าสามร้อยรายดำเนินกิจกรรมในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมแห่งนั้น การเลือกพื้นที่วิจัยนี้โดยใช้ตามแนวคิดของสุภางค์ จันทวานิช(2547) คือ เลือกสนามที่สามารถตอบปัญหาที่ต้องการได้ และขนาดพื้นที่ไม่ใหญ่เกินไปที่จะเข้าไปศึกษาและไม่ซับซ้อนของปรากฏการณ์ในชุมชนนั้นๆ โดยอัญชลี ชวนิชย์(2548) ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้สัมภาษณ์ว่า ถ้ามีผู้ประกอบการหรือโรงงานเข้าอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมมากๆ แล้วผู้ประกอบการพัฒนาไปสู่ความเจริญความร่ำรวย คนงานจำนวนมากก็จะมีเงินเดือน มีโบนัสมากมายไปจับจ่ายใช้สอย กระจายรายได้ออกไปสู่ร้านค้า ร้านอาหาร ร้านขายเครื่องอุปโภคบริโภคต่างๆ และในแง่ของวิถีชีวิตชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงจากความเป็นอยู่แบบภาคเกษตรกรรมก็ปรับกลายมาเป็นวิถีชีวิตของชุมชนเมืองมากขึ้น คุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ดีขึ้น "...มีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนคือ การศึกษา จากชาวนาชาวไร่ที่เรียนหนังสือแค่ชั้น ป.6 ก็เลิกเรียนแล้ว พ่อแม่ให้ลูกๆ ลาออกมาช่วยทำนาทำไร่ เมื่อมีโรงงานเขาจะพยายามเรียนให้จบ ม.6 เพราะอยากเข้าทำงานในโรงงาน สิบปีต่อมาเขาพยายามเรียนให้สูงขึ้นเป็นชั้น ปวช. ปวส. เพื่อพัฒนาศักยภาพ ถ้ามีโอกาสบางคนก็เรียนไปถึงระดับมหาวิทยาลัย เพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นหัวหน้า..."

การพัฒนาระดับจังหวัดในปัจจุบันมีองค์การบริหารส่วนตำบล ถูกกำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติการบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2542 ซึ่งเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่มีอิสระในการบริหารและการจัดการ รวมถึงการตัดสินใจในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถบริหารงานที่แก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเองตามอำนาจหน้าที่ตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด(อุดม เขยกิจวงศ์,2545) ซึ่งการมีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นส่งผลทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ ดังนี้(วรทัต ลัยนันทน์,2545)

1. ได้รับบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและมาตรฐานที่ดีอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
2. มีบทบาทในการตัดสินใจ กำกับดูแล ตรวจสอบ ตลอดจนสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล อันเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเต็มที่
3. มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการเสนอความต้องการ การไปเลือกตั้ง การเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น การถอดถอนผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นได้

องค์การบริหารส่วนตำบลหรือชุมชนหรือเมือง คือ บริเวณพื้นที่ที่มีกลุ่มคนตั้งบ้านเรือนอาศัยอยู่รวมกันเป็นลักษณะหมู่บ้านและเป็นตำบล โดยคนที่อาศัยอยู่ในชุมชนมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ต้องร่วมมือกันปฏิบัติตามหน้าที่เพื่อความ เป็นระเบียบและความสงบสุขของพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลหรือชุมชน ชุมชนแต่ละแห่งมีประวัติความเป็นมาไม่เหมือนกัน เพราะชุมชนบางชุมชนก่อตั้งมานาน บางชุมชนก็เพิ่งตั้งขึ้น การก่อตั้งชุมชนมีลักษณะเหมือนกัน คือ เริ่มจากขนาดเล็ก มีคนอยู่ร่วมกันไม่มากนัก ต่อมามีคนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นชุมชนใหญ่ และในแต่ละชุมชนจะมีบ้าน ตลาด โรงเรียน โรงพยาบาล วัด สถานีตำรวจ ที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลข ธนาคาร ที่ว่าการอำเภอ อยู่ภายในชุมชนนั้นๆ การอยู่ร่วมกันเป็นชุมชนไม่ว่าจะเป็นชุมชนแบบใด สมาชิกแต่ละคนย่อมมีบทบาทหน้าที่ที่พึงประพฤติปฏิบัติเพื่อสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ชุมชน ชุมชนจะน่าอยู่ถ้าหากคนในชุมชนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

สำหรับประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มประชาชนที่มีสถานภาพและมีบทบาทในการทำงานเพื่อชุมชนอย่างเป็นที่ยอมรับและเป็นที่รู้จักของคนในชุมชนโดยส่วนใหญ่ รวมถึงเป็นคนในพื้นที่ซึ่งมาจากกลุ่ม1) ปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) เพราะเป็นบุคคลที่สร้างความเชื่อถือในขั้นต้นให้เกิดขึ้นได้ภายในชุมชน โดยให้การสนับสนุนและอุปถัมภ์การพัฒนาชุมชน 2) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) เพราะองค์กรชุมชน และหน่วยงานในพื้นที่มีส่วนสำคัญต่อการก่อให้เกิดการริเริ่มในขั้นต้นเพื่อการพัฒนาชุมชน 3) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) เพราะเป็นการรวมตัวกันของชาวบ้านเพื่อร่วมกันทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนด้วยความสมัครใจ อุทิศเวลาและทรัพยากรอื่นๆ 4) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) เพราะเป็นบุคคลที่กระตือรือร้นร่วมประชุมและสัมมนา รวมถึงมีอิทธิพลทางความคิดเห็นต่อการสนับสนุนและเสนอแนะเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการพัฒนาชุมชน และ 5) นายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) เพราะมีส่วนร่วมช่วยพัฒนาและสานต่อการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานประกอบการ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยที่น่าเชื่อถือและดีที่สุด ดังนั้น การเลือกตัวแทนในการให้สัมภาษณ์นี้ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาแห่งนั้นๆ เป็นผู้เลือกตัวแทนให้และผู้วิจัยถือว่าผู้ที่ถูกเลือกเป็นตัวแทนของประชากรในแต่ละกลุ่มจากแต่ละพื้นที่นั้น เป็นบุคคลที่มีความพร้อมและสามารถให้ข้อมูลในการวิจัยได้อย่างครบถ้วน ถูกต้องและครอบคลุมทุกมิติของการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ(Key informant)ของ สุกวงค์ จันทวานิช(2547) ที่ว่า ผู้ให้ข้อมูลที่ดีที่สุดคือคนที่อยู่ในสังคมและวัฒนธรรมนั้นและในแต่ละชุมชนมีจำนวนไม่มาก การเลือกผู้ให้ข้อมูลโดยมีหน่วยงานในพื้นที่ร่วมเลือกให้ด้วยนั้น ส่วนใหญ่บุคคลที่ได้จะเป็นบุคคลที่มีความรู้เป็นพิเศษเกี่ยวกับชุมชนของตนและโดยปกติผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เลือกมานั้นจะมีความแม่นยำในเรื่องพฤติกรรมประจำวันของพวกตนและชุมชนซึ่งเป็นเรื่องที่รับรู้โดยตรงมากกว่าเป็นเรื่องใช้การคาดการณ์ด้วยความรู้สึกนึกคิด

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ครั้งนี้ จึงเป็นการวิจัยโดยอาศัยแนวคิดจากเมืองแห่งการเรียนรู้ของสหราชอาณาจักร เพื่อทำการวิจัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสองแห่งในจังหวัดชลบุรี อันนำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ในบริบทสังคมไทย ทั้งนี้

จากการวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการขยายผลการศึกษาวิจัยและการพัฒนาการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างเหมาะสมต่อไป รวมทั้งเป็นการสนองตอบรับกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการพัฒนาคนทั้งในฐานะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาและเป็นผู้ได้รับประโยชน์หรือผลกระทบโดยตรงจากการพัฒนาแบบองค์รวม

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี

2.2 เพื่อศึกษาลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม(Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี

2.3 เพื่อวิเคราะห์ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรค และปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี

2.4 เพื่อให้ได้รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดชลบุรี

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกรณีศึกษาเฉพาะพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสองแห่งในจังหวัดชลบุรี โดยเลือกศึกษาแบบเจาะจง

3.2 เมืองแห่งการเรียนรู้ของการวิจัยนี้ มีขอบเขตเฉพาะพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในจังหวัดชลบุรี โดยเป็นการศึกษาถึงสภาพการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชนที่เกี่ยวกับความร่วมมือแบบหุ้นส่วน การมีส่วนร่วมและความสามารถดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่

3.3 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

3.3.1 ตัวแปรด้านลักษณะของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

1) ลักษณะการดำเนินการด้านเศรษฐกิจในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ลักษณะการดำเนินการในเรื่องอุตสาหกรรม การค้าและบริการ การท่องเที่ยว การผลิตในภาคเกษตร อาชีพและรายได้ต่อหัวของประชาชน

2) ลักษณะการดำเนินการด้านสังคมในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ลักษณะการดำเนินการในเรื่องประชากร การศึกษา การจ้างงาน สาธารณสุข วัฒนธรรม และประเพณี

3) ลักษณะการดำเนินการด้านการเมืองในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ลักษณะการดำเนินการในเรื่องการบริหารราชการ และการปกครอง

3.3.2 ตัวแปรด้านรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยนำเสนอสาระที่เป็นรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ภายใต้อัตลักษณ์ต่างๆ ดังนี้(State for Education and Employment,1998 ; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2547)

3.3.2.1 หลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) คือ หลักแนวคิดเพื่อพิจารณาลักษณะการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการศึกษา ซึ่งใช้หลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน 4 ด้าน ประกอบด้วย ข้อคำถามรวมทั้งสิ้นจำนวน 32 ข้อดังนี้

1) ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในพื้นที่ จำนวน 3 ข้อ โดยศึกษาว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมวางแผน” “ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรม” และ “ช่วยแก้ไขความขัดแย้งจากการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่” ว่า “มี ไม่มี เพียงพอ ไม่เพียงพอ ควร ไม่ควร หรือไม่ทราบ” ในการดำเนินงานในพื้นที่ พร้อมคำอธิบาย

2) ด้านการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ จำนวน 8 ข้อ โดยศึกษาว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน” “ทำกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชน” “มุ่งการทำงานตามที่กำหนดไว้” “ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้” “ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด” “กำหนดกิจกรรมที่มีเรื่องตามความต้องการพิเศษของชุมชนโดยส่วนใหญ่” “กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการทำกิจกรรมตามแผน” และ “กำหนดการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำกิจกรรมของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่” ว่า “มี ไม่มี เหมาะสม ไม่เหมาะสม เพียงพอ ไม่เพียงพอ หรือไม่ทราบ” ในการดำเนินงานในพื้นที่ พร้อมคำอธิบาย

3) ด้านการลงทุนทำกิจกรรมร่วมกันกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ จำนวน 4 ข้อ โดยศึกษาว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งระบุไว้ในแผน” “กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน สามารถลงทุนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติได้” “หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน” และ “สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วยหลายๆ ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุนปฏิบัติงานตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ” ว่า “มี ไม่มี เพียงพอ ไม่เพียงพอ หรือไม่ทราบ” ในการดำเนินงานในพื้นที่ พร้อมคำอธิบาย

4) ด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ได้เข้าร่วมลงทุนทำกิจกรรม จำนวน 7 ข้อ โดยศึกษาว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อให้มั่นใจในผลสำเร็จในการทำงาน” “ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน” “สนับสนุนให้นายจ้างและพ่อค้าได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การลงทุนเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมที่เสนอความเห็น” “ได้มีการพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว” “ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ” “เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกันในการแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น” และ “สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่” ว่า “มี ไม่มี เพียงพอ ไม่เพียงพอ ควร ไม่ควร หรือไม่ทราบ” ในการดำเนินงานในพื้นที่ พร้อมคำอธิบาย

3.3.2.2 หลักของการมีส่วนร่วม(Participation) คือ หลักแนวคิดเพื่อพิจารณาลักษณะการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการศึกษา ซึ่งใช้หลักของการมีส่วนร่วม 3 ด้าน ประกอบด้วย ข้อคำถามรวมทั้งสิ้น จำนวน 16 ข้อดังนี้

1) ด้านการติดต่อสื่อสารให้ข้อมูลแก่หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ จำนวน 8 ข้อ โดยศึกษาว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ดึงประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทำกิจกรรม” “ส่งเสริมความรู้สึกรักของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ” “เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรม” “เชิญสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม” “สื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่อง” “ทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อเผยแพร่” “จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิดโครงการที่เป็นหุ้นส่วน” และ “จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม” ว่า “มี ไม่มี เหมาะสม ไม่เหมาะสม เพียงพอ ไม่เพียงพอ หรือไม่ทราบ” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่ พร้อมคำอธิบาย

2) ด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ จำนวน 3 ข้อ โดยศึกษาว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “มีวิธีวัดกระแสการตอบรับการทำกิจกรรมของประชาชน” “มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาต่อไป” และ “มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อสำรวจผลงานการดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้” ว่า “มี ไม่มี เหมาะ ไม่เหมาะสม เพียงพอ ไม่เพียงพอ หรือไม่ทราบ” ในการดำเนินงานในพื้นที่ พร้อมคำอธิบาย

3) ด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ จำนวน 5 ข้อ โดยศึกษาว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “วางแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยความสมดุลระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ” “ตอบสนองให้ความร่วมมือกับโครงการใหม่ๆ” “มีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่” “จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลขและการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศ” และ“จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่างเยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน” ว่า “มี ไม่มี เหมาะสม ไม่เหมาะสม เพียงพอ ไม่เพียงพอ หรือไม่ทราบ” ในการดำเนินงานในพื้นที่ พร้อมคำอธิบาย

3.2.2.3 หลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) คือ หลักแนวคิดเพื่อพิจารณาลักษณะการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการศึกษาถึงหลักความสามารถในการดำเนินงาน 3 ด้าน ประกอบด้วย ข้อคำถามรวมทั้งสิ้น จำนวน 16 ข้อดังนี้

1) ด้านการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ จำนวน 6 ข้อ โดยศึกษาว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมายเฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ” “มีระบบการจัดเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อไว้ ทบทวนได้ตามที่ต้องการ” “บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มคุณค่าความเป็นหุ้นส่วนในการทำ กิจกรรมกับชุมชน” “หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่โดยภาพรวมมีจุดแข็ง” “มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ ใช้อ้างอิงเปรียบเทียบกับการจัดกิจกรรมของชุมชนอื่นๆ” และ “มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อ ฉลองความสำเร็จในการทำกิจกรรมร่วมกัน” ว่า “มี ไม่มี เหมาะสม ไม่เหมาะสม เพียงพอ ไม่ เพียงพอ หรือไม่ทราบ” ในการดำเนินงานในพื้นที่ พร้อมคำอธิบาย

2) ด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ จำนวน 5 ข้อ โดยศึกษาว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มี ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “มีความเข้าใจถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวสำหรับร่วมกิจกรรม ประชุมสัมมนา” “มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ทำกิจกรรม” “การเพิ่มงบประมาณมีความ จำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของทำกิจกรรม” “การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมร่วมกันมีผลต่อการ ปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้” และ “การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้มีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้นๆ” ว่า “มี ไม่มี เหมาะสม ไม่เหมาะสม เพียงพอ ไม่ เพียงพอ หรือไม่ทราบ” ในการดำเนินงานในพื้นที่ พร้อมคำอธิบาย

3) ด้านการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ จำนวน 5 ข้อ โดยศึกษาว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและ ประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยการ เข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่างๆ” “กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการประสานเป็นเครือข่าย เพื่อ ทำกิจกรรมร่วมกัน” “กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามนโยบายระดับประเทศ เพื่อการ ทำงาน” “กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามการดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการ ทำงาน” และ “นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการเปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่ ตลอดเวลา” ว่า “มี ไม่มี เหมาะสม ไม่เหมาะสม เพียงพอ ไม่เพียงพอ หรือไม่ทราบ” ในการ ดำเนินงานในพื้นที่ พร้อมคำอธิบาย

4. ข้อตกลงเบื้องต้น

4.1 ข้อมูลด้านประมุขภูมิเกี่ยวกับรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ของสหราชอาณาจักรซึ่งใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้โดยนำปัจจัยสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ คือ ปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก กลุ่มที่เป็นแกนกลาง กลุ่มสนใจ และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก เหล่านี้ มาเป็นกรอบในการศึกษากระบวนการปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับความร่วมมือแบบหุ้นส่วน การมีส่วนร่วม และความสามารถในการดำเนินงานของพื้นที่ศึกษานี้ รวมทั้งข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลวิจัยครั้งนี้ ถือเป็นตัวแทนความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนสองแห่งที่ใช้เป็นกรณีศึกษานี้ได้

4.2 เมืองแห่งการเรียนรู้ของการวิจัยนี้ ได้จากการรวบรวมและวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ซึ่งได้พิจารณาถึงสภาพการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับความร่วมมือแบบหุ้นส่วน การมีส่วนร่วมและความสามารถดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่

4.3 รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี นี้ ถือเป็นรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ที่ได้พัฒนาขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองของประชากรในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ใช้เป็นกรณีศึกษาทั้งสองแห่งนี้เป็นหลัก การนำไปใช้ในพื้นที่ยื่นๆ อาจต้องประยุกต์ตามความเหมาะสม

4.4 ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ให้ข้อมูลสำหรับการวิจัยด้วยความเต็มใจและเป็นจริง

4.5 วัน เวลาในการตอบแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้างไม่มีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างกันของผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย

5. แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยได้ใช้แนวคิดใน 4 เรื่องหลัก คือ การศึกษาหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักร ปัจจัยสำคัญของการเริ่มต้นพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ และลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษา ซึ่งมีสาระดังนี้

5.1 การศึกษาหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาหรือการเรียนรู้มิได้เกิดขึ้นเฉพาะในโรงเรียนหรือสถานศึกษาเท่านั้น แต่สามารถเกิดขึ้นได้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชน อาทิ ที่บ้านพัก ที่โรงงานหรือที่ทำงาน ที่ร้านค้า ที่ตลาด ที่วัด ที่ห้องสมุดชุมชน ที่ศาลาประชาคม ที่สนามกีฬา ที่สถานีอนามัย ที่โรงพัก เป็นต้น แหล่งความรู้เหล่านี้มีความสัมพันธ์ต่อชีวิตความเป็นอยู่ของชาวชุมชน จึงกล่าวได้ว่า การศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชนมีความเกี่ยวข้องกับแหล่งเรียนรู้ภายในพื้นที่ในท้องถิ่น ดังนั้น การศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงมีคุณค่าต่อประชาชนและเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน ทุกช่วงอายุมิได้จำกัดสำหรับเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยเรียนเท่านั้น ฉะนั้นต้องทำให้ทุกคนเข้าใจและตระหนักในความจำเป็นของการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ที่มีต่อการพัฒนาชีวิต(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,2545 ; กรมการศึกษานอกโรงเรียน,2538)

5.2 ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักร คือหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) หลักของการมีส่วนร่วม(Participation) และหลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) รวมถึงปัจจัยสำคัญของการเริ่มต้นพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ ปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) (State for Education and Employment,1998 ; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2547)

5.3 ลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กับประชาชนในชุมชน ซึ่งนักวิจัยถ้าเข้าใจโครงสร้างสังคมของชุมชนในลักษณะดังกล่าวนี้จะช่วยให้การวิเคราะห์ผลการวิจัยได้ราบรื่น(สุภาวงศ์ จันทวานิช,2547)

5.4 หลักการวิจัยแสวงหารูปแบบ โดยวิธีการรวบรวมความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้เห็น สามารถนำมาวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปของลักษณะที่เป็นรูปแบบเชิงแนวความคิดได้(Isaac and Michael, 1982)

6. คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย มีดังต่อไปนี้

รูปแบบ หมายถึง ข้อสรุปจากแนวความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยที่มีต่อขั้นตอนในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้

การพัฒนารูปแบบ หมายถึง กระบวนการในการดำเนินงานพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ที่ได้จากข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยที่มีต่อลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 3 เรื่อง ได้แก่ หลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) หลักของการมีส่วนร่วม(Participation) และหลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance)

การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) เหล่านี้ ตระหนักถึงความจำเป็นของการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยใช้หลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) หลักของการมีส่วนร่วม(Participation) และหลักของความสามารถ ในการดำเนินงาน(Performance) จัดกิจกรรมที่หลากหลายซึ่งกิจกรรมที่จัดมีความผสมผสานกลมกลืน

กับวิถีชีวิตของคนในชุมชน เปิดกว้างยืดหยุ่นในการเข้าถึงกิจกรรมทุกชนิดได้ง่ายและเปิดโอกาสให้ทุกคนร่วมกิจกรรมอย่างเท่าเทียมกัน

การเรียนรู้ตลอดชีวิต หมายถึง การศึกษานอกระบบ การศึกษาในระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งถูกดำเนินการโดยปัจเจกบุคคลบุคคลที่เป็นตัวหลัก สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก กลุ่มที่เป็นแกนกลาง กลุ่มสนใจ และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก เหล่านี้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีความร่วมมือแบบหุ้นส่วน การมีส่วนร่วมและมีความสามารถในการดำเนินงานในการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทักษะ ปรับปรุงความรู้และความสามารถของประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง อันนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนโดยรวม

การเรียนรู้ หมายถึง การแสวงหาความรู้ความเข้าใจ เจตคติและทักษะ ความสามารถของบุคคลจากรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งรูปแบบการศึกษาดังกล่าวนี้นี้ได้มีการผสมผสานการจัดการศึกษาที่มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่เกิดถึงตาย

หลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) หมายถึง การร่วมลงทุนรับผิดชอบดำเนินกิจกรรมขององค์กรชุมชน สถาบันและฝ่ายต่างๆ ภายในชุมชน โดยพิจารณาความร่วมมือแบบหุ้นส่วนจากทัศนคติในการทำงาน การวางแผนการทำงาน การลงทุนทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันและส่วนต่างๆ ภายในชุมชน และการเปิดโอกาสให้สถาบันและส่วนต่างๆ ภายในชุมชนเข้าร่วมลงทุน

หลักของการมีส่วนร่วม(Participation) หมายถึง การร่วมทำกิจกรรมขององค์กรชุมชน สถาบันและฝ่ายต่างๆ ภายในชุมชน โดยพิจารณาการมีส่วนร่วมจากการติดต่อสื่อสารให้ข้อมูลแก่สถาบันและส่วนต่างๆ ภายในชุมชน การร่วมทำกิจกรรมกับสถาบันและส่วนต่างๆ ภายในชุมชน และการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่สถาบันและส่วนต่างๆ ภายในชุมชน

หลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) หมายถึง ความสามารถในการทำกิจกรรมขององค์กรชุมชน สถานประกอบการ สถาบันและฝ่ายต่างๆ ภายในชุมชน โดยพิจารณาความสามารถในการดำเนินงานจากการเปรียบเทียบผลการดำเนินงาน ความคุ้มค่าในการลงทุน และการเรียนรู้ที่ได้จากสถาบันและส่วนต่างๆ ภายในชุมชน

ปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) หมายถึง บุคคลที่ได้รับความเชื่อถือในชุมชนและหรือเป็นบุคคลที่ให้การสนับสนุนและความอุปถัมภ์กิจกรรมการพัฒนาภายในชุมชน

สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) หมายถึง สถาบันหรือหน่วยงานต่างๆ ภายในชุมชนที่มีบทบาทให้การสนับสนุนทั้งแนวคิดและรับภาระจัดหาทรัพยากรเพื่อทำกิจกรรมของชุมชน

กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) หมายถึง ตัวแทนของชุมชนที่มาจากด้านการศึกษา ด้านการค้าและองค์กรชาวบ้านซึ่งร่วมกันทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนด้วยความสมัครใจ อุทิศเวลาและทรัพยากรอื่นๆ

กลุ่มสนใจ(Wider Interests) หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ให้การสนับสนุนกิจกรรมของชุมชน โดยพิจารณาจากการแสดงความสนใจของบุคคลในชุมชนที่มีต่อการเข้าร่วมประชุมสัมมนาและการเข้าร่วมปรึกษาหารือซึ่งสถาบันหรือหน่วยงานต่างๆ ภายในชุมชนดำเนินการจัดขึ้น

นายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) หมายถึง นายจ้างภาคอุตสาหกรรมหรือบริษัทที่มีส่วนร่วมในการช่วยพัฒนาและสานต่อการเรียนรู้ของคนในชุมชน

ชุมชน หมายถึง ขอบเขตบริเวณของพื้นที่เดียวกันที่มีประชาชนจำนวนหนึ่งอาศัยอยู่ โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีความพยายามทำกิจกรรมร่วมกัน มีการเรียนรู้ร่วมกันและมีการติดต่อสื่อสารต่อกันและกัน

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง หน่วยงานที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย ประธานกรรมการบริหาร 1 คน กรรมการบริหาร 2 คน ซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากสมาชิก เสนอให้นายอำเภอแต่งตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี เพื่อทำหน้าที่ คือ (1)บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล และรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (2)จัดทำแผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ (3)รายงานการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละสองครั้ง และปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

แผนพัฒนาสามปี หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่วางแผนทุก 3 ปี ในที่นี้คือ องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปีเพื่อเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถพัฒนาบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะโครงการที่บรรจุอยู่ในช่วงปีแรกของแผนพัฒนาสามปีนั้น มีความแน่นอนของกิจกรรมที่ต้องดำเนินการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

7. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1) ด้านวิชาการ : ได้องค์ความรู้ของแนวคิดและการพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ ซึ่งองค์ความรู้ที่ได้เป็นการระดมความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิของสถาบันและส่วนต่างๆ ภายในชุมชน โดยสาระความรู้ต่างๆ ที่ได้จะมีความเหมาะสมแก่บริบทของสังคมและคนไทย อันจะนำไปสู่แนวทางการนำความรู้ไปใช้ในกระบวนการตัดสินใจ การกำหนดนโยบายและการวางแผน รวมทั้งได้แนวทางการศึกษา วิจัย และการพัฒนาเพื่อการขยายผลในเรื่องนี้ต่อไป

2) ด้านการนำไปใช้: จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปสู่การวางแผนงาน และกลยุทธ์การดำเนินการปฏิบัติให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลอื่นๆ โดยเฉพาะพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรี ประกอบกับการ พัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ที่ได้จากการวิจัยนี้ จะมีส่วนช่วยชี้นำและเสริมสร้างความ เจริญก้าวหน้าสู่การปฏิบัติ อันนำไปสู่การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเชิงรูปธรรมที่ส่งผลให้ผู้ที่ เกี่ยวข้องเข้ามาเป็นหุ้นส่วน มีส่วนร่วม และดำเนินการพิจารณาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่กลุ่มประชาชนในชุมชนต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ เป็นการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นกรอบความคิดในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาสาระสำคัญ ๆ ที่สะท้อนถึงองค์ความรู้สำหรับดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์กรการบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี มีดังนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้
2. การศึกษาหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. แนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักร
4. ความสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล
5. การศึกษาสภาพข้อมูลพื้นฐานทั่วไปด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ในการวิจัยนี้
6. หลักการของงานวิจัยแสวงหารูปแบบ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

ประกอบด้วยสาระสำคัญ ๆ มีดังต่อไปนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2542 มีสาระสำคัญทั้งสิ้น 9 หมวด ซึ่งสาระสำคัญของการปฏิรูปการเรียนรู้อยู่ที่หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา โดยสามารถสรุปพระราชบัญญัติการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของแต่ละมาตราได้ดังนี้(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,2545)

หมวด 1 บททั่วไป (มาตรา 6 ถึง มาตรา 9) กล่าวถึงความมุ่งหมายและหลักการสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเรียนรู้ ได้แก่ 1)ในส่วนของความมุ่งหมายและหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ต้องการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ด้วยการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้รู้จักพึ่งตนเอง ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเอง 2)ด้านการจัดการศึกษา พระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ยึดหลักการจัดการศึกษาตลอดชีวิต โดยให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และ 3)การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการในการจัดการศึกษา ให้มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ

การศึกษา ส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา พร้อมทั้งให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการศึกษา

หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา (มาตรา 10 ถึง มาตรา 14) กล่าวถึงสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเรียนรู้ กล่าวคือ บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี อย่างมีคุณภาพและไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้ปกครองมีหน้าที่ส่งบุตรหลานให้ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี นอกจากนั้นรัฐต้องจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย หรือจิตใจ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษด้วย สาระในหมวด 2 นี้ แสดงให้เห็นถึงสิทธิของผู้เรียนและหน้าที่ของผู้ปกครองในเรื่องการศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายกันไปตามสภาพของพื้นที่ สภาพผู้เรียน เพื่อให้เป็นการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามที่พระราชบัญญัติฯ กำหนดไว้

หมวด 3 ระบบการศึกษา (มาตรา 15 ถึง มาตรา 21) สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเรียนรู้ กล่าวคือ เรื่องของระบบการศึกษาซึ่งพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้การจัดการศึกษามี 3 รูปแบบ ได้แก่

1) การศึกษาในระบบ : มีจุดมุ่งหมาย วิธีการ หลักสูตร ระยะเวลาการวัดผลประเมินผลที่ชัดเจนแน่นอน

2) การศึกษานอกระบบ : เป็นการศึกษาที่ยืดหยุ่นในจุดมุ่งหมาย วิธีการ และระยะเวลา อย่างไรก็ตามหลักสูตร การวัดผลและประเมินผลมีความชัดเจนแน่นอน

3) การศึกษาตามอัธยาศัย : เป็นการศึกษาที่จัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อมและโอกาส

สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง หรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ ซึ่งในทางปฏิบัติหากสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้ทั้งสามรูปแบบ กระบวนการในการเรียนรู้ย่อมต้องแตกต่างกันไป อาจจะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ด้วยกระบวนการนั้น ๆ หรือด้วยรูปแบบการศึกษาที่หลากหลายย่อมจะเกิดผลดีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา (มาตรา 22 ถึง มาตรา 30) เป็นหมวดที่เป็นสาระสำคัญของการปฏิรูปการเรียนรู้ ดังนี้

1) การจัดการศึกษา : ต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญโดยให้ถือว่าผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้

2) หลักการจัดการศึกษา : ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และการบูรณาการความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเองและสังคม ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมถึงการจัดการกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์และภาษา ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดยให้บูรณาการตามความเหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษา

3) การจัดกระบวนการเรียนรู้ : ให้ดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและ กิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยเรียนจากประสบการณ์จริง ด้วยการฝึกทักษะกระบวนการคิดการจัดการ การผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล สนับสนุนให้ผู้สอนจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ สามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ โดยผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อและแหล่งวิทยาการต่าง ๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาและทุกสถานที่ด้วยความร่วมมือของผู้ปกครองและชุมชน

4) แหล่งการเรียนรู้ : รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินการและจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์กีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งการเรียนรู้อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

5) หลักสูตร : ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น

หมวด 5 การบริหารและการจัดการ (มาตรา 31 ถึง มาตรา 46) ในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้คือ เรื่องการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐกล่าวถึง หน้าที่ของ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในการพิจารณาเสนอหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน ในส่วนของการบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้องค์กร ส่วนท้องถิ่นมีสิทธิในการจัดการศึกษาในระดับหนึ่ง หรือทุกระดับ โดยต้องเป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อม ซึ่งต้องสอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐาน การศึกษา

หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา (มาตรา 47 ถึง มาตรา 51) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ คือ สถานศึกษาต้องเตรียมความพร้อมรับการประเมิน คุณภาพการศึกษาทั้งการประเมินภายใน และการประเมินภายนอก โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย และหลักการจัดการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฯ ทำให้สถานศึกษาต้องมีระบบ ประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในสถานศึกษาของตนเอง การจัดการเรียนรู้จึงต้องจัดให้ได้ประสิทธิผลตามที่พระราชบัญญัติฯ กำหนดไว้

หมวด 7 ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (มาตรา 52 ถึง มาตรา 57) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ คือ กระบวนการในการผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ และ บุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน การกำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและ จรรยาบรรณครู รวมทั้งการมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ สิ่งเหล่านี้คาดว่าจะมีผลในกระบวนการ จัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติฯ มากขึ้น นอกจากนี้ พระราชบัญญัติฯ ยังกำหนดให้หน่วยงานทางการศึกษาระดมทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยอาศัยประสบการณ์ความรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของ บุคคลเหล่านั้น

หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา (มาตรา 58 ถึง มาตรา 62) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ คือ ให้นักล ครอบครัว ชุมชน องคกรชุมชน องคกรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องคกรเอกชน องคกรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สิน และทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา ซึ่งหากเป็นไปตามพระราชบัญญัติฯ สังคมโดยรอบสถานศึกษา จัดว่าเป็นทรัพยากรทางการศึกษาและสามารถส่งเสริมให้จัดเป็นแหล่งการเรียนรู้ได้ทั้งสิ้น กระบวนการจัดการเรียนรู้จะไม่เกิดขึ้นเพียงแต่ในโรงเรียนเท่านั้น ผู้เรียนจะมีโอกาสได้เรียนรู้จากประสบการณ์และสถานที่จริงมากขึ้น

หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (มาตรา 63 ถึง มาตรา 69) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ กล่าวคือ รัฐจะมีการส่งเสริม การวิจัย การพัฒนา การระดมทุน เพื่อการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาทั้งในด้านเทคโนโลยีการผลิตและด้านบุคลากร เพื่อให้สามารถผลิตและใช้เทคโนโลยีที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย ในส่วนของผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา 6 ลักษณะคนไทยที่พึงประสงค์ : เป็นการแสดงเจตจำนงการจัดการศึกษา ได้แก่

- 1) การจัดการศึกษาเพื่ออะไร
- 2) เป้าหมายในการจัดการศึกษาเพื่อใคร
- 3) มีหลักการในการจัดการศึกษาอย่างไร
- 4) มีวิธีการจัดการศึกษาอย่างไร

ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ คือ ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และสามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้

มาตรา 7 เป้าหมายกระบวนการเรียนรู้ : เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกของคนไทยในสาระสำคัญ ได้แก่

- 1) การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- 2) รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และเคารพกฎหมาย
- 3) มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ
- 4) ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ และการกีฬา
- 5) ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล
- 6) อนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

7) มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเอง

มาตรา 8 การจัดการศึกษา : เน้นหลักการจัดการศึกษาไทยตามแนวปฏิรูปการศึกษา โดยยึดหลัก 3 ประการ คือ 1) การศึกษาตลอดชีวิต เป็นการศึกษาสำหรับประชาชนทุกคน (EDUCATION FOR ALL) ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบ นอกระบบ หรือตามอัธยาศัย 2) ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (ALL FOR EDUCATION) โดยส่งเสริมให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และ 3) เพื่อให้มีการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยพัฒนาในสองประเด็นหลัก คือ สาระความรู้ที่บรรจุในหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้

มาตรา 22 หลักการจัดการศึกษา : ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามความถนัดหรือความสนใจของตนเองได้ โดยสถานศึกษาต้องจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองตามความเหมาะสมและความต้องการของผู้เรียน

มาตรา 23 สาระการเรียนรู้ : กำหนดหลักเกณฑ์การจัดการศึกษาทุกระดับ และทุกระบบการศึกษา โดยเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และสามารถบูรณาการความรู้ในเรื่อง สังคม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภาษา คณิตศาสตร์ การประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต มาประยุกต์ให้เกิดความสัมพันธ์ร่วมกันได้

มาตรา 24 กระบวนการเรียนรู้ : กำหนดหลักการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาจากกระบวนการเรียนรู้และการถ่ายทอด ได้แก่ 1) เนื้อหาสาระและกิจกรรม 2) ทักษะและกระบวนการ 3) การฝึกปฏิบัติและได้เรียนรู้จากประสบการณ์ 4) ปฏิสัมพันธ์ คุณธรรมและค่านิยมที่ดีงาม 5) บรรยากาศ สภาพแวดล้อม และสื่อการเรียนรู้ และ 6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

มาตรา 25 บทบาทรัฐในการส่งเสริมการเรียนรู้

มาตรา 26 การประเมินผลการเรียนรู้

มาตรา 27 และมาตรา 28 การพัฒนาหลักสูตรแต่ละระดับ

มาตรา 29 บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง : กำหนดให้รัฐส่งเสริมความเสมอภาคในการเรียนรู้ของประชาชนในชาติอย่างกว้างขวาง และเป็นการเสริมการเรียนรู้ทั้งในระบบโรงเรียน นอกโรงเรียน และเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งเป็นการเน้นย้ำคำว่าใฝ่เรียน ใฝ่รู้ตลอดชีวิต

มาตรา 30 การวิจัยเพื่อการเรียนรู้

โดยสรุป สาระสำคัญในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในแต่ละหมวดดังกล่าวมาข้างต้น เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า แต่ละมาตรา ต่างเป็นองค์ประกอบและเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้กระบวนการจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครบถ้วนสมบูรณ์ โดยเป็นการจัด

การศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ถึงอย่างไรก็ตามพบว่าแต่ละมาตรามีความต่อเนื่องกันตาม ความสำคัญในการปฏิรูปการเรียนรู้ และการเรียนรู้ตามแนวคิดของพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ดังกล่าวนั้น ถือได้ว่าเป็นกลไกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และ สังคม ซึ่งต้องได้รับความร่วมมือจากทุกส่วนในสังคม ทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้สอน ผู้เรียน ผู้บริหาร ชุมชน โดยมุ่งหวังให้คนไทยเป็นคนเก่ง คนดี และคนมีความสุข และเป็นการจัด การศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต จากแหล่งวิทยาการต่าง ๆ และเป็นการจัดการศึกษาที่ เกิดจากความร่วมมือกันของชุมชนในท้องถิ่น อันนำไปสู่เมืองแห่งการเรียนรู้ ซึ่งสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ(2543)ได้ให้ความหมายของคนเก่ง คนดีและคนมีความสุข ได้แก่

1) คนเก่ง คือ คนที่มีสมรรถภาพสูงในการดำเนินชีวิต โดยมีความสามารถด้าน ใดด้านหนึ่ง หรือรอบด้าน หรือมีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง เช่น ทักษะและกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์ ความสามารถพิเศษเฉพาะทาง ความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถด้านภาษา ศิลปะ ดนตรี กีฬา มีภาวะผู้นำ รู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ เป็นต้น เป็นคนทันสมัย ทัน เหตุการณ์ ทันโลก ทันเทคโนโลยี มีความเป็นไทย สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ และ ทำประโยชน์ให้เกิดแก่ตน สังคม และประเทศชาติได้

2) คนดี คือ คนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีจิตใจที่ดีงาม มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น มีวินัย มีความ เอื้อเฟื้อเกื้อกูล มีเหตุผล รู้หน้าที่ ซื่อสัตย์ พากเพียร ขยัน ประหยัด มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นและสิทธิของผู้อื่น มีความเสียสละ รักษาสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น อย่างสันติสุข และ

3) คนมีความสุข คือ คนที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ เป็นคนร่าเริงแจ่มใส ร่างกายแข็งแรง จิตใจเข้มแข็ง มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรักต่อทุกสรรพสิ่ง มีอิสรภาพ ปลอดภัย จากการตกเป็นทาสของอบายมุข และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างพอเพียงแก่อัตภาพ

ดังนั้น การเรียนรู้จึงเป็นการจัดการที่ (1)มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน (2)ผู้เรียนได้ พัฒนาเต็มตามศักยภาพ (3)ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย (4)ผู้เรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ และ(5)ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน เพื่อพัฒนาผู้เรียน

2. การศึกษาหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต

UNESCO (1996) กล่าวถึง การเรียนเพื่อรู้ การเรียนเพื่อปฏิบัติได้จริง การเรียนรู้ เพื่อที่จะอยู่ร่วมกันและการเรียนรู้เพื่อชีวิต (อ้างถึงใน อาชญญา รัตนอุบล,2545) ซึ่งสอดคล้องกับ ยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) คือ ความเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง เป็นไปอย่างรวดเร็ว กระแสของความเปลี่ยนแปลงนี้ แพร่สะพัดไปทุกมุมโลก และมีผลกระทบ

ทั้งในทางดีและทางร้ายต่อชีวิตของคนในประเทศต่างๆ อย่างรุนแรง ประเทศไทยเองก็ได้รับผลกระทบอย่างหนัก ต้องเร่งหาทางปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ต้องเร่งพัฒนาความรู้ ความคิด ความสามารถ ของประชากรส่วนใหญ่ของประเทศให้รับรู้ รอบรู้ และล่วงรู้ในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนข่าวสารต่างๆ อย่างกว้างขวาง จึงจะช่วยให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันและร่วมมือกับนานาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ อนึ่ง หากพิจารณาจากแนวโน้มของความเจริญก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่ง ปีเตอร์ เอฟ ดรักเกอร์ (Peter F. Drucker) ได้กล่าวสรุปไว้ในหนังสือ Post – Capitalist Society ว่า การเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ที่สุด จะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ทั้งในรูปแบบและเนื้อหา ในความหมาย ในความรับผิดชอบและในเรื่องความหมายของคำว่า ผู้มีการศึกษานั้นคืออะไรกันแน่ กระแสของการเรียกร้องในการจัดการศึกษา ล้วนเสนอแนะให้ใช้ระบบการจัดการศึกษาที่สามารถพัฒนามนุษย์ได้อย่างต่อเนื่องตั้งแต่เกิดจนตายหรือการศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Education) โดยมีความเป็นมา ความหมาย คุณค่าและความจำเป็นของการศึกษาตลอดชีวิต สรุปได้ดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2538)

2.1 ความเป็นมาของการศึกษาตลอดชีวิต แยกประเด็นได้ ดังนี้

1) การศึกษาตลอดชีวิตในต่างประเทศ : แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาตลอดชีวิต ถูกนำขึ้นมาพิจารณาอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกในการประชุม The Third International Committee for Facilitating Adult Education ซึ่งจัดโดย UNESCO เมื่อปี 2507 หลังจากนั้น การศึกษาตลอดชีวิตได้กลายมาเป็นแนวความคิดและแนวทางที่มีความหมายและความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์อย่างแท้จริง UNESCO ได้พยายามหาความชัดเจนเกี่ยวกับ การจัดการศึกษาตลอดชีวิตต่อเนื่องเป็นลำดับมา และได้จัดพิมพ์เอกสารว่าด้วย Lifelong Education ขึ้นโดยตรงเป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2513 และในปีเดียวกันนั้นเอง UNESCO ก็ได้จัดพิมพ์เอกสารชื่อ An Introduction to Lifelong Education ขึ้นมาด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี พ.ศ. 2515 UNESCO ได้จัดพิมพ์เอกสารเล่มสำคัญ ซึ่งเป็นรายงานผลการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการศึกษาตลอดชีวิตอย่างกว้างขวาง ชื่อ Learning to Be ที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาตลอดชีวิต กับการเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) โดยได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาตลอดชีวิตคือกระบวนการผสมผสานสัมพันธ์ทรัพยากรทางการศึกษา เข้ากับวิถีชีวิตของคนในชุมชนจนเป็นหนึ่งเดียว ยังผลให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้

โรเบิร์ต เอ็ม ฮัตชิน (Robert M. Hutchin) ในปี 2511 ได้เขียนหนังสือเรียกร้องให้มวลมนุษย์หันมาสนใจการจัดการศึกษาตลอดชีวิตและเรียกร้องให้ช่วยกันทำให้สังคมมนุษย์เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) ฮัตชิน ได้เตือนให้ตระหนักว่าการศึกษาที่พึงประสงค์ต้องมุ่งไกลกว่าการผลิตแรงงาน (Manpower) โดยควรมุ่งสู่การสร้างสรรคความเป็นมนุษย์ (Manhood) กล่าวคือ การศึกษาควรเป็นกระบวนการช่วยให้มนุษย์ประจักษ์ในแก่นแท้ของชีวิต สามารถแยกแยะความดีความชั่วได้ด้วยการใช้วิจารณญาณของ

ตนเอง และสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างกลมกลืนและเอื้ออาทรต่อมนุษย์ สังคม และธรรมชาติ แวดล้อม หนึ่งในประเทศสหรัฐอเมริกาในสมัยประธานาธิบดี จอร์จ บุช (George Bush) ได้หันมาให้ความสำคัญต่อการศึกษาดลอดชีวิตอย่างจริงจัง และได้จัดให้มีโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning Project) ขึ้นโดยตรง โดยมีเป้าหมายไว้ว่า ภายในปี 2000 ผู้ใหญ่อเมริกันทุกคนจักสามารถอ่านออกเขียนได้ (Literate) พร้อมทั้งมีความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการแข่งขันในด้านเศรษฐกิจกับนานาชาติ สามารถแสดงออกซึ่งสิทธิและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อบรรลุสู่เป้าหมายดังกล่าวนี้ สหรัฐอเมริกาได้กำหนดมาตรการดำเนินงานการพัฒนาทักษะขั้นสูง (Develop Higher Skills) ซึ่งเป็นทักษะที่มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตในสังคมโลกาภิวัตน์ อันได้แก่ ทักษะในการใช้เหตุผล (Reasoning) ทักษะในการแก้ปัญหา (Problem Solving) และทักษะในการตัดสินใจ (Decision Making) ผู้ที่มีทักษะทั้งสามนี้ จักสามารถวิเคราะห์และประเมินข้อมูลข่าวสารต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างลึกซึ้งและถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารตลอดจนสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตได้อย่างสร้างสรรค์

2) การศึกษาตลอดชีวิตในประเทศไทย : วิวัฒนาการของการศึกษาดลอดชีวิตในประเทศไทย สามารถกล่าวอย่างกว้างๆ เป็น 2 ยุค ได้แก่ (1) ยุคการศึกษาตามอัธยาศัย (Informal Education) ยุคนี้เริ่มตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยถึงกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นก่อนมีกฎหมายว่าด้วยการศึกษากบฏบั้งคับ กล่าวคือ สมัยกรุงสุโขทัย การศึกษาจะมี บ้าน วัด และวัง เป็นศูนย์กลาง วัดและวัง สอนความรู้ด้านภาษาไทย ภาษาบาลี เพื่อศึกษาศาสนาและการอบรมศีลธรรมเป็นหลัก ส่วนบ้านจะมีการสั่งสอนอบรมทั้งด้านการใช้ภาษา กิริยามารยาท ขนบธรรมเนียมประเพณี รวมทั้งความรู้ ความชำนาญในการประกอบอาชีพ ยุคสมัยกรุงศรีอยุธยา การศึกษายังคงมีศูนย์กลางอยู่ที่ บ้าน วัดและวัง และมีการสั่งสอน อบรม เช่นเดียวกับสมัยกรุงสุโขทัย แต่สมัยนี้ อักษรศาสตร์ และวรรณคดีรุ่งเรืองมาก ได้มีการจัดทำแบบเรียนภาษาไทยเล่มแรก คือ หนังสือจินตตามณี ขึ้น และในสมัยนี้ได้มีการติดตามค้าขายกับชาวต่างประเทศ ทำให้เกิดการเริ่มต้นการเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากชาวตะวันตก และสมัยกรุงธนบุรีและรัตนโกสินทร์ตอนต้น เป็นช่วงระยะสำคัญในการฟื้นฟูประเทศ และศิลปวิทยาการต่างๆ หลังจากการเสียกรุงศรีอยุธยาแก่พม่า โดยเฉพาะด้านอักษรศาสตร์ และวรรณคดี ได้จัดทำแบบเรียนภาษาไทยฉบับใหม่ ชื่อ ประถม ก กา และ ประถม มาลา ขึ้นใช้ โดยการศึกษายังคงมีศูนย์กลางสำคัญอยู่ที่บ้าน วัด และวัง เหมือนสมัยที่ผ่านมา มาจนถึงสมัยรัชกาลที่ 3 ได้มีการจ้างฝรั่งมาสอนภาษาอังกฤษให้กับบุตรหลานของเจ้านาย และบุคคลชั้นสูง รวมทั้งในการฝึกอบรมทหาร ตำรวจ การช่างบางอย่างและการนำเอาระบบการพิมพ์จากตะวันตกมาใช้พิมพ์หนังสือไทยด้วย และ (2) ยุคการจัดการศึกษาอย่างประเทศตะวันตก เป็นยุคตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 จนถึงปัจจุบัน พัฒนาการสำคัญของการจัดการศึกษาในยุคนี้ คือ เริ่มตั้งโรงเรียน ที่เรียกว่า การจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน (Formal Education) เพื่อเตรียมคนเข้ารับราชการตามความต้องการของประเทศ โดยระยะแรกได้เปิดสอนในวังก่อนแล้วค่อยๆ ขยายออกไปตั้งโรงเรียนตามวัด โดย

อาศัยการจัดการศึกษาที่มีอยู่เดิมเป็นพื้นฐานและเมื่อหลังเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ.2475 ได้มีการผลักดันด้านการเมืองให้มีการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานออกไปอย่างกว้างขวาง รวมทั้งการตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองขึ้น นอกจากนี้เพื่อตอบสนองการผลิตคนออกไปรับราชการแล้วยังมีวัตถุประสงค์จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในด้านการเมือง การปกครองมากยิ่งขึ้น ในขณะนี้การจัดการศึกษาเริ่มออกห่างจากบ้าน วัด และวัง ห่างจากการดำเนินชีวิตของคนมากยิ่งขึ้น และเริ่มงานการศึกษาผู้ใหญ่ (Adult Education) โดยได้จัดตั้งกองการศึกษาผู้ใหญ่ขึ้นในปี พ.ศ.2483 เพื่อให้รับผิดชอบการจัดการศึกษาผู้ใหญ่ ให้เรียนรู้การอ่าน การเขียน และการฝึกฝนอาชีพ ช่วงนี้เองเป็นช่วงการเริ่มต้นของการศึกษานอกระบบโรงเรียน (Non-Formal Education) ในประเทศไทย

2.2 ความหมายของการศึกษาตลอดชีวิต : คำว่า “การศึกษาตลอดชีวิต” ได้มีผู้ให้ความหมายไว้แตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องหาข้อยุติเบื้องต้น เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานร่วมกัน โดยอาจจะกำหนดความหมายของการศึกษาตลอดชีวิต ไว้เป็น 2 ลักษณะคือ ความหมายทั่วไป และความหมายเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

1) ความหมายทั่วไป : การศึกษาตลอดชีวิต หมายถึง แนวความคิด และแนวทางที่ส่งเสริมให้เกิดการระดมเอาทรัพยากรทั้งหมดที่มีอยู่ในสังคม มาใช้ในการพัฒนาความรู้ ความคิด และความสามารถของมนุษย์ ทำให้มนุษย์สามารถแก้ปัญหา และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตั้งแต่เกิดจนตาย ยังผลให้สังคมนั้นกลายเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

2) ความหมายเชิงปฏิบัติการ : การศึกษาตลอดชีวิต หมายถึง กระบวนการประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนให้คนในสังคมได้ร่วมกันนำเอาทรัพยากรทางการศึกษาอันได้แก่ องค์ความรู้ แหล่งความรู้ และเทคโนโลยีทั้งหมดที่มีอยู่ในสังคมนั้น มาใช้ในการดำเนินงานในลักษณะต่างๆ อย่างน้อย 5 ประการ คือ 1)ขยายการให้บริการทางการศึกษาออกจากระบบโรงเรียน ให้กว้างขวางขึ้นสู่ประชาชน ทุกเพศ ทุกวัย และทุกอาชีพ 2)เสริมสร้าง ความสำคัญของการศึกษา ในฐานะเป็นเครื่องมือเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ 3) ปรับปรุงรูปแบบและเนื้อหาของการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนในชุมชนต่างๆ 4)ส่งเสริมให้คนในสังคมทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน ได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวาง และ 5)ปรับปรุงจุดมุ่งหมายและขอบข่ายของการบริการด้านการศึกษา ให้ครอบคลุมและกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

โดยสรุป การศึกษาตลอดชีวิต เป็นเรื่องที่ถูกสังคมให้ความสนใจเพราะเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถให้ผู้เรียนได้พึ่งตนเองและไม่แยกห่างจากวิถีชีวิตปัจจุบันของคนเรา อันส่งผลไปสู่การเกิดเมืองแห่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับ อุ๋นตา นพคุณ(2543) ได้กล่าวถึง การศึกษาตลอดชีวิตในศตวรรษที่ 21 ต้องการผู้สอนและผู้เรียนที่เข้าใจวิธีการเรียนรู้ ทั้งในระบบโรงเรียน นอกระบบโรงเรียนและตามอัธยาศัย สังคมไทยมีความหลากหลาย เป็นทั้งสังคมเกษตร สังคมอุตสาหกรรม และสังคมข้อมูลข่าวสาร โลกที่ไร้พรมแดนส่งผลกระทบอย่างรวดเร็วต่อการดำเนิน

ชีวิตของทุกๆ คน การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย การพัฒนาที่ไม่สมดุล ไม่ยั่งยืน จิตใจของคนที่เห็นแก่ประโยชน์ของตนเองมากกว่าส่วนรวม เป็นปัญหาที่ทำให้ การศึกษาถูกโจมตีว่า ไม่ได้ให้ความสำคัญเรื่องปัญญาและจริยธรรมของผู้เรียนตามที่หลาย องค์กรและหน่วยงานได้ประกาศจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และการปฏิรูปการศึกษาจะบรรลุความมุ่งหมาย หรือไม่ ครูและการเตรียมครูให้เป็นนักการศึกษาตลอดชีวิต จะต้องเพิ่มบทบาทและหน้าที่ให้ ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชน และสังคมมากกว่าที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ และที่สำคัญมาก คือ ครูจะต้องมีบทบาทเพิ่มขึ้นในการจัดการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาคุณธรรม

3. แนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักร

แนวคิดเรื่องเมืองแห่งการเรียนรู้ให้โอกาสที่ดีในการตอบสนองอย่างสร้างสรรค์ต่อพลัง ผลักดันของความเปลี่ยนแปลงที่ตนกำลังเผชิญอยู่ ซึ่งรวมถึงการปรับปรุงองค์กรของรัฐบาล ท้องถิ่นและกระบวนการปรับโครงสร้างทางสังคมและเศรษฐกิจในเชิงลึก การนำเอาแนวคิด เรื่องการเรียนรู้ไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ช่วยให้เกิดกระบวนการที่คิดไตร่ตรองถึงกลยุทธ์ต่างๆ ใน การจัดการกับความเปลี่ยนแปลงกิจกรรมต่างๆ ภายในชุมชน โดย สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา(2547) ได้ศึกษาเอกสารจากสหราชอาณาจักร เรื่อง Learning Towns and Cities และเรื่อง Practice, Progress and Value learning Communities : Assessing the Value They Add ใน www.lifelonglearning.co.uk เพื่อแสวงหาแนวคิดในการพัฒนาการเรียนรู้ สังคมไทยให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ แล้วจัดพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นนครแห่งการเรียนรู้และแนวทาง พัฒนานครแห่งการเรียนรู้ ทำให้ได้สาระสำคัญ ดังนี้

3.1 ความเป็นมาของแนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้

เมืองแห่งการเรียนรู้หรือเมืองแห่งการศึกษา เริ่มต้นขึ้นในทศวรรษ 2513 และมีการพัฒนาต่อมาจนเป็นรายงานที่เสนอต่อที่ประชุมใหญ่ระหว่างประเทศเรื่อง เมือง แห่งการศึกษา ครั้งที่ 1 ซึ่งจัดโดยสภาเมืองบาร์เซโลน่า และในปี พ.ศ.2533 รายงานดังกล่าว ระบุหลักการที่เมืองแห่งการเรียนรู้ควรนำมาปฏิบัติ ได้แก่ การคำนึงถึงความต้องการแผนงาน บูรณาการ ความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการด้านการศึกษาและวัฒนธรรม ความจำเป็นในการ ขจัดความไม่เท่าเทียมกันทางการศึกษาและความต้องการศึกษาตลอดชีวิต ใน พ.ศ.2535 องค์กรความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา(OECD) ได้จัดพิมพ์รายงาน ซึ่งนาย Donald Hirsch เสนอต่อที่ประชุมระหว่างประเทศเรื่อง เมืองแห่งการศึกษา ครั้งที่ 2 โดยจัดขึ้นที่เมือง Gothenburg รายงานดังกล่าวส่งผลให้สหราชอาณาจักรพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับเมืองแห่งการ เรียนรู้ นำมากระตุ้นประชาชนให้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งแสดงให้เห็นถึงบทบาทของ เมืองในการส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ และหลังจากการประชุมนานาชาติครั้งที่ 1 ขององค์กร ความริเริ่มด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิตของยุโรป(ELLI) จัดขึ้น ณ กรุงโรม เพื่อส่งเสริม

แนวความคิดเรื่องชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทำให้มีเมืองแห่งการเรียนรู้แห่งหนึ่งของ สหราชอาณาจักรถือกำเนิดขึ้น ต่อมาองค์การความริเริ่มด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิตของยุโรปได้จัด ประชุมครั้งที่ 2 ที่เมืองออตตาวา ในปลายเดือนมีนาคม พ.ศ.2540 ในหัวข้อเรื่อง ยุทธศาสตร์ในการ เลือก : การลงทุนเพื่อพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ที่ได้รับการนำเสนอเป็น ตัวอย่างที่ประชุมเป็นยุทธศาสตร์ของ 3 ประเทศ ได้แก่ การรู้หนังสือของประเทศแคนาดา การเรียนรู้แห่งคันทรี ของสหราชอาณาจักร และประเทศแห่งการเรียนรู้ ของสโลวาเกีย อย่างไรก็ตามนครแห่งการเรียนรู้ของสหราชอาณาจักรแต่ละแห่งมีพัฒนาการและมีจุดเน้นในเชิงปฏิบัติ แตกต่างกัน ซึ่งการดำเนินการต่าง ๆ อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสถาบันการศึกษาต่อเนื่อง สำหรับผู้ใหญ่แห่งชาติ(NIACE)และกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน

3.2 ความหมายของเมืองแห่งการเรียนรู้(Learning City) ประกอบด้วย

1) ความหมายโดยทั่วไป : เมืองแห่งการเรียนรู้ หมายถึง ชุมชนที่ พัฒนาด้วยการเรียนรู้จากประสบการณ์ทั้งภายในชุมชนของตนเองและจากชุมชนอื่นๆ ซึ่งช่วย ทำให้ชุมชนมีความริเริ่มสร้างสรรค์ในการสร้างความเข้าใจถึงสถานการณ์ของตนและมีความสัมพันธ์ภายในชุมชนในระดับกว้างเพื่อการพัฒนาชุมชนด้วยแนวทางใหม่

2) ความหมายเชิงปฏิบัติการ : เมืองแห่งการเรียนรู้ หมายถึง เมือง ใหญ่ เมืองเล็ก หรือชุมชน ขนาดใดหรือตั้งอยู่ที่ไหนก็ได้ ซึ่งมีวิธีการดำเนินงานเพื่อตอบสนอง ความต้องการด้านการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้นๆ โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างสังคมกับ สถาบันที่แข็งแกร่งของชุมชนสำหรับให้ความร่วมมือแบบหุ้นส่วน การมีส่วนร่วมและความสามารถดำเนินงาน เพื่อการส่งเสริมความกลมเกลียวและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ ทุกส่วนในชุมชน

โดยสรุป จะเห็นได้ว่าความหมายของเมืองแห่งการเรียนรู้ สะท้อนให้เห็นถึงการ เรียนรู้มีความสำคัญต่อสมาชิกในชุมชน โดยมีปัจจัยสำคัญของเมืองแห่งการเรียนรู้ คือ ปัจเจก บุคคล นายจ้างและสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก กลุ่มบุคคลที่เป็นแกนกลาง และกลุ่มสนใจ นั้น มี บทบาทสำคัญต่อความร่วมมือแบบหุ้นส่วน การมีส่วนร่วมและความสามารถดำเนินงาน เหล่านี้ เป็น กระบวนการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ภารกิจและเงื่อนไขของการปฏิรูปทางสังคมและ เศรษฐกิจให้แก่ประชาชนในชุมชนให้มีความพร้อมกับการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของชุมชน

3.3 วัตถุประสงค์ของเมืองแห่งการเรียนรู้: ประกอบด้วยความเชื่อมโยงกัน 2 เรื่อง ดังนี้

1) การเรียนรู้ตลอดชีวิต : เป็นการสนับสนุนให้ปัจเจกบุคคล นายจ้าง และ องค์กรต่างๆ มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจากลักษณะของภารกิจที่ เปลี่ยนแปลง ทำให้ประชาชนต้องปรับและยกระดับทักษะหรือความรู้ตลอดชีวิตเพื่อให้สามารถ อยู่รอดได้ในตลาดแรงงาน ชุมชนที่มีทักษะระดับสูงจะดึงดูดการจ้างงาน เมืองใหญ่และเมือง

เล็กที่ประสบความสำเร็จในการสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตจะเป็นสถานที่น่าอยู่อาศัยและสร้างโอกาสการจ้างงาน การเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนโดยรวม ยิ่งประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งในลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการมากขึ้นเท่าใด ชุมชนนั้นก็ยิ่งมีพลัง ประสบความสำเร็จและน่าสนใจมากขึ้นเท่านั้น

2) การเรียนรู้ว่าชุมชนกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างไร : เมืองแห่งการเรียนรู้จำเป็นต้องทราบบริบทของการเปลี่ยนแปลง เพื่อประโยชน์ในการกำหนดลักษณะของการเปลี่ยนแปลงที่ก่อให้เกิดสังคมแห่งความรู้ เพื่อวางแผนงานสำหรับอนาคต การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นการเคลื่อนย้ายประชากร ความเติบโตและความเสื่อมถอยของพื้นฐานทางอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม ตลอดจนผลกระทบของเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่มีต่อระบบการสื่อสาร ฯลฯ ล้วนเป็นเรื่องที่ชุมชนต่างๆ ซึ่งอยู่ในกระบวนการปฏิรูปจำเป็นต้องเรียนรู้ ไม่ใช่เพื่อพัฒนาทักษะของประชาชนเพียงอย่างเดียว แต่เพื่อทำความเข้าใจองค์ประกอบต่างๆ ในชีวิตของชุมชน ทั้งด้านสังคม วัฒนธรรม การเมืองและเศรษฐกิจ เพื่อนำทักษะและความเข้าใจข้างต้นมาเชื่อมโยงเข้าด้วยกันให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในการรักษาไว้ซึ่งความผาสุกในอนาคตของชุมชนให้คงอยู่ต่อไป

โดยสรุป วัตถุประสงค์ของเมืองแห่งการเรียนรู้ คือ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและเพื่อเรียนรู้แนวทางการส่งเสริมการปฏิรูปสังคมและเศรษฐกิจโดยเน้นการมีส่วนร่วมของหน่วยงานในชุมชน

3.4 ลักษณะของเมืองแห่งการเรียนรู้ : สหราชอาณาจักรได้ดำเนินการศึกษา ลักษณะของเมืองแห่งการเรียนรู้แล้ว พบว่า ควรมีลักษณะประกอบด้วย

1) เป็นเมืองหรือชุมชน ไม่จำกัดขนาด อาจจะเป็นชุมชนขนาดใหญ่หรือขนาดเล็ก และตั้งอยู่ที่ใดก็ได้

2) ตระหนักถึงความสำคัญ ความจำเป็นของการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสังคมปัจจุบัน ชุมชนที่มีการเรียนรู้ เป็นปัจจัยหลักเท่านั้นที่จะสามารถควบคุมและพัฒนาความสามารถ ศักยภาพของคนในชุมชนให้สอดคล้องกับความท้าทายความเปลี่ยนแปลง การเรียนรู้จะช่วยให้ประชาชนเข้าใจสภาพ เห็นแนวทาง เห็นภารกิจที่จะต้องปฏิรูปสังคมและเศรษฐกิจ

3) มีความพยายามที่จะวิเคราะห์สภาพของเมืองหรือชุมชนของตนเอง เทียบกับสถานการณ์ในปัจจุบันว่าจะต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง ต้องพัฒนาความรู้และทักษะอะไรให้แก่ประชาชน เช่น การเคลื่อนย้ายประชากร ความเติบโตและความเสื่อมถอยของอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม ผลกระทบของเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่มีต่อระบบการสื่อสาร โดยต้องศึกษาและทำความเข้าใจแล้ววางแผนทุกปัจจัยหลักของเมืองแห่งการเรียนรู้ทั้งสังคม วัฒนธรรม การเมืองและเศรษฐกิจ

- 4) ใช้ประโยชน์ของการเรียนรู้พัฒนาชุมชน พัฒนาชุมชนด้วยการเรียนรู้จากทั้งประสบการณ์ภายในชุมชนและจากที่อื่น ๆ หรือจากประสบการณ์ภายนอกชุมชน
- 5) การดำเนินงานพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) และเน้นหุ้นส่วนที่วางแผนในเชิงรุก(Proactive Partnership) ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในที่นี่อาจจะเป็นบุคคล องค์กรท้องถิ่น หน่วยงานด้านการศึกษาและฝึกอบรมทุกระดับ นายจ้างสถานประกอบการ สภาหอการค้า หน่วยงานภาครัฐกิจ และองค์กรเพื่อการพัฒนา
- 6) ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นอันมีค่าให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
- 7) ให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องแสดงความพยายามร่วมกัน โดยไม่ลดทอนความแข็งแกร่งของแต่ละฝ่ายหากแต่ใช้ความแข็งแกร่งที่มีอยู่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของชุมชนในภาพรวม
- 8) ประชาชนจะได้รับการพัฒนาด้วยการเรียนรู้จนสามารถที่จะปรับตัว และหาแนวทางวิธีการแก้ปัญหาไม่ว่าปัญหาหรือสถานการณ์จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร
- 9) มุ่งให้ชุมชนสามารถพัฒนาตนเองภายใต้สภาพแวดล้อมทางสังคม สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

3.5 การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ : ชุมชนจะต้องเรียนรู้ถึงกระบวนการสร้างสรรค์ความร่วมมือแบบหุ้นส่วน การมีส่วนร่วม และความสามารถในการดำเนินงานระหว่างส่วนต่างๆ ในชุมชน ดังนี้

- 1) ความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) : การที่การศึกษาและการฝึกอบรมแบ่งแยกเป็นส่วน โดยขาดการเชื่อมโยงระหว่างส่วนต่างๆ อย่างเพียงพอและเกิดการแข่งขันระหว่างหน่วยงานที่จัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาช่วงหลังการศึกษาในระบบโรงเรียน ไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการมีส่วนร่วมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในยุคแห่งการเรียนรู้ ภารกิจในช่วงต้นของเมืองแห่งการเรียนรู้ คือ การสร้างความร่วมมือแบบหุ้นส่วนระหว่างสถาบันและส่วนต่างๆ เพื่อกระตุ้นความร่วมมือและความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของสมาชิกชุมชนทุกคน ลักษณะของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน ได้แก่ (1) พัฒนากิจกรรมการรวมกลุ่มและองค์กรทุกแห่งทั่วทั้งชุมชน เพื่อประสานงานระหว่างหุ้นส่วน ทั้งจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง (2) ประสานแนวทางต่างๆ สำหรับการเรียนรู้หลากหลายประเภทที่ชุมชนให้บริการ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ในระบบหรือการเรียนรู้นอกระบบและการเรียนรู้โดยใช้ที่ทำงานเป็นฐาน (3) ติดต่อประสานงานระหว่างส่วนต่างๆ ในทุกระดับการศึกษาและการจ้างงาน (4) ใช้สื่อประเภทต่างๆ ในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์และสร้างความกระตือรือร้นในการเรียนรู้

โดยสรุปการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) ดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงการทำกิจกรรมขององค์กรชุมชน สถาบันและส่วนต่างๆ ภายในพื้นที่ซึ่งร่วมมือกันแบบหุ้นส่วน โดยพิจารณาจากทัศนคติในการปฏิบัติงานในพื้นที่ การวางแผนพัฒนาในพื้นที่ การลงทุนทำกิจกรรมร่วมกันกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ และการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ ได้เข้าร่วมลงทุนทำกิจกรรม

2) การมีส่วนร่วม(Participation) : ประเด็นหนึ่งที่หุ้นส่วนควรนำมาสนทนากันหรือกัน คือ ความร่วมมือแบบหุ้นส่วนซึ่งช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับอนาคตของชุมชนในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงแบบโลกาภิวัตน์ โดยทั่วไปแล้ว การให้บริการสาธารณะตามประเพณีนิยมแทบจะไม่ได้ให้ประชาชนซึ่งเป็นลูกค้า ผู้รับบริการ มีโอกาสเข้าร่วมหรือมีส่วนร่วมในการบริหารหรือด้วย ดังนั้น เท่าที่ผ่านมา ประชาธิปไตยซึ่งได้รับการสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อบริการแก่ชุมชนต่างๆ จึงไม่สัมพันธ์กับชุมชนอย่างใกล้ชิด ขณะนี้เมืองเล็กและเมืองใหญ่หลายแห่งกำลังพิจารณาหาวิธีการใหม่ๆ ที่ช่วยเสริมสร้างให้ประเพณีนิยมที่สำคัญเกี่ยวกับวิถีปฏิบัติแบบประชาธิปไตยในท้องถิ่นเกิดความเข้มแข็ง รวมทั้งตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการปฏิรูปสังคมและเศรษฐกิจ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่แท้จริงต้องเรียนรู้วิธีการใหม่ๆ ที่โน้มน้าวประชากรให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง การปกครองและการเปลี่ยนแปลงในชุมชน กระบวนการดังกล่าวเรียกร้องให้ประชาชนที่มีทักษะแสดงออกถึงความต้องการและความคาดหวัง ในขณะที่เดียวกันทักษะแสดงออกดังกล่าวมีความจำเป็นต่อการทำงานและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในสังคมซึ่งอยู่ในภาวะแห่งการเปลี่ยนแปลง ระบบการศึกษามีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในการก้าวไปสู่วัฒนธรรมการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น อย่างไรก็ตาม นายจ้างและส่วนอื่นๆ ของชุมชนซึ่งมีประเพณีนิยมที่เป็นไปตามประชาธิปไตยและวัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญในการปรับปรุงคุณภาพและความกระตือรือร้นในวิถีชีวิตของประชาชนเป็นอย่างมากเช่นเดียวกัน

โดยสรุปการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม(Participation) ดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงการทำกิจกรรมขององค์กรชุมชน สถาบันและฝ่ายต่างๆ ภายในพื้นที่ซึ่งประกอบด้วยหลายๆ ภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมทำกิจกรรม โดยพิจารณาการมีส่วนร่วมจากด้านการติดต่อ สื่อสารให้ข้อมูลแก่หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ ด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ และด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่

3) ความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) : เป็นการเรียนรู้เพื่อประเมินผลความก้าวหน้า หมายถึง วิธีการที่ชุมชนต่างๆ เปรียบเทียบความก้าวหน้าในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้กับเป้าหมายของชุมชนหรือกับความก้าวหน้าของกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชนอื่นๆ และพิจารณาหาวิธีประเมินมูลค่าเพิ่มที่ได้จากการสร้างสรรค์ของเมืองแห่งการเรียนรู้

โดยสรุปการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับความสามารถในการดำเนินงาน (Performance) ดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการทำกิจกรรมขององค์กรชุมชน สถานประกอบการ สถาบันและฝ่ายต่างๆ ภายในพื้นที่ โดยพิจารณาความสามารถดำเนินงานจาก ด้านการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ ด้านความคุ้มค่าในการ ลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ และด้านการเรียนรู้ที่ได้ จากหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่

3.6 ขั้นตอนในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ : ชุมชนหลายแห่งใน สหราชอาณาจักร ที่เรียกตัวเองว่า เมืองแห่งการเรียนรู้มีขั้นตอนในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ ดังนี้

1) กำหนดวัตถุประสงค์ คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ว่าพื้นที่ที่จะพัฒนา อะไร โดยวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานในพื้นที่ซึ่งมีอะไรเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการจัดกิจกรรม หรือโครงการภายในพื้นที่ จากนั้นจึงกำหนดวัตถุประสงค์

2) กำหนดกลุ่มองค์กรหรือกรรมการที่รับผิดชอบ คือ การกำหนด ตัวแทนจากปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) ในพื้นที่เพื่อร่วมรับผิดชอบกิจกรรมหรือโครงการ

3) แสวงหาความร่วมมือ คือ จากที่ได้มีผู้รับผิดชอบแล้ว ต้องสร้างความ เข้าใจและแสวงหาความร่วมมือในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ซึ่งได้กำหนดไว้ในขั้นตอนแรก

4) บริหารงานจัดกิจกรรม คือ การดำเนินการกำหนดกิจกรรมและ ดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ในขั้นตอนแรก

5) ประเมินผลสำเร็จ คือ การหาผลสำเร็จของการทำกิจกรรมหรือ โครงการ เพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงงานต่อไป

ขั้นตอนในการพัฒนาเมืองแห่งการศึกษาดังกล่าวนี้นี้ ผู้วิจัยนำไปใช้นำเสนอเป็น รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ของการวิจัยครั้งนี้

3.7 ปัจจัยสำคัญของการเริ่มต้นพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ : เป็นปัจจัยที่ นำไปสู่การเริ่มต้นการพัฒนาสังคมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ในสหราชอาณาจักรนั้น มีวิธีการ เริ่มต้นดำเนินกิจกรรมของเมืองต่างๆ นั้นแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามสามารถประมวลได้ว่ามี ปัจจัยสำคัญที่จำเป็น 5 ประการ ดังนี้

1) ปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก (Key Individuals) : ปัจเจกบุคคลมีความสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ (1) เป็นบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในแนวคิดเรื่องเมืองแห่งการ เรียนรู้และเริ่มต้นชักจูงให้บุคคลอื่นๆ นำเอาแนวคิดดังกล่าวไปพิจารณาดำเนินการต่อไป (2) เป็นบุคคลที่สร้างความเชื่อถือในขั้นต้นให้เกิดขึ้นได้ภายในชุมชน โดยให้การสนับสนุนและ อุปถัมภ์ ทั้งนี้ มีแนวคิดเรื่องเมืองแห่งการเรียนรู้ช่วยพัฒนาโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตและ ยกกระตือรือร้นของประชาชนที่พยายามดึงดูดการลงทุนจากภายในชุมชน

2) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก (Key Institutions) : ภาวะผู้นำและการสนับสนุนจากสถาบัน ได้แก่ สถาบันการศึกษา องค์กรชุมชน มหาวิทยาลัยและหน่วยงานในท้องถิ่น เป็นต้น มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการก่อให้เกิดการริเริ่มในขั้นต้นเพื่อการพัฒนาชุมชนหรือเมืองแห่งการเรียนรู้ สถาบันที่เป็นหลักในการพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้แก่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง ต้องรับภาระและจัดหาทรัพยากรสำหรับการทำงานเพื่อพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

3) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง (Core Groups) : กลุ่มนี้ประกอบไปด้วยผู้แทนขององค์กร สถาบันหลักๆ อาทิ มาจากด้านการศึกษา ด้านการค้าและองค์กรชาวบ้าน เป็นต้น ซึ่งรวมตัวกันเพื่อเริ่มต้นสร้างชุมชนหรือเมืองแห่งการเรียนรู้ก่อน จากนั้นหากการดำเนินการมีความสม่ำเสมอและคงที่มากขึ้น ต่อมาจึงพัฒนาจัดตั้งเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อทำหน้าที่โดยตรงและมีจำนวนสมาชิกกลุ่มเพิ่มขึ้นๆ เพื่อร่วมกันทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนด้วยความสมัครใจ อุทิศเวลาและทรัพยากรอื่นๆ

4) กลุ่มสนใจ (Wider Interests) : กลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลเพียงไม่กี่คน อาจสร้างแนวคิดใดๆ ขึ้นมาได้ แต่แนวคิดนั้นๆ จะได้รับการนำไปปฏิบัติก็ต่อเมื่อชุมชนในวงกว้างได้รับการโน้มน้าวให้เห็นว่า แนวคิดดังกล่าวสมเหตุสมผลและมีความสำคัญ ภารกิจในการสร้างและดึงดูดการสนับสนุนจากชุมชนในวงกว้างชี้ให้เห็นความสำคัญของการสัมมนาและการประชุมซึ่งมีส่วนช่วยในการกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานได้ นอกจากการประชุมและการสัมมนาแล้ว กลยุทธ์การปรึกษาหารือ (Consultation Strategies) และแบบสอบถามย้อนกลับ (Feedback Questionnaire) สามารถช่วยในการทดสอบระดับการสนับสนุนแนวคิดเรื่องเมืองแห่งการเรียนรู้ได้อีกด้วย สำหรับการเริ่มดำเนินงานในเรื่องนี้ ควรเตรียมการเริ่มดำเนินงานอย่างเป็นทางการ บางครั้งจัดพร้อมๆ กับการปรึกษาหารือหรือภายหลังจากการพัฒนาและการปรึกษาหารือแล้ว โดยประชาสัมพันธ์ทางสื่อสารมวลชนต่างๆ อย่างทั่วถึง ตัวอย่างเช่น ภายหลังจากงานพัฒนาระยะเวลา 12 เดือน เมืองฮัลล์ ได้จัดการประชุมเพื่อให้สาธารณชนรับรู้การเริ่มดำเนินกิจกรรม โดยมีโฆษกระดับชาติพร้อมผู้ชมมากกว่า 400 คน ร่วมงาน เพื่อกระตุ้นกระบวนการพัฒนากิจกรรมและการเริ่มต้นแผนงานเกี่ยวกับการเรียนรู้ของชุมชน ส่วนเมืองน็อตติงแฮม ได้จัดการประชุมใหญ่ขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของชุมชนในวงกว้างเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการพัฒนาและประโยชน์ของการริเริ่มเรื่องเมืองแห่งการเรียนรู้ ผลปรากฏว่าได้รับการสนับสนุนและข้อเสนอแนะอย่างกว้างขวาง

5) นายจ้างที่เป็นตัวหลัก (Key Employers) : การมีส่วนร่วมของนายจ้างจะช่วยพัฒนาและสานต่อการเรียนรู้ในสถานประกอบการ และส่งผลให้ชุมชนธุรกิจภายในท้องถิ่นมีส่วนร่วมและมีอิทธิพลต่อแผนงานที่จะเพิ่มความพยายามในการปฏิรูประดับท้องถิ่น ตัวอย่างเช่น เมืองเดอร์แฮม เน้นความสำคัญของประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ที่มีผลกระทบต่อนายจ้าง ทั้งนี้ มีการนำวิจัยที่ทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านการฝึกอบรมเป็นพิเศษ ส่วนเมืองดาร์ลิงตัน ได้มีการจัดการประชุมเพื่อกระจายแนวคิดต่อ

สาธารณชน โดยมีนายจ้างรายใหญ่เข้าร่วมการประชุมเน้นความสำคัญของวิธีการต่างๆ ในการเรียนรู้ที่นายจ้างสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้

โดยสรุป แนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้ดังกล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่า เป็นการนำเอาปัจจัยสำคัญของเมืองแห่งการเรียนรู้ที่จำเป็น 5 ประการ ได้แก่ (1)ปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) (2)สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) (3)กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) (4)กลุ่มสนใจ(Wider Interests) และ(5)นายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) เหล่านี้ นำมาร่วมพิจารณาเพื่อแสวงหาการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้จาก 3 ลักษณะสำคัญ ได้แก่ (1)ความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) (2)การมีส่วนร่วม(Participation) และ (3)ความสามารถในการดำเนินงาน(Performance)

4. ความสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทุกด้านให้แก่ประชาชนในแต่ละพื้นที่นั้นๆ ซึ่งเป็นรูปแบบการปกครองที่สะท้อนถึงการกระจายอำนาจให้หน่วยงานการปกครองพื้นฐานของประเทศโดยแท้จริง อันเป็นนโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นของรัฐบาลที่จะให้อำนาจการบริหารแก่หน่วยงานการปกครองท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถบริหารงานที่แก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเองตามอำนาจหน้าที่ และมีอิสระในการตัดสินใจในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในท้องถิ่นนั้นตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด(อุดม เขยกิจวงศ์,2545) นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบล ยังเป็นองค์กรที่สะท้อนถึงความพยายามของรัฐบาลที่จะกระจายอำนาจสู่หน่วยการบริหารระดับตำบล ส่งผลให้ องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นจุดเริ่มต้นของการกระจายอำนาจการบริหารการปกครองสู่องค์กรพื้นฐานในระดับตำบล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประชาชนจะได้รับประโยชน์จาก องค์การบริหารส่วนตำบล ในด้านการพัฒนาตำบลซึ่งตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ตลอดจนยังเป็นการส่งเสริมแนวความคิดและกระแสประชาธิปไตยในสังคมปัจจุบันที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตำบลจะมีมากขึ้นโดยผ่านผู้แทนของตนใน องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่ง พรทิพย์ โภคิยอุดม(2544) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเสริมพลังอำนาจด้วยการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลภาคกลาง โดยได้รวบรวมความหมายขององค์การบริหารส่วนตำบล อำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล และ คณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล และการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล มีสาระสำคัญดังนี้

4.1 ความหมายขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล หรือในชื่อย่อที่เป็นที่รู้จักกันทั่วไป คือ องค์การบริหารส่วนตำบล มีชื่อเรียกภาษาอังกฤษว่า Sub-district Administration Organization ใช้ชื่อย่อว่า SAO หรืออาจใช้ชื่ออื่นหนึ่งที่รู้จักกันดี คือ Tambol Administration Organization มีชื่อย่อว่า TAO ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมใน พ.ศ.2542 การเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อปี พ.ศ.2537 มีจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลโดยสรุปทั่วประเทศ 6,746 แห่ง และมีการจัดรูปแบบการปกครองและการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

4.1.1 การจัดรูปแบบการปกครองและการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานบริหารราชการท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคล โครงสร้างการบริหารแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนแรก คือสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิกประกอบด้วย สมาชิกโดยตำแหน่ง คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้านในตำบลและแพทย์ประจำตำบล และสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง คือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้น หมู่บ้านละ 2 คน

ส่วนที่สอง คือคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยถือว่าเป็นฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล มีประธานกรรมการบริหาร 1 คน กรรมการเลือกมาจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 2 คน โดยมีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เลขานุการ แล้วเสนอให้นายอำเภอแต่งตั้ง สำหรับการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่กำหนดไว้

สำหรับการแบ่งชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดเป็นไปตามความสามารถในการจัดเก็บรายได้ต่อปี โดยกำหนดเกณฑ์จัดแบ่งชั้น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 1 คือ องค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีรายได้ 20 ล้านบาทขึ้นไป ชั้น 2 คือ องค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีรายได้ 12-20 ล้านบาท ชั้น 3 คือ องค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีรายได้ 6-12 ล้านบาท ชั้น 4 คือ องค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีรายได้ 3-6 ล้านบาท ชั้น 5 คือ องค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีรายได้ไม่เกิน 3 ล้านบาท

4.1.2 อำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

4.1.2.1 อำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล ตามเจตนารมณ์พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมใน พ.ศ.

2542 มีสารบัญญัติมาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่พัฒนาตำบลทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และมีหน้าที่ต้องทำตามมาตรา 67 ดังนี้

1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่
สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
7) คัดกรองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ
วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรร
งบประมาณ หรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

และตามมาตรา 68 อำนาจหน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัด ได้แก่

1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4) ให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อน
หย่อนใจ และสวนสาธารณะ

5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7) บำรุงรักษาและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติ

ของแผ่นดิน

9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
12) การท่องเที่ยว
13) การผังเมือง

4.1.2.2 คณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- 1) บริหารกิจการของ องค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามมติ ขอบบังคับ และแผนพัฒนาตำบล และรับผิดชอบบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- 2) จัดทำแผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ
- 3) รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
- 4) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย

จากการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าวมาข้างต้น องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบังคับตำบลเพื่อบังคับใช้แก่ประชาชนในตำบลได้ และสามารถกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนได้ด้วย ประกอบกับมีพระราชบัญญัติ 6 ฉบับที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2508 พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.2457 พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.2510 และพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.2535

โดยสรุป องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นนิติบุคคลมีอิสระในการบริหารกิจการของพื้นที่ที่รับผิดชอบภายใต้กรอบการพัฒนาตามกฎหมายกำหนด โดยเฉพาะบริหารจัดการตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมใน พ.ศ.2542 นอกจากนี้้องค์การบริหารส่วนตำบลยังต้องกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาประชาชนและพื้นที่เพื่อสร้างกลไกการพัฒนาชุมชนได้อย่างแท้จริง โดยพิจารณาถึงนโยบายของรัฐบาล ทิศทางการพัฒนาชาติตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เข้าใจถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนของแต่ละพื้นที่นั้นๆ และคำนึงถึงความพร้อมในศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลและศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งใช้แผนพัฒนาเป็นเครื่องมือในการบริหารกิจการ

4.1.3 การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล

กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้มีกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาตามปรากฏในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการวางแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2541 โดยสรุปหลักการสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนา และการนำแผนไปปฏิบัติและการตรวจสอบติดตาม ได้ดังนี้

4.1.3.1 หลักการสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนา ได้แก่

- 1) มีวิสัยทัศน์ในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว เพื่อให้ทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะเดินไปทิศทางใดและความสำเร็จของการพัฒนาคืออะไร

2) สาระสำคัญของแผนพัฒนาต้องครอบคลุมภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลในทุกด้าน เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปแบบองค์รวม ประชาชนได้รับการพัฒนาในหลายด้านไปพร้อมๆ กัน

3) ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา ตรวจสอบและติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนา เพื่อให้แผนพัฒนาสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างแท้จริง

4) มีการประสานการจัดทำและการปฏิบัติตามแผนพัฒนา กับองค์กรอื่นๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน หรือหน่วยงานอื่นๆ ในลักษณะพหุภาคี

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงต้องวางแผนพัฒนา มี 3 ประเภท คือ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นแผนพัฒนาระยะยาว 10-15 ปี (2) แผนพัฒนา 5 ปี เป็นแผนพัฒนาที่มีแผนงานและโครงการครอบคลุมภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล และ (3) แผนพัฒนาประจำปี โดยจัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี และจะต้องจัดทำให้แล้วเสร็จภายในเดือนมิถุนายนของทุกปี

4.1.3.2 การนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติ หรือการปฏิบัติตามแผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถดำเนินการได้ 4 ประการ ดังนี้

1) องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการเองโดยใช้งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง โดยการพิจารณาคัดเลือกโครงการและกิจกรรมที่บรรจุอยู่ในแผนพัฒนาประจำปีไปดำเนินการจัดทำข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือข้อบังคับงบประมาณรายจ่าย(เพิ่มเติม)ในหมวดค่าใช้จ่ายเพื่อการพัฒนา

2) องค์การบริหารส่วนตำบล ขอสนับสนุนให้หน่วยงานส่วนกลางและภูมิภาคเป็นผู้ดำเนินการโดยคัดเลือกโครงการจากแผนพัฒนา 5 ปี เสนอผ่านกระบวนการแผนพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาจังหวัด

3) องค์การบริหารส่วนตำบล ขอสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นเป็นผู้ดำเนินการได้ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดคัดเลือกโครงการจากแผนพัฒนา 5 ปี ที่คาดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการได้ เพื่อให้การสนับสนุน

4) องค์การบริหารส่วนตำบล ขอสนับสนุนให้องค์กรอื่นๆ เป็นผู้ดำเนินการ ได้แก่ องค์กรเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน หรือหน่วยงานต่างประเทศ เป็นต้น

4.1.3.3 การตรวจสอบติดตามการปฏิบัติตามแผนพัฒนา ประกอบด้วย

1) ตรวจสอบติดตามโดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากเป็นอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย โดยใช้มาตรการทางสภา ได้แก่ การตั้งกระทู้ถามและการยื่นญัตติอภิปรายในประเด็นที่สงสัยเพื่อให้ฝ่ายบริหารตอบ

2) ตรวจสอบโดยหน่วยงานของรัฐในฐานะหน่วยงานกำกับดูแล ได้แก่ จังหวัด อำเภอ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอื่นๆ เข้าตรวจสอบ เช่น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน(สตง.)

3) ตรวจสอบโดยประชาชน

สำหรับการกำกับดูแลการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น นายอำเภอ มีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ โดยนายอำเภอมีอำนาจเรียกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการบริหาร พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลมาชี้แจงหรือสอบสวน ตลอดจนเรียกรายการและเอกสารใดๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลมาตรวจสอบได้ และเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล หรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม นายอำเภอจะรายงานเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล รวมถึงหากปรากฏว่าคณะกรรมการบริหาร กระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งให้คณะกรรมการบริหารทั้งคณะหรือกรรมการบริหารบางคน พ้นจากตำแหน่งได้ตามคำแนะนำของนายอำเภอ

โดยสรุป องค์การบริหารส่วนตำบลมีความสำคัญสามารถก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนและท้องถิ่น ดังนี้

1) เป็นเวทีประชาธิปไตยของประชาชนในการเลือกสมาชิกสภาท้องถิ่น(สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล) เข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดการงบประมาณ รายได้ทรัพย์สิน และการระดมทุนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น

2) ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านการเมืองในเรื่องของการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นในระดับตำบล การพัฒนาทางการบริหารของประชาชนโดยให้ประชาชนเป็นผู้บริหารให้เกิดความก้าวหน้าของชุมชนตนเอง ตามนโยบายกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นในการบริหารกิจการของตำบล ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

3) ส่งเสริมการใช้สิทธิและหน้าที่ของพลเมืองในการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น และตรวจสอบการทำงาน และการใช้สิทธิเข้าชื่อถอดถอนสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่โปร่งใส ตามบทบาทหน้าที่ในการเลือกตั้ง กำกับควบคุม ตรวจสอบและการถอดถอนสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ที่ไม่โปร่งใส

4) ก่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจในด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

5) ส่งเสริมและพัฒนาคนในท้องถิ่นให้มีความสามารถทำงานรับใช้ท้องถิ่นอย่างเต็มกำลัง และก่อให้เกิดการจ้างงานขึ้นในท้องถิ่น เช่น สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานและลูกจ้างของ องค์การบริหารส่วนตำบล ฯลฯ

6) ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านสังคม วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7) เป็นหน่วยปฏิบัติและประสานงานทรัพยากรระหว่าง องค์การบริหารส่วนตำบล กับท้องถิ่นอื่นๆ รวมทั้งหน่วยราชการและหน่วยเอกชนอื่นๆ

5. การศึกษาสภาพข้อมูลพื้นฐานทั่วไปด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ในการวิจัยนี้

5.1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1

จากแผนพัฒนาสามปี พ.ศ.2548-2550 ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ระบุถึงลักษณะที่ตั้ง อาณาเขต จำนวนหมู่บ้านและประชากร สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ สภาพเศรษฐกิจและบริการ สภาพสังคม การคมนาคม การศึกษา และการเมืองการบริหาร รวมทั้งการกำหนดส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีสาระสำคัญดังนี้

5.1.1 ลักษณะที่ตั้ง อยู่ห่างจากชลบุรีเป็นระยะทางประมาณ 7 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งสิ้น 15.2 ตารางกิโลเมตร

5.1.2 อาณาเขต ทิศเหนือติดแม่น้ำบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ทิศใต้ติดตำบลที่ 2 จังหวัดชลบุรี ทิศตะวันออกติดเขตเทศบาลตำบลที่ 1 จังหวัดชลบุรี และทิศตะวันตกติดฝั่งทะเลอ่าวไทย

5.1.3 จำนวนหมู่บ้านและประชากร มี 4 หมู่บ้าน แยกเป็นหมู่บ้านที่ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีพื้นที่ปกครองครอบคลุมทั้งหมด คือ หมู่ที่ 4 ส่วนหมู่บ้านที่ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีพื้นที่ปกครองบางส่วน คือ หมู่ที่ 1,5 และหมู่ที่ 6 นอกนั้นอยู่ในความปกครองของเทศบาลตำบลที่ 1 โดยแต่ละหมู่บ้านที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ปกครอง มีจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนหมู่บ้าน ประชากรเพศชายและเพศหญิง และจำนวนครัวเรือนในพื้นที่ปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1

หมู่ที่	จำนวนประชากร(คน)		รวม (คน)	จำนวนครัวเรือน (หลัง)
	เพศชาย	เพศหญิง		
1	656	655	1,311	607
2	352	385	737	338
3	11	5	16	26
4	162	135	297	74
รวมทั้งสิ้น	1,181	1,180	2,361	1,045

หมายเหตุ สํารวจเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2547

5.1.4 สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ สภาพภูมิประเทศของพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 เป็นพื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่เป็นดินเค็ม ไม่เหมาะกับการเพาะปลูก แหล่งน้ำธรรมชาติไม่ดี มีลำคลองเดิมชื่อที่ 1 ซึ่งจะมีการไหลเวียนของน้ำทะเลโดยเข้ามาทาง ปากแม่น้ำบางปะกงและลำห้วยแพรก ไม่มีน้ำเสียในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 มี ปริมาณขยะรวม 2 ตันต่อวัน สำหรับสภาพภูมิอากาศคล้ายคลึงกับบริเวณภาคกลางของประเทศ ไทย เป็นอากาศแบบโซนร้อนอุณหภูมิทั่วไปเฉลี่ย 26 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิสูงสุด 35 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุด 17 องศาเซลเซียส

5.1.5 สภาพเศรษฐกิจและบริการ อาชีพหลัก คือ เกษตรกรรมใน ท้องถิ่นทำนาเกลือจำนวน 25 ครัวเรือน เลี้ยงกุ้งธรรมชาติ มีผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ เช่น เกลือสมุทร กุ้ง ปู ปลา เป็นต้น และประชาชนอีกส่วนหนึ่งมีอาชีพรับจ้างตามโรงงาน อุตสาหกรรมซึ่งในพื้นที่มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จำนวน 11 แห่ง ส่วนการพาณิชย์กรรม และบริการมีร้านค้าทั่วไป จำนวน 20 แห่ง มีสถานที่จำหน่ายอาหารตามพระราชบัญญัติ สาธารณสุข จำนวน 5 แห่ง มีประปาและมีไฟฟ้าใช้โดยอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานส่วน ภูมิภาคประปาและไฟฟ้าจังหวัดชลบุรี มีป้ายปิดประกาศไว้บริการให้ประชาชนร้อยละ 50 ของ พื้นที่ รวมทั้งมีรถยนต์ไว้จัดเก็บขยะขนาดความจุ 12 ลบ.หลา จำนวน 1 คัน เพื่อขนขยะในพื้นที่ ไปทิ้งบ่อขยะของเอกชน

5.1.6 สภาพสังคม มีหมู่บ้านที่อยู่ในความดูแล 4 แห่ง จำนวนครัวเรือน 1,045 หลังคา และจำนวนประชากร 2,361 คน โดยประชาชนส่วนใหญ่รักความสงบ มีความ เป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธซึ่งถือปฏิบัติตามประเพณีอย่างสม่ำเสมอ เช่น พิธีทางศาสนา การฉลองงานบุญต่างๆ งานประเพณีกองข้าวประมาณเดือนพฤษภาคมของทุกปี งานประจำปีของวัดประมาณเดือนมีนาคมของทุกปี

5.1.7 การคมนาคม ภายในพื้นที่มีถนนสายหลัก ได้แก่ หมู่ที่ 4 เป็น ถนน คสล. ถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกและถนนสายลงทะเลเป็นถนนหินคลุก ส่วนหมู่ที่ 6 ถนน สายบ้านปากคลองเป็นถนนลาดยางแอสฟัลต์ติก

5.1.8 การศึกษา ไม่มีโรงเรียนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1

5.1.9 การเมืองการบริหาร เป็นไปตามพระราชบัญญัติองค์การบริหาร ส่วนตำบลที่ 1 พ.ศ.2546 ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ดังมีสาระสำคัญในแต่ละส่วน ดังนี้

1) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ประกอบด้วยสมาชิกที่ ราษฎรเลือกตั้งเข้ามา จำนวน 8 คน มีกำหนดการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง ถ้าตำแหน่งสมาชิกสภาว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระ ให้เลือกตั้งสมาชิก สภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ขึ้นแทนภายในสี่สิบวันนับแต่ตำแหน่งนั้นว่าง เว้นแต่วาระของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีเหลืออยู่ไม่ถึง 180 วัน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน ตำบลที่ 1 ผู้เข้ามาแทนตำแหน่งตามวาระคนหนึ่งให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระของผู้ซึ่งตนแทน

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีประธานสภา 1 คน และรองประธานสภา 1 คน ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ทั้งนี้ ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีหน้าที่ดำเนินกิจการของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ส่วนรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีหน้าที่กระทำการแทนประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในเมื่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

2) คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 จำนวน 1 คน และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 จำนวน 2 คน โดยนายอำเภอแต่งตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ด้วยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 การควบคุมและรับผิดชอบให้คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ดำเนินการในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ตามกฎหมายโดยมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 เป็นหัวหน้า ส่วนในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ไม่อาจบริหารกิจการได้ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 แต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ผู้หนึ่งทำการแทน

หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 คือ จัดให้มีและบำรุงรักษาทั้งทางน้ำและทางบก ที่สาธารณะ อาทิ รักษาความสะอาดของถนน กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ คุ่มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย รวมถึงตลอดจนองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 อาจจัดทำกิจกรรมใดๆ ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กล่าวคือ ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ ให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ประชุมการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์ ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว บำรุงรักษาและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม และกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

5.1.10 การกำหนดส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลชั้นกลาง ได้กำหนดส่วนราชการภายในตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการกำหนดส่วนราชการของการกำหนดส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 พ.ศ.2541 ได้แก่ สำนักปลัด กองคลัง และกองช่าง ประกอบกับมีอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบล การคลังส่วนท้องถิ่น การดำเนินการพาณิชย์ บทบาทและการมี

ส่วนร่วมของประชาชน และการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินและสวัสดิการของประชาชน ดังนี้

1) อัตรากำลังพนักงานส่วนตำบล ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 โดยจำแนกตามระดับขั้นเงินเดือนและระดับการศึกษา

ฝ่าย/กอง	จำนวนพนักงานจำแนกตามระดับขั้นเงินเดือน						รวม (คน)	ระดับการศึกษา	
	ระดับ 6	ระดับ 5	ระดับ 4	ระดับ 3	ระดับ 2	ระดับ 1		ป.ตรี ขึ้นไป	ต่ำกว่า ป.ตรี
1.สำนักปลัดฯ	1	-	-	-	1	-	2	1	1
2.ส่วนการคลัง	-	-	-	1	-	-	1	-	1
3.ส่วนโยธา	-	1	-	1	-	-	2	-	2
รวม	1	1	-	2	1	-	5	1	4

2) การคลังส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีรายรับจริง- รายจ่ายจริงโดยสรุปการบริหารงบประมาณย้อนหลัง 5 ปี ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แสดงรายรับจริง- รายจ่ายจริงโดยสรุปการบริหารงบประมาณย้อนหลัง 5 ปี(พ.ศ.2541-2546)ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1

ปีงบประมาณ	รายรับจริง(บาท)	รายจ่ายจริง(บาท)	คงเหลือ(บาท)
2541	5,537,854.24	5,283,750.16	254,104.08
2542	5,009,678.65	4,036,733.34	972,945.31
2543	7,749,118.06	5,482,813.40	2,266,304.66
2544	8,954,095.96	7,388,443.67	1,565,652.29
2545	8,747,238.57	8,572,629.50	174,609.07
2546	12,230,746.05	11,170,515.85	1,060,230.20
รวมยอดคงเหลือ			6,293,845.61

3) การดำเนินการพาณิชย์ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ยังไม่ได้ดำเนินการด้านพาณิชย์แต่อย่างใด ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเบื้องต้น

4) บทบาทและการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การเสนอแนะ และร่วมกิจกรรม

5) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินและสวัสดิการของประชาชน โดยสำนักปลัดและส่วนโยธา รับผิดชอบในการป้องกัน ระวังอัคคีภัย และช่วยเหลือบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ได้ประสานขอความร่วมมือ

จากส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด และวางแผนป้องกันภัยที่อาจเกิดขึ้นต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 โดยตลอด

5.2 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2

จากแผนพัฒนาสามปี พ.ศ.2549-2551 และจากยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ระบุถึงลักษณะที่ตั้ง อาณาเขต จำนวนหมู่บ้านและประชากร สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ สภาพเศรษฐกิจและบริการ สภาพสังคม การคมนาคม การศึกษา และการเมืองการบริหาร รวมทั้งการกำหนดส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีสาระสำคัญดังนี้(องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2,2548)

5.2.1 ลักษณะที่ตั้ง อยู่ห่างจากที่ว่าการชลบุรี 8 กิโลเมตร และห่างจากศาลากลางจังหวัดชลบุรี 8 กิโลเมตร มีเนื้อที่โดยประมาณ 6.7 ตารางกิโลเมตร หรือ 4,187.5 ไร่

5.2.2 อาณาเขต ทิศเหนือติดเขตองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ทิศใต้ติดเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาป่าและเทศบาลตำบลบ้านสวน ทิศตะวันออกติดเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอีกแห่ง และทิศตะวันตกติดเขตเทศบาลอีกแห่งและชายทะเล

5.2.3 จำนวนหมู่บ้านและประชากร มี 7 หมู่บ้าน โดยแต่ละหมู่บ้านมีจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร์ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนหมู่บ้าน ประชากรเพศชายและเพศหญิง และจำนวนครัวเรือนในพื้นที่ปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2

หมู่ที่	จำนวนประชากร(คน)		รวม (คน)	จำนวนครัวเรือน (หลัง)
	เพศชาย	เพศหญิง		
1	1,524	1,422	2,946	1,173
2	1,432	933	2,425	1,218
3	543	559	1,102	779
4	523	544	1,067	1,125
5	340	328	668	316
6	448	435	883	532
7	437	457	894	372
รวมทั้งสิ้น	5,247	4,738	9,985	5,515

หมายเหตุ สํารวจปี พ.ศ. 2547

5.2.4 สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ สภาพภูมิประเทศของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ส่วนใหญ่มีพื้นที่เป็นที่ราบสูง ที่ราบเชิงเขา พื้นที่ลาดเอียงสู่ชายทะเลทิศตะวันตกติดต่อกับทะเลมีลักษณะเป็นป่าไม้ชายเลน มีแหล่งน้ำธรรมชาติเป็นลำน้ำ

และลำห้วย 7 แห่ง แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นเป็นบ่อน้ำตื้นบ่อน้ำสาธารณะ 1 แห่ง สำหรับสภาพภูมิอากาศ โดยอุณหภูมิและความชื้นขึ้นอยู่กับฤดูกาลของทุกปี คือ ฤดูร้อนเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน ฤดูฝนเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม และฤดูหนาวเดือนพฤศจิกายน-มกราคม

5.2.5 สภาพเศรษฐกิจและบริการ อาชีพหลักของชาวบ้านตำบลที่ 2 คือ เกษตรกรรม อุตสาหกรรมบริการ และเป็นพนักงานโรงงานเป็นส่วนมาก ส่วนการพาณิชย์กรรมและบริการมีปั๊มน้ำมันและก๊าซ 8 แห่ง และมีโรงงานอุตสาหกรรมภายในพื้นที่ 35 แห่ง ทำให้ประชาชนมีงานทำและรายได้เพิ่มขึ้น มีประปาและมีไฟฟ้าใช้โดยอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานส่วนภูมิภาคประปาและไฟฟ้าจังหวัดชลบุรี โดยการใช้ไฟฟ้านั้นพื้นที่ตำบลที่ 2 มีการใช้ไฟฟ้าทุกครัวเรือน

5.2.6 สภาพสังคม มีหมู่บ้านที่อยู่ในความดูแล 7 แห่ง เป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท มีจำนวนประชากรหนาแน่นเฉลี่ย 1,490.29 คนต่อตารางกิโลเมตร(ประชากร 9,985 คน) และมีจำนวนครัวเรือน 5,515 หลังคา มีวัดหรือสำนักสงฆ์ 2 แห่ง มีสถานีนามัยประจำตำบล 1 แห่ง ทุกหลังคาเรือนใช้ส้วมราดน้ำ และมวลชนจัดตั้งรวม 55 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเยาวชน 1 กลุ่ม อาสาสมัครระดับตำบล 7 กลุ่ม อาสาพัฒนาชุมชน 7 กลุ่ม อาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อม 1 กลุ่ม กลุ่มพัฒนาสตรี 1 กลุ่ม ลูกเสือชาวบ้าน 7 กลุ่ม กลุ่ม อสม. 7 กลุ่ม ศูนย์ส่งเสริมราษฎรประจำหมู่บ้าน 7 กลุ่ม กลุ่มเกษตรกร 7 กลุ่ม กลุ่มทำผลิตภัณฑ์สมุนไพร 1 กลุ่ม กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 1 กลุ่ม อาสาสมัครป้องกันและปราบปรามยาเสพติด 1 กลุ่ม และกลุ่มกองทุนหมู่บ้าน 7 กลุ่ม

5.2.7 การคมนาคม สภาพโดยทั่วไปถนนภายในพื้นที่เป็นถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกอนกรีต ซึ่งบางถนนเป็นหลุมเป็นบ่อและเป็นถนนลูกรังบางสาย มีสถานีขนส่งรถประจำทางสายชลบุรี-ศรีราชา 1 แห่ง และเป็นที่ตั้งของสำนักงานขนส่งจังหวัดชลบุรี 1 แห่ง

5.2.8 การศึกษา มีโรงเรียนสอนระดับประถมศึกษา 4 แห่ง โรงเรียนสอนระดับมัธยมศึกษา 2 แห่ง และมีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านและศูนย์ข้อมูลข่าวสาร 1 แห่ง

5.2.9 การเมืองการบริหาร กล่าวคือ คณะผู้บริหารให้ความสำคัญการพัฒนาในด้านต่างๆ ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปในทิศทางเดียวกันโดยคณะผู้บริหารท้องถิ่นและสภาท้องถิ่นไม่มีความขัดแย้งในการกำหนดนโยบาย บุคลากรมีความรู้ความสามารถ มีงบประมาณสูง มีการบริหารงานอย่างโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลสะดวกแก่การให้บริการประชาชนผู้มาติดต่อ

5.2.10 การกำหนดส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ได้กำหนดส่วนราชการภายในตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ได้แก่ สำนักปลัด ส่วนการคลัง ส่วนโยธาส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ประกอบกับมีอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง ศักยภาพทางการคลัง บทบาทและการมีส่วนร่วมของประชาชน และการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินและสวัสดิการของประชาชน ดังนี้

1) อัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง มีตามตาราง
ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 แสดงอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 โดยจำแนก
ตามระดับขั้นเงินเดือนและระดับการศึกษา

ฝ่าย/กอง	จำนวนพนักงานส่วนตำบลจำแนก ตามระดับขั้นเงินเดือน							รวม (คน)	ระดับการศึกษา	
	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ	ระดับ		ป.ตรี ขึ้นไป	ต่ำกว่า ป.ตรี
	1	2	3	4	5	6	7			
1.สำนักปลัดฯ	1	1	2	-	-	1	1	6	4	2
2.ส่วนการคลัง	1	-	1	-	-	1	-	3	3	-
3.ส่วนโยธา	-	-	1	-	1	-	-	2	1	1
4.ส่วนสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	2	1	4	-	1	2	1	11	8	3

โดยสรุป จำนวนอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง
รวมทั้งสิ้น จำนวน 43 คน จำแนกได้ คือ พนักงานส่วนตำบล จำนวน 11 คน และลูกจ้าง
จำนวน 32 คน(ลูกจ้างประจำ 8 คน และลูกจ้างชั่วคราว 24 คน)

2) ศักยภาพทางการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 มี
รายรับจริง- รายจ่ายจริงโดยสรุปการบริหารงบประมาณย้อนหลัง 5 ปี ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 แสดงรายรับจริง-รายจ่ายจริงโดยสรุปการบริหารงบประมาณย้อนหลัง 5 ปี(พ.ศ.2541-
2546)ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2

ปีงบประมาณ	รายรับจริง(บาท)	รายจ่ายจริง(บาท)	คงเหลือ(บาท)
2541	12,628,954.39	11,823,448.13	805,506.26
2542	14,375,009.79	12,607,942.19	1,767,067.60
2543	17,502,994.69	12,719,845.41	4,783,149.28
2544	22,369,285.62	14,964,884.35	7,404,401.27
2545	20,266,128.75	16,509,168.27	3,756,960.48
2546	31,231,383.51	19,106,399	12,124,984.51
รวมยอดคงเหลือ			30,642,069.40

3) บทบาทและการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลักในการแก้ไขปัญหา เพราะหากไม่ทราบปัญหาของคนในท้องถิ่นที่แท้จริงแล้วการแก้ไขปัญหาจะไม่ถูกจุด ทำให้การพัฒนาไม่สามารถบรรลุผลตามวัตถุประสงค์และตามนโยบายได้ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเต็มที่

4) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน และสวัสดิการของประชาชน โดยมีป้อมตำรวจ 1 แห่ง และมีสถานีดับเพลิงระดับอัครศักดิ์ 1 แห่ง

6. หลักการของงานวิจัยแสวงหารูปแบบ

6.1 ความหมายของรูปแบบ : บรอดเบค (Brodbeck, 1962) ได้เสนอว่ารูปแบบที่ใช้ในการวิจัยทางการศึกษาและสังคมศาสตร์มีความหมาย 3 อย่าง ดังต่อไปนี้

6.1.1 รูปแบบเชิงทฤษฎี : รูปแบบนี้มีความหมายที่ใช้โดยทั่วไป หมายถึงแนวคิดหรือสมมติฐานที่ตั้งไว้เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง รูปแบบอย่างนี้บางครั้งพิสูจน์ได้ด้วยวิธีการทดลอง และข้อมูลที่วิเคราะห์ได้ทางสถิติหรือบางครั้งเป็นเพียงแต่ข้อคิดเห็นหรือสมมติฐาน อาทิเช่น ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ของนักจิตวิทยาฟรอยด์

6.1.2 รูปแบบในแง่ตัวอย่างเพื่อเลียนแบบ : รูปแบบนี้อธิบายได้โดยเปรียบเทียบกับการผลิตรถยนต์ในโรงงาน ซึ่งก่อนที่จะลงมือผลิตรถยนต์ต้องมีการสร้างตัวอย่างที่เหมือนกับของจริงแล้วผลิตของจริง ๆ ที่หลัง เช่น ในสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งอาจตั้งระบบบริหารซึ่งนักศึกษามีบทบาทในบางประเด็นโดยใช้หลักประชาธิปไตย ในการนี้มีการตั้งรัฐบาลจำลองเหมือนระบบจริงที่พบในสังคมใดสังคมหนึ่งหรืออาจจะมีการฝึกปฏิบัติงานในด้านการค้า โดยจัดตั้งร้านจำลอง ซึ่งเหมือนทุกประการกับร้านจริงเพียงแต่ว่าองค์ประกอบต่างๆ ย่อลงมาให้ เป็นรูปแบบปฏิบัติงาน

6.1.3 รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ : รูปแบบนี้เป็นเพียงแต่ทฤษฎีหรือแนวคิดที่แปรออกมาโดยใช้หลักคณิตศาสตร์หรือสถิติ อาทิเช่น กฎของกาลิเลโอ (Galileo) ที่ว่า $D = 16T^2$ แสดงถึงระยะทางซึ่งวัดเป็นฟุตและเวลาซึ่งวัดเป็นวินาทีที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทางและความเร็วของสิ่งของที่ตกจากที่สูงลงสู่พื้นดิน

บรอดเบค (Brodbeck, 1926) ได้ให้ความคิดเกี่ยวกับการใช้รูปแบบในลักษณะเชิงทฤษฎีหรือแนวความคิดนั้น มีดังต่อไปนี้ คือ ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ เช่น สังคมวิทยา จิตวิทยา มานุษยวิทยาและอื่นๆ นักวิจัยมักจะใช้รูปแบบในเชิงทฤษฎี ซึ่งอาจจะเป็นเพียงสมมติฐานหรือจะเป็นประเด็นที่ได้เสนอในลักษณะตัวเลข ซึ่งสามารถทำการทดลองแบบวิทยาศาสตร์ได้ บ่อยครั้งนักวิจัยเสนอผลการทดลองแบบวิทยาศาสตร์นั้นไม่สามารถอธิบายได้เนื่องจากเรื่องที่ศึกษาอยู่นั้นค่อนข้างซับซ้อนหรือยุ่งยาก ซึ่งทำให้นักวิจัยไม่สามารถดำเนินการทดลอง อย่างไรก็ตามนักวิจัยมักจะเสนอรูปแบบในลักษณะกฎของธรรมชาติโดยมีการนำเสนอ

ในรูป “ถ้าเป็นอย่างนี้ คงต้องเป็นอย่างนั้น” (if-then) กระบวนการเหล่านี้ถึงแม้ว่าไม่ได้ข้อมูลที่เรียกได้ว่าวิทยาศาสตร์ แต่ข้อมูลเหล่านี้ยังเป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและวางแผนในการแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งแผนการเหล่านั้นในที่สุดจะต้องถูกประเมินด้วยวิธีการใดวิธีหนึ่งแล้วแต่สถานการณ์ ซึ่งจะทำให้นักวิจัยได้ความรู้และได้มีการพัฒนาวิธีการแก้ไขปัญหาต่อไป การกำหนดรูปแบบในลักษณะเชิงทฤษฎีหรือแนวความคิดนี้ต้องอาศัยการหยั่งรู้ การใช้เหตุผล การใช้ประสบการณ์หรือบางครั้งเพียงแต่อาศัยสามัญสำนึก

6.2 หลักการวิจัยหารูปแบบ : เป็นการใช้แนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิในการศึกษาเพื่อหารูปแบบ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (Isaac and Michael, 1982)

- 6.2.1 เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันอย่างใดอย่างหนึ่ง
- 6.2.2 เพื่อหาปัญหาบางประการและวิธีการแก้ปัญหา
- 6.2.3 เพื่อเปรียบเทียบและประเมินข้อมูลต่างๆ
- 6.2.4 เพื่อศึกษาดูว่าคนอื่นๆ ทำอย่างไรกับสถานการณ์ หรือปัญหาที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เพื่อจะได้วางแผนเพื่ออนาคตและตัดสินใจอย่างถูกต้อง โดยอาศัยประสบการณ์ของผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญ

6.3 ขั้นตอนในการหารูปแบบของการวิจัย : ขั้นตอนต่างๆ ที่เหมาะสมกับงานวิจัยเพื่อหารูปแบบ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงบรรยาย ดังนี้ (Isaac and Michael, 1982)

- 6.3.1 กำหนดวัตถุประสงค์อย่างชัดเจนและกำหนดเรื่องต่างๆ ที่จะต้องศึกษา
- 6.3.2 กำหนดวิธีการในการรวบรวมข้อมูล กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่จะให้ข้อมูลตามที่ต้องการ กำหนดเครื่องมือหรือขั้นตอนในการดำเนินการและตัดสินใจว่าจะต้องนำวิธีการที่กำหนดแล้วเอาไปทดลองใช้ก่อนหรือไม่
- 6.3.3 รวบรวมข้อมูล
- 6.3.4 นำเสนอผลการวิจัย

โดยสรุป การที่จะได้มาของรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี จึงต้องดำเนินการตามขั้นตอนในการหารูปแบบตามการพิจารณาจากหลักการหารูปแบบของไอเซิตและมิชเชล (Isaac and Michael, 1982) ดังกล่าวมาข้างต้น ทั้งนี้ในท้ายที่สุดได้นำขั้นตอนในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักรมาพิจารณาเพื่อให้ได้รูปแบบของวิจัยนี้

6.4 รูปแบบในความหมายของงานวิจัย : ในทางการวิจัยได้ให้ความหมายของรูปแบบ ดังต่อไปนี้

รูปแบบ หมายถึง ขบวนการจัดองค์ประกอบต่างๆ รวมกันเข้าเป็นการสอนและวัดเพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าในสถาบันอุดมศึกษา (กาญจนา รุ่งทรานนท์, 2530)

รูปแบบ หมายถึง ข้อสรุปจากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการวิจัยที่มีต่อรูปแบบการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ การจัดนิทรรศการและกิจกรรมของ พิพิธภัณฑ์หรือศูนย์วัฒนธรรม (อารีย์ อัครนุกภาพ,2532)

รูปแบบ หมายถึง คำโครงของหลักการพัฒนาความสามารถตามขอบเขต ความสามารถในการเรียนรู้อันเกี่ยวข้องกับความสามารถในการที่จะมีความรู้และความคิดทาง สติปัญญา รวมทั้งการระลึกได้ของความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ที่เคยได้รับ (วรรณวิภา จิตุชัย, 2530)

รูปแบบ หมายถึง การกำหนดวิธีการขององค์ประกอบที่สำคัญ ขั้นตอนและ กิจกรรมสำหรับนักศึกษาครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดประสบการณ์วิชาชีพครูให้ส่งผลกระทบต่อ แก่นักศึกษาได้มีเจตคติทางบวกต่อวิชาชีพครูมากขึ้น (บุหงา วัฒนะ, 2533)

รูปแบบ หมายถึง ความเหมาะสมของเนื้อหา ประกอบด้วยเรื่อง ละครวิทยุ สารคดี ละคร สนทนา สัมภาษณ์ อภิปราย บรรยายและตอบปัญหา (อมรมาศ คงธรรม, 2533)

รูปแบบการเสริมสร้างอุปนิสัย หมายถึง รูปแบบของกิจกรรมทางการศึกษาเพื่อ เสริมสร้างอุปนิสัย 7 ประการตามแนวคิดของสติเฟ้น อาร์ โควี ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบคือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการของการเสริมสร้างอุปนิสัย 7 ประการตามแนวคิดของสติ เฟ้น อาร์ โควี และการประเมินผล(วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา,2545)

รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง สภาพ ลักษณะของการจัดการเรียนการ สอนที่แสดงการจัดโครงสร้างที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญต่างๆ ที่จัดไว้อย่างเป็นระเบียบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี แนวคิด ความเชื่อ ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญในการเรียน รวมทั้งวิธี สอนและเทคนิคการสอนต่างๆ ที่ช่วยให้สภาพการเรียนการสอนเป็นไปตามทฤษฎี แนวคิด หลักการพื้นฐาน ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพและใช้เป็นแบบแผนในการจัดการเรียนการ สอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้(ศิริพร ทวีชาติ,2545)

การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง กระบวนการ ในการสร้างรูปแบบของกิจกรรมทางการศึกษาเพื่อพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์โดยใช้หลักการ จัดกิจกรรมตามแนวทางมนุษยนิยม หลักการเพิ่มพลังศักยภาพตนเองของแอนโทนี่ ร็อบบินส์ และ หลักการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของไทยเลอร์ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 4 ขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดวัตถุประสงค์ทางการศึกษา การคัดสรรประสบการณ์การเรียนรู้ การจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้(สมศักดิ์ กิจธนวัฒน์,2545)

รูปแบบปฏิสัมพันธ์การเรียนรู้บนเครือข่ายคอมพิวเตอร์(learning interaction model) หมายถึง เส้นทางปฏิสัมพันธ์ที่ผู้เรียนได้กระทำบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์หลังจากได้รับ มอบหมายจนกระทั่งส่งงานที่ได้รับมอบหมายนั้นในแต่ละงาน โดยที่ผู้เรียนอาจจะไม่ปฏิสัมพันธ์ มีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหา มีปฏิสัมพันธ์กับครู มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและหรือปฏิสัมพันธ์ระหว่าง เนื้อหา ครู และเพื่อน(สมสิทธิ์ จิตรสถาพร,2545)

การพัฒนา รูปแบบ หมายถึง การปรับปรุงรูปแบบ โครงสร้าง วัตถุประสงค์ขององค์กรและการบริการทางวิชาการ เพื่อให้สอดคล้องกับการสร้างเครือข่ายในการบริการ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะหมายถึง การปรับรูปแบบการศึกษาต่อเนื่องให้สอดคล้องกับแนวคิดในการจัดการศึกษาภายใต้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542(เอกศักดิ์ แดงเดช,2545)

โดยสรุป ความหมายของรูปแบบในการวิจัยมีหลากหลาย แต่จะจำกัดอยู่ในความหมาย 3 อย่างที่บลอดแบค (Brodbeck, 1962) ได้เสนอไว้ คือ รูปแบบเชิงทฤษฎี รูปแบบในแง่ตัวอย่าง เพื่อเลียนแบบและรูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นรูปแบบในความหมายของรูปแบบเชิงทฤษฎี เพราะไม่สามารถนำไปทดลองในระยะเวลาสั้นๆ ได้ โดยการพัฒนารูปแบบที่จะได้จึงต้องการตัวแทนจากปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก กลุ่มที่เป็นแกนกลางกลุ่มสนใจ และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก เหล่านี้ ภายในชุมชนที่เกี่ยวข้องและมีประสบการณ์จริง ๆ เพื่อให้ข้อมูลในการวิจัยนี้นำไปสู่การพัฒนาซึ่งทำให้ได้การพัฒนารูปแบบที่ดีที่สุด

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2547) ทำการวิจัยเรื่อง ระบบงานแผนเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ความสัมพันธ์ของพันธกิจด้านการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กับพันธกิจด้านอื่นๆ เช่น ด้านศาสนา ศิลปะ จารีตประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นและการกีฬา การพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมการประกอบอาชีพและการทำมาหากินของราษฎร การบำรุงสงเคราะห์มารดาและเด็ก การบำรุงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ สวนสัตว์ พิพิธภัณฑ์ และห้องสมุด การบำรุงรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น จากการศึกษาตามสภาพจริงในภาคสนาม โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้องในท้องถิ่น รวมทั้งการศึกษาเอกสารแผนและงบประมาณของท้องถิ่น พบว่า ยังไม่มีความชัดเจนด้านความสัมพันธ์เชื่อมโยงพันธกิจในเชิงการบูรณาการในเรื่องของการกำหนดทิศทาง การกำหนดยุทธศาสตร์หรือกำหนดวิธีการบริหารงานแผน แต่สิ่งที่ปรากฏมักเป็นเรื่องการปฏิบัติกิจกรรมตามแผนงานโครงการ และความสัมพันธ์ในเชิงการเป็นแกนนำจัดและร่วมจัดกิจกรรม รายละเอียดมีดังนี้

1) ความสัมพันธ์ในเชิงแผนงานโครงการพัฒนาท้องถิ่นในระดับองค์กร

งานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขอบข่ายกว้างขวาง งานจัดการศึกษาเป็นเพียงส่วนหนึ่งในพันธกิจตามหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 16 กำหนดให้เทศบาลเมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ 31 ประการ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจ

และหน้าที่ 29 ประการ (ม.17) ส่วนกรุงเทพมหานครมีอำนาจและหน้าที่เท่ากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ รวมกัน และกฎหมายฉบับนี้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 5 รูปแบบ มีพันธกิจอย่างหนึ่งที่ต้องทำเหมือนกันคือ “การจัดการศึกษา”

การจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนการศึกษาจะเป็นกลุ่มสาขาย่อยหนึ่งของแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในโครงสร้างการบริหารอาจมีการแบ่งงานบริการสาธารณะของท้องถิ่นแต่ละงานออกจากกัน แต่เมื่อมีการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เป็นแผนแม่บทมาจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการประจำปี แต่ละหน่วยงานจะมีการประชุมประสานการจัดทำแผนร่วมกัน ทั้งในระดับองค์กรและระดับสถานศึกษา การจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นบุคลากรจะประสานการจัดทำแผนร่วมกัน ไม่แยกอิสระจากกัน ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำแผน 5 ปี หรือแผน 3 ปี ทุกฝ่ายจะมีการปรึกษาหารือ มีข้อซักถามและข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน เช่น เมื่อกองการศึกษาต้องการปรับปรุงสนามกีฬาเยาวชนกลาง ต้องการก่อสร้างเวทีเพื่อจัดกิจกรรมแสดงดนตรี แสดงกิจกรรมทางวิชาการและกิจกรรมนันทนาการของเยาวชน กองการศึกษาจะประสานให้กองช่างจัดทำแบบแปลนและกำหนดราคากลางประกอบโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยกองการศึกษายังเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ กองการศึกษาอาจเสนอให้กองสวัสดิการสังคมเข้าไปดูแลงานพัฒนาชุมชนในท้องถิ่น หรือจัดทำโครงการฝึกอบรมอาชีพให้แก่เยาวชนในกรณีที่พบว่าประชาชนในชุมชนมีความต้องการพัฒนาอาชีพ ในบางกรณีกองการศึกษาอาจเสนอแนะกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมให้จัดทำโครงการตรวจและรักษาสุขภาพอนามัยนักเรียน ขณะเดียวกัน กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม อาจเสนอให้สถานศึกษาจัดทำโครงการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น ความสัมพันธ์ของงานการศึกษากับงานด้านอื่นๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเชิงแผนงานโครงการ ท้องถิ่นจะดำเนินการทั้งระดับแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการประจำปี (สมชาย ชิตเชื้อ : การสัมภาษณ์)

2) ความสัมพันธ์ในเชิงการจัดสรรและการใช้งบประมาณ

การจัดทำงบประมาณ เป็นกิจกรรมสืบเนื่องจากงานแผนของท้องถิ่น กระบวนการจัดทำค่าของงบประมาณสนับสนุนแผนงานโครงการ หน่วยปฏิบัติสามารถแยกกันจัดทำ เช่น สถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถจัดตั้งงบประมาณตามกรอบแผนงบประมาณ (Master Plan) ของสถานศึกษาได้โดยอิสระ (กรณีเทศบาล เมืองพัทยาและกรุงเทพมหานคร) ส่วนค่าของงบประมาณสนับสนุนงานแผนของสถานศึกษาจาก อบจ. และ องค์การบริหารส่วนตำบล หากคณะผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาเห็นชอบแผนงานโครงการราชการฝ่ายประจำ จะจัดทำงบประมาณสนับสนุนเป็นปีๆ ความสัมพันธ์ของงานการศึกษากับงานด้านอื่นๆ คงพิจารณาได้จากอัตราส่วนในการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนงานแต่ละด้านของท้องถิ่น

ในขั้นตอนการใช้งบประมาณสนับสนุนแผนงานโครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานการศึกษา สำนักการศึกษาหรือกองการศึกษาของท้องถิ่น จะทำหน้าที่ประสานให้การใช้จ่ายงบประมาณเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณระดับสถานศึกษาจะเป็นไปตามแผนงานโครงการและกิจกรรมของสถานศึกษา การใช้จ่าย

งบประมาณหลายประเภทสถานศึกษาจะไม่ได้รับเป็นตัวเงิน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแหล่งที่มาของงบประมาณ เช่น งบประมาณอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาที่สนับสนุนโดยท้องถิ่น สถานศึกษาเป็นเจ้าของโครงการ กองคลังดูแลการจัดซื้อจัดจ้าง กองช่างของท้องถิ่น กองการศึกษา และสถานศึกษาจะดูแลการควบคุมงานก่อสร้าง (ยินดี ถาวรโรจน์ : การสัมภาษณ์) ความสัมพันธ์ของงานการศึกษากับงานอื่นๆ เชิงงบประมาณมีลักษณะ “แยกกันทำ แต่ร่วมกันใช้” ซึ่งหมายถึง ร่วมกันจัดทำแผนพัฒนา แยกกันจัดตั้งงบประมาณและร่วมกันใช้งบประมาณ

3) ความสัมพันธ์ในเชิงแผนงานโครงการในสถานศึกษา

แผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะได้รับงบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ศิลปะ จารีตประเพณี วัฒนธรรม การกีฬา การส่งเสริมและการเรียนรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมนันทนาการทั้งในและนอกสถานศึกษา ตัวอย่างโครงการและกิจกรรมประจำปีของสถานศึกษา (โรงเรียนเทศบาลบ้านคูหาสวรรค์ เทศบาลเมืองพัทลุง และวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทศบาลนครปฐม) เช่น โครงการสำรวจแหล่งเรียนรู้ในชุมชน โครงการพัฒนาอัจฉริยภาพทางด้านศิลปะ โครงการประกวดเขียนเรื่องจากภาพ โครงการประกวดเขียนภาพจากเรื่อง โครงการพบบุคคลสำคัญในชุมชน โครงการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ โครงการเดินทางไกลอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือเนตรนารี โครงการจัดแปลงสาธิตเกษตรทฤษฎีใหม่ โครงการรักษาสะอาดรักโรงเรียน โครงการต่อต้านสิ่งเสพติดให้โทษ โครงการบริการความรู้ด้านอาชีพแก่ชุมชน โครงการส่งเสริมการหารายได้และการออมทรัพย์ โครงการกีฬาและนันทนาการ โครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมตามประเพณีไทย

4) ความสัมพันธ์ในเชิงการใช้ทรัพยากรบุคคลและสถานที่ร่วมกัน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพยายามจัดกิจกรรมทางการศึกษาให้เอื้อหรือเสริมกิจกรรมตามพันธกิจด้านอื่นๆ อยู่มาก โดยเฉพาะการใช้ทรัพยากรบุคคลและสถานที่เพื่อประโยชน์ต่องานด้านอื่นๆ ได้แก่

(1) การใช้สถานศึกษาเป็นแหล่งส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน เช่น นโยบายของกรุงเทพมหานครกำหนดให้ทุกโรงเรียนเป็นโรงเรียน 3 ประโยชน์ คือ ประโยชน์แรกทางการเรียนการสอนตามปกติ ประโยชน์ที่สองในด้านการเป็นสนามกีฬาของชุมชน และประโยชน์ที่สามในด้านการเป็นที่ฝึกอาชีพให้แก่ชุมชน และใช้สถานที่จัดประชุมจัดงานสังสรรค์และงานประชุมต่างๆ

(2) สถานศึกษาเป็นแหล่งรับบริการด้านการบำรุงสงเคราะห์มารดาและเด็ก ภารกิจของท้องถิ่นด้านการบำรุงสงเคราะห์มารดาและเด็กอยู่ในความรับผิดชอบของกองอนามัย (กรณีเทศบาลและเมืองพัทยา) ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับการศึกษา คือ สถานศึกษาเป็นแหล่งรับบริการเช่น ยา อาหารเสริมและการดูแลสุขภาพอนามัยเด็ก สถานศึกษาของท้องถิ่นเป็นเป้าหมายหนึ่งของงานบำรุงสงเคราะห์มารดาและเด็ก (สุพล อัมภา

วงษ์ : การสัมภาษณ์) การเชื่อมประสานการทำงานร่วมกัน ในทางปฏิบัติ คือ สถานศึกษา กับ กองอนามัย จะมาตกลงจัดทำปฏิทินการปฏิบัติกิจกรรมทั้งปีร่วมกัน โรงเรียนบางส่วนจะจัดทำ เป็นกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการดูแลสุขภาพอนามัยคู่กันไป (ธวัชชัย รัตตัญญู : การสัมภาษณ์)

(3) การใช้บุคลากรทางการศึกษาเป็นฝ่ายส่งเสริมและ สนับสนุนกิจกรรม มีกิจกรรมของท้องถิ่นจำนวนมาก ต้องอาศัยบุคลากรทางการศึกษา คือ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักเรียนเป็นกำลังสำคัญในการจัดและการร่วมสนับสนุนการจัด เช่น กิจกรรมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการกีฬา โดยบุคลากรทางการศึกษาจะเข้าไป เกี่ยวข้อง ทั้งทางตรงและทางอ้อมในการดำเนินกิจกรรม

ในวันสำคัญทางศาสนา ผู้บริหารของท้องถิ่น ผู้บริหาร การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู-อาจารย์ นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนจะเข้าร่วมกิจกรรม ตามจารีตประเพณีของท้องถิ่น เช่น การร่วมสวดมนต์เย็นนรเกียรตที่หน้าพระพุทธรูปทุกวันเพ็ญ (เทศบาลเมืองพัทลุง) ในการแข่งขันกีฬาและกรีฑาทุกประเภททุกระดับในท้องถิ่นจะมีครูพล ศึกษาเป็นกรรมการผู้ตัดสิน นอกจากนั้น ครูและบุคลากรทางการศึกษาของท้องถิ่นร่วมเป็น วิทยากรฝึกอบรมวิชาชีพแก่กลุ่มสตรี เยาวชน คนชรา และกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในชุมชนร่วมกับ กองสวัสดิการสังคม (กรณีเทศบาล) ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสังคมสงเคราะห์ (กรณีเขต) กรุงเทพมหานคร เป็นต้น ตัวอย่างโครงการ “ต้นไม้สวยหนูช่วยปลูก” ของเทศบาลเมืองพัทลุง ตาม แนวนโยบายการปลูกฝังเยาวชนให้รักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกิจกรรมเชิญชวนเด็กนักเรียน และเยาวชนนำต้นไม้มาปลูกประดับบริเวณถนนในเขตเทศบาลคนละ 5 ต้น อาจเป็นอีกหนึ่ง ตัวอย่างการเชื่อมโยงสัมพันธ์งานการศึกษากับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

(4) การใช้กิจกรรมส่งเสริมเยาวชนเป็นแกนประสานกิจกรรม ร่วมกัน เช่น การจัดแสดงบนเวทีของเยาวชนเกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมส่งเสริม ทักษะทางด้านดนตรี ศิลปะ การแสดง การวาดภาพกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น การเล่น กีฬา และกิจกรรมลักษณะอื่น ๆ ของศูนย์เยาวชน กองการศึกษาหรือสำนักการศึกษา สถานศึกษาและหน่วยงานอื่นของท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง จะมีส่วนร่วมจัดทำแผนกิจกรรม ร่วม ดำเนินกิจกรรมและร่วมใช้ทรัพยากรร่วมกัน

(5) การใช้สถานที่และกิจกรรมเป็นแหล่งการเรียนรู้ของ สถานศึกษาและเยาวชนทั้งในและนอกโรงเรียน โครงการส่งเสริม อนุรักษ์และพัฒนาด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่น มีส่วนสัมพันธ์เชื่อมโยงกับงานด้านแหล่งการเรียนรู้ทางการศึกษา เช่น การจัด สวนสาธารณะ การเข้าร่วมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว (เช่น น้ำตก ป่าไม้ สวนสัตว์) การจัด พิพิธภัณฑ (พิพิธภัณฑป่าชายเลน พิพิธภัณฑศุนย์รถไฟของกรุงเทพมหานคร) การจัดห้องสมุด ประชาชน และที่อ่านหนังสือหรือห้องสมุดตำบล ฯลฯ สถานศึกษาสามารถใช้สถานที่เหล่านี้เป็น แหล่งการเรียนรู้ของนักเรียนได้ เช่น กิจกรรมดูนกและธรรมชาติศึกษา (องค์การบริหารส่วน ตำบลบางพระ ชลบุรี)

งานส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นหลายลักษณะ เป็นกิจกรรมที่เป็นแหล่งการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบ เช่น กิจกรรมวันอนุรักษ์มรดกไทย (เทศบาลเมืองพัทลุง) กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น (การฟ้อนเล็บ สะล้อซอซึง ซ้องวง) ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นฝ่ายจัดซื้ออุปกรณ์ จ้างครูสอน เชิญภูมิปัญญาท้องถิ่น เข้ามาเป็นวิทยากร ผู้นำชุมชนสนใจกลุ่มเด็กและเยาวชนให้สนใจเข้าศึกษาอบรม (องอาจ มุทอง : การสัมภาษณ์) ช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่คู่ท้องถิ่น และเป็นกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาแก่เด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบตามพันธกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5) ความสัมพันธ์ในเชิงการเป็นแกนนำจัดและร่วมจัดกิจกรรม

งานตามพันธกิจด้านอื่นๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้หน่วยงานทางการศึกษาของท้องถิ่นดูแลรับผิดชอบโดยตรง เช่น งานส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น (ร่วมกับสภาวัฒนธรรมท้องถิ่น) การกีฬาและนันทนาการของท้องถิ่น (กรณีเมืองพัทลุง งานกีฬาที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักการศึกษา แต่การแข่งขันกีฬาสำคัญของท้องถิ่นและระดับประเทศ จะอยู่ในความรับผิดชอบของงานส่งเสริมการท่องเที่ยว กรณีกรุงเทพมหานคร งานส่งเสริมกีฬาเยาวชน ศูนย์เยาวชนจะมีสำนักบริการสังคมเป็นผู้ดูแล) ลักษณะของความสัมพันธ์และการดำเนินกิจกรรม มีดังนี้

(1) กิจกรรมส่งเสริมการกีฬาและงานส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น สำนักหรือกองการศึกษา (ในกรณีของเทศบาล) จะเป็นฝ่ายดูแลรับผิดชอบแผนงานและรับผิดชอบการจัดกิจกรรม ร่วมกับสถานศึกษาของท้องถิ่น ในกรณีงานส่งเสริมการกีฬาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบล จะสนับสนุนงบประมาณและอุปกรณ์กีฬา ให้ทุกชุมชนจัดกิจกรรมกีฬาหลายประเภทให้เหมาะสมกับคนหลายวัย เช่น กีฬาเปตอง สำหรับผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล และฟุตบอลสำหรับเยาวชนชายหญิง กลุ่มแม่บ้าน ฟุตบอลท้องถิ่น สนับสนุนงบประมาณให้มีการแข่งขันกีฬาระดับชุมชน และระดับตำบลทุกประเภทกีฬา สม่ำเสมอตลอดทั้งปี กีฬาเยาวชนระดับชุมชน และระดับตำบลส่วนใหญ่จะเป็นเยาวชนในสถานศึกษาในเขตพื้นที่บริการของท้องถิ่น (องอาจ มุทอง : การสัมภาษณ์) บางตำบลใช้ศูนย์เยาวชนตำบลเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมเยาวชน (โชคชัย ช่วยณรงค์ : การสัมภาษณ์) สำหรับ อบจ.พัทลุง รับผิดชอบดูแลศูนย์กีฬาของ อบจ.เอง มีวัตถุประสงค์ให้ประชาชนและเยาวชนได้ออกกำลังกายและดูแลสุขภาพ (ชายชัย ศิลปอวยชัย : การสัมภาษณ์) นอกจากนี้ทุกท้องถิ่นยังส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนให้ประชาชนออกกำลังกายแอโรบิคเพื่อสุขภาพ ประโยชน์สำคัญของการส่งเสริมการกีฬาของท้องถิ่นคือ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้านสุขภาพ ความรักสามัคคี การเรียนรู้ที่จะรับรู้ปัญหาและแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันของประชาชนในท้องถิ่น

งานส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สำนักการศึกษาท้องถิ่นกับสภาวัฒนธรรมท้องถิ่น ในลักษณะที่เป็นงานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น มีกิจกรรม

หลากหลาย ตัวอย่างเช่น โครงการมารยาทไทย โครงการพุดสุนทรพจน์ โครงการเนื่องในโอกาสวันสำคัญของชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ โครงการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โครงการจัดทำนิตยสารศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โครงการประกวดไก่ โครงการส่งเสริมศิลปะการแสดงพื้นบ้านและการแสดงของชาวเผ่าต่าง ๆ ในชุมชน กิจกรรมที่ต้องใช้บุคลากรทางการศึกษาเป็นแกนนำสำคัญในการจัดกิจกรรม และอาจมีองค์กรเอกชนเข้าร่วมสนับสนุนงบประมาณ เช่น สมาคมโรตารี สมาคมไลออน งานส่งเสริมวัฒนธรรม เป็นโครงการที่ประชาชนและเยาวชนทั้งในและนอกโรงเรียนได้เรียนรู้กระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรมจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งสำนักการศึกษาจะจัดไว้ในแผน เป็นฝ่ายริเริ่มจัดทำและร่วมจัดกิจกรรมให้เกิดบูรณาการ (สุพล อ่ำภาวรงค์ : การสัมภาษณ์)

(2) กิจกรรมการส่งเสริมการประกอบอาชีพ อาจเป็นงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของกองสวัสดิการสังคมของท้องถิ่น (เทศบาลและเมืองพัทยา) แต่ในเชิงกิจกรรมต้องเชื่อมโยงกับหลายหน่วยงาน เช่น กองการศึกษาดูแลศูนย์ฝึกอาชีพท้องถิ่น กองสวัสดิการสังคมดูแลงานส่งเสริมสตรี เด็ก เยาวชน คนชรา และผู้ด้อยโอกาส กองอนามัยดูแลสุขภาพและการจัดระเบียบ เมื่อมีกรณีการจัดกิจกรรมตามแผนเพื่อแก้ปัญหาการเร่ร่อนจรจัด แผนแก้ปัญหาการประกอบอาชีพที่เสี่ยงต่อสุขภาพของผู้บริโภค แผนแก้ปัญหาความไม่เป็นระเบียบของการประกอบอาชีพชายหาด ท้องถิ่นจะเข้าไปแก้ปัญหาเหล่านี้ โดยให้ทุกหน่วยงานที่กล่าวถึงร่วมมือกัน เช่น เมื่อกองสวัสดิการสังคมรับปัญหาบุคคลเร่ร่อนจรจัด ซึ่งเป็นเยาวชนวัยเรียนที่ขาดโอกาส และเห็นว่าพอจะศึกษาเล่าเรียนได้ จะส่งมอบให้สำนักการศึกษาจัดสอนอ่านเขียน หรือจัดเข้าเรียนในสถานศึกษาของท้องถิ่น โดยไม่ต้องใช้หลักฐานทะเบียนราษฎรหรืออาจจัดให้เรียนวิชาชีพพระยะสั้นตามความถนัด ในกรณีการจัดระเบียบ หากกองอนามัยท้องถิ่นพบว่า ผู้ประกอบอาชีพหมอนวดชายหาดขาดความรู้และทักษะในการนวดแผนไทย ซึ่งอาจเป็นอันตรายและสร้างความรำคาญให้นักท่องเที่ยว กองอนามัยอาจจัดขึ้นทะเบียนให้ส่วนหนึ่ง บางส่วนอาจถูกจัดส่งไปฝึกอบรมในศูนย์ฝึกอาชีพของกองการศึกษา หรือหน่วยจัดฝึกงานศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้เรียนรู้หลักสูตรระยะสั้น เพิ่มพูนความรู้และทักษะให้มีความชำนาญก่อนการจัดขึ้นทะเบียน (ธวัชชัย รัตตัญญู : การสัมภาษณ์)

ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ (2546) ทำการวิจัยเรื่อง กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา ผลการศึกษาโดยรวมพบว่า การส่งเสริมการมีส่วนร่วมการเรียนรู้ การสนับสนุน การรวมพลังในการดำเนินกิจกรรมในรูปแบบ องค์กรและเครือข่าย การพัฒนาผู้นำ และแม้กระทั่งการติดตามและประเมินผล จัดว่าเป็นกระบวนการเสริมพลังอำนาจแก่ชุมชนได้ทั้งสิ้น ทั้งนี้กระบวนการทำงานและเทคนิคในเรื่องต่างๆ จะต้องมีความเชื่อมโยงกัน โดยเริ่มจากการทำงานกับสมาชิกจำนวนน้อยไปหามาก ส่งเสริมการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติจากเรื่องง่ายๆ ใกล้ตัวไปสู่เรื่องที่ยากและซับซ้อนมากขึ้น มีขอบเขตการวิเคราะห์กว้างขึ้น ส่งเสริมชุมชนมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและนำไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งให้คุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่นและการสร้างความรู้ใหม่จากประสบการณ์ของชุมชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ(2539) ได้จัดทำโครงการศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชนในการจัดการศึกษา โดยทำการศึกษาในวิถีของชุมชน : รูปแบบและการปฏิบัติ พบว่า การกำหนดรูปแบบและเนื้อหาสาระของการเรียนเป็นบทบาทของรัฐบาลในสวนกลาง โรงเรียนและครูที่กระจายอยู่ทั่วประเทศอยู่ในฐานะตัวแทนของรัฐบาลและเป็นศูนย์กลางในการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาดังกล่าว ไม่สามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในชุมชนได้ โดยเฉพาะในชนบท เพราะการศึกษาดังกล่าวดึงคนออกจากชุมชนและวิถีดั้งเดิม เข้าสู่สังคมเมืองเป็นแรงงานอุตสาหกรรมและบริการก่อให้เกิดปัญหาสังคมต่างๆ เช่น ปัญหาแรงงาน เป็นต้น

ศิริพรรณ ชุมนุ่ม(2545) ทำการวิจัยเรื่อง กระบวนการและยุทธศาสตร์การเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้มีอายุสูงกว่า 16 ปี ซึ่งเป็นการศึกษาองค์ความรู้จาก สหราชอาณาจักร พบว่า สหราชอาณาจักรเพิ่มพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันระดับชาติและความสำเร็จของบุคคล ซึ่งมีการดำเนินงานเป็นระบบด้วยกระบวนการปฏิรูปการเรียนรู้ตลอดชีวิตและยุทธศาสตร์การเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับเยาวชนอายุ 16-19 ปี มีการเชื่อมโยงโครงการและกิจกรรมของหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้และฝึกทักษะอาชีพให้แก่เยาวชน และยุทธศาสตร์สำหรับผู้ใหญ่ คือ สร้างความต้องการในการเรียนรู้ สร้างโอกาสการเรียนรู้ กระตุ้นให้เกิดความต้องการการเรียนรู้ และรัฐบาลได้จัดระบบบัญชีการเรียนรู้รายบุคคล ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต รวมทั้งให้บริการข่าวสารและการให้คำปรึกษาที่มีคุณภาพ

ปริยารี หิรัญรัศมี (2544) ได้ทำวิจัยการสอนตามแนวอริยสัจสี่เรื่องน้ำเสียและการแก้ไขปัญหา น้ำเสียสำหรับกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี โดยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการสอนตามหลักอริยสัจสี่ สรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบอริยสัจสี่มีข้อดี ได้แก่ 1)วิธีสอนแบบอริยสัจสี่มีกระบวนการสอนต่อเนื่องกันเป็นขั้นๆ คือ ขั้นทฤษฏี ขั้นสมมุติ ขั้นนิโรธ และขั้นมรรค ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดค้นคว้า เพื่อเสนอวิธีแก้ปัญหาให้สำเร็จ 2)ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทั้งเป็นการฝึกการพูดการแสดงออกต่อหน้าชุมชน 3)ผู้เรียนได้เรียนด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจสี่มีทัศนคติที่ดีต่อวิธีสอนแบบนี้ ซึ่งสังเกตจากผลการทดลองที่เกิดขึ้น 4)การสอนด้วยวิธีนี้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนและผู้เรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างทั่วถึง ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและเรียนอย่างมีชีวิตชีวา 5)การสอนด้วยวิธีนี้เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนแก้ปัญหาอย่างมีขั้นตอนอย่างเป็นระบบ 6)เป็นวิธีสอนที่ช่วยพัฒนาด้านสติปัญญาและส่งเสริมขบวนการคิดแก้ปัญหา และสำหรับงานวิจัยการสอนตามแนวอริยสัจสี่เรื่องน้ำเสียและการแก้ไขปัญหา น้ำเสียสำหรับกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 30 คน ได้ผลการวิจัยพบว่า วิธีการแก้ปัญหาของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรตามแนวอริยสัจสี่ของพระพุทธศาสนา คือ ขั้นทฤษฏี สมุทัย นิโรธ และขั้นมรรค โดยในขั้นสมุทัยกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

สามารถแก้ปัญหาได้ดีกว่าขั้นตอนอื่น ส่วนผลการศึกษาคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามแนววิธีวิจัยพบว่ากลุ่มแม่บ้านเกษตรกรรมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมาก

นิลบล ฉลวยศรี (2536) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนโดยผสมผสานระหว่างการสอนแบบ "คิดเป็น" กับการสอนของเปาโล แฟร์ เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกทางประชาธิปไตย ให้แก่ประชาชนในระดับหมู่บ้าน โดยกลุ่มตัวอย่างคือประชาชนที่อยู่หมู่บ้านทำซอ้งเหล็กและหมู่บ้านคำนางรวย อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี อายุระหว่าง 25-40 ปี รวม 60 คน โดยจัดให้หมู่บ้านทำซอ้งเหล็กเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และหมู่บ้านคำนางรวยเป็นกลุ่มควบคุม 30 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยการคิดเป็นสูงกว่ากลุ่มควบคุมใน 6 เรื่องคือ 1) การมีใจกว้างพิจารณาปัญหาด้วยวิจาร์ณญาณ 2) การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นก่อนที่จะตัดสินใจ 3) อดทนรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นที่แตกต่างไปจากตัว 4) เคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ยอมรับความเสมอภาคระหว่างบุคคล 5) การวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์ 6) ความสำนึกในหน้าที่พลเมือง เนื่องจากวิธีการสอนโดยผสมผสานระหว่างการสอนแบบคิดเป็น กับการสอนของเปาโล แฟร์ กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักการวิพากษ์วิจารณ์ รวบรวมข้อมูลแยกแยะข้อมูลออกเป็นด้านตนเอง ด้านสังคมสิ่งแวดล้อม ด้านวิชาการ แล้วมีการวิเคราะห์หาทางเลือกในการแก้ปัญหา โดยใช้ข้อมูลทั้ง 3 ด้านดังกล่าวประกอบการตัดสินใจแก้ปัญหา ขณะที่การสอนโดยใช้วิธีการบรรยาย ไม่ได้ให้ผู้เรียนรู้จักการใช้ข้อมูลด้านตนเอง ด้านสังคมสิ่งแวดล้อม ด้านวิชาการประกอบการพิจารณาหาทางเลือกในการแก้ปัญหาเลย ทำให้กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยการคิดเป็นสูงกว่ากลุ่มควบคุม เมื่อพิจารณาการใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ พบว่ากลุ่มทดลองมีการใช้ข้อมูลด้านวิชาการเป็นหลักควบคู่ไปกับข้อมูลด้านตนเอง หรือควบคู่กับข้อมูลด้านสังคมสิ่งแวดล้อม

อุณา นพคุณและคณะ (2526) ได้วิจัยคุณลักษณะของประชากรในกรุงเทพมหานครตามเป้าหมายทางการศึกษา : สภาพปัจจุบันและแนวโน้ม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของประชากรในกรุงเทพมหานครตามเป้าหมายทางการศึกษา เรื่องการคิดเป็นจากประชากรทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน ตัวอย่างประชากรได้แก่ ตัวอย่างประชากรจาก 24 เขตปกครองกรุงเทพมหานคร แยกเป็นตัวอย่างประชากรในระบบโรงเรียนชั้นประถมศึกษาได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน รวม 683 คน ตัวอย่างประชากรระดับมัธยมศึกษาได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 772 คน ตัวอย่างประชากรระดับอุดมศึกษา ได้แก่ นิสิต นักศึกษา ชั้นปีที่ 1-4 ของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย วิทยาลัยครูในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและโรงเรียนรวมเหล่าในสังกัดกระทรวงกลาโหม จำนวน 479 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างนอกระบบโรงเรียนได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 และระดับ 4 จำนวน 771 คน และประชาชนทั่วไป จำนวน 419 คน รวมเป็นตัวอย่างประชากรทั้งหมด 3,124 คน ผลการวิจัยพบว่า ประชากรในกรุงเทพมหานครทั้งใน

ระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน มีลักษณะการคิดที่ใช้ข้อมูลทั้ง 3 ด้าน คือ ข้อมูลด้านตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม และวิชาการน้อยมาก ส่วนใหญ่จะใช้ข้อมูลเพียง 2 ด้าน คือ ข้อมูลด้านวิชาการเป็นหลัก ควบคู่กับข้อมูลด้านตนเอง หรือกับข้อมูลด้านสังคม สิ่งแวดล้อม ลักษณะการคิดของประชากร เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา เพศ อายุ เขตการศึกษา รายได้และอาชีพ ซึ่งวิเคราะห์จากแบบวัดการคิดเป็น พบว่าไม่แตกต่างกัน

อำพล จินดาวัฒนะ และคณะ(2541) ทำการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ... การศึกษาเฉพาะกิจเฉพาะกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า การจัดการศึกษาเฉพาะกิจเฉพาะกลุ่มในประเทศไทย มีจุดเด่นและจุดด้อยในด้านต่างๆ ดังนี้

1) ด้านแนวคิดและปรัชญา : จุดเด่น ได้แก่ (1) สามารถใช้ศักยภาพของหน่วยงานรัฐ กึ่งรัฐและเอกชนไม่หวังผลกำไร ผลิตบुकผลการให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานและประเทศได้ตามแนวคิดของ “Education for All< All for Education” และเป็นการระดมสรรพกำลังร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อประเทศชาติ (2) สามารถจัดการศึกษาที่เอื้อต่อการกระจายโอกาสและเพิ่มความเสมอภาคให้กับประชาชนกลุ่มต่างๆ มากขึ้น เช่น กระทรวงสาธารณสุข รับนักเรียนจากภูมิภาคหรือชนบทเข้าเรียน เป็นต้น (3) สามารถผลิตบุคลากรที่มีคุณสมบัติและคุณลักษณะหลากหลาย ตอบสนองความต้องการของประเทศได้อย่างกว้างขวาง (4) สามารถจัดการศึกษาที่ปลูกฝังเจตคติ และความจงรักภักดีต่อองค์กรและวิชาชีพได้อย่างชัดเจน เช่น การจัดการศึกษาของกระทรวงกลาโหม เป็นต้น และจุดด้อย ได้แก่ ขาดเอกภาพในการกำหนดนโยบายและการบริหารการศึกษาในภาพรวม

2) ด้านกฎหมายและนโยบาย : จุดเด่น ได้แก่ (1) บางหน่วยงานมีการกำหนดนโยบายอย่างชัดเจนในรูปของกฎหมายและอื่นๆ ทำให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างคล่องตัว เช่น การจัดการศึกษาของกระทรวงกลาโหม กระทรวงคมนาคม เป็นต้น (2) บางหน่วยงานมีกฎหมายกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จการศึกษาเท่าเทียมกับการศึกษาในระบบการศึกษาปกติ เช่น พ.ร.บ.กำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จการศึกษาวชิราวุธ เป็นต้น และจุดด้อย ได้แก่ (1) บางหน่วยงานไม่มีกฎหมายรองรับการจัดการศึกษาเฉพาะกิจเฉพาะกลุ่ม ที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาอย่างเสมอภาคกับการศึกษาในระบบปกติ ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำ ไม่คล่องตัวในการดำเนินงาน และถูกระบุว่าทำงานผิดหน้าที่อีกด้วย และ (2) นโยบายที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเฉพาะกิจเฉพาะกลุ่มไม่มีความชัดเจน ตั้งแต่ระดับชาติลงไปถึงระดับหน่วยงาน ซึ่งไม่เอื้อต่อการดำเนินงานจริง

3) ด้านการบริหารการศึกษา : จุดเด่น ได้แก่ (1) สามารถจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง และมีอาจารย์ผู้มีประสบการณ์หรือเชี่ยวชาญในระบบจริงเป็นผู้สอน เช่น การจัดการศึกษาของศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี กระทรวงคมนาคม การศึกษาพยาบาล และสาธารณสุข ของกระทรวงสาธารณสุข เป็นต้น (2) บางหน่วยงานมีความคล่องตัวในการจัดการศึกษาเฉพาะกิจเฉพาะกลุ่มมาก เช่น การจัดการศึกษาวชิราวุธ ตำรวจ เป็นต้น (3) บางหน่วยงานมีการบริหารการศึกษาที่สอดคล้องกับการบริหารการศึกษาในระบบปกติ ในเรื่อง

ระบบการคัดเลือก การรับรองหลักสูตร การบริหารหลักสูตร เป็นต้น และจุดด้อย ได้แก่ (1) ไม่มีอิสระและคล่องตัวในการบริหารจัดการศึกษาเท่าที่ควร จึงเกิดการจัดการศึกษาที่ไม่สมดุลย์และไม่เสมอภาค (2) บางหน่วยงานขาดการกำหนดคุณสมบัติและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับผู้บริหาร การศึกษาและขาดระบบการได้มาซึ่งผู้บริหารที่ดีพอ (3) หลายหน่วยงานถือว่าการจัดการศึกษา เฉพาะกิจเฉพาะกลุ่ม มีใช้หน้าที่ขององค์กร จึงได้รับการสนับสนุนจากทุกฝ่ายไม่ดีพอ เช่น กระทรวงเกษตรฯ กระทรวงสาธารณสุข เป็นต้น

4) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา: จุดเด่น ได้แก่ (1) การจัดการศึกษา เฉพาะกิจเฉพาะกลุ่มที่เป็นวิชาชีพ มีการประกันคุณภาพโดยผ่านทางองค์กรวิชาชีพ เช่น การศึกษาพยาบาลในทุกสังกัด เป็นต้น ทำให้สามารถควบคุมมาตรฐานได้ในระดับหนึ่ง (2) มีการอิงมาตรฐานบางเรื่องของการจัดการศึกษาในระบบปกติ เช่น การรับรองหลักสูตร การรับรองสถาบัน เป็นต้น และจุดด้อย ได้แก่ (1) ในภาพรวมยังไม่มีประกันคุณภาพที่เป็นระบบดีพอ (2) บางหน่วยงานจัดการศึกษา โดยมีได้อิงระบบการศึกษาปกติ

5) การพัฒนาอาจารย์ จุดเด่น (1) บางหน่วยงานอาจารย์มีศักดิ์ สิทธิ และความก้าวหน้าเสมอภาคกับอาจารย์ในระบบการศึกษาปกติ เช่น อาจารย์ในสังกัด กระทรวงกลาโหม เป็นต้น (2) บางหน่วยงานมีอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นทรัพยากรทางการศึกษาที่มีค่ายิ่งของประเทศ และมีระบบการพัฒนาอาจารย์ที่ดี เช่น กระทรวงกลาโหม เป็นต้น จุดด้อย (1) ระบบส่วนใหญ่ไม่เอื้อต่อการชำระรักษาอาจารย์ไว้ทำให้สูญเสียอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์สูงออกไป เพราะมีความเหลื่อมล้ำกับระบบการศึกษาปกติอยู่มาก (2) หลายหน่วยงานขาดกลไกการพัฒนาอาจารย์และขาดการสนับสนุนที่ดีพอ ซึ่งต่างกับระบบการศึกษาปกติมาก

กมล สุตประเสริฐ และคณะ (2544) ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารและการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจ ผลจากการวิจัยทำให้ทราบว่า รูปแบบของประเทศต่างๆ เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี มีการกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการการศึกษาท้องถิ่นดำเนินการบนพื้นฐานของหลักการที่สำคัญ คือ หลักการด้านนิติบัญญัติ หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน หลักการความเป็นกลางทางการเมือง หลักการความเป็นมืออาชีพของบุคลากร หลักการความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ และหลักการประกันคุณภาพ ส่วนรูปแบบการบริหารและการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจของไทย จึงควรเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่กำหนดให้มีกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ทำหน้าที่กำกับดูแล โดยลดภาระหน้าที่ในการบริหาร การจัดการศึกษาลง พร้อมโอนอำนาจหน้าที่ในการบริหารและการจัดการศึกษาให้เขตพื้นที่ การศึกษาและสถานศึกษาในแต่ละเขตดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด โดยเขตพื้นที่ การศึกษาควรจัดเป็นองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นที่รัฐกำหนดขึ้นในแต่ละจังหวัด โดยรวม หน่วยงานการศึกษาของกระทรวงการศึกษาที่มีอยู่แล้วในจังหวัดเข้าด้วยกัน และมี คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (คศทว.) เขตพื้นที่พร้อมทั้งผู้อำนวยการเขต

ทำหน้าที่บริหารและจัดการศึกษาตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กำหนด เขตพื้นที่ การศึกษาอาจมีจำนวนตามจำนวนจังหวัดทั้ง 75 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร รวมทั้ง คณะกรรมการการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมชุดหนึ่งสามารถปฏิบัติงานให้เขตพื้นที่การศึกษา อื่นได้ด้วย โดยอาจพิจารณาให้เป็นเขตการศึกษาพิเศษหรือเขตพื้นที่การศึกษารวม (Unified School District) ไปก่อน ให้สอดคล้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัดและมหานคร (กทม.) ทุกเขตพื้นที่การศึกษาเหล่านี้ ต้องร่วมมือกับสถานศึกษาในการบริหารและจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ทั้งในด้านวิชาการ งานบุคคลและงบประมาณ ฯลฯ

อุทัย บุญประเสริฐ(2542) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการ การศึกษาของสถานศึกษาในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน(School-Based Management) พบว่า หลักการสำคัญในการบริหารแบบ School-Based Management โดยทั่วไป ได้แก่ (1) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจ การจัดการศึกษาจากกระทรวงและส่วนกลางไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุด โดยมีความเชื่อว่า โรงเรียนเป็นหน่วยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาของเด็ก (2) หลักการมีส่วนร่วม (Participation or Collaboration or Involvement) เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในการบริหาร ตัดสินใจ และร่วมจัดการศึกษา ทั้งครู ผู้ปกครอง ตัวแทน ชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่า และตัวแทนนักเรียน การที่บุคคลมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จะเกิด ความรู้สึกเป็นเจ้าของและจะรับผิดชอบในการจัดการศึกษามากขึ้น (3) หลักการคืนอำนาจจัด การศึกษาให้ประชาชน (Return Power to People) ในอดีตการจัดการศึกษาจะทำกัน หลากหลาย บางแห่งก็ให้วัดหรือองค์กรในท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ ต่อมามีการรวมการจัด การศึกษาไปให้กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้เกิดเอกภาพและมาตรฐานทางการศึกษา แต่เมื่อ ประชากรเพิ่มมากขึ้น ความเจริญต่างๆ รุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว การจัดการศึกษาโดยส่วนกลาง เริ่มมีข้อจำกัด เกิดความล่าช้าและไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชนอย่างแท้จริง จึงต้องมีการคืนอำนาจให้ท้องถิ่นและประชาชนได้จัดการศึกษาเองอีกครั้ง (4) หลักการบริหาร ตนเอง (Self – managing) ในระบบการศึกษาทั่วไป มักจะกำหนดให้โรงเรียนเป็นหน่วยปฏิบัติ ตามนโยบายของส่วนกลาง โรงเรียนไม่มีอำนาจอย่างแท้จริง สำหรับการบริหารโดยใช้โรงเรียน เป็นฐานนั้น ไม่ได้ปฏิเสธเรื่องการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย และนโยบายของส่วนรวม แต่มี ความเชื่อว่าวิธีการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย และนโยบายของส่วนรวมนั้น ทำได้หลายวิธี การที่ ส่วนกลางทำหน้าที่เพียงกำหนดนโยบายและเป้าหมาย แล้วปล่อยให้โรงเรียนมีระบบการบริหาร ด้วยตนเองโดยให้โรงเรียนมีอำนาจหน้าที่ ด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน แล้วแต่ความพร้อมและ สถานการณ์ของโรงเรียน ผลที่ได้น่าจะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม ที่ทุกอย่างถูกกำหนดมาจาก ส่วนกลาง ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม และ (5) หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล (Check and Balance) ส่วนกลางมีหน้าที่กำหนดนโยบายและควบคุมมาตรฐาน มีองค์กรอิสระ ทำหน้าที่ ตรวจสอบคุณภาพการบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อให้มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นไปตาม

กำหนดและเป็นไปตามนโยบายของชาติ และจากการวิจัยยังพบว่า มีรูปแบบที่สำคัญอย่างน้อย 4 รูปแบบ ได้แก่

1) รูปแบบที่มีผู้บริหารโรงเรียนเป็นหลัก (Administration Control SBM) ผู้บริหารเป็นประธานคณะกรรมการ ส่วนกรรมการอื่นๆ ได้มาจากการเลือกตั้งหรือคัดเลือกจากกลุ่มผู้ปกครอง ครู และชุมชน คณะกรรมการมีบทบาทให้คำปรึกษา แต่อำนาจการตัดสินใจยังคงอยู่ที่ผู้บริหารโรงเรียน

2) รูปแบบที่มีครูเป็นหลัก (Professional Control SBM) เกิดจากแนวคิดที่ว่า ครูเป็นผู้ใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุด ย่อมรู้ปัญหาได้ดีกว่าและสามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุด ตัวแทนคณะครูจะมีสัดส่วนมากที่สุด ในคณะกรรมการโรงเรียนผู้บริหารยังคงเป็นประธานคณะกรรมการโรงเรียน บทบาทของคณะกรรมการโรงเรียนเป็นคณะกรรมการบริหาร

3) รูปแบบที่ชุมชนมีบทบาทหลัก (Community Control SBM) แนวคิดสำคัญคือ การจัดการศึกษาควรตอบสนองความต้องการและค่านิยมของผู้ปกครองและชุมชนมากที่สุด ตัวแทนของผู้ปกครองและชุมชนจึงมีสัดส่วนในคณะกรรมการโรงเรียนมากที่สุด ตัวแทนผู้ปกครองและชุมชนเป็นประธานกรรมการ โดยมีผู้บริหารโรงเรียนเป็นกรรมการและเลขานุการ บทบาท หน้าที่ของคณะกรรมการโรงเรียนเป็นคณะกรรมการบริหาร

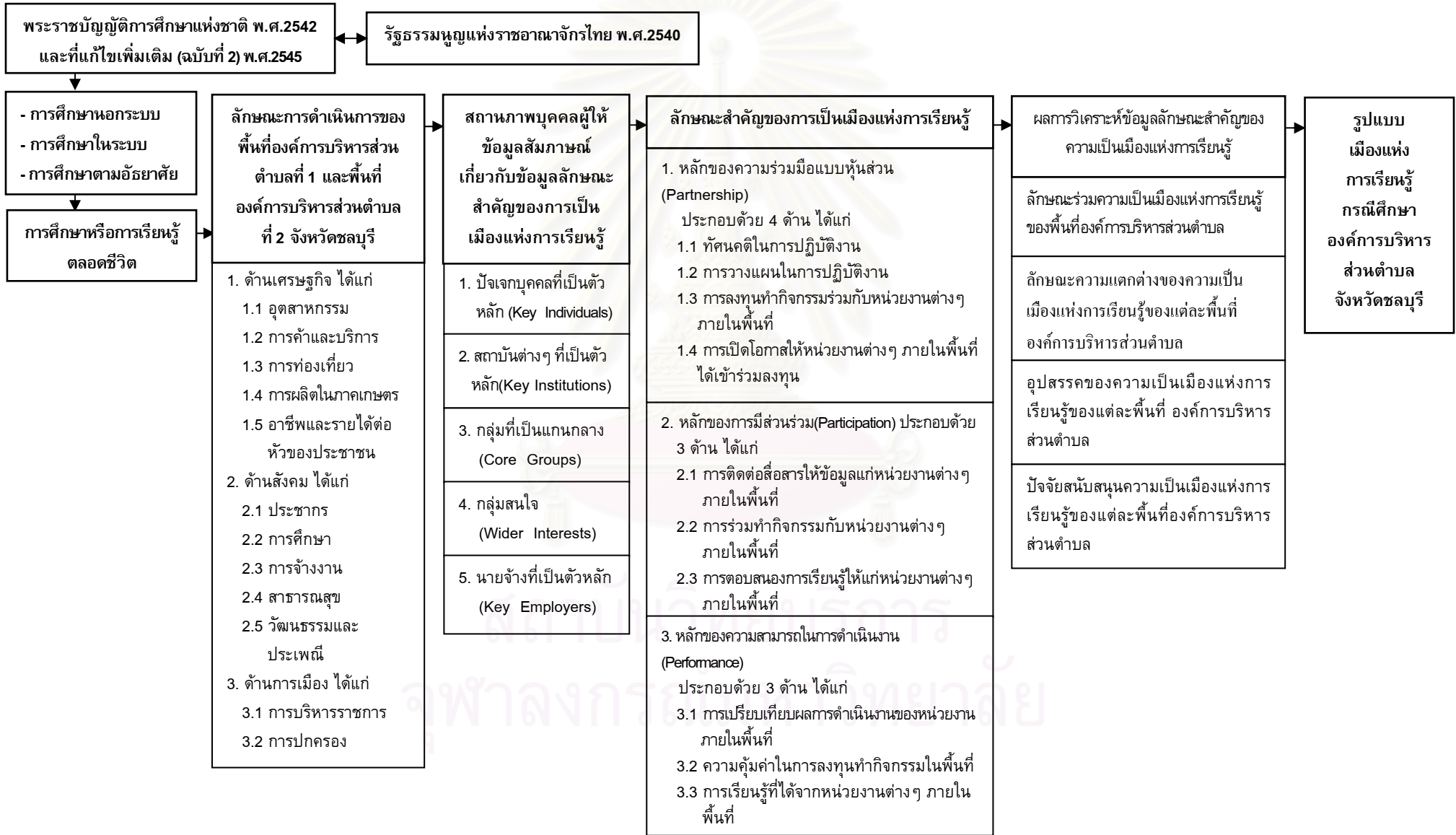
4) รูปแบบที่ครูและชุมชนมีบทบาทหลัก (Professional Community Control SBM) แนวคิดเรื่องนี้เชื่อว่า ทั้งครู และผู้ปกครองต่างมีความสำคัญในการจัดการศึกษาให้แก่เด็ก เนื่องจากทั้ง 2 กลุ่มต่างอยู่ใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุด รับรู้ปัญหาและความต้องการได้ดีที่สุด สัดส่วนของครูและผู้ปกครอง(ชุมชน) ในคณะกรรมการโรงเรียนจะมีเท่าๆ กัน แต่มากกว่าตัวแทนกลุ่มอื่นๆ ผู้บริหารโรงเรียนเป็นประธาน บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการโรงเรียนเป็นคณะกรรมการ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา(2547) ได้ทำวิจัยระบบงานแผนเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า แนวทางการพัฒนาระบบงานแผนการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนตำบลควรใช้พลังทางสังคมจากโครงสร้างของตำบลและหมู่บ้านร่วมกันกำหนดกรอบทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาของตำบลองค์กรในตำบลและหมู่บ้านที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา

8. สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย(Conceptual Framework) เรื่อง การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ได้ใช้แนวคิดใน 4 เรื่องหลัก คือ การศึกษาหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักร ปัจจัยสำคัญของการเริ่มต้นพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ และลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษา แสดงเป็นแผนภูมิที่ 1 ได้ ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ : องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ โดยเป็นกรณีศึกษาพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรี จำนวนสองแห่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมืองของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี เพื่อศึกษาลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) การมีส่วนร่วม (Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน (Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี เพื่อวิเคราะห์ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรค และปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี และเพื่อให้ได้รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่มุ่งบรรยายลักษณะเงื่อนไขและสภาพเหตุการณ์ที่เป็นจริงในปัจจุบันของความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่ที่ศึกษา อันนำไปสู่การได้รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ในกรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาเอกสาร

- 1.1 แนวคิดในการศึกษาเอกสาร
- 1.2 แหล่งเอกสาร
- 1.3 การวิเคราะห์เอกสาร
- 1.4 การตรวจสอบเอกสาร

2. การศึกษาภาคสนาม

- 2.1 ระเบียบวิธีวิจัย
- 2.2 พื้นที่ศึกษา
- 2.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2.4 เครื่องมือที่ใช้การวิจัย
- 2.5 ระยะเวลาที่ศึกษา
- 2.6 วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2.7 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 2.8 การตรวจสอบข้อมูล

3. การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี

รายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยในแต่ละขั้นตอนดังกล่าว มีดังต่อไปนี้

1. การศึกษาเอกสาร มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับปัญหาการวิจัยนี้

1.1 แนวคิดในการศึกษาเอกสาร ประกอบด้วย

1) แนวคิดการศึกษาหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาหรือการเรียนรู้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในโรงเรียนหรือสถานศึกษาเท่านั้น แต่สามารถเกิดขึ้นได้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชน อาทิ ที่บ้านพัก ที่โรงงานหรือที่ทำงาน ที่ร้านค้า ที่ตลาด ที่วัด ที่ห้องสมุดชุมชน ที่ศาลาประชาคม ที่สนามกีฬา ที่สถานีอนามัย ที่โรงพัก เป็นต้น แหล่งความรู้เหล่านี้มีความสัมพันธ์ต่อชีวิตความเป็นอยู่ของชาวชุมชน จึงกล่าวได้ว่า การศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชนมีความเกี่ยวข้องกับแหล่งเรียนรู้ภายในพื้นที่ในท้องถิ่น ดังนั้น การศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงมีคุณค่าต่อประชาชนและเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน ทุกช่วงอายุมีได้จำกัดสำหรับเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยเรียนเท่านั้น ฉะนั้นต้องทำให้ทุกคนเข้าใจและตระหนักในความจำเป็นของการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีต่อการพัฒนาชีวิต(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,2545 ; กรมการศึกษานอกโรงเรียน,2538)

2) ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักร คือ หลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) หลักของการมีส่วนร่วม(Participation) และหลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) รวมถึงปัจจัยสำคัญของการเริ่มต้นพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ ปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก (Key Employers) (State for Education and Employment,1998 ; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2547)

3) แนวคิดลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กันกับประชาชนในชุมชน ซึ่งนักวิจัยถ้าเข้าใจโครงสร้างสังคมของชุมชนในลักษณะดังกล่าวนี้จะช่วยให้การวิเคราะห์ผลการวิจัยเป็นไปอย่างราบรื่น(สุภางค์ จันทวานิช,2547)

4) แนวคิดหลักการวิจัยแสวงหารูปแบบ โดยวิธีการรวบรวมความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้โน้มน้าว สามารถนำมาวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปของลักษณะที่เป็นรูปแบบเชิงแนวความคิดได้(Isaac and Michael, 1982)

1.2 แหล่งเอกสาร ศึกษาโดยใช้แนวทางการศึกษาแหล่งเอกสารของ นางลักษณวิรัชชัย(2538) กล่าวคือ แหล่งเอกสารเพื่อการวิจัย ได้แก่

1) เอกสารอ้างอิงทั่วไป โดยศึกษาจากเอกสารประกอบการประชุมสัมมนาวิชาการ รายงานการวิจัยและแผนพัฒนา ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมืองของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสองแห่งในจังหวัดชลบุรีที่ใช้ศึกษาและลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) หลักของการมีส่วนร่วม(Participation) และหลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

2) เอกสารปฐมภูมิ(Primary Literature) โดยศึกษาเอกสารที่นำเสนอความคิด และประสบการณ์ของผู้เขียนโดยตรง ได้แก่ รายงานการสังเคราะห์องค์ความรู้ รายงานการวิจัย ที่เป็นผลงานของบุคคล คณะบุคคลและหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรง บทความและผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ ศึกษานิพนธ์ทั้งระดับปริญญาตรีบัณฑิต ปริญญาโทบัณฑิต และการค้นคว้าแบบอิสระที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้

3) เอกสารทุติยภูมิ(Secondary Literature) โดยศึกษาจากหนังสือ ตำรา พจนานุกรม สารานุกรม คู่มือปฏิบัติงาน และรายงานประจำปีของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เอกสารดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาจากแหล่งข้อมูลที่สำคัญคือ เครือข่ายของศูนย์วิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แก่ ห้องสมุดคณะครุศาสตร์ ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ ศึกษาจากห้องสมุดองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ห้องสมุดของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ศึกษาจากหน่วยงานที่จัดทำเอกสารนั้นโดยตรง เช่น สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กรมการพัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ศึกษา แหล่งเอกสารจึงมีตั้งแต่ระดับชาติจนถึงระดับท้องถิ่น นอกจากนี้ยังศึกษาค้นคว้าโดยใช้ฐานข้อมูล Internet เพื่อเข้าถึงข้อมูลที่ทำให้การศึกษาค้นคว้ากว้างขึ้น ประกอบกับได้ข้อมูลใหม่ๆ อันเป็นผลจากการประชุมและสัมมนา จึงช่วยให้เห็นแนวโน้ม หลักการและแนวคิดที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง

1.3 การวิเคราะห์เอกสาร ได้ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา(Content analysis) โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์สาระสำคัญที่นำไปสู่การวิจัยกรณีศึกษาพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสองแห่งในจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ การศึกษาหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต แนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักร ความสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล การศึกษาสภาพข้อมูลพื้นฐานทั่วไปด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ในการวิจัยนี้ รวมถึงหลักการของงานวิจัยแสวงหารูปแบบ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.4 การตรวจสอบเอกสาร ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูล 2 วิธี ดังนี้

1) การตรวจสอบในเบื้องต้น ผู้วิจัยได้ตรวจสอบทางด้านความน่าเชื่อถือของเอกสาร โดยให้ความสำคัญกับผู้เขียน แหล่งผลิต หน่วยงานที่รับผิดชอบ วิธีการได้มาซึ่งเอกสารและข้อมูลเหล่านั้น รวมถึงวิธีการเผยแพร่ เช่น การเผยแพร่ข้อมูลทาง Internet ก็เลือกสืบค้นจากแหล่งข้อมูลหรือองค์กรที่น่าเชื่อถือ มหาวิทยาลัยและหน่วยงานพัฒนาที่มีชื่อเสียง ซึ่งข้อมูลได้ผ่านการสังเคราะห์ และตรวจสอบมาแล้วระดับหนึ่ง จึงน่าจะมีความเชื่อถือได้มาก

2) การตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นการพิจารณาสาระสำคัญของเอกสาร และการตรวจสอบทางด้านความคิดของผู้วิจัยในประเด็นเรื่องที่ศึกษากับผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีหลายเหตุการณ์ ที่ช่วยให้การตรวจสอบเช่นนี้เกิดขึ้น ได้แก่

(1) การได้นำเสนอรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ต่อผู้ทรงคุณวุฒิเมื่องานวันการศึกษาออกโรงเรียน ในวันที่ 8 กันยายน 2548 ณ ห้องประชุม สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอาจารย์มาจากมหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์และอื่นๆ ได้อภิปรายและให้ข้อสังเกต ทำให้ผู้วิจัยมีโอกาสดูแลเปลี่ยนเรียนรู้อะไรและตรวจสอบการดำเนินการวิจัยทั้งระบบ

(2) การได้รับมอบหมายจากสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาให้นำเสนอและอภิปรายแนวคิดในการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ในที่ประชุมของสำนักบริหารงาน การศึกษานอกระบบโรงเรียน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อการดำเนินงานเรื่องการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยประชุมเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2548 เวลา 13.00 น. ณ ห้องประชุม สำนักบริหารงานการศึกษานอกระบบโรงเรียน ห้อง 2 ชั้น 6 ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม และผู้วิจัยได้มีโอกาสเสนอแนวคิด จากนั้นผู้วิจัยได้ร่วมการประชุมและสัมมนาเรื่องซึ่งเกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง

(3) การได้เป็นบรรณาธิการและประสานงานด้านวิชาการในการดำเนินการจัดทำรายงานการสังเคราะห์องค์ความรู้เรื่องการพัฒนาชุมชนหรือเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับประเทศไทย โดยผู้สังเคราะห์คือ ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี ทำให้ผู้วิจัยมีโอกาสตรวจสอบและแลกเปลี่ยนแนวคิด ซึ่งจัดพิมพ์และเผยแพร่โดยกลุ่มพัฒนาโยบายการเรียนรู้ด้าน ภูมิปัญญาและการท่องเที่ยว สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนากการเรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา โดยพิมพ์เผยแพร่ครั้งที่ 1 เมื่อเดือนมีนาคม 2548 จำนวน 1,000 เล่ม

(4) การได้เป็นวิทยากรรับเชิญในการสัมมนาวิชาการคหกรรมศาสตร์ แห่งชาติครั้งที่ 15 “เกิดใหม่หาราชินี” 50 ปีสมาคมคหกรรมศาสตร์ฯ เรื่อง คหกรรมศาสตร์กับการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ จัดโดยสมาคมคหกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ร่วมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เมื่อวันที่ 25-27 พฤศจิกายน 2548 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยผู้วิจัยอภิปรายเรื่อง “คหกรรมศาสตร์กับการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้” ซึ่งมีวิทยากรร่วม คือ ศาสตราจารย์ ดร.จรรยา สุวรรณทัต และผู้ดำเนินการอภิปรายคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันดี ไทยพานิช มีผู้ฟังจำนวน 300 คน ได้แก่ นักคหกรรมศาสตร์ ครูอาจารย์ นิสิต นักศึกษาและผู้สนใจทั่วไป ทำให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและตรวจสอบสาระสำคัญทั้งกับผู้ร่วมอภิปรายและผู้ฟังการสัมมนา ทั้งนี้ เพื่อการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยด้วย

โดยสรุป การศึกษาเอกสารเป็นวิธีการที่ผู้วิจัยใช้เพื่อสร้างความชัดเจนเกี่ยวกับ ปัญหาการวิจัย ศึกษาแนวคิดในการรวบรวมข้อมูลลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้าน

การเมือง ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) การมีส่วนร่วม (Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน (Performance) ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี อันนำไปสู่การวิเคราะห์ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรค และปัจจัยสนับสนุนในความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ แหล่งเอกสาร ได้แก่ เอกสารอ้างอิงทั่วไป เอกสารปฐมภูมิ เอกสารทุติยภูมิ โดยศึกษาจากแหล่งข้อมูลจาก ห้องสมุดและหน่วยงานโดยตรงทั้งระดับชาติจนถึงระดับท้องถิ่น รวมทั้งใช้ฐานข้อมูล Internet การศึกษาเอกสารมีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเอกสารในเบื้องต้นโดยผู้วิจัย มีการนำเสนอผลการสังเคราะห์และวิเคราะห์ต่อในการประชุมวิชาการและมีการตรวจสอบทางด้านความคิดกับผู้ทรงคุณวุฒิ

2. การศึกษาภาคสนาม มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลและบรรลุตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย

2.1 ระเบียบวิธีวิจัย ได้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยนำแนวทางวิธีการสัมภาษณ์ของสุภาวศ์ จันทวานิช (2547) มาใช้ซึ่งเป็นรูปแบบของปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ถามและผู้ตอบ ภายใต้กฎเกณฑ์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูล เป็นการสนทนาลักษณะมีจุดมุ่งหมายเป็นหลัก ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์โครงสร้าง (Structured Interview) ที่ได้กำหนดขึ้นไว้ล่วงหน้าสำหรับใช้ประกอบการสัมภาษณ์ ดังนั้น ลักษณะของการสัมภาษณ์จึงเป็นการสัมภาษณ์ที่มีคำถามและข้อกำหนดแน่นอนตายตัวซึ่งเป็นวิธีการศึกษาค้นคว้าใช้กันโดยทั่วไปที่ไม่จำกัดว่าผู้ให้ข้อมูลจะมีระดับการศึกษาสูงต่ำเพียงใด กล่าวคือ ผู้สัมภาษณ์มีจุดสนใจอยู่แล้วจึงพยายามห็นความสนใจของผู้ถูกสัมภาษณ์ให้เข้าจุดที่สนใจและเลือกสัมภาษณ์เอาแต่จุดที่ต้องการ

2.2 พื้นที่ศึกษา การเลือกพื้นที่ศึกษาได้ใช้แนวทางของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2547) กล่าวคือ ไม่ว่าจะเป็ชุมชนขนาดใหญ่หรือเล็กก็สามารถพัฒนาเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ แต่ลักษณะชุมชนขนาดเล็กมีจุดเด่นของการศึกษาทำความเข้าใจซึ่งทำให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายในชุมชนได้ง่ายและไม่ซับซ้อน สอดคล้องกับแนวทางการเลือกสนามของ สุภาวศ์ จันทวานิช (2547) ที่ว่า เลือกสนามที่สามารถตอบปัญหาที่ต้องการได้ ให้ความสำคัญไปได้ของขนาดพื้นที่ที่จะเข้าไปศึกษาซึ่งไม่ใหญ่เกินไป และนอกจากนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การเลือกองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดชลบุรี เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

- 1) องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีนิคมอุตสาหกรรมชั้นนำของประเทศตั้งอยู่ในพื้นที่
- 2) เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความสามารถในการจัดเก็บรายได้ต่อปีจำนวน 12-20 ล้านบาท 1 แห่ง และมีรายได้ 20 ล้านบาทขึ้นไป 1 แห่ง
- 3) ผู้นำขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งอยู่ในเกณฑ์ข้อ 1) - 2) ให้ความร่วมมือในการวิจัยนี้

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด ชลบุรี 2 แห่ง สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1) องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 (ชื่อสมมติ) มีความสามารถในการจัดเก็บ รายได้ต่อปี จำนวนไม่ต่ำกว่า 12 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 20 ล้านบาท

2) องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 (ชื่อสมมติ) มีความสามารถในการจัดเก็บ รายได้ต่อปี จำนวนไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาทขึ้นไป

องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งนี้มีความคล้ายคลึงกันในลักษณะตั้งอยู่ บริเวณที่เป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ

2.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ(Key information) ในการวิจัย โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างได้ใช้ตามแนวทางของ สุกางค์ จันทวานิช(2547) กล่าวคือ ในการวิจัยเชิงคุณภาพนักวิจัยต้องเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับชุมชนที่ศึกษา วิธีนี้จำเป็นสำหรับการหาข้อมูลใหม่ๆ เกี่ยวกับวิถีการดำเนินชีวิตที่เป็นอยู่ หรือการเปลี่ยนแปลง ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่นักวิจัยไม่ได้อยู่ในสนาม บางครั้งการสังเกตโดยตรงอาจเป็นไปได้ ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลที่ดีที่สุดก็คือคนที่อยู่ในสังคมหรือวัฒนธรรมนั้นและผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ดีในแต่ ละชุมชนมีไม่มากนัก ผู้วิจัยได้ดำเนินการเลือกผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth Interview) คือ ผู้แทนจากประชาชนที่มีความรู้และความเข้าใจในมิติต่างๆ ในพื้นที่ได้อย่างดีเยี่ยม เป็นผู้มิบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาพื้นที่และมีวิถีชีวิตอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 จังหวัดชลบุรี โดยผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล แห่งนั้นๆ เป็นผู้เลือกตัวแทนเป็นการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling) ซึ่งใช้เกณฑ์การ เลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นผู้ให้ข้อมูลในพื้นที่ที่ตอบสนองวัตถุประสงค์ของการวิจัยและเป็นปัจจัย สำคัญของการเริ่มต้นในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ ดังนี้

1) บัณฑิตบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) คือ ผู้แทนซึ่งมาจาก กลุ่มบุคคลที่สามารถสร้างความเชื่อถือให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้และเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อ การกำหนดและผลักดันในการทำให้เกิดกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่

2) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) คือ ผู้แทนจาก หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการก่อให้เกิดการริเริ่มในขั้นต้นของประชาชนในการ จัดกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่

3) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) คือ ผู้แทนจากกลุ่มชาวบ้านซึ่ง รวมตัวกันเป็นกลุ่มอาสาสมัครสำหรับร่วมกันทำกิจกรรมในการพัฒนาชุมชน โดยความสมัครใจและ อุทิศเวลาและทรัพยากรอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง

4) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) คือ เป็นบุคคลทั่วไปในชุมชนที่มีความ กระตือรือร้นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้นในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ โดยขณะที่ร่วมทำกิจกรรมนั้นๆ จะ เป็นผู้มีความคิดเห็นเพื่อสนับสนุนและเสนอแนะเพื่อการพัฒนากิจกรรมที่จัดขึ้น

5) นายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) คือ ผู้แทนของหน่วยงานภาคเอกชนซึ่งมาจากสถานประกอบการ โดยมีบทบาทสำคัญต่อการมีส่วนร่วมทำกิจกรรมในการพัฒนาชุมชนและสานต่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่

จากการเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญดังกล่าว ทำให้มีผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึกในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งรวมจำนวน 10 คน ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

1) ลักษณะกลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูลสัมภาษณ์ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 โดยเฉลี่ยอายุ 48 ปี และพักอาศัยอยู่ในพื้นที่โดยเฉลี่ย 36 ปีกว่า จำนวน 5 คน ได้แก่

(1) ตัวแทนจากปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) คือ เพศหญิง อายุ 43 ปี สถานภาพครอบครัวเป็นโสด วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันเป็นปลัด อบต. อยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลากว่า 30 ปี

(2) ตัวแทนจากสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) คือ เพศชาย อายุ 53 ปี สถานภาพครอบครัวสมรส วุฒิการศึกษาปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันเป็นนายกเทศมนตรีตำบล อยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลากว่า 40 ปี

(3) ตัวแทนจากกลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) คือ เพศชาย อายุ 44ปี สถานภาพครอบครัวสมรส วุฒิการศึกษาปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันประธานกลุ่มอสม. ในระยะเวลา 10 ปี และทำธุรกิจส่วนตัว รวมถึงอยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลากว่า 35 ปี

(4) ตัวแทนจากกลุ่มสนใจ(Wider Interests) คือ เพศหญิง อายุ 43 ปี สถานภาพครอบครัวสมรส วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันค้าขายในชุมชน และอยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลา 43 ปี

(5) ตัวแทนจากนายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) คือ เพศชาย อายุ 57 ปี สถานภาพครอบครัวสมรส วุฒิการศึกษาปริญญาตรี อาชีพกรรมการผู้จัดการบริษัทในพื้นที่ อยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลากว่า 30 ปี

2) ลักษณะกลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูลสัมภาษณ์ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 โดยเฉลี่ยอายุ 45 ปี และพักอาศัยอยู่ในพื้นที่โดยเฉลี่ย 28 ปีกว่า จำนวน 5 คน ได้แก่

(1) ตัวแทนจากปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) คือ เพศชาย อายุ 36 ปี สถานภาพครอบครัวสมรส วุฒิการศึกษาปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันเป็นรองนายก อบต. อยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลากว่า 30 ปี

(2) ตัวแทนจากสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) คือ เพศหญิง อายุ 52 ปี สถานภาพครอบครัวเป็นหม้าย วุฒิการศึกษาปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันหัวหน้าสถานีอนามัยตำบล อยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลา 10 ปี

(3) ตัวแทนจากกลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) คือ เพศหญิง อายุ 50 ปี สถานภาพครอบครัวสมรส วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพปัจจุบัน ประธาน อสม. ในระยะเวลา 15 ปี และทำธุรกิจส่วนตัว อยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลา 50 ปี

(4) ตัวแทนจากกลุ่มสนใจ(Wider Interests) คือ เพศหญิง อายุ 42 ปี สถานภาพครอบครัวสมรส วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันค้าขายในระยะเวลา 15 ปีและมีกิจการปลูกบ้านให้เช่าในชุมชนเป็นระยะเวลา 10 ปี อยู่ในพื้นที่ตลอดเวลากว่า 30 ปี

(5) ตัวแทนจากนายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) คือ เพศชาย อายุ 43 ปี สถานภาพครอบครัวเป็นโสด วุฒิการศึกษาปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันเป็นผู้บริหารธุรกิจทั่วไปของบริษัทในพื้นที่ อยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลา 20 ปี

เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลแล้ว ซึ่งตัวแทนบุคคลเหล่านี้จะได้พิจารณาถึงสภาพการดำเนินงานในพื้นที่ตามลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ คือ ความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม (Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) เพื่อจะมีข้อมูลที่ได้นั้นนำไปสู่การดำเนินการพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ตามขั้นตอนต่างๆ ของการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักร

2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสัมภาษณ์โครงสร้าง (Structured Interview) จำนวน 1 แบบ เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อใช้เป็นกรอบในการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth Interview) โดยมีวิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) การเขียนยกร่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ยกร่างแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเพื่อศึกษารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ขึ้น โดยอาศัยข้อมูลสองส่วนที่สำคัญ ได้แก่

(1) ข้อมูลจากการศึกษาสภาพชุมชนและประชากร ซึ่งเป็นพื้นที่วิจัยทั้งสองแห่ง นำมาใช้โดยถือว่าเป็นบริบทในการพัฒนาการเรียนรู้ของพื้นที่ โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมปัจจัยที่มีต่อความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

(2) ข้อมูลแนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักร โดย สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้ทำการสังเคราะห์องค์ความรู้เรื่องการพัฒนาชุมชนหรือเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับสังคมไทย ผู้สังเคราะห์ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำมาพิจารณาและประมวลสาระสำคัญเพื่อใช้ดำเนินการวิจัยครั้งนี้

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ยกร่าง “รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี” โดยจัดทำข้อมูลให้อยู่ในลักษณะของแบบสัมภาษณ์โครงสร้างสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและแสวงหารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ในการวิจัยนี้

สำหรับการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1) นำแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยครั้งนี้ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา

2) นำแบบสัมภาษณ์โครงสร้างทั้งหมดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ ความถูกต้อง และความเหมาะสมของเครื่องมือก่อนนำไปใช้สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ทั้งนี้ เพื่อให้มั่นใจว่าได้ดำเนินการวิจัยด้วยวิธีการวิจัยที่ดีและถูกต้องมากที่สุด ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้มีประสบการณ์ด้านต่างๆ ไม่น้อยกว่า 5 ปี เพื่อให้ได้ความคิดเห็นในการปรับปรุงแบบสัมภาษณ์โครงสร้าง(Structured Interview) โดยแต่ละด้าน มีผู้ทรงคุณวุฒิ 1 ท่าน ดังนี้

(1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษานอกโรงเรียนและ/หรือ การศึกษาตลอดชีวิต ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

(2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา ควินทร์พันธ์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาชุมชนและหรือส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ วิชัย ฤกษ์ภูริทัต คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

3) ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์โครงสร้างตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าคำถามให้ความหมายกว้างเกินไป เช่น จากเดิมเป็นคำถามปลายเปิดทั้งหมด อาทิ คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ตัวอย่างคำถามได้แก่ การศึกษาประกอบด้วย...(ปล่อยว่างไว้สำหรับใส่คำตอบ).....ผู้ทรงคุณวุฒิให้ปรับแก้เป็นให้อยู่ในรูปแบบตารางและมีประเด็นสัมภาษณ์และคำตอบเพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ระดับสภาพการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบของลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมืองในพื้นที่ว่า “ดี พอใช้ ควรปรับปรุง หรือไม่ทราบ” และประเด็นในตอนอื่นๆ ให้ปรับแก้ในลักษณะนี้ด้วย

4) นำแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นจึงนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย

โดยสรุป ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์โครงสร้างที่พัฒนาขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบอย่างละเอียดในทุกเรื่อง ให้ข้อเสนอแนะหรือคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข หรือ วิเคราะห์รูปแบบการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับแก้ตามคำแนะนำ อย่างไรก็ตามในบางประเด็นได้ คงคำวิจารณ์หรือข้อคิดเห็นนั้นไว้ เพราะถ้าปรับแก้อาจกระทบต่อโครงสร้างการนำเสนอทั้งหมด และผู้ทรงคุณวุฒิท่านอื่นอาจไม่เห็นด้วย ดังนั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จึงมีหัวข้อ ประกอบด้วย 4 ส่วน รวม 90 ประเด็นคำถาม(ดังภาคผนวก) ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ ประกอบด้วยจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว วุฒิการศึกษา อาชีพปัจจุบัน และสถานภาพการให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ลักษณะของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยจำนวน 12 ข้อ กล่าวคือ ลักษณะด้านเศรษฐกิจ มี 5 ข้อ คือ อุตสาหกรรม การค้าและบริการ การท่องเที่ยว การผลิตในภาคเกษตร และอาชีพและรายได้ต่อหัวของประชาชน ลักษณะด้านสังคม มี 5 ข้อ คือ ประชากร การศึกษา การจ้างงาน สาธารณสุข และวัฒนธรรมและประเพณี ลักษณะด้านการเมือง มี 2 ข้อ คือ การบริหารราชการ และการปกครอง

ส่วนที่ 3 มีคำถามการวิจัย ประกอบด้วยประเด็นคำถามลักษณะความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี รวม 65 ข้อในเครื่องมือของการวิจัยนี้ โดยแบ่งคำถาม ได้แก่

1) ลักษณะหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) รวมมีคำถาม 33 ข้อ คือ การทำกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งร่วมมือกันแบบหุ้นส่วน โดยพิจารณาจากด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในพื้นที่มี 3 ข้อ ด้านการวางแผนพัฒนาในพื้นที่มี 8 ข้อ ด้านการลงทุนทำกิจกรรมร่วมกันกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 4 ข้อ และด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ ได้เข้าร่วมลงทุนทำกิจกรรมมี 7 ข้อ

2) ลักษณะหลักของการมีส่วนร่วม(Participation) รวมมีคำถาม 16 ข้อ คือ การทำกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ ซึ่งเข้ามามีส่วนร่วมทำกิจกรรม โดยพิจารณาการมีส่วนร่วมจากด้านการติดต่อสื่อสารให้ข้อมูลแก่หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 8 ข้อ ด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 3 ข้อ และด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 5 ข้อ

3) ลักษณะหลักของความสามารถในการดำเนินงาน (Performance) รวมมีคำถาม 16 ข้อ คือ ความสามารถในการทำกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ โดยพิจารณาความสามารถดำเนินงานจากการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 6 ข้อ ด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่มี 5 ข้อ และด้านการเรียนรู้ที่ได้ จากหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 5 ข้อ

ส่วนที่ 4 อื่นๆ เพิ่มเติม (ถ้ามี) ประกอบด้วย 7 ข้อ ได้แก่

1) ท่านเห็นว่าในภาพรวมของความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านเป็นอย่างไร

2) ท่านเห็นว่าในภาพรวมปัญหาและอุปสรรคของชุมชนมีอะไรบ้าง

3) ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่แห่งนี้ ในเรื่องต่อไปนี้

(1) ความร่วมมือแบบหุ้นส่วน คือ.....

(2) การมีส่วนร่วม คือ .....

(3) ความสามารถดำเนินงาน คือ.....

4) ความคิดเห็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง.....

2.5 ระยะเวลาที่ศึกษา ผู้วิจัยได้เข้าไปศึกษาข้อมูลองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในช่วงเวลาเดียวกัน เนื่องจากทั้งสองแห่งมีพื้นที่ติดต่อกัน โดยเดินทางจากกรุงเทพฯ ไป-กลับ นับตั้งแต่วันที่ 19 พฤษภาคม 2548 ถึง 25 พฤศจิกายน 2548 รวมระยะเวลาประมาณ 6 เดือน และใช้ช่วงเวลาต่อจากนั้นศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมระยะเวลาที่ใช้เพื่อศึกษารวบรวมข้อมูลอีกประมาณ 2 เดือน สรุประยะเวลาที่ใช้ศึกษารวมทั้งสิ้น 8 เดือน

2.6 วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสองพื้นที่ศึกษา ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth Interview) โดยมีวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) การเตรียมการปฏิบัติงาน เริ่มจากเดินทางเยี่ยมชมและสำรวจพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่ง อย่างไม่เป็นทางการ เพื่อดูวิถีชีวิตชาวชุมชนและสถานที่ตั้งของทำการองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งดูสภาพพื้นที่โดยทั่วไป

2) มีหนังสือจากงานหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ลงวันที่ 20 พฤษภาคม 2548 ถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการเลือกผู้ให้ข้อมูลในพื้นที่ศึกษา โดยมีสิ่งที่ส่งมาด้วย ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเกณฑ์การเลือกผู้ให้ข้อมูล แต่อย่างไรก็ตามผู้แทนจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี แจ้งให้ผู้วิจัยไปพื้นที่เป้าหมายเพื่อพบผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 โดยตรง ทั้งนี้ การปรึกษาหารือกับผู้บริหารพื้นที่สามารถทำให้ได้ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยที่ตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัยและเหมาะสมอย่างแท้จริง

3) ผู้วิจัยได้เข้าไปพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 พบ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล โดยผู้วิจัยได้ปรึกษาหารือตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีแนะนำซึ่งจากการปรึกษาหารือทำให้ได้รายชื่อและที่อยู่ของผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ก็เช่นกัน ผู้วิจัยได้พบปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และได้รายชื่อพร้อมที่อยู่ติดต่อบุคคลผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ดังนั้น ทั้งสององค์การบริหารส่วนตำบลได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลที่ตอบสนองวัตถุประสงค์ในการวิจัยและเหมาะสมที่สุด จากนั้นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งให้ผู้วิจัยติดต่อประสานงานผู้ให้ข้อมูลโดยตรง เพื่อติดต่อขอความร่วมมือจากผู้ให้ข้อมูลตามที่ระบุไว้และนัดหมายสัมภาษณ์

4) ผู้วิจัยติดต่อประสานผู้ให้ข้อมูลตามที่ได้ระบุไว้ ด้วยทางโทรศัพท์โดยแนะนำตัวเอง อธิบายให้เห็นถึงความสำคัญของผู้ให้ข้อมูลที่สามารถตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ได้ และสรุปวิธีการดำเนินการวิจัยให้ผู้ให้ข้อมูลรับทราบเบื้องต้น จากนั้นส่งแบบสัมภาษณ์ โครงสร้างทางโทรสารและทางไปรษณีย์ให้ผู้ให้ข้อมูลได้พิจารณาทบทวนในการเป็นผู้ให้ข้อมูล ก่อนดำเนินการมีหนังสืออย่างเป็นทางการ อนึ่งทุกท่านให้ความร่วมมือและพร้อมเป็นผู้ให้ข้อมูล ในการวิจัย

5) มีหนังสือจากงานหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้ให้ข้อมูลทุกคน อย่างเป็นทางการ เพื่อขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสัมภาษณ์ โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนให้แก่ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ รวม 10 ฉบับ ลงวันที่ 17 มิถุนายน 2548 โดยมีสิ่งที่ส่งมาด้วย คือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จากนั้นใช้โทรศัพท์ นัดหมายเพื่อระบววัน เวลาและสถานที่สัมภาษณ์

6) เตรียมการสำหรับการสัมภาษณ์ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์โครงสร้าง เครื่องบันทึกเสียง 1 เครื่อง ตลับเทป กล้องถ่ายรูป สมุดจดบันทึก นัดหมายผู้ช่วยจดประเด็นสัมภาษณ์ และของที่ระลึก

7) เดินทางเก็บข้อมูล ตามวัน เวลา และสถานที่ ซึ่งได้นัดหมายผู้ให้ข้อมูลไว้

8) พบผู้ให้ข้อมูล โดยผู้วิจัยสร้างความสัมพันธ์ด้วยการพูดเรื่องทั่วไป และเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับกรวิจัยเพิ่มเติม จากนั้นเริ่มสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยขออนุญาตบันทึกเสียงขณะสัมภาษณ์และมีผู้ช่วยจดประเด็นสัมภาษณ์ อนึ่ง ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลไปเรื่อยๆ ตามกรอบสาระที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์โครงสร้าง แต่อย่างไรก็ตามในกรณีซึ่งผู้ให้ข้อมูลไม่ตอบ ผู้วิจัยก็จะถามใหม่หรือวกกลับมาถามเมื่อมีโอกาสเหมาะสม ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน สำหรับการบันทึกเสียงผู้ให้ข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 จำนวน 2 คน ไม่ประสงค์ให้บันทึกเสียงเนื่องจากไม่สะดวกใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงถามคำถามพร้อมกับคอยจดบันทึกสาระสำคัญที่ผู้ให้ข้อมูลตอบ

9) ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในแต่ละคนซึ่งทุกครั้งที่มีการอภิปรายเพื่อบันทึกข้อมูลด้วยกันกับผู้ช่วยจดประเด็นสัมภาษณ์ จากนั้นนำเทปบันทึกเสียง มาถอดความเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำเป็นเอกสารรายงานวิจัย ฉบับสมบูรณ์

2.7 การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) ครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวทางของ สุกางค์ จันทวานิช (2547) ได้แก่

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเริ่มกระทำพร้อมๆ กับการเก็บรวบรวมข้อมูล และสามารถทำต่อไปหลังจากเก็บข้อมูลสิ้นสุดลง

2) การวิเคราะห์ข้อมูลต้องมีมุมมองของคนใน

- 3) การวิเคราะห์ข้อมูลต้องอาศัยสมมติฐานชั่วคราว(working hypothesis) จำนวนมากที่ผู้วิจัยคิดขึ้นเองตลอดเวลา
- 4) ผู้วิจัยต้องเป็นผู้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง

จากแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้เริ่มวิเคราะห์ข้อมูลนับตั้งแต่แรกเข้าพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่ง ข้อมูลได้ถูกวิเคราะห์โดยสมมติฐานชั่วคราว มีการตรวจสอบจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ตลอดเวลา และข้อมูลได้ถูกตรวจสอบระหว่างการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ข้อมูลบางอย่างได้รับการตรวจสอบข้ามพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ก่อนที่ผู้วิจัยจะตีความหรือตัดสินใจสร้างข้อสรุปในคำถามและข้อกำหนดนั้น และการสัมภาษณ์เชิงลึกทำให้ได้เนื้อหาการวิเคราะห์ในรูปแบบของบันทึกหรือใบแสดงผลการศึกษา(Transcript) โดยเฉลี่ยต่อคน 50 -60 หน้ากระดาษขนาด A4 ดังนั้น พื้นที่ศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 การสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 5 คน เฉลี่ยรวมจำนวน 300 หน้ากระดาษขนาด A4 และพื้นที่ศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 การสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 5 คน เฉลี่ยรวมจำนวน 300 หน้ากระดาษขนาด A4 เหล่านี้เพื่อมุ่งบรรยายลักษณะเงื่อนไขและสภาพเหตุการณ์ที่เป็นจริงในปัจจุบันของความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี กอปรกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา(content analysis) เพื่อให้ได้องค์ความรู้ของความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการสรุปคำถามและข้อกำหนดในแบบสัมภาษณ์โครงสร้าง ได้แก่

- 1) ลักษณะของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ที่เกี่ยวกับลักษณะการดำเนินการด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล
- 2) ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) หลักของการมีส่วนร่วม(Participation) และหลักของความสามารถในการดำเนินการ(Performance) ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล
- 3) ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรค และปัจจัยสนับสนุนที่มีต่อความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล
- 4) รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี

2.8 การตรวจสอบข้อมูล ได้ใช้แนวทางของ สุกางค์ จันทวานิช(2547) คือ

- 1) การตรวจสอบข้อมูลสามเส้า(data triangulation) เป็นการพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มานั้น ถูกต้องหรือไม่โดยตรวจสอบข้อมูลด้านเวลา สถานที่และบุคคลที่ต่างกันจะได้ข้อมูลตรงกัน
- 2)การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย(investigator triangulation) การตรวจสอบข้อมูลจากการเก็บข้อมูลในภาคสนามที่มีทั้งผู้วิจัยและผู้ช่วยจัดประเด็นสัมภาษณ์ หลังจากเก็บข้อมูลแล้วนำมาอภิปรายเพื่อบันทึกข้อมูลด้วยกันและเห็นตรงกัน และ 3)การตรวจสอบสามเส้าด้วยวิธีการรวบรวม

ข้อมูล(methodology triangulation) คือ การใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ กันเพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน โดยการศึกษามาจากเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตในขณะสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล

โดยอาศัยแนวทางดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าตลอดเวลา เช่น ขณะสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลโดยใช้ประเด็นคำถามตามแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเดียวกันซึ่งให้แต่ละคนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระเต็มที่เพื่อเป็นการตรวจสอบข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์ของแต่ละคนที่ให้สัมภาษณ์ในช่วงเวลาที่ต่างกัน รวมทั้งผู้วิจัยได้มีการอภิปรายกับผู้ช่วยจัดบันทึกคำสัมภาษณ์ในการวิจัยนี้ก่อนสรุปสาระสำคัญต่างๆ ในแต่ละประเด็นคำถาม ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบให้เกิดความมั่นใจในคำตอบที่ได้และตรวจสอบข้อมูลที่ได้อีกจากการสัมภาษณ์โดยใช้วิธีการอื่น ได้แก่ การศึกษาเอกสารและรายงานผลการดำเนินงาน เช่น เอกสารแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น และตรวจสอบข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตเพิ่มเติม ซึ่งการตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยพบว่า เป็นไปอย่างธรรมชาติของการศึกษาข้อมูลภาคสนามที่ผู้วิจัยย่อมมีความอยากรู้อยากเห็นและต้องสร้างข้อสรุปที่ดี

3. การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดชลบุรี

วิธีดำเนินการ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 การเขียนร่างรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้กร่างรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขึ้นโดยอาศัยข้อมูลสองส่วนที่สำคัญ ได้แก่

1) ลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กันกับประชาชนในชุมชน ซึ่งนักวิจัยถ้าเข้าใจโครงสร้างสังคมของชุมชนในลักษณะดังกล่าวนี้จะช่วยให้การวิเคราะห์ผลการวิจัยได้ราบรื่น (สุภานต์ จันทวานิช,2547) ดังนั้น ผู้วิจัยศึกษาลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองของพื้นที่ที่วิจัยนี้ทั้งสองแห่ง โดยนำสาระสำคัญมาใช้ซึ่งถือว่าเป็นบริบทในการพัฒนาการเรียนรู้ของพื้นที่ โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมปัจจัยที่มีต่อความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

2) ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักร คือ หลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) หลักของการมีส่วนร่วม (Participation) และหลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) รวมถึงปัจจัยสำคัญของการเริ่มต้นพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ ปัจจัยบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) กลุ่มสนใจ (Wider Interests) และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก (Key Employers) และขั้นตอนในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ (State for Education and Employment,1998 ; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2547)

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ยกร่าง “รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี”

3.2 การตรวจสอบรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ที่ได้สร้างขึ้นในเบื้องต้นโดยนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยครั้งนี้ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีบทบาทหน้าที่ปฏิบัติงานโดยตรงในชุมชนของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งอื่น จำนวน 1 แห่ง ซึ่งมีได้เป็นพื้นที่ศึกษาครั้งนี้ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบนี้ รวมจำนวน 7 ท่าน ได้แก่ นายก อบต. 1 ท่าน กำนัน 1 ท่าน และผู้ใหญ่บ้าน 6 หมู่บ้าน จำนวน 6 ท่าน ได้พิจารณาและให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไข

ผู้วิจัยได้เสนอรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบอย่างละเอียดในทุกเรื่อง ให้ข้อเสนอแนะหรือคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข หรือวิจารณ์รูปแบบการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับแก้ตามคำแนะนำ แต่บางประเด็นได้คงคำวิจารณ์หรือข้อคิดเห็นนั้นไว้ เพราะถ้าปรับแก้อาจกระทบต่อโครงสร้างการนำเสนอทั้งหมด และผู้ทรงคุณวุฒิท่านอื่นอาจไม่เห็นด้วย รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรีได้เสนอไว้แล้วในบทที่ 4 พร้อมผลการตรวจสอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งมีแบบสัมภาษณ์โครงสร้าง (Structured Interview) จำนวน 1 ชุด มีคำถามรวม 90 ข้อสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ต่อกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยซึ่งเป็นตัวแทนของปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก (Key Individuals) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก (Key Institutions) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง (Core Groups) กลุ่มสนใจ (Wider Interests) และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก (Key Employers) และเมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เพื่อหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยนี้ โดยผู้วิจัยดำเนินการนับตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2548 ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2548 รวม 6 เดือน ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยนี้ออกเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมือง ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งใน จังหวัดชลบุรี

เป็นการนำเสนอผลการศึกษาลักษณะการดำเนินการของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นข้อมูลสภาพการดำเนินงานในพื้นที่ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ คือ อุตสาหกรรม การค้าและบริการ การท่องเที่ยว การผลิตในภาคเกษตร และอาชีพและรายได้ต่อหัวของประชาชน ด้านสังคม คือ ประชากร การศึกษา การจ้างงาน สาธารณสุข วัฒนธรรมและประเพณี และด้านการเมือง คือ การบริหารราชการ และการปกครอง ซึ่งผลสรุปที่ได้รับจากการศึกษาขั้นตอนนี้ คือ สภาพข้อมูลเบื้องต้นขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่ง และผลการเปรียบเทียบลักษณะพื้นที่ระหว่างพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ทั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจโครงสร้างของชุมชนที่เกี่ยวข้องในลักษณะดังกล่าวนี้เพื่อช่วยในการวิเคราะห์ผลการวิจัยต่อไป

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) การมีส่วนร่วม (Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน (Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี

เป็นการนำเสนอผลการศึกษาลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในจังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยนำลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักร ได้แก่ หลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) หลักของการมีส่วนร่วม(Participation) และหลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ซึ่งมีบุคคลผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ดังกล่าวนี้ คือ ตัวแทนจากปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก (Key Employers) ซึ่งผลลัพธ์สุดท้ายที่ได้รับจากการศึกษาในชั้นตอนนี้ คือ สภาพการดำเนินงานของลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 จังหวัดชลบุรี และผลของการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของทั้งสองพื้นที่นี้

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรคและปัจจัยสนับสนุน ในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี

เป็นการนำเสนอผลที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม(Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลจากผลการวิจัยในชั้นตอนที่ 2 มาวิเคราะห์ ซึ่งผลลัพธ์สุดท้ายที่ได้รับจากการศึกษาชั้นตอนนี้ คือ ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรค และปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองพื้นที่

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาขององค์การบริหาร ส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี

เป็นการนำเสนอผลที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรค และปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับลักษณะความสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) การมีส่วนร่วม(Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ในชั้นตอนที่ 3 โดยผู้วิจัยนำชั้นตอนต่างๆ ในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักรมาเป็นหลักในการวิเคราะห์ ซึ่งผลลัพธ์สุดท้ายที่ได้รับจากการศึกษาชั้นตอนนี้ คือ รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองของพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี

ในขั้นตอนนี้มีคำถามการวิจัย ประกอบด้วยประเด็นคำถามลักษณะการดำเนินการด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมือง รวม 12 ข้อในเครื่องมือของการวิจัยนี้ โดยแบ่งคำถามเป็นลักษณะด้านเศรษฐกิจมี 5 ข้อ คือ อุตสาหกรรม การค้าและบริการ การท่องเที่ยว การผลิตในภาคเกษตร และอาชีพและรายได้ต่อหัวของประชาชน ลักษณะด้านสังคมมี 5 ข้อ คือ ประชากร การศึกษา การจ้างงาน สาธารณสุข และวัฒนธรรมและประเพณี และลักษณะด้านการเมืองมี 2 ข้อ คือ การบริหารราชการและการปกครอง จากประเด็นข้อคำถามดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยใช้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดของการวิจัยในพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งครั้งนี้ โดยมีกรอบคำถามว่า

“ท่านมีความเข้าใจถึงลักษณะการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมือง ภายในพื้นที่ของท่านอยู่ในระดับใดคือ ระดับดี พอใช้ ควรปรับปรุง หรือไม่ทราบ ในแต่ละประเด็นคำถามตามแบบสัมภาษณ์โครงสร้างที่ให้ และโปรดอธิบายคำตอบของท่านด้วย”

จากกรอบคำถามดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ โดยผู้วิจัยรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ลักษณะด้านเศรษฐกิจของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เกี่ยวกับเรื่องอุตสาหกรรม การค้าและบริการ การท่องเที่ยว การผลิตในภาคเกษตร และอาชีพและรายได้ต่อหัวของประชาชน

ส่วนที่ 2 ลักษณะด้านสังคมของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เกี่ยวกับเรื่องประชากร การศึกษา การจ้างงาน สาธารณสุข และวัฒนธรรมและประเพณี

ส่วนที่ 3 ลักษณะด้านการเมืองของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เกี่ยวกับเรื่องการบริหารราชการและการปกครอง

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองระหว่างพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2

ในขั้นตอนนี้ ตั้งแต่ส่วนที่ 1 ถึงส่วนที่ 3 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมืองของพื้นที่ศึกษา รวม 2 แห่ง โดยแต่ละพื้นที่มีบุคคลจำนวนห้าคนซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มคนที่มาจากปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก (Key Employers) ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์กลุ่มคนดังกล่าวนี้ เพื่อรวบรวมข้อมูลตามแบบสัมภาษณ์โครงสร้างซึ่งเป็น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ให้ได้มากที่สุด โดยผู้ให้ข้อมูลมีความอิสระในการแสดงความคิดเห็น และเลือกตอบคำถามอย่างอิสระเพื่อระดับสภาพการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบของ ลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมืองในพื้นที่ ว่า “ดี พอใช้ ควรปรับปรุง หรือไม่ทราบ” ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้พิจารณาให้สัมภาษณ์เฉพาะข้อมูลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็น พื้นที่การวิจัยที่ตนเกี่ยวข้องเท่านั้น จากนั้นผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งได้จากการ ดำเนินการในส่วนที่ 1 ถึงส่วนที่ 3 เพื่อมานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ 4 ซึ่งส่วนนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบกับลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมือง ระหว่างพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี

ส่วนที่ 1 ลักษณะด้านเศรษฐกิจของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เกี่ยวกับเรื่อง อุตสาหกรรม การค้าและบริการ การท่องเที่ยว การผลิตในภาคเกษตร และอาชีพและรายได้ต่อหัวของประชาชน

1. ลักษณะพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1

1.1 ลักษณะด้านเศรษฐกิจ

1) อุตสาหกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่ สอดคล้องกันว่าสภาพการดำเนินงานภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่มีลักษณะด้านเศรษฐกิจอยู่ ในระดับดี และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับอุตสาหกรรม สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชน ให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ โรงงานอุตสาหกรรมและสถาน ประกอบการต่าง ๆ เสียภาษีให้พื้นที่เป็นจำนวนมากถือเป็นงบประมาณหลักในการ บริหารพื้นที่ ทั้งเพื่อสร้างสาธารณประโยชน์และสนับสนุนกลุ่มอาสาสมัครและองค์กร ชุมชนในพื้นที่ให้ทำกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อประชาชนได้อย่างเต็มที่ (ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ในฐานะ เป็นสถานประกอบการซึ่งต้องคัดเลือกคนเข้าทำงานที่มีประสิทธิภาพโดยเล็งคนในพื้นที่เป็น เป้าหมายสำคัญที่จะรับเข้าทำงานถ้ามีคุณสมบัติพร้อม สถานประกอบการในพื้นที่ มี 10 แห่ง (ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) การมีโรงงานอุตสาหกรรมกระจุกตัวกันในพื้นที่ ทำให้ประชาชนมีการดำเนินชีวิตที่ต่างจากเดิม (ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) ดังนั้น อุตสาหกรรมจึงเป็นแรงผลักดันหนึ่งที่สำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่และสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ทุกคน

2) การค้าและบริการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าสภาพการค้าเนืองงานภาคการค้าและบริการในพื้นที่มีลักษณะด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับพอใช้ และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการค้าและบริการ สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การค้าและบริการภาคอุตสาหกรรมดำเนินไปด้วยผลดี(นายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ในพื้นที่มีอาคารเอนกประสงค์สำหรับใช้จัดการฝึกอบรมอาชีพและใช้ประชุมสัมมนาทั่วไป ทุกร้านค้าขายพออยู่ได้ ต้นเดือนขายดี อบอุ่น. รวมมีร้านค้าทั่วไปจำนวน 20 แห่ง(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)ในพื้นที่มีน้ำประปาและมีไฟฟ้าใช้ การคมนาคมเดินทางสะดวก มีโทรศัพท์สาธารณะ มีไฟฟ้าให้แสงสว่างตามถนนสายหลักซึ่งประชาชนเดินทางตลอดเวลา อบอุ่น. เป็นหน่วยงานราชการแห่งเดียวในพื้นที่และให้บริการตามเวลาราชการ แต่ อบอุ่น.ไม่มีสถานศึกษา ไม่มีเสียงตามสายและไม่มีวัด เด็กและเยาวชนเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาของเขตเทศบาล พื้นที่มีมอเตอร์ไซด์รับจ้างปากทางเข้าชุมชน มีรถประจำทางระหว่าง อบอุ่น. กับไปตัวเมืองชลบุรี (ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) ดังนั้น การริเริ่มโครงการและทำกิจกรรมต่างๆ นั้น ผู้ทำงานสำนักงาน อบอุ่น. ต้องมีความพร้อมดำเนินการทั้งวันหยุดและวันทำการ รวมถึงการบริการในระยะแรกเริ่มๆ การจัดฝึกอบรมควรให้เป็นบริการฟรีและมีการจัดเลี้ยงอาหารให้ด้วย พนักงานสถานประกอบการส่วนหนึ่งอาจสนใจและสามารถสร้างระบบความต่อเนื่องในการจัดกิจกรรมต่อไปได้

3) การท่องเที่ยว

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าสภาพการค้าเนืองงานการท่องเที่ยวในพื้นที่มีลักษณะด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับควรปรับปรุง และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ป่าชายเลนของพื้นที่มีความน่าสนใจซึ่งอุดมสมบูรณ์มีปูก้ามดาบหาดูได้ยากมีความเป็นธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์น่าจะเป็นสิ่งที่ทำให้ได้รับความสนใจจากประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะคนกรุงเทพฯ สามารถเดินทางไป-กลับในวันเดียวได้(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) พื้นที่มีต้นลำพูเยอะช่วงกลางคืนมีหิ่งห้อยบินและเกาะต้นลำพูดูสวยงามตอนกลางคืนได้สามารถพายเรือเยี่ยมชมได้ และชายทะเลที่ติดกับพื้นที่มีปลาโลมาซึ่งอยู่ตามธรรมชาติ ปกติปลาโลมาจะว่ายน้ำมาเองถึงบริเวณนี้ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าว โดยเทศบาลกับ อบอุ่น. จับมือเป็นหุ้นส่วนร่วมกันพัฒนา โดยเทศบาลจะมีความ

พร้อมดำนงบประมาณมากกว่าหากดำเนินการเสร็จแล้วจะทำให้มีรายได้เข้าพื้นที่ ประชาชนจะได้ประโยชน์จากการแหล่งการท่องเที่ยว (ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) ประโยชน์จากการแหล่งการท่องเที่ยว และส่งผลให้เศรษฐกิจในชุมชนดีขึ้นอันนำไปสู่การกระตุ้นการเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

4) การผลิตในภาคเกษตร

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการผลิตในภาคเกษตรในพื้นที่ที่มีลักษณะด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับพอใช้ และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการผลิตในภาคเกษตร สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ชาวบ้านส่วนหนึ่งยังคงทำอาชีพกสิกรรม ทำการประมงเลี้ยงกุ้ง ปูและปลา ปัจจุบันสภาพภูมิประเทศเปลี่ยนแปลงไปเป็นการก่อสร้างอาคาร โรงงาน และสร้างที่พักอาศัย ทำให้การผลิตในภาคเกษตรลดความสำคัญลง ผลผลิตภาคเกษตรขายได้ในราคาไม่สูง แต่ก็พออยู่ได้(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) ใครอยากจะไปทำงานลำบากเนื้อตัวมอมแมมในท้องทุ่งนา (ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) มี 25 ครัวเรือนผลิตเกลือสมุทรขายโดยมีรายได้พอใช้(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นหลัก : การสัมภาษณ์) จากคำกล่าว “ใครอยากจะไปทำงานลำบากเนื้อตัวมอมแมมในท้องทุ่งนา” สะท้อนให้เห็นว่า ประชาชนในพื้นที่ชนชววยในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองสำหรับเข้าสู่ตลาดแรงงาน ดังนั้น การจัดสิ่งแวดล้อมของชุมชนให้มีลักษณะเอื้อต่อการเรียนรู้ของประชาชนจึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วมได้ง่าย

5) อาชีพและรายได้ต่อหัวของประชากร

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าสภาพการดำเนินงานของอาชีพและรายได้ต่อหัวของประชากรมีลักษณะด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับพอใช้ และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพและรายได้ต่อหัวของประชากร สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ อาชีพชาวชุมชนปรับเปลี่ยนไปจากเดิมทำเกษตรกรรมมารับจ้างในโรงงานค้าขายและทำธุรกิจต่าง ๆ ห้างเช่า บ้านเช่า อพาร์ทเมนต์ (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) งานภาค อุตสาหกรรมสร้างอาชีพให้มีรายได้ดี(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) รายได้ของประชากรโดยคำนวณคิดรวมกลุ่มกรรมกรตามโรงงานด้วยโดยเฉลี่ยแล้วมีต่อหัวไม่ต่ำกว่า 3,000-5,000 บาทต่อเดือน แต่บางคนอาจได้มากกว่านี้ ทั้งนี้อยู่ที่ลักษณะงานที่ทำ(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) การจัดหลักสูตรการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมให้กับ

กลุ่มกรรมกรตามโรงงานเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานจึงเป็นสงจำเป็น โดยผู้ผ่านหลักสูตรสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเพิ่มค่าจ้างได้ ทั้งนี้ การดำเนินการเพื่อความเป็นไปได้ในการปฏิบัติควรสร้างแรงจูงใจด้านภาษีเพื่อให้สถานประกอบการร่วมเป็นหุ้นส่วนในการจัดทำหลักสูตรนี้ด้วย

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะด้านเศรษฐกิจของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งมีสาระสำคัญอธิบายได้ดังนี้

1. อุตสาหกรรม อยู่ในระดับดี คือ ได้เงินเสียภาษีเป็นงบประมาณหลักในการบริหารพื้นที่ เพื่อสร้างสาธารณประโยชน์และสนับสนุนกลุ่มอาสาสมัครและองค์กรชุมชนในพื้นที่ให้ทำกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อประชาชนได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น อุตสาหกรรมจึงเป็นแรงผลักดันหนึ่งที่สำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่และสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ทุกคน

2. การค้าและบริการ อยู่ในระดับพอใช้ คือ ภาคอุตสาหกรรมดำเนินกิจการไปด้วยผลดี ร้านค้าทั่วไปค้าขายพออยู่ได้ มีน้ำประปา มีไฟฟ้าและมีโทรศัพท์สาธารณะใช้ ถนนสายหลักมีไฟฟ้าให้แสงสว่างตลอดคืน ไม่มีสถานศึกษา ไม่มีวัด ไม่มีเสียงตามสายหน่วยงานราชการให้บริการในเวลาราชการ ดังนั้น การริเริ่มและการจัดกิจกรรม ผู้จัดต้องสร้างระบบการเชื่อมโยงการค้าบริการกับระบบการค้าและบริการจากทุกส่วนเพื่อร่วมกันส่งเสริมการทำกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ร่วมกันและให้สารต่อด้วยการจัดกิจกรรมต่อไปอย่างต่อเนื่อง

3. การท่องเที่ยว อยู่ในระดับควรปรับปรุง คือ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยเทศบาลตำบลร่วมกับ อบต. ร่วมกันพัฒนา ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ มีต้นลำพูจำนวนมาก มีหิ้งห้อย ปลาโลมา มีป่าชายเลน มีปูก้ามดาบที่หาดูยาก สิ่งเหล่านี้ จะเป็นสิ่งที่ทำให้ได้รับความสนใจจากประชาชนทั่วไป และกระตุ้นการเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

4. การผลิตภาคเกษตร อยู่ในระดับพอใช้ คือ ชาวบ้านส่วนหนึ่งยังคงทำอาชีพกสิกรรมผลิตเกลือสมุทร ทำการประมงเลี้ยงกุ้ง ปูและปลาทูได้ในราคาไม่สูง จากคำกล่าวที่ว่า “ใครอยากจะไปทำงานลำบากเนื้อตัวมอมแมมในท้องทุ่งนา” สะท้อนให้เห็นว่าประชาชนในพื้นที่ชวนชวายเป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองสำหรับเข้าสู่ตลาดแรงงาน ดังนั้นการจัดสิ่งแวดล้อมของชุมชนให้มีลักษณะเอื้อต่อการเรียนรู้ของประชาชนจึงเป็นสิ่งจำเป็นซึ่งจะส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วมได้ง่าย

5. อาชีพและรายได้ต่อหัวของประชากร อยู่ในระดับพอใช้ คือ ทำเกษตรกรรม รับจ้างในโรงงาน ค้าขาย ทำธุรกิจห้องเช่า บ้านเช่า อพาร์ตเมนต์ โดยคำนวณคิดรวมกลุ่มกรรมกรตามโรงงานด้วยทำให้ประชากรมีรายได้โดยเฉลี่ยต่อหัวไม่ต่ำกว่า 3,000-5,000 บาทต่อเดือน ดังนั้น การจัดหลักสูตรการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมให้กับกลุ่มกรรมกรตามโรงงานเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานจึงเป็นสงจำเป็น โดยผู้ผ่านหลักสูตรสามารถนำ

ความรู้ที่ได้ไปเพิ่มค่าจ้างได้ ทั้งนี้ การดำเนินการเพื่อความเป็นไปได้ในการปฏิบัติควรสร้างแรงจูงใจด้านภาษีเพื่อให้สถานประกอบการร่วมเป็นหุ้นส่วนในการจัดทำหลักสูตรนี้ด้วย

1.2 ลักษณะด้านสังคม

1) ประชากร

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าสภาพการดำเนินงานของประชากรในพื้นที่มีลักษณะด้านสังคมอยู่ในระดับพอใช้ และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับประชากร สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ตามทะเบียนบ้านมีประชากรจำนวน 2,361 คน แต่จากการสังเกตจำนวนในพื้นที่สภาพจริงแล้วน่าจะมากกว่า 5,000 คน เพราะมีคนอพยพมาเป็นประชากรแฝงเพื่อทำงานที่สถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมโดยสังเกตว่าห้องเช่าที่ไหนๆ ก็เต็ม อพาร์ทเมนต์หลังโตๆ ก็เต็ม(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) กิจกรรมของชุมชนส่วนใหญ่เป็นลูกหลานคนในพื้นที่ร่วมกันเป็นอาสาสมัครทำกิจกรรมพัฒนาชุมชน (ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) ประชากรแฝงเมื่อขอร้องให้ทำอะไรเพื่อชุมชนเขาก็ช่วย เช่น ทิ้งขยะให้เป็นที่ ร่วมกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพเดินแอโรบิค เขาก็มากัน (ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) สภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบันของประชากรไม่ค่อยรู้จักกันและมีความห่างเหินกันไปเรื่อยๆ เป็นสังคมเมืองยิ่งขึ้น(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) การจัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เช่น กิจกรรมกลุ่มสนใจโดยตั้งเป็นชมรมหรือสมาคมเพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นันทนาการและสันทนาการอย่างต่อเนื่อง จะทำให้เกิดการเชื่อมโยงสายสัมพันธ์และมิตรไมตรีต่อกันของคนในพื้นที่ อันนำไปสู่มิติการพัฒนาต่อไป ทั้งนี้ โดยใช้กลไกทางภาษีจูงใจให้สถานประกอบการริเริ่มกิจกรรมร่วมกับองค์กรชุมชนและประชาชนในพื้นที่ เพื่อเข้าร่วมสอดประสานเป็นหุ้นส่วนในการขับเคลื่อนกิจกรรมให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง

2) การศึกษา

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าสภาพการดำเนินการศึกษานในพื้นที่มีลักษณะด้านสังคมอยู่ในระดับควรปรับปรุง และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษา สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ปัจจุบัน อบต. ไม่มีสถานศึกษาใด ๆ ในพื้นที่ โรงเรียนและหน่วยงานต่างๆ จะอยู่ในพื้นที่ของเทศบาลทั้งหมด คนในพื้นที่ อบต. ไปเข้าเรียนทั้งในสถานศึกษาของเทศบาลและไปเข้าเรียนในสถานศึกษาของพื้นที่ใกล้เคียง (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) เรื่องการจัดการศึกษาเพื่อคนในชุมชน นั้น ทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องหารือกันจัดวางระบบอย่างจริงจัง มีระบบการบริหารจัดการและวางแนวทางปฏิบัติให้ต่อเนื่อง โดยอาคารเอนกประสงค์ที่อยู่ติดกับ

สำนักงาน อบต. สามารถทำกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมได้เป็นอย่างดี (ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) เทศบาลยินดีที่จะให้บริการด้านการศึกษาแก่บุตรหลานของคนพื้นที่ อบต. โดยเทศบาลพยายามสร้างระบบโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพสามารถทำให้ลูกหลานที่มีเรียนอย่างมีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับของทุกคน (ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) การใช้การศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้มีความต่อเนื่องนั้น อบต. สถานประกอบการ องค์กรชุมชนและประชาชนในพื้นที่ทุกๆ ฝ่ายจึงจำเป็นต้องหารือระหว่างกันเพื่อสร้างและกำหนดกลไกการดำเนินการอย่างจริงจังและพิจารณาการปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ โดยอาจใช้อาคารเอนกประสงค์ที่อยู่ติดกับสำนักงาน อบต. สามารถเป็นจุดเริ่มต้นด้านสถานที่ทำกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมได้

3) การจ้างงาน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าสภาพการดำเนินงานการจ้างงานในพื้นที่มีลักษณะด้านสังคมอยู่ในระดับพอใช้ และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจ้างงาน สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ พนักงานบริษัทและคนงานในโรงงานมีการเปลี่ยนแปลงย้ายที่ทำงานอยู่เรื่อย ๆ สถานประกอบการต่างๆ พร้อมทั้งจะรับคนในพื้นที่ผู้ซึ่งมีคุณสมบัติพร้อมเข้าทำงาน(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) โรงงานและบริษัทในพื้นที่ อบต. และพื้นที่ใกล้เคียงมีประกาศรับพนักงานเข้าทำงานตลอดเวลา ดังนั้น ควรเตรียมความพร้อมให้ตนเองมีความรู้ความสามารถเพียงพอแก่ตำแหน่งงานที่ว่างเพื่อสร้างโอกาสได้งานที่ชอบ (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) นอกจากมีความรู้ความสามารถแล้วลักษณะบุคลิกภาพยังมีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเพื่อสร้างเสริมโอกาสได้เข้าทำงาน(ตัวแทนสถาบันต่างๆที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ: การสัมภาษณ์) จากคำกล่าว “โรงงานและบริษัทในพื้นที่ อบต. และพื้นที่ใกล้เคียงมีประกาศรับพนักงานเข้าทำงานตลอดเวลา ดังนั้น ควรเตรียมความพร้อมให้ตนเองมีความรู้ความสามารถเพียงพอแก่ตำแหน่งงานที่ว่างเพื่อสร้างโอกาสได้งานที่ชอบ” ชุมชนควรวิธีการเสริมสร้างคุณลักษณะการได้งานทำให้แก่ประชาชนในพื้นที่ รวมถึงทำหน้าที่ประสานความต้องการและลดช่องว่างระหว่างนายจ้าง สถานประกอบการ องค์กรชุมชนกับประชาชนในพื้นที่ด้วย

4) สาธารณสุข

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าสภาพการดำเนินงานสาธารณสุขในพื้นที่มีลักษณะด้านสังคมอยู่ในระดับควรปรับปรุง และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับสาธารณสุข สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้

เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ หน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ อบต. ไม่มี ทุกคนไปใช้บริการในพื้นที่อื่น ๆ มีกลุ่มอาสาพัฒนาสาธารณสุขมูลฐาน หรือ อสม. ซึ่งเป็นชาวบ้านใช้เวลาว่างรวมตัวกันเพื่อทำงานอาสาสมัครเฝ้าระวังและป้องกัน ปัญหาด้านสุขภาพ เช่น รณรงค์ให้ความรู้เรื่องไข้หวัดนกและเรื่องโรคเอดส์ กำจัดยุงลาย จัดเต็นท์แอโรบิต เป็นต้น ให้แก่ชุมชน โดยได้รับงบประมาณจากสาธารณสุขจังหวัด ทุกปีละ 7,500 บาทซึ่งไม่เพียงพอ(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) คนในพื้นที่ซึ่งเป็น พนักงานและคนงานในสถานประกอบการมีประกันสังคมให้การคุ้มครองด้านสุขภาพ และคนที่ไม่ได้ทำงานในสถานประกอบการ เช่น คนสูงอายุ แม่บ้าน คนว่างงานไม่ต่อ ประกันสังคม เหล่านี้มีบัตรประกันสุขภาพจากภาครัฐให้การคุ้มครอง(ตัวแทนปัจเจก บุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) มีความไม่เท่า เทียมกันในการบริการด้านสาธารณสุขทำให้คนในพื้นที่ขาดที่พึ่ง(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัว หลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) การประสานการทำงานจากทุกภาคส่วนที่ เกี่ยวข้องเพื่อการช่วยเหลือปัญหาสุขภาพของประชาชนในพื้นที่อย่างทันทีทันใดจึงเป็น สิ่งจำเป็น รวมถึงการจัดการเรียนรู้และการฝึกอบรมการปฐมพยาบาลด้วยตนเองก่อนจึงควร ส่งเสริมให้มีการจัดเป็นระยะและต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อแก้ไขปัญหาพื้นฐานด้านสุขภาพของ ประชาชนในพื้นที่

5) วัฒนธรรมและประเพณี

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่ สอดคล้องกันว่าสภาพการดำเนินงานวัฒนธรรมและประเพณีในพื้นที่มีลักษณะด้านสังคม อยู่ในระดับดี และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณี สามารถช่วยส่งเสริม การพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การเคารพนอบ น้อมและรับฟังผู้ใหญ่ยังเป็นวัฒนธรรมของคนในพื้นที่(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก และ ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) ในฐานะที่เป็นผู้ใหญ่กว่าก็จะรับฟังเสียงจาก คนรุ่นหลัง คนอยู่ในพื้นที่ อบต. กับคนอยู่พื้นที่เทศบาลเป็นญาติพี่น้องกันมีอะไรช่วยเหลือ กัน(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ชาวบ้านส่วนใหญ่นับถือศาสนา พุทธ ประเพณีต่างๆ ที่เกี่ยวกับวันสำคัญ เช่น วันเข้าพรรษา วันสงกรานต์ วันพระ ถึงแม้ว่าวัด ตั้งอยู่ในพื้นที่เทศบาลแต่พื้นที่ อบต. จะไม่มีก็ตาม ประชาชนมีส่วนร่วมกิจกรรมทาง ศาสนาอย่างสม่ำเสมอ (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การ สัมภาษณ์) ดังนั้น กิจกรรมใดๆ ที่จะจัดแล้วได้รับความร่วมมือและสามารถดำเนินการลุล่วงไป อย่างประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้ทำงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญแก่บุคคลและสถาบัน ภายในพื้นที่เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้มีส่วนร่วมด้วย

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะด้านสังคมของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งมีสาระสำคัญอธิบายได้ดังนี้

1. ประชากร อยู่ในระดับพอใช้ คือ ประชากรตามทะเบียนบ้านมีจำนวน 2,361 คน ตามสภาพจริงมีประชากรแฝงมากกว่า 5,000 คน จากคำกล่าวที่ว่า “สภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบันของประชากรไม่ค่อยรู้จักกันและมีความห่างเหินกันไปเรื่อยๆ” การจัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เช่น กิจกรรมกลุ่มสนใจโดยตั้งเป็นชมรมหรือสมาคมเพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นันทนาการและสันทนาการอย่างต่อเนื่อง จะทำให้เกิดการเชื่อมโยงสายสัมพันธ์และมิตรไมตรีต่อกันของคนในพื้นที่ อันนำไปสู่มิติการพัฒนาต่อไป ทั้งนี้ โดยใช้กลไกทางภาษีจูงใจให้สถานประกอบการริเริ่มจัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรชุมชนและประชาชนในพื้นที่

2. การศึกษา อยู่ในระดับควรปรับปรุง คือ ไม่มีสถานศึกษาในพื้นที่ ดังนั้น การใช้การศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพของประชาชนนั้น อบต. สถานประกอบการ องค์กรชุมชนและประชาชนในพื้นที่ทุก ๆ ฝ่ายมีความจำเป็นต้องหารือระหว่างกันเพื่อสร้างและกำหนดกลไกการดำเนินการอย่างจริงจัง ทั้งนี้ อาคารเอนกประสงค์ที่อยู่ติดกับสำนักงาน อบต. สามารถเป็นจุดเริ่มต้นด้านสถานที่ทำกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมได้

3. การจ้างงาน อยู่ในระดับพอใช้ คือ โรงงานและบริษัทประกาศรับพนักงานเข้าทำงานตลอดเวลา พนักงานและคนงานย้ายที่ทำงานอยู่เรื่อยๆ จากคำกล่าวที่ว่า “ควรเตรียมความพร้อมให้ตนเองมีความรู้ความสามารถเพียงพอแก่ตำแหน่งงานที่ว่างเพื่อสร้างโอกาสใ้ทำงานที่ชอบ” และ “ลักษณะบุคลิกภาพซึ่งยังมีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเพื่อสร้างเสริมโอกาสได้เข้าทำงาน” นั้น ชุมชนควรเสริมสร้างคุณลักษณะการใ้ทำงานใ้แก่ประชาชนในพื้นที่ และประสานความต้องการด้านแรงงานและลดช่องว่างระหว่างนายจ้าง สถานประกอบการ องค์กรชุมชนกับประชาชนในพื้นที่ด้วย

4. สาธารณสุข อยู่ในระดับควรปรับปรุง คือ หน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ อบต. ไม่มี แต่มีกลุ่ม อสม. อาสาสมัครทำงานพัฒนาสาธารณสุขมูลฐานใ้แก่ชุมชน เช่น ณรงค์ใ้ความรู้เรื่องไข้หวัดนกและเรื่องโรคเอดส์ กำจัดยุงลาย จัดเดินแอโรบิค เป็นต้น พนักงานและคนงานมีประกันสังคมคุ้มครองสุขภาพ ส่วนคนสูงอายุ แม่บ้านและคนว่างงานมีบัตรประกันสุขภาพจากภาครัฐใ้การคุ้มครอง และจากคำกล่าวที่ว่า “มีความไม่เท่าเทียมกันในการบริการด้านสาธารณสุขใ้แก่คนในพื้นที่ขาดที่พึ่ง” นั้น ชุมชนควรดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนใ้มีการจัดการในข้อจำกัดดังคำกล่าวนี้ โดยการประสานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างระบบการช่วยเหลือปัญหาสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ใ้เสมอภาค

5. วัฒนธรรมและประเพณี อยู่ในระดับดี คือ ชาวบ้านส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ถึงแม้ว่าวัดไม่มีในพื้นที่ ประชาชนร่วมกิจกรรมทางศาสนาสม่ำเสมอ คนในพื้นที่เคารพน้อมน้อมรับฟังใ้ใหญ่กว่าและใ้ใหญ่รับฟังคนรุ่นหลังเมื่อมีความร่วมมือทำกิจกรรมใ้

สามารถประสบความสำเร็จ ดังนั้น ผู้ทำงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญแก่บุคคลและสถาบัน ภายในพื้นที่เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้มีส่วนร่วมด้วย

1.3 ลักษณะด้านการเมือง

1) การบริหารราชการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าสภาพการดำเนินงานการบริหารราชการในพื้นที่มีลักษณะด้านการเมือง อยู่ในระบอบปรับปรุง และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารราชการ สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ พื้นที่มีสำนักงาน อบต. เป็นหน่วยงานกลางแห่งเดียวที่ให้การประสานงานท้องถิ่นทุกเรื่อง บุคลากรส่วนใหญ่เป็นลูกหลานของคนในพื้นที่การทำงานเหมือนกิจการของครอบครัวมีความเป็นกันเองในการกำกับติดตามงานและสถานที่ตั้งอาคารห่างไกลชุมชน (ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ภาระงานของ อบต. มีมากในขณะที่บุคลากรมีความจำกัดทุกด้าน(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) อาคารสถานที่ขาดการดูแลเอาใจใส่ และการใช้ประโยชน์จากอาคารสถานที่ซึ่งส่วนหนึ่งสร้างไว้สำหรับประชุมและทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ยังไม่เต็มที่(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) ภาครัฐบาลส่วนกลางพยายามส่งเสริมให้ชุมชนเข้มแข็ง ถ้าเข้มแข็งจริงๆ ประชาชนต้องสามารถตรวจสอบได้ การให้บริการภาครัฐส่วนเวลากันโดยประชาชนส่วนใหญ่ใช้เวลาหลังเลิกงานและวันหยุดร่วมทำกิจกรรมเพื่อชุมชน(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) การมีตารางเวลากำหนดกิจกรรมการทำงานที่แน่นอนในภาคอาสาสมัครท้องถิ่นและภาคราชการจัดระบบการให้การสนับสนุนเอื้ออำนวยจึงเป็นเรื่องสำคัญต่อการระดมใช้ทรัพยากรท้องถิ่นร่วมกันได้

2) การปกครอง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าสภาพการดำเนินงานการปกครองในพื้นที่มีลักษณะด้านการเมืองอยู่ในระดับปรับปรุง และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปกครอง สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ เด็กเยาวชนและวัยรุ่นยังมีส่วนหนึ่งในพื้นที่เที่ยวเตร่เล่นการพนันและบางคนติดยาเสพติด ขาดการดูแลและควบคุมโดยฝ่ายที่เกี่ยวข้อง(ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ประชากรแฝงที่ยังมีอีกมากไม่ได้ย้ายทะเบียนบ้านมาอยู่เลขที่บ้านในพื้นที่ส่งผลให้ขาดข้อมูลในการติดตามเพราะยากไม่รู้ว่าใครเป็นใคร(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การ

สัมภาระณ์) การจัดกิจกรรมที่สนองความต้องการเรียนรู้ของคนในชุมชนสามารถเป็นทางเลือกหนึ่งที่สำคัญต่อการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะด้านการเมืองของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 อยู่ในระดับควรปรับปรุง ซึ่งมีสาระสำคัญอธิบายได้ดังนี้

1. การบริหารราชการ อยู่ในระดับควรปรับปรุง คือ เวลาทำงานให้บริการของภาครัฐสวนทางกับการมีเวลาของประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ซึ่งใช้เวลาหลังเลิกงานและวันหยุดร่วมทำกิจกรรมเพื่อชุมชน สำนักงาน อบต. เป็นหน่วยงานกลางแห่งเดียวที่ให้การประสานงานท้องถิ่นทุกเรื่องมีบุคลากรทำงานที่ต้องพัฒนาการกำกับติดตามงาน สถานที่ตั้ง อบต. ห่างไกลชุมชน การบริการเข้าถึงชุมชนยังไม่เต็มที่ แต่มีคำกล่าวที่ว่า “ภาระงานของ อบต. มีมากในขณะที่บุคลากรมีความจำกัดทุกด้าน” สะท้อนถึงความพยายามแก้ไขปัญหาขององค์กรอย่างไรก็ตาม การมีตารางเวลากำหนดกิจกรรมการทำงานที่แน่นอนในภาคอาสาสมัครและภาคราชการควรจัดระบบที่เกื้อหนุนในการระดมใช้ทรัพยากรท้องถิ่นร่วมกัน ทั้งนี้ กลุ่มอาสาสมัครสถานประกอบการ องค์กรชุมชนและประชาชนในพื้นที่ทำงาน อบต. ก็จะได้รับประโยชน์จากผลงานนั้นด้วย

2. การปกครอง อยู่ในระดับควรปรับปรุง คือ จากคำกล่าวที่ว่า “มีเด็กเยาวชนและวัยรุ่นยังมีส่วนหนึ่งในพื้นที่เที่ยวเตร่เล่นการพนันและบางคนติดยาเสพติด ขาดการดูแลและควบคุมโดยฝ่ายที่เกี่ยวข้อง” สะท้อนให้เห็นว่าพื้นที่ต้องเพิ่มมาตรการในการปกครองให้มากยิ่งขึ้นและให้มีความต่อเนื่อง ดังนั้น การจัดกิจกรรมที่สนองความต้องการเรียนรู้ของคนในชุมชนสามารถเป็นทางเลือกหนึ่งที่สำคัญต่อการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

โดยสรุป ภาพรวมของลักษณะด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งมีสาระสำคัญเพื่อใช้เป็นประเด็นในการพิจารณาให้การสนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้

1. ลักษณะสำคัญด้านเศรษฐกิจที่ส่งเสริมความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้
  - 1.1. อุตสาหกรรม เป็นแรงผลักดันสำคัญยิ่งในส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ รวมถึงสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ทุกคน
  - 1.2 การค้าและบริการ ผู้จัดกิจกรรมที่สนองความต้องการเรียนรู้ของคนในชุมชนต้องสร้างระบบการเชื่อมโยงเพื่อให้การค้าและบริการเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมการทำกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.3 การท่องเที่ยว ซึ่งกำลังพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สามารถมีส่วนร่วมส่งเสริมด้านการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมได้ รวมถึงสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้อีกด้วย

1.4 การผลิตในภาคเกษตร ประชาชนที่ทำอาชีพกสิกรรมขวนขวายในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองสำหรับเข้าสู่ตลาดแรงงาน ดังนั้น การจัดลักษณะสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมเข้าถึงและเข้าร่วมได้ง่าย จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่นักการศึกษาต้องคำนึง

1.5 อาชีพและรายได้ต่อหัวของประชากร การทำให้ประชากรมีรายได้โดยเฉลี่ยต่อหัวที่สูงขึ้นได้นั้น การมีหลักสูตรการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาประชาชนในพื้นที่ควรมีมาตรฐานและได้รับความเห็นชอบจากภาคอุตสาหกรรมและสถานประกอบการโดยส่วนใหญ่ในพื้นที่ด้วย ทั้งนี้เพื่อเป้าหมายการเพิ่มอัตราค่าจ้างให้กับผู้สอบผ่านหลักสูตรได้

2. ลักษณะสำคัญด้านสังคมที่ส่งเสริมความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้

2.1 ประชากร การตั้งชมรมและสมาคมเพื่อเป้าหมายให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของคนในพื้นที่ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผสมผสานกับกิจกรรมนันทนาการและสันทนาการอย่างต่อเนื่อง จะทำให้เกิดการเชื่อมโยงสายสัมพันธ์ที่นำไปสู่การจัดมิติการพัฒนาการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมได้

2.2 การศึกษา แม้ไม่มีสถานศึกษาในพื้นที่ ก็สามารถริเริ่มจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมได้ โดยพยายามผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมเป็นผู้จัดร่วมกับกับกลุ่มอาสาสมัครและองค์กรชุมชนในพื้นที่ เพื่อสร้างระบบร่วมกันตั้งแต่การริเริ่มจนถึงจัดกิจกรรม การจูงใจด้วยมาตรการภาษีให้ภาคอุตสาหกรรมจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเข้าร่วม อย่างไรก็ตามให้คำนึงถึงหลักการระดมทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อการดำเนินงานด้านการศึกษา ควรให้ความสำคัญและควรเปิดโอกาสให้ทุกคนในพื้นที่ได้ร่วมกิจกรรมการศึกษาได้ทุกมิติและเข้าถึงได้ง่าย

2.3 การจ้างงาน พนักงานและคนงานย้ายงานหรือออกจากงานบ่อยๆ เป็นสัญญาณที่ต้องทำกิจกรรมเพื่อลดช่องว่างระหว่างนายจ้าง สถานประกอบการ องค์กรชุมชนกับประชาชนในพื้นที่ และควรเตรียมความพร้อมพนักงานและคนงานให้ได้โอกาสทำงานในตำแหน่งงานในสายงานของตนให้สูงขึ้นตามลำดับ รวมถึงเสริมสร้างคุณลักษณะและพัฒนาคนเหล่านี้ ให้มีความรู้ความสามารถเพียงพอกับตำแหน่งงานที่ว่างและสร้างโอกาสได้งานที่ชอบ ดังนั้น การประสานความต้องการด้านแรงงานจึงเป็นเรื่องทุกฝ่ายต้องให้ความสนใจและมีส่วนร่วมกันดำเนินการให้สอดคล้องกับปัจจุบันและทันยุคสมัย

2.4 สาธารณสุข อบต. ไม่มีสถานอนามัย มีกลุ่ม อสม. เป็นที่พึงให้บริการงานคุ้มครองสุขภาพ การประสานความช่วยเหลือเกี่ยวกับลดปัญหาสุขภาพให้

ประชาชนในพื้นที่จึงเป็นเรื่องที่ชุมชนต้องให้ความสำคัญ เพราะการระบาดของโรคมีผลต่อสุขภาพและปัญหาอื่นๆ ก็จะตามมา การณรงค์ให้ความรู้ดูแลและคุ้มครองสุขภาพตนเองและครอบครัว นั้น ไม่เพียงพอ จำเป็นต้องดึงทุกภาคส่วนในพื้นที่มาร่วมดำเนินการด้วยกันเพื่อให้มีระบบที่เหมาะสมแก่ประชาชนในพื้นที่

2.5 วัฒนธรรมและประเพณี ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ แม้ว่าวัดไม่มีในพื้นที่ อบต. แต่ก็ไปวัดในพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อร่วมกิจกรรมทางศาสนาสม่ำเสมอ ศาสนาช่วยเหลือชาวบ้านให้มีกิจกรรมทางจิตใจ ซึ่งสะท้อนถึงการมีวัฒนธรรมของคนในพื้นที่เกี่ยวกับให้ความเคารพนอบน้อมรับฟังผู้ใหญ่กว่าและผู้ใหญ่รับฟังคนรุ่นหลัง ถ้อยทีถ้อยอาศัยกันในการดำเนินชีวิตในชุมชน

3. ลักษณะสำคัญด้านการเมืองที่ส่งเสริมความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้

3.1 การบริหารราชการ การทำงานของภาครัฐต้องยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนช่วงเวลาการทำงานที่สอดคล้องกับสภาพการใช้เวลาของคนส่วนใหญ่ในชุมชน เพื่อเกิดความสัมพันธ์ของการจัดบริการระหว่างผู้ให้กับผู้รับได้อย่างสอดคล้องกัน การมีตารางเวลากำหนดกิจกรรมการทำงานที่แน่นอนในภาคอาสาสมัครและภาคราชการร่วมกัน รวมถึงประชาสัมพันธ์แจ้งให้ประชาชนทั่วไปในพื้นที่รับรู้และเชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรมตามที่กำหนดอย่างต่อเนื่องนั้น จะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนในพื้นที่ด้วย

3.2 การปกครอง ปัญหาเล่นการพนันและคนติดยาเสพติด การใช้เวลาว่างของเด็กเยาวชนและวัยรุ่นเที่ยวเตร่ เหล่านี้ ยังขาดการดูแลและควบคุมโดยฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการจัดกิจกรรมทางเลือกในการเรียนรู้ของคนในชุมชนยังมีความจำกัดทุกด้าน

2. ลักษณะพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2

2.1 ลักษณะด้านเศรษฐกิจ

1) อุตสาหกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าสภาพการดำเนินงานภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่มีลักษณะด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับดี และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับอุตสาหกรรม สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ อบต. นี้ มีโรงงานอุตสาหกรรม 35 แห่ง และมีเศรษฐกิจโดยรวมดี (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) มีอุตสาหกรรมในแบบครอบครัวทำเครื่องปั้นดินเผา 4 แห่ง ผลิตทำลูกกรกดินเผา กระเบื้องหลังคา สร้างงานให้คนในชุมชน(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ภาคอุตสาหกรรมเสียภาษีให้ อบต. เป็นงบประมาณก้อนใหญ่ โดย อบต. นำงบประมาณที่ได้นี้จัดสรรให้กลุ่มต่างๆ ทำงานกับชุมชน(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) อุตสาหกรรมจึงเป็นแรงผลักดันหนึ่งที่สำคัญมากต่อการ

ส่งเสริมและพัฒนาทางการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่และสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ทุกคน

2) การค้าและบริการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า สภาพการดำเนินงานการค้าและบริการในพื้นที่มีลักษณะด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับพอใช้ และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการค้าและบริการ สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ มีปั้มน้ำมันและก๊าซรวม 8 แห่ง มีร้านค้าจำนวนมากกระจายอยู่ใกล้ๆ ที่พักอาศัยของประชาชน มีตลาดนัดขายของเป็นประจำทุกเดือน คนในพื้นที่ทำการค้าพออยู่ได้ สถานีอนามัยจัดบริการส่งเสริมการเรียนรู้ และได้จัดการฝึกอบรมให้แก่ผู้สูงอายุโดยมีกิจกรรมทุกเดือน(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) มีเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์จากบริษัทมาร่วมทำกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้เป็นระยะ ๆ เช่น บริจาคเครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์การเรียนการสอนให้แก่โรงเรียนในพื้นที่ อบต.ส่งเสริมให้กลุ่มต่างๆ ทำงานอย่างเต็มที่(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)ในพื้นที่มีไฟฟ้าใช้ทุกบ้าน มีน้ำประปา มีโทรศัพท์สาธารณะ การคมนาคมสะดวก มีสถานีขนส่งรถประจำทาง มีสถานีอนามัย 1 แห่ง มีโรงเรียนประถมศึกษา 4 แห่ง โรงเรียนมัธยมศึกษา 2 แห่ง มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน 1 แห่ง มีป้อมตำรวจ 1 แห่ง และมีสถานีดับเพลิง 1 แห่ง(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก: การสัมภาษณ์) การริเริ่มส่งเสริมในการวางระบบและกำหนดหลักสูตรกิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่ที่พัฒนาระบบการศึกษาภาคบังคับ โดยจุดเริ่มต้นให้ขอความร่วมมือจากสถานีอนามัย เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ของบริษัท และสถาบันการศึกษา 6 แห่ง โดยมีเจ้าหน้าที่ อบต. ให้การประสานงานถึงฝ่ายต่างๆ เข้าร่วม เพื่อร่วมมือกันเป็นแกนนำ

3) การท่องเที่ยว

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า สภาพการดำเนินงานการท่องเที่ยวในพื้นที่มีลักษณะด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับควรปรับปรุง และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ พื้นที่นี้เป็นทางผ่าน การทำให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวจะต้องมีการลงทุนก่อสร้างเป็นอย่างมากเพราะขาดต้นทุนทางด้านทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสมเอื้อให้(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) ยากเหมือนกันที่จะทำท่องเที่ยวในพื้นที่นี้ เขาเลยไปพทยาไม่ดีกว่าหรือ ถ้าจะทำจริงก็ต้องมาคิดกัน(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) สะท้อนให้เห็นว่า

เรื่องการทำสถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องมีการลงทุนมีความเสี่ยงสูง อย่างไรก็ตามหากจะต้องมีการดำเนินการจริง ๆ ต้องมีความพร้อมด้านงบประมาณ

4) การผลิตในภาคเกษตร

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า สภาพการดำเนินงานการผลิตในภาคเกษตรพื้นที่มีลักษณะด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับควรปรับปรุง และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการผลิตในภาคเกษตร สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ปัจจุบันมีคนส่วนน้อยทำนาและทำสวนผลไม้เป็นแบบครัวเรือน ที่ดินมีราคาแพง นายทุนคว้านซื้อสร้างอาคารทำธุรกิจและสร้างอาคารที่อยู่อาศัย โดยแต่เดิมพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นทุ่งนา(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) ภาคอุตสาหกรรมเข้ามามีบทบาทในพื้นที่สูง ส่งผลให้การผลิตในภาคเกษตรเปลี่ยนแปลงและได้รับผลกระทบโดยตรง(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ถ้าจะให้ชาวบ้านยังยึดอาชีพเกษตรกรรัฐบาลต้องช่วยทำให้ราคาสินค้าเกษตรสูงขึ้นกว่าที่เป็นและเทียบเท่ากับภาคธุรกิจอื่น ๆ ที่ดีด้วย(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) ดังนั้น หลีกเลี้ยงไม่ได้ที่ฝ่ายต่างๆ ต้องพยายามพยุงคนภาคเกษตรกรรมในพื้นที่ให้ได้รับการพัฒนาด้านการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมเพื่อให้เขามีความรู้ความสามารถทำงานในภาคอุตสาหกรรมซึ่งอยู่ใกล้บ้านด้วย อนาคต. จะเป็นหน่วยงานสำคัญในการช่วยผลักดันให้คนภาคเกษตรกรรมในพื้นที่มีงานทำ โดยประสานระดมความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งในและนอกพื้นที่เข้าช่วย โดยเฉพาะการใช้มาตรการทางด้านภาษีตั้งสถานประกอบการเข้าร่วม

5) อาชีพและรายได้ต่อหัวของประชาชน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า สภาพการดำเนินงานอาชีพและรายได้ต่อหัวของประชาชนในพื้นที่มีลักษณะด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับพอใช้ และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพและรายได้ต่อหัวของประชาชน สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ประชาชนมีอาชีพรับจ้างเป็นส่วนใหญ่โดยเป็นพนักงานตามโรงงานและอีกส่วนหนึ่งค้าขาย ทำบ้านเช่า มีห้องเช่า ทำอพาร์ทเมนท์ และเช่าขายสินค้าตามชุมชนทั่วไป(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลางและตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) รายได้ต่อหัวของคนในพื้นที่โดยเฉลี่ยต่อคนประมาณคนละไม่ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน เด็กรุ่นใหม่สามารถมีรายได้เสริมไม่ยากถ้าขยันทำมาหากิน เช่น ทำโอทีต่อจากเวลาปกติ ปฏิบัติงาน ขายเป็น(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) จากคำกล่าวที่ว่า “เด็กรุ่นใหม่สามารถมีรายได้เสริมไม่ยาก” สะท้อนให้เห็นว่า อายุมีผลต่อความทนทานในการทำงาน ดังนั้น การ

พัฒนาการเรียนรู้ในที่ทำงานและจากการทำงานจึงเป็นเรื่องจำเป็นต่อการช่วยคนเหล่านี้ให้สามารถทำงานอย่างมีความสุข

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะด้านเศรษฐกิจของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งมีสาระสำคัญอธิบายได้ดังนี้

1. อุตสาหกรรม อยู่ในระดับดี คือ ภาษีรายได้ก้อนใหญ่มาจากภาคอุตสาหกรรมซึ่งนำมาจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาชุมชน ดังนั้น อุตสาหกรรมจึงเป็นแรงผลักดันหนึ่งที่สำคัญมากต่อการส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่และสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ทุกคน

2. การค้าและบริการ อยู่ในระดับพอใช้ คือ ในชุมชนมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบ การริเริ่มส่งเสริมในการวางระบบและกำหนดหลักสูตรกิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่ที่หน่วยเรียนการศึกษาภาคบังคับ โดยจุดเริ่มต้นให้ขอความร่วมมือจากสถานีนามัย เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ของบริษัท และสถาบันการศึกษา 6 แห่ง โดยมีเจ้าหน้าที่อบต. ให้การประสานงานถึงฝ่ายต่างๆ เข้าร่วม เหล่านี้ร่วมมือกันเป็นแกนนำ

3. การท่องเที่ยว อยู่ในระดับควรปรับปรุง คือ พื้นที่ขาดต้นทุนทางด้านทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสม ดังนั้น การทำสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ต้องมีการลงทุนมากและมีความเสี่ยงสูง ทุกฝ่ายควรมีการพิจารณาตัดสินใจร่วมกันอย่างรอบครอบ อย่างไรก็ตาม จากคำกล่าวที่ว่า “เขาเลยไปพื้พญาไม่ดีกว่าหรือ” น่าจะเป็นคำเตือนที่ต้องตระหนักในการทำการท่องเที่ยวให้สามารถดึงดูดคนมาท่องเที่ยว

4. การผลิตภาคเกษตร อยู่ในระดับปรับปรุง คือ ภาคอุตสาหกรรมเข้ามามีบทบาทในพื้นที่สูง ทำให้เกิดการล่มสลายของภาคเกษตรกรรมและได้รับผลกระทบโดยตรง ดังนั้น ภาครัฐบาลและเอกชนต้องพยายามพยุงคนภาคเกษตรกรรมในการช่วยผลักดันให้มีงานทำ โดยการส่งเสริมให้เขามีความรู้ความสามารถด้วยการพัฒนาด้านการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมอย่างเสมอภาคและตอบสนองความต้องการเรียนรู้คนในพื้นที่อย่างหลากหลาย

5. อาชีพและรายได้ต่อหัวของประชากร อยู่ในระดับพอใช้ คือ ส่วนใหญ่ทำอาชีพรับจ้างและคนอีกส่วนหนึ่งค้าขาย ทำบ้านเช่า ห้องเช่า อพาร์ทเมนท์ และเร่ขายสินค้ามี รายได้ต่อหัวเฉลี่ยคนละประมาณไม่ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน จากคำกล่าวที่ว่า “เด็กรุ่นใหม่สามารถมีรายได้เสริมไม่ยาก” สะท้อนให้เห็นว่าคนวัยกลางคนหรือยังไม่เกษียณงานมีรายได้ไม่มาก ดังนั้น สถานประกอบการกระตุ้นการทำงานโดยโอทีอาจไม่เหมาะสม ควรมีมาตรการช่วยเหลือคนกลุ่มนี้ เพราะช่วงเวลาหนึ่งเขาเหล่านี้สร้างผลงานให้องค์การได้ยืนยัตมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งองค์การใดมีระบบการดูแลและให้การส่งเสริมบุคลากรอย่างเป็นระบบที่ปฏิบัติได้ด้วยแล้ว องค์การนั้นจะมีผู้ชำนาญการมากที่สุดและสามารถเป็นพี่เลี้ยงแก่คนรุ่นต่อๆ มาได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้มีการทำงานอย่างมีอาชีพ

2.2 ลักษณะด้านสังคม

1) ประชากร

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า สภาพการดำเนินงานประชากรในพื้นที่มีลักษณะด้านสังคมอยู่ในระดับพอใช้ และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับประชากร สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ประชากรตามทะเบียน 9,985 คน ตามสภาพความจริงในพื้นที่ไม่น่าต่ำกว่า 20,000 คน เพราะห้องเช่า บ้านเช่าและอพาร์ทเมนต์คนพักเต็มไปด้วยหมดทุกที่ ความเป็นชนบทเริ่มจางหายไปมากและแทนที่ด้วยความเป็นสังคมเมืองสูงขึ้น ๆ ประชากรแฝงมีมาก(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) ประชากรมีภาวะพึ่งตัวเองสูงและมีความหลากหลายของความต้องการ ผู้สูงอายุรวมกลุ่มทำกิจกรรมทำกิจกรรมเรียนรู้โดยมีสถานีนามายให้การส่งเสริม (ตัวแทนสถาบันต่างๆที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) การจัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เช่น กิจกรรมกลุ่มสนใจโดยตั้งเป็นชมรมหรือสมาคมเพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นั้นหนาแน่นและสนทนากันอย่างต่อเนื่อง จะทำให้เกิดการเชื่อมโยงสายสัมพันธ์และมิตรไมตรีต่อกันของคนในพื้นที่ อันนำไปสู่การพัฒนาต่อไป ทั้งนี้ โดยใช้กลไกทางภาษีจูงใจให้สถานประกอบการริเริ่มกิจกรรมร่วมกับองค์กรชุมชนและประชาชนในพื้นที่ เพื่อเข้าร่วมสอดประสานเป็นหุ้นส่วนในการขับเคลื่อนกิจกรรมให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง

2) การศึกษา

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า สภาพการดำเนินงานของการศึกษาในพื้นที่มีลักษณะด้านสังคมอยู่ในระดับดี และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษา สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ มีโรงเรียนสอนระดับประถมศึกษา 4 แห่ง โรงเรียนสอนระดับมัธยมศึกษา 2 แห่ง และมีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านหรือศูนย์ข้อมูลข่าวสาร 1 แห่ง นักเรียนในโรงเรียน 1,000 กว่าคน เป็นเด็กพื้นที่ประมาณ 300 เท่า นั่นเอง นอกนั้นเป็นลูกหลานของประชากรแฝง (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ: การสัมภาษณ์)ครูในโรงเรียนมีศักยภาพและมีการบริหารจัดการที่ดีทำให้ผู้ปกครองศรัทธาและส่งบุตรหลานเข้าเรียนโดยไม่ส่งไปเรียนในพื้นที่อื่น ส่วนประชาชนที่มีฐานะดีจะส่งบุตรหลานไปเรียนในโรงเรียนมีชื่อเสียงในตัวเมือง(สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)ส่วนที่อ่านหนังสือหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านหรือศูนย์ข้อมูลข่าวสารนั้น ผู้สนใจข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ จะมาศึกษาและถือโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ที่สนใจเหมือนกันอย่างเป็นกันเอง (ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) ลูกคนทำงานอยู่ในโรงเรียนที่เขาไว้วางใจโดยเขาก็จะรู้สึกสบายใจ สามารถทำงานได้เต็มที่ การสนับสนุนโรงเรียนจึงเป็นสิ่งที่ควรกระทำที่ ดังนั้น

สถานประกอบการและนายจ้างควรช่วยสนับสนุนโรงเรียน เพราะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมพนักงานที่มีครอบครัวและมีลูกได้อยู่โรงเรียนที่พร้อมซึ่งจะทำให้พนักงานทำงานให้บริษัทได้อย่างเต็มที่

3) การจ้างงาน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า สภาพการดำเนินงานการจ้างงานในพื้นที่มีลักษณะด้านสังคมอยู่ในระดับพอใช้ และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจ้างงาน สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ในการสัมภาษณ์นี้ ผู้ให้ข้อมูลทุกคนได้เป็นผู้ตัดสินใจอย่างอิสระเพื่อระดับสภาพการดำเนินงานของการจ้างงาน และมีผู้ให้คำอธิบายได้ห้าคน ได้แก่ ตัวแทนกลุ่มสนใจ ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มสนใจ การสัมภาษณ์ สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก โดยข้อมูลที่ได้นี้ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ภาพรวมได้ คือ การเปลี่ยนงานของคนในพื้นที่มีค่อนข้างสูง (ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) อนาคต. ประกาศออกทางเสียงตามสายเป็นระยะเกี่ยวกับการรับสมัครงานของสถานประกอบการต่างๆ สถานประกอบการพร้อมที่จะรับคนในพื้นที่ผู้ซึ่งมีคุณสมบัติพร้อมเข้าทำงาน(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ: การสัมภาษณ์) คนในพื้นที่หลายคนไม่พร้อมเข้าตลอดแรงงาน นายจ้างเขาก็ต้องเลือกคนที่พร้อมกว่าเข้าทำงาน(สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) การแสวงหาความเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือในการลดช่องว่างระหว่างนายจ้าง สถานประกอบการ องค์กรชุมชนกับประชาชนในพื้นที่ อันนำไปสู่การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนในชุมชนเพื่อการมีงานทำอย่างต่อเนื่องจึงเป็นเรื่องที่ควรดำเนินการ

4) สาธารณสุข

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า สภาพการดำเนินงานสาธารณสุขในพื้นที่มีลักษณะด้านสังคมอยู่ในระดับดี และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับสาธารณสุข สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ สถานีอนามัยในพื้นที่มีเครื่องมือการรักษาพยาบาลเบื้องต้นครบถ้วน มีเจ้าหน้าที่เอาใจใส่ดูแลสุขภาพของคนในชุมชนเป็นอย่างดี เป็นอนามัยที่มีชื่อเสียงของชุมชน ทีมงาน อสม. ปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มแข็ง (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) สถานประกอบการมีประกันสังคมให้พนักงานและคนงานทุกคน และมีฝ่ายปฐมพยาบาลเบื้องต้นในสถานประกอบการให้กับคนงาน (ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ทุกคนในชุมชนมีบัตรประกันสุขภาพ 30 บาทรักษาได้ทุกโรค เวลามีปัญหาสุขภาพก็ไปยื่น

บัตรให้เจ้าหน้าที่ของอนามัยหรือโรงพยาบาลได้ (ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) ประชาชนส่วนใหญ่มีความพร้อมด้านการดูแลสุขภาพอนามัย การเสริมเรื่องความรู้ใหม่ด้านสาธารณสุขให้กับประชาชนในชุมชนจึงเป็นเรื่องที่ทำหายของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

5) วัฒนธรรมและประเพณี

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า สภาพการดำเนินงานวัฒนธรรมและประเพณีในพื้นที่มีลักษณะด้านสังคมอยู่ในระดับดี และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณี สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ในพื้นที่มีวัด 2 แห่ง คนในพื้นที่จะไปทำบุญที่วัดใกล้บ้าน วัฒนธรรมของคนที่นี่ยังเคารพนับถือผู้สูงอายุ และผู้ที่สืบบทบาทในการพัฒนาชุมชนในอดีตที่ผ่านมา เช่น หัวหน้าสถานีอนามัยคนเก่า เขาเกษียณราชการ ซึ่งชาวชุมชนนับถือ เวลาที่มีกิจกรรมอะไรก็จะเชิญมาร่วม(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) วันสำคัญทางศาสนา ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี วัดยังเป็นศูนย์รวมในการทำกิจกรรมของผู้นำชุมชน(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) สถานประกอบการพร้อมให้ความร่วมมือกับงานประเพณีและการส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงามของชุมชน(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) กิจกรรมใดๆ ที่จะจัดแล้วได้รับความร่วมมือและสามารถดำเนินการลุล่วงไปอย่างประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้ทำงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญแก่บุคคลและสถาบันภายในพื้นที่เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้มีส่วนร่วมด้วย

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะด้านสังคมของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งมีสาระสำคัญอธิบายได้ดังนี้

1. ประชากร อยู่ในระดับพอใช้ คือ ประชากรตามทะเบียนบ้านมีจำนวน 9,985 คน ตามสภาพจริงมีประชากรโดยรวมมากกว่า 20,000 คน จากคำกล่าวที่ว่า “ความเป็นชนบทเริ่มจางหายไป” และ “ประชากรมีภาวะพึ่งตัวเองสูงและมีความหลากหลายของความต้องการ” ซึ่งการแก้ไขเรื่องนี้ทุกหน่วยงานในพื้นที่ควรประชุมหารือกันในการแสวงหาการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศทางสังคมที่เกี่ยวกับความเป็นอยู่และวิถีดำเนินชีวิตของประชาชนที่พึงประสงค์

2. การศึกษา อยู่ในระดับดี คือ สถานศึกษาในพื้นที่ถือเป็นจุดแข็งของชุมชน ดังนั้น สถานศึกษาควรเป็นที่พึ่งทางด้านวิชาการให้แก่ชุมชนและสร้างเสริมบทบาทการทำงานกับประชาชนในชุมชนให้มากขึ้น

3. การจ้างงาน อยู่ในระดับพอใช้ คือ จากคำกล่าวที่ว่า “การเปลี่ยนงานของคนในพื้นที่มีค่อนข้างสูง” และ “คนในพื้นที่หลายคนไม่พร้อมเข้าตลาดแรงงาน” ประเด็นนี้ทุกฝ่ายควรให้ความสนใจ เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถให้แก่คนใน

ชุมชนให้เพียงพอแก่การได้งานทำ รวมทั้งประสานความต้องการด้านแรงงานและลดช่องว่างระหว่างนายจ้าง สถานประกอบการ องค์กรชุมชนกับประชาชนในพื้นที่ด้วยเพื่อพัฒนาต่อไป

4. สาธารณสุข อยู่ในระดับดี คือ พื้นที่ที่มีความพร้อมด้านการดูแลสุขภาพพอนามัยให้แก่คนในชุมชนได้เป็นอย่างดี ดังนั้น การเสริมเรื่องความรู้ใหม่ด้านสาธารณสุขจึงเป็นเรื่องที่ทำนายของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

5. วัฒนธรรมและประเพณี อยู่ในระดับดี คือ ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ พื้นที่มีวัด 2 แห่ง วัฒนธรรมของคนที่ยังเคารพนับถือผู้สูงอายุและผู้ที่มีบทบาทในการพัฒนาชุมชนในอดีตที่ผ่านมา ในการส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงามของชุมชนประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ดังนั้น การทำงานให้ลุล่วงประสบความสำเร็จได้นักการศึกษาควรคำนึงถึงวัฒนธรรมเหล่านี้ด้วย

2.3 ลักษณะด้านการเมือง

1) การบริการราชการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า สภาพการดำเนินงานการบริการราชการในพื้นที่มีลักษณะด้านการเมืองอยู่ในระดับปรับปรุง และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับอุตสาหกรรม สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ อบต. มีข้าราชการประจำ อบต. กับตัวแทนประชาชนซึ่งผ่านการเลือกตั้งมาบริหารพื้นที่นั้น โดยคนต่างที่มาต้องมีความศรัทธาต่อกันในการทำงานจึงจะประสบผลสำเร็จได้ด้วยดี (ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) เวลาราชการกับเวลาว่างของประชาชนเพื่อการทำกิจกรรมนั้นสวนทางกัน ถ้าพนักงานจะไปทำกิจกรรมกับชุมชนก็ต้องลางาน ซึ่งงานนั้นต้องสำคัญมาก ๆ แต่ถ้ากิจกรรมของชุมชนเป็นวันหยุดน่าจะเป็นไปได้ในการดึงพนักงานในสถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้น หากงานราชการมีการปรับเวลาที่เอื้อต่อการให้พนักงานในสถานประกอบการต่าง ๆ มีส่วนร่วมทำกิจกรรมด้วยน่าจะดี (ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) พื้นที่แห่งนี้มีคุณสมบัติพร้อมเป็นเทศบาลได้แล้ว น่าจะมีการบริหารการปกครองในรูปแบบเทศบาล เพราะทำอะไรได้มากกว่า (ตัวแทนกลุ่มสนใจตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) จากคำกล่าวที่ว่า “พื้นที่แห่งนี้มีคุณสมบัติพร้อมเป็นเทศบาลได้แล้ว น่าจะมีการบริหารการปกครองในรูปแบบเทศบาล เพราะทำอะไรได้มากกว่า” สะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดในการทำงานของบทบาท อบต. รวมถึงเวลาราชการกับเวลาว่างของประชาชนเพื่อการทำกิจกรรมนั้นสวนทางกัน หากงานราชการมีการปรับเวลาที่เอื้อต่อการให้พนักงานในสถานประกอบการต่างๆ มีส่วนร่วมทำกิจกรรมด้วยน่าจะดี

2) การปกครอง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า สภาพการดำเนินงานการปกครองในพื้นที่มีลักษณะด้านการเมืองอยู่ในระดับปรับปรุง และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปกครอง สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ในขณะที่มีการสอดส่องดูแลและป้องกันในปัญหาเด็กและเยาวชนเสพยาเสพติด ไม่ให้มีการค้ายาเสพติดในชุมชน แต่ก็ยังมีอีก (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ: การสัมภาษณ์) สถานประกอบการยังมีผู้ติดยาเสพติด ซึ่งทำยที่สุดแล้วต้องให้ออกจากงานไป อันเนื่องมาจากเหตุผลอื่น เช่น มาสาย ขาดงาน เป็นต้น พนักงานสถานประกอบการบางคนถูกจับปล้นทรัพย์สินระหว่างอยู่เดินทางที่ถนนหนทางในพื้นที่ช่วงเวลาเช้าตรู่ ตอนเย็นๆ ใกล้เคียง ค่า แต่โจรยังลอยนวลซึ่งส่วนน้อยโดนจับได้ก็มี (ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) การหามาตรการแก้ไขนี้จะทำอย่างไรจึงเป็นฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องคิดดำเนินการ

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะด้านการเมืองของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 อยู่ในระดับควรปรับปรุง ซึ่งมีสาระสำคัญอธิบายได้ดังนี้

1. การบริหารราชการ อยู่ในระดับควรปรับปรุง คือ จากคำกล่าว “หากงานราชการมีการปรับเวลาที่เอื้อต่อการให้พนักงานในสถานประกอบการต่าง ๆ มีส่วนร่วมทำกิจกรรมด้วยน่าจะดี” และ “พื้นที่แห่งนี้มีคุณสมบัติพร้อมเป็นเทศบาลได้แล้ว น่าจะมีการบริหารการปกครองในรูปแบบเทศบาล เพราะทำอะไรได้มากกว่า” สะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดในการทำงานของบทบาท อบต. ส่วนวิธีทำงานตามเวลาราชการควรปรับเปลี่ยนและยืดหยุ่นปรับให้ตรงกับเวลาว่างของประชาชนส่วนใหญ่เพื่อการทำงานจะได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2. การปกครอง อยู่ในระดับควรปรับปรุง คือ ยังมีปัญหาคนถูกจับปล้นทรัพย์สินระหว่างอยู่เดินทางที่ถนนหนทางในพื้นที่ แต่โจรยังลอยนวล และมีปัญหาเด็กและเยาวชนเสพยาเสพติด โดยฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องคิดดำเนินการและหามาตรการแก้ไขต่อไป

โดยสรุป ภาพรวมของลักษณะด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 อยู่ในระดับดี ซึ่งมีสาระสำคัญเพื่อใช้เป็นประเด็นในการพิจารณาให้การสนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้

1. ลักษณะสำคัญด้านเศรษฐกิจที่ส่งเสริมความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้

1.1. อุตสาหกรรม ภาษีรายได้ก้อนใหญ่ถือเป็นแรงผลักดันหนึ่งที่สำคัญมากต่อการส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ รวมถึงสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ทุกคน

1.2 การค้าและบริการ จุดเริ่มต้นของแกนนำของความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ในการสร้างระบบการสนองความต้องการเรียนรู้ของคนในชุมชน นั้น ควรประกอบด้วยสถานีนามัย เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ของบริษัท และสถาบันการศึกษา 6 แห่ง โดยมีเจ้าหน้าที่ อบต. ให้การประสานงานถึงฝ่ายต่างๆ เข้าร่วม

1.3 การท่องเที่ยว ทุกฝ่ายควรมีการพิจารณาตัดสินใจร่วมกันอย่างรอบคอบ เนื่องจากการทำสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ต้องสร้างสิ่งดึงดูดคนมาท่องเที่ยวที่มีการลงทุนมากและมีความเสี่ยงสูง

1.4 การผลิตในภาคเกษตร การล่มสลายของภาคเกษตรกรรมในพื้นที่ภาครัฐบาลและเอกชนต้องพยายามพยุงคนภาคเกษตรกรรมในการช่วยผลักดันให้มีการทำ โดย การส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมให้เขามีความรู้ความสามารถ อย่างเสมอภาคและตอบสนองความต้องการเรียนรู้อย่างหลากหลายให้แก่เขา

1.5 อาชีพและรายได้ต่อหัวของประชากร ควรมีมาตรการและระบบ การดูแลช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรวัยกลางคนหรือยังไม่เกษียณงานแต่มีรายได้ไม่มาก ให้มีรายได้สูงขึ้น ด้วยวิธีจูงใจทางด้านการพัฒนาการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรม

2. ลักษณะสำคัญด้านสังคมที่ส่งเสริมความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้

2.1 ประชากร ทุกหน่วยงานในพื้นที่ควรประชุมหารือกันในการ แสวงหาการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศทางสังคมที่เกี่ยวกับความเป็นอยู่และวิถี ดำเนินชีวิตของประชาชนที่พึงประสงค์ รวมถึงการนำไปสู่การปฏิบัติ

2.2 การศึกษา สถานศึกษาในพื้นที่ถือเป็นจุดแข็งของชุมชน ดังนั้น สถานศึกษาควรเป็นที่พึ่งทางด้านวิชาการให้แก่ชุมชนและสร้างเสริมบทบาทการทำงานกับ ประชาชนในชุมชนให้มากขึ้น

2.3 การจ้างงาน ทุกฝ่ายควรให้ความสนใจ เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมและ พัฒนาความรู้ความสามารถให้แก่คนในชุมชนให้เพียงพอแก่การได้งานทำ รวมทั้งประสานความ ต้องการด้านแรงงานและลดช่องว่างระหว่างนายจ้าง สถานประกอบการ องค์กรชุมชนกับ ประชาชนในพื้นที่เพื่อการพัฒนาต่อไป

2.4 สาธารณสุข พื้นที่ที่มีความพร้อมด้านการดูแลสุขภาพอนามัยให้แก่ คนในชุมชนได้เป็นอย่างดี ดังนั้น การเสริมเรื่องความรู้ใหม่ด้านสาธารณสุขให้ประชาชนในพื้นที่ อย่างทั่วถึงจึงเป็นเรื่องที่ทำหายของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

2.5 วัฒนธรรมและประเพณี วัฒนธรรมของคนที่นี่ยังเคารพนับถือ ผู้สูงอายุและผู้ที่มีบทบาทในการพัฒนาชุมชนในอดีตที่ผ่านมา การทำกิจกรรมต่างๆ ให้คำนึงถึง จุดนี้เพื่อการดำเนินกิจกรรมได้ลุล่วงประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3. ลักษณะสำคัญด้านการเมืองที่ส่งเสริมความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้

3.1 การบริหารราชการ สภาพพื้นที่ในปัจจุบันการบริหารราชการในรูปแบบเทศบาลและการปรับเปลี่ยนเวลาทำงานราชการให้ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่จึงเป็นวิธีการทำงานที่เหมาะสม

3.2 การปกครอง ฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการและมีมาตรการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ เช่น การจับปล้นทรัพย์ ความปลอดภัยในการเดินทาง ปัญหาเด็กและเยาวชนเสพยาเสพติด

1.3 เปรียบเทียบลักษณะพื้นที่ระหว่างที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2

จากการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะการดำเนินการด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมืองที่เกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ของแต่ละส่วนดังกล่าวมาข้างต้น ในขั้นตอนนี้จึงเป็นการเปรียบเทียบลักษณะระหว่างพื้นที่ทั้งสองแห่งนี้ เพื่อให้เห็นความแตกต่างของลักษณะพื้นที่ด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมือง อันนำไปสู่การพิจารณาจัดทำรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี โดยจะกล่าวถึงในตอนที 3 ต่อไป ผู้วิจัยจึงนำเสนอในรูปแบบตารางที่ 7 - 8 ดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบผลการประเมินสภาพการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ สังคมและ
ด้านการเมืองในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่ง

ที่	ประเด็น คำถามลักษณะการดำเนินการด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมือง ในพื้นที่	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1				องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
		สภาพการดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้				สภาพการดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			
		ดี	พอใช้	ควร ปรับปรุง	ไม่ทราบ	ดี	พอใช้	ควร ปรับปรุง	ไม่ทราบ
1	ลักษณะด้านเศรษฐกิจ ในแต่ละเรื่องต่อไปนี้								
	1.1 อุตสาหกรรม	/				/			
	1.2 การค้าและบริการ		/				/		
	1.3 การท่องเที่ยว			/				/	
	1.4 การผลิตในภาคเกษตร		/					/	
	1.5 อาชีพและรายได้ต่อหัวของประชาชน		/				/		
2	ลักษณะด้านสังคม ในแต่ละเรื่องต่อไปนี้								
	2.1 ประชากร (จำนวนและความเป็นอยู่ ทั่วไป)		/				/		
	2.2 การศึกษา			/		/			
	2.3 การจ้างงาน		/				/		
	2.4 สาธารณสุข			/		/			
	2.5 วัฒนธรรมและประเพณี	/				/			
3	ลักษณะด้านการเมือง ในแต่ละเรื่องต่อไปนี้								
	3.1 การบริหารราชการ			/				/	
	3.2 การปกครอง(การสอดส่องดูแลความสงบ เรียบร้อย)			/				/	
	รวม	2	5	5	-	4	4	4	-

โดยสรุปตามตารางที่ 7 มีดังนี้

1. พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีจุดเด่น ได้แก่ภาคอุตสาหกรรม
และวัฒนธรรมและประเพณี ซึ่งโดยภาพรวมของสภาพการดำเนินงานมีลักษณะของด้านเศรษฐกิจ
สังคม และด้านการเมืองในพื้นที่และอยู่ในระดับพอใช้

2. พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีจุดเด่น ได้แก่ ภาคอุตสาหกรรม
การศึกษา สาธารณสุข และวัฒนธรรมและประเพณี ซึ่งโดยภาพรวมของสภาพการดำเนินงานมี
ลักษณะของด้านเศรษฐกิจ สังคม ละด้านการเมืองในพื้นที่อยู่ในระดับดี

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมือง ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งที่ควรพิจารณาเพื่อการส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมือง เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>1. ลักษณะสำคัญด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1.1. อุตสาหกรรม เป็นแรงผลักดันสำคัญยิ่งในส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ รวมถึงสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ทุกคน</p> <p>1.2 การค้าและบริการ ผู้จัดกิจกรรมที่สนองความต้องการเรียนรู้ของคนในชุมชนต้องสร้างระบบการเชื่อมโยงเพื่อให้การค้าและบริการเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมการทำกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้</p> <p>1.3 การท่องเที่ยว ซึ่งกำลังพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สามารถมีส่วนร่วมส่งเสริมด้านการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมได้ รวมถึงสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้อีกด้วย</p> <p>1.4 การผลิตในภาคเกษตร ประชาชนที่ทำอาชีพกิจกรรมขนขวายในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองสำหรับเข้าสู่ตลาดแรงงาน ดังนั้น การจัดลักษณะสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมเข้าถึงและเข้าร่วมได้ง่าย จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่นักการศึกษาต้องคำนึง</p> <p>1.5 อาชีพและรายได้ต่อหัวของประชากร การทำให้ประชากรมีรายได้โดยเฉลี่ยต่อหัวที่สูงขึ้นได้นั้น การมีหลักสูตรการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาประชาชนในพื้นที่ควรมีมาตรฐานและได้รับความเห็นชอบจากภาคอุตสาหกรรมและสถานประกอบการโดยส่วนใหญ่ในพื้นที่ด้วย ทั้งนี้เพื่อเป้าหมายการเพิ่มอัตราค่าจ้างให้กับผู้สอบผ่านหลักสูตรได้</p>	<p>1. ลักษณะสำคัญด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1.1. อุตสาหกรรม ภาษีรายได้ก้อนใหญ่ถือเป็นแรงผลักดันหนึ่งที่สำคัญมากต่อการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ รวมถึงสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ทุกคน</p> <p>1.2 การค้าและบริการ จุดเริ่มต้นของแกนนำของความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ในการสร้างระบบการสนองความต้องการเรียนรู้ของคนในชุมชน นั้น ควรประกอบด้วยสถานีอนามัย เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ของบริษัท และสถาบันการศึกษา 6 แห่ง โดยมีเจ้าหน้าที่ อบต. ให้การประสานงานตั้งฝ่ายต่างๆ เข้าร่วม</p> <p>1.3 การท่องเที่ยว ทุกฝ่ายควรมีการพิจารณาตัดสินใจร่วมกันอย่างรอบครอบ เนื่องจากการทำสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ต้องสร้างสิ่งดึงดูดคนมาท่องเที่ยวที่มีการลงทุนมากและมีความเสี่ยงสูง</p> <p>1.4 การผลิตในภาคเกษตร การล่มสลายของภาคเกษตรกรรมในพื้นที่ภาครัฐบาลและเอกชนต้องพยายามพยุงคนภาคเกษตรกรรมในการช่วยผลักดันให้ มีงานทำ โดยการส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมให้เขามีความรู้ความสามารถอย่างเสมอภาคและตอบสนองความต้องการเรียนรู้อย่างหลากหลายให้แก่เขา</p> <p>1.5 อาชีพและรายได้ต่อหัวของประชากร ควรมีมาตรการและระบบการดูแลช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรวัยกลางคนหรือยังไม่เกษียณงานแต่มีรายได้ไม่มากให้มีรายได้สูงขึ้น ด้วยวิธีจูงใจทางด้านการพัฒนาการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรม</p>

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมือง เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>2. ลักษณะสำคัญด้านสังคม</p> <p>2.1 ประชากร การตั้งชมรมและสมาคมเพื่อเป้าหมายให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของคนในพื้นที่ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผสมผสานกับกิจกรรมนันทนาการและสันทนาการอย่างต่อเนื่อง จะทำให้เกิดการเชื่อมโยงสายสัมพันธ์ที่นำไปสู่การจัดมติดการพัฒนาศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมได้</p> <p>2.2 การศึกษา แม้ไม่มีสถานศึกษาในพื้นที่ ก็สามารถริเริ่มจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมได้ โดยพยายามผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมเป็นผู้จัดร่วมกับกลุ่มอาสาสมัครและองค์กรชุมชนในพื้นที่ เพื่อสร้างระบบร่วมกัน ตั้งแต่การริเริ่มจนถึงจัดกิจกรรม การมุ่งใจด้วยมาตรการภาษีให้ภาคอุตสาหกรรมจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเข้าร่วม อย่างไรก็ตามให้คำนึงถึงหลักการระดมทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อการดำเนินงานด้านการศึกษาควรให้ความสำคัญและควรเปิดโอกาสให้ทุกคนในพื้นที่ได้ร่วมกิจกรรมการศึกษาได้ทุกมิติและเข้าถึงได้ง่าย</p> <p>2.3 การจ้างงาน พนักงานและคนงานย้ายงานหรือออกจากงานบ่อยๆ เป็นสัญญาณที่ต้องทำกิจกรรมเพื่อลดช่องว่างระหว่างนายจ้าง สถานประกอบการ องค์กรชุมชนกับประชาชนในพื้นที่ และควรเตรียมความพร้อมพนักงานและคนงานให้ได้โอกาสทำงานในตำแหน่งงานในสายงานของตนให้สูงขึ้นตามลำดับ รวมถึงเสริมสร้างคุณลักษณะและพัฒนาคนเหล่านี้ให้มีความรู้ความสามารถเพียงพอกับตำแหน่งงานที่ว่าง และสร้างโอกาสได้งานที่ชอบ ดังนั้น การประสานความต้องการด้านแรงงานจึงเป็นเรื่องทุกฝ่ายต้องให้ความสนใจและมีส่วนร่วมกันดำเนินการให้สอดคล้องกับปัจจุบันและทันยุคสมัย</p> <p>2.4 สาธารณสุข อบต. ไม่มีสถานเอนามัย มีกลุ่มอสม. เป็นที่พึ่งให้บริการงานคุ้มครองสุขภาพ การประสานความช่วยเหลือเกี่ยวกับลดปัญหาสุขภาพให้ประชาชนในพื้นที่จึงเป็นเรื่องที่ชุมชนต้องให้ความสำคัญ เพราะการระบาดของโรคมีผลต่อสุขภาพและปัญหาอื่นๆ ก็จะตามมา การณรงค์ให้</p>	<p>2. ลักษณะสำคัญด้านสังคม</p> <p>2.1 ประชากร ทุกหน่วยงานในพื้นที่ควรประชุมหารือกันในการแสวงหาการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศทางสังคมที่เกี่ยวกับความเป็นอยู่และวิถีดำเนินชีวิตของประชาชนที่พึงประสงค์ รวมถึงการนำไปสู่การปฏิบัติ</p> <p>2.2 การศึกษา สถานศึกษาในพื้นที่ถือเป็นจุดแข็งของชุมชน ดังนั้น สถานศึกษาควรเป็นที่พึ่งทางด้านวิชาการให้แก่ชุมชนและสร้างเสริมบทบาทการทำงานกับประชาชนในชุมชนให้มากขึ้น</p> <p>2.3 การจ้างงาน ทุกฝ่ายควรให้ความสนใจ เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถให้แก่คนในชุมชนให้เพียงพอแก่การได้งานทำ รวมทั้งประสานความต้องการด้านแรงงานและลดช่องว่างระหว่างนายจ้าง สถานประกอบการ องค์กรชุมชนกับประชาชนในพื้นที่เพื่อการพัฒนาต่อไป</p> <p>2.4 สาธารณสุข พื้นที่ที่มีความพร้อมด้านการดูแลสุขภาพอนามัยให้แก่คนในชุมชนได้เป็นอย่างดี ดังนั้น การเสริมเรื่องความรู้ใหม่ด้านสาธารณสุขให้ประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึงจึงเป็นเรื่องที่ทำหายของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง</p>

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมือง เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>ความรู้คู่ดูแลและคุ้มครองสุขภาพตนเองและครอบครัวนั้น ไม่เพียงพอ จำเป็นต้องดึงทุกภาคส่วนในพื้นที่มาร่วมดำเนินการด้วยกันเพื่อให้มีระบบที่เหมาะสมแก่ประชาชนในพื้นที่</p> <p>2.5 วัฒนธรรมและประเพณี ประชาชนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธแม้ว่าวัดไม่มีในพื้นที่ อบต. แต่ก็ไปวัดในพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อร่วมกิจกรรมทางศาสนา สม่ำเสมอ ศาสนาช่วยเหลือชาวบ้านให้มีกิจกรรมทางจิตใจ ซึ่งสะท้อนถึงการมีวัฒนธรรมของคนในพื้นที่เกี่ยวกับให้ความเคารพอ่อนน้อมรับฟังผู้ใหญ่กว่าและผู้ใหญ่รับฟังคนรุ่นหลัง ถ้อยทีถ้อยอาศัยกันในการดำเนินชีวิตในชุมชน</p> <p>3. ลักษณะสำคัญด้านการเมือง</p> <p>3.1 การบริหารราชการ การทำงานของภาครัฐ ต้องยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนช่วงเวลาการทำงานที่สอดคล้องกับสภาพการใช้เวลาของคนส่วนใหญ่ในชุมชน เพื่อเกิดความสัมพันธ์ของการจัดบริการระหว่างผู้ให้กับผู้รับได้อย่างสอดคล้องกัน การมีตารางเวลากำหนดกิจกรรมการทำงานที่แน่นอนในภาคอาสาสมัครและภาคราชการร่วมกัน รวมถึงประชาสัมพันธ์แจ้งให้ประชาชนทั่วไปในพื้นที่รับรู้และเชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรมตามที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง นั้น จะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนในพื้นที่ด้วย</p> <p>3.2 การปกครอง ปัญหาเล่นการพนันและคนติดยาเสพติด การใช้เวลาว่างของเด็กเยาวชนและวัยรุ่น เที่ยวเตร่ เหล่านี้ ยังขาดการดูแลและควบคุมโดยฝ่ายที่เกี่ยวข้องรวมถึงการจัดกิจกรรมทางเลือกในการเรียนรู้ของคนในชุมชนยังมีความจำกัดทุกด้าน</p>	<p>2.5 วัฒนธรรมและประเพณี วัฒนธรรมของคนที่ยังเคารพนับถือผู้สูงอายุและผู้ที่มีบทบาทในการพัฒนาชุมชนในอดีตที่ผ่านมา การทำกิจกรรมต่างๆ ให้คำนึงถึงจุดนี้เพื่อการดำเนินกิจกรรมได้ลุล่วงประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้</p> <p>3. ลักษณะสำคัญด้านการเมือง</p> <p>3.1 การบริหารราชการ สภาพพื้นที่ในปัจจุบันการบริหารราชการในรูปแบบเทศบาลและการปรับเปลี่ยนเวลาทำงานราชการให้ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่จึงเป็นวิธีการทำงานที่เหมาะสม</p> <p>3.2 การปกครอง ฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการ และมีมาตรการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ เช่น การจับปล้นทรัพย์ ความปลอดภัยในการเดินทาง ปัญหาเด็กและเยาวชนเสพยาเสพติด</p>

ผลจากการวิเคราะห์จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีแนวโน้มที่จะพัฒนาเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ได้มากกว่าพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 เพราะมีปัจจัยภาคอุตสาหกรรม การศึกษา สาธารณสุข และวัฒนธรรมและประเพณีที่อยู่ระดับดี

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership)
การมีส่วนร่วม(Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance)
ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็น
พื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี**

ในขั้นตอนนี้มีคำถามการวิจัย ประกอบด้วยประเด็นคำถามลักษณะความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี รวม 65 ข้อในเครื่องมือของการวิจัยนี้ โดยแบ่งคำถาม ได้แก่

1. ลักษณะหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) รวมมีคำถาม 33 ข้อ คือ การทำกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งร่วมมือกันแบบหุ้นส่วน โดยพิจารณาจากด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในพื้นที่มี 3 ข้อ ด้านการวางแผนพัฒนาในพื้นที่มี 8 ข้อ ด้านการลงทุนทำกิจกรรมร่วมกันกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 4 ข้อ และด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ ได้เข้าร่วมลงทุนทำกิจกรรมมี 7 ข้อ

2. ลักษณะหลักของการมีส่วนร่วม(Participation) รวมมีคำถาม 16 ข้อ คือ การทำกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ ซึ่งเข้ามามีส่วนร่วมทำกิจกรรม โดยพิจารณาการมีส่วนร่วมจากด้านการติดต่อสื่อสารให้ข้อมูลแก่หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 8 ข้อ ด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 3 ข้อ และด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 5 ข้อ

3. ลักษณะหลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) รวมมีคำถาม 16 ข้อ คือ ความสามารถในการทำกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ โดยพิจารณาความสามารถดำเนินงานจากด้านการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 6 ข้อ ด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่มี 5 ข้อ และด้านการเรียนรู้ที่ได้ จากหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 5 ข้อ

จากประเด็นข้อคำถามดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยใช้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทุกคนของการวิจัยในพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งครั้งนี้ โดยมีกรอบคำถามว่า

“ท่านมีความเข้าใจว่าองค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีลักษณะของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน การมีส่วนร่วม และลักษณะของความสามารถในการดำเนินงานในพื้นที่หรือไม่ พร้อมทั้งให้ท่านตัดสินใจเรื่องดังกล่าวโดยระบุว่า ควร ไม่ควร เหมาะ ไม่เหมาะสม เพียงพอ ไม่เพียงพอ หรือไม่ทราบ ในแต่ละประเด็นคำถามตามแบบสัมภาษณ์โครงสร้างที่ให้ และโปรดอธิบายคำตอบของท่านด้วย”

จากกรอบคำถามดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ โดยผู้วิจัยรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2 ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ในความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

ส่วนที่ 2 ลักษณะการมีส่วนร่วม(Participation) ในความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ลักษณะความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ในความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม(Participation) ลักษณะความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ในความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ระหว่างพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2

ในขั้นตอนนี้ ตั้งแต่ส่วนที่ 1 ถึงส่วนที่ 3 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม(Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ของพื้นที่ศึกษา รวม 2 แห่ง โดยแต่ละพื้นที่มีบุคคลจำนวนห้า คนซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มคนที่มาจากปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก (Key Employers) ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์กลุ่มคนดังกล่าวนี้ เพื่อรวบรวมข้อมูลตามแบบสัมภาษณ์โครงสร้างซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ให้ได้มากที่สุด โดยผู้ให้ข้อมูลมีความอิสระในการแสดงความคิดเห็นและการตัดสินใจเพื่อระบุสภาพการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน การมีส่วนร่วม และความสามารถในการดำเนินงานในพื้นที่ ว่า “มี ไม่มี ควร ไม่ควร เหมาะ ไม่เหมาะสม เพียงพอ ไม่เพียงพอ หรือไม่ทราบ” ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้พิจารณาให้สัมภาษณ์เฉพาะข้อมูลในพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นพื้นที่การวิจัยที่ตนเกี่ยวข้องเท่านั้น จากนั้นผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งได้จากการดำเนินการในส่วนที่ 1 ถึงส่วนที่ 3 เพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ 4 โดยในส่วนที่สี่นี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) การมีส่วนร่วม(Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ในความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ระหว่างพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี

ส่วนที่ 1 ลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ในความเป็นเมืองแห่ง การเรียนรู้

1. ลักษณะพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1

1.1 ลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ในความเป็น เมืองแห่งการเรียนรู้

1) ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในหน้าที่

(1) ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วม

วางแผน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าทัศนคติในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กร ชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมวางแผน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ความเป็นหุ้นส่วนต้องรับรู้เหมือนลงขันทำงานด้วยกันซึ่งทุกคนเกี่ยวข้องจะมีความผูกพันกันในลักษณะการรักษผลประโยชน์ร่วมกัน การวางแผนถือเป็นเรื่องสำคัญทำให้ไม่เกิดข้อขัดแย้งกันระหว่างปฏิบัติงาน การเป็นหุ้นส่วนไม่จำเป็นต้องเป็นเงินเสมอไป มีแรงช่วยแรงก็ได้ ธุรกิจถ้าไม่วางแผนไว้การทำงานจะล้ม (ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ภายใน 1 งานจะมีหลายฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันให้สำเร็จ โดยร่วมคิดร่วมทำและร่วมรับผลลัพธ์ของกิจกรรมด้วยกัน เรื่องการมีส่วนร่วมวางแผนถือเป็นอุดมการณ์ของคนทำงานซึ่งอยากให้เกิดขึ้น (ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) หลายฝ่ายควรเข้าไปมีหุ้นส่วนในการวางแผน อย่างน้อยได้เป็นหุ้นส่วนในความคิด การวางแผนระดับหมู่บ้านโดยมีผู้ใหญ่บ้านตามลูกบ้านต้องการอะไร จากนั้นเอาความต้องการของหมู่บ้านไปรวมกันที่ อบต. พิจารณากำหนดเป็นแผนทั้งพื้นที่ อบต. (ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) ถ้าไม่มีการช่วยกันวางแผน การทำงานก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้เพราะแผนจะทำให้ได้งบประมาณและรู้ว่ากิจกรรมอะไรที่ควรทำซึ่งเป็นประโยชน์ต่อชุมชน ถ้ามีอะไรไม่ถูกต้องในแผนก็จะได้ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) จากคำกล่าวที่ว่า “วางแผนระดับหมู่บ้านโดยมีผู้ใหญ่บ้านตามลูกบ้าน” สะท้อนให้เห็นถึงมีประชาชนเป็นฐานร่วมพัฒนาโดยตั้งสมาชิกในชุมชนเข้าร่วมวางแผนซึ่งจะทำให้ได้ข้อกำหนดของกิจกรรมได้ตรงกับความต้องการของชุมชน

(2) ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้ และการฝึกอบรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าทัศนคติในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กร ชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้ และการฝึกอบรม” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีสถานศึกษาหรือโรงเรียนเลย แต่ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลมีอาคารอเนกประสงค์ ก็เคยมีใช้เป็นสถานที่ฝึกอบรมกัน แต่ประชาชนมาร่วมน้อย ชาวคนรับผิดชอบงานด้านนี้จึงทำให้ไม่ต่อเนื่อง และทำให้ใช้งานอาคารอเนกประสงค์ไม่คุ้ม (ตัวแทนกลุ่มสนใจ ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) คนในพื้นที่ส่งบุตรหลานไปเรียนที่เทศบาล ซึ่งเป็นพื้นที่เดียวกันเพียงแต่แยกการบริหารพื้นที่ระหว่างในฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลกับในฐานะเทศบาล ความเจริญส่วนใหญ่อยู่เทศบาล ประชาชนให้ความสำคัญต่อการศึกษา โดยส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียน ประชาชนเรียนรู้จากอ่านหนังสือพิมพ์ ดูโทรทัศน์ และพูดคุยกัน เวลาว่างมีกิจกรรมอาชีพก็จะเข้าถ้าเขามีเวลาและเป็นเรื่องอยู่ในความสนใจ แต่ไม่ค่อยจัดกัน เท่าที่เคยจัดผ่านมาก็เคยเข้าร่วมการฝึกอบรมเหมือนกัน (ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) การศึกษา การเรียนรู้ และการฝึกอบรม สถานประกอบการให้ความสำคัญและพยายามพัฒนาพนักงานของตนให้มีศักยภาพในการทำงานเพื่อองค์กร ส่วนพื้นที่ถ้าต้องการให้ฝ่ายสถานประกอบการไปช่วยก็ยินดีไปร่วม นิคมอุตสาหกรรมมีโครงการฝึกอบรมกับชุมชนเรื่องสิ่งแวดล้อมก็ได้เชิญคนในพื้นที่เข้าร่วมด้วยโดยได้จัดไปแล้ว 2 รุ่น ผลก็เป็นน่าพอใจ และจะขยายโครงการนี้ต่อไป(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)เนื่องจากพื้นที่ไม่มีสถานศึกษา ทำให้บทบาทการพัฒนาในด้านนี้ชะงัก ดังนั้น การจัดบริการการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะให้แก่เด็กในวัยเรียนและจัดฝึกอบรมเสริมทักษะอาชีพให้แก่ผู้พ้นวัยเรียนในโรงเรียนไปแล้ว จึงเป็นเรื่องที่สามารถทำได้ ทั้งนี้การดำเนินการสามารถใช้สถานที่อาคารอเนกประสงค์ของชุมชนได้

(3) ช่วยแก้ไขความขัดแย้งจากการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารการปกครองพื้นที่

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าทัศนคติในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ช่วยแก้ไขความขัดแย้ง

จากการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารการปกครองพื้นที่” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ความขัดแย้งในพื้นที่มีถือเป็นเรื่องธรรมดา ต่างคนต่างความคิด แต่อย่างไรก็ตามการทำงานนี้ถึงประชากรส่วนใหญ่ ให้เขาได้รับประโยชน์จากกิจกรรมต่างๆ (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) คนทำงานส่วนใหญ่มีพื้นความหลังพวกใครพวกมัน ทำให้มีการกระทบกระทั่งกันบ้างแต่ก็ไม่มีอะไรร้ายแรง เพราะทั้งชุมชนอยู่กันมานานเห็นกันตั้งแต่เด็ก ๆ จนโต แต่ตอนหลังมานี้มีนิคมอุตสาหกรรม คนต่างถิ่นมาอยู่คราวนี้รู้หน้าไม่รู้จัก ไม่เป็นไรเราทำดีเราไม่ได้ทำร้ายใคร (ตัวแทนกลุ่มแกนกลาง : การสัมภาษณ์) ใครเป็นใครทำอะไรก็เป็นที่รู้ ๆ กัน แต่ก็ไม่พยายามให้มีความขัดแย้งเกิดขึ้นโดยเราเป็นต้นเหตุ ถึงแม้ว่าหลายคนมาจากเครือข่ายศิษย์สนุน (ตัวแทนกลุ่มสนใจ: การสัมภาษณ์) เรื่องความขัดแย้งถ้าไม่ใช่เรื่องของตนเองออกห่างเลย (ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก: การสัมภาษณ์) เมื่อมีความขัดแย้งเราในฐานะคนทำงานเพื่อชุมชนเหมือนกันก็ต้องช่วยกันทำความเข้าใจให้ประสานรอยร้าวเข้าหากัน เพราะต่างฝ่ายต่างมีเหตุผล เพียงแต่อยู่บนฐานคิดของอะไร การทำงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลจะทำให้ปัญหาความขัดแย้งไม่เกิด (ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก: การสัมภาษณ์) ฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ประสงค์ให้คนส่วนใหญ่อยู่ด้วยกันอย่างเข้าอกเข้าใจและร่วมพัฒนาชุมชน อย่างไรก็ตามความขัดแย้งก่อตัวได้ทั้งจากคนในพื้นที่และมาจากต่างถิ่นซึ่งต่างคนต่างคิด ดังนั้น การทำงานที่สามารถตรวจสอบได้จึงเป็นเรื่องที่ฝ่ายบริหารต้องใจกว้างและมีระบบการทำงานที่ดี รวมถึงการประชาสัมพันธ์เรื่องราวต่างๆ ที่ดำเนินกิจกรรมในพื้นที่จำเป็นต้องจำเป็น

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วนในด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในหน้าที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมวางแผน” “ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรม” และ “ช่วยแก้ไขความขัดแย้งจากการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่” ว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมวางแผน คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะเรื่องการมีส่วนร่วมวางแผนถือเป็นอุดมการณ์ของคนทำงานซึ่งอยากให้เกิดขึ้น การวางแผนระดับหมู่บ้านโดยมีผู้ใหญ่บ้านถามลูกบ้านต้องการอะไร ถ้ามีอะไรไม่ถูกต้องในแผนก็จะได้ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง แผนจะทำให้ได้งบประมาณและรู้ว่ากิจกรรม

อะไรที่ควรทำซึ่งเป็นประโยชน์ต่อชุมชน และการวางแผนถือเป็นเรื่องสำคัญทำให้ไม่เกิดข้อขัดแย้งกันในระหว่างปฏิบัติงาน ภารกิจถ้าไม่วางแผนไว้การทำงานจะล้ม

2. ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมจัด

กิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรม คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่มีสถานศึกษาหรือโรงเรียนเลย คนในพื้นที่ส่งบุตรหลานไปเรียนที่เทศบาล ประชาชนเรียนรู้จากอ่านหนังสือพิมพ์ ดูโทรทัศน์ และพูดคุยกัน เวลามีฝึกอบรมอาชีพก็จะเข้าร่วมกิจกรรมถ้าคนในชุมชนมีเวลาและเป็นเรื่องอยู่ในความสนใจ การศึกษา การเรียนรู้ และการฝึกอบรม สถานประกอบการให้ความสำคัญและพยายามพัฒนาพนักงานของตนให้มีศักยภาพในการทำงานเพื่อองค์กร

3. ช่วยแก้ไขความขัดแย้งจากการปฏิบัติหน้าที่

ของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะความขัดแย้งในพื้นที่มีถือเป็นเรื่องธรรมดา ต่างคนต่างความคิด คนทำงานส่วนใหญ่มีพื้นความหลังพวกใครพวกมัน ทำให้มีการกระทบกระทั่งกันบ้างแต่ก็ไม่มีอะไรร้ายแรง ใครเป็นใครทำอะไรก็เป็นที่รู้ๆ กัน เมื่อมีความขัดแย้งเราในฐานะคนทำงานเพื่อชุมชนเหมือนกันก็ต้องช่วยกันทำความเข้าใจให้ประสานรอยร้าวเข้าหากัน เพราะต่างฝ่ายต่างมีเหตุผล

2) ด้านการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่

(1) ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” “เหมาะสม” และ “เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ อบต. แจ่งไปว่าให้กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน 4 หมู่บ้าน อสม. และกลุ่มต่าง ๆ วางแผนกิจกรรมเพื่อจัดสรรงบประมาณเตรียมการและจัดทำรายละเอียดให้ (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก: การสัมภาษณ์) ทีมงานของเราติดต่อกันอยู่เสมอทั้งช่วงทำและไม่ทำกิจกรรม โดยเฉพาะที่ผ่านมาช่วงรัฐบาลส่งเสริมให้ปราบปรามยาเสพติดในท้องถิ่น พวกเราคุยกันบ่อย (ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง: การสัมภาษณ์) เมื่อมีการประชุมประชาคม คนที่พูดก็พูดคนที่เงียบก็เงียบ แต่ก็ทำงานร่วมกันได้ (ตัวแทนกลุ่มสนใจ: การสัมภาษณ์) การวางแผนถ้าพื้นที่บอกมาเราก็ไปร่วมกันพนักงานโรงงานอยู่ในชุมชนซึ่งเป็นคนของเราต้องจะช่วยกันดูแล(ตัวแทนนายจ้างที่เป็น

ตัวหลัก: การสัมภาษณ์) การรับฟังความคิดเห็นและการกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างพอเหมาะนั้น สามารถก่อตัวเป็นทีมงานได้ อย่างไรก็ตามก็ตามความคิดและการทำกิจกรรมที่ก่อตัวมาจากหลาย ๆ ฝ่ายซึ่งพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อการทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนร่วมกันนั้น เรื่องความเข้าอกเข้าใจระหว่างกันหรือการทำงานที่มีกรอบและระเบียบซึ่งกลุ่มกำหนดจะทำให้ทีมงานปฏิบัติตามอย่างพอใจและเป็นการสร้างบรรยากาศหมู่คณะอย่างเสมอภาคและสมานฉันท์

(2) ทำกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ทำกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” “เหมาะสม” และ “เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การทำงานถือคนส่วนใหญ่ได้รับผลประโยชน์กิจกรรมต่าง ๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุมชน (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก: การสัมภาษณ์) ในพื้นที่เป็นเพื่อน พี่ ป้า น้า อา และลูก ๆ หลาน ๆ ของเราทั้งนั้น การกำหนดวัตถุประสงค์กิจกรรมจะนึกถึงพวกเขา กิจกรรมทุกครั้งมีวัตถุประสงค์ ก็พยายามดึงเพื่อนมาร่วมกิจกรรมจะได้มีเพื่อน (ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) ทำอะไรทุกอย่างมีวัตถุประสงค์ (ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(3) ทุ่มเทการทำงานตามที่กำหนดไว้

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ทุ่มเทการทำงานตามที่กำหนดไว้” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การทำโครงการเรามีคณะทำงานบริหารโครงการ โดยแต่ละคนทำหน้าที่ของตนเต็มที่ มีปัญหาอะไรทุกคนช่วยกันแก้ การทำงานเป็นเรื่องธรรมดาต้องเจอปัญหาบ้าง แต่ถ้าคนทำงานมีอุดมการณ์ปัญหาใด ๆ ถือเป็นเรื่องเล็ก(ตัวแทนสถาบันต่างๆที่เป็นตัวหลัก: การสัมภาษณ์) หัวหน้าโครงการจะเหนือกว่าใคร (ตัวแทนกลุ่มสนใจ: การสัมภาษณ์) การทำงานถ้าไม่ทุ่มเททำใครเขาอยากจะไปช่วย ผลงานออกมาถึงนี้ๆ ขาดการยอมรับ (ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก

และตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) บางคนมีแต่ชื่อเป็นกรรมการแต่หาตัวไม่เจอ เวลาทำงานไม่ช่วยแต่ได้หน้าเมื่องานนั้นเสร็จแล้ว และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ยังคงต้องใช้เวลาที่พอมีเหลือจากการประกอบอาชีพ มาทำงานเพื่อชุมชน ใจต้องรักจริง ๆ (ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง: การสัมภาษณ์) คนทำงานที่มีอุดมการณ์พัฒนาชุมชนอย่างสร้างสรรค์เมื่อเจออุปสรรคบ่อย ๆ สักวันก็หมดไฟ ดังนั้น การเรียนรู้และการฝึกอบรมสามารถเติมเต็มอุดมการณ์ให้สมบูรณ์สามารถมีกลวิธีใหม่ ๆ ได้และเป็นการสานต่ออุดมการณ์ให้ดำเนินต่อไป

(4) ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ประชาชนทั่วไปไม่ค่อยสนใจ มัวแต่ทำมาหากิน จะให้เขาทำอะไรก็บอกไป แผนก็ถูกกำหนดโดยกลุ่มผู้นำชุมชนและชาวบ้านแต่ละหมู่บ้านส่วนหนึ่งก็น่าจะถือว่าเขาเข้าใจ หากต้องให้ประชาชนศึกษาทำความเข้าใจอีกคงต้องจัดอบรมให้ความรู้ ชุมชนเราไม่มีเสียงตามสาย มีแต่บอร์ดติดประกาศ 50 จุด เวลา มีข่าวสารอะไรก็เอาไปติด (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) คนในชุมชนถ้ามีความเข้าใจในแผนกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนเขาจะได้เตรียมตัวให้ว่างเพื่อรอคอยกิจกรรมนั้น ๆ ว่าเมื่อไหร่จะจัด เท่าที่ผ่านมาชุมชนมีกิจกรรมมักมาขอให้ช่วยเป็นสิ่งที่ของก็ช่วยกันไป (ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) คนที่สนใจกิจกรรมเข้าจะรู้ แต่คนที่ไม่สนใจว่ากิจกรรมมีอะไรซึ่งเวลาจัดมีเห็นด้วยบ้างไม่เห็นด้วยบ้าง แต่ควรมีระบบทำให้ชุมชนเข้าใจกิจกรรมโดยทำตารางการจัดกิจกรรมแจกคนในชุมชนน่าจะช่วยหายง ๆ ได้ (ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) แผนกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนหัวหน้าชุมชนแต่ละหมู่บ้านจะรู้และบอกสมาชิกกลุ่มต่อ ๆ กันไป (ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(5) ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ

“เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ เราเป็นอาสาสมัครทำงานต้องอาศัยงบประมาณจากส่วนกลาง ซึ่งงบตกช้าและทุกคนมีงานประจำทำ เราจะเอาเวลาทั้งหมดที่เรามีทุ่มไปกับงานอาสาสมัครทำงานเพื่อชุมชนนั้นคงไม่ไหว เพราะเราต้องรับผิดชอบครอบครัว คือ ตอนกำหนดแผนกันก็คิดว่าน่าจะตรงเวลา เรื่องนี้เจ้าหน้าที่ของรัฐถ้าปรับการทำงานให้เป็นเชิงรุก งบประมาณพร้อม จะทำให้ช่วยให้งานเดิมตามกำหนดของแผนได้(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)ทุกฝ่ายพยายามทำงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ ช่วงเวลาคาดเคลื่อนเนื่องจากมีกิจกรรมอื่น ๆ มาแทรกอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น การมีบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอจึงเป็นเรื่องจำเป็น(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)เห็นทุกที่เวลาประมาณเดือนตุลาคมถึงสิงหาคมสิ้นปีงบประมาณของทุกปีเร่งกันทำกิจกรรมสิ้นปีเลี้ยงไม่คุ้มเสียตายเงินก็ไม่รู้ทำไ้ได้ประชาชนตัวเล็ก ๆ (ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)ทำงานไม่ตามกำหนดเวลาแสดงว่าขาดการกำกับการทำงานตามแผนอย่างจริงจัง คนควบคุมระยะเวลาแผนควรทำหน้าที่และสามารถชี้แจงได้ว่าเข้าเพราะอะไร (ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ความพร้อมทุกด้านที่เกี่ยวข้องเป็นเรื่องสำคัญของการทำงานตามเวลาที่กำหนดไว้ รวมทั้งการเอื้ออำนวยของเจ้าหน้าที่ฝ่ายราชการก็มีส่วนในการทำให้งานเสร็จไม่ตรงเวลา

(6) กำหนดกิจกรรมที่มีเรื่องตามความต้องการ

พิเศษของชุมชนโดยส่วนใหญ่

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “กำหนดกิจกรรมที่มีเรื่องตามความต้องการพิเศษของชุมชนโดยส่วนใหญ่” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ กิจกรรมกำหนดขึ้นตามความต้องการของประชาชนของหมู่บ้านซึ่งได้เสนอผ่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำชุมชนได้หารือกันมาก่อนแล้ว มีการประชุมประชาคม ดังนั้น ทุกกิจกรรมในแผนจึงเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจพิเศษของชุมชน โดยเฉพาะหมู่บ้านนั้นๆ (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)ถึงเวลาภาคปฏิบัติ มีความคิดเห็นโดยต่างคนต่างมีความเห็นกันไปว่าทำไปทำใหม่แต่ส่วนใหญ่จะเห็นด้วย บางคนก็บอกว่าทำดี การทำงานต้องมองให้กว้าง ต้องมองทั้งขบวนการ เวลามองแยกแล้วมันเหมือนชวนให้สงสัย(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)ความรู้สึก

กับความจริงนั้นบางทีก็สวนทางกัน พนักงานของเรา เราจัดรถรับส่งให้ก็ยังไม่วายมีคนมาทำงานสายอีก เวลากำหนดอะไรนั้นกำหนดได้และเห็นด้วยว่าเป็นเรื่องที่ดี แต่ปฏิบัติอาจอีกแบบก็ได้ การกำกับเป็นเรื่องจำเป็น(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(7) กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการ

ทำกิจกรรมตามแผน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการทำกิจกรรมตามแผน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ในแผนมีการกำหนดค่าใช้จ่ายไว้ชัดเจน สำหรับการทำงานของโครงการและกิจกรรมนั้นๆ แต่ความพร้อมในการทำงานก็จะมาว่ากันอีกทีซึ่งไม่ยากเกินไปที่จะได้ทรัพยากรในการทำกิจกรรม เรื่องทรัพยากรเราไม่ค่อยห่วงแต่ห่วงการทำให้ได้ตามที่กำหนดไว้(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)ใครมีอะไรใช้ในการจัดกิจกรรมก็บอกกันแล้วให้กันเฉยๆ ก็มี เราจะดูสิ่งของที่เก็บไว้หลังจากทำกิจกรรมที่ผ่านมามีของใช้ซ้ำได้อีกเราก็ประหยัดกัน(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)เวลาคิดทำแผนเรามักมองประสบการณ์ทั้งข้อดีและข้อเสียจากการใช้ทรัพยากร รวมถึงสิ่งของอะไรบ้างจะใช้กับกิจกรรมใดและคิดงบประมาณเท่าที่จะใช้ต่อไป(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(8) กำหนดการพัฒนาความรู้ ความสามารถใน

การทำกิจกรรมของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “กำหนดการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำกิจกรรมของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การทำกิจกรรมกับชุมชนถือเป็นการได้พัฒนาไปในตัว อบรมมีการส่งเสริมความรู้และพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการปฏิบัติหน้าที่ของ

บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล รวมถึงการพัฒนาที่เป็นการฝึกอบรมเราส่งไปทุกครั้งที่หน่วยงานซึ่งเกี่ยวข้องกับงาน อบต. มีการแจ้งการอบรมมา มีงบประมาณเฉพาะในการพัฒนาบุคลากร(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมมนา) มีการส่งคนไปดูงานไปฝึกอบรม แต่หลังจากอบรมแล้วเอามาทำต่อที่ชุมชนเรานั้นยังไม่เห็น แต่ก็น่าจะดีเพราะการศึกษาหรือฝึกอบรมใครได้คนนั้นก็โชคดีมันคือต้นทุนความรู้ การพัฒนาบุคลากรของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่เป็นเรื่องดี เพราะคนทำงาน อบต. ยังเด็ก ๆ อยู่ ส่วนกำหนด ผู้ใหญ่บ้านหรือหัวหน้าชุมชนถ้าได้พัฒนาก็จะเป็นประโยชน์และทำให้การทำงานได้ดียิ่งขึ้น การพัฒนาความรู้ทำเท่าไรก็คงไม่เพียงพอเพราะความรู้พัฒนาอยู่ตลอดเวลา สถานประกอบการต่างๆ ยังต้องส่งคนไปเรียนรู้จากต่างประเทศอยู่เรื่อยๆ (ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมมนา) เราเชื่อว่าการพัฒนาความรู้ทำให้มีความสามารถในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้ดี การเรียนรู้เรียนไม่มีวันจบมีเรื่องที่จะให้ต้องคิดอยู่เสมอๆ ตัวเองเคยผ่านการเรียน กศน. มาแล้ว เวลาทำงานก็เรียนรู้จากงานที่ทำ เรียนรู้กับน้องๆ ในที่ทำงาน เป็นประโยชน์ทั้งนั้น(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมมนา)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วนในด้านการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน” “ทำกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชน” “ทุ่มเทการทำงานตามที่กำหนดไว้” “ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้” “ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด” “กำหนดกิจกรรมที่มีเรื่องตามความต้องการพิเศษของชุมชนโดยส่วนใหญ่” “กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการทำกิจกรรมตามแผน” และ “กำหนดการพัฒนาความรู้ความสามารถในการทำกิจกรรมของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่” ว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน คือ “มี” “เหมาะสม” และ “เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะ อบต. แจ้งไปว่าให้กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน 4 หมู่บ้าน อสม. และกลุ่มต่างๆ วางแผนกิจกรรมเพื่อจัดสรรงบประมาณเตรียมการและจัดทำรายละเอียดให้ ช่างรัฐบาลส่งเสริมให้ปราบปรามยาเสพติดในท้องถิ่น พวกเราคุยกันบ่อย เมื่อมีการประชุมประชาคม คนที่พูดก็พูดคนที่เงียบก็เงียบ แต่ก็ทำงานร่วมกันได้ การวางแผนถ้าพื้นที่บอกมาเราก็ไปร่วมกันพนักงานโรงงานอยู่ในชุมชนซึ่งเป็นคนของเราต้องจะช่วยกันดูแล

2. ทำกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชน คือ “มี” “เหมาะสม” และ “เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะการทำงานถือคนส่วนใหญ่ได้รับผลประโยชน์ กิจกรรมต่างๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุมชน ในพื้นที่เป็นเพื่อน พี่ ป้า น้า อา

และลูกๆ หลานๆ ของเราทั้งนั้น การกำหนดวัตถุประสงค์กิจกรรมจะนึกถึงพวกเขา กิจกรรมทุกครั้ง มีวัตถุประสงค์ ทำอะไรทุกอย่างมีวัตถุประสงค์

3. ทุ่มเทการทำงานตามที่กำหนดไว้ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะการทำโครงการเรามี คณะทำงานบริหารโครงการ โดยแต่ละคนทำหน้าที่ของตนเต็มที่ มีปัญหาอะไรทุกคนช่วยกันแก้ ถ้าคนทำงานมีอุดมการณ์ปัญหาใดๆ ถือเป็นเรื่องเล็ก หัวหน้าโครงการจะเหนื่อยกว่าใคร การทำงานถ้าไม่ทุ่มเททำ ใครเขาอยากจะไปช่วย บางคนมีแต่ชื่อเป็นกรรมการแต่หาตัวไม่เจอ การทำกิจกรรมต่างๆ ยังคงต้องใช้เวลาที่พอมีเหลือจากการประกอบอาชีพ

4. ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะแผนก็ถูกกำหนดโดย กลุ่มผู้นำชุมชนและชาวบ้านแต่ละหมู่บ้านส่วนหนึ่งก็น่าจะถือว่าเขาเข้าใจ ชุมชนเราไม่มีเสียง ตามสาย มีแต่บอร์ดติดประกาศ 50 จุด เวลามีข่าวสารอะไรก็เอาไปติด คนในชุมชนถ้ามีความเข้าใจ ในแผนกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนเขาจะได้เตรียมตัวให้ว่างเพื่อรอคอยกิจกรรมนั้นๆ ว่าเมื่อไหร่ จะจัด มีเห็นด้วยบ้างไม่เห็นด้วยบ้าง แต่ควรมีระบบทำให้ชุมชนเข้าใจกิจกรรมโดยทำตารางการ จัดกิจกรรมแจกคนในชุมชน แผนกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนหัวหน้าชุมชนแต่ละหมู่บ้านจะรู้และ บอกสมาชิกกลุ่มต่อๆ กันไป

5. ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะเจ้าหน้าที่ของรัฐถ้า ปรับการทำงานให้เป็นเชิงรุก งบประมาณพร้อม จะทำให้ช่วยให้งานเดิมตามกำหนดของแผนได้ ช่วงเวลาคาดเคลื่อนเนื่องจากมีกิจกรรมอื่นๆ มาแทรกอยู่ตลอดเวลา สิ้นปีงบประมาณของทุกปี เร่งกันทำกิจกรรม ควบคุมระยะเวลาแผนควรทำหน้าที่และสามารถชี้แจงได้ว่าเข้าเพราะอะไร

6. กำหนดกิจกรรมที่มีเรื่องตามความต้องการ พิเศษของชุมชนโดยส่วนใหญ่ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงาน ในพื้นที่นี้ เพราะกิจกรรมกำหนดขึ้นตามความต้องการของประชาชนของหมู่บ้านซึ่งได้เสนอผ่าน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำชุมชนได้หารือกันมาก่อนแล้ว มีการประชุมประชาคม ถึงเวลา ภาคปฏิบัติ มีความคิดเห็นโดยต่างคนต่างมีความเห็นกันไปว่าทำไปทำไมแต่ส่วนใหญ่จะเห็น ด้วย ความรู้สึกกับความจริงนั้นบางที่ก็สวนทางกัน เวลากำหนดอะไรนั้นกำหนดได้และเห็น ด้วยว่าเป็นเรื่องที่ดี แต่ปฏิบัติอาจอีกแบบก็ได้ การกำกับเป็นเรื่องจำเป็น

7. กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการทำ กิจกรรมตามแผน คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะในแผนมีการกำหนดค่าใช้จ่ายไว้ชัดเจน เรื่องทรัพยากรเราไม่ค่อยห่วงแต่ห่วงการทำให้ได้ ตามที่กำหนดไว้ สิ่งของที่เก็บไว้หลังจากทำกิจกรรมที่ผ่านมามีของใช้ซ้ำได้ เวลาจัดทำ แผนเรามักมองประสบการณ์ทั้งข้อดีและข้อเสียจากการใช้ทรัพยากร

8. กำหนดการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำกิจกรรมของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะการทำกิจกรรมกับชุมชนถือเป็นการได้พัฒนาไปในตัว มีงบประมาณเฉพาะในการพัฒนาบุคลากร ส่งคนไปดูงานไปฝึกอบรม การพัฒนาความรู้ทำเท่าไรก็คงไม่เพียงพอเพราะความรู้พัฒนาอยู่ตลอดเวลา

3) ด้านลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่

(1) ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งระบุไว้ในแผน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งระบุไว้ในแผน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ จากวิสัยทัศน์ อบต. ที่ว่า “ผู้นำการเปลี่ยนแปลงความคิดด้านเศรษฐกิจและการศึกษา พัฒนากิจการลงทุนอุตสาหกรรมและการลงทุนระดับรากหญ้า พัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวชายเลนเชิงอนุรักษ์ บริหารจัดการบ้านเมืองน่าอยู่ เชิดชูคุณธรรม ในรูปแบบบูรณาการ” ถือเป็นเจตจำนงที่สะท้อนนโยบายในภาพรวมของ อบต. กิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ในแผนส่งเสริมวิสัยทัศน์ อบต. ให้เกิดผล(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) อบต. เป็นหน่วยงานราชการแห่งเดียวที่มีในพื้นที่กิจกรรมทุกอย่าง หากฝ่ายต่าง ๆ ไม่ถือปฏิบัติตามนโยบายก็คงยากที่จะทำให้โครงการนั้น ๆ เกิดขึ้นในชุมชน เพราะ อบต. คุมงบประมาณและพื้นที่อยู่ ดังนั้นกิจกรรมต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่ผ่านการพิจารณาจากคณะบริหาร อบต.(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มสนใจ ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(2) กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนสามารถลงทุนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติได้

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนสามารถลงทุนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติได้” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้

ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ **แผนกำหนดในสิ่งที่เป็นไปได้** เจ้าหน้าที่ของรัฐมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นการทำงาน เพราะเจ้าหน้าที่เปรียบเหมือน **กาณศาณาการ**ทำงานกับกลุ่มต่างๆ **ในพื้นที่**ที่เกี่ยวข้องเพื่อผลักดันให้เกิดกิจกรรมตามแผนที่ได้ระบุไว้ และส่วนใหญ่โครงการมีงบประมาณให้อยู่แล้วตามแผนซึ่งสามารถปฏิบัติได้เพียงแต่ความร่วมมือของส่วนอื่นๆ ถ้าร่วมลงทุนลงแรงกันโครงการต่างๆ จะสามารถดำเนินการได้ (ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) **การทำกิจกรรมถ้ำดิ่งภาคอุตสาหกรรมมาลงทุนทำด้วย จะทำให้ความเป็นอยู่ของชาวชุมชนน่าดีขึ้น**(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(3) หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจถึง

บทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม **“หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน”** นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า **“มี”** แต่ **“ไม่เพียงพอ”** ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ **บทบาทหน้าที่** **เพื่อการทำกิจกรรมนั้น ภาคราชการเข้าใจ แต่ภาคประชาชนยังคงต้องทำความเข้าใจร่วมกัน**(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) การประชุมประชาคมหากไม่มีการจัดประชุมปรึกษาหารือกันเป็นระยะๆ ต่อเนื่องจะทำให้ขาดการประสานติดต่อกันจะทำให้บทบาทต่างๆ อาจไม่เกิดขึ้น **กลุ่มไหนทำก็ทำอยู่เป็นประจำ คนเดิม ๆ ที่เคยเห็น ๆ กัน ก็ชื่นชมเชาณะ การแบ่งงานกันทำช่วยให้งานสำเร็จเร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพ**(ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(4) สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วย

หลายๆ ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุนปฏิบัติงานตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม **“สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วยหลาย ๆ ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุนปฏิบัติงานตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ”** นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า **“มี”** แต่ **“ไม่**

เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ อบต. พยายามให้การสนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วยหลาย ๆ ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุนปฏิบัติงานตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ โดยเฉพาะการขอการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรมซึ่งนิคมอุตสาหกรรมก็เอื้อเพื่อแต่ก็เป็นเฉพาะกิจ(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลักและตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมมนา)กิจกรรมในพื้นที่นับครั้งได้ไม่ค่อยมีหน่วยงานอื่นๆ มาทำงานในพื้นที่ อบต. เราอาจทำงานตั้งรับมากเกินไปและการทำงานยังไม่ถึงขั้นมีอาชีพ คงต้องใช้เวลา(ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมมนา)สถานประกอบการก็ช่วยพัฒนาพื้นที่โดยสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและเสียภาษีให้ คนทำงานก็พยายามหาแนวร่วมเพื่อการทำงานให้สำเร็จ(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมมนา)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วนในด้านลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งระบุไว้ในแผน” “กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน สามารถลงทุนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติได้” “หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน” และ “สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วยหลาย ๆ ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุนปฏิบัติงานตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ” ว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งระบุไว้ในแผน คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะกิจกรรมและโครงการต่างๆ ในแผนส่งเสริมวิสัยทัศน์ อบต. ให้เกิดผล อบต. เป็นหน่วยงานราชการแห่งเดียวที่มีในพื้นที่กิจกรรมทุกอย่าง หากฝ่ายต่างๆ ไม่ถือปฏิบัติตามนโยบายก็คงยากที่จะทำให้โครงการนั้นๆ เกิดขึ้นในชุมชน

2. กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน สามารถลงทุนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติได้ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะแผนกำหนดในสิ่งที่เป็นไปได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นการทำงาน เพราะเจ้าหน้าที่เปรียบเหมือนกาวประสานการทำงานกับกลุ่มต่างๆ ในพื้นที่ การทำกิจกรรมถ้าดึงภาคอุตสาหกรรมมาลงทุนทำด้วย จะทำให้ความเป็นอยู่ของชาวชุมชน

3. หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะบทบาทหน้าที่เพื่อการทำกิจกรรมนั้น ภาคราชการเข้าใจ แต่ภาคประชาชนยังคงต้องทำความเข้าใจร่วมกัน กลุ่มไหนทำก็ทำอยู่เป็นประจำ คนเดิมๆ ที่เคยเห็นๆ กัน

4. สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วยหลาย ๆ

ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุนปฏิบัติงานตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะขอการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรมซึ่งนิคมอุตสาหกรรมก็เอื้อเพื่อแต่ก็เป็นเฉพาะกิจ สถานประกอบการก็ช่วยพัฒนาพื้นที่โดยสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและเสียภาษีให้

4) ด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุน

(1) ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อให้

มั่นใจในผลสำเร็จในการทำงาน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อให้มั่นใจในผลสำเร็จในการทำงาน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้มีความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาในรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ พื้นที่ อบต. เล็ก ยังสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองโดยส่วนใหญ่ ขาดเหลืออะไรก็ขอความช่วยเหลือจากฝ่ายที่มี เรากำหนดแผนทำงานเท่าที่ทำได้ แต่การมีคนมาช่วยลงทุนนั้นมันก็ดีและเห็นด้วยทำให้งานสำเร็จอย่างไรแล้วถ้ามีใครจะมาลงทุนทำอะไรในพื้นที่ที่เราเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายและต้องหารือกับหลายๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)บรรยากาศการส่งเสริมการลงทุนต้องสร้างให้เกิดตอนนี้ อบต. กับเทศบาลมีการลงทุนร่วมกันในการทำสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าชายเลน(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) อบต. และคนในพื้นที่ต้องกระตุ้นหรือรื้อฟื้นในการพัฒนาท้องถิ่นตน แต่เดี๋ยวนี้บรรยากาศต่างคนต่างอยู่จะมีมากขึ้นๆ ถ้าไม่ช่วยกันพัฒนา กลุ่มอาสาสมัครของเรามีเครือข่ายในการร่วมทำงานกันโดยมีอะไรก็ปรึกษาหารือกัน(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(2) ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบหุ้นส่วนในการ

จัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อ

ความต้องการของชุมชน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การทำงานร่วมกันของฝ่ายต่าง ๆ ในพื้นที่ สมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่าย เช่น ค่าน้ำมันรถ เพื่อเดินทางไปร่วมกิจกรรมกับเครือข่ายนอกพื้นที่ การไปดูงานที่ต่าง ๆ เพื่อมาประยุกต์ใช้กับพื้นที่เรา การทำโครงการเราแต่งตั้งคนในชุมชนที่สนใจทำกิจกรรมร่วมกันให้เป็นคณะทำงานเพื่อทำงานร่วมกันกับเรา เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเป็นที่ปรึกษา(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมมนา)สถานประกอบการเรายังทำงานของเราเรื่องลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชนนั้น ถ้าจะทำกันจริง ๆ ก็คงต้องคุยในรายละเอียดกันก่อนว่าโครงการอะไรที่จะไปทำ แต่ตอนนี้ที่คิดได้นำจะเป็นการเข้าไปดูแลพนักงานที่อยู่ในพื้นที่ อาจเป็นการจัดสวัสดิการไปในที่(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมมนา)

(3) สนับสนุนให้นายจ้างและพ่อค้าได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การลงทุนเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมที่เสนอความเห็น

จากการสัมมนาผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “สนับสนุนให้นายจ้างและพ่อค้าได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การลงทุนเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมที่เสนอความเห็น” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ พ่อค้าแม่ค้าที่ขายของเล็กๆ น้อย ๆ ในชุมชนส่วนใหญ่เขาข้อมูลมากเกี่ยวกับความเป็นอยู่และปัญหาต่างๆ ของคนในชุมชน เขาช่วยแก้ปัญหาได้ด้วย เช่น ให้ซื้อเชื่อ ผ่อนบ่นให้คนรายได้น้อย มันเป็นส่วนพียงชีวิตคนอีกกลุ่มหนึ่งของชุมชน เวลาประชุมพ่อค้าแม่ค้ามักเงียบ ๆ ถ้าเราอยู่ที่ประชุมเราจะเสนอให้เขาออกความเห็น แต่ก็อายนะ ส่วนนายจ้างนั้นเราไปพบมากกว่าเพราะเกรงใจเขา ทำอะไรถ้าขัดสนงบประมาณนายจ้างช่วยได้ดี(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมมนา)ไม่เห็นนายจ้างภาคอุตสาหกรรมมาประชุมร่วมที่

พื้นที่นานแล้ว แต่ที่เห็นก็หักธุรกิจชุมชนซึ่งออกความเห็นมีประโยชน์(ตัวแทนกลุ่มที่เป็น
แกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(4) ให้มีการพิจารณาความได้เปรียบ
เสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนของ
องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อ
ประเด็นคำถาม “ให้มีการพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วน
กันแล้ว” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น
“ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลได้
ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การเป็นหุ้นส่วนแล้วหาความ
ได้เปรียบและเสียเปรียบกันนั้นเรื่องนี้ที่ชุมชนยังไม่เห็นเกิดขึ้น(ตัวแทนกลุ่มที่เป็น
แกนกลาง และตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)ภาพการลงทุนแบบ
หุ้นส่วนยังไม่ชัดเจนถึงขั้นหาความได้เปรียบเสียเปรียบกัน(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การ
สัมภาษณ์)การพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว เป็น
สิ่งที่ควรทำเพราะจะทำให้ได้ทบทวนการทำงานและปรับความเข้าใจกัน การทำงานเพื่อชุมชน
ควรโปร่งใส(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(5) ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนของ
องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อ
ประเด็นคำถาม “ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูล
ทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการ
ดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่
นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะ
ทำนองเดียวกัน คือ ผู้ด้อยโอกาส อดต. ทำหน้าที่ให้การช่วยเหลืออยู่แล้ว เช่น ประสานงานให้
คนชราที่ไม่มีลูกหลานดูแลเพื่อรับค่าครองชีพจากสงเคราะห์จังหวัดเดือนละ 300 บาท ส่วน
กิจกรรมและโครงการตามที่ อดต. สนับสนุนนั้นก็ถือได้ว่าเป็นการช่วยเหลือประชาชนใน
พื้นที่ที่ไม่ให้อยู่ในภาวะลำบาก(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)การพัฒนา
ชุมชนเป็นเรื่องเดียวกันกับไม่ให้เกิดภาวะด้อยโอกาสเกิดขึ้นในพื้นที่(ตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่
เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(6) เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกัน
ในการแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกันในการแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ บทบาทเพศหญิงเพศชายมีความเสมอภาคกัน อย่างไรก็ตามความเป็นเพศชายมักถูกมองว่าควรเป็นผู้นำกลุ่ม(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)แต่เบื้องหลังของความสำเร็จหลายๆ เรื่องของผู้ชายมีผู้หญิงที่เก่งๆ คอยช่วย(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)ผู้หญิงเป็นผู้นำก็เยอะและทำได้ดีด้วย สังคมปัจจุบันเราเคารพและให้เกียรติกัน ความรู้ความสามารถทุกคนมีเก่งพอ ๆ กัน เราช่วยเหลือกัน(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(7) สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่
ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ในพื้นที่ที่ยังไม่มีสื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)การสร้างสิ่งดี ๆ ที่จะทำให้สื่อมวลชนสนใจเป็นเรื่องที่พื้นที่เราควรหา ก็หวังว่าสื่อมวลชนจะเข้ามาประชาสัมพันธ์เป็นงานเปิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าชายเลน ชมปลาโลมาและพายเรือดูหิ่งห้อยยามค่ำคืนในอนาคตอันใกล้นี้ พื้นที่เรากำลังพัฒนา(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)สื่อมวลชนเข้ามาเสนอสิ่งดี ๆ จะทำให้ชุมชนเราเป็นที่รู้จัก ประชาชนคงกระตือรือร้น(ตัวแทนกลุ่มสนใจ และกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วนในด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุน พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อทำให้มั่นใจในผลสำเร็จในการทำงาน” “ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน” “สนับสนุนให้นายจ้างและพ่อค้าได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การลงทุนเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมที่เสนอความเห็น” “ได้มีการพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว” “ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ” “เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกัน ในการแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น” และ “สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่” ว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อทำให้มั่นใจในผลสำเร็จในการทำงาน คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะพื้นที่ อบต. เล็ก ยังสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองโดยส่วนใหญ่ อบต. กับเทศบาลมีการลงทุนร่วมกันในการทำสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าชายเลน กลุ่มอาสาสมัครของเรามีเครือข่ายในการร่วมทำงานกัน

2. ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะการทำงานร่วมกันของฝ่ายต่าง ๆ ในพื้นที่ สมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่าย เช่น ค่าน้ำมันรถ เพื่อเดินทางไปร่วมกิจกรรมกับเครือข่ายนอกพื้นที่ สถานประกอบการเรายังทำงานของเราเรื่องลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชนนั้น ถ้าจะทำกันจริงๆ ก็คงต้องคุยในรายละเอียดกันก่อนว่าโครงการอะไรที่จะไปทำ

3. สนับสนุนให้นายจ้างและพ่อค้าได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การลงทุนเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมที่เสนอความเห็น คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะพ่อค้าแม่ค้าที่ขายของเล็กๆ น้อยๆ ในชุมชนส่วนใหญ่เขารู้ข้อมูลมากเกี่ยวกับความเป็นอยู่และปัญหาต่างๆ ของคนในชุมชน เวลาประชุมพ่อค้าแม่ค้ามักเงิบๆ ถ้าเราอยู่ที่ประชุมเราจะเสนอให้เขาออกความเห็น และไม่เห็นนายจ้างภาคอุตสาหกรรมมาประชุมร่วมที่พื้นที่นานแล้ว แต่ที่เห็นก็นักธุรกิจชุมชนซึ่งออกความเห็นมีประโยชน์

4. ได้มีการพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว คือ “ไม่มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญ

ในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะการเป็นหุ้นส่วนแล้วหาความได้เปรียบและเสียเปรียบกันนั้นเรื่องนี้ที่ชุมชนยังไม่เห็นเกิดขึ้น ภาพการลงทุนแบบหุ้นส่วนยังไม่ชัดเจนถึงขั้นหาความได้เปรียบเสียเปรียบกัน การพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว เป็นสิ่งที่ควรทำ

5. ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ คือ “มี”

แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะผู้ด้อยโอกาส อบต. ทำหน้าที่ให้การช่วยเหลืออยู่แล้ว กิจกรรมและโครงการตามที่ อบต. สนับสนุนนั้นก็ถือได้ว่าเป็นการช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ไม่ให้อยู่ในภาวะลำบาก การพัฒนาชุมชนเป็นเรื่องเดียวกันกับไม่ให้เกิดภาวะด้อยโอกาสเกิดขึ้นในพื้นที่

6. เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกัน ใน

การแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะบทบาทเพศหญิงเพศชายมีความเสมอภาคกัน เพศชายมักถูกมองว่าควรเป็นผู้ในกลุ่ม ปัจจุบันเราเคารพและให้เกียรติกัน ความรู้ความสามารถทุกคนมีเก่งพอๆ กัน เราช่วยเหลือกัน

7. สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่

ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่ คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะในพื้นที่นี้ยังไม่มีสื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่ การสร้างสิ่งดีๆ ที่จะทำให้อาสาสมัครสนใจเป็นเรื่องที่พื้นที่เราควรหา สื่อมวลชนเข้ามาเสนอสิ่งดีๆ จะทำให้ชุมชนเราเป็นที่รู้จัก ประชาชนคงกระตือรือร้น

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership)

ที่นำไปสู่การพัฒนาในรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1. ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาในรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

1.1 ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมวางแผน เพราะเรื่องการมีส่วนร่วมวางแผนถือเป็นอุดมการณ์ของคนทำงานซึ่งอยากให้เกิดขึ้น การวางแผนระดับหมู่บ้านโดยมีผู้ใหญ่บ้านตามลูกบ้านต้องการอะไร ถ้ามีอะไรไม่ถูกต้องในแผนก็จะได้ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง แผนจะทำให้ได้งบประมาณและรู้ว่ากิจกรรมอะไรที่ควรทำซึ่งเป็นประโยชน์ต่อชุมชน และการวางแผนถือเป็นเรื่องสำคัญทำให้ไม่เกิดข้อขัดแย้งกันในระหว่างปฏิบัติงาน ธุรกิจถ้าไม่วางแผนไว้การทำงานจะล้ม

1.2 ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรม เพราะพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่มีสถานศึกษาหรือโรงเรียนเลย คนในพื้นที่ส่งบุตรหลานไปเรียนที่เทศบาล ประชาชนเรียนรู้จากอ่านหนังสือพิมพ์ ดูโทรทัศน์ และพูดคุยกัน เวลาที่มีฝึกอบรมอาชีพก็จะเข้าร่วมกิจกรรมถ้าคนในชุมชนมีเวลาและเป็นเรื่องอยู่ในความสนใจ การศึกษา การเรียนรู้ และการฝึกอบรม สถานประกอบการให้ความสำคัญและพยายามพัฒนาพนักงานของตนให้มีศักยภาพในการทำงานเพื่อองค์กร

1.3. ช่วยแก้ไขความขัดแย้งจากการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ เพราะความขัดแย้งในพื้นที่มีถือเป็นเรื่องธรรมดา ต่างคนต่างความคิด คนทำงานส่วนใหญ่มีพื้นความหลังพวกใครพวกมัน ทำให้มีการกระทบกระทั่งกันบ้างแต่ก็ไม่มีอะไรร้ายแรง ใครเป็นใครทำอะไรก็เป็นที่รู้ๆ กัน เมื่อมีความขัดแย้งเราในฐานะคนทำงานเพื่อชุมชนเหมือนกันก็ต้องช่วยกันทำความเข้าใจให้ประสานรอยร้าวเข้าหากัน เพราะต่างฝ่ายต่างมีเหตุผล

2. ด้านการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

2.1 ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน เพราะ อดบ. แจ้งไปว่าให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน 4 หมู่บ้าน อสม. และกลุ่มต่างๆ วางแผนกิจกรรมเพื่อจัดสรรงบประมาณเตรียมการและจัดทำรายละเอียดให้ ช่วงรัฐบาลส่งเสริมให้ปราบปรามยาเสพติดในท้องถิ่น พวกเราคุยกันบ่อย เมื่อมีการประชุมประชาคม คนที่พูดก็พูดคนที่เงียบก็เงียบ แต่ก็ทำงานร่วมกันได้ การวางแผนถ้าพื้นที่บอกมาเราก็ไปร่วมกันพนักงานโรงงานอยู่ในชุมชนซึ่งเป็นคนของเราต้องจะช่วยกันดูแล

2.2 ทำกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชน เพราะการทำงานถือคนส่วนใหญ่ได้รับผลประโยชน์ กิจกรรมต่างๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุมชน ในพื้นที่เป็นเพื่อน พี่ ป้า น้า อา และลูกๆ หลานๆ ของเราทั้งนั้น การกำหนดวัตถุประสงค์กิจกรรมจะนึกถึงพวกเขา กิจกรรมทุกครั้งมีวัตถุประสงค์ ทำอะไรทุกอย่างมีวัตถุประสงค์

2.3. ทุ่มเทการทำงานตามที่กำหนดไว้ เพราะการทำโครงการเรามีคณะทำงานบริหารโครงการ โดยแต่ละคนทำหน้าที่ของตนเต็มที่ มีปัญหาอะไรทุกคนช่วยกันแก้ ถ้าคนทำงานมีอุดมการณ์ปัญหาใดๆ ถือเป็นเรื่องเล็ก หัวหน้าโครงการจะเหนื่อยกว่าใคร การทำงานถ้าไม่ทุ่มเททำ ใครเขาอยากจะไปช่วย บางคนมีแต่ชื่อเป็นกรรมการแต่หาตัวไม่เจอ การทำกิจกรรมต่างๆ ยังคงต้องใช้เวลาที่พอมีเหลือจากการประกอบอาชีพ

2.4. ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้ เพราะแผนก็ถูกกำหนดโดยกลุ่มผู้นำชุมชนและชาวบ้านแต่ละหมู่บ้านส่วนหนึ่งก็น่าจะถือว่าเขาเข้าใจ ชุมชนเราไม่มีเสียงตามสาย มีแต่บอร์ดติดประกาศ 50 จุด เวลามีข่าวสารอะไรก็เอาไปติด คน

ในชุมชนถ้ามีความเข้าใจในแผนกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนเขาจะได้เตรียมตัวให้ว่างเพื่อรอคอยกิจกรรมนั้นๆ ว่าเมื่อไหร่จะจัด มีเห็นด้วยบ้างไม่เห็นด้วยบ้าง แต่ควรมีระบบทำให้ชุมชนเข้าใจกิจกรรมโดยทำตารางการจัดกิจกรรมแจกคนในชุมชน แผนกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนหัวหน้าชุมชนแต่ละหมู่บ้านจะรู้และบอกสมาชิกกลุ่มต่อๆ กันไป

2.5. ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด เพราะเจ้าหน้าที่ของรัฐถ้าปรับการทำงานให้เป็นเชิงรุก งบประมาณพร้อม จะทำให้ช่วยให้งานเดิมตามกำหนดของแผนได้ ช่วงเวลาคาดเคลื่อนเนื่องจากมีกิจกรรมอื่นๆ มาแทรกอยู่ตลอดเวลา สิ้นปีงบประมาณของทุกปีเร่งกันทำกิจกรรม ควบคุมระยะเวลาแผนควรทำหน้าที่และสามารถชี้แจงได้ว่าเข้าเพราะอะไร

2.6 กำหนดกิจกรรมที่มีเรื่องตามความต้องการพิเศษของชุมชนโดยส่วนใหญ่ เพราะกิจกรรมกำหนดขึ้นตามความต้องการของประชาชนของหมู่บ้าน ซึ่งได้เสนอผ่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำชุมชนได้หารือกันมาก่อนแล้ว มีการประชุมประชาคมถึงเวลาภาคปฏิบัติ มีความคิดเห็นโดยต่างคนต่างมีความเห็นกันไปว่าทำไปทำไมแต่ส่วนใหญ่จะเห็นด้วย ความรู้สึกกับความจริงนั้นบางที่ก็สวนทางกัน เวลากำหนดอะไรนั้นกำหนดได้และเห็นด้วยว่าเป็นเรื่องที่ดี แต่ปฏิบัติอาจอีกแบบก็ได้ การกำกับเป็นเรื่องจำเป็น

2.7 กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการทำกิจกรรมตามแผน เพราะในแผนมีการกำหนดค่าใช้จ่ายไว้ชัดเจน เรื่องทรัพยากรเราไม่ค่อยห่วง แต่ห่วงการทำให้ได้ตามที่กำหนดไว้ สิ่งของที่เก็บไว้หลังจากทำกิจกรรมที่ผ่านมาจากที่มีของใช้ซ้ำได้ เวลาจัดทำแผนเรามักมองประสบการณ์ทั้งข้อดีและข้อเสียจากการใช้ทรัพยากร

2.8 กำหนดการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำกิจกรรมของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ เพราะการทำกิจกรรมกับชุมชนถือเป็นการได้พัฒนาไปในตัว มีงบประมาณเฉพาะในการพัฒนาบุคลากร ส่งคนไปดูงานไปฝึกอบรม การพัฒนาความรู้ทำเท่าไรก็คงไม่เพียงพอเพราะความรู้พัฒนาอยู่ตลอดเวลา

3. ด้านลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไปตามหลักเหตุผลคือ

3.1 ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งระบุไว้ในแผน เพราะกิจกรรมและโครงการต่างๆ ในแผนส่งเสริมวิสาหกิจ อปต. ให้เกิดผล อปต. เป็นหน่วยงานราชการแห่งเดียวที่มีในพื้นที่กิจกรรมทุกอย่าง หากฝ่ายต่างๆ ไม่ถือปฏิบัติตามนโยบายก็คงยากที่จะทำให้โครงการนั้นๆ เกิดขึ้นในชุมชน

3.2 กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน สามารถลงทุนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติได้ เพราะแผนกำหนดในสิ่งที่เป็นไปได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นการ

ทำงาน เพราะเจ้าหน้าที่เปรียบเหมือนกาวผสมการทำงานกับกลุ่มต่างๆ ในพื้นที่ การทำกิจกรรม ถัดถึงภาคอุตสาหกรรมมาลงทุนทำด้วย จะทำให้ความเป็นอยู่ของชาวชุมชน

3.3 หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน เพราะบทบาทหน้าที่เพื่อการทำกิจกรรมนั้น ภาครัฐการเข้าใจ แต่ภาคประชาชนยังคงต้องทำความเข้าใจร่วมกัน กลุ่มไหนทำก็ทำอยู่เป็นประจำ คนเดิมๆ ที่เคยเห็นๆ กัน

3.4 สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วยหลายๆ ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุนปฏิบัติงานตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ เพราะขอการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรมซึ่งนิคมอุตสาหกรรมก็เอื้อเพื่อแต่ก็เป็นเฉพาะกิจ สถานประกอบการก็ช่วยพัฒนาพื้นที่โดยสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและเสียภาษีให้

4. ด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

4.1 ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อทำให้มั่นใจในผลสำเร็จในการทำงาน เพราะพื้นที่ อบต. เล็ก ยังสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองโดยส่วนใหญ่ อบต. กับเทศบาลมีการลงทุนร่วมกันในการทำสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าชายเลน กลุ่มอาสาสมัครของเรามีเครือข่ายในการร่วมทำงานกัน

4.2 ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน เพราะการทำงานร่วมกันของฝ่ายต่างๆ ในพื้นที่ สมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่าย เช่น ค่าน้ำมันรถ เพื่อเดินทางไปร่วมกิจกรรมกับเครือข่ายนอกพื้นที่ สถานประกอบการเรายังทำงานของเราเรื่องลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรมเพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชนนั้น ถ้าจะทำกันจริงๆ ก็คงต้องคุยในรายละเอียดกันก่อนว่าโครงการอะไรที่จะไปทำ

4.3 สนับสนุนให้นายจ้างและพ่อค้าได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การลงทุนเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมที่เสนอความเห็น เพราะพ่อค้าแม่ค้าที่ขายของเล็กๆ น้อยๆ ในชุมชนส่วนใหญ่เขาข้อมูลมากเกี่ยวกับความเป็นอยู่และปัญหาต่างๆ ของคนในชุมชน เวลาประชุมพ่อค้าแม่ค้ามักเงิบๆ ถ้าเราอยู่ที่ประชุมเราจะเสนอให้เขาออกความเห็น และไม่เห็นนายจ้างภาคอุตสาหกรรมมาประชุมร่วมที่พื้นที่นานแล้ว แต่ที่เห็นก็นักธุรกิจชุมชนซึ่งออกความเห็นมีประโยชน์

4.4 ได้มีการพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว เพราะการเป็นหุ้นส่วนแล้วหาความได้เปรียบและเสียเปรียบกันนั้นเรื่องนี้ที่ชุมชนยังไม่เห็นเกิดขึ้น ภาพการลงทุนแบบหุ้นส่วนยังไม่ชัดเจนถึงขั้นหาความได้เปรียบเสียเปรียบกัน การพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้วเป็นสิ่งที่ควรทำ

4.5 ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ เพราะผู้ด้อยโอกาส อดทน. ทำหน้าที่ให้การช่วยเหลืออยู่แล้ว กิจกรรมและโครงการตามที่ อดทน. สนับสนุนนั้นก็ถือได้ว่าเป็นการช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ไม่ให้อยู่ในภาวะลำบาก การพัฒนาชุมชนเป็นเรื่องเดียวกันกับไม่ให้เกิดภาวะด้อยโอกาสเกิดขึ้นในพื้นที่

4.6 เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกัน ในการแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น เพราะบทบาทเพศหญิงเพศชายมีความเสมอภาคกัน เพศชายมักถูกมองว่าควรเป็นผู้นำกลุ่ม ปัจจุบันเราเคารพและให้เกียรติกัน ความรู้ความสามารถทุกคนมีเก่งพอๆ กัน เราช่วยเหลือกัน

4.7 สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่ เพราะในพื้นที่ยังไม่มีสื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่ การสร้างสิ่งดีๆ ที่จะทำให้อสื่อมวลชนสนใจเป็นเรื่องที่พื้นที่เราควรหาสื่อมวลชนเข้ามาเสนอสิ่งดีๆ จะทำให้ชุมชนเราเป็นที่รู้จักและประชาชนคงกระตือรือร้น

1.2 ลักษณะของการมีส่วนร่วม(Participation) ในความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

1) ด้านการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่

(1) ดึงประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทำกิจกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ดึงประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทำกิจกรรม” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การจัดกิจกรรมเพื่อชุมชนถ้าประชาชนในชุมชนไม่เข้าร่วมงานนั้นไม่สำเร็จ ดังนั้น การดึงประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทำกิจกรรมโดยการชักชวนพูดกันปากต่อปาก แต่ที่ได้ผลคือกลุ่มคณะกรรมการเดินตามบ้านบอกและแจกใบปลิวเวลาวันหยุด(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) ติดประกาศประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่จะมีตามบอร์ดของพื้นที่ 50 แห่งทั่วพื้นที่ อดทน.(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)การออกหนังสือเชิญแกนนำและผู้นำชุมชน เช่น กำนันผู้ใหญ่บ้าน แล้วเขาก็จะไปบอกต่อให้ลูกบ้านเข้าร่วมกิจกรรม เป็นวิธีที่งานที่สุดในการดึงประชาชนเข้าร่วมกิจกรรม และถ้ากิจกรรมดีประชาชนจะสนใจเอง(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(2) ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชน

เพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้น ๆ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้น ๆ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้น ๆ เพราะการทำงานจะได้มีประสิทธิภาพ โดยดึงคนที่เป็นหลักในแต่ละกลุ่มบ้านมาเป็นคณะทำงานในทีมจัด (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)ประชาชนในพื้นที่ยินดีที่จะร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อตนเองด้วยความรู้สึกสบายใจ(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(3) เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรม” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามเชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรมทั้งเป็นวิทยากรและเป็นที่ปรึกษาในการจัดกิจกรรม(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)เห็นด้วยที่จะมีผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย สาธิตและให้ลงมือร่วมทำกิจกรรมกับชุมชน เพราะจะทำให้รู้กว้างขึ้น(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(4) เชิญสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “เชิญ

“สื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ พื้นที่ไม่ได้มีหนังสือเชิญและไม่มีสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม น่าสนใจในประเด็นนี้เพราะจะทำให้ได้มิตรทางการประชาสัมพันธ์ด้วย (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)ไม่เห็นมีผู้สื่อข่าว นักข่าวทั้งสิ่งพิมพ์และทีวี นักจัดรายการวิทยุ และคนในวงการสื่อต่างๆ มาร่วมกิจกรรม อาจกลัวประชาชนฟ้องสื่อใหม่(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(5) สื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่าง

ต่อเนื่อง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “สื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่อง” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามสื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่องทุกคนในพื้นที่ แจ้งผู้ใหญ่บ้าน กำหนด ติดตามและพูดคุยชนวนตัวต่อตัว(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(6) ทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อเผยแพร่

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อเผยแพร่” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” “เหมาะสม” และ “เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครมีทำตราสัญลักษณ์ของกลุ่มในการทำกิจกรรมเพื่อเผยแพร่และแสดงถึงเอกลักษณ์ของกลุ่ม(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก

ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลักและตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์แต่ละกลุ่มกิจกรรมมี
ตราสัญลักษณ์เพื่อสมาชิกกลุ่มไว้แสดงตนในการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว (ตัวแทน
กลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(7) จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิดโครงการที่เป็น

หุ้นส่วน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิดโครงการที่เป็นหุ้นส่วน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ เราเคยมีเปิดการประชุมและเปิดงานฝึกอบรม อันนี้คงเป็นธรรมดาทั่ว ๆ ไป แต่การจัดงานเปิดตัวกิจกรรมพิเศษโครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เรากำลังสร้างร่วมกันระหว่าง อบต. กับเทศบาล โดยจะเชิญสื่อมวลชนและผู้ใหญ่ในพื้นที่ทั้งคนในจังหวัดและพื้นที่ใกล้เคียงมางานเปิดตัวโครงการด้วย(ตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)พื้นที่ที่ยังไม่มีกิจกรรมเปิดตัวโครงการหุ้นส่วนอย่างเป็นทางการพิเศษ เพราะกิจกรรมพิเศษจะต้องและมีการแสดงซึ่งชาวบ้านทุกคนได้ร่วมชมงานมีการละเล่นโครงการนั้นต้องเป็นโครงการที่ใหญ่(ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(8) จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ไม่เห็นมีการให้รางวัลจากการทำงานในพื้นที่(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) รางวัลคือความสุขที่ทำกิจกรรมเพื่อลูกหลานเรา(กลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)การให้รางวัลเป็นสิ่งหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นการทำงาน(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของการมีส่วนร่วมในด้านการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ดึงประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทำกิจกรรม” “ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ” “เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรม” “เชิญสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม” “สื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่อง” “ทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อเผยแพร่” “จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิดโครงการที่เป็นหุ้นส่วน” และ “จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม” ว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. ดึงประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทำกิจกรรม คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะมีการชักชวนพูดคุยกันปากต่อปาก กลุ่มคณะกรรมการเดินตามบ้านบอกและแจกใบปลิวเวลานัดหมาย ติดประกาศประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่จะมีตามบอร์ดของพื้นที่ 50 แห่งทั่วพื้นที่ อบต. ออกหนังสือเชิญแกนนำและผู้นำชุมชน กิจกรรมดีประชาชนจะสนใจเอง

2. ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ เพราะการทำงานจะได้มีประสิทธิภาพ โดยดึงคนที่เป็นหลักในแต่ละกลุ่มบ้านมาเป็นคณะทำงานในทีมจัด ประชาชนในพื้นที่ยินดีที่จะร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อตนเองด้วยความรู้สึกสบายใจ

3. เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรม คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามเชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรมทั้งเป็นวิทยากรและเป็นที่ปรึกษา และเห็นด้วยที่จะมีผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย สาธิตและให้ลงมือร่วมทำกิจกรรมกับชุมชน

4. เชิญสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม คือ “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” เพราะพื้นที่ไม่ได้มีหนังสือเชิญและไม่มีสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม ไม่เห็นมีผู้สื่อข่าว นักข่าวทั้งสิ่งพิมพ์และทีวี นักจัดรายการวิทยุ และคนในวงการสื่อต่างๆ มาร่วมกิจกรรม

5. สื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่อง คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามสื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่องทุกคนในพื้นที่ แจ้งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ติดตามและพูดชักชวนตัวต่อตัว

6. ทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ คือ “มี” “เหมาะสม” และ “เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะทุกองค์กรและทุกกลุ่ม

อาสาสมัครมีทำตราสัญลักษณ์ของกลุ่มในการทำกิจกรรมเพื่อเผยแพร่และแสดงถึงภาพเอกลักษณ์ของกลุ่ม รวมถึงมีตราสัญลักษณ์เพื่อสมาชิกกลุ่มไว้แสดงตน

7. จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิดโครงการที่เป็น
หุ้นส่วน คือ “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” เพราะเคยมีเปิดการประชุมและเปิดงานฝึกอบรม อันนี้คงเป็นธรรมดาทั่วไป แต่การจัดงานเปิดตัวกิจกรรมพิเศษโครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เรากำลังสร้างร่วมกันระหว่าง อบต. กับเทศบาล ซึ่งจะต้องมีงานการแสดงซึ่งชาวบ้านทุกคนได้ร่วมชมงานมีการละเล่น

8. จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม คือ “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” เพราะไม่เห็นมีการให้รางวัลจากการทำงานในพื้นที่ การให้รางวัลเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นการทำงาน

2) ด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่

(1) มีวิธีวัดกระแสการตอบรับการร่วมทำ

กิจกรรมของประชาชน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีวิธีวัดกระแสการตอบรับการร่วมทำกิจกรรมของประชาชน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ สังเกตและนับจำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรม(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)พูดคุยกับคนที่มาทำกิจกรรมด้วยถามความต้องการของเขา สุ่มถามความรู้ความเข้าใจคนที่มาร่วมกิจกรรมเขาถ้าตอบได้มากแสดงว่ากิจกรรมจัดทำใช้ได้ (ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)ความพอใจของคนต่างจิตต่างใจบางคนชอบบางคนเฉย เรามีเจ้าหน้าที่สอบถามความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมแต่ละครั้ง มีแบบสอบถามให้ตอบ(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(2) มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัด

กิจกรรม เพื่อการพัฒนาต่อไป

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาต่อไป” นั้น โดยในประเด็นนี้

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ผู้นำชุมชน โดยเฉพาะผู้ใหญ่บ้านและกลุ่มอาสาสมัครมีการเดินสำรวจความต้องการของชุมชน เช่น การเดินแอโรบิค เรามีแบบสอบถามแจกให้ชาวชุมชนตอบเพื่อจะจัดให้เขา แล้วเขาจะเอาไหมผลออกมาชาวชุมชนเล่นด้วยเราก็จัดให้ คนก็มาร่วมกันเยอะ คราวนี้เมื่อเล่นกันสักพักเราก็สำรวจว่าที่เดินแอโรบิคนี้มีอะไรแนะนำเพิ่มเติมหรือแก้ไขอะไร ลักษณะนี้กลุ่มเราทำ (ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) ใช้การสำรวจโดยฟังข้อมูลจากผู้นำชุมชน กำหนด ผู้ใหญ่บ้านและหัวหน้ากลุ่มอาสาสมัครสำหรับจัดพัฒนาต่อไป (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(3) มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อสำรวจผลงานการดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อสำรวจผลงานการดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ อบต. มีคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหัวหน้า เพื่อเป็นกลุ่มคนที่สำรวจผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาสามปีที่ อบต. กำหนดไว้ กลุ่มคณะบุคคลนี้จะพิจารณาการทำงานตามแผนงานนั้นเป็นอย่างไรและหารือกันแก้ไข (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) อบต. มีกำหนด ผู้ใหญ่บ้านและเจ้าหน้าที่คอยติดตามงานเป็นระยะ ๆ (ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของการมีส่วนร่วมในด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “มีวิธีวัดกระแสการตอบรับการร่วมทำกิจกรรมของประชาชน” “มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาต่อไป” และ “มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อสำรวจผลงานการดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้” ว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. มีวิธีวัดกระแสการตอบรับการร่วมทำกิจกรรมของประชาชน คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะมีการสังเกตและนับจำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรม สุ่มถามความรู้ความเข้าใจคนที่มาร่วมกิจกรรม และมีเจ้าหน้าที่สอบถามความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมแต่ละครั้ง

2. มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาต่อไป คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะมีการใช้การสำรวจโดยฟังข้อมูลจากผู้นำชุมชน กำหนด ผู้ใหญ่บ้านและหัวหน้ากลุ่มอาสาสมัครสำหรับจัดพัฒนาต่อไป และผู้นำชุมชน โดยเฉพาะผู้ใหญ่บ้านและกลุ่มอาสาสมัครมีการเดินสำรวจความต้องการของชุมชน

3. มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อสำรวจผลงานการดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะ อบต. มีคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหัวหน้า รวมถึงมีกำหนด ผู้ใหญ่บ้านและเจ้าหน้าที่คอยติดตามงานเป็นระยะ ๆ

3) ด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่

(1) วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสมดุลระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสมดุลระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ เรื่องนี้ทาง อบต. ยังไปไม่ถึงจุดนี้(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ไม่เคยพิจารณาในเรื่องแบบนี้เลย **ไม่รู้ว่ามันจะเท่ากันได้อย่างไรเพราะโรงเรียนก็ไม่มีในพื้นที่(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)เรื่องนี้พวก อบต. น่าจะรู้เพราะเขาคู่มือแผนอยู่ แต่เป็นเรื่องยาก ดังนั้น หลายฝ่ายต้องศึกษา(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)**

(2) ตอบสนองให้ความร่วมมือกับโครงการใหม่ ๆ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหาร

บริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็น คำถาม “ตอบสนองให้ความร่วมมือกับโครงการใหม่ ๆ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคน ตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ อะไรใหม่ ๆ ทุกคนจะสนใจ โดยธรรมชาติอยู่แล้ว แต่จะยังยืนนั้นต้องดูกันต่อไป(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และ ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)กิจกรรมที่จัดขึ้นในชุมชนถ้ามีการ ประชาสัมพันธ์คนเข้าร่วมอยู่แล้ว โดยเฉพาะกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ เช่น เรื่องกองทุน หมู่บ้าน การทำธุรกิจขนาดย่อม เป็นโครงการใหม่ ๆ ทุกคนสนใจ(ตัวแทนกลุ่มสนใจ กลุ่มที่เป็น แกนกลาง และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(3) มีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์ เพื่อ พัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็น คำถาม “มีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการ ดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่ การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนอง เดียวกัน คือ อบต. ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสัมมนาเรื่องเกี่ยวกับแรงงานสัมพันธ์กับหน่วยงาน ภายนอกที่เขาแจ้งมา(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) นิคมอุตสาหกรรม เราเคยจัดหลายครั้งเรื่องนี้ มีหน่วยงานและพนักงานในสถานประกอบการให้ความสนใจเข้าร่วม(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)คนทำงานในโรงงานจะสนใจส่วนชาวบ้าน เราๆ รู้สึกเฉยๆ เพราะไม่เกี่ยวข้อง คนจะสนใจในกิจกรรมบันเทิงของงานมากกว่าสนใจ สารสำคัญของเรื่องมากกว่า(ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การ สัมภาษณ์)

(4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลข และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็น คำถาม “จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลข และการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ พื้นที่ยังไม่มีกิจกรรมที่วานี้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ทั่วไป (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) กิจกรรมแบบนี้ไม่เห็นมี ถ้าอยู่โรงเรียนก็น่าจะใช้แต่พื้นที่ อบต. ไม่มีโรงเรียนและไม่เห็นใครทำอะไรแบบนี้ การพัฒนาเรื่องทักษะเหล่านี้ควรมีให้กับคนในพื้นที่ เพราะบางคนลืมห้างสืออ่านไม่ค่อยได้(ตัวแทนกลุ่มสนใจ ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(5) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่าง

ระหว่าง เยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่าง เยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ยังไม่มีฝ่ายไหนทำกิจกรรมที่วานี้ พื้นที่ยังไม่เคยมีกิจกรรมที่วานี้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ทั่วไป(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของการมีส่วนร่วมในด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “วางแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความสมดุลระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ” “ตอบสนองให้ความร่วมมือกับโครงการใหม่ ๆ” “มีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่” “จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลขและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ” และ “จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่างเยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน” ว่า “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. วางแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความสมดุลระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ คือ “ไม่มี” แต่เห็นว่า

“เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” เพราะเรื่องนี้ทาง อบต. ยังไปไม่ถึงจุดนี้ และไม่รู้ว่ามีเงินจะเท่ากันได้อย่างไรเพราะโรงเรียนก็ไม่มีในพื้นที่

2. ตอบสนองให้มีความร่วมมือกับโครงการใหม่ ๆ

คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะเรื่องอะไรใหม่ ๆ ทุกคนจะสนใจ อย่างไรก็ตามกิจกรรมที่จัดขึ้นในชุมชนถ้ามีการประชาสัมพันธ์คนเข้าร่วมอยู่แล้ว

3. มีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะ อบต. ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสัมมนาเรื่องเกี่ยวกับแรงงานสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกตามที่เขาแจ้งมา และนิคมอุตสาหกรรมได้เคยจัดหลายครั้งเรื่องนี้ คนทำงานในโรงงานจะสนใจ

4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวนเลขและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คือ “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” เพราะพื้นที่ยังไม่มีกิจกรรมที่วานี้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่และอบต. ไม่มีโรงเรียนและไม่เห็นใครทำอะไรแบบนี้ การพัฒนาเรื่องทักษะเหล่านี้ ควรมีให้กับคนในพื้นที่ เพราะบางคนลืมหนังสืออ่านไม่ค่อยได้

4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่าง

5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่าง

เยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน คือ “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” เพราะพื้นที่ยังไม่เคยมีกิจกรรมที่วานี้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของการมีส่วนร่วม(Participation) ที่

นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1. ด้านการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ภายใน

พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

1.1 ดึงประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทำกิจกรรม เพราะมีการชักชวนพูดคุยกันปากต่อปาก กลุ่มคณะกรรมการเดินตามบ้านบอกและแจกใบปลิวเวลานัดหมาย ติดประกาศประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่จะมีตามบอร์ดของพื้นที่ 50 แห่งทั่วพื้นที่ อบต. ออกหนังสือเชิญแกนนำและผู้นำชุมชน กิจกรรมดีประชาชนจะสนใจเอง

1.2 ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ เพราะทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ เพราะการทำงานจะได้มีประสิทธิภาพ โดยดึงคนที่เป็นหลักในแต่ละกลุ่มบ้านมาเป็นคณะทำงานในทีมจัด ประชาชนในพื้นที่ยินดีที่จะร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อตนเองด้วยความรู้สึกสบายใจ

1.3 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรม เพราะทุกองค์กร และทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามเชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรมทั้งเป็นวิทยากรและเป็นทีปรีक्षा และเห็นด้วยที่จะมีผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย สาธิตและให้ลงมือร่วมทำกิจกรรมกับชุมชน

1.4 เชิญสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม เพราะพื้นที่ไม่ได้มีหนังสือเชิญและไม่มีสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม ไม่เห็นมีผู้สื่อข่าว นักข่าวทั้งสิ่งพิมพ์และทีวี นักจัดรายการวิทยุ และคนในวงการสื่อต่างๆ มาร่วมกิจกรรม

1.5 สื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่อง เพราะทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามสื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่อง ทุกคนในพื้นที่ แจ้งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ติดตามและพูดคุยชวนตัวต่อตัว

1.6 ทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อ เพราะทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครมีทำตราสัญลักษณ์ของกลุ่มในการทำกิจกรรมเพื่อเผยแพร่และแสดงถึงภาพเอกลักษณ์ของกลุ่ม รวมถึงมีตราสัญลักษณ์เพื่อสมาชิกกลุ่มไว้แสดงตน

1.7 จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิดโครงการที่เป็นหุ้นส่วน เพราะเคยมีเปิดการประชุมและเปิดงานฝึกอบรม อันนี้คงเป็นธรรมดาทั่วๆ ไป แต่การจัดงานเปิดตัวกิจกรรมพิเศษโครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เรากำลังสร้างร่วมกันระหว่าง อบต. กับเทศบาล ซึ่งจะต้องมีงานการแสดงซึ่งชาวบ้านทุกคนได้ร่วมชมงานมีการละเล่น

1.8 จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม เพราะไม่เห็นมีการให้รางวัลจากการทำงานในพื้นที่ การให้รางวัลเป็นสิ่งหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นการทำงาน

2. ด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

2.1 มีวิธีวัดกระแสการตอบรับการร่วมทำกิจกรรมของประชาชน เพราะมีการสังเกตและนับจำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรม สุ่มถามความรู้ความเข้าใจคนที่มาร่วมกิจกรรม และมีเจ้าหน้าที่สอบถามความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมแต่ละครั้ง

2.2 มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาต่อไป เพราะมีการใช้การสำรวจโดยฟังข้อมูลจากผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและหัวหน้ากลุ่มอาสาสมัครสำหรับจัดพัฒนาต่อไป และผู้นำชุมชน โดยเฉพาะผู้ใหญ่บ้านและกลุ่มอาสาสมัครมีการเดินสำรวจความต้องการของชุมชน

2.3 มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อสำรวจผลงานการดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้ เพราะ อบต. มีคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหัวหน้า รวมถึงมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและเจ้าหน้าที่คอยติดตามงานเป็นระยะๆ

3. ด้านการตอบสนองของการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

3.1 วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสมดุล ระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ เพราะเรื่องนี้ทาง อบต. ยังไปไม่ถึงจุดนี้ และไม่รู้ว่าจะมันจะเท่ากันได้อย่างไรเพราะโรงเรียนก็ไม่มีในพื้นที่

3.2 ตอบสนองให้ความร่วมมือกับโครงการใหม่ๆ เพราะเรื่องอะไรใหม่ๆ ทุกคนจะสนใจ อย่างไรก็ตามกิจกรรมที่จัดขึ้นในชุมชนถ้ามีการประชาสัมพันธ์คนเข้าร่วมอยู่แล้ว

3.3 มีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่ เพราะ อบต. ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสัมมนาเรื่องเกี่ยวกับแรงงานสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกตามที่เขาแจ้งมา และนิคมอุตสาหกรรมได้เคยจัดหลายครั้งเรื่องนี้ คนทำงานในโรงงานจะสนใจ

3.4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลขและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะพื้นที่ยังไม่มีกิจกรรมที่วานี้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ และอบต. ไม่มีโรงเรียนและไม่เห็นใครทำอะไรแบบนี้ การพัฒนาเรื่องทักษะเหล่านี้ ควรมีให้กับคนในพื้นที่ เพราะบางคนลืมหนังสืออ่านไม่ค่อยได้

3.5 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่างเยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน เพราะพื้นที่ยังไม่เคยมีกิจกรรมที่วานี้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่

1.3 ลักษณะของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance)

ในความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

1) ด้านการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่

(1) กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมายเฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมายเฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะ

ทำนองเดียวกัน คือ การทำงานทุกกลุ่มมีเป้าหมายของการทำกิจกรรมเฉพาะ อด. เราพยายามสนับสนุนการชักชวนประชาชนในพื้นที่ให้เข้าร่วมทำกิจกรรมที่จัดขึ้น โดยให้การสนับสนุนงบประมาณ ออกหนังสือราชการให้เมื่อกลุ่มต่างๆ ต้องการ มีบอร์ดจัดไว้ให้ติดประกาศ มีเจ้าหน้าที่ของ อด. ให้การประสานงานเพื่อการทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)เป้าหมายคือประชาชนในพื้นที่ทุกคน เราต้องใช้วิธีคนสนิทกันช่วยชักชวนมาร่วมกิจกรรม เป็นการบอกต่อกันแบบเพื่อนบอกเพื่อนญาติบอกญาติ คนรักกันชอบกันบอกกัน แล้วพากันมาพร้อมกัน ยากหน่อยก็กลุ่มคนทำงานที่มาอยู่ในพื้นที่เพราะถ้าอยู่บ้านเขาไม่ยากออกไปไหนพักจริงๆ(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)ก็เห็นใจคนทำงาน จัดงานก็อยากให้มีคนเข้าร่วมซึ่งต้องสร้างแรงจูงใจให้มาก(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(2) มีระบบการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อไว้

ทบทวนได้ตามต้องการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีระบบการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อไว้ทบทวนได้ตามต้องการ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ สำนักงาน อด. เราจัดเก็บข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับชุมชนไว้และสามารถนำมาใช้ได้ตามต้องการ ซึ่งระบบจัดเก็บข้อมูลยังต้องการพัฒนาให้สามารถเรียกใช้ได้ทันทีเพราะยังไม่มีศูนย์กลางเก็บข้อมูลที่สมบูรณ์ (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก:การสัมภาษณ์)ขอข้อมูลอะไรจาก อด. เกรงใจเขา ต่างฝ่ายต่างเก็บข้อมูล เช่น อาสาสมัครในแต่ละกลุ่มเข้ามีข้อมูลของเขาจัดเก็บไว้ บางเรื่องเขาก็ไม่บอกใครแต่พวกเขาจะทบทวนงานเขาเอง กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเขาก็มีข้อมูลของเขาเช่นกัน โดยทุกคนทำงานเพื่อชุมชน(ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(3) บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มคุณค่าความเป็น

เป็นหุ้นส่วนในการทำกิจกรรมกับชุมชน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มคุณค่าความเป็นหุ้นส่วนในการทำ

กิจกรรมกับชุมชน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การพัฒนาตนเองโดยการศึกษาต่อเพื่อให้มีคุณวุฒิสูงขึ้น คณะทำงานในกลุ่มอาสาสมัครบางคนพยายามไปเรียนเพื่อเปิดความรู้ให้กว้างขึ้นจะได้เอามาพัฒนาพื้นที่ และไม่ให้ใครดูถูก คนในพื้นที่โดยเฉพาะกลุ่มอาสาสมัครจะเรียน กศน. ให้จบมัธยมศึกษาแล้วใครยังมีไฟก็เรียนต่อมหาวิทยาลัยในพื้นที่ใกล้เคียง เพราะเราไม่ต้องเดินทางไกล มีคนจบปริญญาตรีแล้วซึ่งจากเดิมที่ทำงานชุมชนยังวุฒิการศึกษาแค่ผ่านภาคบังคับ เมื่อเราเรียนสูงเราคิดอะไรกว้างขึ้น(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนนำ และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)เจ้าหน้าที่ อบต. มีการพัฒนาต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ ทั้งที่ไปตามที่หน่วยงานอื่นเชิญมาและตามความสนใจ(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)การศึกษาทำให้คนมีคุณค่ามากขึ้น มีโอกาสการทำงานที่ดีและเป็นที่ยอมรับของคนอื่นได้ การพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมเป็นเรื่องควบคู่กับการศึกษาจะทำให้ได้คนดี ตลาดแรงงานต้องการ เก่งความรู้อย่างเดียวไม่ได้(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(4) หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่โดยภาพรวมมี

จุดแข็ง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่โดยภาพรวมมีจุดแข็ง” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ จุดแข็งของกลุ่มทำงานต่าง ๆ ในชุมชนมีทุกกลุ่ม เวลาทำงานเขาก็เต็มที่ สามารถเข้ากับคนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี มีการแบ่งงานกันทำ(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)เราถกเถียงกันเพื่อการทำงานให้มีคุณภาพ เลิกงานเราก็นั่งคุยกันหาอะไรมากินกันเล็กๆ น้อยในกลุ่มคนทำงานด้วยกัน แต่ก็มีบางคนที่ผิดใจกัน ต่างจิตต่างใจนะ ในฐานะหัวหน้ากลุ่มก็พยายามปรับความเข้าใจกันซึ่งต้องใช้เวลา การทำงานแบบชาวบ้านเราต้องปล่อยคนที่ชั้นอาสาทำให้ทำให้จบกระบวนการความ ไม่งั้นอาจมีโกรธ(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)การทำงานต้องมองให้ออกว่า ใครเก่งไม่เก่ง ใครรับผิดชอบเพราะจะช่วยให้เรามอบงานได้แบบหายห่วงและเราก็จะได้ไปทำงานอื่นๆ ให้งานออกมาดีสมบูรณ์(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(5) มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ใช้อ้างอิง
เปรียบเทียบกับการจัดกิจกรรมของชุมชนอื่น ๆ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ใช้อ้างอิงเปรียบเทียบกับการจัดกิจกรรมของชุมชนอื่น ๆ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ข้อมูลที่จัดเก็บเพื่อวัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ นั้นไม่มี เพราะถ้าเก็บข้อมูลไว้เปรียบเทียบต้องเก็บรายละเอียดต่าง ๆ มาก (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) เราเพียงแต่เปรียบเทียบการทำงานของเรากับที่อื่นเป็นเพียงแค่อเอาความรู้สึกเราไปวัด บางอย่างเราทำดีเราก็ดีใจบอกกับกลุ่มเราเองว่าเราดีกว่า บ้านเราดีกว่า แต่ถ้าเราเห็นว่าเราแย่กว่าก็จะสนใจดูและให้เขาสาธิตให้ดูแล้วเอามาคิดกันว่าเราจะทำไงดี ของเขาทำได้นะ(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(6) มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อฉลองความสำเร็จในการทำกิจกรรมร่วมกัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อฉลองความสำเร็จในการทำกิจกรรมร่วมกัน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ เวลากลุ่มพวกเราทำงานเสร็จหรือไปร่วมกิจกรรมกับพื้นที่อื่น ๆ เราจะมีการฉลองกันเป็นพิเศษเล็กน้อยด้วยการกินข้าวพูดคุยกันบ้าง ก็ยังอยู่ในวงแคบของคนทำงาน แต่ถ้าจะให้ดีน่าจะฉลองความสำเร็จทั้งชุมชน ซึ่งไม่รู้ว่าเราจะมีกิจกรรมพิเศษที่แท้จริงโดยทั้งชุมชนได้ร่วมกันก็หวังว่าในอนาคตชุมชนเราน่าจะได้รับการพัฒนาชุมชน(ตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) เราสร้างขวัญและกำลังใจกันโดยการดูแลกันและกัน เวลาทำงานเสร็จแต่ละกิจกรรมเราเลี้ยงฉลองกันโดยเอาเงินส่วนตัวมาลงขันเลี้ยงกันก็สนุกดี มีเสียงหัวเราะเฮฮาและพูดคุยในสิ่งที่ทำจบไปทำให้เราภูมิใจ(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)การทำงานแล้วประสบความสำเร็จโดยมีการให้รางวัลด้วย

การเฉลิมฉลองเป็นพิเศษเป็นการกระตุ้นความรักสามัคคีในหมู่คณะซึ่งสถานประกอบการให้ความสำคัญและช่วงที่เหมาะสมโดยทั่วไปคือวันงานปีใหม่(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของความสามารถในการดำเนินงานในด้านการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมายเฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ” “มีระบบการจัดเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อไว้ทบทวนได้ตามที่ต้องการ” “บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มคุณค่าความเป็นหุ้นส่วนในการทำกิจกรรมกับชุมชน” “หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่โดยภาพรวมมีจุดแข็ง” “มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ใช้อ้างอิงเปรียบเทียบกับการจัดกิจกรรมของชุมชนอื่น ๆ” และ “มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อฉลองความสำเร็จในการทำกิจกรรมร่วมกัน” ว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมายเฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะการทำงานทุกกลุ่มมีเป้าหมายของการทำกิจกรรมเฉพาะ แต่โดยรวมแล้วเป้าหมายคือประชาชนในพื้นที่ทุกคน จัดงานก็ยากให้มีคนเข้าร่วมซึ่งต้องสร้างแรงจูงใจให้มาก

2. มีระบบการจัดเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อไว้ทบทวนได้ตามที่ต้องการ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะระบบจัดเก็บข้อมูลยังต้องการพัฒนาให้สามารถเรียกใช้ได้ทันทีเพราะยังไม่มีศูนย์กลางเก็บข้อมูลที่สมบูรณ์ ต่างฝ่ายต่างเก็บข้อมูลของตน

3. บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มคุณค่าความเป็นหุ้นส่วนในการทำกิจกรรมกับชุมชน คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะคณะทำงานในกลุ่มอาสาสมัครบางคนพยายามไปเรียนเพื่อเปิดความรู้ให้กว้างขึ้นจะได้เอามาพัฒนาพื้นที่ มีคนจบปริญญาตรีแล้วซึ่งจากเดิมที่ทำงานชุมชนยังวุฒิการศึกษาแค่ผ่านภาคบังคับ ส่วนเจ้าหน้าที่ อบต. มีการพัฒนาต่อเนื่องเป็นระยะๆ ดังนั้นการศึกษาทำให้คนมีคุณค่ามากขึ้น

4. หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่โดยภาพรวมมีจุดแข็ง คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะจุดแข็งของกลุ่มทำงานต่าง ๆ ในชุมชนมีทุกกลุ่ม ได้แก่ การถกเถียงกันเพื่อการทำงานให้มีคุณภาพ และมีการทำงานที่มอบความรับผิดชอบให้คนที่เหมาะสมทำ

5. มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ใช้อ้างอิงเปรียบเทียบกับการจัดกิจกรรมของชุมชนอื่น ๆ คือ “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่

นี้ และ “ไม่เพียงพอ” เพราะข้อมูลที่จัดเก็บเพื่อวัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ นั้นไม่มี ถ้าเก็บข้อมูลไว้เปรียบเทียบต้องเก็บรายละเอียดต่างๆ มาก ดังนั้น เคยเปรียบเทียบเพียงแค่อเอาความรู้สึกตนเองไปวัด

6. มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อฉลองความสำเร็จ

ในการทำกิจกรรมร่วมกัน คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะเวลากลุ่มอาสาสมัครทำงานเสร็จจะมีการฉลองกันเป็นพิเศษเล็กน้อยโดยเอาเงินส่วนตัวมาลงขันเลี้ยงกันเพื่อกระตุ้นความรักสามัคคีในหมู่คณะ

2) ด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่

(1) มีความเข้าใจถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัว

สำหรับร่วมกิจกรรมประชุมสัมมนา

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีความเข้าใจถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวสำหรับร่วมกิจกรรมประชุมสัมมนา” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกันคือ เนื่องจากเรื่องงบประมาณค่าใช้จ่ายคนร่วมกิจกรรมจะรู้ว่าเท่าไร โดยเฉพาะคนจัดกิจกรรมประชุมสัมมนาจะรู้มากที่สุด(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ประชาชนทั่วไปมีความเข้าใจในลักษณะการจ่ายเงินในการประชุมสัมมนาแต่ครั้งนั้นสิ้นเปลือง เวลาใกล้สิ้นปีงบประมาณการใช้จ่ายเงินประชุมสัมมนาของภาคราชการจะจ่ายเงินจำนวนมากและบ่อยๆ ดูแล้วไม่คุ้มค่าเหมือนจะใช้งบให้หมดๆ ไป มีกิจกรรมรายงาน(ตัวแทนกลุ่มสนใจ ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(2) มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ทำ

กิจกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ทำกิจกรรม” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกันคือ ใช้อาคารและสถานที่ใน

การทำกิจกรรม เช่น ใช้อาคารอเนกประสงค์ที่สร้างขึ้นแทนการไปเช่าสถานที่อื่นจัด (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) อุปกรณ์เครื่องใช้ถ้วย แก้ว และเก้าอี้ ยืมจากวัดพื้นที่ข้างเคียง คนที่ทำอาหารได้เรื่อยๆ ก็จับกลุ่มเข้าครัวทำอาหารเลี้ยงกันเองแทน การไปจ้างแม่ครัวมาทำให้ก็มี(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)พื้นที่ อบรม. ไม่ค่อยมี ทรัพยากรพื้นที่ เท่าที่มีก็สามารถหยิบยืมกันได้และบางอย่างก็เช่าในราคากันเองเพื่อทำงาน ชุมชน(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(3) การเพิ่มงบประมาณมีความจำเป็นต่อการ
เพิ่มประสิทธิภาพของทำกิจกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็น คำถาม “การเพิ่มงบประมาณมีความจำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของทำกิจกรรม” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่ การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนอง เดียวกัน คือ ปกติงบประมาณที่ได้มีจำกัด แต่หากงบประมาณมีมากการทำกิจกรรมก็จะ ครบถ้วนตามกระบวนการ และคุณภาพในการทำกิจกรรมนั้นๆ มีมาก ขึ้น(ตัวแทนกลุ่มที่เป็น แกนกลาง : การสัมภาษณ์) มีเงินทำให้สามารถเลือกสิ่งต่าง ๆ ที่จัดให้มีคุณภาพสูงขึ้นและมีความหลากหลายของกิจกรรมที่จัด(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) กำหนดงบประมาณอย่างพอเพียงแล้วในแผนพัฒนาสามปี(ตัวแทนปัจเจกบุคคล ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(4) การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมร่วมกันมีผล
ต่อการปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็น คำถาม “การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมร่วมกันมีผลต่อการปรับงบประมาณให้บรรลุ เป้าหมายที่ตั้งไว้” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมี ใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ถ้าได้พันธมิตรร่วมเป็นหุ้นส่วนโดยร่วมความคิด ร่วมลง แรง ร่วมลงเงินและให้สิ่งของเพื่อการทำกิจกรรม แนนอนมีผลต่อการจัดกิจกรรม ทั้งนี้

ต้องใช้ให้เป็นด้วย(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) กลุ่มกิจกรรมจัดมีขึ้นในชุมชนมีค่าใช้จ่ายในการจัดอย่างจำกัดและไม่เพียงพอ บางครั้งการได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายและสิ่งของจากสมาชิกกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกันก็ทำให้การดำเนินกิจกรรมไม่ติดขัด ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมบรรลุผลสำเร็จได้(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(5) การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้มีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้นๆ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้มีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้น ๆ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” “ไม่เหมาะสม” และ “ไม่ทราบ” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาปรับเปลี่ยนเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ งบประมาณกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนโดยแต่ละกิจกรรมได้กำหนดงบประมาณไว้ในแผนของชุมชนแล้ว ดังนั้น กิจกรรมต่าง ๆ ได้มีการเตรียมการด้านงบประมาณไว้แล้ว ไม่มีมีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้น ๆ (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก :การสัมภาษณ์) กิจกรรมจัดทำที่งบประมาณได้รับ(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)งานอาสาสมัครถ้ามีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้น ๆ คงไม่มีใครอยากทำ เพราะต้องใช้เวลาและการทุ่มเทมาก(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของความสามารถในการดำเนินงานในด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “มีความเข้าใจถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวสำหรับร่วมกิจกรรมประชุมสัมมนา” “มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ทำกิจกรรม” “การเพิ่มงบประมาณมีความจำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของทำกิจกรรม” “การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมร่วมกันมีผลต่อการปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้” และ “การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้มีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้น ๆ” ว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. มีความเข้าใจถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวสำหรับ

รวมกิจกรรมประชุมสัมมนา คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะค่าใช้จ่ายคนรวมกิจกรรมจะรู้ว่าเท่าไร โดยเฉพาะคนจัดกิจกรรมประชุมสัมมนาจะรู้มากที่สุด ประชาชนทั่วไปมีความเข้าใจในลักษณะการจ่ายเงินในการประชุมสัมมนาแต่ละครั้งนั้นสิ้นเปลือง ประชุมสัมมนาของภาคราชการจะจ่ายเงินจำนวนมากและบ่อยๆ

2. มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ทำกิจกรรม คือ

“มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะใช้อาคารอเนกประสงค์ที่สร้างขึ้นแทนการไปเช่าสถานที่อื่นจัด อุปกรณ์เครื่องใช้ถ้วย แก้ว และเก้าอี้ยืมจากวัดพื้นที่ข้างเคียง หยิบยืมกันได้และบางอย่างก็เช่าในราคากันเอง

3. การเพิ่มงบประมาณมีความจำเป็นต่อการเพิ่ม

ประสิทธิภาพของทำกิจกรรม คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะมีเงินทำให้สามารถเลือกสิ่งต่างๆ ที่จัดให้มีคุณภาพสูงขึ้นและมีความหลากหลายของกิจกรรมที่จัด กำหนดงบประมาณอย่างพอเพียงแล้วในแผนพัฒนาสามปี

4. การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมร่วมกันมีผลต่อการ

ปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะถ้าได้พันธมิตรร่วมเป็นหุ้นส่วนโดยร่วมความคิด ร่วมลงแรง ร่วมลงเงินและให้สิ่งของเพื่อการทำกิจกรรม แนนอนมีผลต่อการจัดกิจกรรม กลุ่มกิจกรรมจัดมีขึ้นในชุมชนมีค่าใช้จ่ายในการจัดอย่างจำกัดและไม่เพียงพอ บางครั้งการได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายและสิ่งของจากสมาชิกกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกันก็ทำให้การดำเนินกิจกรรมไม่ติดขัด ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมบรรลุผลสำเร็จได้

5. การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้มีการพึ่งพาเงินทุน

โดยรวมรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้นๆ คือ “ไม่มี” “ไม่เหมาะสม” และ “ไม่ทราบ” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะงบประมาณกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนโดยแต่ละกิจกรรมได้กำหนดงบประมาณไว้ในแผนของชุมชนแล้ว กิจกรรมต่างๆ ได้มีการเตรียมการด้านงบประมาณไว้แล้ว กิจกรรมจัดเท่าที่งบประมาณได้รับ งานอาสาสมัครถ้ามีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้นๆ คงไม่มีใครอยากทำ เพราะต้องใช้เวลาและการทุ่มเทมาก

3) ด้านการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่

(1) ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยการเข้า

รับการอบรมจากหน่วยงานต่างๆ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมี

ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยการเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่างๆ” นั้น โดยใน

ประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ประชาชนเคยเข้าร่วมการฝึกอบรมตามที่กลุ่มต่าง ๆ จัดให้ ซึ่งการจัดกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มกิจกรรมยังไม่มีหน่วยงานกลางภายในตำบล ได้สรุปภาพรวมของอัตราเฉลี่ยต่อคนในพื้นที่นั้น(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) โดยส่วนใหญ่ชาวชุมชนเคยเข้าร่วมกิจกรรมในพื้นที่ซึ่งมีขึ้น อันนี้ถือเป็นการได้รับความรู้ไปในตัว ปัจจุบันมีข้อมูลไม่มากในเรื่องนี้ เพราะยังไม่เก็บข้อมูลจริงๆ จึง บุคลากรที่รับผิดชอบงานมีข้อจำกัดคงต้องใช้ระยะเวลาในการพัฒนา(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญควรเร่งดำเนินการ เพราะเป็นสิ่งที่จะบอกได้ว่าชุมชนมีพัฒนาการอะไรแล้วบ้าง เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงแล้วพัฒนาต่อไปเรื่อยๆ อย่างเหมาะสม(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(2) กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการประสานเป็นเครือข่าย เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการประสานเป็นเครือข่าย เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ กลุ่มกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ที่มีการประสานการทำงานร่วมกัน เขามีกิจกรรมอะไรเขาประสานงานกัน อีกอย่างในคนหนึ่ง ๆ ทำงานในชุมชนในหลายหน้าที่และหลายกลุ่ม มีกิจกรรมอะไรเขาทำโดยอัตโนมัติ(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) เรามีเครือข่ายบุคคลโดยส่วนใหญ่ เราใช้วิธีโทรศัพท์ติดต่อกันคือมีอะไรเราคุยกันโดยตรง ส่วนการจัดระบบเครือข่ายที่เป็นคอมพิวเตอร์นั้นยังไม่มี(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)ใช้ความต่อเนื่องจากการประชุมในการนัดพบครั้งต่อ ๆ ไป(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(3) กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามนโยบายระดับประเทศ เพื่อการทำงาน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วน

ตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการติดตามนโยบายระดับประเทศ เพื่อการทำงาน” นั้น โดยในประเด็นนี้ ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การทำงานในพื้นที่ที่ต้องตอบสนองนโยบายการบริหารงานของภาครัฐ อันนี้เป็นที่ปฏิบัติกันอยู่แล้ว การติดตามนโยบายเรารับฟังต่อเรื่องที่ติดตามผ่านสื่อมวลชนและจากการไปร่วมประชุมเพื่อรับนโยบายจากส่วนกลาง รวมถึงส่วนกลางมีหนังสือแจ้งมาให้ถือปฏิบัติตาม (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ทำกิจกรรมใดๆ กลุ่มกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในเรื่องนโยบายนั้นๆ ก็จะดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพราะการทำงานต่าง ๆ ต้องพึ่งหน่วยเหนือด้วย(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)ขณะเข้าร่วมประชุมและทำกิจกรรมประธานจัดงานมักจะบอกว่าเป็นนโยบายรัฐบาลให้ดำเนินการ(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(4) กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการติดตามการดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการทำงาน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการติดตามการดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการทำงาน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ทำงานในพื้นที่ต้องมีความเชื่อมโยงกันทั้งระบบซึ่งจังหวัดก็เป็นส่วนหนึ่งที่กลุ่มต่าง ๆ อบต. ต้องตามนโยบายและถือปฏิบัติ (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) กิจกรรมหลายอย่างที่ส่งผ่านมาจากจังหวัดส่งการ(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)ขณะเข้าร่วมประชุมและทำกิจกรรมประธานจัดงานมักจะบอกว่าเป็นนโยบายจังหวัดให้ดำเนินการ(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(5) นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลมีการเปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วน

ตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลมีการเปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การปรับเปลี่ยนนโยบายต้องให้เป็นไปตามสภาพนโยบายรัฐบาลและข้อจำกัดที่มีอยู่ของพื้นที่ จึงมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนนโยบายให้เป็นปัจจุบันและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ตอนวางแผนพัฒนานั้นช่วงเวลาต่างจากความจริงที่เป็นปัจจุบัน รวมถึงการสั่งการจากส่วนกลาง ดังนั้นนโยบายบางอย่างจึงเปลี่ยนแปลง เป็นระยะๆ ส่วนงานประจำมักไม่ได้รับผลการทบทวนจากการทำงานของส่วนกลาง เปลี่ยนนโยบายบ่อยๆ ทำให้เราเหนื่อยเหมือนกัน แต่ทำให้เราเรียนรู้ที่จะวางแผนการทำงานซึ่งบางเรื่องก็ใหม่ ๆ เช่น เรื่องใช้หวัดนก เป็นต้น(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของความสามารถในการดำเนินงานในด้านการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยการเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ” “กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการประสานเป็นเครือข่าย เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน” “กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการติดตามนโยบายระดับประเทศ เพื่อการทำงาน” “กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการติดตามการดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการทำงาน” และ “นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการเปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา” ว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยการเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะประชาชนเคยเข้าร่วมการฝึกอบรมตามที่กลุ่มต่าง ๆ จัดให้ โดยส่วนใหญ่ชาวชุมชนเคยเข้าร่วมกิจกรรมในพื้นที่ซึ่งมีขึ้น

2. กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการประสานเป็นเครือข่าย เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะเขามีกิจกรรมอะไรเขาประสานงานกัน อีกรายในคนหนึ่งๆ ทำงานในชุมชนในหลายหน้าที่และหลายกลุ่ม มีกิจกรรมอะไรเขาทำโดยอัตโนมัติ ใช้วิธีโทรศัพท์ติดต่อกันคือมีอะไรเรารู้กันโดยตรง ใช้ความต่อเนื่องจากการประชุมในการนัดพบครั้งต่อไป

3. กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการติดตามนโยบายระดับประเทศ เพื่อการทำงาน คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงาน

ในพื้นที่นี้ เพราะการทำงานในพื้นที่ที่ต้องตอบสนองนโยบายการบริหารงานของภาครัฐ ติดตามนโยบายเรารับฟังต่อเนืองทั้งที่ติดตามผ่านสื่อมวลชนและจากการไปร่วมประชุมเพื่อรับนโยบายจากส่วนกลาง การทำงานต่างๆ ต้องฟังหน่วยเหนือด้วย ขณะเข้าร่วมประชุมและทำกิจกรรมประธานจัดงานมักจะบอกว่าเป็นนโยบายรัฐบาลให้ดำเนินการ

4. กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามการดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการทำงาน คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะทำงานในพื้นที่ต้องมีความเชื่อมโยงกันทั้งระบบซึ่งจังหวัดก็เป็นส่วนหนึ่งที่กลุ่มต่างๆ อบต. ต้องตามนโยบายและถือปฏิบัติ

5. นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการเปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะการปรับเปลี่ยนนโยบายต้องให้เป็นไปตามสภาพนโยบายรัฐบาลและข้อจำกัดที่มีอยู่ของพื้นที่ จึงมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยน เปลี่ยนนโยบายบ่อยๆ ทำให้เราเหนื่อยเหมือนกัน แต่ทำให้เราเรียนรู้ที่จะวางแผนการทำงานซึ่งบางเรื่องก็ใหม่ๆ

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของความสามารถในการดำเนินงาน (Performance) ที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1. ด้านการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

1.1 กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมายเฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ เพราะการทำงานทุกกลุ่มมีเป้าหมายของการทำกิจกรรมเฉพาะ แต่โดยรวมแล้วเป้าหมายคือประชาชนในพื้นที่ทุกคน จัดงานก็อยากให้มีคนเข้าร่วมซึ่งต้องสร้างแรงจูงใจให้มาก

1.2 มีระบบการจัดเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อไว้ทบทวนได้ตามที่ต้องการ เพราะระบบจัดเก็บข้อมูลยังต้องการพัฒนาให้สามารถเรียกใช้ได้ทันทีเพราะยังไม่มีศูนย์กลางเก็บข้อมูลที่สมบูรณ์ ต่างฝ่ายต่างเก็บข้อมูลของตน

1.3 บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มคุณค่าความเป็นหุ้นส่วนในการทำกิจกรรมกับชุมชน เพราะคณะทำงานในกลุ่มอาสาสมัครบางคนพยายามไปเรียนเพื่อเปิดความรู้ให้กว้างขึ้นจะได้เอามาพัฒนาพื้นที่ มีคนจบปริญญาตรีแล้วซึ่งจากเดิมที่ทำงานชุมชนยังวุฒิการศึกษาแค่ผ่านภาคบังคับ ส่วนเจ้าหน้าที่ อบต. มีการพัฒนาต่อเนืองเป็นระยะๆ ดังนั้น การศึกษาทำให้คนมีคุณค่ามากขึ้น

1.4 หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่โดยภาพรวมมีจุดแข็ง เพราะจุดแข็งของกลุ่มทำงานต่างๆ ในชุมชนมีทุกกลุ่ม ได้แก่ การถกเถียงกันเพื่อการทำงานให้มีคุณภาพ และมีการทำงานที่มอบความรับผิดชอบให้คนที่เหมาะสมทำ

1.5 มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ใช้อ้างอิงเปรียบเทียบกับการจัดกิจกรรมของชุมชนอื่นๆ เพราะข้อมูลที่จัดเก็บเพื่อวัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ นั้นไม่มี ถ้าเก็บข้อมูลไว้เปรียบเทียบต้องเก็บรายละเอียดต่างๆ มาก ดังนั้น เคยเปรียบเทียบเพียงแค่อาความรู้สึกละตัวเองไปวัด

1.6 มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อฉลองความสำเร็จในการทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะเวลากลุ่มอาสาสมัครทำงานเสร็จจะมีการฉลองกันเป็นพิเศษ เล็กน้อยโดยเอาเงินส่วนตัวมาลงขันเลี้ยงกันเพื่อกระตุ้นความรักสามัคคีในหมู่คณะ

2. ด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

2.1 มีความเข้าใจถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวสำหรับรวมกิจกรรมประชุมสัมมนา เพราะค่าใช้จ่ายคนร่วมกิจกรรมจะรู้ว่าเท่าไร โดยเฉพาะคนจัดกิจกรรมประชุมสัมมนาจะรู้มากที่สุด ประชาชนทั่วไปมีความเข้าใจในลักษณะการจ่ายเงินในการประชุมสัมมนาแต่ครั้งนั้นสิ้นเปลือง ประชุมสัมมนาของภาคราชการจะจ่ายเงินจำนวนมากและบ่อยๆ

2.2 มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ทำกิจกรรม เพราะใช้อาคารอเนกประสงค์ที่สร้างขึ้นแทนการไปเช่าสถานที่อื่นจัด อุปกรณ์เครื่องใช้ถ้วยแก้ว และเก้าอี้ยืมจากวัดพื้นที่ข้างเคียง หยิบยืมกันได้และบางอย่างก็เช่าในราคากันเอง

2.3 การเพิ่มงบประมาณมีความจำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของทำกิจกรรม เพราะมีเงินทำให้สามารถเลือกสิ่งต่างๆ ที่จัดให้มีคุณภาพสูงขึ้น และมีความหลากหลายของกิจกรรมที่จัด กำหนดงบประมาณอย่างพอเพียงแล้วในแผนพัฒนาสามปี

2.4 การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมร่วมกันมีผลต่อการปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เพราะถ้าได้พันธมิตรร่วมเป็นหุ้นส่วนโดยร่วมความคิด ร่วมลงแรง ร่วมลงเงินและให้สิ่งของเพื่อการทำกิจกรรม แนนอนมีผลต่อการจัดกิจกรรม กลุ่มกิจกรรมจัดมีขึ้นในชุมชนมีค่าใช้จ่ายในการจัดอย่างจำกัดและไม่เพียงพอ บางครั้งการได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายและสิ่งของจากสมาชิกกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกันก็ทำให้การดำเนินกิจกรรมไม่ติดขัด ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมบรรลุผลสำเร็จได้

2.5 การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้มีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพราะงบประมาณกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนโดยแต่ละกิจกรรมได้กำหนดงบประมาณไว้ในแผนของชุมชนแล้ว กิจกรรมต่างๆ ได้มีการเตรียมการ

ด้านงบประมาณไว้แล้ว กิจกรรมจัดเท่าที่งบประมาณได้รับ งานอาสาสมัครถ้ามีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้นๆ คงไม่มีใครอยากทำ เพราะต้องใช้เวลาและการทุ่มเทมาก

3. ด้านการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ของ
องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

3.1 ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยการเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่างๆ เพราะประชาชนเคยเข้าร่วมการฝึกอบรมตามที่กลุ่มต่างๆ จัดให้ โดยส่วนใหญ่ชาวชุมชนเคยเข้าร่วมกิจกรรมในพื้นที่ซึ่งมีขึ้น

3.2 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการประสานเป็นเครือข่ายเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะเขามีกิจกรรมอะไรเขาประสานงานกัน อีกอย่างในคนหนึ่งๆ ทำงานในชุมชนในหลายหน้าที่และหลายกลุ่ม มีกิจกรรมอะไรเขารู้โดยอัตโนมัติ ใช้วิธีโทรศัพท์ติดต่อกันคือมีอะไรเรารู้กันโดยตรง ใช้ความต่อเนื่องจากการประชุมในการนัดพบครั้งต่อไป

3.3 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามนโยบายระดับประเทศ เพื่อการทำงาน เพราะการทำงานในพื้นที่ต้องตอบสนองนโยบายการบริหารงานของภาครัฐ ติดตามนโยบายเรารับฟังต่อเรื่องที่ติดตามผ่านสื่อมวลชนและจากการไปร่วมประชุมเพื่อรับนโยบายจากส่วนกลาง การทำงานต่างๆ ต้องฟังหน่วยเหนือด้วย ขณะเข้าร่วมประชุมและทำกิจกรรมประสานจัดงานมักจะบอกว่าเป็นนโยบายรัฐบาลให้ดำเนินการ

3.4 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามการดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการทำงาน เพราะทำงานในพื้นที่ต้องมีความเชื่อมโยงกันทั้งระบบซึ่งจังหวัดก็เป็นส่วนหนึ่งที่กลุ่มต่างๆ อบต. ต้องตามนโยบายและถือปฏิบัติ

3.5 นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการเปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา เพราะการปรับเปลี่ยนนโยบายต้องให้เป็นไปตามสภาพนโยบายรัฐบาลและข้อจำกัดที่มีอยู่ของพื้นที่ จึงมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยน เปลี่ยนนโยบายบ่อยๆ ทำให้เราเหนื่อยเหมือนกัน แต่ทำให้เราเรียนรู้ที่จะวางแผนการทำงานซึ่งบางเรื่องก็ใหม่ๆ

2. ลักษณะพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2

2.1 ลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ในความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

1) ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในหน้าที่

(1) ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วม

วางแผน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าทัศนคติในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กร ชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ให้ความสำคัญใน เรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมวางแผน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่ เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมือง แห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ **แผนเป็นหัวใจ ของการทำงานของชุมชน ทิศทางการทำงานอยู่ในแผน การวางแผน อบต.** เชิญผู้นำ ชุมชนทุกหมู่บ้านร่วมกันวางแผนการทำงานในแต่ละปีงบประมาณ งานวางแผน อบต.ให้ ให้ความสำคัญมาก โดยกำหนด ผู้ใหญ่บ้านและประชาชนของแต่ละหมู่บ้านจะมีการพูดคุยกันเบื้องต้น เพื่อตกลงกันในการทำกิจกรรมต่างๆ ของหมู่บ้านเขา ทั้งนี้ทุกหมู่บ้านมีผู้ใหญ่บ้าน รวม 7 หมู่บ้าน จะพาลูกบ้านหรือกัน เพื่อกำหนดกิจกรรมและโครงการของหมู่บ้านตนก่อน หลังจากนั้น ผู้ใหญ่บ้านจะนำไปเสนอต่อที่ประชุม เพื่อวางแผนโดย อบต. ดำเนินการซึ่งมีตัวแทนจากทุก หมู่บ้านเข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาร่วมกันจนกระทั่งได้ข้อยุติในการกำหนดเป็น แผนพัฒนาสามปีของ อบต. การดำเนินการวางแผนดำเนินไปด้วยดีทุกฝ่ายให้ความ ร่วมมือ (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) การเข้าร่วมวางแผนทำให้เรา มองเห็นภาพรวมของการพัฒนาทั่วพื้นที่ อบต. (ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก: การ สัมภาษณ์) หากพื้นที่ต้องการให้เราช่วยหรือทำอะไรก็บอกมาเราพร้อม โดยเฉพาะเรื่องการ วางแผนสถานประกอบการจะให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะการมีแผนที่ดีจะทำให้มีระบบการ ทำงาน (ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) การวางแผนประชาชนมักมองว่าให้ เป็นเรื่องของผู้บริหารชุมชน แต่การที่ได้ร่วมคิดในการวางแผนระดับหมู่บ้านกับผู้ใหญ่บ้านทำให้ รู้สึกเป็นกันเองดี (ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(2) ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้ และการฝึกอบรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าทัศนคติในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กร ชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ให้ความสำคัญใน เรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้ และการฝึกอบรม” นั้น โดย ในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญ ในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่ง มีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน เรื่องการศึกษา การเรียน และการฝึกอบรม ถือเป็นเครื่องมือ

พัฒนาคนให้สามารถมีความรู้และพึ่งตนเองมีอาชีพ ประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญ และเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนทุกครั้งทั้งทางโรงเรียนแจ้งมา ประชาชนมีทัศนคติที่ต่อ การศึกษาเพราะทำให้เปลี่ยนฐานะคนได้ สถานประกอบการได้เข้ามาบริจาคคอมพิวเตอร์และ สิ่งของที่เป็นอุปกรณ์ทางการศึกษา โดยพื้นที่ขออะไรไปเขาก็ให้ความร่วมมือ กลุ่มอาสาสมัครใน พื้นที่ก็มีการประชุมสัมมนาทั้งในพื้นที่และไปร่วมกับหน่วยงานงานอื่นๆ ที่จัดอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะคนสูงอายุจะสนใจฝึกอบรม เช่น ทำสมาธิ การอบรมความรู้เรื่องกฎหมายใกล้ตัว โดยเฉพาะกฎหมายเรื่องทรัพย์สินมรดก การรำไทเก๊ก กิจกรรมการเรียนรู้ ทุกครั้งที่จัดได้ ประชาสัมพันธ์เสียงตามสายเชิญผู้สนใจมาแจ้งรายชื่อและเข้าร่วมทำกิจกรรม (ตัวแทนปัจเจก บุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) **สถานีอนามัยมีการจัดการ เรียนรู้พบกลุ่มของผู้ติดยาเสพติดซึ่งอยู่ในวัยเด็กและเยาวชนอายุยังน้อยๆ เสียหายอนาคต แต่เด็กกลุ่มนี้กำลังปรับตัวได้ดีขึ้น ส่วนผู้สูงอายุยังคงทำกิจกรรมกับสถานีอนามัยอย่างต่อเนื่อง (ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) เวลามีการฝึกอบรมที่ไหนเขามี จดหมายเชิญเราไปร่วมเราก็ไปบางครั้งต้องออกค่าใช้จ่ายเองเพราะงบประมาณไม่มี แต่เราสนใจ อยากเอาความรู้มาช่วยพัฒนาบ้านเรา ส่วนใหญ่ อสม. จะกิจกรรมการศึกษาและเรียนรู้กันบ่อย เพราะเรามีกลุ่มที่เข้มแข็งรวมตัวกันได้ดีไปไหนไปกัน ส่วนใหญ่ก็เกษียณงานประจำกันแล้ว (ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)**

(3) ช่วยแก้ไขความขัดแย้งจากการปฏิบัติ

หน้าที่ของฝ่ายบริหารการปกครองพื้นที่

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าทัศนคติในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กร ชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ช่วยแก้ไขความ ขัดแย้งจากการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารการปกครองพื้นที่” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อ การดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่ นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะ ทำนองเดียวกัน คือ พื้นที่ที่มีการประชาสัมพันธ์ผ่านหอกระจายข่าวเสียงตามสายเกี่ยวกับ กิจกรรมชุมชนอย่างต่อเนื่อง ช่วยลดปัญหาความเข้าใจอะไร ๆ ไม่ถูกต้องได้และเวลามี ปัญหาของชุมชนหรือมีแนวปฏิบัติอะไรที่คนในชุมชนควรรับรู้ การทำงานของฝ่ายบริการ ปกครองพื้นที่ก็มีความขัดแย้งกันบ้างก็เป็นเรื่องปกติ คนทำงานมักเจออุปสรรคมีคนรัก มีคน ชอบและมีคนไม่ชอบ แต่ทุกคนที่ทำงานถ้ารู้เรื่องความขัดแย้งนั้น ๆ ก็จะช่วยอธิบายให้ฟัง ว่าเรื่องมันคืออะไรและมายังไง เราเอาความจริงมาพูดกัน คนไม่ชอบกันมันยากที่จะเข้าใจ กันต่างคนต่างอยู่ก็ดีเหมือนกัน สังคมปัจจุบันมีทางออกเยอะ บริการที่นี้ไม่มีเราก็ย้ายใช้บริการ ที่อื่น การพยายามหลีกเลี่ยงความขัดแย้งกันน่าจะดีที่สุด เจ้าหน้าที่ทำงานก็อยากเอาใจทุก

ฝ่าย แต่มันก็ต้องมีจนได้ที่เขาจะคิดโน้นคิดนี้แล้วก็เกิดปัญหาขึ้นก็มี ก็ช่วยกันแก้ไขกันไป หลวงจ้างเรามาแก้ไขปัญหาก็ว่ากันไปให้ดี (ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ทำไงได้คนเขาจะขัดแย้งกันมันก็ช่วยยากนะ แต่ถ้าเจอกับตัวเองก็ต้องชี้แจงกัน เรื่องขัดแย้งกันถ้าเราไม่ถือเป็นสาระก็จะทำให้ลดปัญหาเพราะเวลาจะช่วยพิสูจน์คนให้รู้เอง ถ้าทำงานโปร่งใสและตรวจสอบได้ การใช้วิธีดึงคนหลายๆ ฝ่ายมานั่งร่วมกันทำงานตั้งแต่ริเริ่มกิจกรรมจะทำให้ความขัดแย้งลดหายไปแล้วทุกคนจะหันหน้าเข้าหากันเพื่อทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ร่วมกัน ดังนั้น การวางแผนน่าจะช่วยให้เยอะ (ตัวแทนสถาบันต่างๆที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วนใน
ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในหน้าที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมวางแผน” “ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรม” และ “ช่วยแก้ไขความขัดแย้งจากการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่” ว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมวางแผน คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะแผนเป็นหัวใจของการทำงานของชุมชน ทิศทางการทำงานอยู่ในแผน อบต. ดำเนินการซึ่งมีตัวแทนจากทุกหมู่บ้านเข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาร่วมกัน จนกระทั่งได้ข้อยุติในการกำหนดเป็นแผนพัฒนาสามปีของ อบต. การดำเนินการวางแผนดำเนินไปด้วยดีทุกฝ่ายให้ความร่วมมือ การเข้าร่วมวางแผนทำให้เรามองเห็นภาพรวมของการพัฒนาทั้งพื้นที่ อบต. การมีแผนที่ดีจะทำให้มีระบบการทำงาน การวางแผนประชาชนมักมองว่าให้เป็นเรื่องของผู้บริหารชุมชน

2. ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรม คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะการศึกษา การเรียน และการฝึกอบรม ถือเป็นเครื่องมือพัฒนาคนให้สามารถมีความรู้และพึ่งตนเองมีอาชีพ ประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนทุกครั้งที่ทางโรงเรียนแจ้งมา สถานีอนามัยมีการจัดการเรียนรู้พบกลุ่มของผู้ติดยาเสพติด เวลาที่มีการฝึกอบรมที่ไหนเขามีจดหมายเชิญเราไปร่วมเราก็ไปบางครั้งต้องออกค่าใช้จ่ายเอง

3. ช่วยแก้ไขความขัดแย้งจากการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะพื้นที่มีการประชาสัมพันธ์ผ่านหอกระจายข่าว

เสียงตามสายเกี่ยวกับกิจกรรมชุมชนอย่างต่อเนื่อง ช่วยลดปัญหาความเข้าใจอะไรๆ ไม่ถูกต้องได้ ถ้ารู้เรื่องความขัดแย้งนั้นๆ ก็จะช่วยอธิบายให้ฟังว่าเรื่องมันคืออะไรและมายังไง เราเอาความจริงมาพูดกัน การพยายามหลีกเลี่ยงความขัดแย้งกันน่าจะดีที่สุด เรื่องขัดแย้งกันถ้าเราไม่ถือเป็นสาระก็จะทำให้ลดปัญหาเพราะเวลาจะช่วยพิสูจน์คนให้รู้เอง

2) ด้านการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่

(1) ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” “เหมาะสม” และ “เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้าชุมชนและผู้สนใจทุกคนพอถึงช่วงเวลาวางแผนพัฒนาสามปีจะกระตือรือร้นที่จะระดมความคิดของคนในหมู่บ้านเพื่อช่วยกันกำหนดโครงการร่วมกัน โดยแต่ละหมู่บ้านดำเนินการเบื้องต้นก่อนเพื่อได้ข้อมูลของโครงการตามความต้องการของหมู่บ้านตน เช่น ปรับปรุงถนนของหมู่บ้านที่ใช้ร่วมกัน เป็นต้น จากนั้นตัวแทนของหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้านจะนำโครงการที่ได้เข้าร่วมประชุมพบกันทุกหมู่บ้านเพื่อพิจารณาให้ความสำคัญของโครงการของแต่ละหมู่บ้านและนำไปสู่การกำหนดในแผนต่อไป (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) ทำงานเพื่อชุมชนก็ต้องสามัคคีกันมีอะไรก็ช่วยกัน (ตัวแทนกลุ่มสนใจ: การสัมภาษณ์) เพื่อนๆ ในชุมชนส่วนใหญ่ที่เคยทำงานพัฒนาเป็นอาสาสมัครด้วยกันถึงเวลามีกิจกรรมอะไรเขาก็ร่วมมือและชวนเพื่อนบ้านมาด้วย การเตรียมการจัดกิจกรรมคณะทำงานจะช่วยกันวางแผนทำงานซึ่งทุกคนพอใจ (ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก: การสัมภาษณ์)

(2) ทำกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ทำกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” “เหมาะสม” และ “เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ทุกหมู่บ้านระดมความคิดเห็นกันเพื่อกำหนดกิจกรรมโครงการต่าง ๆ วัตถุประสงค์จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแน่นอน การทำงานขาด

วัตถุประสงค์แล้วจะทำให้ขาดพลังการทำงาน ทำงานแล้วชุมชนได้เราก็ดีใจอีกและอย่างเราก็ได้ด้วย คือ ได้รับความไว้วางใจและการยอมรับจากคนในพื้นที่ ดังนั้น ทุกงานมีวัตถุประสงค์ (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(3) ทุ่มเทการทำงานตามที่กำหนดไว้

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ทุ่มเทการทำงานตามที่กำหนดไว้” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ทำงานถ้าไม่ตั้งใจทำ ไม่มีใครเขาอยากจะทำทำให้ผลงานออกมาไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ ขาดการยอมรับ (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก: การสัมภาษณ์) คณะกรรมการและคณะทำงานซึ่งทำหน้าที่บริหารโครงการ แต่ละคนพยายามร่วมทำหน้าที่ของตนเต็มที่ (ตัวแทนสถาบันต่างๆที่เป็นตัวหลัก: การสัมภาษณ์) หัวหน้าโครงการจะเหนือกว่าใคร (ตัวแทนกลุ่มสนใจ: การสัมภาษณ์) เพียงแค่ได้ชื่อเขียนว่าเป็นคณะผู้บริหารกิจกรรมหรือโครงการยังไม่พอต้องเข้าร่วมกิจกรรมด้วย (ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง: การสัมภาษณ์)

(4) ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ อบต.เรามีหอกระจายข่าวและเสียงตามสาย มีลำโพงติดส่งเสียงในชุมชน โดยเฉพาะบริเวณที่มีคนอยู่มาก ๆ และมีครอบคลุมพื้นที่ มีกิจกรรมอะไร หรือประชาสัมพันธ์อะไรได้เป็นระยะ ๆ กิจกรรมต่างในแผนเราแจ้งผ่านหอกระจายข่าวอันนี้ก็ทำให้คนมาร่วมทำกิจกรรม และทุกเดือนเรามีประชุมกลุ่มผู้นำชุมชนเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับการทำงานภายในชุมชนและแจ้งเรื่องต่างๆ รวมถึงติดตามงานไปในตัวด้วย (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) หัวหน้ากลุ่มและคณะกรรมการบางส่วนเข้าใจแผนเป็นอย่างดี กลุ่มอาสาสมัครทำ

กิจกรรมตามที่มีงบประมาณสนับสนุนและพยายามทำงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ แผนกิจกรรมต่างของชุมชนหัวหน้าชุมชนแต่ละหมู่บ้าน คือ กำหนด ผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่ เขาจะแจ้งลูกบ้านให้ทราบและลูกบ้านจะบอกต่อ ๆ กันไป อย่างไรก็ตามแผนถูกกำหนดขึ้นจากความเห็นที่ผู้ใหญ่รวบรวมจากลูกบ้าน ดังนั้น ความเข้าใจมีในระดับหนึ่งแล้ว โดยเฉพาะโครงการที่หมู่ตนเองจะทำอะไรได้บ้านตามแผน (ตัวแทนกลุ่มสนใจ ตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก และกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(5) ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ทุกฝ่ายพยายามทำงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ แต่ช่วงเวลายังอาจคาดเคลื่อนเนื่องจากมีกิจกรรมอื่น ๆ มาแทรกอยู่ตลอดเวลา (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ซึ่งงบประมาณจากส่วนกลางได้เข้า เป็นอาสาสมัครทำงานจะเอาเวลาทั้งหมดที่เรามีทุ่มไปกับงานต้องแบ่งเวลาเพราะเราต้องรับผิดชอบครอบครัว บางคนเขาเกษียณงานประจำแล้วก็มีเวลาเต็มที่แต่ต้องทำกันเป็นทีม เจ้าหน้าที่ของรัฐถ้าปรับการทำงานให้เป็นเชิงรุกน่าจะช่วยให้งานเดิมตามกำหนดของแผนได้(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) ทำงานไม่ตามกำหนดเวลา แสดงว่าขาดการกำกับการทำงานตามแผนอย่างจริงจัง แต่ที่ อบต. เขามีประชุมติดตามการทำงานอยู่ทุกเดือนน่าจะช่วยให้(ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(6) กำหนดกิจกรรมที่มีเรื่องตามความต้องการ

พิเศษของชุมชนโดยส่วนใหญ่

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “กำหนดกิจกรรมที่มีเรื่องตามความต้องการพิเศษของชุมชนโดยส่วนใหญ่” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ โครงการได้กำหนดขึ้นตามความต้องการของแต่ละหมู่บ้านมีกำหนด

ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำชุมชนได้พาลูกบ้านคุยกันในพื้นที่ของตนเพื่อกำหนดโครงการออกมา จากนั้นแต่ละหมู่บ้านพบกันที่ อบต. โดยประชุมทั้ง 7 หมู่บ้านพร้อมกันซึ่งผู้ใหญ่บ้านก็จะเสนอความต้องการและระดมความคิดเห็น สดทำยได้ข้อยุติแล้วเจ้าหน้าที่จัดทำสาระตามที่ประชุมนี้ตกลง ดังนั้นทุกกิจกรรมในแผนจึงเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจพิเศษของชุมชน โดยเฉพาะหมู่บ้านนั้นๆ (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)กิจกรรมและโครงการเมื่อถึงเวลาภาคปฏิบัติกิจกรรมตามแผน ทุกคนพร้อมใจให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมซึ่งถือเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นพิเศษ(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(7) กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการ

ทำกิจกรรมตามแผน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการทำกิจกรรมตามแผน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ เรื่องทรัพยากรเราไม่คอยหวังแต่หวังการทำงานให้ได้ตามที่กำหนดไว้ เพราะแผนมีการกำหนดค่าใช้จ่ายไว้ชัดเจนแล้ว (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) เวลาคิดทำแผนเรามักมองประสบการณ์ทั้งข้อดีและข้อเสีย รวมถึงสิ่งของอะไรบ้างจะใช้กับกิจกรรมใดและคิดงบประมาณเท่าที่จะใช้ต่อไป ส่วนใหญ่สิ่งของที่เก็บไว้หลังจากทำกิจกรรมที่ผ่านมามีสามารถนำมาใช้ซ้ำได้อีกทำให้มีเงินไปเน้นจุดอื่นของกิจกรรมที่จะต้องทำให้ออกมาดีๆ(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(8) กำหนดการพัฒนาความรู้ ความสามารถใน

การทำกิจกรรมของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “กำหนดการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำกิจกรรมของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนอง

เดียวกัน คือ ทำกิจกรรมกับชุมชนเป็นการทำไปรู้ไปจัดเป็นการพัฒนาตัวเราด้วย อบต. มีการพัฒนาบุคลากรโดยจัดฝึกอบรมซึ่งเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เป็นระยะ ๆ และส่งไปฝึกอบรมกับหน่วยงานภายนอก คนมีความรู้ได้เปรียบ เดียวนี้ลูกน้องจบสูงกว่าเราอีกตัวเองก็อยากเรียนให้สูงๆ แต่อายุมากแล้วอยากพักแต่ก็เรียนรู้กับงานที่ทำ พยายามพัฒนางานต่อไป(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมมนา)ความต่อเนื่องจากการฝึกอบรมไม่ค่อยมี เหมือนอบรมแล้วหาย แต่ทำให้เรามองอะไรกว้างขึ้น (ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมมนา)กำหนด ผู้ใหญ่บ้านหรือหัวหน้าชุมชนถ้าได้พัฒนา ก็จะเป็นประโยชน์และทำให้การทำงานได้ดียิ่งขึ้น สถานประกอบการเราก็มีการอบรมอยู่เรื่อยๆ ให้แก่พนักงานทุกระดับ (ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมมนา)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วนในด้านการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน” “ทำกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชน” “ทุ่มเทการทำงานตามที่กำหนดไว้” “ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้” “ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด” “กำหนดกิจกรรมที่มีเรื่องตามความต้องการพิเศษของชุมชนโดยส่วนใหญ่” “กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการทำกิจกรรมตามแผน” และ “กำหนดการพัฒนาความรู้ความสามารถในการทำกิจกรรมของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่” ว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน คือ “มี” “เหมาะสม” และ “เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะ ทำงานเพื่อชุมชนก็ต้องสามัคคีกันมีอะไรก็ช่วยกัน เพื่อนๆ ในชุมชนส่วนใหญ่ที่เคยทำงานพัฒนาเป็นอาสาสมัครด้วยกันถึงเวลามีกิจกรรมอะไรเขาก็ร่วมมือและชวนเพื่อนบ้านมาด้วย จัดกิจกรรมคณะทำงานจะช่วยกันวางแผนทำงานซึ่งทุกคนพอใจ

2. ทำกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชน คือ “มี” “เหมาะสม” และ “เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะทุกหมู่บ้านระดมความคิดเห็นกันเพื่อกำหนดกิจกรรมโครงการต่างๆ วัตถุประสงค์จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแน่นอน

3. ทุ่มเทการทำงานตามที่กำหนดไว้ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะทำงานถ้าไม่ตั้งใจทำ ไม่มีใครเขาอยากจะช่วย คณะกรรมการและคณะทำงานซึ่งทำหน้าที่บริหารโครงการ แต่ละคนพยายามร่วมทำหน้าที่ของตนเต็มที่ หัวหน้าโครงการจะเหนื่อยกว่าใคร

4. ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะ อบต. เรามีหอกระจายข่าวและเสียงตามสาย มีลำโพงติดส่งเสียงในชุมชน โดยเฉพาะบริเวณที่มีคนอยู่มากๆ และมี

ครอบคลุมพื้นที่ มีกิจกรรมอะไร หรือประชาสัมพันธ์อะไรได้เป็นระยะๆ กิจกรรมต่างในแผนเราแจ้งผ่านหอกระจายข่าวอันนี้ก็ทำให้คนมาร่วมทำกิจกรรม แผนกิจกรรมต่างของชุมชนหัวหน้าชุมชนแต่ละหมู่บ้าน คือ กำหนด ผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่บ้าน เขาจะแจ้งลูกบ้านให้ทราบและลูกบ้านจะบอกต่อๆ กันไป

5. ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะทุกฝ่ายพยายามทำงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ แต่ช่วงเวลามันอาจคาดเคลื่อนเนื่องจากมีกิจกรรมอื่นๆ มาแทรกอยู่ตลอดเวลา เจ้าหน้าที่ของรัฐถ้าปรับการทำงานให้เป็นเชิงรุกน่าจะช่วยให้งานเดิมตามกำหนดของแผนได้

6. กำหนดกิจกรรมที่มีเรื่องตามความต้องการพิเศษของชุมชนโดยส่วนใหญ่ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะ โครงการได้กำหนดขึ้นตามความต้องการของแต่ละหมู่บ้าน กิจกรรมและโครงการเมื่อถึงเวลาภาคปฏิบัติกิจกรรมตามแผน ทุกคนพร้อมใจให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ซึ่งถือเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นพิเศษ

7. กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการทำกิจกรรมตามแผน คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะเรื่องทรัพยากรเราไม่ค่อยห่วงแต่ห่วงการทำงานให้ได้ตามที่กำหนดไว้ ส่วนใหญ่สิ่งของที่เก็บไว้หลังจากทำกิจกรรมที่ผ่านมาสามารถนำมาใช้ซ้ำได้อีก

8. กำหนดการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำกิจกรรมของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะทำกิจกรรมกับชุมชนเป็นการทำไปรู้ไปจัดเป็นการพัฒนาตัวเราด้วย อบต. มีการพัฒนาบุคลากรโดยจัดฝึกอบรมซึ่งเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เป็นระยะๆ และส่งไปฝึกอบรมกับหน่วยงานภายนอก คนมีความรู้ได้เปรียบ

3) ด้านลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่

(1) ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์การบริหาร

ส่วนตำบลซึ่งระบุไว้ในแผน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งระบุไว้ในแผน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ อบต. มีวิสัยทัศน์ว่าประชาชนมีคุณภาพที่ดี สามัคคีร่วมทำ ผู้นำสิ่งแวดล้อม เพียบพร้อมการพัฒนา ถือเป็นนโยบายและ

ทิศทางการทำงาน ทุกคนในพื้นที่จะพยายามปฏิบัติให้ได้ตามวิสัยทัศน์(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ทุกฝ่ายในพื้นที่ดำเนินกิจกรรมตามนโยบายซึ่งตกลงร่วมกันตามแผนที่วางไว้ และในบางเรื่องหน่วยงานในพื้นที่ก็ดำเนินงานตามนโยบายตามต้นสังกัด เช่น สถานีอนามัยสังกัดกระทรวงสาธารณสุขดูแล เขาจะรับนโยบายส่วนหนึ่งจากสังกัด ทั้งนี้ทุกหน่วยงานทำงานเพื่อประชาชน(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มสนใจและตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) นโยบายถือเป็นสิ่งที่ทุกฝ่ายต้องรับรู้และถือปฏิบัติ เพราะการทำงานขาดนโยบายเหมือนขาดเข็มทิศ ซึ่งเห็นด้วยที่ อบต. กำหนดนโยบายออกมาแล้วทุกฝ่ายมาตกลงร่วมกันอีกครั้งในทางปฏิบัติ(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(2) กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนสามารถลงทุน

ซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติได้

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนสามารถลงทุนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติได้” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ทุกกิจกรรมในแผนสามารถร่วมลงทุนได้ การเปิดโอกาสให้หน่วยงานหรือคนอื่น ๆ ได้มาลงทุนทำกิจกรรม เป็นสิ่งที่จะทำให้การพัฒนาพื้นที่ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ผู้ลงทุนต้องเป็นการลงทุนเพื่อประชาชนในชุมชนในลักษณะสวัสดิการสงเคราะห์ ดังนั้นการแสวงหากำไรจึงเป็นสิ่งที่ทำให้ชุมชนไม่พัฒนาเท่าที่ควร เจ้าหน้าที่ของรัฐ คือ ฝ่ายประสานงานในการพัฒนาพื้นที่ควรมีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อผลักดันกิจกรรมตามแผนงานให้มีการดำเนินการอย่างถูกต้องและมีหลักธรรมาภิบาลกิจกรรมหรือโครงการมีงบประมาณอยู่ในตัวของมันตามแผนอยู่แล้ว แต่การร่วมลงทุนสามารถดำเนินการได้(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)สถานประกอบการในพื้นที่ ควรเข้ามาช่วยกันพัฒนาชุมชน(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(3) หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจถึง

บทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน” นั้น โดยใน

ประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้
 พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมือง
 แห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ กลุ่มและ
 ผู้เกี่ยวข้องซึ่งทำงานเพื่อชุมชนเราแจกแผนให้ทุกคนพิมพ์ใส่ปกอย่างดี มีการประชุม
 ประชาคม และประชุมผู้นำชุมชนเดือนละครั้งหรือกันเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง ทำให้
 ทุกคนรู้ว่าจะต้องเร่งทำอะไรต่อไป (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบัน
 ต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) คนทำงานส่วนใหญ่หน้าเดิม ๆ งานจะสำเร็จเร็วขึ้นและมี
 ประสิทธิภาพโดยอาศัยการมีทีมงานที่ดีร่วมกันทำ แต่บางงานต้องทำกับคนที่เชี่ยวชาญเฉพาะ
 (ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(4) สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วย
 หลาย ๆ ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุนปฏิบัติงานตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมี
 ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วน
 ตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม
 “สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วยหลาย ๆ ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุนปฏิบัติงาน
 ตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่
 เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมี
 ใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ อบต. พยายามให้การสนับสนุนการทำงานให้ทุกฝ่าย โดย
 นอกจากงบประมาณตามที่ตัดบไปให้แล้วถ้าฝ่ายไหนต้องการอะไรทาง อบต. หาทางสนับสนุน
 ให้กิจกรรมนั้น ๆ เดินต่อไป อย่างไรก็ตามหัวหน้าแต่ละกลุ่มเขาก็พยายามหาแหล่ง
 สนับสนุนอื่น ๆ ร่วมด้วยเพื่อทำงานชุมชนให้สำเร็จ (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และ
 ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) กำหนด ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำชุมชนมีความสนใจ
 ในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนและพยายามผลักดันให้เกิดผลสำเร็จ และมีเจ้าหน้าที่ราชการ
 ตั้งใจทำงานให้บริการประชาชน (ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วนใน
 ด้านลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กร
 ชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็น
 คำถาม “ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งระบุไว้ในแผน” “กิจกรรมที่
 กำหนดไว้ในแผน สามารถลงทุนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติได้” “หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจ
 ถึงบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน” และ “สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วยหลาย ๆ

ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุนปฏิบัติตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ” ว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งระบุไว้ในแผน คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะทุกคนในพื้นที่จะพยายามปฏิบัติให้ได้ตามวิสัยทัศน์ ทุกฝ่ายในพื้นที่ดำเนินกิจกรรมตามนโยบายซึ่งตกลงร่วมกันตามแผนที่วางไว้ บางเรื่องหน่วยงานในพื้นที่ก็ดำเนินงานตามนโยบายตามต้นสังกัด เช่น สถานีอนามัย นโยบายออกมาแล้วทุกฝ่ายมาตกลงร่วมกันอีกครั้งในทางปฏิบัติ

2. กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน สามารถลงทุนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติได้ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะทุกกิจกรรมในแผนสามารถร่วมลงทุนได้ โครงการมีงบประมาณอยู่ในตัวของมันตามแผนอยู่แล้ว แต่การร่วมลงทุนสามารถดำเนินการได้ สถานประกอบการในพื้นที่ ควรเข้ามาช่วยกันพัฒนาชุมชน

3. หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะกลุ่มและผู้เกี่ยวข้องซึ่งทำงานเพื่อชุมชนเราแจกแผนให้ทุกคนพิมพ์ใส่ปกอย่างดี มีการประชุมประชาคม และประชุมผู้นำชุมชนเดือนละครั้งหรือกันเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง ทำให้ทุกคนรู้ว่าจะต้องเร่งทำอะไรต่อไป คนทำงานส่วนใหญ่หน้าเดิมๆ

4. สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วยหลาย ๆ ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุนปฏิบัติตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะ อบต. พยายามให้การสนับสนุนการทำงานให้ทุกฝ่าย หัวหน้าแต่ละกลุ่มเขาก็พยายามหาแหล่งสนับสนุนอื่นๆ ร่วมด้วยเพื่อทำงานชุมชนให้สำเร็จ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำชุมชนมีความสนใจในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนและพยายามผลักดันให้เกิดผลสำเร็จ

4) ด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุน

(1) ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อให้

มั่นใจในผลสำเร็จในการทำงาน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อให้มั่นใจในผลสำเร็จในการทำงาน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ **พื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ทุกฝ่าย**

ให้มาลงทุนในพื้นที่ เมื่อมีมาเราจะหารือกับหลายๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องช่วยกันตัดสินใจ(ตัวแทน บัณฑิตบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)บรรยากาศการส่งเสริมการลงทุนต้องสร้างให้เกิดขึ้น เพราะพื้นที่ไม่ค่อยมีอะไรเด่นๆ (ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) กลุ่มอาสาสมัครมีความกระตือรือร้นช่วงแรกของการเริ่มกิจกรรมและค่อยผ่อนคลายบรรยากาศต่างคนต่างอยู่จะมีมากขึ้นๆ ถ้าไม่ช่วยกันพัฒนา กลุ่มอาสาสมัครบางกลุ่มยังเข้มแข็ง เช่น กลุ่ม อสม. เขามีเครือข่ายในการร่วมทำงานกันดี(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(2) ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้มีความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วยพร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ อบต. ทุกที่เป็นเหมือนกัน คนที่เข้าร่วมกิจกรรมจะช่วยกันออกในการติดต่อประสานงานสำหรับทำกิจกรรมกับเครือข่ายหรือภายในพื้นที่เอง(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)การเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมเข้าไปดูแลพนักงานของสถานประกอบการที่อยู่ในพื้นที่น่าจะเหมาะสมกว่า(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก :การสัมภาษณ์)

(3) สนับสนุนให้นายจ้างและพ่อค้าได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การลงทุนเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมที่เสนอความเห็น

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “สนับสนุนให้นายจ้างและพ่อค้าได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การลงทุนเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมที่เสนอความเห็น” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้มีความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ พ่อค้าแม่ค้าและห้กรธุรกิจในพื้นที่มีบทบาทในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่ บางคนเป็นผู้บริหาร อบต.ใหญ่บ้าน เขาเหล่านี้ถือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาชุมชน ประชาชนในพื้นที่มีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นเท่ากัน(ตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก และปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) กลุ่มนิคมและสถานประกอบการไม่ค่อยได้มาประชุมร่วมงานพัฒนาพื้นที่(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(4) ให้มีการพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ให้มีการพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้มีความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ทำงานเพื่อชุมชนยังไม่ได้มีการหาความได้เปรียบและเสียเปรียบกัน แต่ถ้าหากแล้วจะทำให้เป็นเรื่องมีปัญหาขึ้น(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)การลงทุนแบบหุ้นส่วนอย่างมีระบบยังมีไม่ชัดเจนถึงขั้นหาความได้เปรียบเสียเปรียบกันเพราะเป็นหุ้นส่วนกันแล้วสิ่งที่ควรทำ คือ ความโปร่งใส เพราะจะทำให้ได้การทบทวนและทำความเข้าใจการทำงานของตน(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(5) ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้มีความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ คนชราที่ไม่มีลูกหลานดูแล อบต. ดำเนินการให้ได้รับค่าครองชีพจากสงเคราะห์จังหวัดเดือนละ 300 บาท ส่วนกิจกรรมและโครงการตามที่ อบต. สนับสนุน

นั้นก็ถือได้ว่าเป็นการช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ไม่ให้อยู่ในภาวะลำบาก และ อสม. เคยประสานการช่วยเหลือคนชราและคนพิการ(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)การพัฒนาชุมชนเป็นเรื่องที่ไม่ให้เกิดภาวะด้อยโอกาสเกิดขึ้นในพื้นที่(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(6) เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกันในการแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกันในการแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วยพร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การแสดงความคิดเห็นและทำงานชุมชนทุกคนมีเท่าเทียมกัน เพียงแต่ความเป็นเพศชายมักถูกมองว่าควรเป็นผู้นำกลุ่มและได้รับการยกย่องให้เป็นหัวหน้ากลุ่ม(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ซึ่งความสำเร็จหลาย ๆ เรื่องของเบื้องหลังผู้ชายนั้น มีผู้หญิงที่เก่ง ๆ คอยสนับสนุน กลุ่มสตรีมีหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้หญิง ซึ่งเก่ง และปัจจุบันโดยทั่วไปผู้หญิงเป็นผู้นำก็เยอะและทำได้ดีด้วย สังคมปัจจุบันเราให้โอกาสผู้หญิงมากขึ้น ความรู้ความสามารถทุกคนมีเก่งพอ ๆ กัน เราช่วยเหลือกัน(ตัวแทนกลุ่มสนใจและตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(7) สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ในพื้นที่ยังไม่มีสื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่ อีกอย่างเรามีเสียงตามสายอยู่แล้ว และยังไม่มียี่สิบสองชั่วโมงมาทำข่าวของกิจกรรมพัฒนาชุมชนก็ดีเหมือนกันถ้ามี

สื่อมวลชนเข้ามาช่วยงานพัฒนาชุมชน(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มสนใจ และกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วนในด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุน พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อทำให้มั่นใจในผลสำเร็จในการทำงาน” “ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน” “สนับสนุนให้นายจ้างและพ่อค้าได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การลงทุนเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมที่เสนอความเห็น” “ได้มีการพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว” “ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ” “เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกัน ในการแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น” และ “สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่” ว่า “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อทำให้มั่นใจในผลสำเร็จในการทำงาน คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะพื้นที่ได้เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายให้มาลงทุนในพื้นที่บรรยากาศการส่งเสริมการลงทุนต้องสร้างให้เกิดขึ้น กลุ่มอาสาสมัครมีความกระตือรือร้นช่วงแรกของการเริ่มกิจกรรมและค่อยผ่อนคลายต่างคนต่างอยู่จะมีมากขึ้น ๆ

2. ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะคนที่เข้าร่วมกิจกรรมจะช่วยกันออกในการติดต่อประสานงานสำหรับทำกิจกรรมกับเครือข่ายหรือภายในพื้นที่เอง การเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมเข้าไปดูแลพนักงานของสถานประกอบการที่อยู่ในพื้นที่น่าจะเหมาะสมกว่า

3. สนับสนุนให้นายจ้างและพ่อค้าได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การลงทุนเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมที่เสนอความเห็น คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะพ่อค้าแม่ค้าและนักธุรกิจในพื้นที่มีบทบาทในการทำกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ บางคนเป็นผู้บริหาร อบรม.ใหญ่บ้าน เขาเหล่านี้ถือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาชุมชน ประชาชนในพื้นที่มีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นเท่ากัน

4. ได้มีการพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว คือ “ไม่มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะทำงานเพื่อชุมชนยังไม่ได้มีการหาความ

ได้เปรียบและเสียเปรียบกัน การลงทุนแบบหุ้นส่วนยังมีระบบยังไม่ชัดเจนถึงขั้นหาความ
ได้เปรียบเสียเปรียบกัน

5. ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ คือ “มี”

แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย
เพราะคนชราที่ไม่มีลูกหลานดูแล อดต. ดำเนินการให้ได้รับค่าครองชีพจากสงเคราะห์จังหวัด
เดือนละ 300 บาท ส่วนกิจกรรมและโครงการตามที่ อดต. สนับสนุนนั้นก็ถือได้ว่าเป็นการ
ช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ไม่ให้อยู่ในภาวะลำบาก การพัฒนาชุมชนเป็นเรื่องที่ไม่ให้เกิดภาวะ
ด้อยโอกาสเกิดขึ้นในพื้นที่

6. เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกัน ใน

การแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร”
ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะการแสดงความคิดเห็นและ
ทำงานชุมชนทุกคนมีเท่าเทียมกัน เพียงแต่ความเป็นเพศชายมักถูกมองว่าควรเป็นผู้นำกลุ่ม
และได้รับการยกย่องให้เป็นหัวหน้ากลุ่ม ความสำเร็จหลาย ๆ เรื่องของเบื้องหลังผู้ชายนั้น มีผู้หญิง
ที่เก่ง ๆ คอยสนับสนุน

7. สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่

ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่ คือ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญใน
ประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย เพราะในพื้นที่ยังไม่มีสื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนใน
การเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่ อีกอย่างเรามีเสียงตามสายอยู่แล้ว และยังไม่มีย่อ
มวลชลมาทำข่าวของกิจกรรมพัฒนาชุมชน

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership)

ที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในแต่ละด้านมี
ดังต่อไปนี้

1. ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่
เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่ซึ่งจะนำไปสู่การ
พัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

1.1 ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมวางแผน เพราะเป็นหัวใจของการทำงานของชุมชน ทิศทางการทำงานอยู่ในแผน อดต.
ดำเนินการซึ่งมีตัวแทนจากทุกหมู่บ้านเข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาร่วมกันจนกระทั่งได้ข้อยุติใน
การกำหนดเป็นแผนพัฒนาสามปีของ อดต. การดำเนินการวางแผนดำเนินไปด้วยดีทุกฝ่ายให้
ความร่วมมือ การเข้าร่วมวางแผนทำให้เรามองเห็นภาพรวมของการพัฒนาทั่วพื้นที่ อดต. การมี
แผนที่ดีจะทำให้มีระบบการทำงาน การวางแผนประชาชนมักมองว่าให้เป็นเรื่องของผู้บริหารชุมชน

1.2 ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมถือ เพราะเป็นเครื่องมือพัฒนาคนให้สามารถมีความรู้และพึ่งตนเองมีอาชีพ ประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ทุกครั้งที่ทางโรงเรียนแจ้งมา สถานีอนามัยมีการจัดการเรียนรู้พบกลุ่มของผู้ติดยาเสพติด เวลาที่มีการฝึกอบรมที่ไหนเขามีจดหมายเชิญเราไปร่วมเราก็ไปบางครั้งต้องออกค่าใช้จ่ายเอง

1.3 ช่วยแก้ไขความขัดแย้งจากการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ เพราะพื้นที่มีการประชาสัมพันธ์ผ่านหอกระจายข่าวเสียงตามสาย เกี่ยวกับกิจกรรมชุมชนอย่างต่อเนื่อง ช่วยลดปัญหาความเข้าใจอะไรๆ ไม่ถูกต้องได้ ถ้ารู้เรื่องความขัดแย้งนั้นๆ ก็จะช่วยอธิบายให้ฟังว่าเรื่องมันคืออะไรและมายังไง เราเอาความจริงมาพูดกัน การพยายามหลีกเลี่ยงความขัดแย้งกันน่าจะดีที่สุด เรื่องขัดแย้งกันถ้าเราไม่ถือเป็นสาระก็จะทำให้ลดปัญหาเพราะเวลาจะช่วยพิสูจน์คนให้รู้เอง

2. ด้านการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

2.1 ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน เพราะทำงานเพื่อชุมชนก็ต้องสามัคคีกันมีอะไรก็ช่วยกัน เพื่อนๆ ในชุมชนส่วนใหญ่ที่เคยทำงานพัฒนาเป็นอาสาสมัครด้วยกันถึงเวลามีกิจกรรมอะไรเขาก็ร่วมมือและชวนเพื่อนบ้านมาด้วย จัดกิจกรรมคณะทำงานจะช่วยกันวางแผนทำงานซึ่งทุกคนพอใจ

2.2 ทำกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชน เพราะทุกหมู่บ้านระดมความคิดเห็นกันเพื่อกำหนดกิจกรรมโครงการต่างๆ วัตถุประสงค์จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแน่นอน

2.3 ทุ่มเทการทำงานตามที่กำหนดไว้ เพราะทำงานถ้าไม่ตั้งใจทำ ไม่มีใครเขาอยากจะช่วย คณะกรรมการและคณะทำงานซึ่งทำหน้าที่บริหารโครงการ แต่ละคนพยายามร่วมทำหน้าที่ของตนเต็มที่ หัวหน้าโครงการจะเหนื่อยกว่าใคร

2.4 ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้ เพราะ อบรม. เรามีหอกระจายข่าวและเสียงตามสาย มีลำโพงติดส่งเสียงในชุมชน โดยเฉพาะบริเวณที่มีคนอยู่มากๆ และมีครอบครัวพื้นที่ มีกิจกรรมอะไร หรือประชาสัมพันธ์อะไรได้เป็นระยะๆ กิจกรรมต่างในแผนเราแจ้งผ่านหอกระจายข่าวอันนี้ก็ทำให้คนมาร่วมทำกิจกรรม แผนกิจกรรมต่างของชุมชนหัวหน้าชุมชนแต่ละหมู่บ้าน คือ กำหนด ผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่ เขาจะแจ้งลูกบ้านให้ทราบและลูกบ้านจะบอกต่อๆ กันไป

2.5 ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด เพราะทุกฝ่ายพยายามทำงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ แต่ช่วงเวลามันอาจคาดเคลื่อนเนื่องจาก

มีกิจกรรมอื่นๆ มาแทรกอยู่ตลอดเวลา เจ้าหน้าที่ของรัฐถ้าปรับการทำงานให้เป็นเชิงรุกน่าจะช่วยให้งานเต็มตามกำหนดของแผนได้

2.6 กำหนดกิจกรรมที่มีเรื่องตามความต้องการพิเศษของชุมชนโดยส่วนใหญ่ เพราะโครงการได้กำหนดขึ้นตามความต้องการของแต่ละหมู่บ้าน กิจกรรมและโครงการเมื่อถึงเวลาภาคปฏิบัติกิจกรรมตามแผน ทุกคนพร้อมใจให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมซึ่งถือเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นพิเศษ

2.7 กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการทำกิจกรรมตามแผน เพราะเรื่องทรัพยากรเราไม่ค่อยห่วงแต่ห่วงการทำงานให้ได้ตามที่กำหนดไว้ ส่วนใหญ่สิ่งของที่เก็บไว้หลังจากทำกิจกรรมที่ผ่านมาสามารถนำมาใช้ซ้ำได้อีก

2.8 กำหนดการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำกิจกรรมของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ เพราะทำกิจกรรมกับชุมชนเป็นการทำไปรู้ไปจัดเป็นการพัฒนาตัวเราด้วย อบต. มีการพัฒนาบุคลากรโดยจัดฝึกอบรมซึ่งเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เป็นระยะๆ และส่งไปฝึกอบรมกับหน่วยงานภายนอก คนมีความรู้ได้เปรียบ

3. ด้านลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

3.1 ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งระบุไว้ในแผน เพราะกิจกรรมและโครงการต่างๆ ในแผนส่งเสริมวิสัยทัศน์ อบต. ให้เกิดผล อบต. เป็นหน่วยงานราชการแห่งเดียวที่มีในพื้นที่กิจกรรมทุกอย่าง หากฝ่ายต่างๆ ไม่ถือปฏิบัติตามนโยบายก็คงยากที่จะทำให้โครงการนั้นๆ เกิดขึ้นในชุมชน

3.2 กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน สามารถลงทุนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติได้ เพราะแผนกำหนดในสิ่งที่เป็นไปได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นการทำงาน เจ้าหน้าที่เปรียบเหมือนกาวผสมการทำงานกับกลุ่มต่างๆ ในพื้นที่ การทำกิจกรรมถ้าดึงภาคอุตสาหกรรมมาลงทุนทำด้วย จะทำให้ความเป็นอยู่ของชาวชุมชน

3.3 หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน เพราะบทบาทหน้าที่เพื่อการทำกิจกรรมนั้น ภาคราชการเข้าใจ แต่ภาคประชาชนยังคงต้องทำความเข้าใจร่วมกัน กลุ่มไหนทำก็ทำอยู่เป็นประจำ คนเดิมๆ ที่เคยเห็นๆ กัน

3.4 สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วยหลายๆ ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุนปฏิบัติงานตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ เพราะขอการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรมซึ่งนิคมอุตสาหกรรมก็เอื้อเพื่อแต่ก็เป็นเฉพาะกิจ สถานประกอบการก็ช่วยพัฒนาพื้นที่โดยสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและเสียภาษีให้

4. ด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนของ
องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

4.1 ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อทำให้มั่นใจในผลสำเร็จในการทำงาน เพราะพื้นที่ได้เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายให้มาลงทุนในพื้นที่ บรรยากาศการส่งเสริมการลงทุนต้องสร้างให้เกิดขึ้น กลุ่มอาสาสมัครมีความกระตือรือร้นช่วงแรกของการเริ่มกิจกรรมและค่อยผ่อนคลายบรรยากาศต่างคนต่างอยู่จะมีมากขึ้น ๆ

4.2 ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน เพราะคนที่เข้าร่วมกิจกรรมจะช่วยกันออกเงินในการติดต่อประสานงานสำหรับทำกิจกรรมกับเครือข่ายหรือภายในพื้นที่เอง การเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมเข้าไปดูแลพนักงานของสถานประกอบการที่อยู่ในพื้นที่น่าจะเหมาะสมกว่า

4.3 สนับสนุนให้นายจ้างและพ่อค้าได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การลงทุนเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมที่เสนอความเห็น เพราะพ่อค้าแม่ค้าและนักธุรกิจในพื้นที่มีบทบาทในการทำกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ บางคนเป็นผู้บริหาร อบต.ใหญ่บ้าน เขาเหล่านี้ถือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาชุมชน อย่างไรก็ตามประชาชนในพื้นที่มีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นเท่ากัน

4.4 ได้มีการพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว เพราะทำงานเพื่อชุมชนยังไม่ได้มีการหาความได้เปรียบและเสียเปรียบกัน การลงทุนแบบหุ้นส่วนอย่างมีระบบยังมีไม่ชัดเจนถึงขั้นหาความได้เปรียบเสียเปรียบกัน

4.5 ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ เพราะคนชราที่ไม่มีลูกหลานดูแล อบต. ดำเนินการให้ได้รับค่าครองชีพจากสงเคราะห์จังหวัดเดือนละ 300 บาท ส่วนกิจกรรมและโครงการตามที่ อบต. สนับสนุนนั้นก็ถือได้ว่าเป็นการช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ไม่ให้อยู่ในภาวะลำบาก การพัฒนาชุมชนเป็นเรื่องที่ไม่ให้เกิดภาวะด้อยโอกาสเกิดขึ้นในพื้นที่

4.6 เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกัน ในการแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น เพราะทำงานชุมชนทุกคนมีเท่าเทียมกัน เพียงแต่ความเป็นเพศชายมักถูกมองว่าควรเป็นผู้นำกลุ่มและได้รับการยกย่องให้เป็นหัวหน้ากลุ่มความสำเร็จหลายๆ เรื่องของเบื้องหลังผู้ชายนั้น มีผู้หญิงที่เก่งๆ คอยสนับสนุน

4.7 สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่ เพราะในพื้นที่ยังไม่มีสื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่ อีกอย่างเรามีเสียงตามสายอยู่แล้ว และยังมีสื่อมวลชนมาทำข่าวของกิจกรรมพัฒนาชุมชน

1.2 ลักษณะของการมีส่วนร่วม(Participation) ในความเป็นเมือง แห่งการเรียนรู้

1) ด้านการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่

(1) ดึงประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทำกิจกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ดึงประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทำกิจกรรม” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ เสี่ยงตามสายประชาสัมพันธ์ กิจกรรมทั้งที่จะจัดและกำลังจัดอย่างต่อเนื่องทุกวัน มีอะไรแจ้งเป็นระยะ ๆ ได้รับฟังกันทั่วพื้นที่ อบต. (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) วิธีดึงประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทำกิจกรรม โดยการชักชวนพูดกันปากต่อปากก็เป็นสิ่งหนึ่งที่กลุ่มอาสาสมัครทำกันอยู่และก็ได้ผลดีด้วย คือ เราคาดคะเนได้ว่าจะมีคนไปร่วมกิจกรรมเท่าไร(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) กำหนด ผู้ใหญ่บ้านและญาติ ๆ ที่รู้เรื่องเขาผ่านมาเขาก็จะบอกว่ามีกิจกรรมอะไร ไครมาทำกิจกรรมเราว่างเราก็ไป(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(2) ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชน

เพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้น ๆ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้น ๆ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้น ๆ โดยเชิญให้เข้าร่วมเป็นกรรมการและคณะทำงานอย่างถูกต้องรวมถึงประกาศชื่อออกเสียงตามสายให้ทราบทั่วกัน เพราะจะได้ทำงานมีประสิทธิภาพ(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)ประชาชนในพื้นที่

ยินดีที่จะร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อตนเองด้วยความรู้สึกลบใจ(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(3) เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรม” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามเชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรมทั้งเป็นวิทยากรและเป็นที่ปรึกษาในโครงการ(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)มีผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย สาธิตและลงมือร่วมทำกิจกรรมกับชุมชน เพราะจะทำให้รู้กว้างขึ้น(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(4) เชิญสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “เชิญสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ พื้นที่ที่ยังไม่มีกิจกรรมที่เด่นพอจะให้สื่อมวลชนมาทำข่าวและร่วมทำงานด้วย ซึ่งเรื่องนี้เราพยายามพัฒนาและแสวงหาเอกลักษณ์ของพื้นที่(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)ไม่เห็นมีใครทำข่าวดี ๆ ในการทำกิจกรรมของพื้นที่ อบต. กลุ่มผู้สูงอายุรวมตัวกันได้ดีมากในการทำกิจกรรมกลุ่มสามารถไปทำข่าวเพื่อเป็นแบบอย่างได้(ตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ: การสัมภาษณ์)

(5) สื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่าง

ต่อเนื่อง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “สื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่อง” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ นอกจากประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายแล้ว ทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามสื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่องทุกคนในพื้นที่(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลักและตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(6) ทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อ

เผยแพร่

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อเผยแพร่” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” “เหมาะสม” และ “เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครมีทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อเผยแพร่และแสดงถึงภาพเอกลักษณ์ของกลุ่มแต่ละกลุ่มกิจกรรมมีตราสัญลักษณ์เพื่อสมาชิกกลุ่มไว้แสดงตนในการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว (ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลักและตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(7) จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิดโครงการที่เป็น

หุ้นส่วน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิดโครงการที่เป็นหุ้นส่วน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า

“ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ“ไม่เพียงพอ” พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ เป็นการเปิดงานธรรมดา ไม่มีการแสดงอะไรเป็นพิเศษกิจกรรมส่วนใหญ่ก็เป็นความร่วมมือกันของชาวบ้านกับกลุ่มอาสาสมัครและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)พื้นที่ยังไม่มีการเปิดตัวโครงการหุ่นส่วนอย่างเป็นทางการพิเศษเพราะโครงการพิเศษจะต้องมีงานการแสดงซึ่งชาวบ้านทุกคนได้ร่วมชมงานมีการเล่นโครงการนั้นต้องเป็นโครงการที่ใหญ่(ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(8) จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ไม่เห็นมีการให้ถ้วยรางวัลจากการทำงานในพื้นที่(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์) รางวัลเพียงแค่ความสุขใจที่ทำกิจกรรมเพื่อลูกหลานเรา(กลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) กลุ่มผู้สูงอายุเขามีการจัดรางวัลเล็กๆ น้อยๆ มอบกันเองในการทำกิจกรรมเพื่อเป็นสีสันของการร่วมกิจกรรมกัน(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ให้รางวัลเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นการทำงาน(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของการมีส่วนร่วมในด้าน การติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ดึงประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทำกิจกรรม” “ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ” “เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรม” “เชิญสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม” “สื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่อง” “ทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อเผยแพร่” “จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิดโครงการที่เป็นหุ่นส่วน” และ “จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม” ว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. ดึงประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทำกิจกรรม คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะเสียงตามสาย ประชาสัมพันธ์กิจกรรมทั้งที่จะจัดและกำลังจัดอย่างต่อเนื่องทุกวัน มีอะไรแจ้งเป็นระยะๆ ได้รับ ฟังกันทั่วพื้นที่ อบต. การชักชวนพูดกันปากต่อปากก็เป็นสิ่งหนึ่งที่กลุ่มอาสาสมัครทำกันอยู่และ ก็ได้ผลดีด้วย กำหนด ผู้ใหญ่บ้านและญาติๆ ที่รู้เรื่องเขาผ่านมาเขาก็จะบอกว่ามีกิจกรรมอะไร

2. ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะ ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ โดยเชิญให้เข้าร่วมเป็นกรรมการ และคณะทำงานอย่างถูกต้องรวมถึงประกาศชื่อออกเสียงตามสายให้ทราบทั่วกัน ประชาชนในพื้นที่ยินดีที่จะร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อตนเองด้วยความรู้สึกสบายใจ

3. เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรม คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามเชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรมทั้งเป็นวิทยากรและเป็นที่ปรึกษาในโครงการ ผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย สาธิตและลงมือร่วมทำกิจกรรมกับชุมชน

4. เชิญสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม คือ “ไม่มี” แต่ เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” เพราะพื้นที่ยังไม่มีกิจกรรมที่เด่นพอจะให้สื่อมวลชนมาทำข่าวและร่วมทำงานด้วย

5. สื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่อง คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะนอกจาก ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายแล้ว ทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามสื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่องทุกคนในพื้นที่

6. ทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ คือ “มี” “เหมาะสม” และ “เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะแต่ละกลุ่มกิจกรรมมีตราสัญลักษณ์เพื่อสมาชิกกลุ่มไว้ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของกลุ่มและแสดงตนในการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว

7. จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิดโครงการที่เป็นหุ้นส่วน คือ “ไม่มี” แต่เห็นว่าเป็น “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” เพราะ เป็นการเปิดงานธรรมดา ไม่มีการแสดงอะไรเป็นพิเศษกิจกรรมส่วนใหญ่ก็เป็นความร่วมมือกันของ ชาวบ้านกับกลุ่มอาสาสมัครและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพราะโครงการพิเศษจะต้องมีงานการ แสดงซึ่งชาวบ้านทุกคนได้ร่วมชมงานมีการละเล่นโครงการนั้นต้องเป็นโครงการที่ใหญ่

8. จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม คือ “ไม่มี” แต่เห็นว่าเป็น “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” เพราะไม่เห็นมีการให้ ถ้วยรางวัลจากการทำงานในพื้นที่ รางวัลเพียงแต่ความสุขใจที่ทำกิจกรรมเพื่อลูกหลานเรา

2) ด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่

(1) มีวิธีวัดกระแสการตอบรับการร่วมทำ

กิจกรรมของประชาชน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีวิธีวัดกระแสการตอบรับการร่วมทำกิจกรรมของประชาชน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การสังเกตและนับจำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรม(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) พูดคุยกับคนที่มาทำกิจกรรมด้วยถามความต้องการของเขา สุ่มถามความรู้ความเข้าใจเขา ถ้าตอบได้มากแสดงว่ากิจกรรมจัดทำใช้ได้ (ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) มีแบบสอบถามความพึงพอใจผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมด้วยเพื่อประเมินผลสำหรับปรับปรุงต่อไป(ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(2) มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัด

กิจกรรม เพื่อการพัฒนาต่อไป

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาต่อไป” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ นอกจากมีเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่แล้ว เรายังฟังจากที่ประชุมกลุ่มผู้นำชุมชน ซึ่งมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้ากลุ่มอาสาสมัครและผู้สนใจทั่วไปส่วนหนึ่งเข้าร่วมประชุม คนเหล่านี้จะบอกความต้องการในพื้นที่สำหรับจัดพัฒนาต่อไป(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ผู้นำชุมชน โดยเฉพาะกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและกลุ่มอาสาสมัครมีการเดินสอบถามความต้องการของชุมชนและจากการประชุมกลุ่มลูกบ้านให้แจ้งความต้องการหรือปัญหาที่ต้องการให้มีการแก้ไขมา (ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(3) มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อสำรวจผลงาน

การดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อสำรวจผลงานการดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมทั้งผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ อบต. มีคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหัวหน้า รวมถึงมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและเจ้าหน้าที่คอยติดตามงานเป็นระยะ ๆ ทั้งนี้เพื่อสำรวจผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาสามปีที่ อบต. กำหนดไว้ กลุ่มคณะบุคคลนี้จะพิจารณาการทำงานตามแผนงานนั้นเป็นอย่างไรและหารือกันแก้ไข(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของการมีส่วนร่วมในด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “มีวิถีวัดกระแสการตอบรับการร่วมทำกิจกรรมของประชาชน” “มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาต่อไป” และ “มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อสำรวจผลงานการดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้” ว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. มีวิถีวัดกระแสการตอบรับการร่วมทำกิจกรรมของประชาชน คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะมีสังเกตและนับจำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรม พูดคุยกับคนที่มาทำกิจกรรมด้วยถามความต้องการของเขา มีแบบสอบถามความพึงพอใจผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมด้วยเพื่อประเมินผลสำหรับปรับปรุงต่อไป
2. มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาต่อไป คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะประชุมกลุ่มผู้นำชุมชน ซึ่งมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้ากลุ่มอาสาสมัครและผู้สนใจทั่วไปส่วนหนึ่งเข้าร่วมประชุม คนเหล่านี้จะบอกความต้องการในพื้นที่สำหรับจัดพัฒนาต่อไป กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและกลุ่มอาสาสมัครมีการเดินสอบถามความต้องการของชุมชนและจากการประชุมกลุ่มลูกบ้านให้แจ้งความต้องการหรือปัญหาที่ต้องการให้มีการแก้ไขมา

3. มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อสำรวจผลงานการ
ดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการ
 ดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะ อบต. มีคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายโดย
 นายองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหัวหน้า รวมถึงมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและเจ้าหน้าที่คอยติดตาม
 งานเป็นระยะ ๆ

3) ด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่

(1) วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีความ
 สมดุลระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมี
 ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การ
 บริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็น
 คำถาม “วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสมดุลระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็น
 ทางการกับไม่เป็นทางการ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” แต่เห็นว่า
 “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้
 คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ของ
 องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ เรื่องนี้ทาง อบต. ยังไปไม่ถึงจุด
 นี้(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) แต่
 น่าจะทำได้เพราะมีสถานศึกษา 6 แห่งในพื้นที่ซึ่งสามารถร่วมกันหาทางดำเนินการได้
 เรื่องนี้พวก อบต.น่าจะรู้เพราะเขาคุมแผนอยู่(ตัวแทนกลุ่มสน และตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็น
 ตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(2) ตอบสนองให้ความร่วมมือกับโครงการใหม่ ๆ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมี
 ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การ
 บริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็น
 คำถาม “ตอบสนองให้ความร่วมมือกับโครงการใหม่ ๆ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคน
 ตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้
 ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้
 ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ อะไรใหม่ ๆ ทุกคนจะสนใจ
 โดยธรรมชาติอยู่แล้ว แต่จะยั้งยั้งนั้นต้องดูกันต่อไป(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และ
 ตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)กิจกรรมใหม่ ๆ ที่จัดขึ้นในชุมชนถ้าเป็น
 ประโยชน์ทุกคนให้ความสนใจ เช่น เรื่องกองทุนหมู่บ้าน การทำธุรกิจขนาดย่อม กองทุนกู้ยืม
 ซึ่งเป็นโครงการใหม่ ๆ ทุกคนสนใจ(ตัวแทนกลุ่มสนใจ และกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(3) มีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์ เพื่อ

พัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ อบต. ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสัมมนาเรื่องเกี่ยวกับแรงงานสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกที่เขาแจ้งมา(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) นิคมอุตสาหกรรมเราเคยจัดหลายครั้งเรื่องนี้ มีหน่วยงานและพนักงานในสถานประกอบการให้ความสนใจเข้าร่วม(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)คนทำงานในโรงงานจะสนใจและเข้าร่วมงานด้านแรงงานสัมพันธ์ ส่วนชาวบ้านที่ไม่ได้เป็นลูกจ้างโรงงานจะรู้สึกเฉยๆ เพราะเห็นว่าไม่เกี่ยวข้อง คนจะสนใจในกิจกรรมบันเทิงของงานมากกว่าสนใจสาระสำคัญของเรื่องมากกว่า(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน

เขียน คำนวณเลข และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลข และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ พื้นที่มีโรงเรียนระดับประถมศึกษา 4 แห่ง และโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 2 แห่ง ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวนี้ รวมทั้งเราส่งเจ้าหน้าที่ไปอบรมคอมพิวเตอร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานด้วย(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)ส่วนใหญ่กิจกรรมทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลข และใช้คอมพิวเตอร์ให้เป็นจะจัดขึ้นในโรงเรียน(ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(5) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่าง

ระหว่าง เยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่าง เยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” พร้อมทั้งผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่าง เยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน ยังไม่มีกิจกรรมที่ว่านี้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มสนใจ :การสัมภาษณ์)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของการมีส่วนร่วมในด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสมดุลระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ” “ตอบสนองให้ความร่วมมือกับโครงการใหม่ ๆ” “มีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่” “จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลขและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ” “จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่างเยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน” และ “มีแผนพัฒนากลุ่มคนที่ถูกกีดกันทางสังคม” ว่า “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสมดุลระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ คือ “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” เพราะเรื่องนี้ทาง อบต. ยังไปไม่ถึงจุดนี้ แต่น่าจะทำได้เพราะมีสถานศึกษา 6 แห่งในพื้นที่ซึ่งสามารถร่วมกันหาทางดำเนินการได้

2. ตอบสนองให้ความร่วมมือกับโครงการใหม่ ๆ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะอะไรใหม่ ๆ ทุกคนจะสนใจโดยธรรมชาติอยู่แล้ว กิจกรรมใหม่ ๆ ที่จัดขึ้นในชุมชนถ้าเป็นประโยชน์ทุกคนให้ความสนใจ เช่น เรื่องกองทุนหมู่บ้าน การทำธุรกิจขนาดย่อม

3. มีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะ อบต. ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสัมมนาเรื่องเกี่ยวกับแรงงานสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอก

ตามที่เขาแจ้งมา นิคมอุตสาหกรรมเราเคยจัดหลายครั้งเรื่องนี้ มีหน่วยงานและพนักงานในสถานประกอบการให้ความสนใจเข้าร่วม

4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน
คำนวณเลขและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะพื้นที่มีโรงเรียนระดับประถมศึกษา 4 แห่ง และโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 2 แห่ง ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่กิจกรรมทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลข และใช้คอมพิวเตอร์ให้เป็นจะจัดขึ้นในโรงเรียน

5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่าง
เยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน คือ “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” เพราะกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่าง เยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน ยังไม่มีกิจกรรมที่ว่านี้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของการมีส่วนร่วม(Participation) ที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1. ด้านการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

1.1 ดึงประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทำกิจกรรม มีเสียงตามสายประชาสัมพันธ์กิจกรรมทั้งที่จะจัดและกำลังจัดอย่างต่อเนื่องทุกวัน มีอะไรแจ้งเป็นระยะ ๆ ได้รับฟังกันทั่วพื้นที่ อบต. การชักชวนพูดคุยกันปากต่อปากก็เป็นสิ่งหนึ่งที่กลุ่มอาสาสมัครทำกันอยู่และก็ได้ผลดีด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและญาติ ๆ ที่รู้เรื่องเขาผ่านมาเขาก็จะบอกว่ามีกิจกรรมอะไร

1.2 ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ โดยเชิญให้เข้าร่วมเป็นกรรมการและคณะทำงานอย่างถูกต้องรวมถึงประกาศชื่อออกเสียงตามสายให้ทราบทั่วกัน ประชาชนในพื้นที่ยินดีที่จะร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อตนเองด้วยความรู้สึกสบายใจ

1.3 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรม ทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามเชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรมทั้งเป็นวิทยากรและเป็นที่ปรึกษาในโครงการ ผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย สาธิตและลงมือร่วมทำกิจกรรมกับชุมชน

1.4 เชิญสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม พื้นที่ยังไม่มีกิจกรรมที่เด่นพอจะให้สื่อมวลชนมาทำข่าวและร่วมทำงานด้วย

1.5 สื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่อง นอกจากประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายแล้ว ทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามสื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่องทุกคนในพื้นที่

1.6 ทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ แต่ละกลุ่มกิจกรรมมีตราสัญลักษณ์เพื่อสมาชิกกลุ่มไว้ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของกลุ่มและแสดงตนในการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว

1.7 จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิดโครงการที่เป็นหุ้นส่วน เป็นการเปิดงานธรรมดา ไม่มีการแสดงอะไรเป็นพิเศษกิจกรรมส่วนใหญ่ก็เป็นความร่วมมือกันของชาวบ้านกับกลุ่มอาสาสมัครและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพราะโครงการพิเศษจะต้องมีงานการแสดงซึ่งชาวบ้านทุกคนได้ร่วมชมงานมีการเล่นโครงการนั้นต้องเป็นโครงการที่ใหญ่

1.8 จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม ไม่เห็นมีการให้ถ้วยรางวัลจากการทำงานในพื้นที่ รางวัลเพียงแต่ความสุขใจที่ทำกิจกรรมเพื่อลูกหลานเรา

2. ด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

2.1 มีวิธีวัดกระแสการตอบรับการร่วมทำกิจกรรมของประชาชน มีสังเกตและนับจำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรม พูดคุยกับคนที่มาทำกิจกรรมด้วยถามความต้องการของเขา มีแบบสอบถามความพึงพอใจผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมด้วยเพื่อประเมินผลสำหรับปรับปรุงต่อไป

2.2 มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาต่อไป ประชุมกลุ่มผู้นำชุมชน ซึ่งมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้ากลุ่มอาสาสมัครและผู้สนใจทั่วไปส่วนหนึ่งเข้าร่วมประชุม คนเหล่านี้จะบอกความต้องการในพื้นที่สำหรับจัดพัฒนาต่อไป กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและกลุ่มอาสาสมัครมีการเดินสอบถามความต้องการของชุมชนและจากการประชุมกลุ่มลูกบ้านให้แจ้งความต้องการหรือปัญหาที่ต้องการให้มีการแก้ไขมา

2.3 มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อสำรวจผลงานการดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้ อบต. มีคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหัวหน้า รวมถึงมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและเจ้าหน้าที่คอยติดตามงานเป็นระยะ ๆ

3. ด้านการตอบสนองของการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

3.1 วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสมดุล ระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ เรื่องนี้ทาง อบต. ยังไปไม่ถึงจุดนี้ แต่น่าจะทำได้เพราะมีสถานศึกษา 6 แห่งในพื้นที่ซึ่งสามารถร่วมกันหาทางดำเนินการได้

3.2 ตอบสนองให้ความร่วมมือกับโครงการใหม่ๆ อะไรใหม่ๆ ทุกคนจะสนใจโดยธรรมชาติอยู่แล้ว กิจกรรมใหม่ๆ ที่จัดขึ้นในชุมชนถ้าเป็นประโยชน์ทุกคนให้ความสนใจ เช่น เรื่องกองทุนหมู่บ้าน การทำธุรกิจขนาดย่อม

3.3 มีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่ อบต. ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสัมมนาเรื่องเกี่ยวกับแรงงานสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกตามที่เขาแจ้งมา นิคมอุตสาหกรรมเราเคยจัดหลายครั้งเรื่องนี้ มีหน่วยงานและพนักงานในสถานประกอบการให้ความสนใจเข้าร่วม

3.4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลขและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พื้นที่มีโรงเรียนระดับประถมศึกษา 4 แห่ง และโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 2 แห่ง ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่กิจกรรมทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลข และใช้คอมพิวเตอร์ให้เป็นจะจัดขึ้นในโรงเรียน

3.5 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่างเยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่าง เยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน ยังไม่มีกิจกรรมที่ว่านี้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่

2.3 ลักษณะของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance)

ในความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

1) ด้านการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่

(1) กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมายเฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมายเฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่

นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การทำงานทุกกลุ่มมีเป้าหมายเพื่อทำให้งานมีคุณภาพและมีคนจำนวนมาก ๆ เข้าร่วม โดยพยายามชักชวนประชาชนในพื้นที่ให้เข้าร่วมทำกิจกรรมที่จัดขึ้นซึ่งการร่วมกิจกรรมจะทำให้เกิดประโยชน์ ด้วยการออกหนังสือราชการให้เมื่อกลุ่มต่างๆ ต้องการ มีเสียงตามสายและติดแจ้งประกาศตามบอร์ดติดประกาศของหน่วยงานต่างๆ ในชุมชน รวมถึงมีเจ้าหน้าที่ของ อบต. ให้การประสานงานเพื่อการทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(2) มีระบบการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อไว้

ทบทวนได้ตามต้องการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีระบบการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อไว้ทบทวนได้ตามต้องการ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ คอมพิวเตอร์สมัยนี้ช่วยเราได้เยอะ อบต. เก็บข้อมูลทุกอย่างไว้ในคอมพิวเตอร์ และพิมพ์เก็บไว้ด้วย การจัดเก็บข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับชุมชนไว้ สามารถนำมาใช้ได้ตามต้องการ อย่างไรก็ตามแล้วระบบจัดเก็บข้อมูลยังต้องการพัฒนาให้สามารถเรียกใช้ได้ทันทีและครอบคลุมสาระทั้งหมดในพื้นที่(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) ข้อมูลส่วนหนึ่งอาสาสมัครในแต่ละกลุ่มเข้ามามีข้อมูลของเขาจัดเก็บไว้ ส่วนผู้นำชุมชน กำหนดและผู้ใหญ่บ้านเขาก็มีข้อมูลของเขาเช่นกัน(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(3) บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มคุณค่าความเป็นหุ้นส่วนในการทำกิจกรรมกับชุมชน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มคุณค่าความเป็นหุ้นส่วนในการทำกิจกรรมกับชุมชน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมี

ใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาในรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ **อบต. จัดให้มีการเรียน กศน. ให้กับผู้ใหญ่ที่สนใจ โดยใช้สถานที่สำนักงาน อบต. ดำเนินการ ส่วนเจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร และบุคลากรของหน่วยงานต่างๆ หน่วยงานในพื้นที่มีการพัฒนาเป็นระยะ ๆ โดยจัดอบรมและดูงานเอง รวมทั้งส่งไปฝึกอบรมกับหน่วยงานอื่น ๆ** ทำให้คนมีคุณค่ามากขึ้น มีโอกาสการทำงานที่ดีและเป็นที่ยอมรับของคนอื่นได้ การพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมเป็นเรื่องควบคู่กับการศึกษาจะทำให้ได้คนดี ตลาดแรงงานต้องการ เก่งความรู้อย่างเดียวไม่ได้การฝึกทักษะอาชีพจะเป็นประโยชน์ต่อแม่บ้าน และคนอายุมากแล้วซึ่งไม่มีงานทำได้เรียนบ้างน่าจะดี(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนนำ และตัวแทนกลุ่มสนใจ: การสัมภาษณ์)

(4) หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่โดยภาพรวมมี

จุดแข็ง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่โดยภาพรวมมีจุดแข็ง” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาในรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ จุดแข็งของกลุ่มทำงานต่างๆ ในชุมชนมีทุกกลุ่ม เวลาทำงานเขาก็เต็มที่ สามารถเข้ากับคนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี มีการแบ่งงานกันทำ(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) การระดมความคิดเห็นเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ และมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถ(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลางและตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(5) มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ใช้อ้างอิงเปรียบเทียบกับการจัดกิจกรรมของชุมชนอื่นๆ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ใช้อ้างอิงเปรียบเทียบกับกิจกรรมของชุมชนอื่นๆ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาในรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2

ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ข้อมูลที่จัดเก็บเพื่อวัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ นั้นไม่มี เพราะถ้าเก็บข้อมูลไว้เปรียบเทียบต้องเก็บรายละเอียดต่าง ๆ มาก ความพร้อมยังไม่ได้ที่(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)เราเพียงแค่เปรียบเทียบเพียงแค่อเอาความรู้สึกเราไปวัด บางอย่างเราทำดีเราก็ตีใจบอกกับกลุ่มเราเองว่าเราดีกว่า บ้านเราดีกว่า แต่ถ้าเราเห็นว่าเราแย่กว่าก็จะสนใจดูและให้เขาสาธิตให้ดูแล้วเอามาติดกันว่าจะทำไงดี (ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(6) มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อฉลองความสำเร็จในการทำกิจกรรมร่วมกัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อฉลองความสำเร็จในการทำกิจกรรมร่วมกัน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ เวลากลุ่มทำงานเสร็จจะมีการฉลองกันเป็นพิเศษเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น กินข้าวและร้องเพลงคาราโอเกะกันบ้าง ซึ่งฉลองใหญ่แบบได้รางวัลยังไม่เคย(ตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) กลุ่มอาสาสมัครสร้างขวัญและกำลังใจกันโดยการดูแลกันและกันเวลาทำงานเสร็จแต่ละกิจกรรมเราเลี้ยงฉลองความสำเร็จจากการทำงานที่เสร็จสิ้นไปโดยเอาเงินส่วนตัวมาลงขันเลี้ยงกันก็สนุกดี มีเสียงหัวเราะเฮฮาและพูดคุยในสิ่งที่ทำจบไปทำให้เราภูมิใจ การทำงานแล้วประสบความสำเร็จโดยมีการให้รางวัลด้วยการเฉลิมฉลองเป็นพิเศษเป็นการกระตุ้นความรักสามัคคีในหมู่(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของความสามารถในการดำเนินงานในด้านการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมายเฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ” “มีระบบการจัดเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อไว้ทบทวนได้ตามที่ต้องการ” “บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มคุณค่าความเป็นหุ้นส่วนในการทำกิจกรรมกับชุมชน” “หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่โดยภาพรวมมีจุดแข็ง” “หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่โดยภาพรวมมีจุดอ่อน” “มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ใช้อ้างอิงเปรียบเทียบกับการจัดกิจกรรมของชุมชนอื่น ๆ” และ “มีการจัด

กิจกรรมพิเศษ เพื่อฉลองความสำเร็จในการทำกิจกรรมร่วมกัน” ว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมายเฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะการทำงานทุกกลุ่มมีเป้าหมายเพื่อทำให้งานมีคุณภาพและมีคนจำนวนมากๆ เข้าร่วม โดยพยายามชักชวนประชาชนในพื้นที่ให้เข้าร่วมทำกิจกรรมที่จัดขึ้นซึ่งการร่วมกิจกรรมจะทำให้เกิดประโยชน์

2. มีระบบการจัดเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อไว้ทบทวนได้ตามที่ต้องการ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะ อบต. เก็บข้อมูลทุกอย่างไว้ในคอมพิวเตอร์และพิมพ์เก็บไว้ด้วย ข้อมูลส่วนหนึ่งอาสาสมัครในแต่ละกลุ่มเขามีข้อมูลของเขาจัดเก็บไว้ ส่วนผู้นำชุมชน กำนันและผู้ใหญ่บ้านเขาก็มีข้อมูลของเขาเช่นกัน

3. บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มคุณค่าความเป็นหุ้นส่วนในการทำกิจกรรมกับชุมชน คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะอบต. จัดให้มีการเรียน กศน. ให้กับผู้ใหญ่ที่สนใจ โดยใช้สถานที่สำนักงาน อบต. หน่วยงานในพื้นที่มีการพัฒนาเป็นระยะๆ โดยจัดอบรมและดูงานเอง รวมทั้งส่งไปฝึกอบรมกับหน่วยงานอื่นๆ

4. หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่โดยภาพรวมมีจุดแข็ง คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะสามารถเข้ากับคนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี การระดมความคิดเห็นเป็นสิ่งที่ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ และมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถ

5. มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ใช้อ้างอิงเปรียบเทียบกับการจัดกิจกรรมของชุมชนอื่น ๆ คือ “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” เพราะข้อมูลที่จัดเก็บเพื่อวัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ นั้นไม่มี เพราะถ้าเก็บข้อมูลไว้เปรียบเทียบต้องเก็บรายละเอียดต่างๆ มาก ความพร้อมยังไม่ได้ดี แต่เปรียบเทียบเพียงแค่อาความรู้สึกเราไปวัด

6. มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อฉลองความสำเร็จในการทำกิจกรรมร่วมกัน คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะเวลากลุ่มทำงานเสร็จจะมีการฉลองกันเป็นพิเศษเล็กๆ น้อยๆ กลุ่มอาสาสมัครสร้างขวัญและกำลังใจกันโดยการดูแลกันและกันเวลาทำงานเสร็จแต่ละกิจกรรมเราเลี้ยงฉลองความสำเร็จจากการทำงานที่เสร็จสิ้นไปโดยเอาเงินส่วนตัวมาลงขันเลี้ยงกัน

2) ด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่

(1) มีความเข้าใจถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัว

สำหรับร่วมกิจกรรมประชุมสัมมนา

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีความเข้าใจถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวสำหรับร่วมกิจกรรมประชุมสัมมนา” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ งบประมาณค่าใช้จ่ายรู้เฉพาะคนจัดกิจกรรมประชุมสัมมนา(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) การประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการฝึกอาชีพและพัฒนาชุมชนร่วมกันซึ่งมีคนในพื้นที่สนใจและมาร่วมงานด้วยจำนวนมากๆ เป็นสิ่งที่คนทำงานต้องการ(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) ประชาชนทั่วไปมีความเข้าใจในลักษณะการจ่ายเงินในการประชุมสัมมนาแต่ครั้งนั้นสิ้นเปลืองโดยเฉพาะสิ้นปีงบประมาณเวลาใกล้สิ้นปีงบประมาณการเงินประชุมสัมมนาของภาคราชการจะจ่ายเงินจำนวนมาก ดูแล้วไม่คุ้มค่าเหมือนจะใช้งบให้หมดๆ ไป (ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(2) มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ทำ

กิจกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ทำกิจกรรม” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การจัดกิจกรรมในพื้นที่มีสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกให้ บางอย่างหยิบยืมหรือเข้าไปใช้ของหน่วยงานที่มีในพื้นที่ การเหมาจ้างภาคเอกชนเป็นสิ่งที่ทำให้การทำงานดำเนินไปด้วยดี หลายครั้งที่ใช้บริการเช่นนี้และได้ผล(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มสนใจ ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(3) การเพิ่มงบประมาณมีความจำเป็นต่อการ

เพิ่มประสิทธิภาพของทำกิจกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “การเพิ่มงบประมาณมีความจำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของทำกิจกรรม” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ปกติงบประมาณที่ได้มีจำกัด แต่หากงบประมาณมีมากการทำกิจกรรมก็จะครบถ้วนตามกระบวนการ และคุณภาพในการทำกิจกรรมนั้นๆ มีมาก ขึ้นมีเงินทำให้สามารถเลือกสิ่งต่างๆ ที่จัดให้มีคุณภาพสูงขึ้นและมีความหลากหลายของกิจกรรมที่จัด(มีของดี ๆ และกิจกรรมน่าสนใจทำให้ได้รับความสนใจจากประชาชนอย่างต่อเนื่อง(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มสนใจ และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์)

(4) การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมร่วมกันมีผล

ต่อการปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมร่วมกันมีผลต่อการปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ถ้าได้พันธมิตรร่วมเป็นหุ้นส่วนโดยร่วมความคิด ร่วมลงแรง ร่วมลงเงินและให้สิ่งของเพื่อการทำกิจกรรม แน่หนอนมีผลต่อการจัดกิจกรรม รวมถึงเพิ่มการทำกิจกรรมให้สมบูรณ์ได้ยิ่งขึ้น(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) กลุ่มกิจกรรมจัดมีขึ้นในชุมชนมีค่าใช้จ่ายในการจัดอย่างจำกัดและไม่เพียงพอ บางครั้งการได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายและสิ่งของจากสมาชิกชมรมที่มีฐานะเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันก็ทำให้การดำเนินกิจกรรมไม่ติดขัด ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมบรรลุผลสำเร็จได้(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(5) การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้มีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้น ๆ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้มีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้น ๆ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “ไม่มี” “ไม่เหมาะสม” และ “ไม่ทราบ” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ โครงการต่าง ๆ ได้กำหนดและมีการเตรียมการดำเนินงานประมาณไว้แล้ว กิจกรรมจัดเท่าที่งบประมาณได้รับงานอาสาสมัครถ้าวิ่งหาเงินทำเองคงไม่มีใครอยากทำ เพราะต้องใช้เวลาและการทุ่มเทมาก(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของความสามารถในการดำเนินงานในด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “มีความเข้าใจถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวสำหรับร่วมกิจกรรมประชุมสัมมนา” “มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ทำกิจกรรม” “การเพิ่มงบประมาณมีความจำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของทำกิจกรรม” “การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมร่วมกันมีผลต่อการปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้” และ “การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้มีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้น ๆ” ว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. มีความเข้าใจถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวสำหรับร่วมกิจกรรมประชุมสัมมนา คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะงบประมาณค่าใช้จ่ายรู้เฉพาะคนจัดกิจกรรมประชุมสัมมนา ประชาชนทั่วไปมีความเข้าใจในลักษณะการจ่ายเงินในการประชุมสัมมนาแต่ละครั้งนั้น สิ้นเปลืองโดยเฉพาะสิ้นปีงบประมาณ

2. มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ทำกิจกรรม คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะหยิบยืมหรือเข้าไปใช้ของหน่วยงานที่มีในพื้นที่ การเหมาจ้างภาคเอกชนเป็นสิ่งที่ทำให้การทำงานดำเนินไปด้วยดี หลายครั้งที่ใช้บริการเช่นนี้และได้ผล

3. การเพิ่มงบประมาณมีความจำเป็นต่อการเพิ่ม

ประสิทธิภาพของทำกิจกรรม คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะปกติงบประมาณที่ได้มีจำกัด แต่หากงบประมาณมีมากการทำกิจกรรมก็จะครบถ้วนตามกระบวนการ

4. การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมร่วมกันมีผลต่อการ

ปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะกลุ่มกิจกรรมจัดมีขึ้นในชุมชนมีค่าใช้จ่ายในการจัดอย่างจำกัดและไม่เพียงพอ บางครั้งการได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายและสิ่งของจากสมาชิกชมรมที่มีฐานะเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันก็ทำให้การดำเนินกิจกรรมไม่ติดขัด

5. การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้มีการพึ่งพาเงินทุน

โดยรวมรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้น ๆ คือ “ไม่มี” “ไม่เหมาะสม” และ “ไม่ทราบ” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะโครงการต่าง ๆ ได้กำหนดและมีการเตรียมการดำเนินงานงบประมาณไว้แล้ว กิจกรรมจัดเท่าที่งบประมาณได้รับงานอาสาสมัครถ้าวิ่งหาเงินทำเอง คงไม่มีใครอยากทำ เพราะต้องใช้เวลาและการทุ่มเทมาก

3) ด้านการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่

(1) ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยการเข้า

รับการอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยการเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ปัจจุบันมีข้อมูลอัตราเฉลี่ยต่อคนในพื้นที่เคยเข้าร่วมการฝึกอบรมและพัฒนาอันยังไม่มากพอที่จะรู้ได้ถูกต้อง เพราะยังไม่ได้เก็บข้อมูลจริง ๆ จัง ๆ การรายงานผลการดำเนินงานยังต้องใช้เวลาปรับปรุง และเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญควรเร่งดำเนินการเพราะเป็นสิ่งที่บอกได้ว่าชุมชนมีพัฒนาการอะไรแล้วบ้าง เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงแล้วพัฒนาต่อไปเรื่อย ๆ อย่างเหมาะสม (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(2) กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการประสานเป็น

เครือข่าย เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการประสานเป็นเครือข่าย เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน” นั้น โดยในประเด็นนี้ ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ กลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่ที่มีการประสานการทำงานร่วมกัน เขามีกิจกรรมอะไรเขาประสานงานกันอีกอย่างไรในคนหนึ่ง ๆ ทำงานในชุมชนในหลายหน้าที่และหลายกลุ่ม ดังนั้น มีกิจกรรมอะไรเขาทำโดยอัตโนมัติ ประกอบกับมีเสียงตามสายแจ้งเป็นระยะ ๆ และใช้ความต่อเนื่องจากการประชุมในการนัดพบครั้งต่อ ๆ ไป เรามีเครือข่ายบุคคลโดยส่วนใหญ่ เราใช้วิธีโทรศัพท์ติดต่อกันคือมีอะไรเรากูยกันโดยตรง(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก ตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง: การสัมภาษณ์) สร้างเครือข่ายด้วยระบบใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์หรือเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตจะทำให้ขยายเครือข่ายยิ่งขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อการทำงาน(ตัวแทนนายจ้างที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์)

(3) กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการติดตาม

นโยบายระดับประเทศ เพื่อการทำงาน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการติดตามนโยบายระดับประเทศ เพื่อการทำงาน” นั้น โดยในประเด็นนี้ ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การทำงานในพื้นที่ต้องตอบสนองนโยบายการบริหารงานของภาครัฐ อันนี้เป็นที่ปฏิบัติกันอยู่แล้ว การติดตามนโยบายเรารับฟังต่อเนื่องทั้งที่ติดตามผ่านสื่อมวลชนและจากการไปร่วมประชุมเพื่อรับนโยบายจากส่วนกลาง รวมถึงส่วนกลางมีหนังสือแจ้งมาให้ถือปฏิบัติตาม(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ทำกิจกรรมใด ๆ กลุ่มกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในเรื่องนโยบายนั้น ๆ ก็จะดำเนินการ เพราะการทำงานต่าง ๆ ต้องฟังหน่วยเหนือด้วย ทุกครั้งที่มีการประชุม ประธานในที่ประชุมจะแจ้งที่มาของกิจกรรม ซึ่งชุมชนต้องช่วยกันทำสนองนโยบายรัฐบาล(ตัวแทนสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง :

การสัมภาษณ์) ขณะเข้าร่วมประชุมและทำกิจกรรมประธานจัดงานมักจะบอกว่าเป็นนโยบายรัฐบาลให้ดำเนินการ(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(4) กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามการดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการทำงาน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามการดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการทำงาน” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ ทำงานในพื้นที่ต้องมีความเชื่อมโยงกันทั้งระบบซึ่งจังหวัดก็เป็นส่วนหนึ่งที่ อบต. และกลุ่มต่างๆ ถือปฏิบัติตามนโยบายที่มี (ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) กิจกรรมหลายอย่างที่ส่งผ่านมาจากจังหวัดส่งการ(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง : การสัมภาษณ์) ขณะเข้าร่วมประชุมและทำกิจกรรมประธานจัดงานมักจะบอกว่าเป็นนโยบายจังหวัดให้ดำเนินการ(ตัวแทนกลุ่มสนใจ : การสัมภาษณ์)

(5) นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลมีการเปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีต่อประเด็นคำถาม “นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลมีการเปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา” นั้น โดยในประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนตอบว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ พร้อมนี้ผู้ให้ข้อมูลได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมซึ่งมีใจความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในลักษณะทำนองเดียวกัน คือ การปรับเปลี่ยนนโยบายต้องให้เป็นไปตามสภาพนโยบายรัฐบาลและข้อจำกัดที่มีอยู่ของพื้นที่ จึงมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนนโยบายให้เป็นปัจจุบันและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม(ตัวแทนปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก : การสัมภาษณ์) ตอหวางแผนพัฒนาในช่วงเวลาต่างจากความจริงที่เป็นปัจจุบัน นโยบายที่มีการสั่งการจากส่วนกลาง ส่งผลให้กิจกรรมบางอย่างได้รับผลกระทบเช่น นโยบายประหยัด นโยบาย อบต. บางอย่างจึงเปลี่ยนแปลงเป็นระยะ ๆ ให้สอดคล้องหน่วยเหนือ การเปลี่ยนนโยบายแต่ละครั้งทำให้เรา

เกิดการเรียนรู้ที่จะวางแผนการทำงานซึ่งบางเรื่องก็ใหม่ ๆ เช่น เรื่องแก้ไขปัญหาเสพติดใช้หัวหน้า เป็นต้น(ตัวแทนกลุ่มที่เป็นแกนกลาง และตัวแทนสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก : การสัมมนา)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของความสามารถในการดำเนินงานในด้านการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นคำถาม “ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยการเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ” “กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการประสานเป็นเครือข่าย เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน” “กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการติดตามนโยบายระดับประเทศ เพื่อการทำงาน” “กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการติดตามการดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการทำงาน” และ “นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการเปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา” ว่า “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งมีสาระคำอธิบายได้ดังนี้

1. ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยการเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะปัจจุบันมีข้อมูลอัตราเฉลี่ยต่อคนในพื้นที่เคยเข้าร่วมการฝึกอบรมและพัฒนาที่ยังไม่มากพอที่จะรู้ได้ถูกต้อง เพราะยังไม่ได้เก็บข้อมูลจริงๆ จังๆ

2. กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการประสานเป็นเครือข่าย เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะในคนหนึ่งๆ ทำงานในชุมชนในหลายหน้าที่และหลายกลุ่ม ดังนั้น มีกิจกรรมอะไรเขารู้โดยอัตโนมัติ ประกอบกับมีเสียงตามสายแจ้งเป็นระยะๆ และใช้ความต่อเนื่องจากการประชุมในการนัดพบครั้งต่อๆ ไป เรามีเครือข่ายบุคคลโดยส่วนใหญ่ เราใช้วิธีโทรศัพท์ติดต่อกันคือมีอะไรเรากูกันโดยตรง

3. กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการติดตามนโยบายระดับประเทศ เพื่อการทำงาน คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะทำกิจกรรมใดๆ กลุ่มกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในเรื่องนโยบายนั้นๆ ก็จะดำเนินการเพราะการทำงานต่างๆ ต้องฟังหน่วยเหนือด้วย ทุกครั้งที่มีการประชุม ประสานในที่ประชุมจะแจ้งที่มาของกิจกรรม ซึ่งชุมชนต้องช่วยกันทำสนองนโยบายรัฐบาล

4. กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการติดตามการดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการทำงาน คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะทำงานในพื้นที่ต้องมีความเชื่อมโยงกันทั้งระบบซึ่งจังหวัดก็เป็นส่วนหนึ่งที่ อบต. และกลุ่มต่างๆ ถือปฏิบัติตามนโยบายที่มี กิจกรรมหลายอย่างที่ส่งผ่านมาจากจังหวัดส่งการ ขณะเข้าร่วมประชุมและทำกิจกรรมประสานจัดงานมักจะบอกว่าเป็นนโยบายจังหวัดให้ดำเนินการ

5. นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการ

เปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะการปรับเปลี่ยนนโยบายต้องให้เป็นไปตามสภาพนโยบายรัฐบาลและข้อจำกัดที่มีอยู่ของพื้นที่ ต่อนววางแผนพัฒนานั้นช่วงเวลาต่างจากความจริงที่เป็นปัจจุบัน นโยบายที่มีการสั่งการจากส่วนกลาง ส่งผลให้กิจกรรมบางอย่างได้รับผลกระทบเช่น นโยบายประหยัด นโยบาย อบต. บางอย่างจึงเปลี่ยนแปลงเป็นระยะๆ ให้สอดคล้องหน่วยเหนือ การเปลี่ยนนโยบายแต่ละครั้งทำให้เราเกิดการเรียนรู้

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของความสามารถในการดำเนินงาน (Performance) ที่นำไปสู่การพัฒนาในรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1. ด้านการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงาน

ต่าง ๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาในรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

1.1 กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมายเฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ เพราะการทำงานทุกกลุ่มมีเป้าหมายเพื่อทำให้งานมีคุณภาพและมีคนจำนวนมากๆ เข้าร่วม โดยพยายามชักชวนประชาชนในพื้นที่ให้เข้าร่วมทำกิจกรรมที่จัดขึ้นซึ่งการรวมกิจกรรมจะทำให้เกิดประโยชน์

1.2 มีระบบการจัดเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อไว้ทบทวนได้ตามที่ต้องการ เพราะ อบต. เก็บข้อมูลทุกอย่างไว้ในคอมพิวเตอร์และพิมพ์เก็บไว้ด้วย ข้อมูลส่วนหนึ่งอาสาสมัครในแต่ละกลุ่มเข้ามีข้อมูลของเขาจัดเก็บไว้ ส่วนผู้นำชุมชน กำนันและผู้ใหญ่บ้านเขาก็มีข้อมูลของเขาเช่นกัน

1.3 บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มคุณค่าความเป็นหุ้นส่วนในการทำกิจกรรมกับชุมชน เพราะ อบต. จัดให้มีการเรียน กศน. ให้กับผู้ใหญ่ที่สนใจ โดยใช้สถานที่สำนักงาน อบต. หน่วยงานในพื้นที่มีการพัฒนาเป็นระยะๆ โดยจัดอบรมและดูงานเอง รวมทั้งส่งไปฝึกอบรมกับหน่วยงานอื่นๆ

1.4 หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่โดยภาพรวมมีจุดแข็ง เพราะสามารถเข้ากับคนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี การระดมความคิดเห็นเป็นสิ่งที่ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ และมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถ

1.5 มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ใช้อ้างอิงเปรียบเทียบกับการจัดกิจกรรมของชุมชนอื่นๆ เพราะข้อมูลที่จัดเก็บเพื่อวัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ นั้นไม่มี เพราะถ้าเก็บข้อมูลไว้เปรียบเทียบต้องเก็บรายละเอียดต่างๆ มาก ความพร้อมยังไม่ได้ที่แค่เปรียบเทียบเพียงแค่อาความรู้สึกเราไปวัด

1.6 มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อฉลองความสำเร็จในการทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะเวลากลุ่มทำงานเสร็จจะมีการฉลองกันเป็นพิเศษเล็กๆ น้อยๆ กลุ่มอาสาสมัครสร้างขวัญและกำลังใจกันโดยการดูแลกันและกันเวลาทำงานเสร็จแต่ละกิจกรรมเราเลี้ยงฉลองความสำเร็จจากการทำงานที่เสร็จสิ้นไปโดยเอาเงินส่วนตัวมาลงขันเลี้ยงกัน

2. ด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

2.1 มีความเข้าใจถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวสำหรับรวมกิจกรรมประชุมสัมมนา คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะงบประมาณค่าใช้จ่ายรู้เฉพาะคนจัดกิจกรรมประชุมสัมมนา ประชาชนทั่วไปมีความเข้าใจในลักษณะการจ่ายเงินในการประชุมสัมมนาแต่ละครั้งนั้นสิ้นเปลืองโดยเฉพาะสิ้นปีงบประมาณ

2.2 มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ทำกิจกรรม เพราะหยิบยืมหรือเข้าไปใช้ของหน่วยงานที่มีในพื้นที่ การเหมาจ้างภาคเอกชนเป็นสิ่งที่ทำให้การทำงานดำเนินไปด้วยดี หลายครั้งที่ใช้บริการเช่นนี้และได้ผล

2.3 การเพิ่มงบประมาณมีความจำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของทำกิจกรรม เพราะปกติงบประมาณที่ได้มีจำกัด แต่หากงบประมาณมีมากการทำกิจกรรมก็จะครบถ้วนตามกระบวนการ

2.4 การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมร่วมกันมีผลต่อการปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เพราะกลุ่มกิจกรรมจัดมีขึ้นในชุมชนมีค่าใช้จ่ายในการจัดอย่างจำกัดและไม่เพียงพอ บางครั้งการได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายและสิ่งของจากสมาชิกชมรมที่มีฐานะเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันก็ทำให้การดำเนินกิจกรรมไม่ติดขัด

2.5 การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้มีการพึ่งพาเงินทุนโดยรวมรวบรวมมาให้ได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพราะโครงการต่างๆ ได้กำหนดและมีการเตรียมการด้านงบประมาณไว้แล้ว กิจกรรมจัดทำที่งบประมาณได้รับงานอาสาสมัครถ้าวิ่งหาเงินทำเอง คงไม่มีใครอยากทำ เพราะต้องใช้เวลาและการทุ่มเทมาก

3. ด้านการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

3.1 ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยการเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ เพราะปัจจุบันมีข้อมูลอัตราเฉลี่ยต่อคนในพื้นที่ที่เคยเข้าร่วมการฝึกอบรมและพัฒนานั้นยังไม่มากพอที่จะรู้ได้ถูกต้อง เพราะยังไม่ได้เก็บข้อมูลจริงๆ จังๆ

3.2 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการประสานเป็นเครือข่ายเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะในคนหนึ่งๆ ทำงานในชุมชนในหลายหน้าที่และหลายกลุ่ม ดังนั้นมีกิจกรรมอะไรเขาทำโดยอัตโนมัติ ประกอบกับมีเสียงตามสายแจ้งเป็นระยะๆ และใช้ความต่อเนื่องจากการประชุมในการนัดพบครั้งต่อไป เรามีเครือข่ายบุคคลโดยส่วนใหญ่ เราใช้วิธีโทรศัพท์ติดต่อกันคือมีอะไรเราคุยกันโดยตรง

3.3 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามนโยบายระดับประเทศ เพื่อการทำงาน เพราะทำกิจกรรมใดๆ กลุ่มกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในเรื่องนโยบายนั้นๆ ก็จะทำเนิกร เพราะการทำงานต่างๆ ต้องฟังหน่วยเหนือด้วย ทุกครั้งที่มีการประชุมประสานในที่ประชุมจะแจ้งที่มาของกิจกรรม ซึ่งชุมชนต้องช่วยกันทำสนองนโยบายรัฐบาล

3.4 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามการดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการทำงาน เพราะทำงานในพื้นที่ต้องมีความเชื่อมโยงกันทั้งระบบซึ่งจังหวัดก็เป็นส่วนหนึ่งที่ อบต. และกลุ่มต่างๆ ถือปฏิบัติตามนโยบายที่มี กิจกรรมหลายอย่างี่ส่งผ่านมาจากจังหวัดส่งการ ขณะเข้าร่วมประชุมและทำกิจกรรมประสานจัดงานมักจะบอกว่าเป็นนโยบายจังหวัดให้ดำเนินการ

3.5 นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการเปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา เพราะการปรับเปลี่ยนนโยบายต้องให้เป็นไปตามสภาพนโยบายรัฐบาลและข้อจำกัดที่มีอยู่ของพื้นที่ ตอนวางแผนพัฒนานั้นช่วงเวลาต่างจากความจริงที่เป็นปัจจุบัน นโยบายที่มีการสั่งการจากส่วนกลาง ส่งผลให้กิจกรรมบางอย่างได้รับผลกระทบ เช่น นโยบายประหยัด นโยบาย อบต. บางอย่างจึงเปลี่ยนแปลงเป็นระยะๆ ให้สอดคล้องหน่วยเหนือ การเปลี่ยนนโยบายแต่ละครั้งทำให้เราเกิดการเรียนรู้

2.3 เปรียบเทียบผลจากการวิเคราะห์ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) การมีส่วนร่วม (Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน (Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะสำคัญในหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) หลักของการมีส่วนร่วม (Participation) และหลักของความสามารถในการดำเนินงาน (Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ดังกล่าวมาข้างต้น ดังนั้น เพื่อให้เห็นความแตกต่างของลักษณะพื้นที่ทั้งสองแห่ง ผู้วิจัยจึงนำเสนอเป็นตารางที่ 9 - 18 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ในด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2

ที่	ประเด็น คำถามด้านทัศนคติในการ ปฏิบัติงานในพื้นที่	องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1									องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2								
		สภาพการ ดำเนินงานใน พื้นที่ของประเด็น นี้			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ ในพื้นที่			ควรหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ใน พื้นที่			สภาพการดำเนินงาน ในพื้นที่ของประเด็นนี้			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ใน พื้นที่			ควรหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ในพื้นที่		
		มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ทราบ	ควร	ไม่ควร	ไม่ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ทราบ	ควร	ไม่ควร	ไม่ทราบ
1	ให้ความสำคัญในเรื่อง การเข้าไปมีส่วนร่วม วางแผน	/				/		/			/			/			/		
2	ให้ความสำคัญในเรื่อง การเข้าไปมีส่วนร่วมจัด กิจกรรมการศึกษา การ เรียนรู้และการฝึกอบรม	/				/		/			/			/			/		
3	ช่วยแก้ไขความขัดแย้ง จากการปฏิบัติหน้าที่ของ ฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่	/				/		/			/			/			/		
	รวม	3	-	-	-	3	-	3	-	-	3	-	-	-	3	-	3	-	-

โดยสรุปตามตารางที่ 9 จากการเปรียบเทียบทั้งสองพื้นที่ พบว่า มีลักษณะสำคัญในหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ในด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี มีจุดเด่นเหมือนกัน

ตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ในด้านการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2

ที่	ประเด็น คำถามด้านการวางแผน พัฒนาในพื้นที่	องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1									องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2								
		สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ใน พื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ใน พื้นที่			สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อ การ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ใน พื้นที่			ความเพียงพอต่อการดำเนินการ ของประเด็นนี้ในพื้นที่		
		มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ
1	ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน	/			/			/			/			/			/		
2	ทำกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชน	/			/			/			/			/			/		
3	ทุ่มเทการทำงานตามที่กำหนดไว้	/			/			/			/			/				/	
4	ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้	/			/			/			/			/				/	
5	ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด	/			/			/			/			/				/	
6	กำหนดกิจกรรมที่มีเรื่องตามความต้องการพิเศษของชุมชนโดยส่วนใหญ่	/			/			/			/			/				/	
7	กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการทำกิจกรรมตามแผน	/			/			/			/			/				/	

ที่	ประเด็น คำถามด้านการวางแผน พัฒนาในพื้นที่	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1									องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2									
		สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ใน พื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ใน พื้นที่			สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อ การ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ใน พื้นที่			ความเพียงพอต่อการดำเนินการ ของประเด็นนี้ในพื้นที่			
		มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ	
8	กำหนดการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำ กิจกรรมของฝ่ายบริหาร ปกครองพื้นที่	/			/				/			/			/			/		
	รวม	8	-	-	8	-	-	2	6	-	8	-	-	8	-	-	2	6	-	

โดยสรุปตามตารางที่ 10 จากการเปรียบเทียบทั้งสองพื้นที่ พบว่า มีลักษณะสำคัญในหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ในด้านการวางแผน
ในการปฏิบัติงานในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี มีจุดเด่นเหมือนกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ในด้านการลงทุนทำกิจกรรมร่วมกันกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2

ที่	ประเด็น คำถามด้านการลงทุนทำกิจกรรมร่วมกัน กับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่	องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1						องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2					
		สภาพการดำเนินงาน ในพื้นที่ของประเด็นนี้			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ ในพื้นที่			สภาพการดำเนินงาน ในพื้นที่ของประเด็นนี้			ความเพียงพอต่อการดำเนินการ ของประเด็นนี้ ในพื้นที่		
		มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ทราบ
1	ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์กรบริหาร ส่วนตำบล ซึ่งระบุไว้ในแผน	/				/		/				/	
2	กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนสามารถลงทุนซึ่ง นำไปสู่การปฏิบัติได้	/				/		/				/	
3	หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจถึง บทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน	/				/		/				/	
4	สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วยหลายๆ ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุนปฏิบัติงานตาม แผนให้บรรลุผลสำเร็จ	/				/		/				/	
	รวม	4	-	-	-	4	-	4	-	-	-	4	-

โดยสรุปตามตารางที่ 11 จากการเปรียบเทียบทั้งสองพื้นที่ พบว่า มีลักษณะสำคัญในหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ในด้านการวางแผน
ในการปฏิบัติงานในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี มีจุดเด่นเหมือนกัน

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ในด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ได้เข้าร่วมลงทุนทำกิจกรรมของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2

ที่	ประเด็น คำถามด้านการเปิดโอกาสให้ หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ ได้เข้า ร่วมลงทุนทำกิจกรรม	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1									องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2								
		สภาพการดำเนินงาน ในพื้นที่ของประเด็นนี้			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ ในพื้นที่			ควรหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ในพื้นที่			สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ ในพื้นที่			ควรหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็น นี้ในพื้นที่		
		มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่ทราบ	ควร	ไม่ควร	ไม่ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่ทราบ	ควร	ไม่ควร	ไม่ทราบ
1	ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อทำให้มั่นใจในผลสำเร็จใน การทำงาน	/				/				/								/	
2	ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบ หุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อ สนองต่อความต้องการของชุมชน	/				/				/								/	
3	สนับสนุนให้นายจ้างและ พ่อค้าได้แสดงความคิดเห็น ต่อที่ประชุมขององค์การ บริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่ การลงทุนเป็นหุ้นส่วนใน กิจกรรมที่เสนอความเห็น	/				/				/								/	
4	ได้มีการพิจารณาความ ได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อ เป็นหุ้นส่วนกันแล้ว		/			/				/				/				/	

ที่	ประเด็น คำถามด้านการเปิดโอกาสให้ หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ ได้เข้า ร่วมลงทุนทำกิจกรรม	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1									องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2								
		สภาพการดำเนินงาน ในพื้นที่ของประเด็นนี้			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ ในพื้นที่			ควรหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ในพื้นที่			สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ ในพื้นที่			ควรหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็น นี้ในพื้นที่		
		มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่ทราบ	ควร	ไม่ควร	ไม่ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่ทราบ	ควร	ไม่ควร	ไม่ทราบ
5	ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ	/				/			/				/				/		
6	เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกัน ในการแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น	/				/			/				/				/		
7	สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่		/			/			/				/				/		
	รวม	5	2	-	-	7	-	-	7	-	5	2	-	-	7	-	-	7	-

โดยสรุปตามตารางที่ 12 จากการเปรียบเทียบทั้งสองพื้นที่ พบว่า มีลักษณะสำคัญในหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ในด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ได้เข้าร่วมลงทุนทำกิจกรรมของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี มีจุดเด่น และจุดด้อยเหมือนกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของการมีส่วนร่วม (Participation) ในด้านการติดต่อสื่อสารให้ข้อมูลแก่หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2

ที่	ประเด็น คำถามด้านการติดต่อ สื่อสารให้ข้อมูลแก่ หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1									องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2								
		สภาพการ ดำเนินงาน ในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ใน พื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ใน พื้นที่			สภาพการ ดำเนินงาน ในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ใน พื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ใน พื้นที่		
		มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ
1	ดึงประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมทำกิจกรรม	/			/			/			/			/			/		
2	ส่งเสริมความรู้สึกรักของ ประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของ กิจกรรมนั้นๆ	/			/			/			/			/			/		
3	เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำ กิจกรรม	/			/			/			/			/			/		
4	เชิญสื่อมวลชนร่วมทำ กิจกรรม		/		/			/			/			/			/		
5	สื่อสารการทำกิจกรรมให้ ทราบอย่างต่อเนื่อง	/			/			/			/			/			/		
6	ทำตราสัญลักษณ์ของ กิจกรรมเพื่อเผยแพร่	/			/			/			/			/			/		
7	จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิด โครงการที่เป็นหุ้นส่วน		/		/			/			/			/			/		

ที่	ประเด็น คำถามด้านการติดต่อ สื่อสารให้ข้อมูลแก่ หน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1									องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2								
		สภาพการ ดำเนินงาน ในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ใน พื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ ในพื้นที่			สภาพการ ดำเนินงาน ในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ใน พื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ใน พื้นที่		
		มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ
8	จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วน ร่วมทำกิจกรรม		/		/			/			/		/			/			
	รวม	5	3	-	8	-	-	1	7	-	5	3	-	8	-	-	1	7	-

โดยสรุปตามตารางที่ 13 จากการเปรียบเทียบทั้งสองพื้นที่ พบว่า มีลักษณะสำคัญในหลักของการมีส่วนร่วม (Participation) ในด้านการติดต่อสื่อสารให้ข้อมูลแก่หน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี มีจุดเด่น และจุดด้อยเหมือนกัน

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของการมีส่วนร่วม (Participation) ในด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2

ที่	ประเด็นคำถามด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1									องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2								
		สภาพการดำเนินงานในพื้นที่ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการดำเนินการตามประเด็นนี้ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อการดำเนินการของประเด็นนี้ในพื้นที่			สภาพการดำเนินงานในพื้นที่ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการดำเนินการตามประเด็นนี้ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อการดำเนินการของประเด็นนี้ในพื้นที่		
		มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ไม่ทราบ	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ไม่ทราบ	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่ทราบ
1	มีวิธีวัดกระแสการตอบรับการร่วมทำกิจกรรมของประชาชน	/			/				/		/			/				/	
2	มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาต่อไป	/			/				/		/			/				/	
3	มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเพื่อสำรวจผลงานการดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้	/			/				/		/			/				/	
	รวม	3	-	-	3	-	-	-	3	-	3	-	-	3	-	-	-	3	-

โดยสรุปตามตารางที่ 14 จากการเปรียบเทียบทั้งสองพื้นที่ พบว่า มีลักษณะสำคัญในหลักของการมีส่วนร่วม (Participation) ในด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี มีจุดเด่นเหมือนกัน

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของการมีส่วนร่วม (Participation) ในด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2

ที่	ประเด็น คำถามด้านการตอบสนอง การเรียนรู้ให้แก่ หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1									องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2								
		สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ใน พื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ใน พื้นที่			สภาพการดำเนินงาน ในพื้นที่ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อ การดำเนินการตาม ประเด็นนี้ ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ใน พื้นที่		
		มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ
1	วางแผนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีความสมดุลระหว่าง การเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็น ทางการกับไม่เป็นทางการ		/		/				/			/		/				/	
2	ตอบสนองให้ความร่วมมือ กับโครงการใหม่ๆ	/			/				/		/			/				/	
3	มีกิจกรรมเรื่องแรงงาน สัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการ ทำงานขององค์กรในพื้นที่	/			/				/		/			/				/	
4	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลขและการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ		/		/				/		/			/				/	

ที่	ประเด็น คำถามด้านการตอบสนอง การเรียนรู้ให้แก่ หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1									องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2								
		สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ใน พื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ใน พื้นที่			สภาพการดำเนินงาน ในพื้นที่ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อ การดำเนินการตาม ประเด็นนี้ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ใน พื้นที่		
		มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ
5	จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อ ลดช่องว่างระหว่างเยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน		/		/				/			/					/		
	รวม	2	2	-	5	-	-	-	5	-	3	2	-	5	-	-	-	5	-

โดยสรุปตามตารางที่ 15 จากการเปรียบเทียบทั้งสองพื้นที่ พบว่า มีลักษณะสำคัญในหลักของการมีส่วนร่วม (Participation) ในด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี มีจุดเด่น ดังนี้

- 1) พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีจุดเด่น จำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ มีตอบสนองให้ความร่วมมือกับโครงการใหม่ๆ และมีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่
- 2) พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีจุดเด่น จำนวน 3 ประเด็น ได้แก่ มีตอบสนองให้ความร่วมมือกับโครงการใหม่ๆ มีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลขและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ในด้านการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2

ที่	ประเด็น คำถามด้านการเปรียบเทียบ ผลการดำเนินงานของ หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1									องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2								
		สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อการดำเนินการ ของประเด็นนี้ ในพื้นที่			สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ ในพื้นที่		
		มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ
1	กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมาย เฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรมให้ บรรลุผลสำเร็จ	/			/				/			/			/			/	
2	มีระบบการจัดเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อไว้ทบทวนได้ ตามที่ต้องการ	/			/				/			/			/			/	
3	บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อ เพิ่มคุณค่าความเป็น หุ้นส่วนในการทำกิจกรรม กับชุมชน	/			/				/			/			/			/	
4	หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่โดย ภาพรวมมีจุดแข็ง	/			/				/			/			/			/	
5	มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ใช้ อ้างอิงเปรียบเทียบกับ จัดกิจกรรมของชุมชนอื่นๆ		/		/				/			/			/			/	

ที่	ประเด็น คำถามด้านการเปรียบเทียบ ผลการดำเนินงานของ หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1									องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2								
		สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อการดำเนินการ ของประเด็นนี้ ในพื้นที่			สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ ในพื้นที่		
		มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ
6	มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อ ฉลองความสำเร็จในการทำ กิจกรรมร่วมกัน	/			/				/		/			/				/	
	รวม	5	1	-	6	-	-	-	6	-	6	1	-	6	-	-	-	6	-

โดยสรุปตามตารางที่ 16 จากการเปรียบเทียบทั้งสองพื้นที่ พบว่า มีลักษณะสำคัญในหลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ในด้านการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี มีจุดเด่น และจุดด้อยเหมือนกัน

ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ในด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2

ที่	ประเด็น คำถามด้านความคุ้มค่า ในการลงทุนทำกิจกรรม ในพื้นที่	องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1									องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2									
		สภาพการดำเนินงาน ในพื้นที่ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ใน พื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ ใน พื้นที่			สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ใน พื้นที่			
		มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ	
1	มีความเข้าใจถึง ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัว สำหรับร่วมกิจกรรม ประชุมสัมมนา	/			/				/			/			/			/		
2	มีการใช้ทรัพยากรที่มี อยู่ในพื้นที่ทำกิจกรรม	/			/				/			/			/			/		
3	การเพิ่มงบประมาณมี ความจำเป็นต่อการ เพิ่มประสิทธิภาพของ ทำกิจกรรม	/			/				/			/			/			/		
4	การเป็นหุ้นส่วนจัด กิจกรรมร่วมกันมีผลต่อ การปรับงบประมาณให้ บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้	/			/				/			/			/			/		

ที่	ประเด็น คำถามด้านความคุ้มค่า ในการลงทุนทำกิจกรรม ในพื้นที่	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1									องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2								
		สภาพการดำเนินงาน ในพื้นที่ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ใน พื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ ใน พื้นที่			สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ใน พื้นที่		
		มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ
5	การจัดกิจกรรมส่วน ใหญ่ได้มีการพึ่งพา เงินทุน โดยรวบรวม ทุนมาให้ได้ใน ระยะเวลาสั้นๆ		/			/			/		/			/				/	
	รวม	4	1	-	4	1	-	-	4	1	4	1	-	4	1	-	-	4	1

โดยสรุปตามตารางที่ 17 จากการเปรียบเทียบทั้งสองพื้นที่ พบว่า มีลักษณะสำคัญในหลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ในด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี มีจุดเด่นและจุดด้อยเหมือนกัน

ตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญในหลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ในด้านการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2

ที่	ประเด็น คำถามด้านการเรียนรู้ที่ได้ จากหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1									องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2								
		สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อ การดำเนินการของประเด็นนี้ ในพื้นที่			สภาพการดำเนินงานใน พื้นที่ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อ การดำเนินการของ ประเด็นนี้ในพื้นที่		
		มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ
1	ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วม โดยการเข้ารับการอบรมจาก หน่วยงานต่างๆ	/			/				/			/				/			
2	กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการ ประสานเป็นเครือข่าย เพื่อทำ กิจกรรมร่วมกัน	/			/				/			/				/			
3	กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการ ติดตามนโยบาย ระดับประเทศ เพื่อการ ทำงาน	/			/				/			/				/			
4	กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการ ติดตามการดำเนินงานของ นโยบายระดับจังหวัด เพื่อการ ทำงาน	/			/				/			/				/			

ที่	ประเด็น คำถามด้านการเรียนรู้ที่ได้ จากหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1									องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2								
		สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อ การดำเนินการของประเด็นนี้ ในพื้นที่			สภาพการดำเนินงานใน พื้นที่ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการ ดำเนินการตามประเด็นนี้ ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อ การดำเนินการของ ประเด็นนี้ในพื้นที่		
		มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ	มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ
5	นโยบายขององค์การบริหาร ส่วนตำบล มีการเปลี่ยนแปลง ให้ปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา	/			/				/		/			/				/	
	รวม	5	-	-	5	-	-	-	5	-	5	-	-	5	-	-	-	5	-

โดยสรุปตามตารางที่ 18 จากการเปรียบเทียบทั้งสองพื้นที่ พบว่า มีลักษณะสำคัญในหลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ในด้านการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี มีจุดเด่นและจุดด้อยเหมือนกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งสองแห่งที่ควรพิจารณาเพื่อการส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>1. ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กร ชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญเพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดังมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>1.1 ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมวางแผน เพราะเรื่องการมีส่วนร่วมวางแผนถือเป็นอุดมการณ์ของคนทำงานซึ่งอยากให้เกิดขึ้น การวางแผนระดับหมู่บ้านโดยมีผู้ใหญ่บ้านตามลูกบ้านต้องการอะไร ถ้ามีอะไรไม่ถูกต้องในแผนก็จะได้ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง แผนจะทำให้ใ้เติบโตประมาณและรู้ว่ากิจกรรมอะไรที่ควรทำซึ่งเป็นประโยชน์ต่อชุมชน และการวางแผนถือเป็นเรื่องสำคัญทำให้ไม่เกิดข้อขัดแย้งกันระหว่างปฏิบัติงาน ธุรกิจถ้าไม่วางแผนไว้การทำงานจะล้ม</p> <p>1.2 ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้ และการฝึกอบรม เพราะพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีสถานศึกษาหรือโรงเรียนเลย คนในพื้นที่ส่งบุตรหลานไปเรียนที่เทศบาล ประชาชนเรียนรู้จากอ่านหนังสือพิมพ์ ดูโทรทัศน์ และพูดคุยกัน เวลาที่มีฝึกอบรมอาชีพก็จะเข้าร่วมกิจกรรมถ้าคนในชุมชนมีเวลาและเป็นเรื่อง</p>	<p>1. ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กร ชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญเพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดังมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>1.1 ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมวางแผน เพราะเป็นหัวใจของการทำงานของชุมชน ทิศทางการทำงานอยู่ในแผน อบต. ดำเนินการซึ่งมีตัวแทนจากทุกหมู่บ้านเข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาร่วมกันจนกระทั่งได้ข้อยุติในการกำหนดเป็นแผนพัฒนาสามปีของ อบต. การดำเนินการวางแผนดำเนินไปด้วยดีทุกฝ่ายให้ความสำคัญร่วมมือ การเข้าร่วมวางแผนทำให้เรามองเห็นภาพรวมของการพัฒนาทั่วพื้นที่ อบต. การมีแผนที่ดีจะทำให้มีระบบการทำงาน การวางแผนประชาชนมักมองว่าเป็นเรื่องของผู้บริหารชุมชน</p> <p>1.2 ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้ และการฝึกอบรมถือ เพราะเป็นเครื่องมือพัฒนาคนให้สามารถมีความรู้และพึ่งตนเองมีอาชีพ ประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนทุกครั้งที่ทางโรงเรียนแจ้งมา สถานีอนามัยมีการจัดการเรียนรู้พบกลุ่มของผู้ติดยาเสพติด เวลาที่มีการ</p>

ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>อยู่ในความสนใจ การศึกษา การเรียนรู้ และการฝึกอบรม สถานประกอบการให้ความสำคัญและพยายามพัฒนาพนักงานของตนให้มีศักยภาพในการทำงานเพื่อองค์กร</p> <p>1.3. ช่วยแก้ไขความขัดแย้งจากการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ เพราะความขัดแย้งในพื้นที่มีถือเป็นเรื่องธรรมดา ต่างคนต่างความคิด คนทำงานส่วนใหญ่มีพื้นความหลังพวกใครพวกมัน ทำให้มีการกระทบกระทั่งกันบ้างแต่ก็ไม่มีอะไรร้ายแรง ใครเป็นใครทำอะไรก็เป็นที่รู้ๆ กัน เมื่อมีความขัดแย้งเราในฐานะคนทำงานเพื่อชุมชนเหมือนกันก็ต้องช่วยกันทำความเข้าใจให้ประสานรอยร้าวเข้าหากัน เพราะต่างฝ่ายต่างมีเหตุผล</p> <p>2. ด้านการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดังมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>2.1 ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน เพราะ อบต. แจ้งไปว่าให้กำนันผู้ใหญ่บ้าน 4 หมู่บ้าน อสม. และกลุ่มต่างๆ วางแผนกิจกรรมเพื่อจัดสรรงบประมาณเตรียมการและจัดทำรายละเอียดให้ ช่างรัฐบาลส่งเสริมให้ปราบปรามยาเสพติดในท้องถิ่น พวกเรากุยกั๊กน้อย เมื่อมีการประชุมประชาคม คนที่พูดก็พูดคนที่เงียบก็เงียบ แต่ก็ทำงานร่วมกันได้ การวางแผนถ้าพื้นที่บอกมาเราก็ไปร่วมกันพนักงานโรงงานอยู่ในชุมชนซึ่งเป็นคนของเราต้องจะ</p>	<p>ฝึกอบรมที่ไหนเขามีจดหมายเชิญเราไปร่วมเราก็ไปบางครั้งต้องออกค่าใช้จ่ายเอง</p> <p>1.3 ช่วยแก้ไขความขัดแย้งจากการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ เพราะพื้นที่มีการประชาสัมพันธ์ผ่านหอกระจายข่าวเสียงตามสายเกี่ยวกับกิจกรรมชุมชนอย่างต่อเนื่อง ช่วยลดปัญหาความเข้าใจอะไรๆ ไม่ถูกต้องได้ ถ้ารู้เรื่องความขัดแย้งนั้นๆ ก็จะช่วยอธิบายให้ฟังว่าเรื่องมันคืออะไรและมายังไง เราเอาความจริงมาพูดกัน การพยายามหลีกเลี่ยงความขัดแย้งกันน่าจะดีที่สุด เรื่องขัดแย้งกันถ้าเราไม่ถือเป็นสาระก็จะทำให้ลดปัญหาเพราะเวลาจะช่วยพิสูจน์คนให้รู้เอง</p> <p>2. ด้านการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดังมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>2.1 ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน เพราะทำงานเพื่อชุมชนก็ต้องสามัคคีกัน มีอะไรก็ช่วยกัน เพื่อนๆ ในชุมชนส่วนใหญ่ที่เคยทำงานพัฒนาเป็นอาสาสมัครด้วยกันถึงเวลามีกิจกรรมอะไรเขาก็ร่วมมือและชวนเพื่อนบ้านมาด้วย จัดกิจกรรมคณะทำงานจะช่วยกันวางแผนทำงานซึ่งทุกคนพอใจ</p>

ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>ช่วยกันดูแล</p> <p>2.2 ทำกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชน เพราะการทำงานถือคนส่วนใหญ่ ได้รับผลประโยชน์ กิจกรรมต่างๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุมชน ในพื้นที่เป็นเพื่อน พี่ ป้า น้า อา และลูกๆ หลานๆ ของเราทั้งนั้น การกำหนดวัตถุประสงค์กิจกรรมจะนึกถึงพวกเขา กิจกรรมทุกครั้งมีวัตถุประสงค์ ทำอะไรทุกอย่างมีวัตถุประสงค์</p> <p>2.3. ทุ่มเทการทำงานตามที่กำหนดไว้ เพราะการทำโครงการเรามีคณะทำงานบริหารโครงการ โดยแต่ละคนทำหน้าที่ของตนเต็มที่ มีปัญหาอะไรทุกคนช่วยกันแก้ ถ้าคนทำงานมีอุปสรรคปัญหาใดๆ ถือเป็นเรื่องเล็ก หัวหน้าโครงการจะเหนื่อยกว่าใคร การทำงานถ้าไม่ทุ่มเททำ ใครเขาอยากจะไปช่วย บางคนมีแต่ชื่อเป็นกรรมการแต่หาตัวไม่เจอ การทำกิจกรรมต่างๆ ยังคงต้องใช้เวลาที่พอมีเหลือจากการประกอบอาชีพ</p> <p>2.4. ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้ เพราะแผนก็ถูกกำหนดโดยกลุ่มผู้นำชุมชนและชาวบ้านแต่ละหมู่บ้านส่วนหนึ่งก็จะถือว่าเขาเข้าใจ ชุมชนเราไม่มีเสียงตามสาย มีแต่บอร์ดติดประกาศ 50 จุด เวลามีข่าวสารอะไรก็เอาไปติด คนในชุมชนถ้ามีความเข้าใจในแผนกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนเขาจะได้เตรียมตัวไว้ล่วงหน้าเพื่อรอคอยกิจกรรมนั้นๆ ว่าเมื่อไหร่จะจัด มีเห็นด้วยบ้างไม่เห็นด้วยบ้าง แต่ควรมีระบบทำให้ชุมชนเข้าใจกิจกรรม โดยทำตารางการจัดกิจกรรมแจกคนในชุมชน แผนกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนหัวหน้าชุมชนแต่ละหมู่บ้านจะรู้และบอกสมาชิกกลุ่มต่อๆ กันไป</p>	<p>2.2 ทำกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชน เพราะทุกหมู่บ้านระดมความคิดเห็นกันเพื่อกำหนดกิจกรรมโครงการต่างๆ วัตถุประสงค์จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแน่นอน</p> <p>2.3 ทุ่มเทการทำงานตามที่กำหนดไว้ เพราะทำงานถ้าไม่ตั้งใจทำ ไม่มีใครเขาอยากจะช่วย คณะกรรมการและคณะทำงานซึ่งทำหน้าที่บริหารโครงการ แต่ละคนพยายามร่วมทำหน้าที่ของตนเต็มที่ หัวหน้าโครงการจะเหนื่อยกว่าใคร</p> <p>2.4 ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้ เพราะ อบต. เรามีหอกระจายข่าวและเสียงตามสาย มีลำโพงติดส่งเสียงในชุมชน โดยเฉพาะบริเวณที่มีคนอยู่มากๆ และมีครอบครัวพื้นที่ มีกิจกรรมอะไร หรือประชาสัมพันธ์อะไรได้เป็นระยะๆ กิจกรรมต่างในแผนเราแจ้งผ่านหอกระจายข่าวอันนี้ก็ทำให้คนมาร่วมทำกิจกรรม แผนกิจกรรมต่างของชุมชน หัวหน้าชุมชนแต่ละหมู่บ้าน คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่ เขาจะแจ้งลูกบ้านให้ทราบและลูกบ้านจะบอกต่อๆ กันไป</p>

ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>2.5. ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด เพราะเจ้าหน้าที่ของรัฐถ้าปรับการทำงานให้เป็นเชิงรุก งบประมาณพร้อม จะทำให้ช่วยให้งานเต็มตามกำหนดของแผนได้ ช่วงเวลาคาดเคลื่อนเนื่องจากมีกิจกรรมอื่นๆ มาแทรกอยู่ตลอดเวลา สิ้นปีงบประมาณของทุกปีเร่งกันทำกิจกรรม ควบคุมระยะเวลาแผนควรทำหน้าที่และสามารถชี้แจงได้ว่าเข้าเพราะอะไร</p> <p>2.6 กำหนดกิจกรรมที่มีเรื่องตามความต้องการพิเศษของชุมชนโดยส่วนใหญ่ เพราะกิจกรรมกำหนดขึ้นตามความต้องการของประชาชนของหมู่บ้านซึ่งได้เสนอผ่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำชุมชนได้หารือกันมาก่อนแล้ว มีการประชุมประชาคม ถึงเวลาภาคปฏิบัติ มีความคิดเห็นโดยต่างคนต่างมีความเห็นกันไปว่าทำไปทำไมแต่ส่วนใหญ่จะเห็นด้วย ความรู้สึกกับความจริงนั้นบางที่ก็สวนทางกัน เวลากำหนดอะไรนั้นกำหนดได้ และเห็นด้วยว่าเป็นเรื่องที่ดี แต่ปฏิบัติอาจอีกแบบก็ได้ การกำกับเป็นเรื่องจำเป็น</p> <p>2.7 กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการทำกิจกรรมตามแผน เพราะในแผนมีการกำหนดค่าใช้จ่ายไว้ชัดเจน เรื่องทรัพยากรเราไม่ค่อยห่วงแต่ห่วงการทำงานให้ได้ตามที่กำหนดไว้ สิ่งของที่เก็บไว้หลังจากทำกิจกรรมที่ผ่านมามีของใช้ซ้ำได้ เวลาคิดทำแผนเรามักมองประสบการณ์ทั้งข้อดีและข้อเสียจากการใช้ทรัพยากร</p>	<p>2.5 ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด เพราะทุกฝ่ายพยายามทำงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ แต่ช่วงเวลามันอาจคาดเคลื่อนเนื่องจากมีกิจกรรมอื่นๆ มาแทรกอยู่ตลอดเวลา เจ้าหน้าที่ของรัฐถ้าปรับการทำงานให้เป็นเชิงรุกน่าจะช่วยให้งานเต็มตามกำหนดของแผนได้</p> <p>2.6 กำหนดกิจกรรมที่มีเรื่องตามความต้องการพิเศษของชุมชนโดยส่วนใหญ่ เพราะโครงการได้กำหนดขึ้นตามความต้องการของแต่ละหมู่บ้าน กิจกรรมและโครงการเมื่อถึงเวลาภาคปฏิบัติกิจกรรมตามแผน ทุกคนพร้อมใจให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมซึ่งถือเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นพิเศษ</p> <p>2.7 กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการทำกิจกรรมตามแผน เพราะเรื่องทรัพยากรเราไม่ค่อยห่วงแต่ห่วงการทำงานให้ได้ตามที่กำหนดไว้ ส่วนใหญ่สิ่งของที่เก็บไว้หลังจากทำกิจกรรมที่ผ่านมามีสามารถนำมาใช้ซ้ำได้อีก</p>

ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>2.8 กำหนดการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำกิจกรรมของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ เพราะการทำกิจกรรมกับชุมชนถือเป็นการได้พัฒนาไปในตัว มีงบประมาณเฉพาะในการพัฒนาบุคลากร ส่งคนไปดูงานไปฝึกอบรม การพัฒนาความรู้ทำเท่าไรก็ยังไม่เพียงพอเพราะความรู้พัฒนาอยู่ตลอดเวลา</p> <p>3. ด้านลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดั่งมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>3.1 ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งระบุไว้ในแผน เพราะกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ในแผนส่งเสริมวิสัยทัศน์ อบต. ให้เกิดผล อบต. เป็นหน่วยงานราชการแห่งเดียวที่มีในพื้นที่กิจกรรมทุกอย่าง หากฝ่ายต่าง ๆ ไม่ถือปฏิบัติตามนโยบายก็คงยากที่จะทำให้โครงการนั้น ๆ เกิดขึ้นในชุมชน</p> <p>3.2 กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน สามารถลงทุนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติได้ เพราะแผนกำหนดในสิ่งที่เป็นไปได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นการทำงาน เพราะเจ้าหน้าที่เปรียบเหมือนกาวผสมผสานการทำงานกับกลุ่มต่างๆ ในพื้นที่ การทำกิจกรรมถ้าดึงภาคอุตสาหกรรมมาลงทุนทำด้วย จะทำให้ความเป็นอยู่ของชาวชุมชน</p>	<p>2.8 กำหนดการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำกิจกรรมของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ เพราะทำกิจกรรมกับชุมชนเป็นการทำไปรู้ไปจัดเป็นการพัฒนาตัวเราด้วย อบต. มีการพัฒนาบุคลากรโดยจัดฝึกอบรมซึ่งเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เป็นระยะๆ และส่งไปฝึกอบรมกับหน่วยงานภายนอก คนมีความรู้ได้เปรียบ</p> <p>3. ด้านลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดั่งมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>3.1 ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งระบุไว้ในแผน เพราะกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ในแผนส่งเสริมวิสัยทัศน์ อบต. ให้เกิดผล อบต. เป็นหน่วยงานราชการแห่งเดียวที่มีในพื้นที่กิจกรรมทุกอย่าง หากฝ่ายต่าง ๆ ไม่ถือปฏิบัติตามนโยบายก็คงยากที่จะทำให้โครงการนั้น ๆ เกิดขึ้นในชุมชน</p> <p>3.2 กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน สามารถลงทุนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติได้ เพราะแผนกำหนดในสิ่งที่เป็นไปได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นการทำงาน เจ้าหน้าที่เปรียบเหมือนกาวผสมผสานการทำงานกับกลุ่มต่างๆ ในพื้นที่ การทำกิจกรรมถ้าดึงภาคอุตสาหกรรมมาลงทุนทำด้วย จะทำให้ความเป็นอยู่ของชาวชุมชน</p>

ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>3.3 หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน เพราะบทบาทหน้าที่เพื่อการทำกิจกรรมนั้น ภาครัฐราชการเข้าใจ แต่ภาคประชาชนยังคงต้องทำความเข้าใจร่วมกัน กลุ่มไหนทำก็ทำอยู่เป็นประจำ คนเดิมๆ ที่เคยเห็นๆ กัน</p> <p>3.4 สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วยหลายๆ ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุน ปฏิบัติงานตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ เพราะขอการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรมซึ่งนิคมอุตสาหกรรมก็เอื้อเพื่อแต่ก็เป็นเฉพาะกิจ สถานประกอบการก็ช่วยพัฒนาพื้นที่โดยสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและเสียภาษีให้</p> <p>4. ด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้มีความสำคัญเพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดั่งมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>4.1 ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อทำให้มั่นใจในผลสำเร็จในการทำงาน เพราะพื้นที่ อบต. เล็ก ยังสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองโดยส่วนใหญ่ อบต. กับเทศบาลมีการลงทุนร่วมกันในการทำสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าชายเลน กลุ่มอาสาสมัครของเรามีเครือข่ายในการร่วมทำงานกัน</p>	<p>3.3 หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน เพราะบทบาทหน้าที่เพื่อการทำกิจกรรมนั้น ภาครัฐราชการเข้าใจ แต่ภาคประชาชนยังคงต้องทำความเข้าใจร่วมกัน กลุ่มไหนทำก็ทำอยู่เป็นประจำ คนเดิมๆ ที่เคยเห็นๆ กัน</p> <p>3.4 สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วยหลายๆ ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุน ปฏิบัติงานตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ เพราะขอการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรมซึ่งนิคมอุตสาหกรรมก็เอื้อเพื่อแต่ก็เป็นเฉพาะกิจ สถานประกอบการก็ช่วยพัฒนาพื้นที่โดยสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและเสียภาษีให้</p> <p>4. ด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้มีความสำคัญเพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดั่งมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>4.1 ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อทำให้มั่นใจในผลสำเร็จในการทำงาน เพราะพื้นที่ได้เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายให้มาลงทุนในพื้นที่ บรรยากาศการส่งเสริมการลงทุนต้องสร้างให้เกิดขึ้น กลุ่มอาสาสมัครมีความกระตือรือร้นช่วงแรกของการเริ่มกิจกรรมและค่อยผ่อนคลายบรรยากาศต่างคนต่างอยู่จะมีมากขึ้นๆ</p>

ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>4.2 ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน เพราะการทำงานร่วมกันของฝ่ายต่างๆ ในพื้นที่ สมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่าย เช่น ค่าน้ำมันรถ เพื่อเดินทางไปร่วมกิจกรรมกับเครือข่ายนอกพื้นที่ สถานประกอบการเรายังทำงานของเราเรื่องลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชนนั้น ถ้าจะทำได้จริงๆ ก็คงต้องคุยในรายละเอียดกันก่อนว่าโครงการอะไรที่จะไปทำ</p> <p>4.3 สนับสนุนให้นายจ้างและพ่อค้าได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การลงทุนเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมที่เสนอความเห็น เพราะพ่อค้าแม่ค้าที่ขายของเล็กๆ น้อยๆ ในชุมชนส่วนใหญ่เขาไม่รู้ข้อมูลมากเกี่ยวกับความเป็นอยู่และปัญหาต่างๆ ของคนในชุมชน เวลาประชุมพ่อค้าแม่ค้ามักเงียบๆ ถ้าเราอยู่ที่ประชุมเราจะเสนอให้เขาออกความเห็น และไม่เห็นว่านายจ้างภาคอุตสาหกรรมมาประชุมร่วมที่พื้นทีนานแล้ว แต่ที่เห็นก็นักธุรกิจชุมชนซึ่งออกความเห็นมีประโยชน์</p> <p>4.4 ได้มีการพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว เพราะการเป็นหุ้นส่วนแล้วหาความได้เปรียบและเสียเปรียบกันนั้นเรื่องนี้ที่ชุมชนยังไม่เห็นเกิดขึ้น ภาพการลงทุนแบบหุ้นส่วนยังไม่ชัดเจนถึงขั้นหาความได้เปรียบเสียเปรียบกัน การพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว เป็นสิ่งที่ควรทำ</p>	<p>4.2 ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน เพราะคนที่เข้าร่วมกิจกรรมจะช่วยกันออกในการติดต่อประสานงานสำหรับทำกิจกรรมกับเครือข่ายหรือภายในพื้นที่เอง การเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมเข้าไปดูแลพนักงานของสถานประกอบการที่อยู่ในพื้นที่น่าจะเหมาะสมกว่า</p> <p>4.3 สนับสนุนให้นายจ้างและพ่อค้าได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การลงทุนเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมที่เสนอความเห็น เพราะพ่อค้าแม่ค้าและนักธุรกิจในพื้นที่มีบทบาทในการทำกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ บางคนเป็นผู้บริหาร อดี.ใหญ่บ้าน เขาเหล่านี้ก็ถือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาชุมชน อย่างไรก็ตามประชาชนในพื้นที่มีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นเท่ากัน</p> <p>4.4 ได้มีการพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว เพราะทำงานเพื่อชุมชนยังไม่ได้มีการหาความได้เปรียบและเสียเปรียบกัน การลงทุนแบบหุ้นส่วนอย่างมีระบบยังมีไม่ชัดเจนถึงขั้นหาความได้เปรียบเสียเปรียบกัน</p>

ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>4.5 ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ เพราะผู้ด้อยโอกาส อบต. ทำหน้าที่ให้การช่วยเหลืออยู่แล้ว กิจกรรมและโครงการตามที่ อบต. สนับสนุนนั้นก็ถือได้ว่าเป็นการช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ไม่ให้อยู่ในภาวะลำบาก การพัฒนาชุมชนเป็นเรื่องเดียวกันกับไม่ให้เกิดภาวะด้อยโอกาสเกิดขึ้นในพื้นที่</p> <p>4.6 เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกัน ในการแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น เพราะบทบาทเพศหญิงเพศชายมีความเสมอภาคกัน เพศชายมักถูกมองว่าควรเป็นผู้นำกลุ่ม ปัจจุบันเราเคารพและให้เกียรติกัน ความรู้ความสามารถทุกคนมีเก่งพอกัน เราช่วยเหลือกัน</p> <p>4.7 สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่ เพราะในพื้นที่ยังไม่มีสื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่ การสร้างสิ่งดีๆ ที่จะทำให้อสื่อมวลชนสนใจเป็นเรื่องที่พื้นที่เราควรหา สื่อมวลชนเข้ามาเสนอสิ่งดีๆ จะทำให้ชุมชนเราเป็นที่รู้จักและประชาชนคงกระตือรือร้น</p>	<p>4.5 ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ เพราะคนชราที่ไม่มีลูกหลานดูแล อบต. ดำเนินการให้ได้รับค่าครองชีพจากสงเคราะห์จังหวัดเดือนละ 300 บาท ส่วนกิจกรรมและโครงการตามที่ อบต. สนับสนุนนั้นก็ถือได้ว่าเป็นการช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ไม่ให้อยู่ในภาวะลำบาก การพัฒนาชุมชนเป็นเรื่องที่ไม่ให้เกิดภาวะด้อยโอกาสเกิดขึ้นในพื้นที่</p> <p>4.6 เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกัน ในการแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น เพราะทำงานชุมชนทุกคนมีเท่าเทียมกัน เพียงแต่ความเป็นเพศชายมักถูกมองว่าควรเป็นผู้นำกลุ่มและได้รับการยกย่องให้เป็นหัวหน้ากลุ่ม ความสำเร็จหลายๆ เรื่องของเบื้องหลังผู้ชายนั้น มีผู้หญิงที่เก่งๆ คอยสนับสนุน</p> <p>4.7 สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่ เพราะในพื้นที่ยังไม่มีสื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่ อีกอย่างเรามีเสียงตามสายอยู่แล้ว และยังไม่สื่อมวลชนมาทำข่าวของกิจกรรมพัฒนาชุมชน</p>

ผลจากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานส่งเสริมลักษณะสำคัญให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ในพื้นที่นี้อย่างเท่าๆ กัน

ตารางที่ 20 แสดงการเปรียบเทียบผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะสำคัญของการมีส่วนร่วม(Participation) ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งที่
ควรพิจารณาเพื่อการส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

ลักษณะสำคัญของการมีส่วนร่วม(Participation) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>1. ด้านการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดั่งมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>1.1 ดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทำกิจกรรม เพราะมีการชักชวนพูดกันปากต่อปาก กลุ่มคณะกรรมการเดินตามบ้านบอกและแจกใบปลิวเวลานัดหมาย ติดประกาศประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่จะมีตามบอร์ดของพื้นที่ 50 แห่งทั่วพื้นที่ อบต. ออกหนังสือเชิญแกนนำและผู้นำชุมชน กิจกรรมดีประชาชนจะสนใจเอง</p> <p>1.2 ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ เพราะทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ เพราะการทำงานจะได้มีประสิทธิภาพ โดยดึงคนที่เป็นหลักในแต่ละกลุ่มบ้านมาเป็นคณะทำงานในทีมจัด ประชาชนในพื้นที่ยินดีที่จะร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อตนเองด้วยความรู้สึกสบายใจ</p>	<p>1. ด้านการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดั่งมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>1.1 ดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทำกิจกรรม มีเสียงตามสายประชาสัมพันธ์กิจกรรมทั้งที่จะจัดและกำลังจัดอย่างต่อเนื่องทุกวัน มีอะไรแจ้งเป็นระยะๆ ได้รับฟังกันทั่วพื้นที่ อบต. การชักชวนพูดกันปากต่อปากก็เป็นสิ่งหนึ่งที่กลุ่มอาสาสมัครทำกันอยู่และก็ได้ผลดีด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและญาติๆ ที่รู้เรื่องเขาผ่านมาเขาก็จะบอกว่ามีกิจกรรมอะไร</p> <p>1.2 ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ โดยเชิญให้เข้าร่วมเป็นกรรมการและคณะทำงานอย่างถูกต้องรวมถึงประกาศชื่อออกเสียงตามสายให้ทราบทั่วกัน ประชาชนในพื้นที่ยินดีที่จะร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อตนเองด้วยความรู้สึกสบายใจ</p>

ลักษณะสำคัญของการมีส่วนร่วม(Participation) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>1.3 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรม เพราะทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามเชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรมทั้งเป็นวิทยากรและเป็นที่ปรึกษา และเห็นด้วยที่จะมีผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย สาธิตและให้ลงมือร่วมทำกิจกรรมกับชุมชน</p> <p>1.4 เชิญสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม เพราะพื้นที่ไม่ได้มีหนังสือเชิญและไม่มีสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม ไม่เห็นมีผู้สื่อข่าว นักข่าวทั้งสิ่งพิมพ์และทีวี นักจัดรายการวิทยุ และคนในวงการสื่อต่างๆ มาร่วมกิจกรรม</p> <p>1.5 สื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่อง เพราะทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามสื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่องทุกคนในพื้นที่ แจ้งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ติดตามและพูดคุยชวนตัวต่อตัว</p> <p>1.6 ทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อ เพราะทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครมีทำตราสัญลักษณ์ของกลุ่มในการทำกิจกรรมเพื่อเผยแพร่และแสดงถึงภาพเอกลักษณ์ของกลุ่ม รวมถึงมีตราสัญลักษณ์เพื่อสมาชิกกลุ่มไว้แสดงตน</p> <p>1.7 จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิดโครงการที่เป็นหุ้นส่วน เพราะเคยมีเปิดการประชุมและเปิดงานฝึกอบรม อันนี้คงเป็นธรรมดาทั่วไป แต่การจัดงานเปิดตัวกิจกรรมพิเศษโครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เรากำลังสร้างร่วมกันระหว่าง อบต. กับเทศบาล ซึ่งจะต้องมีงานการแสดงซึ่งชาวบ้านทุกคนได้ร่วมชมงานมีการละเล่น</p>	<p>1.3 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรม ทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามเชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรมทั้งเป็นวิทยากรและเป็นที่ปรึกษาในโครงการผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย สาธิตและลงมือร่วมทำกิจกรรมกับชุมชน</p> <p>1.4 เชิญสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม พื้นที่ยังไม่มีกิจกรรมที่เด่นพอจะให้สื่อมวลชนมาทำข่าวและร่วมทำงานด้วย</p> <p>1.5 สื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่อง นอกจากประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายแล้ว ทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามสื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่องทุกคนในพื้นที่</p> <p>1.6 ทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ แต่ละกลุ่มกิจกรรมมีตราสัญลักษณ์เพื่อสมาชิกกลุ่มไว้ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของกลุ่มและแสดงตนในการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว</p> <p>1.7 จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิดโครงการที่เป็นหุ้นส่วน เป็นการเปิดงานธรรมดา ไม่มีการแสดงอะไรเป็นพิเศษกิจกรรมส่วนใหญ่ก็เป็นความร่วมมือกันของชาวบ้านกับกลุ่มอาสาสมัครและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพราะโครงการพิเศษจะต้องมีงานการแสดงซึ่งชาวบ้านทุกคนได้ร่วมชมงานมีการละเล่นโครงการนั้นต้องเป็นโครงการที่ใหญ่</p>

ลักษณะสำคัญของการมีส่วนร่วม(Participation) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>1.8 จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม เพราะไม่เห็นมีการให้รางวัลจากการทำงานในพื้นที่ การให้รางวัลเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นการทำงาน</p> <p>2. ด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดั่งมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>2.1 มีวิธีวัดกระแสการตอบรับการร่วมทำกิจกรรมของประชาชน เพราะมีการสังเกตและนับจำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรม สุ่มถามความรู้ความเข้าใจคนที่มาร่วมกิจกรรม และมีเจ้าหน้าที่สอบถามความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมแต่ละครั้ง</p> <p>2.2 มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาต่อไป เพราะมีการใช้การสำรวจโดยฟังข้อมูลจากผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและหัวหน้ากลุ่มอาสาสมัครสำหรับจัดพัฒนาต่อไป และผู้นำชุมชน โดยเฉพาะผู้ใหญ่บ้านและกลุ่มอาสาสมัครมีการเดินสำรวจความต้องการของชุมชน</p>	<p>1.8 จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม ไม่เห็นมีการให้ถ้วยรางวัลจากการทำงานในพื้นที่ รางวัลเพียงแต่ความสุขใจที่ทำกิจกรรมเพื่อลูกหลานเรา</p> <p>2. ด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดั่งมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>2.1 มีวิธีวัดกระแสการตอบรับการร่วมทำกิจกรรมของประชาชน เพราะมีสังเกตและนับจำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรม พูดคุยกับคนที่มาทำกิจกรรมด้วยถามความต้องการของเขา มีแบบสอบถามความพึงพอใจผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมด้วยเพื่อประเมินผลสำหรับปรับปรุงต่อไป</p> <p>2.2 มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาต่อไป เพราะประชุมกลุ่มผู้นำชุมชน ซึ่งมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้ากลุ่มอาสาสมัครและผู้สนใจทั่วไปส่วนหนึ่งเข้าร่วมประชุม คนเหล่านี้จะบอกความต้องการในพื้นที่สำหรับจัดพัฒนาต่อไป กำนันผู้ใหญ่บ้านและกลุ่มอาสาสมัครมีการเดินสอบถามความต้องการของชุมชนและจากการประชุมกลุ่มลูกบ้านให้แจ้งความต้องการหรือปัญหาที่ต้องการให้มีการแก้ไขมา</p>

ลักษณะสำคัญของการมีส่วนร่วม(Participation) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>2.3 มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อสำรวจผลงานการดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้ เพราะ อบต. มีคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหัวหน้า รวมถึงมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและเจ้าหน้าที่คอยติดตามงานเป็นระยะๆ</p> <p>3. ด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดังมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>3.1 วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสมดุลระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ เพราะเรื่องนี้ทาง อบต. ยังไปไม่ถึงจุดนี้ และไม่รู้ว่าจะมันจะเท่ากันได้อย่างไรเพราะโรงเรียนก็ไม่มีในพื้นที่</p> <p>3.2 ตอบสนองให้ความร่วมมือกับโครงการใหม่ ๆ เพราะเรื่องอะไรใหม่ ๆ ทุกคนจะสนใจ อย่างไรก็ตามกิจกรรมที่จัดขึ้นในชุมชนถ้ามีการประชาสัมพันธ์คนเข้าร่วมอยู่แล้ว</p> <p>3.3 มีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่ เพราะ อบต. ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสัมมนาเรื่องเกี่ยวกับแรงงานสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกตามที่เขาแจ้งมา และนิคมอุตสาหกรรมได้เคยจัดหลายครั้งเรื่องนี้ คนทำงานในโรงงานจะสนใจ</p>	<p>2.3 มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อสำรวจผลงานการดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้ เพราะ อบต. มีคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหัวหน้า รวมถึงมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและเจ้าหน้าที่คอยติดตามงานเป็นระยะๆ</p> <p>3. ด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดังมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>3.1 วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสมดุลระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ เพราะเรื่องนี้ทาง อบต. ยังไปไม่ถึงจุดนี้ แต่น่าจะทำได้เพราะมีสถานศึกษา 6 แห่งในพื้นที่ซึ่งสามารถร่วมกันหาทางดำเนินการได้</p> <p>3.2 ตอบสนองให้ความร่วมมือกับโครงการใหม่ ๆ เพราะอะไรใหม่ ๆ ทุกคนจะสนใจโดยธรรมชาติอยู่แล้ว กิจกรรมใหม่ ๆ ที่จัดขึ้นในชุมชนถ้าเป็นประโยชน์ทุกคนให้ความสนใจ เช่น เรื่องกองทุนหมู่บ้าน การทำธุรกิจขนาดย่อม</p> <p>3.3 มีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่ เพราะ อบต. ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสัมมนาเรื่องเกี่ยวกับแรงงานสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกตามที่เขาแจ้งมา นิคมอุตสาหกรรมเราเคยจัดหลายครั้งเรื่องนี้ มีหน่วยงานและพนักงานใน</p>

ลักษณะสำคัญของการมีส่วนร่วม(Participation) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>3.4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลขและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะพื้นที่ยังไม่มีกิจกรรมที่วานี้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ และอบต. ไม่มีโรงเรียนและไม่เห็นใครทำอะไรแบบนี้ การพัฒนาเรื่องทักษะเหล่านี้ ควรมีให้กับคนในพื้นที่ เพราะบางคนล้มหนังสืออ่านไม่ค่อยได้</p> <p>3.5 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่างเยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน เพราะพื้นที่ยังไม่เคยมีกิจกรรมที่วานี้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่</p>	<p>สถานประกอบการให้ความสนใจเข้าร่วม</p> <p>3.4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลขและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะพื้นที่มีโรงเรียนระดับประถมศึกษา 4 แห่ง และโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 2 แห่ง ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่กิจกรรมทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลข และใช้คอมพิวเตอร์ให้เป็นจะจัดขึ้นในโรงเรียน</p> <p>3.5 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่างเยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน เพราะกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่าง เยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน ยังไม่มีกิจกรรมที่วานี้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่</p>

ผลจากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า ลักษณะสำคัญของการมีส่วนร่วม(Participation) ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานส่งเสริมลักษณะสำคัญให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ในพื้นที่นี้อย่างเท่าๆ กัน อย่างไรก็ตามองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 จะมีจุดเด่นที่ประเด็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งในพื้นที่มีสถานศึกษาและมีความพร้อม

ตารางที่ 21 แสดงการเปรียบเทียบผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะสำคัญของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance)ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งสองแห่งที่ควรพิจารณาเพื่อการส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

ลักษณะสำคัญของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>1. ด้านการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดังมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>1.1 กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมายเฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ เพราะการทำงานทุกกลุ่มมีเป้าหมายของการทำกิจกรรมเฉพาะ แต่โดยรวมแล้วเป้าหมายคือประชาชนในพื้นที่ทุกคน จัดงานก็อยากให้มีคนเข้าร่วมซึ่งต้องสร้างแรงจูงใจให้มาก</p> <p>1.2 มีระบบการจัดเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อไว้ทบทวนได้ตามที่ต้องการ เพราะระบบจัดเก็บข้อมูลยังต้องการพัฒนาให้สามารถเรียกใช้ได้ทันทีเพราะยังไม่มีศูนย์กลางเก็บข้อมูลที่สมบูรณ์ ต่างฝ่ายต่างเก็บข้อมูลของตน</p>	<p>1. ด้านการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดังมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>1.1 กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมายเฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ เพราะการทำงานทุกกลุ่มมีเป้าหมายเพื่อทำให้งานมีคุณภาพและมีคนจำนวนมากๆ เข้าร่วม โดยพยายามชักชวนประชาชนในพื้นที่ให้เข้าร่วมทำกิจกรรมที่จัดขึ้นซึ่งการร่วมกิจกรรมจะทำให้เกิดประโยชน์</p> <p>1.2 มีระบบการจัดเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อไว้ทบทวนได้ตามที่ต้องการ เพราะ อด. เก็บข้อมูลทุกอย่างไว้ในคอมพิวเตอร์และพิมพ์เก็บไว้ด้วย ข้อมูลส่วนหนึ่งอาสาสมัครในแต่ละกลุ่มเข้ามีข้อมูลของเขาจัดเก็บไว้ ส่วนผู้นำชุมชน กำนันและผู้ใหญ่บ้านเขาก็มีข้อมูลของเขาเช่นกัน</p>

ลักษณะสำคัญของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>1.3 บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มคุณค่าความเป็นหุ้นส่วนในการทำกิจกรรมกับชุมชน เพราะคณะทำงานในกลุ่มอาสาสมัครบางคนพยายามไปเรียนเพื่อเปิดความรู้ให้กว้างขึ้นจะได้เอามาพัฒนาพื้นที่ มีคนจบปริญญาตรีแล้วซึ่งจากเดิมที่ทำงานชุมชนยังวุฒิการศึกษาแค่ผ่านภาคบังคับ ส่วนเจ้าหน้าที่ อบต. มีการพัฒนาต่อเนื่องเป็นระยะๆ ดังนั้น การศึกษาทำให้คนมีคุณค่ามากขึ้น</p> <p>1.4 หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่โดยภาพรวมมีจุดแข็ง เพราะจุดแข็งของกลุ่มทำงานต่างๆ ในชุมชนมีทุกกลุ่ม ได้แก่ การถกเถียงกันเพื่อการทำงานให้มีคุณภาพ และมีการทำงานที่มอบความรับผิดชอบให้คนที่เหมาะสมทำ</p> <p>1.5 มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ใช้อ้างอิงเปรียบเทียบกับการจัดกิจกรรมของชุมชนอื่นๆ เพราะข้อมูลที่จัดเก็บเพื่อวัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ นั้นไม่มี ถ้าเก็บข้อมูลไว้เปรียบเทียบต้องเก็บรายละเอียดต่างๆ มาก ดังนั้น เคยเปรียบเทียบเพียงแค่อเอาความรู้สึกตนเองไปวัด</p> <p>1.6 มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อฉลองความสำเร็จในการทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะเวลากลุ่มอาสาสมัครทำงานเสร็จจะมีการฉลองกันเป็นพิเศษเล็กน้อยโดยเอาเงินส่วนตัวมาลงขันเลี้ยงกันเพื่อกระตุ้นความรักสามัคคีในหมู่คณะ</p>	<p>1.3 บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มคุณค่าความเป็นหุ้นส่วนในการทำกิจกรรมกับชุมชน เพราะ อบต. จัดให้มีการเรียน กศน. ให้กับผู้ใหญ่ที่สนใจ โดยใช้สถานที่สำนักงาน อบต. หน่วยงานในพื้นที่มีการพัฒนาเป็นระยะๆ โดยจัดอบรมและดูงานเอง รวมทั้งส่งไปฝึกอบรมกับหน่วยงานอื่นๆ</p> <p>1.4 หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่โดยภาพรวมมีจุดแข็ง เพราะสามารถเข้ากับคนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี การระดมความคิดเห็นเป็นสิ่งที่ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพและมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถ</p> <p>1.5 มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ใช้อ้างอิงเปรียบเทียบกับการจัดกิจกรรมของชุมชนอื่นๆ เพราะข้อมูลที่จัดเก็บเพื่อวัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ นั้นไม่มี เพราะถ้าเก็บข้อมูลไว้เปรียบเทียบต้องเก็บรายละเอียดต่างๆ มาก ความพร้อมยังไม่ได้ที่แค่เปรียบเทียบเพียงแค่อเอาความรู้สึกเราไปวัด</p> <p>1.6 มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อฉลองความสำเร็จในการทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะเวลากลุ่มทำงานเสร็จจะมีการฉลองกันเป็นพิเศษเล็กๆ น้อยๆ กลุ่มอาสาสมัครสร้างขวัญและกำลังใจกันโดยการดูแลกันและกันเวลาทำงานเสร็จแต่ละกิจกรรมเราเลี้ยงฉลองความสำเร็จจากการทำงานที่เสร็จสิ้นไปโดยเอาเงินส่วนตัวมาลงขันเลี้ยงกัน</p>

ลักษณะสำคัญของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>2. ด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดั่งมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>2.1 มีความเข้าใจถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวสำหรับร่วมกิจกรรมประชุมสัมมนา เพราะค่าใช้จ่ายคนร่วมกิจกรรมจะรู้ว่าเท่าไร โดยเฉพาะคนจัดกิจกรรมประชุมสัมมนาจะรู้มากที่สุด ประชาชนทั่วไปมีความเข้าใจในลักษณะการจ่ายเงินในการประชุมสัมมนาแต่ละครั้งนั้นสิ้นเปลือง ประชุมสัมมนาของภาคราชการจะจ่ายเงินจำนวนมากและบ่อยๆ</p> <p>2.2 มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ทำกิจกรรม เพราะใช้อาคารอเนกประสงค์ที่สร้างขึ้นแทนการไปเช่าสถานที่อื่นจัด อุปกรณ์เครื่องใช้ถ้วย แก้ว และเก้าอี้ยืมจากวัดพื้นที่ข้างเคียง หยิบยืมกันได้และบางอย่างก็เช่าในราคากันเอง</p> <p>2.3 การเพิ่มงบประมาณมีความจำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของทำกิจกรรม เพราะมีเงินทำให้สามารถเลือกสิ่งต่างๆ ที่จัดให้มีคุณภาพสูงขึ้นและมีความหลากหลายของกิจกรรมที่จัด กำหนดงบประมาณอย่างพอเพียงแล้วในแผนพัฒนาสามปี</p>	<p>2. ด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดั่งมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>2.1 มีความเข้าใจถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวสำหรับร่วมกิจกรรมประชุมสัมมนา คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ เพราะงบประมาณค่าใช้จ่ายรู้เฉพาะคนจัดกิจกรรมประชุมสัมมนา ประชาชนทั่วไปมีความเข้าใจในลักษณะการจ่ายเงินในการประชุมสัมมนาแต่ละครั้งนั้นสิ้นเปลืองโดยเฉพาะสิ้นปีงบประมาณ</p> <p>2.2 มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ทำกิจกรรม เพราะหยิบยืมหรือเข้าไปใช้ของหน่วยงานที่มีในพื้นที่ การเหมาจ้างภาคเอกชนเป็นสิ่งที่ทำให้การทำงานดำเนินไปด้วยดี หลายครั้งที่ใช้บริการเช่นนี้และได้ผล</p> <p>2.3 การเพิ่มงบประมาณมีความจำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของทำกิจกรรม เพราะปกติงบประมาณที่ได้มีจำกัด แต่หากงบประมาณมีมากการทำกิจกรรมก็จะครบถ้วนตามกระบวนการ</p>

ลักษณะสำคัญของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>2.4 การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมร่วมกันมีผลต่อการปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เพราะถ้าได้พันธมิตรร่วมเป็นหุ้นส่วนโดยร่วมความคิด ร่วมลงแรง ร่วมลงเงินและให้สิ่งของเพื่อการทำกิจกรรม แนนอนมีผลต่อการจัดกิจกรรม กลุ่มกิจกรรมจัดมีขึ้นในชุมชนมีค่าใช้จ่ายในการจัดอย่างจำกัดและไม่เพียงพอ บางครั้งการได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายและสิ่งของจากสมาชิกกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกันก็ทำให้การดำเนินกิจกรรมไม่ติดขัด ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมบรรลุผลสำเร็จได้</p> <p>2.5 การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้มีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพราะงบประมาณกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนโดยแต่ละกิจกรรมได้กำหนดงบประมาณไว้ในแผนของชุมชนแล้ว กิจกรรมต่างๆ ได้มีการเตรียมการด้านงบประมาณไว้แล้ว กิจกรรมจัดเท่าที่งบประมาณได้รับ งานอาสาสมัครถ้ามีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้นๆ คงไม่มีใครอยากทำ เพราะต้องใช้เวลาและการทุ่มเทมาก</p> <p>3. ด้านการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดั่งมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>3.1 ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยการเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่างๆ เพราะประชาชนเคยเข้าร่วมการฝึกอบรมตามที่กลุ่มต่างๆ จัดให้ โดยส่วนใหญ่ชาวชุมชน</p>	<p>2.4 การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมร่วมกันมีผลต่อการปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เพราะกลุ่มกิจกรรมจัดมีขึ้นในชุมชนมีค่าใช้จ่ายในการจัดอย่างจำกัดและไม่เพียงพอ บางครั้งการได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายและสิ่งของจากสมาชิกชมรมที่มีฐานะเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันก็ทำให้การดำเนินกิจกรรมไม่ติดขัด</p> <p>2.5 การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้มีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพราะโครงการต่างๆ ได้กำหนดและมีการเตรียมการด้านงบประมาณไว้แล้ว กิจกรรมจัดเท่าที่งบประมาณได้รับงานอาสาสมัครถ้าวิ่งหาเงินทำเอง คงไม่มีใครอยากทำ เพราะต้องใช้เวลาและการทุ่มเทมาก</p> <p>3. ด้านการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ดั่งมีประเด็นพิจารณาต่อไปนี้</p> <p>3.1 ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยการเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่างๆ เพราะปัจจุบันมีข้อมูลอัตราเฉลี่ยต่อคนในพื้นที่ที่เคยเข้าร่วมการฝึกอบรมและพัฒนาขั้นยังไม่</p>

ลักษณะสำคัญของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
<p>เคยเข้าร่วมกิจกรรมในพื้นที่ซึ่งมีขึ้น</p> <p>3.2 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการประสานเป็นเครือข่าย เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะเขามีกิจกรรมอะไรเขาประสานงานกัน อีกรายในคนหนึ่งๆ ทำงานในชุมชนในหลายหน้าที่และหลายกลุ่ม มีกิจกรรมอะไรเขาทำโดยอัตโนมัติ ใช้วิธีโทรศัพท์ ติดต่อกันคือมีอะไรเรารุ้กันโดยตรง ใช้ความต่อเนื่องจากการประชุมในการนัดพบครั้งต่อไป</p> <p>3.3 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามนโยบายระดับประเทศ เพื่อการทำงาน เพราะการทำงานในพื้นที่ต้องตอบสนองนโยบายการบริหารงานของภาครัฐ ติดตามนโยบายเรารับฟังต่อเนื่องทั้งที่ติดตามผ่านสื่อมวลชนและจากการไปร่วมประชุมเพื่อรับนโยบายจากส่วนกลาง การทำงานต่างๆ ต้องฟังหน่วยเหนือด้วย ขณะเข้าร่วมประชุมและทำกิจกรรมประธานจัดงานมักจะบอกว่าเป็นนโยบายรัฐบาลให้ดำเนินการ</p> <p>3.4 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามการดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการทำงาน เพราะทำงานในพื้นที่ต้องมีความเชื่อมโยงกันทั้งระบบซึ่งจังหวัดก็เป็นส่วนหนึ่งที่กลุ่มต่างๆ อบต. ต้องตามนโยบายและถือปฏิบัติ</p>	<p>มากพอที่จะรู้ได้ถูกต้อง เพราะยังไม่ได้เก็บข้อมูลจริงๆ จังๆ</p> <p>3.2 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการประสานเป็นเครือข่าย เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะในคนหนึ่งๆ ทำงานในชุมชนในหลายหน้าที่และหลายกลุ่ม ดังนั้น มีกิจกรรมอะไรเขาทำโดยอัตโนมัติ ประกอบกับมีเสียงตามสายแจ้งเป็นระยะๆ และใช้ความต่อเนื่องจากการประชุมในการนัดพบครั้งต่อไป เรามีเครือข่ายบุคคลโดยส่วนใหญ่ เราใช้วิธีโทรศัพท์ ติดต่อกันคือมีอะไรเรารุ้กันโดยตรง</p> <p>3.3 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามนโยบายระดับประเทศ เพื่อการทำงาน เพราะทำกิจกรรมใดๆ กลุ่มกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในเรื่องนโยบายนั้นๆ ก็จะดำเนินการ เพราะการทำงานต่างๆ ต้องฟังหน่วยเหนือด้วย ทุกครั้งที่มีการประชุม ประธานในที่ประชุมจะแจ้งที่มาของกิจกรรม ซึ่งชุมชนต้องช่วยกันทำสนองนโยบายรัฐบาล</p> <p>3.4 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามการดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการทำงาน เพราะทำงานในพื้นที่ต้องมีความเชื่อมโยงกันทั้งระบบซึ่งจังหวัดก็เป็นส่วนหนึ่งที่ อบต. และกลุ่มต่างๆ ถือปฏิบัติตามนโยบายที่มี กิจกรรมหลายอย่างที่ส่งผ่านมาจากจังหวัดส่งการ ขณะเข้าร่วมประชุมและทำกิจกรรมประธานจัดงานมักจะบอกว่าเป็นนโยบายจังหวัดให้ดำเนินการ</p>

ลักษณะสำคัญของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) เพื่อการพิจารณาส่งเสริมให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2
3.5 นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการเปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา เพราะการปรับเปลี่ยนนโยบายต้องให้เป็นไปตามสภาพนโยบายรัฐบาลและข้อจำกัดที่มีอยู่ของพื้นที่ จึงมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยน เปลี่ยนนโยบายบ่อยๆ ทำให้เราเหนื่อยเหมือนกัน แต่ทำให้เราเรียนรู้ที่จะวางแผนการทำงานซึ่งบางเรื่องก็ใหม่ๆ	3.5 นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการเปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา เพราะการปรับเปลี่ยนนโยบายต้องให้เป็นไปตามสภาพนโยบายรัฐบาลและข้อจำกัดที่มีอยู่ของพื้นที่ ตอนวางแผนพัฒนานั้นช่วงเวลาต่างจากความจริงที่เป็นปัจจุบันนโยบายที่มีการสั่งการจากส่วนกลาง ส่งผลให้กิจกรรมบางอย่างได้รับผลกระทบเช่นนโยบายประหยัด นโยบาย อบต. บางอย่างจึงเปลี่ยนแปลงเป็นระยะๆ ให้สอดคล้องหน่วยเหนือ การเปลี่ยนนโยบายแต่ละครั้งทำให้เราเกิดการเรียนรู้

ผลจากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า ลักษณะสำคัญของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance)ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานส่งเสริมลักษณะสำคัญให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ในพื้นที่นี้อย่างเท่าๆ กัน

โดยสรุปภาพรวมของลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ลักษณะสำคัญของการมีส่วนร่วม(Participation) และลักษณะสำคัญของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance)ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี สรุปได้ว่า ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานส่งเสริมลักษณะสำคัญให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ในพื้นที่นี้อย่างเท่าๆ กัน อย่างไรก็ตามองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 จะมีจุดเด่นที่ประเด็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งในพื้นที่มีสถานศึกษาและมีความพร้อม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรคและปัจจัยสนับสนุน ในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษา ทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบ
หุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม(Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน
(Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่
ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี จากตอนที่ 2 มาวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะร่วม ความ
แตกต่าง อุปสรรคและปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วน
ตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี ซึ่งการวิเคราะห์ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์โดย
ใช้หลักตามสภาพความเป็นจริงในการดำเนินงานที่มีลักษณะของการเป็นเมืองแห่งการ
เรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 โดย
นำเสนอเป็นตารางที่ 22 ดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรคและปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรส่วนตำบลที่ 1 และ
องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
<p>1. หลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่</p> <p>1.1 ทศนคติในการปฏิบัติงาน</p> <p>1) ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมวางแผน</p>	<p>แผนพัฒนาสามปีเป็นหัวใจของการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่บ้านรวบรวมความต้องการของชาวบ้านเพื่อนำไปกำหนดไว้ในแผนและในแต่ละปีงบประมาณกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ตามที่กำหนดจะถูกจัดลำดับความสำคัญนำไปสู่การปฏิบัติต่อไป</p>	<p>ไม่มี</p>	<p>กิจกรรมหรือโครงการใดของหมู่บ้านไม่ได้รับการพิจารณาสู่การปฏิบัติ ทั้งๆ ที่เป็นความต้องการของชุมชนจะทำให้คนในหมู่บ้านนั้นมองแผนเป็นเรื่องของฝ่ายบริหารพื้นที่และลดความสำคัญของแผนน้อยลง</p>	<p>เรื่องการมีส่วนร่วมวางแผนถือเป็นการปฏิบัติงานของคนทำงานทั้ง 2 อบต. โดยการวางแผนระดับหมู่บ้านผู้ใหญ่บ้านกำนันต้องถามความต้องการอะไรแล้วจัดสรุปความต้องการนำเสนอกำหนดไว้ในแผนซึ่งแผนจะทำให้ได้งบประมาณและรู้ว่ากิจกรรมอะไรที่ควรกระทำต่อชุมชน และแผนช่วยทำให้ไม่เกิดข้อขัดแย้งกันในระหว่างปฏิบัติงานเพราะการพิจารณากิจกรรมหรือโครงการต่างๆ สู่การปฏิบัติด้วยการจัดลำดับความสำคัญไว้แล้ว ซึ่งหากจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง อบต. ผู้ซึ่งรับผิดชอบแผนจะต้องมีการประชุมเพื่อการพิจารณาหาข้อยุติร่วมกันและเป็นการสร้างความเข้าใจระหว่างหมู่บ้าน ดังนั้นแผนพัฒนาสามปีจึงเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาพื้นที่</p>

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
2) ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้ และการฝึกอบรม	การศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรม เป็นเครื่องมือของการพัฒนาความรู้ความสามารถของประชาชนในพื้นที่ซึ่งผู้เรียนสามารถมีโอกาสด้านสังคมสูง คือ มีงานทำและใช้ความรู้ในการตัดสินใจดำเนินชีวิตในชุมชนได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการศึกษาต่อเนื่อง	อบต.ที่ 1 ไม่มีสถานศึกษาในพื้นที่ ต้องส่งบุตรหลานไปเรียนที่อื่น ส่วน อบต.ที่ 2 มีโรงเรียนระดับประถมศึกษา 4 แห่ง และโรงเรียนมัธยมศึกษา 2 แห่ง ทำให้การเข้าถึงการศึกษาต่างกัน	การที่ อบต.ที่ 1 ไม่มีสถานศึกษาใดๆ เลย ส่งผลต่อการส่งเสริมสนับสนุนงานด้านการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่ และเป็นการเพิ่มภาระในการทำงานของผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลานในการส่งไปเรียนที่อื่น	ทั้งสอง อบต. ประชาชนทั่วไปส่วนใหญ่ในพื้นที่ให้ความสนใจจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ดูโทรทัศน์และพูดคุยกันเกี่ยวกับข่าวสารทั่วไป เมื่อมีกิจกรรมฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพก็จะเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ สำหรับปัจจัยสนับสนุนเฉพาะ อบต.ที่ 1 แม้ไม่มีสถานศึกษาใดๆ ประชาชนในพื้นที่ส่งบุตรหลานไปเรียนในสถานศึกษาของพื้นที่เทศบาลติดกัน ส่วน อบต.ที่ 2 มีความพร้อมด้านสถานศึกษา ผู้เรียนได้ศึกษาในพื้นที่ไม่ต้องเดินทางไกลและมีบุคลากรทางการศึกษาช่วยสนับสนุนการทำงานของ อบต. ในภารกิจด้านการศึกษาอบรม รวมทั้งผู้ปกครองทั้งภายในพื้นที่และต่างพื้นที่ส่งบุตรหลานมาศึกษาในสถานศึกษาของพื้นที่ อบต. ที่ 2 เป็นจำนวนมาก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความพร้อมและชื่อเสียงของสถานศึกษา
3) ช่วยแก้ไขความขัดแย้งจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารปกครองพื้นที่	ทุกฝ่ายมีความตั้งใจดีต่อการทำงานที่จะตอบสนองความต้องการในแต่ละหมู่บ้านให้ได้รับความเป็นอยู่ที่ดี มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย พยายามไม่ให้เกิดข้อขัดแย้ง	อบต.ที่ 1 ไม่มีเสียงตามสาย ประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจในการลดความขัดแย้ง ซึ่งต่างจาก อบต.ที่ 2 ให้ ความ สำคัญ ในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้	อบต. ที่ 1 มองเรื่องความขัดแย้งเป็นเรื่องธรรมดา ต่างคนต่างคิดและไม่มีเสียงตามสาย เป็นเครื่องมือในการขยายความรู้ความเข้าใจของคนในพื้นที่ เพียงแต่มีบอร์ดไว้ติดประกาศประชาสัมพันธ์ 50 จุดทั่ว	อบต. มีฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่เป็นบุคคลในพื้นที่ ดังนั้น ทุกคนรู้จักกัน ซึ่งทำให้รู้ถึงลักษณะเฉพาะของแต่ละคนที่ทำงานในพื้นที่ และเอาความจริงมาพูดกัน

ลักษณะสำคัญของการเป็น เมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
<p>1.2 การวางแผนในการปฏิบัติงาน</p> <p>1) ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน</p> <p>2) ทุ่มเทการทำงานตามที่กำหนดไว้</p>	<p>จากการทำงาน</p> <p>การทำงานมีการปรึกษาหารือและแบ่งความรับผิดชอบงานระหว่างกันเพื่อให้งานสำเร็จและมีความถูกต้องตามระเบียบทางราชการ</p> <p>คณะทำงานซึ่งทำหน้าที่บริหารโครงการหรือกิจกรรมแต่ละคนพยายามผลักดันให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์</p>	<p>ความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมต่างๆ เพื่อลดปัญหาความไม่เข้าใจในกิจกรรมที่ อบต.จัดและเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทั่วไป โดยมีเสียงตามสายซึ่งมีลำโพงติดขยายเสียงทั่วชุมชน อบต.</p> <p>ไม่มี</p> <p>ไม่มี</p>	<p>อบต. มีอุปสรรคทางด้านกฎระเบียบระบบราชการทำให้การทำงานในแต่ละฝ่ายในทีมก้าวหน้าไม่เท่ากัน ส่งผลให้การทำงานชะงัก เช่น การจัดซื้อ ไม่ทันกับคนต้องการใช้บริการ</p> <p>อบต. คณะทำงานและผู้ร่วมงานบางคนต้องใช้เวลารว้างจากการประกอบอาชีพมาทำงานซึ่งทำให้บางช่วงเวลาขาดหายและขาดความต่อเนื่องของการทำงาน</p>	<p>อบต. มีทีมงานความเข้าใจกันและมีความยืดหยุ่นให้แก่กันและกัน พยายามขับเคลื่อนงานโดยการออกทุนทรัพย์บางส่วนของตนให้เพื่อนงานเดินต่อไป ทั้งนี้ผู้นำหรือคนเป็นหัวหน้าจะมีความพยายามให้งานก้าวต่อไป</p> <p>อบต. มีบางคนที่ว่างงานหรือเกษียณอายุงานมีความทุ่มเทในการทำงาน โดยสานต่อการทำงานให้ก้าวต่อไปไม่ให้หยุดชะงัก</p>

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
3) ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้	แผน ถูก ก า ห น ด โ ด ย ประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน และในแต่ละความต้องการของหมู่บ้านนั้นๆ	อบต. ที่ 1 มี 4 หมู่บ้าน ไม่มี การประชาสัมพันธ์แผนอย่างเป็นระบบ	ผู้บริหาร อบต. ที่ 1 ให้ความสนใจการจัดทำแผนให้มีการเผยแพร่สู่ประชาชนในพื้นที่น้อย และขาดเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ	อบต. ที่ 2 มี 7 หมู่บ้าน ได้พิมพ์เอกสารแผนพัฒนาสามปีของ อบต. เผยแพร่ให้แต่ละหมู่บ้านทำความเข้าใจ และ ขณะ เดียว กัน มี เสี่ยง ตาม สาย ประชาสัมพันธ์กิจกรรมตามแผนเป็นระยะๆ ทำให้ การรับรู้ในรายละเอียดของแผนมีความต่อเนื่อง
4) ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด	แผนพัฒนาสามปีของ อบต. เป็นแผนที่รวมกิจกรรมทุกอย่างของพื้นที่ โดยแต่ละปีงบประมาณจะจัดลำดับความสำคัญของโครงการ และกิจกรรมเพื่อนำมาปฏิบัติ ดังนั้น ผู้เกี่ยวข้องในกิจกรรมนั้นๆ จะเข้ามาร่วมทำกิจกรรมนั้นๆ ให้แล้ว	ไม่มี	อบต. ประสานงานทุกส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ จะมีกิจกรรมอื่นๆ มาแทรก ส่งผลให้งานล่าช้า	ทั้งสอง อบต. มีการهماจ้างภาคเอกชนโดยทำสัญญาจ้าง

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
5) กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการทำกิจกรรมตามแผน	เสร็จตามเวลา แผนมีรายละเอียดของงบประมาณระบุไว้	ไม่มี	ไม่มี	อบต. ใช้งบประมาณตามที่กำหนดและไม่ขัดกับระเบียบราชการ
1.3 การลงทุนทำกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่				
1) ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งระบุไว้ในแผน	กิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่ถูกกำหนดลงแผนพัฒนาสามปีจะสอดคล้องตามนโยบายของ อบต. กำหนดเพราะกิจกรรมต่างผ่านกระบวนการกำหนดโดยมี อบต. กำกับ	ไม่มี	ไม่มี	กำหนดกิจกรรมต่างๆ โดยมีบุคลากรของ อบต. ร่วมรับรู้ด้วย
2) กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนสามารถลงทุนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติได้	กิจกรรมตามแผนที่กำหนดไว้สามารถลงทุนได้ โดยเฉพาะการก่อสร้างอาคารวัตถุ	ไม่มี	มีอุปสรรคด้านระเบียบทางราชการ โดยใครจะมาลงทุนนั้นระเบียบยังไม่เปิดให้	ไม่มี

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
3) หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน	หลายฝ่ายรับรู้บทบาทในการทำกิจกรรมตามแผน	ไม่มี	อบต. กิจกรรมในแผนไม่ได้ถูกนำมาสู่การปฏิบัติทั้งหมดทำให้บทบาทหน้าที่แต่กิจกรรมในแผนไม่ได้ดำเนินการ ซึ่งนานๆ ไปก็ลืม	ไม่มี
4) สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วยหลายๆ ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุนปฏิบัติงานตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ	อบต.สามารถสนับสนุนการทำงานของสถานประกอบการ องค์กรชุมชน ประชาชน และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาพื้นที่ได้	ไม่มี	อบต. การให้การสนับสนุนจะต้องยึดระเบียบราชการซึ่งมีข้อจำกัด	ไม่มี
1.4 การเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ได้เข้าร่วมลงทุน				
1) ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อให้มั่นใจในผลสำเร็จในการทำงาน	พื้นที่เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมาลงทุน	ไม่มี	อบต. ยึดระเบียบราชการในการปฏิบัติงานซึ่งมีข้อจำกัด ในการส่งเสริมการลงทุน	ไม่มี

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
2) ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรมเพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน	พื้นที่เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมาลงทุน	ไม่มี	ระเบียบราชการในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีข้อจำกัด ในการส่งเสริมการลงทุน	ไม่มี
3) สนับสนุนให้นายจ้างและพ่อค้าได้แสดงความคิดเห็น ต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การลงทุนเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมที่เสนอความเห็น	การประชุมประชาคม บางครั้ง มีนายจ้างและพ่อค้า ร่วมแสดงความคิดเห็น	ไม่มี	ให้นายจ้างและพ่อค้าแสดงความคิดเห็นได้ แต่ในทางปฏิบัติจะร่วมลงทุนในการทำกิจกรรมกับชุมชน ยังคงต้องติดระเบียบราชการที่ไม่เอื้อให้	ไม่มี
4) ได้มีการพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว	การลงทุนแบบหุ้นส่วนในพื้นที่ยังมีไม่ชัดเจนถึงขั้นการหาความได้เปรียบเสียเปรียบกัน	ไม่มี	ระเบียบราชการมีข้อจำกัดในการดำเนินการ ในความเป็นหุ้นส่วนจากฝ่ายต่างๆ	ไม่มี
5) ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ	ถือเป็นบทบาทหนึ่งของ อบต. ในการดูแลและให้ช่วยเหลือคนด้อยโอกาส	ไม่มี	ไม่มี	คนด้อยโอกาสทุกคนสามารถได้รับการสนับสนุนจาก อบต. และสงเคราะห์จังหวัดได้ โดยได้รับเบี้ยยังชีพ 300 บาทต่อเดือนทุกเดือน
6) เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกัน ในการแสดง	ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน ในการแสดงความคิดเห็น	ไม่มี	เพศชายมักถูกมองว่าควรเป็นผู้นำ	ความรู้ความสามารถและการเคารพให้เกียรติกัน

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
<p>ความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น</p> <p>7) สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่</p> <p>2. หลักของการมีส่วนร่วม (Participation) ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่</p> <p>2.1 การติดต่อสื่อสารให้ข้อมูลแก่หน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่</p> <p>1) ดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทำกิจกรรม</p>	<p>ไม่มีสื่อมวลชนเข้ามานำเสนอการทำกิจกรรมของพื้นที่</p> <p>พยายามให้มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมในจำนวนมาก โดยมีหนังสือแจ้งไปยังกลุ่มผู้นำชุมชนและมีการบอกต่อกันไป</p>	<p>ไม่มี</p> <p>อบต.ที่ 1 ใช้การติดประกาศตามบอร์ด 50 แห่งในพื้นที่ ส่วน อบต.ที่ 2 มีเสียงตามสายประกาศเป็นระยะๆ</p>	<p>ในพื้นที่ยังไม่มีกิจกรรมที่โดดเด่นพอที่สื่อมวลชนจะสนใจเข้าไปทำข่าว</p> <p>ประชาชนทั่วไปติดภารกิจอื่น ๆ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้</p>	<p>อบต.ที่ 1 การเปิดแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าชายเลน และ อบต. ที่ 2 มีชมรมผู้สูงอายุที่อยู่ในความสนับสนุนจากสถานีอนามัยตำบลมีลักษณะการทำกิจกรรมที่เป็นกลุ่มและจัดกิจกรรมเป็นระยะๆ และต่อเนื่อง ซึ่งกิจกรรมที่จัดสามารถนำเสนอผ่านสื่อมวลชนเพื่อสะท้อนชีวิตวัยสูงอายุที่มีการร่วมตัวทำกิจกรรมภายในชุมชน</p> <p>ทำให้กิจกรรมน่าสนใจ และจัดในช่วงเวลาที่ประชาชนส่วนใหญ่ว่างจากการทำงานประจำ</p>

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
<p>2) ส่งเสริมความรู้สึกรักของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ</p> <p>3) เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรม</p>	<p>เชิญประชาชนให้เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานในแต่ละกิจกรรม</p> <p>เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการทำกิจกรรมและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานเพื่อชุมชน</p>	<p>ไม่มี</p> <p>ไม่มี</p>	<p>ประชาชนเลือกเข้าร่วมกิจกรรมเป็นกรรมการหรือคณะทำงานตามเพื่อน ทำให้แบ่งเป็นกลุ่มๆ และพวกใครพวกมัน</p> <p>ไม่มี</p>	<p>ความสนิทสนม ความเป็นเพื่อนและความสบายใจที่ได้อยู่ทำกิจกรรมกับกลุ่มที่รู้จัก</p> <p>พื้นที่อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ สามารถเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากกรุงเทพฯ ไปเป็นวิทยากรในพื้นที่ได้ตามความต้องการในแต่ละหัวข้อกิจกรรม</p>
<p>4) เชิญสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม</p>	<p>ไม่มีการเชิญสื่อมวลชนมาร่วมทำกิจกรรม เพราะเห็นว่ากิจกรรมจัดเฉพาะคนในพื้นที่</p>	<p>ไม่มี</p>	<p>เอกลักษณ์เฉพาะของกิจกรรมไม่มีความน่าสนใจเพียงพอต่อการที่จะดึงสื่อมวลชนร่วมงาน</p>	<p>อบต.ที่ 1 มีป้ายขายเลน มีปลาโลมา มีต้นลำพู มีหิ้งห้อย และมีปูก้ามดาบที่หาดูได้ยาก โดยอยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ส่วน อบต.ที่ 2 ไม่มี</p>
<p>5) สื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>ประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่จะมีขึ้นในชุมชนเพื่อให้คนในพื้นที่เข้าร่วมทำกิจกรรมในจำนวนมากๆ</p>	<p>อบต.ที่ 1 คนร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเล็กและคนเดิมๆ ไม่หลากหลาย ส่วน อบต.ที่ 2 มีความหลากหลายของผู้เข้าร่วมทำกิจกรรม</p>	<p>อบต.ที่ 1 ใช้การติดประกาศตามบอร์ด 50 แห่งในพื้นที่ ทำให้ประชาชนรับทราบความเคลื่อนไหวไม่ทันสถานการณ์ ส่วน อบต.ที่ 2 มีเสียงตามสายประกาศเป็นระยะๆ ประชาชนสามารถติดตามความเคลื่อนไหวของการดำเนินการต่อเนื่อง</p>	<p>กิจกรรมที่จัดมีความน่าสนใจและน่าติดตาม</p>

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
6) ทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อเผยแพร่	การทำงานของทุกกลุ่มมีตราสัญลักษณ์เพื่อให้สมาชิกกลุ่มใช้ประกอบการทำกิจกรรมเผยแพร่และเพื่อการแสดงตนในการเป็นสมาชิกกลุ่มจัดกิจกรรมนั้นๆ	ไม่มี	ไม่มี	การมีตราสัญลักษณ์ง่ายต่อการจดจำของประชาชนในพื้นที่ กิจกรรมที่จัดถ้าเป็นตราของกลุ่มซึ่งมีการจัดกิจกรรมน่าสนใจอยู่เรื่อยๆ ประชาชนในพื้นที่จะให้ความสำคัญและเข้าร่วมสม่ำเสมอ เช่น กลุ่ม อสม.
7) จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิดโครงการที่เป็นหุ้นส่วน	กิจกรรมที่จัดเป็นเพียงการประชุมประชาคม การสัมมนา และฝึกอบรม ทำให้การเปิดงานเพียงแค่ธรรมดาเหมือนเปิดการประชุมสัมมนาทั่วไป	ไม่มี	การลงทุนแบบหุ้นส่วนในพื้นที่ยังมีไม่ชัดเจนถึงขั้นจะเปิดตัวโครงการ	ไม่มี
8) จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม	รางวัลเพียงแค่ความสุขทางใจซึ่งคนทำงานรู้สึกว่าได้ทำงานเพื่อชุมชนและเห็นชุมชนพัฒนา ดังนั้น พิธีมอบรางวัลยังไม่มีจัดขึ้น	ไม่มี	อบต. ขาดความสนใจที่จะตั้งรางวัลเพื่อกระตุ้นการทำกิจกรรมของกลุ่มต่างๆ ภายในพื้นที่	ไม่มี
2.2 การร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่				

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
1) มีวิธีวัดกระแสการตอบรับการร่วมทำกิจกรรมของประชาชน	นับจำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรม สุ่มถามความพึงพอใจในการทำกิจกรรมที่จัดขึ้น และมีแบบสอบถาม	ไม่มี	เมื่อเสร็จการทำกิจกรรมต่างคนต่างกลับบ้าน ทำให้ระยะเวลาการสอบถามความพอใจในกิจกรรมต้องเร่งรัด	ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมาด้วยความสมัครใจและสนใจในกิจกรรมที่จัดและมีผู้ทรงคุณวุฒิเป็นวิทยากรที่ดำเนินการกิจกรรมอย่างเป็นที่พอใจของผู้เข้าร่วม โดยได้ทั้งสาระและความบันเทิง
2) มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาต่อไป	กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้า และ กลุ่มอาสาสมัคร สอบถามความต้องการของประชาชนในความดูแล เพื่อให้ความเห็นและขอคำแนะนำในกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นสำหรับเป็นข้อมูลในการพัฒนาครั้งต่อไป	ไม่มี	ชาวบ้านเกรงใจที่จะเสนอแนะไปทางไม่เห็นด้วยต่อผู้จัดกิจกรรม	ให้ชาวบ้านเสนอแนะโดยการเขียนหรือตอบแบบสอบถามเพื่อการพัฒนากิจกรรม
3) มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเพื่อสำรวจผลงานการดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้	สมาชิก อบต. ที่เป็นตัวแทนในแต่ละหมู่บ้านละ 2 คน และ นายก อบต. เป็นผู้พิจารณาผลการดำเนินการกิจกรรมตามแผนซึ่งกำหนดไว้	ไม่มี	ไม่มี	กลุ่มสมาชิก อบต. คือ กลุ่มที่มีบทบาทผลักดันให้กิจกรรมต่างๆ ตามแผนดำเนินไปได้ โดยการใช้เวทีการประชุมประชาคมให้ความเห็นชอบในการทำกิจกรรม ดังนั้น กิจกรรมส่วนใหญ่ดำเนินไปตามเป้าหมายและมีผลงานออกมาเป็นระยะๆ
2.3 การตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่				

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
1) วางแผนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีความสมดุลระหว่างการ เรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็นทางการกับ ไม่เป็นทางการ	อบต.ยังไม่ได้มีการพิจารณา ถึงความสมดุลของการ พัฒนาระหว่างเรื่องต่างๆ แต่เน้นการตอบสนองความ ต้องการในแต่ละช่วงเวลา ของประชาชนโดยใช้การ ประชุมประชาคมยกมือ ตัดสินในการทำกิจกรรม	ไม่มี	เวทีการประชุมประชาคมถ้าเป็นกิจกรรมใน เรื่องที่หมู่บ้านใดจะได้ผลประโยชน์นั้น กลุ่ม ผู้นำหมู่บ้านจะเกณฑ์ลูกบ้านมาช่วยสนับสนุน ให้ที่ประชุมประชาคมเห็นชอบและตกลงให้ กิจกรรมนั้นๆ มีในพื้นที่ตน ซึ่งการทำเช่นนั้นทำ ให้กิจกรรมหรือโครงการไม่ลงหมู่บ้านที่ควรจะได้รับ	สมาชิก อบต.ที่มาจาก การเลือกตั้งของแต่ละหมู่บ้าน จำนวนหมู่ละ 2 คน ในหมู่บ้านๆ พยายามดึงกิจกรรม และโครงการเข้ามาในหมู่บ้านของตน ทั้งนี้ เพื่อเป็นผล การทำงานของตนด้วย
2) ตอบสนองให้ความ ร่วมมือกับโครงการใหม่ๆ	ทุกหมู่บ้านมีความพร้อมรับ กิจกรรมและโครงการใหม่ๆ	ไม่มี	การเลือกพื้นที่ลงมือทำกิจกรรมใหม่ๆ นั้น มี อุปสรรค เพราะแต่ละหมู่บ้านต้องพยายามดึง มาทำในพื้นที่ตนและไม่ยอมกันง่ายๆ	อบต. ใช้เวทีประชาคมเป็นทางออก โดยให้ ประชาชนที่มีประชุมประชาคมลงคะแนนเสียงและ ถือเป็นข้อยุติในการแย่งกิจกรรมของแต่ละหมู่บ้าน
3) มีกิจกรรมเรื่องแรงงาน สัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการ ทำงานขององค์กรในพื้นที่	คนทำงานภาคอุตสาหกรรม ให้ความสนใจในการร่วม กิจกรรมที่จัดขึ้น	ไม่มี	ไม่มี	นิคมอุตสาหกรรมและสถานประกอบการในพื้นที่ให้ ความสำคัญในการช่วยจัดกิจกรรมด้านแรงงาน สัมพันธ์ให้เป็นระยะๆ
4) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณ เลขและการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ	ทุกคนให้ความสำคัญในการมี ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณ เลขและการใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทั้งการสร้าง	อบต.ที่ 1 ไม่มีการดำเนินการ ในเรื่องนี้ ส่วน อบต.ที่ 2 มี การดำเนินการในเรื่องนี้	อบต.ที่ 1 ไม่มีสถานศึกษาใดๆ อยู่ในพื้นที่ และขาดบุคลากรให้การสนับสนุนภารกิจนี้	อบต.ที่ 1 มีเทศบาลซึ่งเป็นพื้นที่ติดกันนั้น มี สถานศึกษาและมีความพร้อมในการดำเนินการ พัฒนาในเรื่องดังกล่าวนี้ ประชาชนจึงไปใช้บริการ ส่วน อบต.ที่ 2 มีสถานศึกษา 6 แห่ง สามารถ จัดบริการพัฒนาทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลขและ

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
<p>5) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่างเยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน</p> <p>3. หลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่</p> <p>3.1 การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานภายในพื้นที่</p> <p>1) กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมายเฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ</p> <p>2) มีระบบการจัดเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อไว้ทบทวนได้ตามที่ต้องการ</p>	<p>โอกาสและการได้งานทำ</p> <p>ในพื้นที่ไม่มีกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อลดช่องว่างระหว่างเยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน</p> <p>ทำให้กิจกรรมมีคุณภาพและมีคนจำนวนมาก ๆ เข้าร่วมทำกิจกรรมด้วย</p> <p>อบต. เก็บข้อมูลทุกอย่างไว้ในคอมพิวเตอร์และจัดพิมพ์ไว้ ส่วนกลุ่มผู้นำหมู่บ้านและ</p>	<p>ไม่มี</p> <p>ไม่มี</p> <p>ไม่มี</p>	<p>อบต. มองว่าเรื่องการลดช่องว่างระหว่างเยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงานนั้น ให้เป็นหน้าที่ของภาคอุตสาหกรรมและสถานประกอบการในพื้นที่ซึ่งควรต้องมาดำเนินการจัดกิจกรรมให้</p> <p>ประชาชนทั่วไปติดภารกิจอื่นๆ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดได้</p> <p>ระบบการจัดเก็บข้อมูลแต่ละฝ่ายต่างฝ่ายต่างเก็บ เมื่อมีความต้องการข้อมูลมาใช้เพื่อการพิจารณาการดำเนินการของกิจกรรมนั้นๆ ทำ</p>	<p>การใช้คอมพิวเตอร์ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้ รวมถึงมีบุคลากรพร้อมให้การสนับสนุนในการกิจนี้แก่ อบต.</p> <p>ภาคอุตสาหกรรมและสถานประกอบการเสียภาษีให้แก่ อบต. การใช้มาตรการลดหย่อนภาษี จะช่วยให้การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวนี้มีขึ้นได้</p> <p>จัดกิจกรรมในช่วงของวันและเวลาที่ประชาชนส่วนใหญ่ว่างจากภารกิจประจำ และแจ้งกำหนดการล่วงหน้า รวมถึงการประชาสัมพันธ์เป็นระยะๆ</p> <p>อบต.มีระบบการจัดเก็บข้อมูลพื้นที่ด้วยคอมพิวเตอร์ และมีบุคลากรดูแล ดังนั้น การรวบรวมข้อมูลกิจกรรมต่างๆ ถ้ามีแบบฟอร์มในการจัดเก็บจะทำให้</p>

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
3) บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มคุณค่าความเป็นหุ้นส่วนในการทำกิจกรรมกับชุมชน	กลุ่มอาสาสมัครก็จะจัดเก็บข้อมูลเป็นการส่วนตัวเฉพาะหัวหน้าหรือคนหลักในการทำกิจกรรมนั้นๆ	ไม่มี	ให้ขาดความพร้อมและไม่ทันเวลา	ได้ข้อมูลเพื่อนำมาทบทวนได้ตามต้องการ
4) หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ โดยภาพรวมมีจุดแข็ง	การศึกษาต่อและการเข้ารับการฝึกอบรมบุคลากรทุกคนให้ความสนใจ และเข้าร่วมทุกครั้งถ้ามีโอกาสและได้รับการสนับสนุน	ไม่มี	ภาระงานของคนทำงานมีมากและประชาชนมีช่วงเวลาจำกัดเพราะต้องทำงาน เวลาว่างที่มีถ้าได้ไม่เพียงพอต่อหลักสูตรการเรียนและฝึกอบรมที่จัดก็จะไม่ไปเข้าร่วม	กิจกรรมที่จัดโดยส่วนใหญ่จะต้องใช้ระยะเวลาสั้นๆ วันเดียวเสร็จและการจัดต้องให้ความสำคัญในหลักของการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ รวมถึงสถานที่จัดให้จัดในพื้นที่ โดยทั้งสอง อบต. มีอาคารเอนกประสงค์ไว้สำหรับจัดกิจกรรมนี้ได้
5) มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ใช้อ้างอิงเปรียบเทียบกับการจัดกิจกรรมของชุมชนอื่นๆ	ทุกหน่วยงานมีภารกิจหลักในการดำเนินกิจกรรมและโครงการต่างๆ ให้แก่ชุมชน และมีความพร้อมในด้านสถานที่อุปกรณ์ บุคลากรและงบประมาณ ซึ่งสามารถดำเนินงานได้	ไม่มี	อบต. ที่ 1 สำนักงาน อบต. อยู่ห่างจากชุมชนบริเวณล้อมรอบด้วยป่าชายเลน การเดินทางต้องมีพาหนะส่วนตัวไป อบต. การติดต่อไม่สะดวกเท่าสำนักงาน อบต. ของพื้นที่ อบต. ที่ 2 ซึ่งอยู่ติดถนนหลักของชุมชนการเดินทางสะดวก	บุคลากรและกลุ่มคนทำงานในชุมชนมีความต้องการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชนและได้รับการสนับสนุนจาก อบต. และประชาชนในพื้นที่
	การเก็บข้อมูลยังได้รายละเอียดไม่เพียงพอต่อการนำกิจกรรมและโครงการต่างๆ เพื่อ	ไม่มี	การทำงานจบไปที่ละกิจกรรมและที่ละโครงการ โดยทุกฝ่ายให้ความสำคัญเกี่ยวกับการใช้งบประมาณเป็นตัวตั้ง จึงทำให้ขาดการ	คณะทำงานรู้ซึ่งเป็นผู้จัดกิจกรรมจะรับรู้ถึงกระบวนการทำงานและปัญหาอุปสรรคในงานที่ทำเป็นอย่างดี

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
<p>6) มีการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อฉลองความสำเร็จในการทำกิจกรรมร่วมกัน</p> <p>3.2 ความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่</p> <p>1) มีความเข้าใจถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวสำหรับร่วมกิจกรรมประชุมสัมมนา</p>	<p>นำไปสู่การเปรียบเทียบการทำงานระหว่างกันและกับที่อื่นๆ การเปรียบเทียบเท่าที่มีคือเปรียบเทียบเพียงแค่ใช้ความรู้สึกไปวัด</p> <p>หลังจากคณะผู้ทำกิจกรรมหรือโครงการได้ทำงานจบลงทุกคนโล่งใจ และมีการเลี้ยงสังสรรค์กันเล็กน้อยด้วยการรับประทานอาหารและร้องรำทำเพลงร่วมกัน</p>	ไม่มี	เก็บรายละเอียดของผลการทำงาน	ผู้เป็นหัวหน้าคณะจัดกิจกรรมหรือโครงการนั้นๆ ให้การส่งเสริมให้งบประมาณเป็นการส่วนตัวในการเลี้ยงสังสรรค์หลังจากการทำงานที่เหน็ดเหนื่อยได้ผ่านไปด้วยดี
	งบประมาณในการจัดประชุมสัมมนา มีจำกัดซึ่งต้องใช้ให้ถูกตามระเบียบทางราชการกำหนดผู้ดำเนินการจัดประชุมสัมมนาต้องยึดถือปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว ดังนั้น จึงทำให้คณะผู้จัดมี	ไม่มี	ประชาชนทั่วไปมองว่าการจัดประชุมสัมมนาในแต่ละครั้งมีความสิ้นเปลืองซึ่งมีค่าใช้จ่ายมาก	ให้ใช้สถานที่ประชุมสัมมนาและอุปกรณ์ต่างๆ ในพื้นที่ซึ่งมีอยู่แล้ว ส่วนการจัดอาหารให้คนในชุมชนเป็นผู้รับจ้างดำเนินการหรืออาสาสมัครร่วมกันทำ และเมื่อเสร็จสิ้นการจัดประชุมสัมมนาให้ประกาศการใช้งบประมาณต่างๆ และเฉลี่ยต่อหัวให้ผู้เข้าร่วมประชุมรับรู้ทุกคน และประชาสัมพันธ์ให้ทราบทั่วพื้นที่ต่อไป

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
2) มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ทำกิจกรรม	<p>ความรู้ความเข้าใจในค่าเฉลี่ยต่อหัว สำหรับผู้มาร่วมกิจกรรมได้เป็นอย่างดี</p> <p>มีการหยิบยืมหรือเข้าไปใช้ในหน่วยงานอื่นๆ ในพื้นที่</p>	<p>อบต.ที่ 1 ต้องดำเนินการภายในอาคารเอนกประสงค์ของ อบต. เพียงที่เดียวเท่านั้น เพราะไม่มีหน่วยงานอื่นๆ ในพื้นที่ และหยิบยืมของที่วัดในเขตพื้นที่เทศบาลมาใช้ ส่วน อบต.ที่ 2 มีหลายหน่วยงานที่อยู่ในพื้นที่ เช่น เข้าไปใช้ห้องของโรงเรียนซึ่งมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกพร้อม</p>	<p>อบต.ที่ 1 ขาดต้นทุนด้านทรัพยากรสนับสนุนในการจัดกิจกรรมที่มาจากหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ ซึ่งเมื่อมีกิจกรรมจะใช้งบประมาณไปกับการเตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์ต่างๆ ส่วน อบต.ที่ 2 มีความพร้อมในทุกด้าน แต่มีความเกรงใจระหว่างกันและการใช้สถานที่และอุปกรณ์จากหน่วยงานอื่นก็ต้องคอยเวลาที่หน่วยงานนั้นๆ จะพร้อมให้ดำเนินการ</p>	<p>อบต.ที่ 1 มีหน่วยงาน อบต. แห่งเดียวในพื้นที่ ส่วน อบต.ที่ 2 มีหน่วยงานในพื้นที่ได้แก่ สถานีอนามัย โรงเรียน 6 แห่ง มีวัด 2 แห่ง เป็นต้น ช่วยในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมในพื้นที่</p>
3) การเพิ่มงบประมาณมีความจำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของทำกิจกรรม	<p>มีงบประมาณที่เพิ่มขึ้นทำให้สามารถเลือกสิ่งต่างๆ ได้ อย่างหลากหลายเพื่อการจัดกิจกรรมให้น่าสนใจและสามารถทำให้เพิ่มจำนวนผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมได้มากยิ่งขึ้น แต่กิจกรรมหรือ</p>	ไม่มี	<p>จัดกิจกรรมหรือทำโครงการต่างๆ ตามงบประมาณที่ได้รับ</p>	ไม่มี

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
4) การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมร่วมกันมีผลต่อการปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้	โครงการต่าง ๆ ในพื้นที่มีข้อจำกัดด้านงบประมาณคือได้เท่าเดิม การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมในพื้นที่ยังมีไม่ชัดเจนถึงชั้นหาผลต่อการปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้หรือไม่	ไม่มี	ระเบียบราชการมีข้อจำกัดในการดำเนินการในความเป็นหุ้นส่วนจากฝ่ายต่างๆ	ไม่มี
5) การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้มีการพึ่งพาเงินทุนโดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้นๆ	พื้นที่ยังไม่มี การดำเนินการระดมเงินทุนในเวลาอันเร่งด่วนเพื่อทำกิจกรรมใดๆ เนื่องจากจัดกิจกรรมตามแผนพัฒนาสามปีของ อบต. ซึ่งระบุงบประมาณไว้ให้แล้ว และจัดตามงบประมาณที่มีให้	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
3.3 การเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่				
1) ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยการเข้ารับการอบรม	ประชาชนในพื้นที่ทุกคนเคยมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการ	อบต.ที่ 1 ประชาชนได้ร่วมกิจกรรมเฉพาะ อบต. และกลุ่ม	ไม่มี	อบต. ที่ 1 มีกลุ่มอาสาสมัคร อสม. ที่เข้มแข็ง มีกิจกรรมการอบรมความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพต่อ

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
จากหน่วยงานต่างๆ	ฝึกอบรมจากหน่วยงานต่างๆ	อาสาสมัครในพื้นที่จัดการฝึกอบรมให้ ส่วน อบต. ที่ 2 มีหลายหน่วยงานจัดให้โดยเฉพาะสถานศึกษาและสถานีอนามัยจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ		เนื่อง ส่วน อบต.ที่ 2 หลายหน่วยงานจัดกิจกรรมการฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะอาชีพเป็นระยะๆอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะโรงเรียนและสถานีอนามัยจัดการฝึกอบรมเป็นประจำ
2) กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการประสานเป็นเครือข่าย เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน	ในคนหนึ่งๆ ทำงานในชุมชนจะมีหน้าที่หลายกลุ่มที่เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งกิจกรรมต่างๆ สามารถรับรู้ได้โดยอัตโนมัติและเป็นคนเชื่อมเครือข่ายการดำเนินงานชุมชนเข้าหากัน รวมถึงกลุ่มคนทำงานจะติดต่อประสานงานกับกลุ่มอื่นๆ ในพื้นที่เพื่อเชิญร่วมกิจกรรมด้วยกันอย่างต่อเนื่อง	ไม่มี	ไม่มี	ทุกกลุ่มเมื่อได้รับการประสานจากอีกกลุ่มหนึ่งให้เข้าร่วมทำกิจกรรมด้วยกันนั้น ถ้าหัวหน้าติดภารกิจอื่นๆ อยู่ก็จะส่งตัวแทนเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มอื่นๆ ทุกครั้ง
3) กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามนโยบายระดับประเทศ เพื่อการทำงาน	สมาชิก อบต. องค์กรชุมชนหน่วยงานต่างๆ และกลุ่มอาสาสมัครทุกฝ่าย ติดตาม	ไม่มี	ไม่มี	นายอำเภอให้ความสนใจและสนับสนุนให้จัดกิจกรรมหรือโครงการตามนโยบายรัฐบาลซึ่งชุมชนดำเนินการ เช่น รัฐบาลมีนโยบายการทำธุรกิจชุมชน

ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
<p>4) กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามการดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการทำงาน</p>	<p>นโยบายของรัฐบาลในการทำงานในพื้นที่ให้สอดคล้องเพราะการทำงานที่สนองนโยบายรัฐบาลจะได้รับการส่งเสริมสนับสนุน</p> <p>ทุกองค์การในชุมชนให้ความสำคัญในการติดตามนโยบายระดับจังหวัด ซึ่งถือเป็นพื้นที่เดียวกันและงบประมาณจาก อบจ. หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีให้การสนับสนุน อบต. ดังนั้น การมีงบประมาณส่วนหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนจาก อบจ. จึงเป็นสิ่งที่ดี ทำให้ทำกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ได้มากยิ่งขึ้น</p>	ไม่มี	ไม่มี	<p>ขนาดย่อมและหลายฝ่ายใน อบต. สนใจร่วมกันหาความรู้ความเข้าใจแล้วเสนอของบประมาณจากอำเภอ ซึ่งนายอำเภออนุมัติงบประมาณเสริมให้</p> <p>อบจ. ส่งเสริมให้การสนับสนุนกิจกรรมหรือโครงการที่ อบจ. วางนโยบายให้ อบต. ไปปฏิบัติ ประชาชนได้รับประโยชน์ในกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งทำให้เป็นปัจจัยส่งเสริมให้ อบจ. ให้การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาพื้นที่ของ อบต. อย่างต่อเนื่อง</p>
<p>5) นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการเปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่</p>	<p>ตามแผนพัฒนาสามปี อบต. ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเพราะเป็นแผนรวมกิจกรรมทั้งหมด</p>	ไม่มี	ไม่มี	<p>อบต. คุ่มพื้นที่ทั้งหมดและมีภารกิจให้การดูแลและจัดบริการให้ประชาชนในพื้นที่ตามกฎหมาย โดยยึดกฎระเบียบราชการเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน</p>

ลักษณะสำคัญของการเป็น เมืองแห่งการเรียนรู้	การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2			
	ลักษณะร่วม	ความแตกต่าง	อุปสรรค	ปัจจัยสนับสนุน
ตลอดเวลา	ของพื้นที่ซึ่งต้องการ ส่วน นโยบายมีการเปลี่ยนแปลง ตามสภาพสถานการณ์และ เหตุการณ์ต่างๆ			ดังนั้น การปรับเปลี่ยนนโยบายหรือกิจกรรมต่างๆ ของพื้นที่อยู่ในดุลพินิจของ อบต. ทั้งนี้ อบต. จะต้อง ได้รับความเห็นชอบจากเวทีประชาคมก่อน ซึ่งการ ประชุมเวทีประชาคมก็ไม่ขัดข้อง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลจากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรคและปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การส่วนตำบลที่ 1 มีลักษณะของความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ไม่ดีเท่าพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ทั้งนี้ เนื่องจากพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีเพียงกลุ่มอาสาสมัครในการช่วยพัฒนา และจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ในพื้นที่ ซึ่งต่างจากพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีความพร้อมหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ สถานศึกษา สถานอนามัย และวัด ช่วยดำเนินการพัฒนา และจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ภายในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี

ในขั้นตอนนี้ ประกอบด้วยแนวคิดลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักรซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เป็นแนวคิดในงานวิจัยนี้ สำหรับแสวงหาแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรีโดยวิจัยเป็นกรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 สอดคล้องกับการเลือกพื้นที่ตามการศึกษาลักษณะของเมืองแห่งการเรียนรู้จากสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา(2547) พบว่า สหราชอาณาจักรได้ดำเนินการศึกษาลักษณะของเมืองแห่งการเรียนรู้ควรมีลักษณะเป็นเมืองหรือชุมชน ไม่จำกัดขนาด อาจจะเป็นชุมชนขนาดใหญ่หรือขนาดเล็ก และตั้งอยู่ที่ใดก็ได้

จากการศึกษาแนวคิดในการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ของสหราชอาณาจักรนั้น พบว่ามีปัจจัยสำคัญของการเริ่มต้นพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ ได้แก่(State for Education and Employment,1998)

1. ปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) คือ ผู้แทนซึ่งมาจากกลุ่มบุคคลที่สามารถสร้างความเชื่อถือให้แก่ประชาชนในพื้นที่และเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดและผลักดันในการทำให้เกิดกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่
2. สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) คือ ผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการก่อให้เกิดการริเริ่มในขั้นต้นของประชาชนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่
3. กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) คือ ผู้แทนจากกลุ่มชาวบ้านซึ่งรวมตัวกันเป็นกลุ่มอาสาสมัครสำหรับร่วมกันทำกิจกรรมในการพัฒนาชุมชน โดยความสมัครใจและอุทิศเวลาและทรัพยากรอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง
4. กลุ่มสนใจ(Wider Interests) คือ เป็นบุคคลทั่วไปในชุมชนที่มีความกระตือรือร้นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้นในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ โดยขณะที่ร่วมทำกิจกรรมนั้นๆ จะเป็นผู้มีความคิดเห็นเพื่อสนับสนุนและเสนอแนะเพื่อการพัฒนากิจกรรมที่จัดขึ้น

5. นายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) คือ ผู้แทนของหน่วยงานภาคเอกชนซึ่งมาจากสถานประกอบการ โดยมีบทบาทสำคัญต่อการมีส่วนร่วมทำกิจกรรมในการพัฒนาชุมชนและสานต่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่

โดยสรุปปัจจัยสำคัญของการเริ่มต้นพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ดังกล่าว คือ บุคคลผู้ซึ่งมีความรู้และความเข้าใจในมิติต่างๆ ในพื้นที่ได้อย่างดีเยี่ยม เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาพื้นที่และมีวิถีชีวิตอยู่ในพื้นที่นั้นๆ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อดำเนินการวิจัยอย่างสอดคล้องเป็นไปตามแนวคิดของสหราชอาณาจักรดังกล่าวมาข้างต้นทุกประการ จากนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ นั้น ตามแนวคิดจากสหราชอาณาจักร คือ บุคคลดังกล่าวนี้ ต้องเรียนรู้ถึงลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยหลักการดังนี้(State for Education and Employment,1998 ; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2547)

1. หลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) คือ การทำกิจกรรมขององค์กรชุมชน สถาบันและส่วนต่างๆ ภายในพื้นที่ซึ่งร่วมมือกันแบบหุ้นส่วน โดยพิจารณาจากทัศนคติในการปฏิบัติงานในพื้นที่ การวางแผนพัฒนาในพื้นที่ การลงทุนทำกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ และการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ ได้เข้าร่วมลงทุนทำกิจกรรม

2. หลักของการมีส่วนร่วม (Participation) คือ การทำกิจกรรมขององค์กรชุมชน สถาบันและฝ่ายต่างๆ ภายในพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยหลายๆ ภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมทำกิจกรรม โดยพิจารณาการมีส่วนร่วมจากด้านการติดต่อ สื่อสารให้ข้อมูลแก่หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ ด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ และด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่

3. หลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) คือ ความสามารถในการทำกิจกรรมขององค์กรชุมชน สถานประกอบการ สถาบันและฝ่ายต่างๆ ภายในพื้นที่ โดยพิจารณาความสามารถดำเนินงานจากด้านการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ ด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ และด้านการเรียนรู้ที่ได้ จากหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่

เมื่อบุคคลจากปัจจัยสำคัญของการเริ่มต้นพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ซึ่งเป็นตัวแทนจากปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) นั้น จะได้พิจารณาถึงสภาพการดำเนินงานในพื้นที่ตามลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ คือ ความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม (Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) เพื่อจะมีข้อมูลที่ได้นั้นนำไปสู่การดำเนินการพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ตามขั้นตอนต่างๆ ของพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ ซึ่งชุมชนหลายแห่งในสหราชอาณาจักรที่เรียกตัวเองว่า เมืองแห่งการเรียนรู้

มีขั้นตอนหลักในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ ดังนี้(State for Education and Employment,1998)

- 1) กำหนดวัตถุประสงค์ คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ว่าพื้นที่ที่จะพัฒนาอะไร โดยวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานในพื้นที่ซึ่งมีอะไรเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมหรือโครงการภายในพื้นที่ จากนั้นจึงกำหนดวัตถุประสงค์
- 2) กำหนดกลุ่มองค์กรหรือกรรมการที่รับผิดชอบ คือ การกำหนดตัวแทนจากปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) ในพื้นที่เพื่อร่วมรับผิดชอบกิจกรรมหรือโครงการ
- 3) แสวงหาความร่วมมือ คือ จากที่ได้มีผู้รับผิดชอบแล้ว ต้องสร้างความเข้าใจและแสวงหาความร่วมมือในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ซึ่งได้กำหนดไว้ในขั้นตอนแรก
- 4) บริหารงานจัดกิจกรรม คือ การดำเนินการกำหนดกิจกรรมและดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ในขั้นตอนแรก
- 5) ประเมินผลสำเร็จ คือ การหาผลสำเร็จของการทำกิจกรรมหรือโครงการ เพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงงานต่อไป

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามแนวคิดของเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักรดังกล่าวมาข้างต้น และในขั้นตอนนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี โดยนำขั้นตอนหลักๆ ในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ดังกล่าวมาเป็นกรอบการพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ในการวิจัยนี้

จากการศึกษาลักษณะของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 พบว่า ความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม (Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ทั้งสองพื้นที่มีความแตกต่างกัน คือ พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีลักษณะของแนวโน้มที่จะพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ได้มากกว่าพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 เพราะมีปัจจัยสนับสนุนพร้อมกว่า สอดคล้องกับการศึกษาในตอนต้นที่ 1 ที่พบว่าความพร้อมในปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 อยู่ในระดับดี ส่วนพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้ ดังนั้น ในขั้นตอนนี้เพื่อให้ได้รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลจากตอนที่ 3 มาวิเคราะห์ตามขั้นตอนหลักในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อให้ได้วัตถุประสงค์ในการพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้นำอุปสรรคของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม (Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) จากการวิเคราะห์ในตอนต้นที่ 3 ทั้งสอง อบต. ของการวิจัยนี้มาพิจารณาได้แก่

1) กิจกรรมหรือโครงการใดของหมู่บ้านไม่ได้รับการพิจารณาสู่การปฏิบัติ ทั้งๆ ที่เป็นความต้องการของชุมชน จะทำให้คนในหมู่บ้านนั้น มองแผนเป็นเรื่องของฝ่ายบริหารพื้นที่และลดความสำคัญของแผนน้อยลง

2) การที่ อบต.ที่ 1 ไม่มีสถานศึกษาใดๆ เลยส่งผลต่อการส่งเสริมสนับสนุนงานด้านการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่ และเป็นการเพิ่มภาระในการทำงานของผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลานในการส่งไปเรียนที่อื่น

3) อบต. ที่ 1 มองเรื่องความขัดแย้งเป็นเรื่องธรรมดา ต่างคนต่างคิด และไม่มีเสียงตามสายเป็นเครื่องมือในการขยายความรู้ความเข้าใจของคนในพื้นที่ เพียงแต่มีบอร์ดไว้ติดประกาศประชาสัมพันธ์ 50 จุดทั่ว

4) อบต. มีอุปสรรคทางด้านกฎระเบียบระบบราชการทำให้การทำงานในแต่ละฝ่ายในทีมก้าวหน้าไม่เท่ากัน ส่งผลให้การทำงานชะงัก เช่น การจัดซื้อ ไม่ทันกับคนต้องการใช้บริการ

5) อบต. คณะทำงานและผู้ร่วมงานบางคนต้องใช้เวลาว่างจากการประกอบอาชีพมาทำงานซึ่งทำให้บางช่วงเวลาขาดหายและขาดความต่อเนื่องของการทำงาน

6) ผู้บริหาร อบต. ที่ 1 ให้ความสนใจการจัดทำแผนให้มีการเผยแพร่สู่ประชาชนในพื้นที่น้อยและขาดเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ

7) อบต. ประสานงานทุกส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ จะมีกิจกรรมอื่นๆ มาแทรก ส่งผลให้งานล่าช้า

8) มีอุปสรรคด้านระเบียบทางราชการ โดยใครจะมาลงทุนนั้นระเบียบยังไม่เปิดให้

9) อบต. กิจกรรมในแผนไม่ได้ถูกนำมาสู่การปฏิบัติทั้งหมดทำให้รู้บทบาทหน้าที่แต่กิจกรรมในแผนไม่ได้ดำเนินการ ซึ่งนานๆ ไปก็ลืม

10) อบต. การให้การสนับสนุนจะต้องยึดระเบียบราชการซึ่งมีข้อจำกัด

11) อบต. ยึดระเบียบราชการในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีข้อจำกัด ในการส่งเสริมการลงทุน

12) ให้นายจ้างและพ่อค้าแสดงความคิดเห็นได้ แต่ในทางปฏิบัติจะร่วมลงทุนในการทำกิจกรรมกับชุมชน ยังคงต้องติดระเบียบราชการที่ไม่เอื้อให้

13) ระเบียบราชการมีข้อจำกัดในการดำเนินการในความเป็นหุ้นส่วนจากฝ่ายต่างๆ

- 14) เพศชายมักถูกมองว่าควรเป็นผู้นำ
- 15) ในพื้นที่ที่ยังไม่มีกิจกรรมที่โดดเด่นพอที่สื่อมวลชนจะสนใจเข้าไปทำข่าว
- 16) ประชาชนทั่วไปติดตามภารกิจอื่นๆ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้
- 17) ประชาชนเลือกเข้าร่วมกิจกรรมเป็นกรรมการหรือคณะทำงานตามเพื่อน ทำให้แบ่งเป็นกลุ่มๆ และพวกใครพวกมัน
- 18) เอกลักษณะเฉพาะของกิจกรรมไม่มีความน่าสนใจเพียงพอต่อการที่จะดึงสื่อมวลชนร่วมงานในพื้นที่
- 19) อบต.ที่ 1 ใช้การติดประกาศตามบอร์ด 50 แห่งในพื้นที่ ทำให้ประชาชนรับทราบความเคลื่อนไหวไม่ทันสถานการณ์ ส่วน อบต.ที่ 2 มีเสียงตามสายประกาศเป็นระยะๆ ประชาชนสามารถติดตามความเคลื่อนไหวของการดำเนินการต่อเนื่อง
- 20) การลงทุนแบบหุ้นส่วนในพื้นที่ยังมีไม่ชัดเจนถึงขั้นจะเปิดตัวโครงการ
- 21) อบต. ขาดความสนใจที่จะตั้งรางวัลเพื่อกระตุ้นการทำกิจกรรมของกลุ่มต่างๆ ภายในพื้นที่
- 22) เมื่อเสร็จการทำกิจกรรมต่างคนต่างกลับบ้านทำให้ระยะเวลาการสอบถามความพอใจในกิจกรรมต้องเร่งรัด
- 23) ชาวบ้านเกรงใจที่จะเสนอแนะไปทางไม่เห็นด้วยต่อผู้จัดการกิจกรรม
- 24) เวทีการประชุมประชาคมถ้าเป็นกิจกรรมในเรื่องที่หมู่บ้านใดจะได้ผลประโยชน์นั้น กลุ่มผู้นำหมู่บ้านจะเกณฑ์ลูกบ้านมาช่วยสนับสนุนให้ที่ประชุมประชาคมเห็นชอบและตกลงให้กิจกรรมนั้นๆ มีในพื้นที่ตน ซึ่งการทำเช่นนี้ทำให้กิจกรรมหรือโครงการไม่ลงหมู่บ้านที่ควรจะได้รับ
- 25) การเลือกพื้นที่ลงมือทำกิจกรรมใหม่ๆ นั้น มีอุปสรรค เพราะแต่ละหมู่บ้านต้องพยายามดึงมาทำในพื้นที่ตนและไม่ยอมกันง่าย ๆ
- 26) อบต.ที่ 1 ไม่มีสถานศึกษาใดๆ อยู่ในพื้นที่และขาดบุคลากรให้การสนับสนุนภารกิจนี้ ส่วน อบต.ที่
- 27) อบต. มองว่าเรื่องการลดช่องว่างระหว่างเยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงานนั้น ให้เป็นหน้าที่ของภาคอุตสาหกรรมและสถานประกอบการในพื้นที่ซึ่งควรต้องมาดำเนินการจัดกิจกรรมให้
- 28) ประชาชนทั่วไปติดตามภารกิจอื่นๆ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดได้
- 29) ระบบการจัดเก็บข้อมูลแต่ละฝ่ายต่างฝ่ายต่างเก็บ เมื่อมีความต้องการข้อมูลมาใช้เพื่อการพิจารณาการดำเนินการของกิจกรรมนั้นๆ ทำให้ขาดความพร้อมและไม่ทันเวลา
- 30) ภาระงานของคนทำงานมีมากและประชาชนมีเวลาจำกัดเพราะต้องทำงาน เวลาว่างที่มีถ้าได้ไม่เพียงพอต่อหลักสูตรการเรียนและฝึกอบรมที่จัดก็จะไม่ไปเข้าร่วม

31) อบต.ที่ 1 สำนักงาน อบต. อยู่ห่างจากชุมชนบริเวณล้อมรอบด้วยป่าชายเลน การเดินทางต้องมีพาหนะส่วนตัวไป อบต. การติดต่อไม่สะดวกเท่าสำนักงาน อบต. ของพื้นที่ อบต. ที่ 2 ซึ่งอยู่ติดถนนหลักของชุมชนการเดินทางสะดวก

32) การทำงานจบไปที่ละกิจกรรมและทีละโครงการ โดยทุกฝ่ายให้ความสำคัญเกี่ยวกับการใช้งบประมาณเป็นตัวยึด จึงทำให้ขาดการเก็บรายละเอียดของผลการทำงาน

33) ประชาชนทั่วไปมองว่าการจัดประชุมสัมมนาในแต่ละครั้งมีความสิ้นเปลืองซึ่งมีค่าใช้จ่ายมาก

34) อบต.ที่ 1 ขาดต้นทุนด้านทรัพยากรสนับสนุนในการจัดกิจกรรมที่มาจากหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ ซึ่งเมื่อมีกิจกรรมจะใช้งบประมาณไปกับการเตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์ต่างๆ ส่วน อบต.ที่ 2 มีความพร้อมในทุกด้าน แต่มีความเกรงใจระหว่างกันและการใช้สถานที่และอุปกรณ์จากหน่วยงานอื่นก็ต้องคอยเวลาที่หน่วยงานนั้นๆ จะพร้อมให้ดำเนินการ

35) จัดกิจกรรมหรือทำโครงการต่างๆ ตามงบประมาณที่ได้รับ

36) ระเบียบราชการมีข้อจำกัดในการดำเนินการในความเป็นหุ้นส่วนจากฝ่ายต่างๆ

ผลจากการวิเคราะห์โดยภาพรวมของอุปสรรคในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ดังกล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งที่เป็นพื้นที่ศึกษาในการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นถึงอุปสรรคในการทำกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ที่มาจากคณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำหนดสารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและบุคคลทำงานพัฒนาชุมชน ซึ่งบุคคลเหล่านี้ควรให้การส่งเสริมพัฒนาความรู้ในการบริหารจัดการสำนักงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการนำกฎระเบียบทางราชการไปสู่การปฏิบัติ และพัฒนาเทคนิคการบริหารงานบุคคลและการทำงานพัฒนาชุมชน ดังนั้น โปรแกรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยการฝึกอบรมเพื่อการส่งเสริมความรู้และการศึกษาดูงานจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำเนินการให้กับกลุ่มบุคคลเหล่านี้เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น จากการวิเคราะห์ตามแนวทางการกำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ ในขั้นตอนแรก ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมความรู้ในการบริหารจัดการสำนักงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
2. เพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการใช้กฎระเบียบทางราชการไปสู่การปฏิบัติ

3. เพื่อพัฒนาเทคนิคการบริหารงานบุคคลและการทำงานพัฒนาชุมชน
4. เพื่อศึกษาดูงานองค์กรปกครองท้องถิ่นดีเด่นด้านการศึกษา
5. เพื่อศึกษาดูงานต้นแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้จากภาครัฐและภาคเอกชน

เมื่อได้วัตถุประสงค์แล้วให้ตั้งชื่อโปรแกรมหรือโครงการโดยทุกคนเห็นชอบ ในที่นี้ ผู้วิจัยกำหนดให้เรียกว่า โปรแกรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ ระยะที่ 1

2. กำหนดกลุ่มองค์กรหรือกรรมการที่รับผิดชอบ เพื่อให้ได้ผู้รับผิดชอบในการผลักดันวัตถุประสงค์ตามขั้นตอนแรกดังกล่าวบรรลุผลสู่การดำเนินการและสามารถนำสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง ผู้วิจัยได้นำปัจจัยสนับสนุนของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม (Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 3 ทั้งสอง อบต. โดยเลือกเฉพาะที่เป็นองค์กรหรือกรรมการมาพิจารณาได้แก่

องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1	องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2
กลุ่มองค์กรหรือกรรมการ ประกอบด้วย	กลุ่มองค์กรหรือกรรมการ ประกอบด้วย
1. ทีมงาน อบต. หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น	1. ทีมงาน อบต. หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น
2. เทศบาลตำบล	2. สถานศึกษา 6 แห่ง
3. อาสาสมัครที่เกษียณอายุงาน	3. อาสาสมัครที่เกษียณอายุงาน
4. หน่วยงานภาคเอกชน	4. หน่วยงานภาคเอกชน
5. สงเคราะห์จังหวัด	5. สงเคราะห์จังหวัด
6. กลุ่มอาสาสมัคร อสม.	6. สถานีอนามัยตำบล
7. นิคมอุตสาหกรรมและสถานประกอบการในพื้นที่	7. กลุ่มอาสาสมัคร อสม.
8. นายอำเภอ	8. นิคมอุตสาหกรรมและสถานประกอบการในพื้นที่
9. องค์กรบริหารส่วนจังหวัด หรือ อบจ.	9. นายอำเภอ
10. บุคลากรและกลุ่มคนทำงานในชุมชน	10. วัด 2 แห่ง
11. ผู้ทรงคุณวุฒิ	11. องค์กรบริหารส่วนจังหวัด หรือ อบจ.
12. สมาชิก อบต. แต่ละหมู่บ้านจำนวนหมู่ละ 2 คน	12. บุคลากรและกลุ่มคนทำงานในชุมชน
13. ชาวบ้านหรือประชาชนในพื้นที่	13. ผู้ทรงคุณวุฒิ
14. หัวหน้าคณะผู้จัดกิจกรรมหรือผู้จัดกิจกรรม	15. สมาชิก อบต. แต่ละหมู่บ้านจำนวนหมู่ละ 2 คน
	16. ผู้สูงอายุ
	17. ชาวบ้านหรือประชาชนในพื้นที่
	18. หัวหน้าคณะผู้จัดกิจกรรมหรือผู้จัดกิจกรรม

ผลจากการวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 2 ของการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ ผู้วิจัยสามารถกำหนดกลุ่มองค์กรหรือกรรมการที่รับผิดชอบ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนแรก โดยพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีดังนี้

1. องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีกลุ่มองค์กรหรือกรรมการที่รับผิดชอบเพื่อการดำเนินการพัฒนา อบต. ให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1.1 ปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) ได้แก่ นายอำเภอ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มงาน อบต. หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น สมาชิก อบต. แต่ละหมู่บ้านจำนวนหมู่ละ 2 คน และอาสาสมัครที่เกษียณอายุงาน

1.2 สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) ได้แก่ เทศบาลตำบล หน่วยงานภาคเอกชน สงเคราะห์จังหวัด และองค์กรบริหารส่วนจังหวัด หรือ อบจ.

1.3 กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) ได้แก่ กลุ่มอาสาสมัคร อสม. หัวหน้าคณะผู้จัดกิจกรรมหรือผู้จัดกิจกรรม และบุคลากรและกลุ่มคนทำงานในชุมชน

1.4 กลุ่มสนใจ(Wider Interests) ได้แก่ ชาวบ้านหรือประชาชนในพื้นที่

1.5 นายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมและสถานประกอบการในพื้นที่

2. องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีกลุ่มองค์กรหรือกรรมการที่รับผิดชอบเพื่อการดำเนินการพัฒนา อบต. ให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1.1 ปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) ได้แก่ ที่มงาน อบต. หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น นายอำเภอ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้สูงอายุ อาสาสมัครที่เกษียณอายุงาน และสมาชิก อบต. แต่ละหมู่บ้านจำนวนหมู่ละ 2 คน

1.2 สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) ได้แก่ สถานีอนามัยตำบล สถานศึกษา 6 แห่ง วัด 2 แห่ง องค์กรบริหารส่วนจังหวัด หรือ อบจ. สงเคราะห์จังหวัด และหน่วยงานภาคเอกชน

1.3 กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) ได้แก่ กลุ่มอาสาสมัคร อสม. หัวหน้าคณะผู้จัดกิจกรรมหรือผู้จัดกิจกรรม และบุคลากรและกลุ่มคนทำงานในชุมชน

1.4 กลุ่มสนใจ(Wider Interests) ได้แก่ ชาวบ้านหรือประชาชนในพื้นที่

1.5 นายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมและสถานประกอบการในพื้นที่

เมื่อได้กลุ่มองค์กรและกรรมการที่รับผิดชอบเพื่อดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 1 จากนั้นให้ตั้งชื่อกลุ่มตามความเห็นชอบของทุกคน เช่น คณะกรรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ เป็นต้น พร้อมนี้ให้กำหนดบทบาทหน้าที่ของตำแหน่งกรรมการด้วยความเห็นชอบของกลุ่มที่จะกำหนดให้การทำงานมีประสิทธิภาพและเลือกบุคคลลงตำแหน่งกรรมการ เช่น ประธาน รองประธาน เลขานุการ กรรมการและอื่นๆ โดยวิธีการตามส่วนใหญ่เห็นชอบ ในการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ให้เป็นหน้าที่ของนายอำเภอสั่งการ

3. แสวงหาความร่วมมือ เมื่อได้ผู้รับผิดชอบตามขั้นตอนที่ 2 ของการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ ดังกล่าว กลุ่มองค์กรหรือกรรมการเหล่านี้ต้องสร้างความเข้าใจและแสวงหาความร่วมมือในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ซึ่งได้กำหนดไว้ในขั้นตอนแรก ดังนั้น เพื่อให้ได้ความร่วมมือจากฝ่ายต่างๆ ในพื้นที่ ผู้วิจัยจึงนำลักษณะร่วมของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) การมีส่วนร่วม (Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน (Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของตอนที่ 2 ในพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งที่เป็นพื้นที่ศึกษานี้มาพิจารณาได้แก่

1) แผนพัฒนาสามปีเป็นหัวใจของการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่บ้านรวบรวมความต้องการของชาวบ้านเพื่อนำไปกำหนดไว้ในแผนและในแต่ละปีงบประมาณกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ตามที่กำหนดจะถูกจัดลำดับความสำคัญนำไปสู่การปฏิบัติต่อไป

2) การศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรม เป็นเครื่องมือของการพัฒนาความรู้ความสามารถของประชาชนในพื้นที่ซึ่งผู้เรียนสามารถมีโอกาสทางสังคมสูง คือ มีงานทำและใช้ความรู้ในการตัดสินใจดำเนินชีวิตในชุมชนได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการศึกษาต่อเนื่อง

3) ทุกฝ่ายมีความตั้งใจดีต่อการทำงานที่จะตอบสนองความต้องการในแต่ละหมู่บ้านให้ได้รับความเป็นอยู่ที่ดี มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายพยายามไม่ให้เกิดข้อขัดแย้งจากการทำงาน

4) การทำงานมีการปรึกษาหารือและแบ่งความรับผิดชอบงานระหว่างกัน เพื่อให้งานสำเร็จและมีความถูกต้องตามระเบียบทางราชการ

5) คณะทำงานซึ่งทำหน้าที่บริหารโครงการหรือกิจกรรมแต่ละคนพยายามผลักดันให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์

6) แผนถูกกำหนดโดยประชาชนในแต่ละหมู่บ้านและในแต่ละความต้องการของหมู่บ้านนั้นๆ

7) แผนพัฒนาสามปีของ อบต.เป็นแผนที่รวมกิจกรรมทุกอย่างของพื้นที่ โดยแต่ละปีงบประมาณจะจัดลำดับความสำคัญของโครงการและกิจกรรมเพื่อนำมาปฏิบัติ ดังนั้น ผู้เกี่ยวข้องในกิจกรรมนั้นๆ จะเข้ามาร่วมทำกิจกรรมนั้นๆ ให้แล้วเสร็จตามเวลา

8) แผนมีรายละเอียดของงบประมาณระบุไว้

- 9) กิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่ถูกกำหนดลงแผนพัฒนาสามปีจะสอดคล้องตามนโยบายของ อบต. กำหนดเพราะกิจกรรมต่างผ่านกระบวนการกำหนดโดยมี อบต. กำกับ
- 10) กิจกรรมตามแผนที่กำหนดไว้สามารถลงทุนได้ โดยเฉพาะการก่อสร้างอาคารวัตถุ
- 11) หลายฝ่ายรับรู้บทบาทในการทำกิจกรรมตามแผน
- 12) อบต.สามารถสนับสนุนการทำงานของสถานประกอบการ องค์กรชุมชน ประชาชน และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาพื้นที่ได้
- 13) พื้นที่เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมาลงทุน
- 14) การประชุมประชาคมบางครั้ง มีนายจ้างและพ่อค้าร่วมแสดงความคิดเห็น
- 15) การลงทุนแบบหุ้นส่วนในพื้นที่ยังมีไม่ชัดเจนถึงขั้นการหาความได้เปรียบเสียเปรียบกัน
- 16) ถือเป็นบทบาทหนึ่งของ อบต. ในการดูแลและให้ช่วยเหลือคนด้อยโอกาส
- 17) ทุกคนมีความเท่าเทียมกันในการแสดงความคิดเห็น
- 18) ไม่มีสื่อมวลชนเข้ามานำเสนอการทำกิจกรรมของพื้นที่
- 19) พยายามให้มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมในจำนวนมาก โดยมีหนังสือแจ้งไปยังกลุ่มผู้นำชุมชนและมีการบอกต่อๆ กันไป
- 20) เชิญประชาชนให้เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานในแต่ละกิจกรรม
- 21) เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการทำกิจกรรมและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานเพื่อชุมชน
- 22) ไม่มีการเชิญสื่อมวลชนมาร่วมทำกิจกรรม เพราะเห็นว่ากิจกรรมจัดเฉพาะคนในพื้นที่
- 23) ประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่จะมีขึ้นในชุมชนเพื่อให้คนในพื้นที่เข้าร่วมทำกิจกรรมในจำนวนมากๆ
- 24) การทำงานของทุกกลุ่มมีตราสัญลักษณ์เพื่อให้สมาชิกกลุ่มใช้ประกอบการทำกิจกรรมเผยแพร่และเพื่อการแสดงตนในการเป็นสมาชิกกลุ่มจัดกิจกรรมนั้นๆ
- 25) กิจกรรมที่จัดเป็นเพียงการประชุมประชาคม การสัมมนาและฝึกอบรมทำให้การเปิดงานเพียงแต่ธรรมดาเหมือนเปิดการประชุมสัมมนาทั่วไป
- 26) รางวัลเพียงแต่ความสุขทางใจซึ่งคนทำงานรู้สึกว่าได้ทำงานเพื่อชุมชนและเห็นชุมชนพัฒนา ดังนั้น พิธีมอบรางวัลยังไม่มีจัดขึ้น
- 27) นับจำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรม สุ่มถามความพึงพอใจในการทำกิจกรรมที่จัดขึ้น และมีแบบสอบถาม กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้าและกลุ่มอาสาสมัคร สอบถาม

ความต้องการของประชาชนในความดูแล เพื่อให้ความเห็นและขอการแนะนำในกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นสำหรับเป็นข้อมูลในการพัฒนาครั้งต่อไป

28) สมาชิก อบต. ที่เป็นตัวแทนในแต่ละหมู่บ้านละ 2 คน และนายก อบต. เป็นผู้พิจารณาผลการดำเนินการกิจกรรมตามแผนซึ่งกำหนดไว้

29) อบต. ยังไม่ได้มีการพิจารณาถึงความสมดุลของการพัฒนาระหว่าง เรื่องต่างๆ แต่เน้นการตอบสนองความต้องการในแต่ละช่วงเวลาของประชาชนโดยใช้การประชุมประชาคมยกมือตัดสินในการทำกิจกรรม

30) ทุกหมู่บ้านมีความพร้อมรับกิจกรรมและโครงการใหม่ๆ

31) คนทำงานภาคอุตสาหกรรมให้ความสนใจในการร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น

32) ทุกคนให้ความสำคัญในการมีทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลขและการใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทั้งการสร้างโอกาสและการได้งานทำ

33) ในพื้นที่ไม่มีกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อลดช่องว่างระหว่าง เยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน

34) ทำให้กิจกรรมมีคุณภาพและมีคนจำนวนมากๆ เข้าร่วมทำกิจกรรมด้วย

35) อบต. เก็บข้อมูลทุกอย่างไว้ในคอมพิวเตอร์และจัดพิมพ์ไว้ ส่วน กลุ่มผู้นำหมู่บ้านและกลุ่มอาสาสมัครก็จะจัดเก็บข้อมูลเป็นการส่วนตัวเฉพาะหัวหน้าหรือคนหลักในการทำกิจกรรมนั้นๆ

36) การศึกษาต่อและการเข้ารับการศึกษาอบรมบุคลากรทุกคนให้ความสนใจ และเข้าร่วมทุกครั้งถ้ามีโอกาสและได้รับการสนับสนุน

37) ทุกหน่วยงานมีภารกิจหลักในการดำเนินกิจกรรมและโครงการต่างๆ ให้แก่ชุมชนและมีความพร้อมในด้านสถานที่อุปกรณ์ บุคลากรและงบประมาณ ซึ่งสามารถดำเนินงานได้

38) การเก็บข้อมูลยังได้รายละเอียดไม่เพียงพอต่อการนำกิจกรรมและโครงการต่างๆ เพื่อนำไปสู่การเปรียบเทียบการทำงานระหว่างกันและกับที่อื่นๆ การเปรียบเทียบเท่าที่มีคือเปรียบเทียบเพียงแต่ใช้ความรู้สึกไปวัด

39) หลังจากคณะผู้ทำกิจกรรมหรือโครงการได้ทำงานจบลง ทุกคนโล่งใจ และมีการเลี้ยงสังสรรค์กันเล็กน้อยด้วยการรับประทานอาหารและร้องรำทำเพลงร่วมกัน

40) งบประมาณในการจัดประชุมสัมมนา มีจำกัดซึ่งต้องใช้ให้ถูกต้องตามระเบียบทางราชการกำหนดผู้ดำเนินการจัดประชุมสัมมนาต้องยึดถือปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว ดังนั้น จึงทำให้คณะผู้จัดมีความรู้ความเข้าใจในค่าเฉลี่ยต่อหัวสำหรับผู้ร่วมกิจกรรมได้เป็นอย่างดี

41) มีการหยิบยืมหรือเข้าไปใช้ในหน่วยงานอื่นๆ ในพื้นที่

42) มีงบประมาณที่เพิ่มขึ้นทำให้สามารถเลือกสิ่งต่างๆ ได้อย่างหลากหลายเพื่อการจัดกิจกรรมให้น่าสนใจและสามารถทำให้เพิ่มจำนวนผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมได้มากยิ่งขึ้น แต่กิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ในพื้นที่มีข้อจำกัดด้านงบประมาณคือได้เท่าเดิม

43) การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมในพื้นที่ที่ยังมีไม่ชัดเจนถึงขั้นหาผลต่อการปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้หรือไม่

44) พื้นที่ที่ยังไม่มีการดำเนินการระดมเงินทุนในเวลาอันเร่งด่วนเพื่อทำกิจกรรมใดๆ เนื่องจากจัดกิจกรรมตามแผนพัฒนาสามปีของ อบต. ซึ่งระบบงบประมาณไว้ให้แล้วและจัดตามงบประมาณที่มีให้

45) ประชาชนในพื้นที่ทุกคนเคยมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมจากหน่วยงานต่างๆ

46) ในคนหนึ่งๆ ทำงานในชุมชนจะมีหน้าที่หลายกลุ่มที่เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งกิจกรรมต่างๆ สามารถรับรู้ได้โดยอัตโนมัติและเป็นคนเชื่อมเครือข่ายการดึงคนทำงานชุมชนเข้าหากัน รวมถึงกลุ่มคนทำงานจะติดต่อประสานงานกับกลุ่มอื่นๆ ในพื้นที่เพื่อเชิญร่วมกิจกรรมด้วยกันอย่างต่อเนื่อง

47) สมาชิก อบต. องค์กรชุมชน หน่วยงานต่างๆ และกลุ่มอาสาสมัครทุกฝ่าย ติดตามนโยบายของรัฐบาลในการทำงานในพื้นที่ให้สอดคล้อง เพราะการทำงานที่สนองนโยบายรัฐบาลจะได้รับการส่งเสริมสนับสนุน

48) ทุกองค์การในชุมชนให้ความสำคัญในการติดตามนโยบายระดับจังหวัด ซึ่งถือเป็นพื้นที่เดียวกันและงบประมาณจาก อบจ. หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีให้การสนับสนุน อบต. ดังนั้น การมีงบประมาณส่วนหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนจาก อบจ. จึงเป็นสิ่งที่ดี ทำให้ทำกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ได้มากยิ่งขึ้น

49) ตามแผนพัฒนาสามปี อบต. ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเพราะเป็นแผนรวมกิจกรรมทั้งหมดของพื้นที่ซึ่งต้องการ ส่วนนโยบายมีการเปลี่ยนแปลงตามสภาพสถานการณ์และเหตุการณ์ต่างๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะร่วมของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ข้างต้นนั้น จะเห็นภาพสะท้อนของกลุ่มองค์กรและกรรมการต่างๆ ตามระบุในขั้นตอนที่ 2 ทุกฝ่ายให้ความร่วมมือในการสนับสนุนให้พื้นที่มีลักษณะของความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ทั้งสอง อบต. และมีลักษณะเด่นที่เหมือนกันขององค์กรและกรรมการต่างๆ ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยทุกกลุ่มองค์กรและกรรมการต่างๆ มีความพร้อมและให้การสนับสนุนการดำเนินงานในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ โดยความพร้อมที่มีลักษณะเด่นๆ ได้แก่

1. นิคมอุตสาหกรรมและสถานประกอบการในพื้นที่ มีลักษณะเด่นในด้านการจัดองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบการจัดเก็บข้อมูลต่างๆ ที่ทันสมัย ซึ่งกลุ่มองค์กรเหล่านี้สามารถเป็นแบบอย่างในการศึกษาดูงาน รวมถึงมีบุคลากรในการเป็นวิทยากรในหัวข้อหลักการและวิธีการบริหารจัดการสำนักงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และหัวข้อหลักการและวิธีการบริหารบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมี

ลักษณะเด่นอีกอย่างก็คือ มีงบประมาณในการให้การส่งเสริมสนับสนุนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของพื้นที่ อบต. ทั้งสองแห่งนี้ด้วย

2. ทีมงาน อบต. หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีลักษณะเด่นในด้านการติดต่อประสานงาน สามารถประสานงานในภาครัฐบาล เพื่อการดำเนินงานในโปรแกรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยการฝึกอบรมเพื่อการส่งเสริมความรู้และการศึกษาดูงานตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ โดยทีมงาน อบต. หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องเข้ารับการอบรมด้วย ดังนั้น เป็นทั้งผู้ดำเนินการและได้รับประโยชน์จากการจัดกิจกรรมครั้งนี้โดยตรงส่งผลให้การดำเนินงานสามารถทำได้อย่างเต็มที่

3. ผู้ทรงคุณวุฒิ มีลักษณะเด่นในด้านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งในการร่วมรับผิดชอบการดำเนินงานตามโปรแกรมของวัตถุประสงค์ในขั้นตอนที่ 1 นี้ จะทำให้ได้ผู้มีความสามารถให้ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมอย่างครอบคลุม

4. หัวหน้าคณะผู้จัดกิจกรรมหรือผู้จัดกิจกรรม มีลักษณะเด่นในด้านประสบการณ์ทำงานกับพื้นที่โดยการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้แก่ประชาชน ซึ่งสามารถสะท้อนปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาประชาชนในพื้นที่อันนำไปสู่การจัดหลักสูตรเทคนิคการบริหารงานบุคคลและการทำงานพัฒนาชุมชน

สำหรับสถานศึกษาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีลักษณะเด่นด้านความสามารถในการกำหนดหลักสูตรและร่วมเป็นวิทยากรดำเนินการจัดการฝึกอบรมตามโปรแกรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการโปรแกรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยการฝึกอบรมเพื่อการส่งเสริมความรู้และการศึกษาดูงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนขององค์กรและกรรมการท่านอื่นๆ อยู่ในกลุ่มให้การสนับสนุนและติดตามประเมินผล

4. บริหารงานจัดกิจกรรม เป็นการดำเนินการเพื่อกำหนดกิจกรรมและดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ โดยในขั้นตอนนี้กลุ่มองค์กรและกรรมการต่างๆ จะเป็นผู้กำหนดแผนการดำเนินงาน ดังนั้นเพื่อให้เห็นแนวทางดำเนินการในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจึงกำหนดกิจกรรมและการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของขั้นตอนที่ 1 ของโปรแกรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ ระยะที่ 1 ดังนี้

1) กิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความรู้ในการบริหารจัดการสำนักงาน ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และศึกษาดูงานต้นแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้จากภาครัฐและภาคเอกชน จัดโดยคณะกรรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชน มีวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม เพื่อให้คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชนมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการสำนักงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และได้เรียนรู้จากการดูงานต้นแบบของ

องค์กรแห่งการเรียนรู้จากภาครัฐและภาคเอกชนในสถานที่จริง ใช้เวลาในการฝึกอบรม 3 วัน คือ วันแรก เปิดงาน ทำการทดสอบความรู้ก่อนอบรม ทำกิจกรรมละลายพฤติกรรมและให้ความรู้หลักการบริหารจัดการสำนักงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้พร้อมสาธิต วันที่สองรับใบงานเดินทางศึกษาดูงานต้นแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้จากภาครัฐและภาคเอกชนและระหว่างดูงานพร้อมซักถามตามความสนใจและส่งใบงานคืนให้คณะผู้จัด กลับที่พัก วันที่สาม จัดกลุ่มระดมความคิดองค์กรที่ข้าพเจ้าอยากทำงานด้วยและแต่ละกลุ่มรายงานผลการระดมความคิดเห็นต่อที่ประชุม ทำแบบทดสอบ ประเมินผลการฝึกอบรม และตัวแทนที่ประชุมสรุปผลการฝึกอบรม ปิดการประชุม

2) กิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการใช้กฎระเบียบทางราชการไปสู่การปฏิบัติและศึกษาดูงานองค์กรปกครองท้องถิ่นดีเด่นด้านการศึกษา จัดโดยคณะกรรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชน มีวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม เพื่อให้คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในการใช้กฎระเบียบทางราชการไปสู่การปฏิบัติและศึกษาดูงานองค์กรปกครองท้องถิ่นดีเด่นด้านการศึกษา ใช้เวลาในการฝึกอบรม 3 วัน คือ วันแรกเปิดงาน ทำการทดสอบความรู้ก่อนอบรม กิจกรรมสนทนาและการให้ความรู้กฎระเบียบทางราชการที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน อบต. และเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับฝึกอบรมซักถามวิทยากรโดยเอาอุปสรรคที่พบจากการปฏิบัติงานมาขอความเห็นในการใช้กฎระเบียบราชการอย่างไรให้ถูกต้อง วันที่สองเดินทางศึกษาดูงานองค์กรปกครองท้องถิ่นดีเด่นด้านการศึกษา วันที่สามจัดกลุ่มระดมความคิดเห็นรวบรวมปัญหาอุปสรรคและแสวงหาแนวทางแก้ไขร่วมกันในการทำงานในพื้นที่ นำเสนอรายงานแต่ละกลุ่มระดมความคิดเห็นต่อที่ประชุม ตัวแทนผู้เข้ารับการฝึกอบรมสรุปสิ่งที่ได้จากการฝึกอบรมทำแบบทดสอบ ประเมินผลการฝึกอบรม และปิดงาน

3) กิจกรรมที่เกี่ยวกับเทคนิคการบริหารงานบุคคลและการทำงานพัฒนาชุมชน จัดโดยคณะกรรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชน มีวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม เพื่อให้คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชนมีเทคนิคการบริหารงานบุคคลและการทำงานพัฒนาชุมชน ใช้เวลาในการฝึกอบรม 2 วัน คือ วันแรกเปิดงาน ทำการทดสอบความรู้ก่อนอบรม บรรยายหลักการบริหารงานบุคคล กฎระเบียบราชการในการบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ อบต. และจัดกลุ่มระดมความคิดเห็นเรื่องบุคลากรที่พึงประสงค์ที่ข้าพเจ้าต้องการและแต่ละกลุ่มรายงานผลการระดมความคิดเห็นต่อที่ประชุม วันที่สองบรรยายและสาธิตหลักการพัฒนาชุมชน

และการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน ระดมความคิดเห็นเมืองแห่งการเรียนรู้ที่ข้าพเจ้าอยากเห็นในพื้นที่ของข้าพเจ้าและแต่ละกลุ่มรายงานผลการระดมความคิดเห็นต่อที่ประชุม ทำแบบทดสอบ ประเมินผลการฝึกอบรม และปิดงาน

5. ประเมินผลสำเร็จ คือ การหาผลสำเร็จของการทำกิจกรรมหรือโครงการเพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงงานต่อไป โดยสามารถดำเนินการได้ด้วยการสังเกต การสัมภาษณ์ และการแจกแบบทดสอบให้ตอบก่อนและหลังการฝึกอบรม

โดยสรุป รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี มีขั้นตอน ประกอบด้วย

1. วัตถุประสงค์ในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ ได้แก่
  - 1.1 เพื่อส่งเสริมความรู้ในการบริหารจัดการสำนักงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
  - 1.2 เพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการใช้กฎระเบียบทางราชการไปสู่การปฏิบัติ
  - 1.3 เพื่อพัฒนาเทคนิคการบริหารงานบุคคลและการทำงานพัฒนาชุมชน
  - 1.4 เพื่อศึกษาดูงานองค์กรปกครองท้องถิ่นดีเด่นด้านการศึกษา
  - 1.5 เพื่อศึกษาดูงานต้นแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้จากภาครัฐและภาคเอกชน

เมื่อได้วัตถุประสงค์แล้วให้ตั้งชื่อโปรแกรมหรือโครงการโดยทุกคนเห็นชอบ โดยในที่นี้ ผู้วิจัยกำหนดตัวอย่างให้เรียกว่า โปรแกรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ ระยะที่ 1

2. กำหนดกลุ่มองค์กรหรือกรรมการที่รับผิดชอบ ได้แก่
  - 1) องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีกลุ่มองค์กรหรือกรรมการที่รับผิดชอบเพื่อการดำเนินการพัฒนา อบต. ให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย
    - (1) บัณฑิตบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) ได้แก่ นายอำเภอ ผู้ทรงคุณวุฒิ ทีมงาน อบต. หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น สมาชิก อบต. แต่ละหมู่บ้านจำนวนหมู่ละ 2 คน และอาสาสมัครที่เกษียณอายุงาน
    - (2) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) ได้แก่ เทศบาลตำบล หน่วยงานภาคเอกชน สงเคราะห์จังหวัด และองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือ อบจ.

(3) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) ได้แก่ กลุ่มอาสาสมัคร อสม. หัวหน้าคณะผู้จัดกิจกรรมหรือผู้จัดกิจกรรม และบุคลากรและกลุ่มคนทำงานในชุมชน

(4) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) ได้แก่ ชาวบ้านหรือประชาชนในพื้นที่

(5) นายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมและสถานประกอบการในพื้นที่

2) องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีกลุ่มองค์กรหรือกรรมการที่รับผิดชอบเพื่อการดำเนินการพัฒนา อบต. ให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย

(1) บัณฑิตบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) ได้แก่ ทีมงาน อบต. หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น นายอำเภอ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้สูงอายุ อาสาสมัครที่เกษียณอายุงาน และสมาชิก อบต. แต่ละหมู่บ้านจำนวนหมู่ละ 2 คน

(2) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) ได้แก่ สถานีอนามัยตำบล สถานศึกษา 6 แห่ง วัด 2 แห่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ อบจ. สงเคราะห์จังหวัด และหน่วยงานภาคเอกชน

(3) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) ได้แก่ กลุ่มอาสาสมัคร อสม. หัวหน้าคณะผู้จัดกิจกรรมหรือผู้จัดกิจกรรม และบุคลากรและกลุ่มคนทำงานในชุมชน

(4) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) ได้แก่ ชาวบ้านหรือประชาชนในพื้นที่

(5) นายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมและสถานประกอบการในพื้นที่

เมื่อได้กลุ่มองค์กรและกรรมการที่รับผิดชอบเพื่อดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จากนั้นให้ตั้งชื่อกลุ่มตามความเห็นชอบของทุกคน เช่น คณะกรรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ เป็นต้น พร้อมนี้ให้กำหนดบทบาทหน้าที่ของตำแหน่งกรรมการด้วยความเห็นชอบของกลุ่มที่จะกำหนดให้การทำงานมีประสิทธิภาพและเลือกบุคคลลงตำแหน่งกรรมการ เช่น ประธาน รองประธาน เลขานุการ กรรมการและอื่นๆ โดยวิธีการตามส่วนใหญ่เห็นควร ในการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ให้เป็นหน้าที่ของนายอำเภอสั่งการ

3. แสวงหาความร่วมมือ ได้แก่

ทุกกลุ่มองค์กรและกรรมการต่างๆ มีความพร้อมและให้การสนับสนุนการดำเนินงานในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ โดยความพร้อมที่มีลักษณะเด่นๆ ได้แก่

(1) นิคมอุตสาหกรรมและสถานประกอบการในพื้นที่ มีลักษณะเด่นในด้านการจัดองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบการจัดเก็บข้อมูลต่างๆ ที่ทันสมัย ซึ่งกลุ่มองค์กรเหล่านี้สามารถเป็นแบบอย่างในการศึกษาดูงาน รวมถึงมีบุคลากรในการเป็นวิทยากรในหัวข้อหลักการและวิธีการบริหารจัดการสำนักงาน ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และหัวข้อหลักการและวิธีการบริหารบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงใช้เป็นสถานที่ศึกษาดูงานด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ และมีลักษณะเด่นอีกอย่างก็คือ มีงบประมาณในการให้การส่งเสริมสนับสนุนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของพื้นที่ อบต. ทั้งสองแห่งนี้ด้วย

(2) ทีมงาน อบต. หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีลักษณะเด่นในด้านการติดต่อประสานงาน สามารถประสานงานในภาครัฐบาล เพื่อการดำเนินงานในโปรแกรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยการฝึกอบรมเพื่อการส่งเสริมความรู้และการศึกษาดูงานตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ โดยทีมงาน อบต. หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องเข้ารับการอบรมด้วย ดังนั้น เป็นทั้งผู้ดำเนินการและได้รับประโยชน์จากการจัดกิจกรรมครั้งนี้โดยตรงส่งผลให้การดำเนินงานสามารถทำได้อย่างเต็มที่

(3) ผู้ทรงคุณวุฒิ มีลักษณะเด่นในด้านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งในการร่วมรับผิดชอบการดำเนินงานตามโปรแกรมของวัตถุประสงค์ในขั้นตอนที่ 1 นี้ จะทำให้ได้ผู้มีความสามารถให้ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมอย่างครอบคลุม

(4) หัวหน้าคณะผู้จัดกิจกรรมหรือผู้จัดกิจกรรม มีลักษณะเด่นในด้านประสบการณ์ทำงานกับพื้นที่โดยการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้แก่ประชาชน ซึ่งสามารถสะท้อนปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาประชาชนในพื้นที่อันนำไปสู่การจัดหลักสูตรเทคนิคการบริหารงานบุคคลและการทำงานพัฒนาชุมชน

สำหรับสถานศึกษาในพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีลักษณะเด่นด้านความสามารถในการกำหนดหลักสูตรและร่วมเป็นวิทยากรดำเนินการจัดการฝึกอบรมตามโปรแกรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการโปรแกรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยการฝึกอบรมเพื่อการส่งเสริมความรู้และการศึกษาดูงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนองค์กรและกรมการท่านอื่นๆ อยู่ในกลุ่มให้การสนับสนุนและติดตามประเมินผล

4. บริหารงานจัดกิจกรรม เป็นการดำเนินการเพื่อกำหนดกิจกรรมและดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ โดยในขั้นตอนนี้กลุ่มองค์กรและกรมการต่างๆ จะเป็นผู้กำหนดแผนการดำเนินงาน ดังนั้นเพื่อให้เห็นแนวทางดำเนินการในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจึงกำหนดกิจกรรมและการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของขั้นตอนที่ 1 ของโปรแกรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ระยะที่ 1 ดังนี้

1) กิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความรู้ในการบริหารจัดการสำนักงาน ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และศึกษาดูงานต้นแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้จากภาครัฐและภาคเอกชน จัดโดยคณะกรรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชน มีวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม เพื่อให้คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชนมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการสำนักงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และได้เรียนรู้จากการดูงานต้นแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้จากภาครัฐและภาคเอกชนในสถานที่จริง ใช้เวลาในการฝึกอบรม 3 วัน คือ วันแรก เปิดงาน ทำการทดสอบความรู้ก่อนอบรม ทำกิจกรรมละลายพฤติกรรมและให้ความรู้หลักการบริหารจัดการสำนักงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้พร้อมสาธิต วันที่สองรับไปงานเดินทางศึกษาดูงานต้นแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้จากภาครัฐและภาคเอกชนและพร้อมซักถามตามความสนใจและส่งไปงานคืนให้คณะผู้จัด กลับที่พัก วันที่สาม จัดกลุ่มระดมความคิดเห็นต่อที่ประชุม ทำแบบทดสอบ ประเมินผลการฝึกอบรม และตัวแทนที่ประชุมสรุปผลการฝึกอบรม ปิดการประชุม

2) กิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการใช้กฎระเบียบทางราชการไปสู่การปฏิบัติและศึกษาดูงานองค์กรปกครองท้องถิ่นดีเด่นด้านการศึกษา จัดโดยคณะกรรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชน มีวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม เพื่อให้คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในการใช้กฎระเบียบทางราชการไปสู่การปฏิบัติและศึกษาดูงานองค์กรปกครองท้องถิ่นดีเด่นด้านการศึกษา ใช้เวลาในการฝึกอบรม 3 วัน คือ วันแรกเปิดงาน ทำการทดสอบความรู้ก่อนอบรม กิจกรรมสนทนากันและให้ความรู้กฎระเบียบทางราชการที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน อบต. และเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับฝึกอบรมซักถามวิทยากรโดยเอาอุปสรรคที่พบจากการปฏิบัติงานมาขอความเห็นในการใช้กฎระเบียบราชการอย่างไรให้ถูกต้อง วันที่สองเดินทางศึกษาดูงานองค์กรปกครองท้องถิ่นดีเด่นด้านการศึกษา วันที่สามจัดกลุ่มระดมความคิดเห็นรวบรวมปัญหาอุปสรรคและแสวงหาแนวทางแก้ไขร่วมกันในการทำงานในพื้นที่ นำเสนอรายงานแต่ละกลุ่มระดมความคิดเห็นต่อที่ประชุม ตัวแทนผู้เข้ารับการฝึกอบรมสรุปสิ่งที่ได้จากการฝึกอบรม ทำแบบทดสอบ ประเมินผลการฝึกอบรม และปิดงาน

3) กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาเทคนิคการบริหารงานบุคคลและการทำงานพัฒนาชุมชน จัดโดยคณะกรรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน

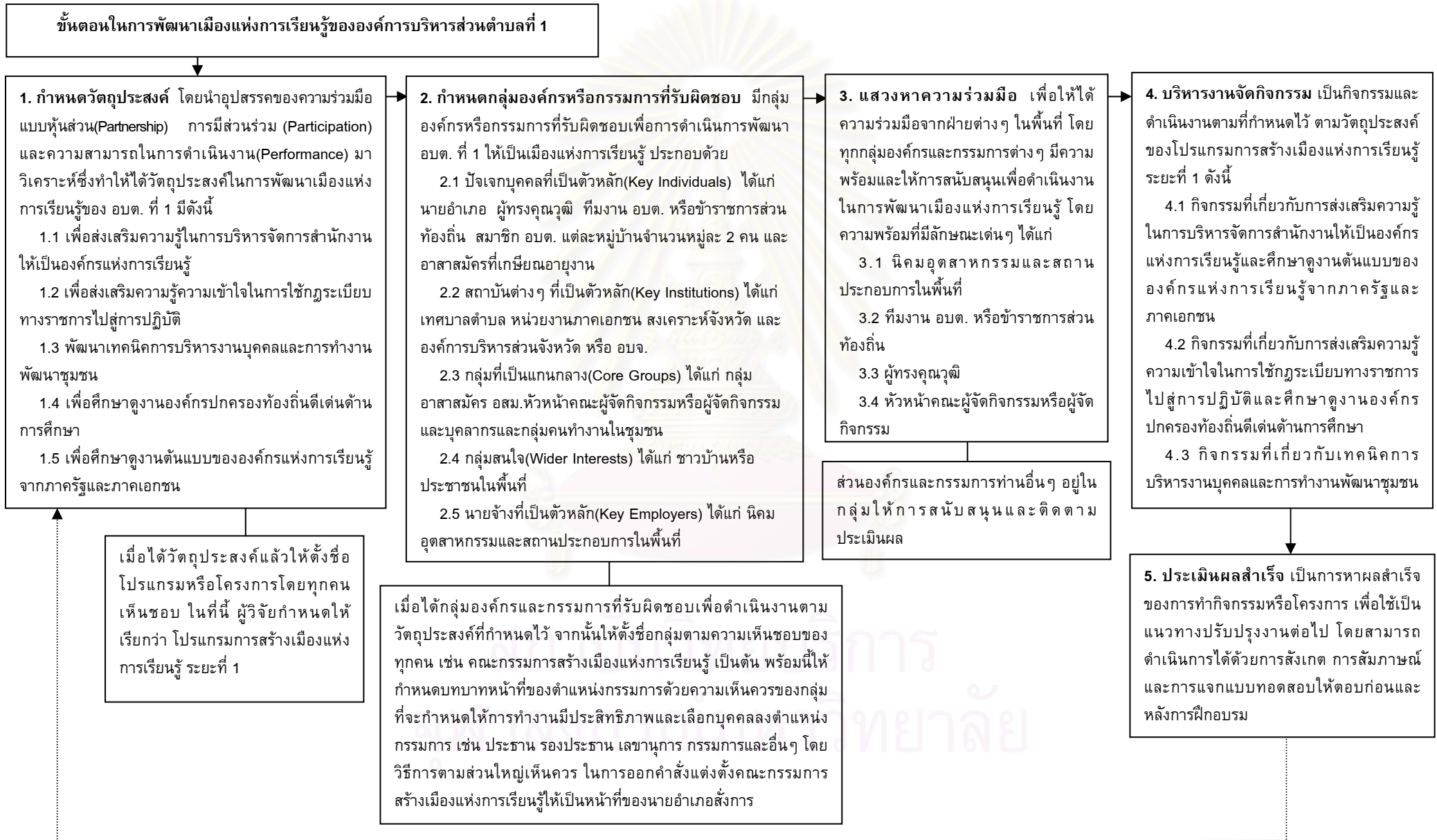
ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชน มีวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม เพื่อให้คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชนมีเทคนิคการบริหารงานบุคคลและการทำงานพัฒนาชุมชน ใช้เวลาในการฝึกอบรม 2 วัน คือ วันแรกเปิดงาน ทำการทดสอบความรู้ ก่อนอบรม บรรยายหลักการบริหารงานบุคคล กฎระเบียบราชการในการบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ อบต. และจัดกลุ่มระดมความคิดเห็นเรื่องบุคลากรที่พึงประสงค์ที่ข้าพเจ้าต้องการ และแต่ละกลุ่มรายงานผลการระดมความคิดเห็นต่อที่ประชุม วันที่สองบรรยายและสาธิต หลักการพัฒนาชุมชนและการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน ระดมความคิดเห็นเมืองแห่งการเรียนรู้ที่ข้าพเจ้าอยากเห็นในพื้นที่ของข้าพเจ้าและแต่ละกลุ่มรายงานผลการระดมความคิดเห็นต่อที่ประชุม ทำแบบทดสอบประเมินผลการฝึกอบรม และปิดงาน

5. ประเมินผลสำเร็จ คือ การหาผลสำเร็จของการทำกิจกรรมหรือโครงการ เพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงงานต่อไป โดยสามารถดำเนินการได้ด้วยการสังเกต การสัมภาษณ์ และการแจกแบบทดสอบให้ตอบก่อนและหลังการฝึกอบรม

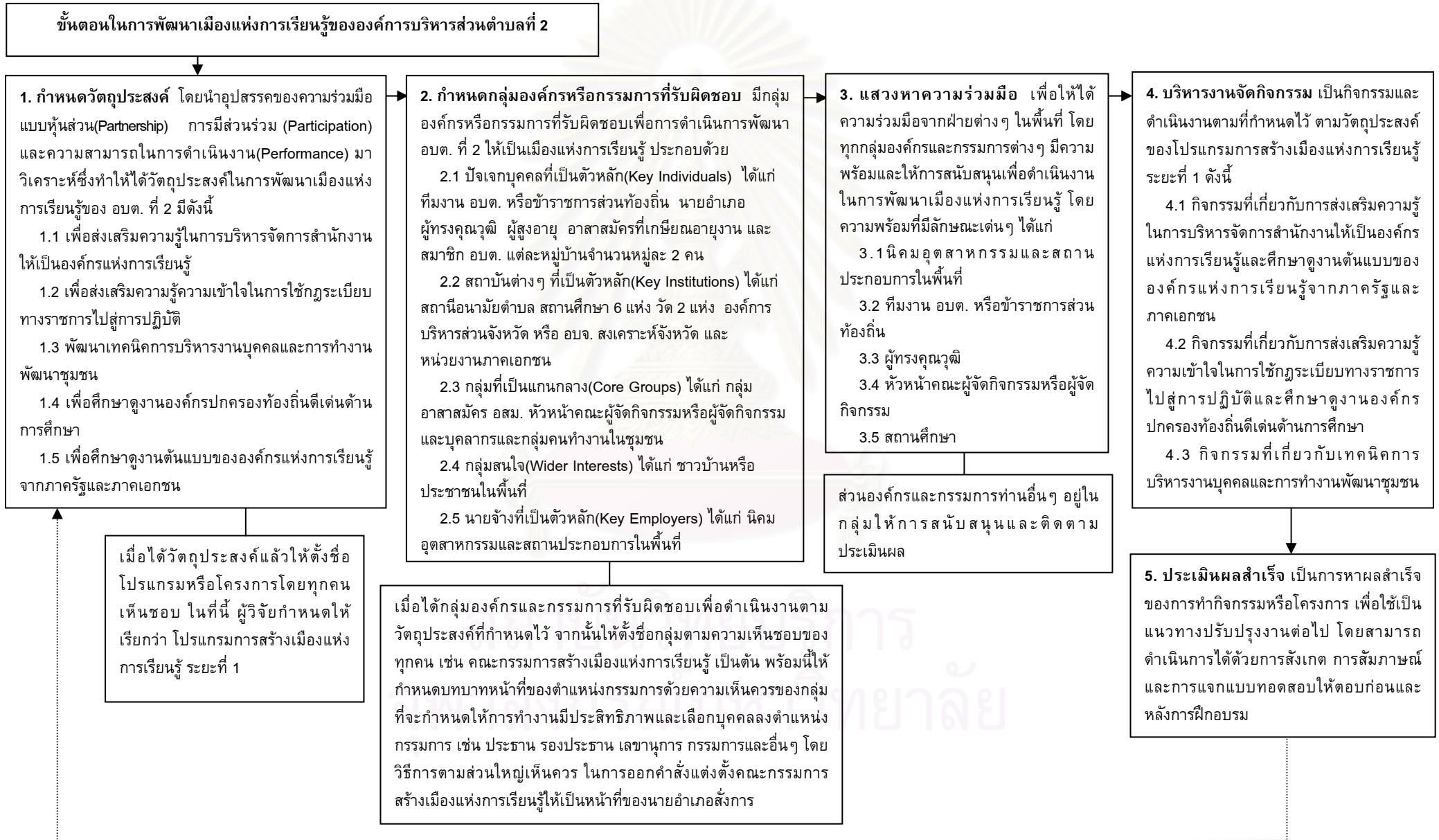
โดยสรุป การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ในตอนที่ 4 ตามที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 และองค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2 ผู้วิจัยนำมาเสนอเป็นแผนภูมิที่ 2-3 ได้ดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 2 แสดงการพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในจังหวัดชลบุรี

แผนภูมิที่ 3 แสดงการพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในจังหวัดชลบุรี

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ครั้งนี้ ครอบคลุมสาระ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

- 1.1 เพื่อศึกษาลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองของพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี
- 1.2 เพื่อศึกษาลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม(Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี
- 1.3 เพื่อวิเคราะห์ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรค และปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี
- 1.4 เพื่อให้ได้รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบลจังหวัดชลบุรี

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ(Key information) ในการวิจัย โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างได้ใช้ตามแนวทางของ สุกางค์ จันทวานิช(2547) กล่าวคือ ในการวิจัยเชิงคุณภาพนักวิจัยต้องเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับชุมชนที่ศึกษา วิธีนี้จำเป็นสำหรับการหาข้อมูลใหม่ๆ เกี่ยวกับวิถีการดำเนินชีวิตที่เป็นอยู่ หรือการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่นักวิจัยไม่ได้อยู่ในสนาม บางครั้งการสังเกตโดยตรงอาจเป็นไปได้ ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลที่ดีที่สุดก็คือคนที่อยู่ในสังคมหรือวัฒนธรรมนั้นและผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ดีในแต่ละชุมชนมีไม่มากนัก ผู้วิจัยได้ดำเนินการเลือกผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth Interview) คือ ผู้แทนจากประชาชนที่มีความรู้และความเข้าใจในมิติต่างๆ ในพื้นที่ได้อย่างดีเยี่ยม เป็นผู้มิบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาพื้นที่และมีวิถีชีวิตอยู่ในพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 2 จังหวัดชลบุรี โดยผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลแห่งนั้นๆ เป็นผู้เลือกตัวแทนเป็นการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling) ซึ่งใช้เกณฑ์การเลือกกลุ่ม

ตัวอย่างเพื่อเป็นผู้ให้ข้อมูลในพื้นที่ที่ตอบสนองวัตถุประสงค์ของการวิจัยและเป็นปัจจัยสำคัญของการเริ่มต้นในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ ดังนี้

1) ปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) คือ ผู้แทนซึ่งมาจากกลุ่มบุคคลที่สามารถสร้างความเชื่อถือให้แก่ประชาชนในพื้นที่และเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดและผลักดันในการทำให้เกิดกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่

2) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) คือ ผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการก่อให้เกิดการริเริ่มในขั้นต้นของประชาชนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่

3) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) คือ ผู้แทนจากกลุ่มชาวบ้านซึ่งรวมตัวกันเป็นกลุ่มอาสาสมัครสำหรับร่วมกันทำกิจกรรมในการพัฒนาชุมชน โดยความสมัครใจและอุทิศเวลาและทรัพยากรอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง

4) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) คือ เป็นบุคคลทั่วไปในชุมชนที่มีความกระตือรือร้นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้นในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ โดยขณะที่ร่วมทำกิจกรรมนั้นๆ จะเป็นผู้มีความคิดเห็นเพื่อสนับสนุนและเสนอแนะเพื่อการพัฒนากิจกรรมที่จัดขึ้น

5) นายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) คือ ผู้แทนของหน่วยงานภาคเอกชนซึ่งมาจากสถานประกอบการ โดยมีบทบาทสำคัญต่อการมีส่วนร่วมทำกิจกรรมในการพัฒนาชุมชนและสานต่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่

จากการเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญดังกล่าว ทำให้มีผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึกในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งรวมจำนวน 10 คน ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

1) ลักษณะกลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูลสัมภาษณ์ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 โดยเฉลี่ยอายุ 48 ปี และพักอาศัยอยู่ในพื้นที่โดยเฉลี่ย 36 ปีกว่า จำนวน 5 คน ได้แก่

(1) ตัวแทนจากปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) คือ เพศหญิง อายุ 43 ปี สถานภาพครอบครัวเป็นโสด วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันเป็นปลัด อบต. อยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลากว่า 30 ปี

(2) ตัวแทนจากสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) คือ เพศชาย อายุ 53 ปี สถานภาพครอบครัวสมรส วุฒิการศึกษาปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันเป็นนายกเทศมนตรีตำบล อยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลากว่า 40 ปี

(3) ตัวแทนจากกลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) คือ เพศชาย อายุ 44ปี สถานภาพครอบครัวสมรส วุฒิการศึกษาปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันประธานกลุ่มอสม. ในระยะเวลา 10 ปี และทำธุรกิจส่วนตัว รวมถึงอยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลากว่า 35 ปี

(4) ตัวแทนจากกลุ่มสนใจ(Wider Interests) คือ เพศหญิง อายุ 43 ปี สถานภาพครอบครัวสมรส วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันค้าขายในชุมชน และอยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลา 43 ปี

(5) ตัวแทนจากนายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) คือ เพศชาย อายุ 57 ปี สถานภาพครอบครัวสมรส วุฒิการศึกษาปริญญาตรี อาชีพกรรมการผู้จัดการ บริษัทในพื้นที่ อยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลา 30 ปี

2) ลักษณะกลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูลสัมภาษณ์ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 โดยเฉลี่ยอายุ 45 ปี และพักอาศัยอยู่ในพื้นที่โดยเฉลี่ย 28 ปีกว่า จำนวน 5 คน ได้แก่

(1) ตัวแทนจากปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) คือ เพศชาย อายุ 36 ปี สถานภาพครอบครัวสมรส วุฒิการศึกษาปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันเป็นรองนายก อบต. อยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลา 30 ปี

(2) ตัวแทนจากสถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) คือ เพศหญิง อายุ 52 ปี สถานภาพครอบครัวเป็นหม้าย วุฒิการศึกษาปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันหัวหน้าสถานีอนามัยตำบล อยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลา 10 ปี

(3) ตัวแทนจากกลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) คือ เพศหญิง อายุ 50 ปี สถานภาพครอบครัวสมรส วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันประธาน อสม. ในระยะเวลา 15 ปี และทำธุรกิจส่วนตัว อยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลา 50 ปี

(4) ตัวแทนจากกลุ่มสนใจ(Wider Interests) คือ เพศหญิง อายุ 42 ปี สถานภาพครอบครัวสมรส วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันค้าขายในระยะเวลา 15 ปีและมีกิจการปลูกบ้านให้เช่าในชุมชนเป็นระยะเวลา 10 ปี อยู่ในพื้นที่ตลอดเวลามากกว่า 30 ปี

(5) ตัวแทนจากนายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) คือ เพศชาย อายุ 43 ปี สถานภาพครอบครัวเป็นโสด วุฒิการศึกษาปริญญาตรี อาชีพปัจจุบันเป็นผู้บริหารธุรกิจทั่วไปของบริษัทในพื้นที่ อยู่ในพื้นที่ตลอดระยะเวลา 20 ปี

เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลแล้ว ซึ่งตัวแทนบุคคลเหล่านี้จะได้พิจารณาถึงสภาพการดำเนินงานในพื้นที่ตามลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ คือ ความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม (Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) เพื่อจะมีข้อมูลที่ได้นั้นนำไปสู่การดำเนินการพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ตามขั้นตอนต่างๆ ของการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักร

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ใช้แบบสัมภาษณ์โครงสร้าง(Structured Interview) จำนวน 1 แบบ เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อใช้เป็นกรอบในการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth Interview) โดยมีวิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) การเขียนยกร่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ยกร่างแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเพื่อศึกษารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดชลบุรี ขึ้น โดยอาศัยข้อมูลสองส่วนที่สำคัญ ได้แก่

(1) ข้อมูลจากการศึกษาสภาพชุมชนและประชากร ซึ่งเป็นพื้นที่วิจัยทั้งสองแห่ง นำมาใช้โดยถือว่าเป็นบริบทในการพัฒนาการเรียนรู้ของพื้นที่ โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมปัจจัยที่มีต่อความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

(2) ข้อมูลแนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักร โดย สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้ทำการสังเคราะห์องค์ความรู้เรื่องการพัฒนาชุมชนหรือเมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับสังคมไทย ผู้สังเคราะห์ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำมาพิจารณาและประมวลสาระสำคัญเพื่อใช้ดำเนินการวิจัยครั้งนี้

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ยกร่าง “รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี” โดยจัดทำข้อมูลให้อยู่ในลักษณะของแบบสัมภาษณ์โครงสร้างสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและแสวงหารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ในการวิจัยนี้

สำหรับการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1) นำแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยครั้งนี้ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา

2) นำแบบสัมภาษณ์โครงสร้างทั้งหมดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ ความถูกต้อง และความเหมาะสมของเครื่องมือก่อนนำไปใช้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ทั้งนี้ เพื่อให้มั่นใจว่าได้ดำเนินการวิจัยด้วยวิธีการวิจัยที่ดีและถูกต้องมากที่สุด ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้มีประสบการณ์ด้านต่างๆ ไม่น้อยกว่า 5 ปี เพื่อให้ได้ความคิดเห็นในการปรับปรุงแบบสัมภาษณ์โครงสร้าง(Structured Interview) โดยแต่ละท่านมีผู้ทรงคุณวุฒิ 1 ท่าน ดังนี้

(1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษานอกโรงเรียนและ/หรือ การศึกษาตลอดชีวิต ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

(2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา คุวินทร์พันธ์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาชุมชนและหรือส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ วิชัย ฤกษ์ภูริทัต คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

3) ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์โครงสร้างตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าคำถามให้ความหมายกว้างเกินไป เช่น จากเดิมเป็นคำถามปลายเปิดทั้งหมด อาทิ คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ตัวอย่างคำถามได้แก่ การศึกษาประกอบด้วย...(ปล่อยให้ว่างไว้สำหรับใส่คำตอบ)..... ผู้ทรงคุณวุฒิให้ปรับแก้เป็นให้อยู่ในรูปแบบตารางและมีประเด็นสัมภาษณ์และคำตอบเพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ระบุระดับสภาพการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบของลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมืองในพื้นที่ ว่า “ดี พอใช้ ควรปรับปรุง หรือไม่ทราบ”

4) นำแบบสัมภาษณ์โครงสร้างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นจึงนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย

โดยสรุป ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์โครงสร้างที่พัฒนาขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบอย่างละเอียดในทุกเรื่อง ให้ข้อเสนอแนะหรือคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข หรือวิจารณ์รูปแบบการศึกษารุ่นนี้ ผู้วิจัยได้ปรับแก้ตามคำแนะนำ อย่างไรก็ตามในบางประเด็นได้คงคำวิจารณ์หรือข้อคิดเห็นนั้นไว้ เพราะถ้าปรับแก้อาจกระทบต่อโครงสร้างการนำเสนอทั้งหมด และผู้ทรงคุณวุฒิท่านอื่นอาจไม่เห็นด้วย ดังนั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จึงมีหัวข้อประกอบด้วย 4 ส่วน รวม 90 ประเด็นคำถาม(ดังภาคผนวก) ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ ประกอบด้วยจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว วุฒิการศึกษา อาชีพปัจจุบัน และสถานภาพการให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ลักษณะของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยจำนวน 12 ข้อ กล่าวคือ ลักษณะด้านเศรษฐกิจ มี 5 ข้อ คือ อุตสาหกรรม การค้าและบริการ การท่องเที่ยว การผลิตในภาคเกษตร และอาชีพและรายได้ต่อหัวของประชาชน ลักษณะด้านสังคม มี 5 ข้อ คือ ประชากร การศึกษา การจ้างงาน สาธารณสุข และวัฒนธรรมและประเพณี ลักษณะด้านการเมือง มี 2 ข้อ คือ การบริหารราชการ และการปกครอง

ส่วนที่ 3 มีคำถามการวิจัย ประกอบด้วยประเด็นคำถามลักษณะความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี รวม 65 ข้อในเครื่องมือของการวิจัยนี้ โดยแบ่งคำถาม ได้แก่

1) ลักษณะหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) รวมมีคำถาม 33 ข้อ คือ การทำกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งร่วมมือกันแบบหุ้นส่วน โดยพิจารณาจากด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในพื้นที่มี 3 ข้อ ด้านการวางแผนพัฒนาในพื้นที่มี 8 ข้อ ด้านการลงทุนทำกิจกรรมร่วมกันกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 4 ข้อ และด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ ได้เข้าร่วมลงทุนทำกิจกรรมมี 7 ข้อ

2) ลักษณะหลักของการมีส่วนร่วม(Participation) รวมมีคำถาม 16 ข้อ คือ การทำกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ ซึ่งเข้ามามีส่วนร่วมทำกิจกรรม โดยพิจารณาการมีส่วนร่วมจากด้านการติดต่อสื่อสารให้ข้อมูลแก่หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 8 ข้อ ด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 3 ข้อ และด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 5 ข้อ

3) ลักษณะหลักของความสามารถในการดำเนินงาน (Performance) รวมมีคำถาม 16 ข้อ คือ ความสามารถในการทำกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ โดยพิจารณาความสามารถดำเนินงานจากด้านการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 6 ข้อ ด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่มี 5 ข้อ และด้านการเรียนรู้ที่ได้ จากหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่มี 5 ข้อ

ส่วนที่ 4 อื่นๆ เพิ่มเติม (ถ้ามี) ประกอบด้วย 7 ข้อ ได้แก่

1) ท่านเห็นว่าในภาพรวมของความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านเป็นอย่างไร

2) ท่านเห็นว่าในภาพรวมปัญหาและอุปสรรคของชุมชนมีอะไรบ้าง

3) ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่แห่งนี้ ในเรื่องต่อไปนี้

(1) ความร่วมมือแบบหุ้นส่วน คือ.....

(2) การมีส่วนร่วม คือ .....

(3) ความสามารถดำเนินงาน คือ.....

4) ความคิดเห็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง.....

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) ครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวทางของ สุธงศ์ จันทวานิช (2547) ได้แก่

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเริ่มกระทำพร้อมๆ กับการเก็บรวบรวมข้อมูล และสามารถทำต่อไปหลังจากเก็บข้อมูลสิ้นสุดลง

- 2) การวิเคราะห์ข้อมูลต้องมีมุมมองของคนใน
- 3) การวิเคราะห์ข้อมูลต้องอาศัยสมมติฐานชั่วคราว(working hypothesis) จำนวนมากที่ผู้วิจัยคิดขึ้นเองตลอดเวลา
- 4) ผู้วิจัยต้องเป็นผู้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง

จากแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้เริ่มวิเคราะห์ข้อมูลนับตั้งแต่แรกเข้าพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่ง ข้อมูลได้ถูกวิเคราะห์โดยสมมติฐานชั่วคราว มีการตรวจสอบจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ตลอดเวลา และข้อมูลได้ถูกตรวจสอบระหว่างการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ข้อมูลบางอย่างได้รับการตรวจสอบข้ามพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ก่อนที่ผู้วิจัยจะตีความหรือตัดสินใจสร้างข้อสรุปในคำถามและข้อกำหนดนั้น และการสัมภาษณ์เชิงลึกทำให้ได้เนื้อหาการวิเคราะห์ในรูปแบบของบันทึกหรือใบแสดงผลการศึกษา(Transcript) โดยเฉลี่ยต่อคน 50 -60 หน้ากระดาษขนาด A4 ดังนั้น พื้นที่ศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 การสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 5 คน เฉลี่ยรวมจำนวน 300 หน้ากระดาษขนาด A4 และพื้นที่ศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 การสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 5 คน เฉลี่ยรวมจำนวน 300 หน้ากระดาษขนาด A4 เหล่านี้เพื่อมุ่งบรรยายลักษณะเงื่อนไขและสภาพเหตุการณ์ที่เป็นจริงในปัจจุบันของความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี กอปรกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา(content analysis) เพื่อให้ได้องค์ความรู้ของความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการสรุปคำถามและข้อกำหนดในแบบสัมภาษณ์โครงสร้าง ได้แก่

- 1) ลักษณะของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ที่เกี่ยวกับลักษณะการดำเนินการด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล
- 2) ลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับหลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) หลักของการมีส่วนร่วม(Participation) และหลักของความสามารถในการดำเนินการ(Performance) ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล
- 3) ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรค และปัจจัยสนับสนุนที่มีต่อความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล
- 4) รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี

5. สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี จะสรุปเป็น 4 ตอนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี

เป็นการนำเสนอผลการศึกษาลักษณะการดำเนินการของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นข้อมูลสภาพการดำเนินงานในพื้นที่ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ คือ อุตสาหกรรม การค้าและบริการ การท่องเที่ยว การผลิตในภาคเกษตร และอาชีพและรายได้ต่อหัวของประชาชน ด้านสังคม คือ ประชากร การศึกษา การจ้างงาน สาธารณสุข วัฒนธรรมและประเพณี และด้านการเมือง คือ การบริหารราชการ และการปกครอง ซึ่งผลสรุปที่ได้รับจากการศึกษาชั้นตอนนี้ คือ สภาพข้อมูลเบื้องต้นขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่ง และผลการเปรียบเทียบลักษณะพื้นที่ระหว่างพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ทั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจโครงสร้างของชุมชนที่เกี่ยวข้องในลักษณะดังกล่าวนี้เพื่อช่วยในการวิเคราะห์ผลการวิจัยต่อไป

จากการดำเนินการศึกษาตามชั้นตอนที่ 1 นี้ ทำให้ได้ผลสรุปลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี มีดังนี้

1) องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1

โดยสรุป ภาพรวมของลักษณะด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งมีสาระสำคัญเพื่อใช้เป็นประเด็นในการพิจารณาให้การสนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้

1. ลักษณะสำคัญด้านเศรษฐกิจที่ส่งเสริมความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้

1.1. อุตสาหกรรม เป็นแรงผลักดันสำคัญยิ่งในส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ รวมถึงสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ทุกคน

1.2 การค้าและบริการ ผู้จัดกิจกรรมที่สนองความต้องการเรียนรู้ของคนในชุมชนต้องสร้างระบบการเชื่อมโยงเพื่อให้การค้าและบริการเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมการทำกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.3 การท่องเที่ยว ซึ่งกำลังพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สามารถมีส่วนร่วมส่งเสริมด้านการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมได้ รวมถึงสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้อีกด้วย

1.4 การผลิตในภาคเกษตร ประชาชนที่ทำอาชีพ กสิกรรมขนขวายในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองสำหรับเข้าสู่ตลาดแรงงาน ดังนั้น การจัด ลักษณะสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมเข้าถึงและเข้าร่วมได้ง่าย จึง เป็นสิ่งจำเป็นที่นักการศึกษาต้องคำนึง

1.5 อาชีพและรายได้ต่อหัวของประชากร การทำให้ ประชากรมีรายได้โดยเฉลี่ยต่อหัวที่สูงขึ้นได้นั้น การมีหลักสูตรการศึกษา การเรียนรู้และการ ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาประชาชนในพื้นที่ควรมีมาตรฐานและได้รับความเห็นชอบจาก ภาคอุตสาหกรรมและสถานประกอบการโดยส่วนใหญ่ในพื้นที่ด้วย ทั้งนี้เพื่อเป้าหมายการเพิ่ม อัตราค่าจ้างให้กับผู้สอบผ่านหลักสูตรได้

2. ลักษณะสำคัญด้านสังคมที่ส่งเสริมความเป็นเมืองแห่งการ เรียนรู้ มีดังนี้

2.1 ประชากร การตั้งชมรมและสมาคมเพื่อเป้าหมาย ให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของคนในพื้นที่ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผสมผสานกับกิจกรรม นันทนาการและสันทนาการอย่างต่อเนื่อง จะทำให้เกิดการเชื่อมโยงสายสัมพันธ์ที่นำไปสู่การจัด มิติการพัฒนาการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมได้

2.2 การศึกษา แม้ไม่มีสถานศึกษาในพื้นที่ ก็สามารถ ริเริ่มจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมได้ โดยพยายามผลักดันให้ ภาคอุตสาหกรรมเป็นผู้จัดร่วมกันกับกลุ่มอาสาสมัครและองค์กรชุมชนในพื้นที่ เพื่อสร้างระบบ ร่วมกันตั้งแต่การริเริ่มจนถึงจัดกิจกรรม การจูงใจด้วยมาตรการภาษีให้ภาคอุตสาหกรรมจึงเป็น ปัจจัยสำคัญในการเข้าร่วม อย่างไรก็ตามให้คำนึงถึงหลักการระดมทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อการ ดำเนินงานด้านการศึกษาควรให้ความสำคัญและควรเปิดโอกาสให้ทุกคนในพื้นที่ได้ร่วมกิจกรรม การศึกษาได้ทุกมิติและเข้าถึงได้ง่าย

2.3 การจ้างงาน พนักงานและคนงานย้ายงานหรือ ออกจากงานบ่อยๆ เป็นสัญญาณที่ต้องทำกิจกรรมเพื่อลดช่องว่างระหว่างนายจ้าง สถาน ประกอบการ องค์กรชุมชนกับประชาชนในพื้นที่ และควรเตรียมความพร้อมพนักงานและคนงาน ให้ได้โอกาสทำงานในตำแหน่งงานในสายงานของตนให้สูงขึ้นตามลำดับ รวมถึงเสริมสร้าง คุณลักษณะและพัฒนาคนเหล่านี้ ให้มีความรู้ความสามารถเพียงพอกับตำแหน่งงานที่ว่างและ สร้างโอกาสได้งานที่ชอบ ดังนั้น การประสานความต้องการด้านแรงงานจึงเป็นเรื่องทุกฝ่ายต้อง ให้ความสนใจและมีส่วนร่วมกันดำเนินการให้สอดคล้องกับปัจจุบันและทันยุคสมัย

2.4 สาธารณสุข อบต. ไม่มีสถานอนามัย มีกลุ่ม อสม. เป็นที่พึ่งให้บริการงานคุ้มครองสุขภาพ การประสานความช่วยเหลือเกี่ยวกับลดปัญหา สุขภาพให้ประชาชนในพื้นที่จึงเป็นเรื่องที่ชุมชนต้องให้ความสำคัญ เพราะการระบาดของโรคมี ผลต่อสุขภาพและปัญหาอื่นๆ ก็จะตามมา การณรงค์ให้ความรู้ดูแลและคุ้มครองสุขภาพตนเอง

และครอบครัว นั้น ไม่เพียงพอ จำเป็นต้องดึงทุกภาคส่วนในพื้นที่มาร่วมดำเนินการด้วยกัน เพื่อให้มีระบบที่เหมาะสมแก่ประชาชนในพื้นที่

2.5 วัฒนธรรมและประเพณี ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธแม้ว่าวัดไม่มีในพื้นที่ อบต. แต่ก็ไปวัดในพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อร่วมกิจกรรมทางศาสนาสม่ำเสมอ ศาสนาช่วยเหลือชาวบ้านให้มีกิจกรรมทางจิตใจ ซึ่งสะท้อนถึงการมีวัฒนธรรมของคนในพื้นที่เกี่ยวกับให้ความเคารพอ่อนน้อมรับฟังผู้ใหญ่กว่าและผู้ใหญ่รับฟังคนรุ่นหลัง ถ้อยที่ถ้อยอาศัยกันในการดำเนินชีวิตในชุมชน

3. ลักษณะสำคัญด้านการเมืองที่ส่งเสริมความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้

3.1 การบริหารราชการ การทำงานของภาครัฐต้องยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนช่วงเวลาการทำงานที่สอดคล้องกับสภาพการใช้เวลาของคนส่วนใหญ่ในชุมชน เพื่อเกิดความสัมพันธ์ของการจัดบริการระหว่างผู้ให้กับผู้รับได้อย่างสอดคล้องกัน การมีตารางเวลากำหนดกิจกรรมการทำงานที่แน่นอนในภาคอาสาสมัครและภาคราชการร่วมกัน รวมถึงประชาสัมพันธ์แจ้งให้ประชาชนทั่วไปในพื้นที่รับรู้และเชิญชวนเข้าร่วมกิจกรรมตามที่กำหนดอย่างต่อเนื่องนั้น จะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนในพื้นที่ด้วย

3.2 การปกครอง ปัญหาเล่นการพนันและคนติดยาเสพติด การใช้เวลาว่างของเด็กเยาวชนและวัยรุ่นที่เวิวเตร์ เหล่านี้ ยังขาดการดูแลและควบคุมโดยฝ่ายที่เกี่ยวข้องรวมถึงการจัดกิจกรรมทางเลือกในการเรียนรู้ของคนในชุมชนยังมีความจำกัดทุกด้าน

2) องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2

โดยสรุป ภาพรวมของลักษณะด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 อยู่ในระดับดี ซึ่งมีสาระสำคัญเพื่อใช้เป็นประเด็นในการพิจารณาให้การสนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้

1. ลักษณะสำคัญด้านเศรษฐกิจที่ส่งเสริมความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้

1.1. อุตสาหกรรม ภาษีรายได้ก่อนใหญ่ถือเป็นแรงผลักดันหนึ่งที่สำคัญมากต่อการส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ รวมถึงสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่ทุกคน

1.2 การค้าและบริการ จุดเริ่มต้นของแกนนำของความ ร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ในการสร้างระบบการสนองความต้องการเรียนรู้ ของคนในชุมชน นั้น ควรประกอบด้วยสถานีอนามัย เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ของบริษัท และ สถาบันการศึกษา 6 แห่ง โดยมีเจ้าหน้าที่ อบต. ให้การประสานงานถึงฝ่ายต่างๆ เข้าร่วม

1.3 การท่องเที่ยว ทุกฝ่ายควรมีการพิจารณาตัดสินใจ ร่วมกันอย่างรอบครอบ เนื่องจากการทำสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ที่ต้องสร้างสิ่งดึงดูดคนมา ท่องเที่ยวที่มีการลงทุนมากและมีความเสี่ยงสูง

1.4 การผลิตในภาคเกษตร การล่มสลายของภาค เกษตรกรรมในพื้นที่ภาครัฐบาลและเอกชนต้องพยายามพยุงคนภาคเกษตรกรรมในการช่วย ผลักดันให้มีการทำ โดยการส่งเสริมและพัฒนาทางการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมให้เขามี ความรู้ความสามารถอย่างเสมอภาคและตอบสนองความต้องการเรียนรู้อย่างหลากหลายให้แก่เขา

1.5 อาชีพและรายได้ต่อหัวของประชากร ควรมี มาตรการและระบบการดูแลช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรวัยกลางคนหรือยังไม่เกษียณ งานแต่มีรายได้ไม่มากให้มีรายได้สูงขึ้น ด้วยวิธีจูงใจทางการพัฒนาการศึกษา การเรียนรู้ และการฝึกอบรม

2. ลักษณะสำคัญด้านสังคมที่ส่งเสริมความเป็นเมืองแห่งการ เรียนรู้ มีดังนี้

2.1 ประชากร ทุกหน่วยงานในพื้นที่ควรประชุมหารือ กันในการแสวงหาการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศทางสังคมที่เกี่ยวกับความเป็นอยู่ และวิถีดำเนินชีวิตของประชาชนที่พึงประสงค์ รวมถึงการนำไปสู่การปฏิบัติ

2.2 การศึกษา สถานศึกษาในพื้นที่ถือเป็นจุดแข็งของ ชุมชน ดังนั้น สถานศึกษาควรเป็นที่พึ่งทางด้านวิชาการให้แก่ชุมชนและสร้างเสริมบทบาทการ ทำงานกับประชาชนในชุมชนให้มากขึ้น

2.3 การจ้างงาน ทุกฝ่ายควรให้ความสนใจ เพื่อ นำไปสู่การส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถให้แก่คนในชุมชนให้เพียงพอแก่การได้งาน ทำ รวมทั้งประสานความต้องการด้านแรงงานและลดช่องว่างระหว่างนายจ้าง สถาน ประกอบการ องค์กรชุมชนกับประชาชนในพื้นที่เพื่อการพัฒนาต่อไป

2.4 สาธารณสุข พื้นที่ที่มีความพร้อมด้านการดูแล สุขภาพอนามัยให้แก่คนในชุมชนได้เป็นอย่างดี ดังนั้น การเสริมเรื่องความรู้ใหม่ด้านสาธารณสุข ให้ประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึงจึงเป็นเรื่องที่ทำนายของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

2.5 วัฒนธรรมและประเพณี วัฒนธรรมของคนที่นี่ยัง เคารพนับถือผู้สูงอายุและผู้ที่มีบทบาทในการพัฒนาชุมชนในอดีตที่ผ่านมา การทำกิจกรรมต่างๆ ให้คำนึงถึงจุดนี้เพื่อการดำเนินกิจกรรมได้ลุล่วงประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3. ลักษณะสำคัญด้านการเมืองที่ส่งเสริมความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ มีดังนี้

3.1 การบริหารราชการ สภาพพื้นที่ในปัจจุบันการบริหารราชการในรูปแบบเทศบาลและการปรับเปลี่ยนเวลาทำงานราชการให้ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่จึงเป็นวิธีการทำงานที่เหมาะสม

3.2 การปกครอง ฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการและมีมาตรการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ เช่น การจับปล้นทรัพย์ ความปลอดภัยในการเดินทาง ปัญหาเด็กและเยาวชนเสพยาเสพติด

3) การเปรียบเทียบผลการประเมินสภาพการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมืองในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่ง

การเปรียบเทียบผลการประเมินสภาพการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมืองในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่ง สรุปได้ว่าพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีแนวโน้มที่จะพัฒนาเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ได้มากกว่าพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 เพราะมีปัจจัยภาคอุตสาหกรรม การศึกษา สาธารณสุข และวัฒนธรรมและประเพณีที่อยู่ในระดับดี

ตอนที่ 2 ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม(Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี

เป็นการนำเสนอผลการศึกษาข้อมูลลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในจังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยนำลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักร ได้แก่ หลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) หลักของการมีส่วนร่วม(Participation) และหลักของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ซึ่งมีบุคคลผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการศึกษาดังกล่าวนี้ คือ ตัวแทนจากปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก (Key Employers) ซึ่งผลลัพธ์สุดท้ายที่ได้รับจากการศึกษาในขั้นตอนนี้ คือ สภาพการดำเนินงานของลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 และพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 จังหวัดชลบุรี และผลของการเปรียบเทียบลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการศึกษาร่วมกัน

จากการดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนที่ 2 นี้ ทำให้ได้ผลสรุปลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม(Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี มีดังนี้

1) องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1

1.1 ลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1. ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

1.1 ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมวางแผน เพราะเรื่องความร่วมมือวางแผนถือเป็นอุดมการณ์ของคนทำงานซึ่งอยากให้เกิดขึ้น การวางแผนระดับหมู่บ้านโดยมีผู้ใหญ่บ้านถามลูกบ้านต้องการอะไร ถ้ามีอะไรไม่ถูกต้องในแผนก็จะได้ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง แผนจะทำให้ได้งบประมาณและรู้ว่ากิจกรรมอะไรที่ควรทำซึ่งเป็นประโยชน์ต่อชุมชน และการวางแผนถือเป็นเรื่องสำคัญทำให้ไม่เกิดข้อขัดแย้งกันระหว่างปฏิบัติงาน ธุรกิจถ้าไม่วางแผนไว้การทำงานจะล้ม

1.2 ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรม เพราะพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่มีสถานศึกษาหรือโรงเรียนเลย คนในพื้นที่ส่งบุตรหลานไปเรียนที่เทศบาล ประชาชนเรียนรู้จากอ่านหนังสือพิมพ์ ดูโทรทัศน์ และพูดคุยกัน เวลาที่มีฝึกอบรมอาชีพก็จะเข้าร่วมกิจกรรมถ้าคนในชุมชนมีเวลาและเป็นเรื่องอยู่ในความสนใจ การศึกษา การเรียนรู้ และการฝึกอบรม สถานประกอบการให้ความสำคัญและพยายามพัฒนาพนักงานของตนให้มีศักยภาพในการทำงานเพื่อองค์กร

1.3. ช่วยแก้ไขความขัดแย้งจากการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ เพราะความขัดแย้งในพื้นที่มีถือเป็นเรื่องธรรมดา ต่างคนต่างความคิด คนทำงานส่วนใหญ่มีพื้นความหลังพวกใครพวกมัน ทำให้มีการกระทบกระทั่งกันบ้างแต่ก็ไม่มีอะไรร้ายแรง ใครเป็นใครทำอะไรก็เป็นที่รู้ๆ กัน เมื่อมีความขัดแย้งเราในฐานะคนทำงานเพื่อชุมชนเหมือนกันก็ต้องช่วยกันทำความเข้าใจให้ประสานรอยร้าวเข้าหากัน เพราะต่างฝ่ายต่างมีเหตุผล

2. ด้านการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์กรการบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาในรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

2.1 ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน เพราะ อดต. แจ้งไปว่าให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน 4 หมู่บ้าน อสม. และกลุ่มต่างๆ วางแผนกิจกรรมเพื่อจัดสรรงบประมาณเตรียมการและจัดทำรายละเอียดให้ ช่างรัฐบาลส่งเสริมให้ปราบปรามยาเสพติดในท้องถิ่น พวกเราคุยกันบ่อย เมื่อมีการประชุมประชาคม คนที่พูดก็พูดคนที่เงียบก็เงียบ แต่ก็ทำงานร่วมกันได้ การวางแผนถ้าพื้นที่บอกมาเราก็ไปร่วมกันพนักงานโรงงานอยู่ในชุมชนซึ่งเป็นคนของเราต้องจะช่วยกันดูแล

2.2 ทำกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชน เพราะการทำงานถือคนส่วนใหญ่ได้รับผลประโยชน์ กิจกรรมต่างๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุมชน ในพื้นที่เป็นเพื่อน พี่ ป้า น้า อา และลูกๆ หลานๆ ของเราทั้งนั้น การกำหนดวัตถุประสงค์กิจกรรมจะนึกถึงพวกเขา กิจกรรมทุกครั้งมีวัตถุประสงค์ ทำอะไรทุกอย่างมีวัตถุประสงค์

2.3 ทุ่มเทการทำงานตามที่กำหนดไว้ เพราะการทำโครงการเรามีคณะทำงานบริหารโครงการ โดยแต่ละคนทำหน้าที่ของตนเต็มที่ มีปัญหาอะไรทุกคนช่วยกันแก้ ถ้าคนทำงานมีอุดมการณ์ปัญหาใดๆ ถือเป็นเรื่องเล็ก หัวหน้าโครงการจะเหนื่อยกว่าใคร การทำงานถ้าไม่ทุ่มเททำ ใครเขาอยากจะไปช่วย บางคนมีแต่ชื่อเป็นกรรมการแต่หาตัวไม่เจอ การทำกิจกรรมต่างๆ ยังคงต้องใช้เวลาที่พอมีเหลือจากการประกอบอาชีพ

2.4. ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้ เพราะแผนก็ถูกกำหนดโดยกลุ่มผู้นำชุมชนและชาวบ้านแต่ละหมู่บ้านส่วนหนึ่งก็น่าจะถือว่าเขาเข้าใจ ชุมชนเราไม่มีเสียงตามสาย มีแต่บอร์ดติดประกาศ 50 จุด เวลามีข่าวสารอะไรก็เอาไปติด ในชุมชนถ้ามีความเข้าใจในแผนกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนเขาจะได้เตรียมตัวให้วางเพื่อรอคอยกิจกรรมนั้นๆ ว่าเมื่อไหร่จะจัด มีเห็นด้วยบ้างไม่เห็นด้วยบ้าง แต่ควรมีระบบทำให้ชุมชนเข้าใจกิจกรรมโดยทำตารางการจัดกิจกรรมแจกคนในชุมชน แผนกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนหัวหน้าชุมชนแต่ละหมู่บ้านจะรู้และบอกสมาชิกกลุ่มต่อๆ กันไป

2.5. ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด เพราะเจ้าหน้าที่ของรัฐถ้าปรับการทำงานให้เป็นเชิงรุก งบประมาณพร้อม จะทำให้ช่วยให้งานเดิมตามกำหนดของแผนได้ ช่วงเวลาคาดเคลื่อนเนื่องจากมีกิจกรรมอื่นๆ มาแทรกอยู่ตลอดเวลา สิ้นปีงบประมาณของทุกปีเร่งกันทำกิจกรรม ควบคุมระยะเวลาแผนควรทำหน้าที่และสามารถชี้แจงได้ว่าเข้าเพราะอะไร

2.6 กำหนดกิจกรรมที่มีเรื่องตามความต้องการพิเศษของชุมชนโดยส่วนใหญ่ เพราะกิจกรรมกำหนดขึ้นตามความต้องการของประชาชนของหมู่บ้านซึ่งได้เสนอผ่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำชุมชนได้หารือกันมาก่อนแล้ว มีการประชุมประชาคม

ถึงเวลาภาคปฏิบัติ มีความคิดเห็นโดยต่างคนต่างมีความเห็นกันไปว่าทำไปทำใหม่แต่ส่วนใหญ่จะเห็นด้วย ความรู้สึกกับความจริงนั้นบางที่ก็สวนทางกัน เวลากำหนดอะไรนั้นกำหนดได้และเห็นด้วยว่าเป็นเรื่องที่ดี แต่ปฏิบัติอาจอีกแบบก็ได้ การกำกับเป็นเรื่องจำเป็น

2.7 กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการทำกิจกรรมตามแผน เพราะในแผนมีการกำหนดค่าใช้จ่ายไว้ชัดเจน เรื่องทรัพยากรเราไม่ค่อยห่วง แต่ห่วงการทำให้ได้ตามที่กำหนดไว้ สิ่งของที่เก็บไว้หลังจากทำกิจกรรมที่ผ่านมาจากที่มีของใช้ซ้ำได้ เวลาจัดทำแผนเรามักมองประสบการณ์ทั้งข้อดีและข้อเสียจากการใช้ทรัพยากร

2.8 กำหนดการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำกิจกรรมของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ เพราะการทำกิจกรรมกับชุมชนถือเป็นการได้พัฒนาไปในตัว มีงบประมาณเฉพาะในการพัฒนาบุคลากร ส่งคนไปดูงานไปฝึกอบรม การพัฒนาความรู้ทำอะไรก็ยังไม่เพียงพอเพราะความรู้พัฒนาอยู่ตลอดเวลา

3. ด้านลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

3.1 ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งระบุไว้ในแผน เพราะกิจกรรมและโครงการต่างๆ ในแผนส่งเสริมวิสาหกิจ อปต. ให้เกิดผล อปต. เป็นหน่วยงานราชการแห่งเดียวที่มีในพื้นที่กิจกรรมทุกอย่าง หากฝ่ายต่างๆ ไม่ถือปฏิบัติตามนโยบายก็คงยากที่จะทำให้โครงการนั้นๆ เกิดขึ้นในชุมชน

3.2 กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน สามารถลงทุนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติได้ เพราะแผนกำหนดในสิ่งที่เป็นไปได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นการทำงาน เพราะเจ้าหน้าที่เปรียบเหมือนกาวประสานการทำงานกับกลุ่มต่างๆ ในพื้นที่ การทำกิจกรรมถ้าดึงภาคอุตสาหกรรมมาลงทุนทำด้วย จะทำให้ความเป็นอยู่ของชาวชุมชน

3.3 หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน เพราะบทบาทหน้าที่เพื่อการทำกิจกรรมนั้น ภาคราชการเข้าใจ แต่ภาคประชาชนยังคงต้องทำความเข้าใจร่วมกัน กลุ่มไหนทำก็ทำอยู่เป็นประจำ คนเต็มๆ ที่เคยเห็นๆ กัน

3.4 สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วยหลายๆ ภาค ส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุนปฏิบัติงานตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ เพราะขอการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรมซึ่งนิคมอุตสาหกรรมก็เอื้อเพื่อแต่ก็เป็นเฉพาะกิจ สถานประกอบการก็ช่วยพัฒนาพื้นที่โดยสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและเสียภาษีให้

4. ด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

4.1 ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อทำให้มั่นใจในผลสำเร็จในการทำงาน เพราะพื้นที่ อบต. เล็ก ยังสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองโดยส่วนใหญ่ อบต. กับเทศบาลมีการลงทุนร่วมกันในการทำสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าชายเลน กลุ่มอาสาสมัครของเรามีเครือข่ายในการร่วมทำงานกัน

4.2 ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน เพราะการทำงานร่วมกันของฝ่ายต่างๆ ในพื้นที่สมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมก็จะช่วยกันออกค่าใช้จ่าย เช่น ค่าน้ำมันรถ เพื่อเดินทางไปร่วมกิจกรรมกับเครือข่ายนอกพื้นที่ สถานประกอบการเรายังทำงานของเราเรื่องลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชนนั้น ถ้าจะทำกันจริงๆ ก็คงต้องคุยในรายละเอียดกันก่อนว่าโครงการอะไรที่จะไปทำ

4.3 สนับสนุนให้นายจ้างและพ่อค้าได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การลงทุนเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมที่เสนอความเห็น เพราะพ่อค้าแม่ค้าที่ขายของเล็กๆ น้อยๆ ในชุมชนส่วนใหญ่เขาารู้ข้อมูลมากเกี่ยวกับความเป็นอยู่และปัญหาต่างๆ ของคนในชุมชน เวลาประชุมพ่อค้าแม่ค้ามักเงิบๆ ถ้าเราอยู่ที่ประชุมเราจะเสนอให้เขาออกความเห็น และไม่เห็นว่านายจ้างภาคอุตสาหกรรมมาประชุมร่วมที่พื้นที่นานแล้ว แต่ที่เห็นก็มักธุรกิจชุมชนซึ่งออกความเห็นมีประโยชน์

4.4 ได้มีการพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว เพราะการเป็นหุ้นส่วนแล้วหาความได้เปรียบและเสียเปรียบกันนั้นเรื่องนี้ที่ชุมชนยังไม่เห็นเกิดขึ้น ภาพการลงทุนแบบหุ้นส่วนยังไม่ชัดเจนถึงขั้นหาความได้เปรียบเสียเปรียบกัน การพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้วเป็นสิ่งที่ควรทำ

4.5 ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ เพราะผู้ด้อยโอกาส อบต. ทำหน้าที่ให้การช่วยเหลืออยู่แล้ว กิจกรรมและโครงการตามที่ อบต. สนับสนุนนั้นก็ถือได้ว่าเป็นการช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ไม่ให้อยู่ในภาวะลำบาก การพัฒนาชุมชนเป็นเรื่องเดียวกันกับไม่ให้เกิดภาวะด้อยโอกาสเกิดขึ้นในพื้นที่

4.6 เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกัน ในการแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น เพราะบทบาทเพศหญิงเพศชายมีความเสมอภาคกัน เพศชายมักถูกมองว่าควรเป็นผู้นำกลุ่ม ปัจจุบันเราเคารพและให้เกียรติกัน ความรู้ความสามารถทุกคนมีเก่งพอๆ กัน เราช่วยเหลือกัน

4.7 สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสาร การทำกิจกรรมของพื้นที่ เพราะในพื้นที่ยังไม่มีสื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสาร การทำกิจกรรมของพื้นที่ การสร้างสิ่งดี ๆ ที่จะทำให้สื่อมวลชนสนใจเป็นเรื่องที่พื้นที่เราควรหา สื่อมวลชนเข้ามาเสนอสิ่งดี ๆ จะทำให้ชุมชนเราเป็นที่รู้จักและประชาชนคงกระตือรือร้น

1.2 ลักษณะของการมีส่วนร่วม(Participation)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของการมีส่วนร่วม(Participation) ที่นำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1. ด้านการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

1.1 ดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทำกิจกรรม เพราะมีการชักชวนพูดคุยกันปากต่อปาก กลุ่มคณะกรรมการเดินตามบ้านบอกและแจกใบปลิวเวลานัดหมาย ติดประกาศประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่จะมีตามบอร์ดของพื้นที่ 50 แห่งทั่วพื้นที่ อบต. ออกหนังสือเชิญแกนนำและผู้นำชุมชน กิจกรรมดีประชาชนจะสนใจเอง

1.2 ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ เพราะทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามส่งเสริมความรู้สึกของประชาชน เพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้นๆ เพราะการทำงานจะได้มีประสิทธิภาพ โดยดึงคนที่เป็นหลักในแต่ละกลุ่มบ้านมาเป็นคณะทำงานในทีมจัด ประชาชนในพื้นที่ยินดีที่จะร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อตนเองด้วยความรู้สึกสบายใจ

1.3 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรม เพราะทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามเชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรมทั้งเป็นวิทยากรและเป็นทีปรีक्षा และเห็นด้วยที่จะมีผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย สาธิตและให้ลงมือร่วมทำกิจกรรมกับชุมชน

1.4 เชิญสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม เพราะพื้นที่ไม่ได้มีหนังสือเชิญและไม่มีสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม ไม่เห็นมีผู้สื่อข่าว นักข่าวทั้งสิ่งพิมพ์และทีวี นักจัดรายการวิทยุ และคนในวงการสื่อต่างๆ มาร่วมกิจกรรม

1.5 สื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่อง เพราะทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามสื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่องทุกคนในพื้นที่ แจ้งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ติดตามและพูดคุยชักชวนตัวต่อตัว

1.6 ทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อ เพราะทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครมีทำตราสัญลักษณ์ของกลุ่มในการทำกิจกรรมเพื่อเผยแพร่และแสดงถึงภาพเอกลักษณ์ของกลุ่ม รวมถึงมีตราสัญลักษณ์เพื่อสมาชิกกลุ่มไว้แสดงตน

1.7 จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิดโครงการที่เป็นหุ้นส่วน เพราะเคยมีเปิดการประชุมและเปิดงานฝึกอบรม อันนี้คงเป็นธรรมดาทั่วๆ ไป แต่การจัดงานเปิดตัวกิจกรรมพิเศษโครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เรากำลังสร้างร่วมกันระหว่าง อบต. กับเทศบาล ซึ่งจะต้องมีงานการแสดงซึ่งชาวบ้านทุกคนได้ร่วมชมงานมีการละเล่น

1.8 จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม เพราะไม่เห็นมีการให้รางวัลจากการทำงานในพื้นที่ การให้รางวัลเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นการทำงาน

2. ด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

2.1 มีวิธีวัดกระแสการตอบรับการร่วมทำกิจกรรมของประชาชน เพราะมีการสังเกตและนับจำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรม สุ่มถามความรู้ความเข้าใจคนที่มาร่วมกิจกรรม และมีเจ้าหน้าที่สอบถามความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมแต่ละครั้ง

2.2 มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาต่อไป เพราะมีการใช้การสำรวจโดยฟังข้อมูลจากผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและหัวหน้ากลุ่มอาสาสมัครสำหรับจัดพัฒนาต่อไป และผู้นำชุมชน โดยเฉพาะผู้ใหญ่บ้านและกลุ่มอาสาสมัครมีการเดินสำรวจความต้องการของชุมชน

2.3 มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อสำรวจผลงานการดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้ เพราะ อบต. มีคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหัวหน้า รวมถึงมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและเจ้าหน้าที่คอยติดตามงานเป็นระยะๆ

3. ด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “ไม่มี” แต่เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

3.1 วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสมดุลระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ เพราะเรื่องนี้ทาง อบต. ยังไปไม่ถึงจุดนี้ และไม่รู้ว่าจะเท่ากันได้อย่างไรเพราะโรงเรียนก็ไม่มีในพื้นที่

3.2 ตอบสนองให้ความร่วมมือกับโครงการใหม่ๆ เพราะเรื่องอะไรใหม่ๆ ทุกคนจะสนใจ อย่างไรก็ตามกิจกรรมที่จัดขึ้นในชุมชนถ้ามีการประชาสัมพันธ์คนเข้าร่วมอยู่แล้ว

3.3 มีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่ เพราะ อบต. ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสัมมนาเรื่องเกี่ยวกับแรงงานสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกตามที่เขาแจ้งมา และนิคมอุตสาหกรรมได้เคยจัดหลายครั้งเรื่องนี้ คนทำงานในโรงงานจะสนใจ

3.4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลขและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะพื้นที่ยังไม่มีกิจกรรมที่ว่านี้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ และ อบต. ไม่มีโรงเรียนและไม่เห็นใครทำอะไรแบบนี้ การพัฒนาเรื่องทักษะเหล่านี้ ควรมีให้กับคนในพื้นที่ เพราะบางคนลืมหนังสืออ่านไม่ค่อยได้

3.5 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่างเยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน เพราะพื้นที่ยังไม่เคยมีกิจกรรมที่ว่านี้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่

1.3 ลักษณะของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของความสามารถในการดำเนินงาน (Performance) ที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 ในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1. ด้านการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

1.1 กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมายเฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรม ให้บรรลุผลสำเร็จ เพราะการทำงานทุกกลุ่มมีเป้าหมายของการทำกิจกรรมเฉพาะ แต่โดยรวมแล้ว เป้าหมายคือประชาชนในพื้นที่ทุกคน จัดงานก็อยากให้มีคนเข้าร่วมซึ่งต้องสร้างแรงจูงใจให้มาก

1.2 มีระบบการจัดเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อไว้ทบทวน ได้ตามที่ต้องการ เพราะระบบจัดเก็บข้อมูลยังต้องการพัฒนาให้สามารถเรียกใช้ได้ทันทีเพราะยังไม่มีศูนย์กลางเก็บข้อมูลที่สมบูรณ์ ต่างฝ่ายต่างเก็บข้อมูลของตน

1.3 บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มคุณค่าความเป็น หุ่นส่วนในการทำกิจกรรมกับชุมชน เพราะขณะทำงานในกลุ่มอาสาสมัครบางคนพยายามไป เรียนเพื่อเปิดความรู้ให้กว้างขึ้นจะได้เอามาพัฒนาพื้นที่ มีคนจบปริญญาตรีแล้วซึ่งจากเดิมที่ทำ งานชุมชนยังวุฒิการศึกษาแค่ผ่านภาคบังคับ ส่วนเจ้าหน้าที่ อบต. มีการพัฒนาต่อเนื่องเป็น ระยะๆ ดังนั้น การศึกษาทำให้คนมีคุณค่ามากขึ้น

1.4 หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่โดยภาพรวมมีจุดแข็ง เพราะจุดแข็งของกลุ่มทำงานต่างๆ ในชุมชนมีทุกกลุ่ม ได้แก่ การถกเถียงกันเพื่อการทำงานให้มี คุณภาพ และมีการทำงานที่มอบความรับผิดชอบให้คนที่เหมาะสมทำ

1.5 มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ให้อ้างอิงเปรียบเทียบกับการจัดกิจกรรมของชุมชนอื่นๆ เพราะข้อมูลที่จัดเก็บเพื่อวัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ นั้นไม่มี ถ้าเก็บข้อมูลไว้เปรียบเทียบต้องเก็บรายละเอียดต่างๆ มาก ดังนั้น เคยเปรียบเทียบเพียงแค่อารมณ์ความรู้สึกตนเองไปวัด

1.6 มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อฉลองความสำเร็จในการทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะเวลากลุ่มอาสาสมัครทำงานเสร็จจะมีการฉลองกันเป็นพิเศษเล็กน้อยโดยเอาเงินส่วนตัวมาลงขันเลี้ยงกันเพื่อกระตุ้นความรักสามัคคีในหมู่คณะ

2. ด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

2.1 มีความเข้าใจถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวสำหรับรวมกิจกรรมประชุมสัมมนา เพราะค่าใช้จ่ายคนร่วมกิจกรรมจะรู้ว่าเท่าไร โดยเฉพาะคนจัดกิจกรรมประชุมสัมมนาจะรู้มากที่สุด ประชาชนทั่วไปมีความเข้าใจในลักษณะการจ่ายเงินในการประชุมสัมมนาแต่ครั้งนั้นสิ้นเปลือง ประชุมสัมมนาของภาคราชการจะจ่ายเงินจำนวนมากและบ่อยๆ

2.2 มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ทำกิจกรรม เพราะใช้อาคารอเนกประสงค์ที่สร้างขึ้นแทนการไปเช่าสถานที่อื่นจัด อุปกรณ์เครื่องใช้ถ้วยแก้ว และเก้าอี้ยืมจากวัดพื้นที่ข้างเคียง หยิบยืมกันได้และบางอย่างก็เช่าในราคากันเอง

2.3 การเพิ่มงบประมาณมีความจำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของทำกิจกรรม เพราะมีเงินทำให้สามารถเลือกสิ่งต่างๆ ที่จัดให้มีคุณภาพสูงขึ้น และมีความหลากหลายของกิจกรรมที่จัด กำหนดงบประมาณอย่างพอเพียงแล้วในแผนพัฒนาสามปี

2.4 การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมร่วมกันมีผลต่อการปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เพราะถ้าได้พันธมิตรร่วมเป็นหุ้นส่วนโดยร่วมความคิด ร่วมลงแรง ร่วมลงเงินและให้สิ่งของเพื่อการทำกิจกรรม แนนอนมีผลต่อการจัดกิจกรรม กลุ่มกิจกรรมจัดมีขึ้นในชุมชนมีค่าใช้จ่ายในการจัดอย่างจำกัดและไม่เพียงพอ บางครั้งการได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายและสิ่งของจากสมาชิกกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกันก็ทำให้การดำเนินกิจกรรมไม่ติดขัด ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมบรรลุผลสำเร็จได้

2.5 การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้มีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลานั้นๆ เพราะงบประมาณกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนโดยแต่ละกิจกรรมได้กำหนดงบประมาณไว้ในแผนของชุมชนแล้ว กิจกรรมต่างๆ ได้มีการเตรียมการด้านงบประมาณไว้แล้ว กิจกรรมจัดเท่าที่งบประมาณได้รับ งานอาสาสมัครถ้ามีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลานั้นๆ คงไม่มีใครอยากทำ เพราะต้องใช้เวลาและการทุ่มเทมาก

3. ด้านการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาในรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

3.1 ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยการเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่างๆ เพราะประชาชนเคยเข้าร่วมการฝึกอบรมตามที่กลุ่มต่างๆ จัดให้ โดยส่วนใหญ่ชาวชุมชนเคยเข้าร่วมกิจกรรมในพื้นที่ซึ่งมีขึ้น

3.2 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการประสานเป็นเครือข่ายเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะเขามีกิจกรรมอะไรเขาประสานงานกัน อีกอย่างในคนหนึ่งๆ ทำงานในชุมชนในหลายหน้าที่และหลายกลุ่ม มีกิจกรรมอะไรเขาทำโดยอัตโนมัติ ใช้วิธีโทรศัพท์ติดต่อกันคือมีอะไรเรากุญกันโดยตรง ใช้ความต่อเนื่องจากการประชุมในการนัดพบครั้งต่อไป

3.3 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามนโยบายระดับประเทศ เพื่อการทำงาน เพราะการทำงานในพื้นที่ต้องตอบสนองนโยบายการบริหารงานของภาครัฐ ติดตามนโยบายเรารับฟังต่อเรื่องที่ติดตามผ่านสื่อมวลชนและจากการไปร่วมประชุมเพื่อรับนโยบายจากส่วนกลาง การทำงานต่างๆ ต้องฟังหน่วยเหนือด้วย ขณะเข้าร่วมประชุมและทำกิจกรรมประสานจัดงานมักจะบอกว่าเป็นนโยบายรัฐบาลให้ดำเนินการ

3.4 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามการดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการทำงาน เพราะทำงานในพื้นที่ต้องมีความเชื่อมโยงกันทั้งระบบซึ่งจังหวัดก็เป็นส่วนหนึ่งที่กลุ่มต่างๆ อบรม. ต้องตามนโยบายและถือปฏิบัติ

3.5 นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการเปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา เพราะการปรับเปลี่ยนนโยบายต้องให้เป็นไปตามสภาพนโยบายรัฐบาลและข้อจำกัดที่มีอยู่ของพื้นที่ จึงมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยน เปลี่ยนนโยบายบ่อยๆ ทำให้เราเหนื่อยเหมือนกัน แต่ทำให้เราเรียนรู้ที่จะวางแผนการทำงานซึ่งบางเรื่องก็ใหม่ๆ

2) องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2

2.1 ลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) ที่นำไปสู่การพัฒนาในรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1. ด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาในรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

1.1 ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมวางแผน เพราะเป็นหัวใจของการทำงานของชุมชน ทิศทางการทำงานอยู่ในแผน อบต. ดำเนินการซึ่งมีตัวแทนจากทุกหมู่บ้านเข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาร่วมกันจนกระทั่งได้ข้อยุติในการกำหนดเป็นแผนพัฒนาสามปีของ อบต. การดำเนินการวางแผนดำเนินไปด้วยดีทุกฝ่ายให้ความร่วมมือ การเข้าร่วมวางแผนทำให้เรามองเห็นภาพรวมของการพัฒนาทั่วพื้นที่ อบต. การมีแผนที่ดีจะทำให้มีระบบการทำงาน การวางแผนประชาชนมักมองว่าเป็นเรื่องของผู้บริหารชุมชน

1.2 ให้ความสำคัญในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอบรมถือ เพราะเป็นเครื่องมือพัฒนาคนให้สามารถมีความรู้และพึ่งตนเองมีอาชีพ ประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ทุกครั้งที่ทางโรงเรียนแจ้งมา สถานีอนามัยมีการจัดการเรียนรู้พบกลุ่มของผู้ติดยาเสพติด เวลาที่มีการฝึกอบรมที่ไหนเรามีจดหมายเชิญเราไปร่วมเราก็ไปบางครั้งต้องออกค่าใช้จ่ายเอง

1.3 ช่วยแก้ไขความขัดแย้งจากการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ เพราะพื้นที่มีการประชาสัมพันธ์ผ่านหอกระจายข่าวเสียงตามสาย เกี่ยวกับกิจกรรมชุมชนอย่างต่อเนื่อง ช่วยลดปัญหาความเข้าใจอะไรๆ ไม่ถูกต้องได้ ถ้ารู้เรื่องความขัดแย้งนั้นๆ ก็จะช่วยอธิบายให้ฟังว่าเรื่องมันคืออะไรและมายังไง เราเอาความจริงมาพูดกัน การพยายามหลีกเลี่ยงความขัดแย้งกันน่าจะดีที่สุด เรื่องขัดแย้งกันถ้าเราไม่ถือเป็นสาระก็จะทำให้ลดปัญหาเพราะเวลาจะช่วยพิสูจน์คนให้รู้เอง

2. ด้านการวางแผนในการปฏิบัติงานในพื้นที่ขององค์กรการบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาในรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

2.1 ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน เพราะทำงานเพื่อชุมชนก็ต้องสามัคคีกันมีอะไรก็ช่วยกัน เพื่อนๆ ในชุมชนส่วนใหญ่ที่เคยทำงานพัฒนาเป็นอาสาสมัครด้วยกันถึงเวลามีกิจกรรมอะไรเขาก็ร่วมมือและชวนเพื่อนบ้านมาด้วย จัดกิจกรรมคณะทำงานจะช่วยกันวางแผนทำงานซึ่งทุกคนพอใจ

2.2 ทำกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อชุมชน เพราะทุกหมู่บ้านระดมความคิดเห็นกันเพื่อกำหนดกิจกรรมโครงการต่างๆ วัตถุประสงค์จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแน่นอน

2.3 ทุ่มเทการทำงานตามที่กำหนดไว้ เพราะทำงานถ้าไม่ตั้งใจทำ ไม่มีใครเขาอยากจะช่วย คณะกรรมการและคณะทำงานซึ่งทำหน้าที่บริหารโครงการ แต่ละคนพยายามร่วมทำหน้าที่ของตนเต็มที่ หัวหน้าโครงการจะเหนื่อยกว่าใคร

2.4 ให้ชุมชนมีความเข้าใจในแผนซึ่งกำหนดไว้ เพราะ อบต. เรามีหอกระจายข่าวและเสียงตามสาย มีลำโพงติดส่งเสียงในชุมชน โดยเฉพาะ

บริเวณที่มีคนอยู่มากๆ และมีครอบครัวพื้นที่ มีกิจกรรมอะไร หรือประชาสัมพันธ์อะไรได้เป็นระยะๆ กิจกรรมต่างในแผนเราแจ้งผ่านหอกระจายข่าวอันนี้ก็ทำให้คนมาร่วมทำกิจกรรม แผนกิจกรรมต่างของชุมชนหัวหน้าชุมชนแต่ละหมู่บ้าน คือ กำหนด ผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่บ้าน เขาจะแจ้งลูกบ้านให้ทราบและลูกบ้านจะบอกต่อๆ กันไป

2.5 ทำงานตามแผนโดยใช้เวลาตามที่กำหนด เพราะทุกฝ่ายพยายามทำงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ แต่ช่วงเวลามันอาจคาดเคลื่อนเนื่องจากมีกิจกรรมอื่นๆ มาแทรกอยู่ตลอดเวลา เจ้าหน้าที่ของรัฐถ้าปรับการทำงานให้เป็นเชิงรุกน่าจะช่วยให้งานเต็มตามกำหนดของแผนได้

2.6 กำหนดกิจกรรมที่มีเรื่องตามความต้องการพิเศษของชุมชนโดยส่วนใหญ่ เพราะโครงการได้กำหนดขึ้นตามความต้องการของแต่ละหมู่บ้าน กิจกรรมและโครงการเมื่อถึงเวลาภาคปฏิบัติกิจกรรมตามแผน ทุกคนพร้อมใจให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมซึ่งถือเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นพิเศษ

2.7 กำหนดความพร้อมของทรัพยากรในการทำกิจกรรมตามแผน เพราะเรื่องทรัพยากรเราไม่ค่อยห่วงแต่ห่วงการทำงานให้ได้ตามที่กำหนดไว้ ส่วนใหญ่สิ่งของที่เก็บไว้หลังจากทำกิจกรรมที่ผ่านมาสามารถนำมาใช้ซ้ำได้อีก

2.8 กำหนดการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำกิจกรรมของฝ่ายบริหารปกครองพื้นที่ เพราะทำกิจกรรมกับชุมชนเป็นการทำไปรู้ไปจัดเป็นการพัฒนาตัวเราด้วย อบต. มีการพัฒนาบุคลากรโดยจัดฝึกอบรมซึ่งเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เป็นระยะๆ และส่งไปฝึกอบรมกับหน่วยงานภายนอก คนมีความรู้ได้เปรียบ

3. ด้านลงทุนทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

3.1 ให้การส่งเสริมนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งระบุไว้ในแผน เพราะกิจกรรมและโครงการต่างๆ ในแผนส่งเสริมวิสัยทัศน์ อบต. ให้เกิดผล อบต. เป็นหน่วยงานราชการแห่งเดียวที่มีในพื้นที่กิจกรรมทุกอย่าง หากฝ่ายต่างๆ ไม่ถือปฏิบัติตามนโยบายก็คงยากที่จะทำให้โครงการนั้นๆ เกิดขึ้นในชุมชน

3.2 กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน สามารถลงทุนซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติได้ เพราะแผนกำหนดในสิ่งที่เป็นไปได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นการทำงาน เจ้าหน้าที่เปรียบเหมือนกาวประสานการทำงานกับกลุ่มต่างๆ ในพื้นที่ การทำกิจกรรมถ้าดึงภาคอุตสาหกรรมมาลงทุนทำด้วย จะทำให้ความเป็นอยู่ของชาวชุมชน

3.3 หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในแผน เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อทำงานตามแผน เพราะบทบาทหน้าที่เพื่อการทำกิจกรรมนั้น ภาครัฐราชการเข้าใจ แต่ภาคประชาชนยังคงต้องทำความเข้าใจร่วมกัน กลุ่มไหนทำก็ทำอยู่เป็นประจำ คนเดิมๆ ที่เคยเห็นๆ กัน

3.4 สนับสนุนการทำงานที่ประกอบด้วยหลายๆ ภาค ส่วนในพื้นที่ให้ร่วมลงทุนปฏิบัติงานตามแผนให้บรรลุผลสำเร็จ เพราะขอการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรมซึ่งนิคมอุตสาหกรรมก็เอื้อเพื่อแต่ก็เป็นเฉพาะกิจ สถานประกอบการก็ช่วยพัฒนาพื้นที่โดยสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและเสียภาษีให้

4. ด้านการเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่เข้าร่วมลงทุนขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” แต่ “ไม่เพียงพอ” และเห็น “ควร” ให้ความสำคัญในประเด็นนี้เพื่อการดำเนินงานในพื้นที่นี้ด้วย ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

4.1 ส่งเสริมให้มีการลงทุนร่วมกัน เพื่อทำให้มั่นใจในผลสำเร็จในการทำงาน เพราะพื้นที่ได้เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายให้มาลงทุนในพื้นที่ บรรยากาศการส่งเสริมการลงทุนต้องสร้างให้เกิดขึ้น กลุ่มอาสาสมัครมีความกระตือรือร้นช่วงแรกของการเริ่มกิจกรรมและค่อยผ่อนคลายบรรยากาศต่างคนต่างอยู่จะมีมากขึ้นๆ

4.2 ส่งเสริมให้มีการลงทุนแบบหุ้นส่วนในการจัดกิจกรรม เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน เพราะคนที่เข้าร่วมกิจกรรมจะช่วยกันออกในการติดต่อประสานงานสำหรับทำกิจกรรมกับเครือข่ายหรือภายในพื้นที่เอง การเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมเข้าไปดูแลพนักงานของสถานประกอบการที่อยู่ในพื้นที่น่าจะเหมาะสมกว่า

4.3 สนับสนุนให้นายจ้างและพ่อค้าได้แสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การลงทุนเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมที่เสนอความเห็น เพราะพ่อค้าแม่ค้าและนักธุรกิจในพื้นที่มีบทบาทในการทำกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ บางคนเป็นผู้บริหาร อบต.ใหญ่บ้าน เขาเหล่านี้ถือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาชุมชน อย่างไรก็ตามประชาชนในพื้นที่มีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นเท่ากัน

4.4 ได้มีการพิจารณาความได้เปรียบเสียเปรียบด้วยกัน เมื่อเป็นหุ้นส่วนกันแล้ว เพราะทำงานเพื่อชุมชนยังไม่ได้มีการหาความได้เปรียบและเสียเปรียบกัน การลงทุนแบบหุ้นส่วนอย่างมีระบบยังมีไม่ชัดเจนถึงขั้นหาความได้เปรียบเสียเปรียบกัน

4.5 ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลือ เพราะคนชราที่ไม่มีลูกหลานดูแล อบต. ดำเนินการให้ได้รับค่าครองชีพจากสงเคราะห์จังหวัดเดือนละ 300 บาท ส่วนกิจกรรมและโครงการตามที่ อบต. สนับสนุนนั้นก็ถือได้ว่าเป็นการช่วยเหลือ

ประชาชนในพื้นที่ไม่ให้อยู่ในภาวะลำบาก การพัฒนาชุมชนเป็นเรื่องที่ไม่ให้เกิดภาวะด้อยโอกาสเกิดขึ้นในพื้นที่

4.6 เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกัน ในการแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้น เพราะทำงานชุมชนทุกคนมีเท่าเทียมกัน เพียงแต่ความเป็นเพศชายมักถูกมองว่าควรเป็นผู้นำกลุ่มและได้รับการยกย่องให้เป็นหัวหน้ากลุ่มความสำเร็จหลาย ๆ เรื่องของเบื้อหลังผู้ชายนั้น มีผู้หญิงที่เก่ง ๆ คอยสนับสนุน

4.7 สื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่ เพราะในพื้นที่ยังไม่มีสื่อมวลชนได้เข้ามามีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารการทำกิจกรรมของพื้นที่ อีกอย่างเรามีเสียงตามสายอยู่แล้ว และยังไม่มียุติสื่อมวลชนมาทำข่าวของกิจกรรมพัฒนาชุมชน

2.2 ลักษณะของการมีส่วนร่วม(Participation)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของการมีส่วนร่วม(Participation) ที่นำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1. ด้านการติดต่อสื่อสารของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

1.1 ดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทำกิจกรรม มีเสียงตามสายประชาสัมพันธ์กิจกรรมทั้งที่จะจัดและกำลังจัดอย่างต่อเนื่องทุกวัน มีอะไรแจ้งเป็นระยะ ๆ ได้รับฟังกันทั่วพื้นที่ อบต. การชักชวนพูดกันปากต่อปากก็เป็นสิ่งหนึ่งที่กลุ่มอาสาสมัครทำกันอยู่และก็ได้ผลดีด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและญาติ ๆ ที่รู้เรื่องเขาผ่านมาเขาก็จะบอกว่ามีกิจกรรมอะไร

1.2 ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้น ๆ ส่งเสริมความรู้สึกของประชาชนเพื่อเป็นเจ้าของกิจกรรมนั้น ๆ โดยเชิญให้เข้าร่วมเป็นกรรมการและคณะทำงานอย่างถูกต้องรวมถึงประกาศชื่อออกเสียงตามสายให้ทราบทั่วกัน ประชาชนในพื้นที่ยินดีที่จะร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อตนเองด้วยความรู้สึกสบายใจ

1.3 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรม ทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามเชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมทำกิจกรรมทั้งเป็นวิทยากรและเป็นที่ปรึกษาในโครงการ ผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย สาธิตและลงมือร่วมทำกิจกรรมกับชุมชน

1.4 เชิญสื่อมวลชนร่วมทำกิจกรรม พื้นที่ยังไม่มีกิจกรรมที่เด่นพอจะให้สื่อมวลชนมาทำข่าวและร่วมทำงานด้วย

1.5 สื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่อง นอกจากประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายแล้ว ทุกองค์กรและทุกกลุ่มอาสาสมัครพยายามสื่อสารการทำกิจกรรมให้ทราบอย่างต่อเนื่องทุกคนในพื้นที่

1.6 ทำตราสัญลักษณ์ของกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ แต่ละกลุ่มกิจกรรมมีตราสัญลักษณ์เพื่อสมาชิกกลุ่มไว้ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของกลุ่มและแสดงตนในการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว

1.7 จัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเปิดโครงการที่เป็นหุ้นส่วน เป็นการเปิดงานธรรมดา ไม่มีการแสดงอะไรเป็นพิเศษกิจกรรมส่วนใหญ่ก็เป็นความร่วมมือกันของชาวบ้านกับกลุ่มอาสาสมัครและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพราะโครงการพิเศษจะต้องมีงานการแสดงซึ่งชาวบ้านทุกคนได้ร่วมชมงานมีการเล่นโครงการนั้นต้องเป็นโครงการที่ใหญ่

1.8 จัดพิธีมอบรางวัลผู้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม ไม่เห็นมีการให้ถ้วยรางวัลจากการทำงานในพื้นที่ รางวัลเพียงแต่ความสุขใจที่ทำกิจกรรมเพื่อลูกหลานเรา

2. ด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

2.1 มีวิธีวัดกระแสการตอบรับการร่วมทำกิจกรรมของประชาชน มีสังเกตและนับจำนวนคนที่เข้าร่วมกิจกรรม พูดคุยกับคนที่มาทำกิจกรรมด้วยถามความต้องการของเขา มีแบบสอบถามความพึงพอใจผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมด้วยเพื่อประเมินผลสำหรับปรับปรุงต่อไป

2.2 มีการสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาต่อไป ประชุมกลุ่มผู้นำชุมชน ซึ่งมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้ากลุ่มอาสาสมัครและผู้สนใจทั่วไปส่วนหนึ่งเข้าร่วมประชุม คนเหล่านี้จะบอกความต้องการในพื้นที่สำหรับจัดพัฒนาต่อไป กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและกลุ่มอาสาสมัครมีการเดินสอบถามความต้องการของชุมชนและจากการประชุมกลุ่มลูกบ้านให้แจ้งความต้องการหรือปัญหาที่ต้องการให้มีการแก้ไขมา

2.3 มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อสำรวจผลงานการดำเนินการตามแผนซึ่งกำหนดไว้ อบต. มีคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหัวหน้า รวมถึงมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและเจ้าหน้าที่คอยติดตามงานเป็นระยะๆ

3. ด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “ไม่มี” แต่ เห็นว่า “เหมาะสม” ที่จะดำเนินงานในพื้นที่นี้ และ “ไม่เพียงพอ” ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

3.1 วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสมดุล ระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็นทางการกับไม่เป็นทางการ เรื่องนี้ทาง อบต. ยังไปไม่ถึงจุดนี้ แต่น่าจะทำได้เพราะมีสถานศึกษา 6 แห่งในพื้นที่ซึ่งสามารถร่วมกันหาทางดำเนินการได้

3.2 ตอบสนองให้ความร่วมมือกับโครงการใหม่ๆ อะไรใหม่ๆ ทุกคนจะสนใจโดยธรรมชาติอยู่แล้ว กิจกรรมใหม่ๆ ที่จัดขึ้นในชุมชนถ้าเป็นประโยชน์ทุกคนให้ความสนใจ เช่น เรื่องกองทุนหมู่บ้าน การทำธุรกิจขนาดย่อม

3.3 มีกิจกรรมเรื่องแรงงานสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการทำงานขององค์กรในพื้นที่ อบต. ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสัมมนาเรื่องเกี่ยวกับแรงงานสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกตามที่เขาแจ้งมา นิคมอุตสาหกรรมเราเคยจัดหลายครั้งเรื่องนี้ มีหน่วยงานและพนักงานในสถานประกอบการให้ความสนใจเข้าร่วม

3.4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลขและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พื้นที่มีโรงเรียนระดับประถมศึกษา 4 แห่ง และโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 2 แห่ง ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่กิจกรรมทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลข และใช้คอมพิวเตอร์ให้เป็นจะจัดขึ้นในโรงเรียน

3.5 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่าง เยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อลดช่องว่างระหว่าง เยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน ยังไม่มีกิจกรรมที่วานี้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่

2.2 ลักษณะของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance)

โดยสรุป ภาพรวมลักษณะของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1. ด้านการเปรียบเทียบการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

1.1 กลุ่มกิจกรรมมีเป้าหมายเฉพาะกิจเพื่อทำกิจกรรม ให้บรรลุผลสำเร็จ เพราะการทำงานทุกกลุ่มมีเป้าหมายเพื่อทำให้งานมีคุณภาพและมีคนจำนวนมากๆ เข้าร่วม โดยพยายามชักชวนประชาชนในพื้นที่ให้เข้าร่วมทำกิจกรรมที่จัดขึ้นซึ่งการร่วมกิจกรรมจะทำให้เกิดประโยชน์

1.2 มีระบบการจัดเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อไว้ทบทวน ได้ตามที่ต้องการ เพราะ อบต. เก็บข้อมูลทุกอย่างไว้ในคอมพิวเตอร์และพิมพ์เก็บไว้ด้วย ข้อมูลส่วนหนึ่งอาสาสมัครในแต่ละกลุ่มเข้ามีข้อมูลของเขาจัดเก็บไว้ ส่วนผู้นำชุมชน กำนันและผู้ใหญ่บ้านเขาก็มีข้อมูลของเขาเช่นกัน

1.3 บุคลากรพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มคุณค่าความเป็น
 หนึ่งส่วนในการทำกิจกรรมกับชุมชน เพราะ อบต. จัดให้มีการเรียน กศน. ให้กับผู้ใหญ่ที่สนใจ
 โดยใช้สถานที่สำนักงาน อบต. หน่วยงานในพื้นที่มีการพัฒนาเป็นระยะๆ โดยจัดอบรมและดู
 งานเอง รวมทั้งส่งไปฝึกอบรมกับหน่วยงานอื่นๆ

1.4 หน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่โดยภาพรวมมีจุดแข็ง
 เพราะสามารถเข้ากับคนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี การระดมความคิดเห็นเป็นสิ่งที่ทำให้การ
 ทำงานมีประสิทธิภาพ และมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถ

1.5 มีการจัดรวบรวมข้อมูลไว้ใช้อ้างอิงเปรียบเทียบกับ
 การจัดกิจกรรมของชุมชนอื่นๆ เพราะข้อมูลที่จัดเก็บเพื่อวัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบกับ
 พื้นที่อื่นๆ นั้นไม่มี เพราะถ้าเก็บข้อมูลไว้เปรียบเทียบต้องเก็บรายละเอียดต่างๆ มาก ความ
 พร้อมยังไม่ได้ที่แค่เปรียบเทียบเพียงแค่อเอาความรู้สึกเราไปวัด

1.6 มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อฉลองความสำเร็จใน
 การทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะเวลากลุ่มทำงานเสร็จจะมีการฉลองกันเป็นพิเศษเล็กๆ น้อยๆ กลุ่ม
 อาสาสมัครสร้างขวัญและกำลังใจกันโดยการดูแลกันและกันเวลาทำงานเสร็จแต่ละกิจกรรมเรา
 เลี้ยงฉลองความสำเร็จจากการทำงานที่เสร็จสิ้นไปโดยเอาเงินส่วนตัวมาลงขันเลี้ยงกัน

2. ด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่ ของ
 องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ
 “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาแบบเมือง
 แห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

2.1 มีความเข้าใจถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวสำหรับรวม
 กิจกรรมประชุมสัมมนา คือ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้
 เพราะงบประมาณค่าใช้จ่ายรู้เฉพาะคนจัดกิจกรรมประชุมสัมมนา ประชาชนทั่วไปมีความเข้าใจ
 ในลักษณะการจ่ายเงินในการประชุมสัมมนาแต่ละครั้งนั้นสิ้นเปลืองโดยเฉพาะสิ้นเปลืองงบประมาณ

2.2 มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ทำกิจกรรม
 เพราะหยิบยืมหรือเข้าไปใช้ของหน่วยงานที่มีในพื้นที่ การเหมาจ้างภาคเอกชนเป็นสิ่งที่ทำให้การ
 ทำงานดำเนินไปด้วยดี หลายครั้งที่ใช้บริการเช่นนี้และได้ผล

2.3 การเพิ่มงบประมาณมีความจำเป็นต่อการเพิ่ม
 ประสิทธิภาพของทำกิจกรรม เพราะปกติงบประมาณที่ได้มีจำกัด แต่หากงบประมาณมีมากการ
 ทำกิจกรรมก็จะครบถ้วนตามกระบวนการ

2.4 การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรมร่วมกันมีผลต่อการ
 ปรับงบประมาณให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เพราะกลุ่มกิจกรรมจัดมีขึ้นในชุมชนมีค่าใช้จ่ายใน
 การจัดอย่างจำกัดและไม่เพียงพอ บางครั้งการได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายและสิ่งของจาก
 สมาชิกชมรมที่มีฐานะเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันก็ทำให้การดำเนินกิจกรรมไม่ติดขัด

2.5 การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ได้มีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพราะโครงการต่างๆ ได้กำหนดและมีการเตรียมการ ด้านงบประมาณไว้แล้ว กิจกรรมจัดทำที่งบประมาณได้รับงานอาสาสมัครถ้าวิ่งหาเงินทำเอง คงไม่มีใครอยากทำ เพราะต้องใช้เวลาและการทุ่มเทมาก

3. ด้านการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานในพื้นที่นี้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนา รูปแบบเมือง แห่งการเรียนรู้ได้ต่อไป ตามหลักเหตุผลคือ

3.1 ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมโดยการเข้ารับการ อบรมจากหน่วยงานต่างๆ เพราะปัจจุบันมีข้อมูลอัตราเฉลี่ยต่อคนในพื้นที่เคยเข้าร่วมการ ฝึกอบรมและพัฒนาที่น้อยไม่มากพอที่จะรู้ได้ถูกต้อง เพราะยังไม่ได้เก็บข้อมูลจริงๆ จังๆ

3.2 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการประสานเป็นเครือข่าย เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะในคนหนึ่งๆ ทำงานในชุมชนในหลายหน้าที่และหลายกลุ่ม ดังนั้น มีกิจกรรมอะไรเขาทำโดยอัตโนมัติ ประกอบกับมีเสียงตามสายแจ้งเป็นระยะๆ และใช้ความ ต่อเนื่องจากการประชุมในการนัดพบครั้งต่อไป เรามีเครือข่ายบุคคลโดยส่วนใหญ่ เราใช้วิธี โทรศัพท์ติดต่อกันคือมีอะไรเรากุญกันโดยตรง

3.3 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามนโยบาย ระดับประเทศ เพื่อการทำงาน เพราะทำกิจกรรมใดๆ กลุ่มกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในเรื่องนโยบาย นั้นๆ ก็จะทำเนิการ เพราะการทำงานต่างๆ ต้องพึ่งหน่วยเหนือด้วย ทุกครั้งที่มีการประชุม ประสานในที่ประชุมจะแจ้งที่มาของกิจกรรม ซึ่งชุมชนต้องช่วยกันทำสนองนโยบายรัฐบาล

3.4 กลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีการติดตามการ ดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการทำงาน เพราะทำงานในพื้นที่ต้องมีความเชื่อมโยง กันทั้งระบบซึ่งจังหวัดก็เป็นส่วนหนึ่งที่ อบต. และกลุ่มต่างๆ ถือปฏิบัติตามนโยบายที่มี กิจกรรม หลายอย่างี่ส่งผ่านมาจากจังหวัดส่งการ ขณะเข้าร่วมประชุมและทำกิจกรรมประสานจัดงานมักจะ บอกว่าเป็นนโยบายจังหวัดให้ดำเนินการ

3.5 นโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการ เปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา เพราะการปรับเปลี่ยนนโยบายต้องให้เป็นไปตามสภาพ นโยบายรัฐบาลและข้อจำกัดที่มีอยู่ของพื้นที่ ตอนวางแผนพัฒนานั้นช่วงเวลาต่างจากความจริง ที่เป็นปัจจุบัน นโยบายที่มีการสั่งการจากส่วนกลาง ส่งผลให้กิจกรรมบางอย่างได้รับผลกระทบ เช่น นโยบายประหยัด นโยบาย อบต. บางอย่างจึงเปลี่ยนแปลงเป็นระยะๆ ให้สอดคล้องหน่วย เหนือ การเปลี่ยนนโยบายแต่ละครั้งทำให้เราเกิดการเรียนรู้

2.3 เปรียบเทียบผลจากการวิเคราะห์ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership)การมีส่วนร่วม(Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี

ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) ลักษณะสำคัญของการมีส่วนร่วม (Participation) และลักษณะสำคัญของการดำเนินงาน(Performance)ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี สรุปได้ว่า ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 กับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานส่งเสริมลักษณะสำคัญให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ในพื้นที่นี้อย่างเท่าๆ กัน อย่างไรก็ตามองค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 จะมีจุดเด่นที่ประเด็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านเขียน คำนวณและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งในพื้นที่มีสถานศึกษาและมีความพร้อม

ตอนที่ 3 ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรคและปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี

เป็นการนำเสนอผลที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม(Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลจากผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 มาวิเคราะห์ ซึ่งผลลัพธ์สุดท้ายที่ได้รับจากการศึกษาขั้นตอนนี้ คือ ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรค และปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองพื้นที่

จากการดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนที่ 3 นี้ ทำให้ได้ผลสรุปลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรคและปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี ได้ว่า ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรคและปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีลักษณะของความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ได้ไม่ดีเท่าพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 ทั้งนี้ เนื่องจากพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีเพียงกลุ่มอาสาสมัครในการช่วยพัฒนาและจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ในพื้นที่ ซึ่งต่างจากพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีความพร้อมหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ สถานศึกษา สถานีอนามัย และวัด ช่วยดำเนินการพัฒนาและจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ภายในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

ตอนที่ 4 รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี

เป็นการนำเสนอผลที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรค และปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับลักษณะความสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน (Partnership) การมีส่วนร่วม (Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน (Performance) ในขั้นตอนที่ 3 โดยผู้วิจัยนำขั้นตอนในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้จากสหราชอาณาจักรมาเป็นหลักในการวิเคราะห์ ซึ่งผลลัพธ์สุดท้ายที่ได้รับจากการศึกษาขั้นตอนนี้ คือ รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี

จากการดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนที่ 4 นี้ สรุปได้ว่า รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี มีขั้นตอนประกอบด้วย

1. วัตถุประสงค์ในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ ได้แก่
  - 1.1 เพื่อส่งเสริมความรู้ในการบริหารจัดการสำนักงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
  - 1.2 เพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการใช้กฎระเบียบทางราชการไปสู่การปฏิบัติ
  - 1.3 เพื่อพัฒนาเทคนิคการบริหารงานบุคคลและการทำงานพัฒนาชุมชน
  - 1.4 เพื่อศึกษาดูงานองค์กรปกครองท้องถิ่นดีเด่นด้านการศึกษา
  - 1.5 เพื่อศึกษาดูงานต้นแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้จากภาครัฐและภาคเอกชน

เมื่อได้วัตถุประสงค์แล้วให้ตั้งชื่อโปรแกรมหรือโครงการโดยทุกคนเห็นชอบ โดยในที่นี้ ผู้วิจัยกำหนดตัวอย่างให้เรียกว่า โปรแกรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ ระยะที่ 1

2. กำหนดกลุ่มองค์กรหรือกรรมการที่รับผิดชอบ ได้แก่
  - 1) องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ 1 มีกลุ่มองค์กรหรือกรรมการที่รับผิดชอบเพื่อการดำเนินการพัฒนา อบต. ให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย
    - (1) บัณฑิตบุคคลที่เป็นตัวหลัก (Key Individuals) ได้แก่ นายอำเภอ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มงาน อบต. หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น สมาชิก อบต. แต่ละหมู่บ้านจำนวนหมู่ละ 2 คน และอาสาสมัครที่เกษียณอายุงาน

(2) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) ได้แก่ เทศบาล ตำบล หน่วยงานภาคเอกชน สงเคราะห์จังหวัด และองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ อบจ.

(3) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) ได้แก่ กลุ่มอาสาสมัคร อสม. หัวหน้าคณะผู้จัดกิจกรรมหรือผู้จัดกิจกรรม และบุคลากรและกลุ่มคนทำงานในชุมชน

(4) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) ได้แก่ ชาวบ้านหรือประชาชนในพื้นที่

(5) นายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมและสถานประกอบการในพื้นที่

2) องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีกลุ่มองค์กรหรือกรรมการที่รับผิดชอบเพื่อการดำเนินการพัฒนา อบต. ให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย

(1) บัณฑิตบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) ได้แก่ ทีมงาน อบต. หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น นายอำเภอ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้สูงอายุ อาสาสมัครที่เกษียณอายุงาน และสมาชิก อบต. แต่ละหมู่บ้านจำนวนหมู่ละ 2 คน

(2) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) ได้แก่ สถานีอนามัยตำบล สถานศึกษา 6 แห่ง วัด 2 แห่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ อบจ. สงเคราะห์จังหวัด และหน่วยงานภาคเอกชน

(3) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) ได้แก่ กลุ่มอาสาสมัคร อสม. หัวหน้าคณะผู้จัดกิจกรรมหรือผู้จัดกิจกรรม และบุคลากรและกลุ่มคนทำงานในชุมชน

(4) กลุ่มสนใจ(Wider Interests) ได้แก่ ชาวบ้านหรือประชาชนในพื้นที่

(5) นายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมและสถานประกอบการในพื้นที่

เมื่อได้กลุ่มองค์กรและกรรมการที่รับผิดชอบเพื่อดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 1 จากนั้นให้ตั้งชื่อกลุ่มตามความเห็นชอบของทุกคน เช่น คณะกรรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ เป็นต้น พร้อมนี้ให้กำหนดบทบาทหน้าที่ของตำแหน่งกรรมการด้วยความเห็นควรของกลุ่มที่จะกำหนดให้การทำงานมีประสิทธิภาพและเลือกบุคคลลงตำแหน่งกรรมการ เช่น ประธาน รองประธาน เลขานุการ กรรมการและอื่นๆ โดยวิธีการตามส่วนใหญ่เห็นควร ในการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ให้เป็นหน้าที่ของนายอำเภอสั่งการ

3. แสวงหาความร่วมมือ ได้แก่

ทุกกลุ่มองค์กรและกรรมการต่าง ๆ มีความพร้อมและให้การสนับสนุนการดำเนินงานในการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ โดยความพร้อมที่มีลักษณะเด่น ๆ ได้แก่

(1) นิคมอุตสาหกรรมและสถานประกอบการในพื้นที่ มีลักษณะเด่นในด้านการจัดองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบการจัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่ทันสมัย ซึ่งกลุ่มองค์กรเหล่านี้สามารถเป็นแบบอย่างในการศึกษาดูงาน รวมถึงมีบุคลากรในการเป็นวิทยากรในหัวข้อหลักการและวิธีการบริหารจัดการสำนักงาน ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และหัวข้อหลักการและวิธีการบริหารบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงใช้เป็นสถานที่ศึกษาดูงานด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ และมีลักษณะเด่นอีกอย่างก็คือ มีงบประมาณในการให้การส่งเสริมสนับสนุนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของพื้นที่ อบต. ทั้งสองแห่งนี้ด้วย

(2) ทีมงาน อบต. หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีลักษณะเด่นในด้านการติดต่อประสานงาน สามารถประสานงานในภาคีรัฐบาล เพื่อดำเนินงานในโปรแกรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยการฝึกอบรมเพื่อการส่งเสริมความรู้และการศึกษาดูงานตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ โดยทีมงาน อบต. หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องเข้ารับการอบรมด้วย ดังนั้น เป็นทั้งผู้ดำเนินการและได้รับประโยชน์จากการจัดกิจกรรมครั้งนี้โดยตรงส่งผลให้การดำเนินงานสามารถทำได้อย่างเต็มที่

(3) ผู้ทรงคุณวุฒิ มีลักษณะเด่นในด้านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งในการร่วมรับผิดชอบการดำเนินงานตามโปรแกรมของวัตถุประสงค์ในขั้นตอนที่ 1 นี้ จะทำให้ได้ผู้มีความสามารถให้ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมอย่างครอบคลุม

(4) หัวหน้าคณะผู้จัดกิจกรรมหรือผู้จัดกิจกรรม มีลักษณะเด่นในด้านประสบการณ์ทำงานกับพื้นที่โดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน ซึ่งสามารถสะท้อนปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาประชาชนในพื้นที่อันนำไปสู่การจัดหลักสูตรเทคนิคการบริหารงานบุคคลและการทำงานพัฒนาชุมชน

สำหรับสถานศึกษาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีลักษณะเด่นด้านความสามารถในการกำหนดหลักสูตรและร่วมเป็นวิทยากรดำเนินการจัดการฝึกอบรมตามโปรแกรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการโปรแกรมทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยการฝึกอบรมเพื่อการส่งเสริมความรู้และการศึกษาดูงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนองค์กรและกรรมการท่านอื่นๆ อยู่ในกลุ่มให้การสนับสนุนและติดตามประเมินผล

4. บริหารงานจัดกิจกรรม เป็นการดำเนินการเพื่อกำหนดกิจกรรมและดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ โดยในขั้นตอนนี้กลุ่มองค์กรและกรรมการต่างๆ จะเป็นผู้กำหนดแผนการดำเนินงาน ดังนั้นเพื่อให้เห็นแนวทางดำเนินการในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจึงกำหนดกิจกรรมและการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของขั้นตอนที่ 1 ของโปรแกรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ ระยะที่ 1 ดังนี้

1) กิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความรู้ในการบริหารจัดการสำนักงาน ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และศึกษาดูงานต้นแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้จากภาครัฐและภาคเอกชน จัดโดยคณะกรรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชน มีวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม เพื่อให้คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชนมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการสำนักงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และได้เรียนรู้จากการดูงานต้นแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้จากภาครัฐและภาคเอกชนในสถานที่จริง ใช้เวลาในการฝึกอบรม 3 วัน คือ วันแรก เปิดงาน ทำการทดสอบความรู้ก่อนอบรม ทำกิจกรรมละลายพฤติกรรมและให้ความรู้หลักการบริหารจัดการสำนักงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้พร้อมสาธิต วันที่สองรับใบงานเดินทางศึกษาดูงานต้นแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้จากภาครัฐและภาคเอกชนและระหว่างดูงานพร้อมซักถามตามความสนใจและส่งใบงานคืนให้คณะผู้จัด กลับทัก วันที่สาม จัดกลุ่มระดมความคิดเห็นองค์กรที่ข้าพเจ้าอยากทำงานด้วยและแต่ละกลุ่มรายงานผลการระดมความคิดเห็นต่อที่ประชุม ทำแบบทดสอบ ประเมินผลการฝึกอบรม และตัวแทนที่ประชุมสรุปผลการฝึกอบรม ปิดการประชุม

2) กิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการใช้กฎระเบียบทางราชการไปสู่การปฏิบัติและศึกษาดูงานองค์กรปกครองท้องถิ่นดีเด่นด้านการศึกษา จัดโดยคณะกรรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชน มีวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม เพื่อให้คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในการใช้กฎระเบียบทางราชการไปสู่การปฏิบัติและศึกษาดูงานองค์กรปกครองท้องถิ่นดีเด่นด้านการศึกษา ใช้เวลาในการฝึกอบรม 3 วัน คือ วันแรกเปิดงาน ทำการทดสอบความรู้ก่อนอบรม กิจกรรมสนทนากลุ่มและให้ความรู้กฎระเบียบทางราชการที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน อบต. และเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับฝึกอบรมซักถามวิทยากรโดยเอาอุปสรรคที่พบจากการปฏิบัติงานมาขอความเห็นในการใช้กฎระเบียบราชการอย่างไรให้ถูกต้อง วันที่สองเดินทางศึกษาดูงานองค์กรปกครองท้องถิ่นดีเด่นด้านการศึกษา วันที่สามจัดกลุ่มระดมความคิดเห็นรวบรวมปัญหาอุปสรรคและแสวงหาแนว

ทางแก้ไขร่วมกันในการทำงานในพื้นที่ นำเสนอรายงานแต่ละกลุ่มระดมความคิดเห็นต่อที่ประชุม ตัวแทนผู้เข้ารับการฝึกอบรมสรุปสิ่งที่ได้จากการฝึกอบรมทำแบบทดสอบ ประเมินผลการฝึกอบรม และปิดงาน

3) กิจกรรมที่เกี่ยวกับเทคนิคการบริหารงานบุคคลและการทำงานพัฒนาชุมชน จัดโดยคณะกรรมการสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชน มีวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม เพื่อให้คณะกรรมการบริหาร อบต. กรรมการหมู่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและคณะบุคคลทำงานพัฒนาชุมชนมีเทคนิคการบริหารงานบุคคลและการทำงานพัฒนาชุมชน ใช้เวลาในการฝึกอบรม 2 วัน คือ วันแรกเปิดงาน ทำการทดสอบความรู้ก่อนอบรม บรรยายหลักการบริหารงานบุคคล กฎระเบียบราชการในการบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ อบต. และจัดกลุ่มระดมความคิดเห็นเรื่องบุคลากรที่พึงประสงค์ที่ข้าพเจ้าต้องการและแต่ละกลุ่มรายงานผลการระดมความคิดเห็นต่อที่ประชุม วันที่สองบรรยายและสาธิตหลักการพัฒนาชุมชน และการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน ระดมความคิดเห็นเมืองแห่งการเรียนรู้ที่ข้าพเจ้าอยากเห็นในพื้นที่ของข้าพเจ้าและแต่ละกลุ่มรายงานผลการระดมความคิดเห็นต่อที่ประชุม ทำแบบทดสอบ ประเมินผลการฝึกอบรม และปิดงาน

5. ประเมินผลสำเร็จ คือ การหาผลสำเร็จของการทำกิจกรรมหรือโครงการ เพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงงานต่อไป โดยสามารถดำเนินการได้ด้วยการสังเกต การสัมภาษณ์ และการแจกแบบทดสอบให้ตอบก่อนและหลังการฝึกอบรม

6. อภิปรายผล

ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้ อภิปรายได้ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองเป็นปัจจัยสนับสนุนต่อการพัฒนาเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้
2. ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม (Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล
3. คนและสิ่งแวดล้อมถือเป็นเป้าหมายของการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

1. ลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองเป็นปัจจัยสนับสนุนต่อการพัฒนา เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ได้

ความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมและความสะดวกในการคมนาคมทำให้คนในพื้นที่อื่นๆ อพยพหลังไหลเข้ามาแออัดอยู่ในพื้นที่บริเวณนิคมอุตสาหกรรมและในเมืองมากขึ้น เพื่อมาประกอบอาชีพเป็นพนักงานหรือคนงานในโรงงานและสถานประกอบการต่างๆ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตตนเองและส่งผลกระทบต่อพื้นที่นั้นๆ ซึ่งคนเหล่านี้พักอาศัย ช่างชุมชนซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่ถูกเบียดเบียนและแย่งใช้บริการต่างๆ ที่มี รวมถึงความรับผิดชอบต่อการพัฒนาพื้นที่อาศัยและการให้ความร่วมมือในกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ซึ่งชุมชนจัดนั้น มองเป็นเพียงประโยชน์ส่วนตนในการให้ความร่วมมือและการมีส่วนร่วมได้ไม่เต็มที่ ส่งผลทำให้สร้างตระหนกต่อคณะกรรมการบริหาร อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำชุมชนคนอื่นๆ ซึ่งจากเดิมที่อยู่อย่างเรียบง่ายและคนส่วนใหญ่ในชุมชนรู้จักกัน มีอะไรเอื้อเพื่อแบ่งปันกัน ต้องกลับกลายเป็นคนพยายามขวนขวายอย่างทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นในภาวะโครงสร้างที่แปรเปลี่ยนของสภาพแวดล้อมภายในท้องถิ่นและการดึงท้องถิ่นเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจเชิงพาณิชย์ที่เข้มข้นขึ้นจนยากที่ท้องถิ่นจะยืนหยัดได้ด้วยตัวเองสอดคล้องกับรายงานวิจัยเรื่องความขัดแย้งระหว่างรัฐ ท้องถิ่นของ ขจรจบ กุสุมาลี(2547)ว่า การขยายตัวของเศรษฐกิจหรือ “ทุน” ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของท้องถิ่น อันนำไปสู่ความสัมพันธ์ทางสังคมที่แปรเปลี่ยนไป รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อม การปรับตัวของชาวบ้านในชนบทต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองจึงเป็นเรื่องที่รัฐและผู้เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาและส่งเสริม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ดังกล่าว การให้การศึกษาก็เหมาะสมถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาการปรับตัวอย่างกลมกลืนกับสภาพพื้นที่นั้นๆ ซึ่ง โชคชัย คำแหง(มปป.) ผู้อำนวยการส่งเสริมวิชาการและมาตรฐานการศึกษาท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ประมวลสาระสำคัญจากยุทธศาสตร์การศึกษาชาติสู่การศึกษาท้องถิ่น คือ เทศบาล อบต. อบจ. และท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ พบว่า การศึกษาเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของมนุษย์และการศึกษายังเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการพัฒนาประเทศชาติในทุกๆ ด้าน อาทิ ด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม เทคโนโลยี ทรัพยากร สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต ฯลฯ ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ต้องให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่อง โดยจะเห็นได้จากภารกิจด้านการศึกษาจึงเป็นเรื่องสำคัญที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา(2540) ได้จัดทำสารบัญญัตินิติบัญญัติในรัฐธรรมนูญเผยแพร่ว่า รัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการด้านการศึกษาไว้หลายมาตรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้กำหนดสิทธิของท้องถิ่นในการจัดการศึกษาอบรมให้แก่ประชาชน ได้แก่ รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่น(ม.78) รัฐจะต้องให้เป็นความอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น(ม.282) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอิสระในการกำหนดนโยบายและมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ(ม.284) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาและการฝึกอาชีพ การจัดการศึกษาอบรมจะต้อง

คำนึงถึงการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ตามความเหมาะสมและความต้องการ(ม.289) จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี(ม.43) และส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่ และจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ(2545) จัดพิมพ์เผยแพร่ซึ่งมีสาระบัญญัติที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินี้ว่า ท้องถิ่น มีสิทธิจัดการศึกษาระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น(ม.41) กระทรวงมีหน้าที่ประสานส่งเสริมให้ท้องถิ่นจัดการศึกษาได้ มาตรฐาน(ม.42) รวมถึงมีพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 เพื่อเป็นการพยายามผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่ง อุดม เชยกิจวงศ์ (2545) ได้ประมวลสาระสำคัญเกี่ยวกับ อบต. ประชาธิปไตยของชาวบ้าน ระบุว่า พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจนี้ ให้ใช้บังคับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้จัดการศึกษาตามมาตรา 16 และมาตรา 30 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการในการกิจการให้บริการสาธารณสุขทุกประเภทโดยรัฐต้องถ่ายโอนภารกิจสาธารณสุขที่ซ้ำซ้อนระหว่างรัฐและท้องถิ่นให้เสร็จสิ้นภายในสี่ปี และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระยะแรกอาจกำหนดภารกิจให้เป็นไปตามความพร้อมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละแห่ง ซึ่งต้องพิจารณาจากรายได้และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จำนวนประชากร ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ตลอดจนคุณภาพในการให้บริการที่ประชาชนจะได้รับ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินระยะเวลาสิบปี

จากสาระสำคัญที่ได้กล่าวมาข้างต้น โดยสรุป อบต. มีหน้าที่พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม การพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ คู่สมรสดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย ซึ่งจากการวิจัยครั้งนี้สภาพการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมืองในพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่ง สรุปได้ว่า พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 2 มีแนวโน้มที่จะพัฒนาเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ได้มากกว่าพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ 1 เพราะมีปัจจัยภาคอุตสาหกรรม การศึกษา สาธารณสุข และวัฒนธรรมและประเพณีที่อยู่ในระดับดี สะท้อนให้เห็นถึงความพร้อมในการทำบทบาทหน้าที่ตามที่กฎหมายบังคับให้ต้องปฏิบัติกันทั้งสองพื้นที่ที่มีความต่างกัน ซึ่งในการนี้เพื่อให้การดำเนินการกิจการตามกฎหมายของ อบต. มีผลที่เสริมสร้างชุมชนให้มีความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ควรให้มีการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในพื้นที่ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบของท้องถิ่นต่างๆ ให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถระดมทรัพยากรในพื้นที่เพื่อแก้ไขปัญหาของประชาชน ทั้งนี้การดำเนินการต่างๆ จะเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมความพร้อมของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

2. ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม (Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

เมืองแห่งการเรียนรู้ เป็นสภาพการณ์ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมีปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก กลุ่มที่เป็นแกนกลาง กลุ่มสนใจ และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก เหล่านี้ ได้ดำเนินการหรือร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะอาชีพให้แก่คนทุกช่วงวัยในพื้นที่ รวมถึงจัดบริการตามพันธกิจ และมีงานสวัสดิการจัดให้เพื่อทุกคนในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาองค์ความรู้ของท้องถิ่นให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ มีระบบข้อมูลสารสนเทศ และมีการจัดระบบเครือข่ายเชื่อมโยงแหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและนอกพื้นที่อย่างหลากหลาย เพียงพอและทั่วถึง ตลอดจนองค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ มีความพร้อมให้บริการเรียนรู้ซึ่งคนทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงได้ง่าย สามารถเลือกที่จะเรียนรู้ได้ในทุกเวลาและทุกสถานที่ สอดคล้องกับการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและสถานะของไทยในสังคมโลกจาก วิทยากร เชียงกุล(2542)พบว่า การศึกษามีความหมายที่กว้างกว่าการจัดการเรียนการสอนในสถาบันหรือโดยสื่อต่างๆ การศึกษาคือกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาในด้านต่างๆ ของมนุษย์ ทั้งการพัฒนาตนเอง ชุมชน ประเทศและสังคมโลก ซึ่งการเข้าใจสถานภาพปัญหาและเชื่อมโยงกับเรื่องอื่นๆ อย่างเป็นองค์รวมนั้นจึงจะสามารถนำไปสู่งานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่มีประสิทธิภาพต่อไป และ ไพรัตน์ เตชะรินทร์ และคณะ(2527) ได้กล่าวถึงความร่วมมือที่ได้จากประชาชนว่า เป็นกระบวนการที่รัฐบาลต้องทำการส่งเสริม ชักนำสนับสนุน และสร้างโอกาสให้ประชาชนในชุมชนทั้งในรูปแบบส่วนบุคคล กลุ่มคน ชมรม สมาคม มูลนิธิ และองค์การอาสาสมัครรูปแบบต่างๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องร่วมกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายพัฒนาที่กำหนดไว้ในลักษณะที่เป็นแนวเดียวกัน

ดังนั้น เพื่อการมีสภาพการณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของประชาชนทุกช่วงวัยในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องนั้น ลักษณะสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่จะต้องตระหนักและให้ความสำคัญในการดำเนินงานสำหรับการเป็นเมืองแห่งการศึกษามีดังต่อไปนี้

2.1 ลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) ของการเป็นเมืองแห่งการศึกษาร่วมกันของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

จากข้อค้นพบที่ว่า ลักษณะความร่วมมือแบบหุ้นส่วนในการดำเนินงานพัฒนาพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในการวิจัยนี้สำหรับการเป็นเมืองแห่งการศึกษานั้น “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” โดยการทำงานที่เกิดจากการประสานความร่วมมือแบบหุ้นส่วนที่เป็นลักษณะข้ามหน่วยงาน ระหว่างบุคคล กลุ่ม และองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบลในการวิจัยนี้ นั้น ยังไม่มีความชัดเจนในการร่วมลงทุนรับผิดชอบดำเนินกิจกรรมหรือจัดโครงการต่างๆ ภายในพื้นที่ ทั้งนี้สืบเนื่องจากพื้นที่มีข้อจำกัดด้านบุคลากร การบริหารและการ

จัดการ รวมถึงระเบียบและกฎหมายที่ยังคงรอการพัฒนาให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ซึ่ง Michele และคณะ(2001) ได้ศึกษาพบเงื่อนไขที่จะทำให้ความร่วมมือแบบหุ้นส่วนสามารถดำเนินการได้อย่างประสบความสำเร็จและเกิดประสิทธิผลนั้น มี 3 ประการ ได้แก่ (1)ปัจจัยด้านบุคคลและความเป็นมืออาชีพ(professional) ต้องอาศัยความสามารถของส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับทักษะประสบการณ์วิชาชีพของแต่ละคน และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน (2)ปัจจัยด้านองค์กรที่เกี่ยวข้องกับผู้บังคับบัญชา ภาระงาน การสื่อสารที่มีคุณภาพ การจัดสรรเวลาและงบประมาณที่พอเพียง และ (3)การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ในทุกขั้นตอนมีกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ มีวงจร และให้ความสำคัญต่อการสื่อสาร ทั้งนี้ความร่วมมือแบบหุ้นส่วนนี้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องเข้าร่วมทุกเรื่อง อย่างไรก็ตามจากการศึกษาถึงกุญแจสำคัญของความสำเร็จในการสร้างความร่วมมือแบบหุ้นส่วนนี้ ลักษณะ เติมศิริกุลชัย และสุชาติ ตังทางธรรม(2541) ได้พบข้อสรุปว่ากุญแจสำคัญของความสำเร็จของความร่วมมือแบบหุ้นส่วนนี้ ได้แก่ (1)อยู่ที่ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และลำดับความสำคัญของแต่ละภาค แต่ละหน่วยงานที่เข้าร่วมในหุ้นส่วนหรืออีกนัยหนึ่งความร่วมมือแบบเป็นหุ้นส่วนนี้จะประสบความสำเร็จได้ต้องเกิดจากการใช้ประโยชน์จากความแตกต่างของสมาชิกที่เข้าร่วมหุ้นส่วนโดยไม่พยายามทำให้ความแตกต่างลดลง หรือคาดหวังว่าสมาชิกจะเปลี่ยนค่านิยมหลักของตน และ (2)ความเป็นหุ้นส่วนที่สามารถแยกแยะความแตกต่างซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพของหุ้นส่วนนั้นๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกันให้ดำเนินไปอย่างเข้มแข็งภายใต้ความแตกต่างกันและเพิ่มคุณค่าให้กับการทำงานร่วมกันระหว่างสมาชิก และ ศิริกุล กสิวิวัฒน์(2547) กล่าวถึงหุ้นส่วนการพัฒนาว่า หุ้นส่วนคือคนที่มาลงทุนร่วมกันทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งและแบ่งปันผลประโยชน์กัน การร่วมมือระหว่างหน่วยงาน องค์กร กลุ่ม หรือบุคคลเป็นไปโดยสมัครใจในการทำงานที่มุ่งเป้าหมายอย่างเดียวกันหรือเป้าหมายที่เข้ากันได้ โดยมีอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ และการจัดการร่วมกันในการสนับสนุนทรัพยากรการทำงาน เช่น เวลา เงินทุน วัสดุ เครื่องมือ ความชำนาญ ตลอดจนข้อมูลข่าวสาร ร่วมกันรับภาระการเสี่ยงร่วมกัน รับผิดชอบกิจกรรมที่จะทำร่วมกัน และรับผลประโยชน์ซึ่งอาจเรียกว่าเป็นการทำงานในสถานการณ์ที่มีชัยด้วยกันทุกฝ่าย

ดังนั้น องค์กรบริหารส่วนตำบลควรสร้างโอกาสและดำเนินการทำงานร่วมกันแบบหุ้นส่วนกับระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรชุมชนและประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะเปิดโอกาสให้มีการทำงานร่วมกันของปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก สถาบันต่างๆ ที่เป็นแกนกลาง กลุ่มสนใจ และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก ทั้งนี้ มีเป้าหมายเดียวกันและยึดหลักการทำงานเสมอภาค มีความเคารพและไว้วางใจซึ่งกันและกัน รับผิดชอบผลงานร่วมกัน และมีขั้นตอนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ Wright and Stegelin(2003) กล่าวว่า ความเป็นหุ้นส่วนจะเกิดขึ้นได้เมื่อทุกฝ่ายมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาและดำเนินการร่วมกันในสิ่งเดียวกัน

2.2 ลักษณะสำคัญของการมีส่วนร่วม(Participation) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

การมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในการทำกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ภายในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตามที่ค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้จะมีอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่ (1)ลักษณะการมีส่วนร่วมโดยตรง คือ ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยการกระทำด้วยตนเอง และ(2)ลักษณะการมีส่วนร่วมโดยทางอ้อม คือ ผู้มีส่วนร่วมเข้ามามีส่วนในกิจกรรมโดยการผ่านตัวแทนหรือบุคคลอื่น สอดคล้องกับซนินท์รัชย์ อินทிரากรณ์ และสุวิทย์ หิรัณยกาณท์(2548) ได้กล่าวถึง การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การที่บุคคลได้เข้ามีส่วนร่วมในการประกอบกิจกรรมที่เป็นคณะบุคคลและมี ส่วนเข้าไปรับผิดชอบในผลงานนั้นร่วมกัน นั่นก็หมายความว่าบุคคลนั้นได้มีส่วนร่วมเข้าร่วม(participate) ในกิจกรรมนั้นแล้ว บุคคลที่มีส่วนเข้าร่วมในกิจกรรมดังกล่าวเรียกว่าผู้เข้าร่วม(participant) ซึ่ง United Nation(1978) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในฐานะที่เป็นกระบวนการพัฒนา คือ ประชาชนเข้าร่วมทำกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ อย่างกระตือรือร้นและมีพลังของประชาชน ในการตัดสินใจ เพื่อกำหนดเป้าหมายของสังคมและการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ ให้บรรลุ เป้าหมายในการปฏิบัติตามแผนงานหรือโครงการต่างๆ ที่ได้วางไว้และเป็นการเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ อย่างไรก็ตามการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความครอบคลุมในประเด็นคือ (1)การมีส่วนร่วมของประชาชน ครอบคลุมการสร้างโอกาสที่เอื้อให้สมาชิกทุกคนของชุมชนและสังคมได้ ร่วมกิจกรรม ซึ่งนำไปสู่การมีอิทธิพลต่อกระบวนการพัฒนาและเอื้ออำนวยให้ทุกคนในชุมชน ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน (2)การมีส่วนร่วมที่เป็นไปด้วยความสมัครใจ และเป็นประชาธิปไตยสำหรับกรณีการเอื้อให้เกิดการพัฒนา การแบ่งสรรผลประโยชน์จากการพัฒนา โดยเท่าเทียมกันและมีการตัดสินใจเพื่อกำหนดเป้าหมาย กำหนดนโยบาย การวางแผนงาน และการดำเนินโครงการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และ(3)การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาคและระดับชาติ โดยประชาชนได้ให้ความร่วมมือทั้งได้ ลงทุนลงแรงและให้ทรัพยากรเพื่อการพัฒนา ซึ่งจะก่อให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ประชาชน มีส่วนร่วมกับประโยชน์จากผลการดำเนินงานที่ได้ อันนำไปสู่การพัฒนาอย่างเหมาะสมต่อไป และ White(1982) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมพบว่าประกอบด้วย 4 มิติ ได้แก่ (1)การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าอะไรควรทำและทำอย่างไร (2)การมีส่วนร่วมเสียสละในการพัฒนาและลงมือ ปฏิบัติงานตามที่ได้ตัดสินใจไว้ (3)การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการ ปฏิบัติงาน และ(4)การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงาน

จากผลการวิจัยนี้ พบว่า การร่วมทำกิจกรรมขององค์กรชุมชน สถาบัน และฝ่ายต่างๆ ภายในชุมชน โดยพิจารณาการมีส่วนร่วมจากการติดต่อสื่อสารให้ข้อมูลแก่สถาบัน และส่วนต่างๆ ภายในชุมชน การร่วมทำกิจกรรมกับสถาบันและส่วนต่างๆ ภายในชุมชน และการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่สถาบันและส่วนต่างๆ ภายในชุมชน นั้น “มี” และ “เหมาะสม” แต่ “ไม่เพียงพอ” ในการดำเนินงานพัฒนาพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงสาระสำคัญของการมีส่วนร่วมตามที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การที่จะทำให้องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ของชุมชนได้นั้น การดำเนินการควรต้องตระหนักถึงเรื่องการทำให้ออกาสประชาชนได้เข้าร่วมและให้ออกาสในการร่วมตัดสินใจในการทำกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ รวมถึงเสริมสร้างให้ประชาชนมีพลังในการเข้าร่วมทำกิจกรรมด้วยความสมัครใจซึ่งจะทำให้ผลการปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมาย อันนำไปสู่สภาพการณ์ของพื้นที่ซึ่งมีประชาชนที่กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิตและนำไปสู่การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ต่อไป

2.3 ลักษณะสำคัญของความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบล

Performance หมายถึง การปฏิบัติ สมรรถนะ กฤตกรรมและการแสดงออก(กรมวิชาการ,2544)ซึ่งองค์กรชุมชน สถานประกอบการ สถาบันและฝ่ายต่าง ๆ ภายในพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลในการวิจัยนี้ มีความสามารถดำเนินงานโดยพิจารณาความสามารถในการดำเนินงานจากการเปรียบเทียบผลการดำเนินงาน ความคุ้มค่าในการลงทุน และการเรียนรู้ที่ได้จากสถาบันและส่วนต่าง ๆ ภายในชุมชน นั้น พบว่า มีการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ อย่างเหมาะสม แต่ไม่เพียงพอ โดยสอดคล้องกับแนวคิดของจรัส สุวรรณเวลา(2547) เกี่ยวกับการใช้ความรู้และการเกิดความรู้ใหม่จากการใช้ความรู้ว่า หากบุคคลได้ปฏิสัมพันธ์กัน เช่น ได้ช่วยกันดำเนินงานหรือปฏิบัติงานร่วมกัน ได้ช่วยกันคิด ได้วางแผนและได้ร่วมกันแก้ไขปัญหา จะส่งผลให้มีโอกาสเกิดความรู้เพิ่มขึ้น หากบุคคลผู้ซึ่งมีหน้าที่ต่าง ๆ กันได้ดำเนินงานอย่างร่วมคิดและปฏิบัติงานร่วมกันจะทำให้เกิดความเข้าใจกันดียิ่งขึ้น เกิดการรู้จักตนเอง เกิดการรู้จักและเข้าใจผู้อื่น และเกิดการเคารพซึ่งกันและกัน ซึ่งการดำเนินงานเหล่านี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้งานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ถ้ามีผู้มีความรู้ทางวิชาการและใช้ความรู้เป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจกรณีศึกษาเฉพาะหรือใช้ข้อมูลเทียบเคียงที่ต้องนำมาประกอบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานร่วมกันและมีปฏิสัมพันธ์กันแล้วจะทำให้เกิดความรู้ใหม่และวิธีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับการแก้ปัญหาตามสภาพการณ์นั้น ๆ ได้

ดังนั้น การดำเนินงานพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่ในการวิจัยนี้ควรให้การส่งเสริมและพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานที่เอื้อต่อการมีฐานความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำมาใช้ได้อย่างรวดเร็ว อันนำไปสู่การต่อยอดการทำงานพัฒนากิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ภายในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอและพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการดำเนินงานร่วมกันของทุกภาคส่วนในพื้นที่ต้องผ่านการประชุมร่วมกัน ทั้งนี้ เพื่อการระดมความคิดเห็นและแสวงหาแนวทางการทำงานที่มาจากความคิดเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อันนำไปสู่การได้มติเห็นชอบร่วมกันก่อนนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีระบบและขั้นตอน

3. คนและสิ่งแวดล้อมถือเป็นเป้าหมายของการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

ถ้าสามารถพัฒนาคนให้มีความรู้และมีความสามารถฉลาดเฉลียวได้แล้วหรือที่เรียกว่า คนพัฒนาแล้ว จะส่งผลให้การพัฒนาส่วนอื่น ๆ ย่อมตามมา การประชาชนและสิ่งแวดล้อมในองค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นสิ่งที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับทุกคนในชุมชน โดยมุ่งเน้นให้คนมีการเปลี่ยนแปลงในทางความคิด ความสามารถ ศักยภาพในการคิดตัดสินใจ แก้ปัญหาของตนเอง ฟังตนเองได้ ช่วยเหลือตนเอง บนพื้นฐานของขีดความสามารถของชุมชน อันนำไปสู่วัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งตนเอง การพัฒนาชุมชนด้วยยุทธศาสตร์รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ เป็นวิธีการหนึ่งที่จะสามารถทำให้การดำเนินกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ในชุมชนให้มีลักษณะของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน การมีส่วนร่วมและความสามารถในการดำเนินการ ซึ่ง มาร์ติน ยาร์ติน (2543) ได้ศึกษาเมืองแห่งการเรียนรู้แล้วพบว่า เมืองแห่งการเรียนรู้ต้องมีลักษณะประกอบด้วย 12 ประการ คือ 1) ใช้ทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ในส่วนของการศึกษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ 2) หุ้นส่วนเพื่อการศึกษาและเศรษฐกิจ แบ่งปันทรัพยากรการฝึกอบรม 3) การเรียนรู้ถูกมองว่าเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงการศึกษาและการฝึกอบรม 4) ทุกทางปัญญาและสังคมได้รับความสำคัญและใช้เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน 5) การเรียนรู้ถือว่าเป็นทางลงทุน 6) การเรียนรู้ถูกมองว่าเป็นกระบวนการทางสังคมซึ่งนำไปสู่การความได้เปรียบของชุมชนในการแข่งขันสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจ 7) ชุมชนรุ่งเรืองบนความมีอิสระในการปกครองตนเองและการปกครองท้องถิ่น 8) นวัตกรรมได้รับการสนับสนุนโดยการเรียนรู้ที่มีการตอบโต้ในมุมมองการแห่งการเรียนรู้ ภายในชุมชน 9) ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้รับการพัฒนาโดยรวม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้สำหรับทุกคน 10) การเข้าถึงของทุกคนในเทคโนโลยีการเรียนรู้ สำหรับการสร้างเครือข่ายภายในและระหว่างชุมชน 11) มีข้อมูลวิชาการและงานวิจัย เข้าถึงได้ง่าย สามารถศึกษาและเรียนรู้ทำความเข้าใจตาม ความสนใจเพื่อการป้องกัน สามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล สุขภาพ ปัญหาอาชญากรรม และโครงการทางสังคม และ 12) การพัฒนาวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นเป้าหมายของชุมชน

ดังนั้น เพื่อการพัฒนา อปต. ให้มีลักษณะของเมืองแห่งการเรียนรู้ได้นั้น ประชาชนทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ทุกสถานะอาชีพและทุกพื้นฐานการศึกษา ควรได้รับการศึกษา ได้รับความรู้อย่างเสมอภาค และ เท่าเทียม และเป็นการศึกษาที่เหมาะสมตามความต้องการทุกช่วงของชีวิตเพราะฉะนั้นเมื่อพิจารณาถึงกลุ่มเป้าหมายของการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้แล้ว การจัดการศึกษาตลอดชีวิตจะเอื้อให้การปฏิบัติในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้สามารถดำเนินงานได้ครอบคลุมทุกคนที่อยู่ในชุมชน สอดคล้องกับการศึกษาชุมชนเชิงพหุลักษณะซึ่งเป็นบทเรียนจากวิจัยภาคสนามของ อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์ (2548) ที่ว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของชุมชน ย่อมมีโอกาสที่จะนำมาซึ่งความเข้มแข็งของชุมชน อันเป็นภาพรวมที่แสดงออกถึงศักยภาพของชุมชน

ในการดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมโดยมีส่วนร่วม มีการตัดสินใจได้ สามารถจัดการได้ และสร้างผลผลิตได้ตามที่ชุมชนกำหนด และ วรุณี โรมรัตน์พันธ์ (2548) ได้ศึกษาเรื่องทุนทางสังคม ก็เห็นตรงกันว่า การมีภาคองค์กรภาคประชาชนที่เข้มแข็งและประชาชนสนใจประเด็นสาธารณะ มีความไว้วางใจกัน มีการเคารพกฎหมาย และมีการดำเนินการทางการแบบตรงไปตรงมา จะมีส่วนส่งเสริมทำให้ชุมชนมีความร่วมมือ มีความเสียสละและร่วมเป็นหุ้นส่วนในการพัฒนาโดยการจัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อชาวชุมชน

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงความสมดุลในวิถีชีวิตและระบบการจัดการที่เหมาะสมขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือชุมชน ซึ่งหากนำหลักการเหล่านี้สู่การปฏิบัติ โดยผลของการดำเนินการจะเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ของชุมชนและเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ได้

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

1) รัฐบาลควรกำหนดและบัญญัติกฎหมายของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน การมีส่วนร่วมและความสามารถในการดำเนินงานอย่างชัดเจนและทันยุคสมัยสำหรับปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก สถาบันต่างๆ ที่เป็นแกนกลาง กลุ่มที่เป็นแกนกลาง กลุ่มสนใจและนายจ้างที่เป็นตัวหลักได้ทำกิจกรรมหรือทำโครงการต่างๆ ภายในพื้นที่องค์กรการบริหารส่วนตำบล เพื่อการแก้ไขปัญหาและเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของประชาชนในพื้นที่ รวมถึงส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตภายในชุมชน ส่งเสริมอาชีพที่ใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาในท้องถิ่น

2) รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณและให้มาตรการเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนการระดมทรัพยากรในพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้สำหรับการพัฒนาการศึกษาหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้แก่ประชาชนทุกช่วงวัยในพื้นที่องค์กรการบริหารส่วนตำบล

3) กระทรวงศึกษาธิการควรให้การสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพและสร้างความพร้อมให้แก่บุคลากรขององค์กรการบริหารส่วนตำบลและบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่น เพื่อให้มีความสามารถในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเสริมสร้างและพัฒนาความรู้ความสามารถ รวมถึงสร้างเสริมประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการศึกษาหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มุ่งเน้นให้ก่อเกิดประโยชน์แก่คนทุกช่วงวัยในท้องถิ่นอย่างสูงสุด โดยกระทรวงศึกษาธิการควรประสานกับองค์กรการบริหารส่วนตำบลเพื่อกำหนดนโยบาย เป้าหมาย แผนพัฒนาการศึกษาหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต การบริหารงบประมาณ วิชาการ การบริหารบุคคล การจัดทำหลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ การจัดบริการให้ข้อมูลข่าวสาร การพัฒนาและให้ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าในระเบียบ กฎหมายและหลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อให้บุคลากรขององค์กรการบริหารส่วนตำบลและผู้ที่เกี่ยวข้อง

เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้รับความชอบอย่างต่อเนื่องและนำไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนติดตามประเมินผลอย่างมุ่งหมายเพื่อการช่วยเหลือ ให้การส่งเสริมและพัฒนาต่อไป

7.2 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการเพื่อดำเนินการสู่ปฏิบัติ

1) การกำหนดนโยบายและแผนพัฒนา โดยเฉพาะแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบล ควรกำหนดให้ครอบคลุมสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนให้ปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก สถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก กลุ่มที่เป็นแกนกลาง กลุ่มสนใจ และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก ได้เข้ามาให้ความร่วมมือแบบหุ้นส่วน มีส่วนร่วมและสามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่สมาชิกของชุมชน ทั้งกิจกรรมในและนอกพื้นที่

2) จัดตั้งคณะทำงานพัฒนาความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ซึ่งมีองค์ประกอบของกรรมการที่มาจากปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก สถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก กลุ่มที่เป็นแกนกลาง กลุ่มสนใจ นายจ้างที่เป็นตัวหลัก ผู้แทนจากสมาชิกในชุมชนและนักวิชาการ ในอัตราส่วนที่เหมาะสม โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประธานคณะทำงาน เหล่านี้ เพื่อทำแผนปฏิบัติการ นำแผนสู่การปฏิบัติ ติดตามประเมินผล และพัฒนากิจกรรมที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

3) องค์การบริหารส่วนตำบลควรวิเคราะห์ความต้องการของประชาชนในชุมชนทุกช่วงวัยก่อนที่จะจัดการศึกษาซึ่งอย่างน้อยรูปแบบของการศึกษาใดรูปแบบหนึ่ง เพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมทางการศึกษาที่สามารถจัดได้อย่างสอดคล้องกับสภาพความจำเป็นและความต้องการของคนทุกช่วงวัยในพื้นที่ โดยเฉพาะประชาชนในวัยแรงงานและคนว่างงาน ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ซึ่งการดำเนินงานนั้นฝ่ายองค์การบริหารส่วนตำบลควรประสานความร่วมมือกับฝ่ายต่าง ๆ ภายในพื้นที่ โดยเฉพาะกับภาครัฐบาล องค์การชุมชน สถานประกอบการ นิคมอุตสาหกรรม ผู้ทรงภูมิปัญญาและผู้สนใจที่ให้การสนับสนุนกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เหล่านี้ ควรร่วมมือกันตั้งแต่ริเริ่มวางแผนจนถึงขั้นตอนของการติดตามประเมินผล มีระบบและให้มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย อันนำไปสู่การพัฒนาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

4) องค์การบริหารส่วนตำบลควรประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนให้ปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก สถาบันต่าง ๆ ที่เป็นตัวหลัก กลุ่มที่เป็นแกนกลาง กลุ่มสนใจ และนายจ้างที่เป็นตัวหลัก ที่เข้ามาให้ความร่วมมือแบบหุ้นส่วน มีส่วนร่วมและความสามารถดำเนินงานในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่สมาชิกของชุมชน ทั้งกิจกรรมในและนอกพื้นที่ รวมถึงจัดให้มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ โดยมีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นและดึงดูดความสนใจให้สมาชิกในชุมชนทราบถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเป็นระยะ ๆ และสิทธิประโยชน์ของการดำเนินกิจกรรมของความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ที่ตนพึงได้ที่ชัดเจน อันนำไปสู่การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นและเป็นการขยายวงกว้างของความร่วมมือจากสมาชิกในชุมชน

5) องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การชุมชน สถานประกอบการและนิคมอุตสาหกรรม ควรร่วมกันรับผิดชอบและให้การส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ

เพื่อการพัฒนาศักยภาพของทักษะอาชีพและการมีงานทำ โดยการจัดการเรียนรู้ให้แก่ประชาชนทุกช่วงวัยในพื้นที่นั้น ให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย มีความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

6) องค์การบริหารส่วนตำบลควรรวมกลุ่มกันกับเทศบาลตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่อื่นๆ ทั้งที่ใกล้เคียงและต่างพื้นที่ ทั้งนี้ เพื่อช่วยเหลือหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในความร่วมมือแบบหุ้นส่วน การมีส่วนร่วม และความสามารถดำเนินงานในการพัฒนาคนและสิ่งแวดล้อม

7) บัณฑิตบุคคลที่เป็นตัวหลัก สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก กลุ่มที่เป็นแกนกลางกลุ่มสนใจ และนายจ้างที่เป็นตัวหลักในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล เหล่านี้ ควรรวมตัวกันทั้งเชิงเดี่ยวและรวมเป็นกลุ่ม เพื่อการจัดการดำเนินการให้มีศูนย์การเรียนรู้ตลอดชีวิตของชุมชน ทั้งนี้ให้เป็นการริเริ่มโดยมีขั้นตอนและแสวงหาความคิดเห็นที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้ร่วมริเริ่ม จากนั้นร่วมกันสร้างระบบการดำเนินการของศูนย์การเรียนรู้ตลอดชีวิตของชุมชนให้มีกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและสามารถใช้เป็นสถานที่ซึ่งประชาชนทุกช่วงวัยจะเข้ามาพึ่งอาศัยในการพัฒนาศักยภาพของระดับท้องถิ่น

8) องค์การบริหารส่วนตำบลควรเปิดโอกาสและสร้างแรงจูงใจเพื่อให้ฝ่ายต่างๆ ทั้งภายในพื้นที่และต่างพื้นที่ที่ได้รับโอกาสในการเข้ามามีความร่วมมือแบบหุ้นส่วน การมีส่วนร่วม และสามารถดำเนินงานเพื่อการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ในการพัฒนาคนและสิ่งแวดล้อมภายในพื้นที่

9) องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มุ่งเน้นการเติมเต็มศักยภาพในการมีทักษะอาชีพ ใช้เวลาว่างอย่างเป็นประโยชน์และสามารถพึ่งตนเองได้ของประชาชนทุกช่วงวัย โดยวางแผนงานและกันงบประมาณตั้งแต่ต้นปีงบประมาณไว้ให้เป็นการเฉพาะและนำไปสู่การปฏิบัติ

7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1) ควรมีการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบเมืองแห่งการเรียนรู้แบบกรณีศึกษาในพื้นที่อื่นๆ เพื่อการวางแผนและพัฒนาพื้นที่นั้นๆ สู่ประชาชนได้ประโยชน์จากการพัฒนายิ่งขึ้น

2) ควรพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้เป็นเกณฑ์หรือดัชนีชี้วัดความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ อันนำไปสู่การติดตามประเมินผลสำหรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3) ควรนำรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ทดลองสู่การปฏิบัติในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม เนื่องจากนิคมอุตสาหกรรมมีปัจจัยเอื้อและมีความพร้อม ทั้งนี้ เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ของการดำเนินงานในรูปแบบความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้

4) ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของนโยบายรัฐบาลและการบังคับใช้กฎหมายในการบริหาร การจัดการและการนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริงของการดำเนินงานในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลที่เน้นการแก้ปัญหาและการดำเนินงานซึ่งเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะการจัดบริการด้านการศึกษาหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนทุกช่วงวัยในท้องถิ่น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมล สุดประเสริฐ และคณะ.2544. รายงานการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารและการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

การศึกษานอกโรงเรียน,กรม.2538. การศึกษาตลอดชีวิต : การศึกษาของคนไทยในยุค
โลกาภิวัตน์.(พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กาญจนา รุ่งตรานนท์.2530.รูปแบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยสาขาพลศึกษา.
วิทยานิพนธ์ ปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ขจรจบ กุสุมาวลี.2547.รายงานวิจัยเรื่องความขัดแย้งระหว่างรัฐ ทูนและท้องถิ่น : ศึกษา
จากการจัดการทรัพยากรธรรมชาติบริเวณตำบลเกาะเพชร และตำบลท่าซอม
อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช.กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,สำนักงาน.2539.การศึกษาในวิถีชีวิตของชุมชน : รูปแบบ
และการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โครงการศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับ
ชุมชนในการจัดการศึกษา.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,สำนักงาน.2545. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,สำนักงาน. 2543. การปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

จรัส สุวรรณเวลา.2547.สังคมความรู้ยุคที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนินทร์ชัย อินทิตราภรณ์ และสุวิทย์ หิรัญยกาณณ์.2548. ปทานุกรมศัพท์การศึกษา.(พิมพ์
ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.

ชาติ ชัยเดชสุริยะ และคณะ.2541.รัฐธรรมนูญของเรา.(พิมพ์ครั้งที่ 2) มูลนิธิสถาบันกฎหมาย
อาญากรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เดือนตุลา.

โชคชัย คำแหง.มปป..ประมวลสาระสำคัญจากยุทธศาสตร์การศึกษาสู่การศึกษาท้องถิ่น
เทศบาล : อบต. : และท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ.กรุงเทพฯ :ส่วนวิชาการและมาตรฐาน
การศึกษาท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครอง.

ธรรมนูญ พงษ์ศรีกูร และคณะ.2537.รายงานแผนการลงทุนจังหวัดชลบุรี.กรุงเทพฯ ;
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ(เอกสารอัดสำเนา).

- นางลักษณ์ วิรัชชัย.2538.ชุดวิชาวิจัยทางการศึกษานอกโรงเรียน เล่มที่ 4 การศึกษา
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.กรุงเทพฯ : บริษัทประชาชน.
- นิลกุล ฉวยศรี. 2536.ผลของการใช้วิธีการสอนโดยผสมผสานระหว่างการสอนแบบ
“คิดเป็น” กับการสอนของเปาโล แฟร์ เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกทางประชาธิปไตย
ให้แก่ประชาชนในระดับหมู่บ้าน. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การศึกษานอกระบบโรงเรียน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุหงา วัฒนะ.2533.การนำเสนอรูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพเพื่อส่งเสริมเจตคติ
ทางบวกต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาในวิทยาลัยครู.วิทยานิพนธ์ ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปริยารี หิรัญรัมย์. 2544.การสอนตามแนวอริยสัจสี่เรื่องน้ำเสียและการแก้ไขปัญหา
น้ำเสีย สำหรับกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร อำเภออัญบุรี จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาอกระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ.2546. กระบวนการและเทคนิคการทำงานของ
นักพัฒนา. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ : สนับสนุนโดย โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้
เพื่อชุมชนเป็นสุข(สรส.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.) สำนักงานกองทุน
การสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.).อุษาการพิมพ์.
- พรทิพย์ โภไคยอุดม.2544.การเสริมพลังอำนาจด้วยการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อ
การพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลภาคกลาง.วิทยานิพนธ์
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพรัตน์ เตชะรินทร์ และคณะ.2527. นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของประชาชนในยุทธศาสตร์
การพัฒนาในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ศักดิ์โสภการพิมพ์.
- ลักขณา เตมศิริกุลชัย และ สุชาดา ตั้งทางธรรม.2541. ภาควิชาเพื่อส่งเสริมสุขภาพ.กรุงเทพฯ :
สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.
- เลขาธิการสภาการศึกษา,สำนักงาน. 2547.นครแห่งการเรียนรู้.กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐาน
การศึกษาและพัฒนาการศึกษา สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา,ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- เลขาธิการสภาการศึกษา,สำนักงาน. 2547.แนวทางการพัฒนานครแห่งการเรียนรู้.
กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- เลขาธิการสภาการศึกษา,สำนักงาน. 2547.รายงานวิจัยเรื่อง ระบบงานแผนเพื่อพัฒนา
ประสิทธิภาพการบริหารการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.กรุงเทพฯ :
พริกหวานกราฟฟิค.
- เลขาธิการสภาการศึกษา,สำนักงาน. 2548.รายงานการสังเคราะห์องค์ความรู้เรื่อง การพัฒนา
ชุมชน/เมืองแห่งการเรียนรู้สำหรับสังคมไทย. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี่.

- เลขาธิการสภาการศึกษา,สำนักงาน. 2547.การสัมมนาเรื่อง การพัฒนาชุมชนเมืองแห่ง
การเรียนรู้สำหรับสังคมไทย.กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- เลขาธิการสภาการศึกษา,สำนักงาน และสำนักงานกรรมการปกครองท้องถิ่น.2547. แบบกรอง
ข้อมูลสมัครการคัดเลือกเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่น ด้านการศึกษา
(สำหรับ อบจ. / อบต. /เทศบาลที่ไม่มีโรงเรียนในสังกัด).กรุงเทพฯ : สำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับ สำนักงานกรรมการปกครอง
ท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย.
- วรรณวิภา จัตูชัย.2530.รูปแบบโครงสร้างลำดับชั้นการเรียนรู้ด้านพุทธพิสัยในผลสัมฤทธิ์
วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.วิทยานิพนธ์ ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรทัต ลัยนันท์.2545.การมีส่วนร่วมการปกครองส่วนท้องถิ่น อบต..กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
บรรณกิจ 1991.
- วรุฒิ โรมรัตน์พันธ์.2548.ทูลทางสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- วิชาการ,กรม. 2544. ศัพท์บัญญัติการศึกษา.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิทยากร เชียงกุล. 2542. กฤติและโอกาสในการปฏิรูปการศึกษาและสังคมไทย. กรุงเทพฯ:
อัมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา.2545. การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างอุปนิสัย 7 ประการตาม
แนวคิดของสติเฟ้น อาร์ โควี สำหรับเยาวชนตอนปลาย โดยใช้หลักการของนีโอ
ฮิวแมนนิส และการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน.วิทยานิพนธ์
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาอกระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริกุล กสิวิวัฒน์. 2547. หุ่นส่วนการพัฒนา. Retrieved August,1, 2004, from [www.thai.net/rdcd/
cdforum/cd_forum_4406.htm](http://www.thai.net/rdcd/cdforum/cd_forum_4406.htm)
- ศิริพร ทวีชาติ.2545.การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้
แหล่งข้อมูลเป็นหลักเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านสารสนเทศของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพรรณ ชุมนุม.2545.รายงานการวิจัยเรื่อง กระบวนการและยุทธศาสตร์การเรียนรู้
ตลอดชีวิตสำหรับผู้มีอายุสูงกว่า 16 ปี .สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
กรุงเทพฯ : พิมพ์ดีการพิมพ์.
- สุภาวงศ์ จันทวานิช.2547.วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ.(พิมพ์ครั้งที่ 12) กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สมสิทธิ์ จิตรสถาพร.2545.การศึกษารูปแบบปฏิสัมพันธ์การเรียนรู้บนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ตามลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีแบบการเรียนและบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน.วิทยานิพนธ์ ปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ กิจธนะวัฒน์.2545.การพัฒนาแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม โดยใช้หลักการจัดกิจกรรมตามแนวมนุษยนิยม และการเพิ่มพลังศักยภาพตนเองของแอนโทนี่ ร็อบบินส์.วิทยานิพนธ์ ปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์.(2548).การศึกษาชุมชนเชิงพหุลักษณะ : บทเรียนจากวิจัยภาคสนาม. กรุงเทพฯ : โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข(สรส.).ฟิลิซันท์ ไทย ออฟเซต.
- อมรรมาศ คงธรรม.2533.ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิตและนักศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบนำเสนอและเทคนิคการผลิตรายการทางวิทยุกระจายเสียงเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี ชวนิชย์. 2546. “ความสำเร็จวันนี้ สู่อนาคตที่ยั่งยืน”. วิทยุไทย ปีที่ 28 ปีที่ 675(พฤศจิกายน 2546) : 30-33.
- อาชัญญา รัตนอุบล.2545.การเรียนรู้ในสถานประกอบการ.การศึกษานอกระบบโรงเรียนกับการปฏิรูปการศึกษา รวมบทความทางวิชาการ.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีย์ อิศวนุภาพ.2532.การนำเสนอรูปแบบพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุดม เขยแก้ว.2545.หนังสือยุคปฏิรูปการศึกษา อดต. ประชาธิปไตยของชาวบ้าน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ 1991.
- อุ้นตา นพคุณ. 2543.การศึกษาตลอดชีวิตในศตวรรษที่ 21.วารสารครุศาสตร์.ปีที่ 28 ฉบับที่ 3 มีนาคม-มิถุนายน,จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุ้นตา นพคุณและคณะ. 2526.รายงานการวิจัยคุณลักษณะของประชากรในกรุงเทพมหานครตามเป้าหมายทางการศึกษา : สภาพปัจจุบันและแนวโน้ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทัย บุญประเสริฐ.2542.รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน(School-Based Management).สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- อำพล จินดาวัฒนะ และคณะ.2541. รายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ... เรื่อง การศึกษาเฉพาะกิจเฉพาะกลุ่ม.กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- เอกศักดิ์ แดงเดช.2545.การพัฒนา รูปแบบการศึกษาต่อเนื่องเพื่อความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542.วิทยานิพนธ์ ปริญญาดุขุภีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา นอกระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Brodbeck, May. 1962 . "Logic and Scientific Method in Research on Teaching", in Gage, N.L., ed. **Handbook of Research on Teaching**. Chicago: Rand Mc Nally and Company.
- Isaac, Stephen and Micheal, W.B..1982. **Handbook of Research and Evaluation**. San Diego, CA: EDITS Publishers.
- Martin Yarnit. 2000. **Learning Towns, Learning Cities : The Survey**. Available from: <http://www.lifelonglearning.co.uk/learningcities/index.htm>
- Michele, C. et al.1996. **Beginning, Building and Enhancing Partnerships**. Available from: <http://www.car.chula.ac.th/curef-db/> (June 25, 2004)
- State for Education and Employment, 1998. "**The Toolkit**"- **Practice, Progress and Value Learning Communities: Assessing the Value They Add**. Available from: <http://dir1.nipa.co.th/?p=www.lifelonglearning.co.uk/learningcities/index.htm>
- United Nation. 1978 . **Popular participation in Decision Making for Development**. New York: United Nations Publishing.
- White, Alastair T. 1982. **Why Community Participation? A discussion of the argument, Community participation: Current issue and lesson learned**. United Nations Children's Fund.
- Wright, K. and Stegelin, A. S..2003. **Building School and Community Partnership Through Parent Involvement**. 2nd ed. United States: Pearson Education.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เลขที่.....
สัมภาษณ์พื้นที่ อบต. ที่ .....
สัมภาษณ์วันที่...../...../2548
เวลา.....น. ถึง.....น.
สถานที่สัมภาษณ์.....

แบบสัมภาษณ์โครงสร้าง

(Structured Interview)

เรื่อง การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมืองของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาลักษณะสำคัญของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) การมีส่วนร่วม (Participation) และความสามารถในการดำเนินงาน(Performance) ของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นพื้นที่ศึกษาทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี
3. เพื่อวิเคราะห์ลักษณะร่วม ความแตกต่าง อุปสรรค และปัจจัยสนับสนุนในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งในจังหวัดชลบุรี
4. เพื่อให้ได้รูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดชลบุรี

แบบสัมภาษณ์โครงสร้าง(Structured Interview) ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยนี้ จำนวน 1 แบบ โดยใช้เป็นกรอบคำถามในการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับตัวแทนจาก 5 ปัจจัยสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ได้แก่

1. ปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก(Key Individuals) คือ ผู้แทนซึ่งมาจากกลุ่มบุคคลที่สามารถสร้างความเชื่อถือให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้และเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดและผลักดันในการทำให้เกิดกิจกรรมต่างๆ ภายในพื้นที่
2. สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก(Key Institutions) คือ ผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการก่อให้เกิดการริเริ่มในขั้นต้นของประชาชนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่
3. กลุ่มที่เป็นแกนกลาง(Core Groups) คือ ผู้แทนจากกลุ่มชาวบ้านซึ่งรวมตัวกันเป็นกลุ่มอาสาสมัครสำหรับร่วมกันทำกิจกรรมในการพัฒนาชุมชน โดยความสมัครใจและอุทิศเวลาและทรัพยากรอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง

4. กลุ่มสนใจ(Wider Interests) คือ เป็นบุคคลทั่วไปในชุมชนที่มีความกระตือรือร้นและเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจัดขึ้นในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ โดยขณะที่ร่วมทำกิจกรรมนั้นๆ จะเป็นผู้มีความคิดเห็นเพื่อสนับสนุนและเสนอแนะเพื่อการพัฒนากิจกรรมที่จัดขึ้น

5. นายจ้างที่เป็นตัวหลัก(Key Employers) คือ ผู้แทนของหน่วยงานภาคเอกชนซึ่งมาจากสถานประกอบการ โดยมีบทบาทสำคัญต่อการมีส่วนร่วมทำกิจกรรมในการพัฒนาชุมชนและสานต่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่

การได้มาของตัวแทนการให้ข้อมูลสัมภาษณ์ในการวิจัยครั้งนี้ในแต่ละท่านนั้น ได้มาจากผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งนั้นๆ เป็นผู้เลือกตัวแทนที่ดีที่สุดเท่าที่มีอยู่ในพื้นที่ โดยใช้เกณฑ์ตามลักษณะบุคคลตามปัจจัยสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น

จากวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังกล่าว ทำให้มีกรอบคำถาม 4 ส่วนใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ลักษณะของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 3 ความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 4 อื่นๆ เพิ่มเติม (ถ้ามี)

มีรายละเอียดของคำถามในแต่ละส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ ( )ชาย ( )หญิง
2. อายุ.....ปี
3. สถานภาพครอบครัว ( )โสด ( )สมรส ( )หม้าย ( )อื่นๆ .....
4. วุฒิกการศึกษา ( )ต่ำกว่าปริญญาตรี ( )ปริญญาตรี ( )สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพปัจจุบัน คือ .....
6. สถานภาพการให้สัมภาษณ์ : ท่านให้ข้อมูลสัมภาษณ์ครั้งนี้ในสถานภาพการใด (กำหนดให้ระบุสถานภาพเดียวเท่านั้น) ต่อไปนี้
  - ( ) ปัจเจกบุคคลที่เป็นตัวหลัก
  - ( ) สถาบันต่างๆ ที่เป็นตัวหลัก
  - ( ) กลุ่มที่เป็นแกนกลาง
  - ( ) กลุ่มสนใจ
  - ( ) นายจ้างที่เป็นตัวหลัก

ส่วนที่ 2 ลักษณะของพื้นที่ อบต.

1. ท่านมีความเข้าใจถึงลักษณะการดำเนินการด้านเศรษฐกิจ สังคมและด้านการเมือง ภายในพื้นที่ โดยในแต่ละด้านมีลักษณะของการดำเนินการอยู่ในระดับใด คือ ระดับดี พอใช้ หรือควรปรับปรุง หรือไม่ทราบ พร้อมคำอธิบาย ดังประเด็นคำถามต่อไปนี้

ที่	ประเด็น คำถามลักษณะการดำเนินการด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านการเมือง ในพื้นที่	สภาพการดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้				คำอธิบาย
		ดี	พอใช้	ควร ปรับปรุง	ไม่ทราบ	
1	ลักษณะด้านเศรษฐกิจ ในแต่ละเรื่องต่อไปนี้					
	1.1 อุตสาหกรรม					
	1.2 การค้าและบริการ					
	1.3 การท่องเที่ยว					
	1.4 การผลิตในภาคเกษตร					
1.5 อาชีพและรายได้ต่อหัวของประชาชน						
2	ลักษณะด้านสังคม ในแต่ละเรื่องต่อไปนี้					
	2.1 ประชากร (จำนวนและความเป็นอยู่ทั่วไป)					
	2.2 การศึกษา					
	2.3 การจ้างงาน					
	2.4 สาธารณสุข					
2.5 วัฒนธรรมและประเพณี						
3	ลักษณะด้านการเมือง ในแต่ละเรื่องต่อไปนี้					
	3.1 การบริหารราชการ					
	3.2 การปกครอง(การสอดส่องดูแลความสงบเรียบร้อย)					

ส่วนที่ 3 ความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่ อบต.

ความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 หลักการ ได้แก่

1. หลักของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน(Partnership) หมายถึง การทำกิจกรรมของ องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการและประชาชนในพื้นที่ซึ่งร่วมมือกัน แบบหุ้นส่วน โดยพิจารณาจากด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานในพื้นที่ ด้านการวางแผนพัฒนา ในพื้นที่ ด้านการลงทุนทำกิจกรรมร่วมกันกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ และด้านการเปิด โอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ ได้เข้าร่วมลงทุนทำกิจกรรม

1.3 ด้านการลงทุนทำกิจกรรมร่วมกันกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่

ท่านเห็นว่าองค์กรบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ มีการลงทุนทำกิจกรรมร่วมกันด้วยความร่วมมือแบบหุ้นส่วนเป็นอย่างไร โดยตอบตามประเด็นคำถามแต่ละข้อ (4 ข้อ) ดังต่อไปนี้

ที่	ประเด็น คำถามด้านการลงทุนทำ กิจกรรมร่วมกันกับ หน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่	สภาพการดำเนินงานใน พื้นที่ของประเด็นนี้			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ ในพื้นที่			คำอธิบาย
		มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ทราบ	
1	ให้การส่งเสริมนโยบายของ องค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งระบุไว้ในแผน							
2	กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน สามารถลงทุนซึ่งนำไปสู่ การปฏิบัติได้							
3	หลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ใน แผน เข้าใจถึงบทบาท หน้าที่ของตนเพื่อทำงาน ตามแผน							
4	สนับสนุนการทำงานที่ ประกอบด้วยหลายๆ ภาคส่วนในพื้นที่ให้ร่วม ลงทุนปฏิบัติงานตามแผน ให้บรรลุผลสำเร็จ							

2.2 ด้านการร่วมทำกิจกรรมกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่

ท่านเห็นว่องค์กรการบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ มีส่วนร่วมกันในการร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในพื้นที่เป็นอย่างไร โดยตอบตามประเด็นคำถามแต่ละข้อ (3 ข้อ) ดังต่อไปนี้

ที่	ประเด็น คำถามด้านการร่วมทำ กิจกรรมกับหน่วยงานต่างๆ ภายในพื้นที่	สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อ การดำเนินการตามประเด็นนี้ ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ ในพื้นที่			คำอธิบาย
		มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ	
1	มีวิธีวัดกระแสการตอบรับ การร่วมทำกิจกรรมของ ประชาชน										
2	มีการสำรวจความคิดเห็น ในการจัดกิจกรรม เพื่อการ พัฒนาต่อไป										
3	มีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เพื่อสำรวจผลงานการ ดำเนินการตามแผนซึ่ง กำหนดไว้										

2.3 ด้านการตอบสนองการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่

ท่านเห็นว่าองค์กรการบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ มีส่วนร่วมกันในการตอบสนองการเรียนรู้ต่าง ๆ ภายในพื้นที่เป็นอย่างไร โดยตอบตามประเด็นคำถามแต่ละข้อ (5 ข้อ) ดังต่อไปนี้

ที่	ประเด็น คำถามด้านการ ตอบสนองการเรียนรู้ ให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่	สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อ การดำเนินการตามประเด็นนี้ ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ ในพื้นที่			คำอธิบาย
		มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ	
1	วางแผนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีความสมดุลระหว่าง การเรียนรู้ด้วยวิธีที่เป็น ทางการกับไม่เป็นทางการ										
2	ตอบสนองให้ความ ร่วมมือกับโครงการใหม่ๆ										
3	มีกิจกรรมเรื่องแรงงาน สัมพันธ์ เพื่อพัฒนาการ ทำงานขององค์กรในพื้นที่										
4	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะการอ่าน เขียน คำนวณเลขและการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ										
5	จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อ ลดช่องว่างระหว่างเยาวชน ผู้ใหญ่กับการทำงาน										

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2 ด้านความคุ้มค่าในการลงทุนทำกิจกรรมในพื้นที่

ท่านเห็นว่าองค์กรการบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ มีความสามารถในการดำเนินงานในการลงทุนทำกิจกรรมอย่างคุ้มค่า ภายในพื้นที่เป็นอย่างไร โดยตอบตามประเด็นคำถามแต่ละข้อ (5 ข้อ) ดังต่อไปนี้

ที่	ประเด็น คำถามด้านความคุ้มค่า ในการลงทุนทำกิจกรรม ในพื้นที่	สภาพการ ดำเนินงานในพื้นที่ ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อ การดำเนินการตามประเด็นนี้ ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อการ ดำเนินการของประเด็นนี้ ในพื้นที่			คำอธิบาย
		มี	ไม่มี	ไม่ ทราบ	เหมาะ สม	ไม่ เหมาะสม	ไม่ ทราบ	เพียง พอ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ ทราบ	
1	มีความเข้าใจถึง ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัว สำหรับร่วมกิจกรรม ประชุมสัมมนา										
2	มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ในพื้นที่ทำกิจกรรม										
3	การเพิ่มงบประมาณมี ความจำเป็นต่อการเพิ่ม ประสิทธิภาพของทำ กิจกรรม										
4	การเป็นหุ้นส่วนจัดกิจกรรม ร่วมกันมีผลต่อการปรับงบ ประมาณให้บรรลุเป้าหมาย ที่ตั้งไว้										
5	การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ ได้มีการพึ่งพาเงินทุน โดยรวบรวมทุนมาให้ได้ ในระยะเวลาสั้นๆ										

3.3 ด้านการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่

ท่านเห็นว่าองค์กรบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน สถานประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ มีความสามารถในการดำเนินงานเพื่อการเรียนรู้ซึ่งกันและกันที่ได้จากการทำกิจกรรมในพื้นที่เป็นอย่างไร โดยตอบตามประเด็นคำถามแต่ละข้อ (5 ข้อ) ดังต่อไปนี้

ที่	ประเด็นคำถามด้านการเรียนรู้ที่ได้จากหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่	สภาพการดำเนินงานในพื้นที่ของประเด็นนี้			เหมาะสมหรือไม่ต่อการดำเนินการตามประเด็นนี้ในพื้นที่			ความเพียงพอต่อการดำเนินการของประเด็นนี้ในพื้นที่			คำอธิบาย
		มี	ไม่มี	ไม่ทราบ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ไม่ทราบ	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่ทราบ	
1	ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วม โดยการเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่าง ๆ										
2	กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการประสานเป็นเครือข่าย เพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน										
3	กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการติดตามนโยบายระดับประเทศ เพื่อการทำงาน										
4	กลุ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการติดตามการดำเนินงานของนโยบายระดับจังหวัด เพื่อการทำงาน										
5	นโยบายขององค์กรบริหารส่วนตำบล มีการเปลี่ยนแปลงให้ปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา										

ส่วนที่ 4 อื่น ๆ เพิ่มเติม (ถ้ามี)

1. ท่านเห็นว่าในภาพรวมของความเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ในพื้นที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลของท่านเป็นอย่างไร.....
2. ท่านเห็นว่าในภาพรวมปัญหาและอุปสรรคของชุมชนมีอะไรบ้าง.....
3. ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ของพื้นที่แห่งนี้ ในเรื่องต่อไปนี้
  - 3.1 ความร่วมมือแบบหุ้นส่วน คือ .....
  - 3.2 การมีส่วนร่วม คือ .....
  - 3.3 ความสามารถดำเนินงาน คือ.....
4. ความคิดเห็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง.....

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายณภมณทล สิบหมื่นเปี่ยม จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายที่ โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม เมื่อปีการศึกษา 2527 จากนั้นศึกษาจบปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ เมื่อปีการศึกษา 2531 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2536 และเข้าศึกษาต่อปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2545 โดยขณะที่ศึกษาได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประธานนิสิตบัณฑิตศึกษาในคณะกรรมการนิสิตบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2546 และในปีการศึกษา 2546 ได้รับรางวัลนิสิตดีเด่นของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมถึงในปี พ.ศ.2547 ได้รับรางวัลความประพฤติดีจากพุทธสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งนักวิชาการศึกษาที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย